

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 394 Subject Religion

Name of MSS Zindginamah

Author Nand Lal (Initial folios)

Period Not available Folios 381+1 (1 to 11) (116, 117 wrong pagination)

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh
Pratap Singh,

Missing Folios (Previous folio
no. 3), 21 Amritsar

ACCESSION NO: 394

AUTHOR: NAND LAL.

TITLE: ZINDGINAMAH.

Panj. Ms.

8 P 1

Z 77

394- Ms.

ਸਿੰਦਰੀ ਨਾਮਾ ਆਦਿ

੩੮੧. ਪਤਰੇ॥ ਲੰਭੰਦ ਪੰਥੰਧੰਧੰ

ਹੰਲੰ

Panj. Ms

24

ਕਿੰਨੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ

100-10-10A

Acc. no. 394

੧ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ਸੀਭਗਉਤੀਜੀ ੧
ਸਗਾਇ ਜੰਤਪਤਾਪਾ ਦੋਹਰਾ ਕਛੈਨ ਕਰਨਗੇ
ਇਦਮਿਧ ਕਉਤਕਾਮਪਗਮਪਾਰੁ ਸੁਖਮਹੀ
ਸਨਿਭਾਪਾ ਕਰੀ ਕਥਿਨਜਾਇਵੀਚਾਰੁ ੧ ਚੰਪਈ
ਸੁਨਹੁਕੀ ਕਤਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰੇਕੀਵਡਿਅਈ ਕੈਸਾਖੇਲਕੀਬਹੁਆਮਨਸੀ
ਲਖੈਨਕਉਗਿਆਨੀਇਆਨੀ ਦੇਖਿਚਲਿਤੁਤਾ

ਭਇਆ ਨਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਤਕ ਕੀ ਓਅ ਚਾਨਕਾ
 ਜੋ ਛਾਡਿ ਚਲਿ ਓਗਥਿ ਹਸਤੀ ਪੋਛੈ ਧਨ ਕੀ ਮਤਨ
 ਹੀਲਾਖ ਕਰੋੜੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਭਿ ਸਿਧਾਰਿ ਓਸੀ
 ਭਗਤੀ ਮਗਿ ਪਗਧਾਰਿਯੋ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ਉਨਿ ਚਲਿ
 ਓਏ ਕੇਲਾ ਏਕ ਗੁਭੁਤੀ ਨ ਸੀ ਗਿਚੇਲਾ ਏਕ ਕਟੋਰਾ
 ਪਾਨੀ ਲੋਸੀਆ ਤਹਾ ਚਉਦਹ ਤੇਲੇ ਕੰਚਨੁ ਦੀਆ ਸ
 ਾਲਿ ਬਿਭੂਤ ਕਉ ਦੀਓ ਓਓ ਆਗੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਪੁ

ਰਖਭਏਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਦੇਹਾੜਾਸਗਲਿਬਿਭੂ॥੨॥
ਤਕਉਤਿਆਗਕੈਸਤਿਗੁਰਭਏਉਦਾਸ॥੩॥
ਦੇਪਾਇਕਾਅਰੁਕਹਾਤੇਤਤਕਾਲਿਕੀਓਬਨਿਵਾ॥
ਥਾ੩ਦੋਪਈਬਨਿਮੇਮਾਹੀਕਰੀਪੁਕਾਰਾਗਾ॥
ਹਾਕਮਰਖੰਜਗੁਰਦੀਓਉਤਾਗਾਮਾਗੀਚਲ॥
ਤਮਮਲਿਤਨਿਮਾਲਸੁਆਇਓਮਾਮਾਇ॥
ਕੋਪੁਰਮਾਛੀਵਾੜੇਸੇਤੰਬਗੁਰਸਗਲਉਤ॥੦॥

ਕੇ ॥ ਛੁਟ ਕੇ ਕੇਸਰੇ ਸੁਪਰਸੇ ਉ ॥ ਆਚਰਜ ਰੂਪ
ਲੈਖੇ ਨਹੀ ਕੇ ਉ ॥ ਚਰੈ ਪ੍ਰਗਤਿ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇ
ਕਾ ॥ ਤਬਾਇ ਕਾ ਮਾਇ ਮਿਲੈ ਵੇ ਪਾਇ ਕਾ ਏਕ
ਸਈ ਮਦਾ ਮਰੁਏ ਕਪ ਠਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਾਬ
ਤਦੀ ਨੁ ਏੀ ਮਾਨੁ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਜੰਗਲਿ ਮਹਿ ॥
ਏ ਸੁਇ ਬੈਰਾ ਰਾਜ ਗਲੇ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥ ਉਨਿ ਗਾਇ
ਜਹਿ ਕੀ ਨੀ ਮਰਦਾਸਾ ॥ ਜੀਤੀ ਜੈ ਦਰਸਨੁ ॥

ਮਾਪਰੋਗਰਸਭਗਰੇ। ਖੋਲਿਸਿਕਾਰੁਡਿ
ਰਿਜੰਗਲਾਮਾਏ। ਤਾਇਕਾਦਿਨੁਬਾਬੇਦਖ
ਤਕੀਬਾਤਚਲਾਈ। ਪਰਸਹਿਕੈਭਗਮੀ
ਹਤੁਲੋਕਾਈ। ਸਭਮਿਲਿਥੈਠਿਉਸਾਰੇਕਰੇ
ਪੁਰਗਰੇਅਭਦਾਸਨਕੈਉਧਰੇ। ਅਰਦਾਸਕ
ਰੀ। ਪਰਗਰੀਦੀਵਲਾਜੀਕਾਰਜੁਕਉਨੁਜੋਦਖ
ਹੈਮਿਰਗਦਾਨਾਭਟਦਖੁਹਾਫਿਰਿਨਾਉਨਲੀ

ਸੈ ਆਸੁਇ ਵਿਹੁ ਜੀ ਗਲ ਮਾਹਿ ਕੀ ਜੈ ॥
ਦੁਹਰਾ ਦੁਖੁ ਚਲਿ ਭਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਕਲ
ਰਹੀ ਕਰਿ ਜੇਹੀ ਨਿਹਕਾਰਨ ਅਸੁ ਤ
ਜਹੁ ਸੇਕਾ ਜਨਿ ਬਾਹਨ ਕ ਉਣਾ ॥ ਚੈਪ
ਈ ਤੁਛਿ ਰਿਮਰਦਾ ਸਕਰੀ ਪਰਬਾਰੀ
ਜੀ ਆਗੈ ਸਰਮ ਗਾਬਰ ਮਾਰੀ ॥ ਤਿਪ
ਰਾ ਚੀ ਬਡੈ ਬਿਰਾਰੀ ਜਾ ਕੀ ਦੁਸਟ ਮੰਤ

ਲੀਸਾਰੀ ਜਿਨ ਦੇ ਵੇਦ ਵਰਾਸ ਕਾਲਿ ਗਿਰਾਏ ॥ ੫
ਗਿਰੀਰਥ ਕਉ ਭੰਡ ਲੰਗਾਏ ਤਕੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗ
ਤਿਕੋ ਨਾਹੀ ਸੁਰਨ ਰਮੁ ਨ ਜਨ ਸਕਲ ਭਰਾਚੀ
ਤਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਚਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹੀ ਦੂਤੁ ਰਕ
ਕਰਹਾਸ ਭਨਿੰਦਾ ਕਿਆ ਹੀ ਦੂ ਕਿਆ ਤੁਰਕ ਕ
ਗਹਿ ਤੁਮ ਕਾ ਰੇਭਰਮ ਤਕਾਚੀ ਹਮਿ ਜਦ
ਹਿਰੇ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚੀ ਤੁਮ ਮਤ ਕਹਾ

ਕਰੋਗਾਈ। ਹਮਸੋ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਬਨਿਆਈ
ਦੇ ਹਰਾ ਖਲਸਾ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਅਸ
ਵਿਧੇ ਭੇਅਸਦਾ ਏਕੁ ਕਉ ਹਮ ਜਾਵਣ
ਸਰਹੰਦ ਹੁਤ ਯਾਰਾ ਦੇ ਚੋਪਈ। ਸਰ
ਬ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਤੀਤ ਯਾਰੀ। ਤਜੁ ਵਿਕੈ ਨਾ
ਗਾਇ। ਮਾਘ ਰਬਾਰੀ। ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਲਾਇ
ਖਾਲਸਾ ਲੀਨਾ। ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਦੀਨੀ ਦੁਇ

ਅਮਾਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ਅਮੀਰ ६
ਸੀਰੀਖਾਲ ਸਾਕੀ ਨਾ ਤਿਹਤ ਤਿਕਾਲ ਮਭੈ ਪਦੁਈ
ਨਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਨੌਂ ਦਕ ਦੁਸੈਟ
ਪਚਪਚਹਾਰੇ ਅਪੋਆਪਣੀ ਕੁਖਿ ਮਾਥੋਲਹਿ
ਬੇਮਾਖਿ ਮਹਾਮਨੁ ਬਹੀ ਤੋਲਹਿ ਸਮਝਨ ਕੋਈ
ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿਸ ਕਾ ਬਿਦੁਸੈ ਈਰਖਵਾਰਾ ०
ਕੀਗਣ ਤਿਕਰੈ ਕਿਆ ਕੋਊ ਜਾਕਾਰਾ ਖਹਹਿ ਪਤਸੈ

ਉ ੧੦॥ ਦੇਹ ਨਾਸ ਜਾ ਕਾਰਖਾ ਮਾਪ ਹੈ ਤਕ ਉਭਉਕਿ
ਛੁ ਨਾਹਿ ਸਰਬਖਲ ਸਾਭੁ ਰਪੁ ਰਪੁ ਭਭਾਵੈ ਤਹਤ
ਜੇਹਿ ੧੧॥ ਚੈ ਪਈ ਚਲਿਓਗੋ ਬਿੰਦੁ ਸਿੰਘ ਮਹ
ਸੇਨ ਤਾਗੀ ਤਬ ਤਇਚਕੁ ਤਪਿ ਮੀਸਾਗੀ ਲਾਲ
ਨੀਸਾਨੁ ਖੁਜਾਫੁ ਹਰਨਾਹਿ ਨਾਕਟ ਤਬ ਹਰੁ ਚਿਰੁ ਦਾ
ਵਹਿ ਬਾਜੇ ਨ ਉਬਤਾ ਮਹੁ ਕਰਨਾਈ ਬਾਜੇ ਮਾਰੁ
ਸੀਰਾ ਸਰਨਾਈ ਮਾਗੈ ਪੈ ਦਲੁ ਪਾਛੈ ਫਉਜਾ ਕੈ

ਸਿਕਾ ਕੁਕ ਰੋਗਰ ਮਉ ਜਾ ਜਬ ਹੋਇ ਮਾਸ
ਵਸਤ ਬਪਉ ਸਾਬਾਜੇ ਬਰਹਰਿ ਕੰਪਾਹਿ ਭੁਪ
ਤਿਹਾਜੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਲੇਤੁ ਸਮਾਮੀ ਖੰਡ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤ ਚਉਦ ਬਹਮਿਤਾ ਕਚ ਪੁਰਾਣੀ
ਸਤੁ ਕੀਤੋ ਲੋਕਾਮੀ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਲੋਕ ਬਹੁ ਰੋਲੋ
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਉ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ
ਗਲੀ ਭਰਮਾਏ ਪ੍ਰਦੇਹਾਨੁ ਪਤਿਤੁ ਭੁਧ

ਰਨਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਾਗਿਸਭਉਪਰੀਸਭ
ਬਿਨਾਸਨਕਉਪ੍ਰਭਦੁਖਹੁਦਿਸਟਪਰੀ॥੩॥
ਉਪਦੀਪਤਬਨਿਹਕੇਵਲਗੋਇਦਖੁਦਕ
ਉਧਾਇਚਤਬਸਤਾਬਿਨਸਨਸਾਜੁਬਨਾਇ
ਉਧਾਏਗਰਫਚਹੇਸੇਤਬਰਸੁਆਮੀਸਾ
ਸਗਲਨਿਸਟਿਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆਏਸਿਦ
ਸੰਕਰਖਹਮਾਏਦਉਚਾਗੀਤੇਤੀਸਕ

ਰੋੜੀਵੇਵਤਾਮਾਏ ਨਉਚਉਗਸੀਹਨਾਦਵ ੨
ਜਾਏਬੀਰਬਵੰਜਾਗੁਰਦਲਕੋਰੀਮਦੀਆ
ਗਮਸੀਭੁਗਉਤੀਫਿਰਦੀਆਮਸਟਕੁਜਾਕਥਿ
ਸਤੁਸੰਘਾਰੀਸਤੁਬਿਨਾਸਨਕੁਉਸਿੰਘਸਮਾ
ਗੀਚਉਸਨਦੇਗੀਸਗਲਬੁਲਾਈਸਤੁਖਪਦਮਾ
ਸਨਾਲੀਓਠੀਆਈਘਰਿਘਾਰੀਗਲਨੀਕੇ
ਭਾਵਹਿਘਰਕਤਕੋਗੁਕਰਿਤਿਪਤਿਮਘਾਵ

ਹਿ ੧੪ ਦਹੜਾ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੀਮਾ
ਲਮਾਏ ਸਭੁ ਪਰਦਾਹਾ ਸੰਤੁ ਬਾਰਨਾ ਬਿਸਦੇਏ
ਦੁਰਖਨ ਕਉ ਸੀਸਾਰਾ ੧੫ ਚੋਪਈ ਸੁਰਨਰ
ਗਾਏ ਗੀਧਾ ਮਿਲਿਆ ਏ ਜਾਪਿ ਕੋ ਨਰਮਾ ਰੁਜ
ਤੀਸਾ ਏ ਦਾਨੇ ਦੇਵਰੁ ਤਪਤਾਗਾ ਕੁਪਤਪੁਕ
ਦਕ ਕੁਪਰੈ ਨਪਾਰਾ ਇੰਦੁ ਇੰਦੁ ਮਾਨਤ ਜਿਕ
ਰਿਮਾਇਓ ਧਰਮਰਾਇ ਸੈ ਨਾਸੀ ਗਿਮਾਇਓ

ਸਤੁ ਬਿਨਾ ਸਿਰਸ ਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਸੀਤ ਨ ਕੋਈ
ਨੀਵਰਿ ਆਈ ਮਥ ਨਾ ਸੀ ਸਤੁ ਪਚਾਇਓ ਸੀ
ਤਾਮ ਫਲ ਰਹੇ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਤੁਇ ਥਿਰੈ
ਲੋਕਾ ਸੀਤ ਪਤਾ ਪਦਿ ਦਫਿ ਜਗੁ ਹੋ ਕਾ ਜੁਗੁ
ਗੁਪੇ ਜਗੁ ਦਾ ਪੁਰੁ ਆਇਆ ਬੰਦੁ ਪੁਰਨੀ ਹਰਿ
ਜਸ ਗਾਇਆ ਤੂੰ ਨ ਲੋਕ ਕੀ ਨੋ ਪੁਕਾਰਾ ਹਰਿ
ਨ ਹਰ ਕੇ ਦਾਸਾ १੬ ਦੋਹਰਾ ਸੀਤ ਉਪਾਰਨ ਦੁਸਰੇ ੦

ਮਾਰਨਹਰਿਜੀਥਪਧਰਿਮਾਇਆਪਾਰਿਧਰਿ
ਕੁਈਦਧਾਈਜਗਮਾਹਿਸਾਤਿਪੁਤਾਪੁਥਦਾਇ
ਆ१੧ਚੋਪਈਭਰਬੰਚਾਲੁਸਤੁਤਾਦੋਨੋਰਿਸ
ਰਗੋਦੋਦੇਰਫਦਿਲੀਨੁਦਗਾਇਕਚਫਿਦਖਣ
ਥੀਆਇਆਦੂਜਾਹਿਦਸਤਾਨਹੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸ
ਰਹਿਮਕਲਹਿਮਚਾਈਜਪੁਕਰਹਿਮਲਿਸੈਲੋੜ
ਈਅਪਸਮਹਿਮਾਪੇਪਚੈਜਾਹੀਅਤਮਲੇਪੁ

ਦੇਖਾਬਿਗਸਾਹੀ ਸਤ੍ਰਕੀ ਅਸੁਕੋਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ १੦
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਕਿਆਕੀਓਤਮਾਸਾ ਗੁਰਗੋਬਿੰ
ਦਸਿੰਘਪਸੇਹੋਇਖੜਾ ਤੁਸਤ੍ਰਸੁਤਾਪਾਰਿਓ
ਫੁਟਪਾੜਾ ਨਰਦਰਉਗੁਫਿਰੈਮੇਗਦਾ ਰਾਤਿਦਿ
ਹੋਸੁਖਸਉਛਨਦੇਦਾ ੧੮ ਦੋਹੜਾ ਮਾਰਾਮਾ
ਕੀਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਗਾਇਨਾਰਦਰਉਗੁਫਿਰੈ
ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਗੁਸਾਂਈਆ ਸੁਣਿਕਾਰਿਚਉਧਿਜੇ

ਗੁਣੀਸਭੇਅੰਗਰਾਅੰਈਆਂ ਕਉਣਾਦੇਨਾਈ
ਮਾਸੁਤੀਮਾਗੋਬੰਦਸਿੰਘਜਾਗਾਈਆਂ ਸਾਧਿ
ਕਾਰਿ ਰਉਰੂਦਜਦਾਸਨਮੁਖਿਉਠਿਧਾਈਆਂ
ਲੈਲੈਖਖਰਖਥਾਂਵਿਚਿਰਤੁਪੀਦੁਖੁਆਂਈਆਂ
ਚੁਟੀਆਂਉਚਿਉਮਕਾਸਨਮਨਬਹੁਤੁਹਰਖਾਈ
ਮਾਂਸੀਮਲੀਮਲਪਾਂਤਿਨਿਘੋਮਗਬਹੁਰਗਨਿਕ
ਲਾਈਆਂਕੈਲਕਾਮਾਰਨਿਗੈਣਚਾਡਹਿਉਮਰਿ

ਕੁਘਾਈਆਂ ਕਹਲਹੋਈਆਂ ਰਤੁਪੀਵ ਨੂਬਹੁਕ ੨੭
ਰਨਿਅਤਾਈਆਂ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਮਲਾਂਈ
ਮਾਂਕਿਉਕਾਹਲਮਾਂਈਆਂ ਸਤਿਜੁਗਿਮਾਰਿ
ਮਾਂਸੀਹੀਸਸਰੋਤਿਪਤਾਈਆਂ ਤੇਤੋਗਵਣੁਮਾਰਿ
ਰਜਿਦਿਦਾਕਰਾਰੀਈਆਂ ਦੁਮਾਪੁਰਿਪਖੀਆਂ
ਖੁਹਣੀਲੋਸਕੁਮਘਾਈਆਂ ਕਲਜੁਗਮ
ਕਾਲਪੁਰਖਹੋਇਸਤਕੁਖੀਮਟਾਈਆਂ ੨੦

ਹਰਾ ਦੇਵੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤਿਸਾ ਹ ਕੇ ਦੇਵੇ ਜੋ ਪਵਰੀਆ
ਮਾ ਦੇਵੇ ਮਾਏ ਪਹੁਚਿ ਕਾਗਿ ਦਿਲੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਾਮਾ २੨
ਦੇ ਹਰਾ ਦੇਵੇ ਦਾਗਸਰਾਜ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕਲਾਂ ਮਾਥਾਇ ॥
ਵੇ ਛੂਟੇ ਕਾਹਲੇ ਚ ਬਲਪ ਹੁਚੇ ਮਾਥਾਇ ੨੩ ਚੋ ਪਈ ॥
ਦੁਹਾ ਭੜਕੀ ਭਾਗ ਦਿਲੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੁਲ
ਕਾ ਹਨਰ ਦਵਜਿ ਮਾ ਦੇਵੇ ਰਾਗੀ ਸਾਹਜਿ ਪਭੂ
ਕਿ ਮਾਲਸ ਕਰਕਟ ਕਾ ਮਥਾ ਕੀ ਮਨ ਪਈ ਮੇ ॥

ਅਕਦਰੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਰਨੀ ਕੈ ਸੀ ਕਰੀ ਤਬਿ
ਪਤਰੀ ਕਤਿ ਦੀਨਾ॥ ੩॥ ਏ॥ ਪਤਰੀ
ਕਹੈ ਅਠਾਹਵੀ ਸੁਨੇ ਭੋਜ ਦੇ ਕਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ
ਪਕਾਰੀ ਵਿਕ੍ਰਮਾ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਦੀ ਨੇ ਦਸ
ਯਾਏ॥ ਸੁਨੇ ਭੋਜ ਵਿਕ੍ਰਮਾ ਬਖਸੇ॥
ਤਮ ਫੁਲ ਚਿਤਿ ਦੇ ਕਹੁ ਇਜਾਨੇ॥ ਭਾਵਿਕ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੁਜਰਾਤਿ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਕਲ ਸੁ

ਨਵੇਥਾਤਿ।। ਲੇਤਿਕਪੂਰਚਰਤਤਤਿਪੁ॥
ਤਿ।। ਨਿਤਪੁਤਿਦਾਨਦੇਤਿਤਥਿਖਾਤਿ।।
ਟਰਤਨਪੁਲਤੇਸਾਚੀਟੇਕਾ।। ਤਿਸਕੇ
ਪਥਿਕੀਨਿਆਭਈਏਕਾ।। ਫੁਟਕੀਨਿ॥॥
ਬਾਲਕਜਬਭਈ।। ਤਥਕਪੂਰਚਰਤਤ
ਮਨਠਈ।। ਬੇਭੇਭੁਪਦਾਭਾਕੇਈਤੇਈ
ਨਦਿਸਿਨਮਿਤਿਜਚੈਅਥਜੇਫੀਰਮਨ

ਬਿਚਾਰ ਬਿਕਰਮ ਨਿਪਾਧ ਰਿਓ ਪਰਉ
ਕਾਠੀ ਬਿਪਨੇਕ ਰਿਉ। ਤਿਤ ਬਿਨਦ
ਨ ਨਕਤਰੁ ਪਾਓ। ਕਰਿਉ ਦਮੁ ਤਾਤੀ
ਮਤੰਜਾਉ। ਦੁਇਤ ਜਾਗਲੀ ਨੇਤ ਸਦਾ
ਗਾਇਕ ਸਭੁਤ ਸਤੀ ਲੀਨੇ ਸੀਗਾਗਾ
ਚੁੰ ਲਿਓ ਬਿਤਾਨਿ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਈ॥
ਸੁਖਾ ਰਓ ਜੋਨੀ ਪਤ ਬਿਓ ਜਾਈ॥

ਪਾਏ ॥ ਨਿਪੁਥਿਕ ਮਕੇ ਬਾਗ ਮਤਿ ॥ ੩ ॥
 ਸਤ ਜੇ ਉਤਰੇ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਤਤ ਏ ਇਸ
 ਨਾਨਕ ਰਿਲਾਏ ਕ ਪੁਰ ਮੰਗਾਇ ॥
 ੬ ॥ ਏ ॥ ਤੁਲਚਾਇ ਦੀਨੇ ਦਾ ਨਜ਼ਬ
 ਤੀਰਿ ਸੰਨੇ ਪਾਠਿ ॥ ਗਾਯਾ ਉਠਿ ਉ
 ਰਿ ਸਾਇ ਕਰਿ ਏਕੇ ਉਮਾਏ ਉਗਾਉ ॥
 ੭ ॥ ਏ ॥ ਏ ਪਿਕੇ ਉਤੁਪ ਬੇਗ ਸੁਧ

ਲੀਜੈ॥ ਸਭਸੁਪਲੇਤੁਖਬਰਮੁਤਿਕੀਜੈ॥
ਅਗੁਆਚਲਿਆਇਓਤਿਤਿਬਾਗੁ॥
ਕਟਕਦੇਖਿਤਿਭੁਇਓਓਦਮਾਦੁ॥
ਤਸਤੀਘੋਕੁਲੋਕਾਪਾਗੁਤਿਨਪਤਿ
ਪੁਛਤਬਾਰੰਬਾਗਿ॥ ਏਕੋਊਗਾਜਾਕਿ
ਆਇਸਨਾਮਾ॥ ਆਵਤਿਭੁਇਓਕ
ਤੋਕਿਤਿਕਾਮਾ॥ ਤਬਉਨਸਕਲਿਖਿ

ਤੰਤਸੁਨਾਇਓ। ਇਤਿਮਾਗਾਨਿਬਿਨ੍ਨ
ਮਪਤਿਆਇਓ। ਭਾਟਕਪੂਰਬਾਸਤਿ
ਗੁਜਰਾਤਿ। ਦੇਤਿਕਪੂਰਆਪਸਮਿ
ਪ੍ਰਾਤਿ। ਤਾਂਪਾਢੇਭੋਜਨੁਵਤੁਕੇਗਾਇ
ਤੀਨੇਮਾਇਸਤੇਨਹੀਟਰੇ। ਇਤਿਸਨ
ਵਤੁਵਿਨ੍ਨਮਪਤਿਆਇਓ। ਜੋਓਨਿ
ਕਤਿਆਸੇਆਨਿਸੁਨਾਇਓ। ਸੁਨਿਕੈ

ਗਜਚਕਤਗਤਿਓ। ਮੁੰਗਨਤੀਕਰਿ
ਬਿਸਮੈਂਭੁਇਓ। ਏਕੁਲਦਾਨੁਦੇਤੀ
ਨੀਤਿਪ੍ਰਾਤੀ। ਹਸਤੀਅਸ੍ਵਕਟਕ
ਬਹੁਭਾਂਤੀ। ਏਤਾਲਸਕਰਿਅਗਧ
ਨਵੰਨੁ। ਰਿਆਜਾਨੇਕ੍ਰਿਅਮਾਗੈਦੰ
ਨੁ। ਬਨਿਆਵੈਮਾਗੈਸੇਈਦੀਜੈ।
ਜਾਇਏਸੀਪ੍ਰਲਦਾਨੁਨਕੀਜੈ। ਧਰ

ਕੇਸਕਲੇਲੋਕਬਲਾਏ। ਰਾਜਾਜੀਤਿ ॥ ੫
ਨਕੋਸਮਿਣਾਇ। ਕੋਊਭਾਟਿਕੋਦੇਇ
ਕਪੁਭਾ। ਪੁਰਥਜੈਨਤੇਕਾਦੇਦੁਗਿ। ਲੁ
ਟਲੇਤੁਅਰਦੇਵਨਿਕਾਗਾ। ਰਾਜੇਮ
ਨਮਤਿਦਿਤੀਬੀਚਾਗਾ। ਪੁਰਤੇਜੈਕ
ਪੁਰਨਤੀਪਾਵੈ। ਤਉਅਪਨੇਘਾਹਿਕੋਊ
ਠੇਜਾਵੈ। ਰਾਜਾਇਤਿਬਿਚਾਰਿਚਿਤਪ ॥ ਗੇ॥

ਬਿਨੁ ਤੁਲ ਚ ਫੈਨ ਭੇਜਨੁ ਕਰੈ॥ ਜਓ ਕਪੂ
ਰਇ ਤੁਪਾਵੈ ਨਾਤੀ॥ ਤਬ ਇਤਰੇ ਤੇਨ
ਇਸ ਪੁਰ ਮਾਤੀ॥ ੨॥ ਚੋ॥ ਰਾਜੇ ਇ
ਤਿ ਮਾਨਿ ਜਾਲ ਕੈ ਬਰਜੇ ਪੁਰ ਕੇ ਲੋਗੁ॥ ਜੇ
ਕਪੂਰ ਬੇਭਾਟ ਪਾਤਿ ਨਿਬਰੇ ਦਈ ਸੀ
ਜੇਗੁ॥ ੪॥ ਚੋ॥ ਪਛੇਰਾਟ ਜਾ ਬਿਅ
ਪਨੇ ਲੋਗੁ॥ ਪੁਰ ਮਾਤਿ ਆਏ ਇਸੀ

ਸਿਜੋਗਾ ਪੁਛਤ ਸਾਹੁ ਅਵਰੁ ਦਲਜਾ ੨
ਗੇ। ਦੇਹ ਕਪੂਰ ਜੋ ਤੋਤਿ ਤਿਹਾ ਗੇ। ਗਜੇ
ਕੇਰੁ ਰਕੇ ਉਨ ਮਾਨੇ। ਦੂਹਿ ਚਲੇ ਫਿ
ਰ ਮਨੁ ਖਿਸਿਆਨੇ। ਆਇ ਗਾਇਕੇ
ਸਬ ਦਸੁਨਾਇ। ਤਮ ਕਪੂਰ ਪੁਰ ਤੇ
ਤੀਪਾਇ। ਨਿਸਿਦਿ ਨਗਾਟ ਉਪਾਸੀ
ਭੈ ਫੇਰਿ ਬਾਤ ਲੇ ਕਨ ਸੇ ਕਠੈ। ਦਿਨੈ

ਪੰਚਮਤੁਰਤੁਮਾਤੀ।।ਸੁਭਦਿਨਸਿ
ਲੋਗਾਇਕੇਜਾਤੀ।।ਇਤਨੇਦਿਨਕ
ਪੁਰਨਹੀਪਾਵਭੀ।।ਇਤਪਲਤਥ
ਲਗਕਛੂਨਖਾਵਭੀ।।ਦਿਨਦੁਇ
ਉਪਾਸੀਰਤਾ।।ਅਪਨੇਮੰਤ੍ਰੀਸੰਤ
ਬਿਕਤਾ।।ਤੇਇਅਸਦੁਰਿਰੈਨਜਬ
ਸਬਜਾਵਭੀ।।ਲੇਕਪੁਰਪਰਤੇਅ

ਵਉ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੋਮ ਸਲਤ ਕਰਿ ਮਾਇਓ॥ ੭
ਚਲਤ ਬਾਟ ਮੈ ਅਚਰ ਜੁਭ ਇਓ॥ ਬਾਟ
ਕੁਲਿ ਪਰਿਓਤਿ ਤਿਓਗਿ॥ ਦੇਵੀ ਕਾ ਮੰਦ
ਰ ਇਕ ਠੁਭਿਗਾ ਬਾਂਧਿਓ ਅਸੂਰ ਦੁਖ ਮ
ਤਿਗਾਇਓ॥ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਭਇ
ਓ॥ ੧॥ ਦੇ॥ ਸਦਯਾਂ ਨ ਦੇਵੀ ਤਤਾਂ ਦਰ
ਸਨ ਕੀਨੋ ਮਾਇ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਲਾਮ ਭੰਡਿਤ

ਕੀਓਠਾਦੋਚਿਤਿਤਰਿਖਾਇ॥੧੧॥
ਦੋ॥ਇਕਕੀਨਿਅੰਸੁਦਰਮਤਾਂਦੇਵੀ
ਜੀਕੇਪਾਸਿ॥ਤਾਂਕੀਨਿਰਖਤਰੁਪਛ
ਬਿਅਓਰਨਰਾਖੈਆਸਿ॥੧੨॥ਚੈ
ਤਾਤੀਸਮੇਇਦਸੁਤਿਆਇਉ॥੧੩॥
ਚਕ੍ਰਕ੍ਰਮਰੁਪਨਿਅਤਿਤਰਿਖਾਇਉ
ਤਜਗਜਵਤੁਮੰਦਰਮਹਿਗਇਉ

੨
ਦੇਵੀਜੀਕੇਸੇਨਮੁਖਭਇਓ। ਕਰਿਪ੍ਰਕਾਸੁਕਰ।
ਜੇਕੋਦਇ। ਦੇਵੀਜੀਤੁਮਤੇਸਭਿਤਇ। ਕ੍ਰਿਪਾ
ਰੂਪਤਇਕਰੁਨਾਕੀਜੈ। ਦੇਵੀਏਤਿਕੀਨਿਆਮੁ
ਤਿਦੀਜੈ। ਦੇਵੀਯਗਿਖਤਬਾਤਿਸੁਨਾਈ॥
ਲੀਜੈਬੇਟਜਭਿਤੇਭਾਈ॥ ਤਪਤਿਕੜਾਤਾਬਤ।
ਇਭਤਬਤੀ। ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਇਸਤੀਮੈਅਕ
ਤੀ। ਤੇਕੀਨਿਆਲੇਅਬਤਿਸਿਧਭਤਾਇਤਪ੍ਰ
ਲਮੇਰਾਰਿਦਮਤਿਧਾਰਤਾ। ਦੇਖਕੜਾਤਿਰਿਦੈ

ਤਰਿ ਮਾਨੀਓ ਆਇਸ ਮਹਿ ਪਰੈ ਮਰਨ ਚਿਤਿ
ਜਾਨੀਓ ਤਬ ਕੰਨਿ ਆਤ ਜਿਤਾ ਤਾਰ ਤਿਉ
ਦੇਖੀਓ ਆਇਤ ਬ ਮਾਨਿ ਮਹਿ ਕੁਤਿ ਓ ਆਇਤਿ
ਕੋਊ ਦੁਹੁ ਭੂ ਪਕੋ ਜਾਇਓ ਆਤਿ ਆਇਤਿ
ਤਰਖ ਨਿਕਟਿ ਚਾਇਆ ਆਇਓ ਆਤਿ ਆਇਤਿ
ਸਜਾ ਚਨਾ ਕਰੀ ਪੁਛਿ ਨਾਮ ਸੁਗਤਿ ਤਾਥਿ
ਪਰੀ ਜਾਨੀਓ ਦਸੁਤ ਮਨਿ ਹਰਿ ਖਾਇ
ਓ ਪਿਤਾ ਨਾਮ ਲੋ ਮਹਿ ਜਸ ਗਾਇਓ ਆਤਿ

ਕਾਥਿਤ ਬੁਕਰੀ ਅਸੀਸਾ ਜੀਵਹਾਗੇ ਕੋਲ
ਬਰੀਸਾ। ਕੁਦਰ ਕੁਤਿ ਓਚਲੀਏ ਸੰਗ ਮੋਰੇ।
ਸਭੈ ਮਨੋਗਥਿ ਪੁਰੋਤੋਰੇ। ਭਾਟਕੁਤਿ ਤਸੁ
ਨਿਕ ਸੰਗ। ਕਛੁਦੀਜੈ ਸੇਇ ਸਤੀਠਗਾਚਾਰੀ
ਲਾਲਪਉਚੀ ਕਰਿ ਮਾਤਿ। ਦਏ ਭਾਟਕੋਰਿ
ਸਤੀਥਾ। ਚੜ੍ਹਿਤ ਸਤੀਏ ਦੁਪਹਰੈ ਓਰੇ।
ਰਾਦਉਜੈ ਨੀਪਾਪਤਿ ਭਾਇਓ। ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ५
ਸੈਥਾਤਜਨਾਈ। ਸੁਰੀਏਇਤ ਬਿਧੈ ਨਤੀਸ

ਸਿਪਾਈ ਦੇ ਇਲਾਲ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਉ ਦਏ। ਵੁਡ
ਕਰਿ ਲੀਏ ਨਗਰਿ ਮਤਿ ਗਏ। ਏਕ ਸਾਤ
ਕੋ ਮਾਨ ਦਿਖਾਏ। ਲੈ ਨਕ ਪੂਰ ਕਾਜ ਇਤਲਿ
ਆਏ। ਦੇਖਿ ਸਾਤੁ ਮਨਿ ਗਨਤਿ ਪਰੇਖੈ। ਅੰ
ਸੈ ਲਾਲਿ ਨ ਕੁਤ ਦੁਦੇਖੈ। ਦੀਏ ਕਪੂਰ ਲਾ
ਲਿਵਤਿ ਲੀਨੈ। ਗਜਾ ਰੰਗੁ ਦੁਤਿ ਸਿਰ ਕੀਨੈ।
ਫਿਰ ਤੁਲਤੁ। ਟਿਚਤਿ ਭਏ। ਅਬ ਭੀ। ਫਿਰ
ਨਗਰਾ ਕੀਨੈ ਤਬ ਭੀ। ਜਾਥੇ ਭੀ ਨਗਰਾ

ਗੇਸੁਨਾ ਦੁਕਰਿ ਜੇਰ ਸੀਸੁ ਭਬੁਨਾ ੧੦
ਕਵਨ ਕਪੂਰ ਦੀਏ ਸੁਧਿਲੀਜੈ। ਤਾਕੇ
ਨਗਰਿ ਨਿਕਾਹ ਦੀਜੈ। ਅਗਦੇਸਾ
ਤਰਾਜਾ ਪਤਿਆਇਓ। ਆਨਾ ਬਿਰਤੀ
ਤਸੁ ਭੁਤੀ ਕਤ ਦਇਓ। ਲਾਲ ਦਇਓ
ਟਰਖ ਦੀਨੇ। ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੇ ਸੇਨ ਮੁਖ ਕੀ
ਨੇ। ਏਕੁ ਪੁਤਰਾ ਜਾਇ ਚਰੇ। ਮੇਰੇ ਬਚ

ਸਿਕੰਨ ਨਹੀਯੋਗਾਖੰਡੀਖੰਡੀਕਰਿਤੋਕੇ
ਮਾਰੋਕਰਿਨਿਲਜਤਤਿਨਕਾਰਿਨਿਕਾਰੋ
੧੩ਅੰਦੋਗਮੇਰਾਕਤਾਨਮਾਨਿਓਕੁਤੀ
ਕਰੀਮੈਤੋਤਿਗਧਰਿਮਾਇਕੀਲਾਜਤੋ
ਇਤਸੀਸਾਮਨਮੋਤਾ॥੧ਅੰਦੋਗਕਤਤਿ
ਮਾਤਿਰਾਜਾਇਤਕੀਜੈਗਮੇਗੀਮਰ
ਜਜੇਨਸੁਨਲੀਜੈ॥ਰਿਪਾਰੂਪਤੁਮਸ
ਏਇਆਕਾਕਤੁਨਪਾਈਮੈਮੈਸੇਲਾ

ਲਾ। ਤੇਰੇ ਕਾ ਜਗਾ ਜਾ ਮੈਲੀ ਨੇ। ਸਿਓ ਰਾਏ ੧੧
ਰਾਜਾ ਤੇਓਰੀ ਜੈ। ਲੀਏ ਲਾਲ ਪਾਸਿ ਸ
ਤੁਪਠਾਇਓ। ਦਿਨ ਦੁਇ ਅਓਰ ਮਤੁ
ਰਤਿ ਆਇਓ। ਸਮਾਮਤੁ ਰਤ ਕਾ ਜਬ
ਪਾਇਓ। ਭਾਟ ਮੇਲੀ ਨੇ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਆ
ਇਓ। ਰੇਟਾ ਕਾ ਹਨ ਲਾਲ ਕਰ ਲੀਨੇ। ਦ
ਈ। ਅਸੀਸ ਮੁਖ ਸੇ। ਮੁਖ ਕੀ ਨੇ। ੧੫।
ਦੇ। ਪਰ ਦੁਖ ਖੰਡਨ। ਬਿਨੁ ਸਾਸਾ ਦੇ ਸੀ।

ਸੁਭਾਉ॥ ਅਤੁਖੀਅਨਿਕੇਦੁਖਤ
ਰਿਤਿਕਰਿਕਰਿਕੇਦਉਪਾਉ॥ ੧੯॥
ਚੈ॥ ਤੂੰਸਕਰਤਬੰਧੀਬਿਨੁਮਰਾਜਾ॥
ਪਰਕਾਰਜੋਕੇਬਿਧਨਾਸਾਜਾ॥ ਅਰ
ਨਰਿੰਦਨਰਿਕੂਪਰਿਜੇਤੇ॥ ਦੇਵਤਾਮੇਂ
ਨਦੰਤਸਕੁਤੇਤੇ॥ ਪਰਦੁਖਖੰਡਨਿਨਾ
ਮਕਯਾਇਓ॥ ਮੈਚਲਰਾਜਾਤੇਪੀਅੰ

ੴ ਸਾਧੁ ਸੇਵਾ ਨ ਜਾਨੁ ਮੁਖਿ ਦਿਖੈ ॥ ੧੩ ॥
ਜੈ ਸੇਵਿ ਕਰਤੇ ਸੇਵੀ ਜੈ ॥ ਦਇਆ
ਦਰਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਮਨਿ ਗਨਿਓ ॥ ਦ
ਈਯਾ ਸਮਾਕਠਨ ਏਤਿ ਬਨਿਓ ॥
ਸੇਲਾ ਲਿਖਿ ਸੇਵੇ ਪਾਰਿ ਮਾਤੀ ॥
ਗਜਾ ਮੇਰੇ ਇਕ ਨਾਤੀ ॥ ਜਉ ਭੰਡਾਰ
ਮਾਤਿ ਸਗਲਾ ਦੀਜੈ ॥ ਏਕਲਾ ਲਿਖੈ

ਪਟਿਤਰਿਕੀਜੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਟ ਦੀ ਜੀਏਕ
ਤਾ॥ ਇਸਗਨਤੀ ਮੈਰਾ ਜਾਹਤਾ॥ ਏਕੁ
ਕੀਬਿਰੁ ਮਜਬਰੁ ਏ॥ ਭਾਟਿ ਬੁਲਾਇ
ਮਾਪਪਾਤਿ ਲਏ॥ ਤੈਇਤਿ ਲਾਲਿਕੁ
ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਏ॥ ਭਾਟ ਸਕਲਿ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਸੁਨਾਉ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਾਟ ਗਾਇਓ॥ ਮ
ਰਾਮਾਇਓ॥ ਤਿਉਹਾ ਜੇਕੋ ਸਕਲ ਸੁਨਾਇਓ॥

੧੧੭
੧੦੦੦ ॥ ਜੋ ਬਿਧਿ ਦੇ ਖੀਭੁ ਵਨ ਕੀ ਦੇਵੀ ਜਿਥਿ ॥ ੧੩

ਬਾਤਿ ॥ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ਗਾਯਕੇ ਵਤੀ

ਪਡਗਫਿਰ ਜਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚੋ ॥ ਗੁਇਰਾ

ਟਚਲਿ ਸੀਗਾਤਮਾਗੇ ॥ ਮੈਏਤ ਦੇਖੇ ਦੇਵ

ਦੁਆਗੇ ॥ ਬਿਕ੍ਰਮਗਾਇਰਾਟਦੁਇਭਵੇ ॥

ਦੋਨੋਚਲਦੁਆਗੇਤਿਤਗਾਏ ॥ ਦੇਬਦੁ

ਆਰਭੀਤ੍ਰਜਥਗਾਏ ॥ ਦੇਵੀਦੇਖਅਨੰਦਮੇ

ਨਰਦੇ ॥ ਚਰਨਧਾਗਿਦੰਡੁਤਕੀਨੇ ॥ ਠਾ

ਥਜੇਹਿ ਚਰਨ ਨ ਚਿਤ ਦਿਖੈ ॥ ਆਇ ਨੇਖੀ ਚ
ਹੈ ਦਸੁਤ ਆਇ ਉਹੈ ਦੰਡ ਵਤ ਕਹਿ ਕੇ
ਬੋਲਿ ਸੁਨਾਇ ਓਹ ਆਤਾ ਏਤ ਕੀਸੀ ਅ
ਮੁਹਿ ਦਿਖੈ ॥ ਆਇ ਤਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂ ਨਿਕੈਰੀ
ਜੇ ਆਦੇ ਦੀ ਜੀਤ ਬਬ ਚ ਨ ਉਚਾਰਿ ਓਹ ॥
੫ ਤੰਤ ਕੜਾ ਡਾਢੇ ਰਬਤਾਇ ਓਹ ਬੇਟਾਇ
ਸਮੈ ਮਲ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਤਾਪਾ ਛੇਇ ਡੰਕੀ
ਓਹ ਲੀਜੈ ॥ ਮਨ ਕਾਸ ਤੇ ਕਿਰਦੁ ਤੰਤੁ ਓਹ

ੴ ਪ੍ਰਗੀਕੇ ਠਿਗ ਮਨ ਪਰਿਭੀ ॥ ਇਤਥਿ ੧੪
ਧਿਰੇ ਖੀ ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਜੈ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰ ਮ
ਨ ਮੈ ਇਓ ਸਾਜੈ ॥ ਠਿਗ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਇਕ੍ਰਮ
ਮਨ ਕੀ ਨਾ ॥ ਤਾ ਥੇ ਜੋਗ ਪਰ ਦਛਨ ਦੀ
ਨਾ ॥ ਮਾਤਾ ਏਕੀ ਨਿ ਮਾਮੈ ਪਾਵੇ ॥ ਤੇਰੇ
ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਉ ॥ ਕੀਨਿ ਆਲੀਸੈ
ਚੇਦੁ ਸੁਨ ਇਓ ॥ ਤਪਤ ਕਰੁ ॥ ਤਾ ਬੇਰੀ
ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਮਜਨੁ ਮਾਇ ਇਸੀ ਮਤ ਕੀਜੈ ॥

ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਕੰਨਿਆ ਤੁਮੁਲੀ ਜੈ॥ ਗਜਾ ਬੇਗਿ
ਕੜਾ ਤੇ ਪਰਿਉ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਿਸੁ ਭੀ ਤਰਜ
ਰਿਉ॥ ਦੇਖੁ ਤਿਸ ਕੋ ਭਛਨ ਕੀਨੋ॥ ਮਾਥਾ
ਗਖਾ ਮਹਾਂਤਿਤ ਕੀਨੋ॥ ਉਠਿ ਓਠਿ ਰਿਕੀਨਿ
ਆਮਾਗੇ॥ ਦੇਵੀ ਕਤਿ ਉਭਲੇ ਪੁਲਕਾ ਕੈ॥
ਫਿਰ ਇਸਨਾਨ ਕੜਾ ਤੇ ਕੀਜੈ॥ ਤਉ ਬੇਟਾ ਦੇ
ਤਕੰਨਿਆ ਲੀਜੈ॥ ਕੁਦਿ ਉਬੇਗ ਕੜਾ ਤੇ
ਪਰਿਉ॥ ਫਿਰ ਦੇਵੀ ਭਛਨ ਕਰਿਉ॥ ਮਾ
ਜੈ

ਥਗਾਖਸਕਲਜਥਿਖਾਇਉ।ਦੀਵੀਤਾਂਕੇ
ਫੇਰਉਠਾਇਉ।ਉਠਉਕਤਿਉਕੰਨਿਆਮੁ
ਤਦੀਜੈ।ਦੇਵੀਕਤਉਜੈਮਜਨਕੀਜੈ।ਤੀ
ਸਗੀਥਿਗੀਆਜਬਫਿਰਨਾਇਉ।ਫਿਰਚੈ
ਡੀਜੀਤਾਂਕੇਖਾਇਓ।ਖਾਇਆਪਾਇਪ੍ਰ
ਸੀਨਭਈਜਬਾਵਾਰੰਬੂਤਦੇਵੀਕਤਉਤਥਿ॥
੧੫॥ਦੋ।ਵਿਕ੍ਰਮਵਰਮਾਂਗਤਿਭਇਓ।ਤ
ਕੰਨਿਆਦੇਹਾਤੈਇਪ੍ਰਸੀਨਦੇਵੀਕਤਿਉਬੋਟ

ਅਬਤੀਲੇਰਿ॥੨॥ਚੋ॥ਜਬਤੀਵਰ
ਦੀਨੋਮਤਾਮਾਈ॥ਧੋਨੁ ~~ਕੀ~~ ਆਸੀਖਿ
ਇਕਖੋਲਬਤਾਈ॥ਇਤਧੋਨੁਕੀਨਿਅ॥
ਤੁਕੋਦਈ॥ਤੇਇਪ੍ਰਸੰਨਗਜੋਤਬਲ
ਈ॥ਮਾਤਾਏਤਧੋਨੁਕੋਸੇਲੀਜੈ॥ਜਿਸ
ਖਿਧਿਕੋਤੈਸੀਕੀਜੈ॥ਦੀਵੀਇਸਬਿ
ਧਿਤੇਇਨਬੇਗਾ॥ਜਬਕੁਬਾਆਤੋਇਧੋਨੁ
ਮੇਰਾ॥ਦੀਵੀਕਤਿਉਸਨੁਇਉਕੀਜੈ॥

ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਆਵੇਤ ਬਲੀ ਜੈ ॥ ਕੀਨਿਆਲੇ १੨
ਤਚਲਿਓ ਜਕਰਾ ਜਾਮਾ ਦੇਖਿ ਹੋ ਦੂਸਰ
ਉਪਜੀਲਾ ਜਾਮਾ ਉਭੇ ਸੁਆਸਿ ਮੰਤਾ ਦੁ
ਬੋਰੇ ਹਿਓ ਜੈ ਮੈ ਰੂਪ ਲਮਤਾ ਧੰਨ ਧੰ
ਇਓ ॥ ਆਸੁ ਅਨ ਚਲਤ ਭੁਇਓ ਰੰਗ ਪਦਿ
ਰਾਮਾ ਮਾਨੋ ਅਧਰਿ ਤਿਓ ਤੇਜੀ ਅਰਾਮ
ਜੈ ਤੇ ਰੋਬ ਦਨ ਨਿਤਾਰਿ ਉਦਖੀ ਅਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਤਿਓ ਰਿਓ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਕੀ ਮੋਹਿ
ਸੁਨਾਵਤਾ ਕਰਕਰਨ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ॥

੨੧॥ ਦੋ॥ ਕੋਰ ਕਵਨ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੋਰ ਸਲ
ਭੀਧਿ ਮੇਰੀ॥ ਦੁਖੀ ਮਿਟਾ ਦਲ ਤਾਰੈ ਤਮੈ
ਪਦੇ ਤੇਰੀ॥ ੨੨॥ ਚੋ॥ ਸੁਨੇ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਕਾ
ਤਾਪੁ ਧੰਨਾ॥ ਤੁਮਾਨੁ ਚਿਤੈ ਕਛੁ ਇਜਾਨਾ॥
ਇਸ ਕੀਨੀਆ ਮਾਤਿ ਜੀਉ ਤੁਮਾਨਾ॥ ਤੁਏ ਬ
ਕ੍ਰਮਿ ਦੋਤ ਪੁਲਧਾਨਾ॥ ਇਸੀਨੀ ਮਿਤਿਨੀ
ਤਾਪੁ ਤਿਆਰੀ॥ ਤਪਤ ਕਰਨਾ ਤਾਪੁ ਤਰਾਰੀ॥
ਜੇ ਮੈ ਚਿਤਵੀ ਕਛੁ ਨ ਭਈ॥ ਮੇਰੀਆ ਸਾ

ਖੀ ਤੈ ਲਈ॥ ਫਿਰਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਪੂਰਨ ਤਿਤ ੧੭
ਪਾਤੀ॥ ਮਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਇ ਦੁਪਰਮਾਤੀ॥ ਕਿ
ਅਗੈ ਸਦੇਖਿ ਗਿਰਿ ਮੰਨਤੈ ਰਾਗ ਕੋਤੈ ਸਾਧ
ਅਥਿ ਕੋਰਨ ਬੇਗਾ॥ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰਿ ਇੰਦੁ ਸੁ
ਤ ਕੁਤੈ॥ ਅਬ ਲਗਾਇ ਸਕੇ ਪਤ ਮੈ ਰਤੈ॥
ਤੂੰ ਕੋਈ ਪੁਰਖਾ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ॥ ਇਤਿ ਤਿਰਿ
ਆਮੁਤਿ ਆਧਿ ਕਾਪਿ ਆਗੀ॥ ਐਸੀ ਤ੍ਰਿ
ਆਨਾ ਤ੍ਰਿਭਵੁ ਮਾਤੀ॥ ਇਸ ਸਮੁਹੁ ਪਾ

੨੩ ॥ ਦੋ ॥ ਕਿਤੋਲੋਓਪਮਾਉਰ
ਬੁਸੀਇਸਨਥਿਦੁਲਿਨੋਤਇ ॥ ਇਤਨਾਕ
ਤਿਕਰਿਇਦਸੁਤਤਥੀਦੀਨੋਰੋਇ ॥ ੨੪ ॥
ਚੋ ॥ ਤਬਵਿਕ੍ਰਮਚਿਤਇਤੀਬਿਚਾਰੀ ॥
ਇਸਪੁਰਖੇਕੇਦੀਜੈਨਾਗੀ ॥ ਥਿਕ੍ਰਮਕਤਿਓ
ਕਹਾਮਨਤੇਰੇ ॥ ਅਤੁਲਾਸਉਪਜਿਓਮੇ
ਨਮੇਰੇ ॥ ਜਿਮਾਂਗੋਸੇਅਬਤੀਲੀਜੈ ॥ ਮਨ
ਮੈਸੀਸਾਪਲਕ੍ਰਨਕੀਜੈ ॥ ਜਓਦਿਆਲਗ

ਜਾਤੁੰ ਮੇਭੇ॥ ਤਉ ਇਤਿ ਕੰਨਿਆ ਮਾਂਗੈ ਤੇ॥ ੧੨
ਜਭ ਲਗ ਜੀਉ ਭਲਾਈ ਮਾਨੈ॥ ਗਏ ਪਾ
ਲ ਤੇ ਦੀਨੈ ਜਾਨੈ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਗਾਇ
ਤ ਬਲੀਨੈ॥ ਦੇ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਮਾਇ
ਰ ਕੀਨੈ॥ ਤੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਬਭੋ ਦੁਨ ਸਿਧ
ਇਓ॥ ਮਾਨੈ ਰੀਕ ਮਹਾਂ ਧੰਨ ਪਾਇਓ॥
ਅਰਬਿਖ ਰਬਿਧੰਨੁ ਗਲਤ ਨ ਹੋਈ॥ ਹਯੇ

ਦੀਉਂਗਾ ਟਿਕੇ ਸੋਈ॥ ਕੀਨਿਆ ਕੁਵਹੁ
ਟਧੰਨ ਦੀਨੋ॥ ਸੁਨੀਐ ਸਾਥਿ ਕੁਮ
ਕੀਨੋ॥ ਭੁਇਆ ਸਿਵਾਹ ਉਜੈਨੀਆਇ
ਉ॥ ਲੋਗ ਭਾਟ ਕੇ ਤਿਨ ਤਿਸੁ ਨਾਇਉ॥
ਭਾਟ ਦੰਨ ਲੈਭੁ ਵਨ ਸਿਧਾਗੇ॥ ਸੁਨਤ ਲੈ
ਕਉ ਸਿਪੰਥ ਪਧਾਗੇ॥ ਐਸਾ ਜੇਉ ਪਕਾ
ਗੀਤੋਈ॥ ਏਸੇ ਸਿਧਾਸ ਨਿਬੈਠੇ ਸੋਈ॥

ਕਥਾ ਅਠ ਚਵੀ ਮੁਹਨਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ਗੀ ਗਾ ॥ ੧੮
ਗੰਮਥਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦੀ ਨੀ ॥ ੨੫ ॥ = ॥ = ॥

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਜਿੰਦਗੀਨਾਮਤਾ॥
ਭਾਈਨੰਦਲਾਲਜੀ॥ ਆਪਦਵੰਦੇਜਿਮੀਨੇ
ਆਸਮਾ॥ ਜਿੰਦਗੀਬਖਸੇਵਜੁਦੇਇਨਸ
ਸੋ॥ ੧॥ ਖੁਕਰਾਹਸਤੁਤੀਆਏਚਸਮਮ
ਸਤਾ॥ ਆਬਗੁਮਫਜਾਇਹਿਸਾਡੇਗਦਾ
ਤਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਬਿਬਾਸਦਦਾਇਮਾਂਦਰਖਾਇ
ਭਿ॥ ਆਦਯਕਰਦਮਬਵਦਇਰਸਾਦਭਿ॥
੩॥ ਗਤੁਦਰਖਾਏਖੁਦਾਬਾਸੀਮੁਦਾਮ॥

ਤਾਸਵੀਏਜੋਨਮਨਮਰਦੇਤਮਾਮਾ॥੪॥ਅਛ ੨੦
ਤਾਬੇਤਸਤਾਪਿਨਹਾਂਜੇਰਅਬਗਾਬੁਗੁਜਰ
ਅਜਅਬਰੇਨੁਮਾਰੁਖੁਤਮਚੁਬਦਗ॥੫॥
ਈਤਨਅਸਤਅਬਰਦਰੇਵੈਆਛਤਾਬਾ॥
ਆਦਰਕਮੇਦਾਂਤਮੀਬਸਦਜਵਾਬਾ॥੬॥
ਤਰਿਕਿਵਾਕਛਸੁਦੁਜਿਇਸਰਾਰੇਖਦਾ॥੭॥
ਰਿਨਛਸਜੁਜਹਕਨਦਾਰਦਮੁਦਿਆ॥੮॥
ਤਕਾਚਿਬਾਸਦਖਾਦਆਖਾਜਦਨਪਾਕਾਕੈ

ਬਿਦਾਨਦਕਦਰਉਤਰਮੁਸਤਖਾਕਾ॥੨॥ਸੁਤ
ਬਤੇਨੇਕਾਂਅਗਰਬਾਸਦਨਸੀਬਾ॥ਦਉਲ
ਤੇਜਾਵੇਦਯਾਬੀਏਤਬੀਬਾ॥੫॥ਦਉਲਤ
ਅੰਦਗਖਿਜਮਤੇਮਰਦਾਨਓਸਤ॥ਤਰਿਗ
ਦਾਰਿਬਾਦਸਾਤਕੁਰਬਾਨਓਸਤ॥੧੦॥ਖੋਇ
ਸਾਂਗੀਰਏਬਿਰਦਰਖੇਇਸਾਂ॥ਦਾਅਮਾਮੇ
ਗਿਰਦਗਿਰਦੇਕੁਇਸਾਂ॥੧੧॥ਤਰਿਕਿਗਿਰ
ਦੇਕੁਇਸਾਂਗਰਦੀਦਯਾਫਤ॥ਤਰਦੁਆ

ਲਾਮਤਮਚੁਮਿਤੋਰਬਦਰਤਾਛਤਾ॥੧੩॥
 ਦਉਲਤੇਜਾਵੈਦਬਾਸਦਬੰਦਗੀ॥ਬੰਦਗੀ
 ਕੁਨਬੰਦਗੀਕੁਨਬੰਦਗੀ॥੧੩॥ਦਰਲਿ
 ਬਾਸੇਬੰਦਗੀਸੋਹੀਤੁਰਾਸਤਾ॥ਦਉਲ
 ਤੇਅਜਮਾਹਿਤਾਮਾਤੀਤੁਰਾਸਤਾ॥੧੪॥
 ਤਰਿਕਿਗਾਛਲਸੁਦਅਜੋਨਾਦੋਬਦ
 ਦਾ॥ਗਰਗਦਾਬਾਸਦਵਗਰਸੁਲਤਾ
 ਬਦਦ॥੧੫॥ਸਉਕਮਉਲਾਅਜ

ਤਮਤਬਾਲਾਤਰਸਤਾ॥ਸਾਅਏਓਬਰਸ
ਰੇਮਾਅਫਸਰਮਸਤਾ॥੧੮॥ਸਉਕ
ਮਉਲਾਮਾਇਨੀਏਜਿਕਰੇਖੁਦਾਸਤਾ॥
ਕਾਤਲਿਜਿਸਮੇਜਿਸਮੇਮਾਗਰੀਮੀਅੰ
ਸਤਾ॥੧੯॥ਸਉਕਮਉਲਾਜਿਦਗੀਏ
ਜਾਨਮਾਸਤਾ॥ਜਿਕਰਓਸਰਮਾਏਈ
ਮਾਨਮਾਸਤਾ॥੨੦॥ਅੰਤਜੁਮੇਖੁਸਰਿ
ਉਦਫਏਬਲਾਸਤਾ॥ਅੰਤਜੁਮੇਖੁਸਰਿ

ਅਜਬ ਤਰੇ ਖੁਦਾ ਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਰੋਜ਼ ਜੁ ਮਏ
 ਮੇ ਮਨਾਨੇ ਪਾਕ ਬਾਜਾ ॥ ਗਿਰਦ ਮੇ ਆਯਿ
 ਦਾ ਅਜਬ ਤਰੇ ਨਿਮਾਜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਹਮ ਚੁਨਾ ਦ
 ਰਮ ਜਹ ਬੇਈ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ॥ ਕਜ ਮੁਤਬ
 ਤਬਾ ਖੁਦਾ ਦਰੰਦਰੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਿਰਦ
 ਮੇ ਆਯਿ ਦਦਰਮਾ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ॥ ਬਤਰ ਸਿ
 ਕਰੇ ਖਾਸਏ ਪਰਵਰਦਿ ਗਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਮ
 ਤਜੁ ਮੇ ਖੁਸਾ ਕਿ ਬਤਰੇ ਕੀਦਰੀ ਸਤਾ ॥ ਅੰਮ

ਮੇਖੁਸਕਿਮਹਿਜੇਜਿੰਦਹੀਸਤਾ॥੨੩॥ਅੰਤ
ਜੁਮੇਖੁਸਕਿਬਤਰੇਯਾਦਉਸਤਾ॥ਅੰਤਜੁਮੇ
ਖੁਸਕਿਤਕਬਨੀਆਦਉਸਤਾ॥੨੪॥ਅੰ
ਤਜੁਮੇਬਦਕਿਸੈਤਾਨੀਬਵਦਾ॥ਅੰਕਬਤ
ਅਜਵੈਪਸੇਮਾਨੀਬਵਦਾ॥੨੫॥ਈਜਤਾਂ
ਨੇਵਾਂਅਜਤਾਂਅਠਸਾਨੇਸਤਾ॥ਈਨੁਅੰ
ਅਜਖੁਸਕਿਅਸਯਕਦੇਨਦੇਸਤਾ॥੨੬॥
ਈਜਤਾਂਨੇਵਾਂਅਜਹਾਕੁਰਬਾਨਤਕਾ॥ਅਉ

੨੪
ਲੀਆਉ ਮੀਬੀਆਹੈਗੰਨਤਕ॥੨੧॥ਤ
ਰਿਕਿਰਯਾਦੇਖੁਦਾਦਾਯਮਬਵਦਾ॥ਬ
ਖਦਕਾਯਮਬਵਦਕਾਯਮਬਵਦਾ॥੨੨॥
ਈਦੁਆਲਮਜਰਏਅਜਨੂਰੇਓਸਤਾ॥
ਮਿਤਰਮਤਮਸੁਅਲਕਸੇਮੰਜਦੁਰਓਸ
ਤਾ॥੨੩॥ਹਾਸਲੇਦੁਨੀਆਂਤਮੀਦਰਦੇ
ਸਰਅਸਤਾ॥ਤਰਕਿਗਾਫਲਸੁਦਸਿਤ
ਕਗਉਖਰਸਤਾ॥੨੪॥ਗਾਫਲਤਅਜ

ਦੈਯਕਸਮਾਂਸਦਮਰਗਦਾਂਨਾ॥ਜਿੰਦਗੀ
ਯਾਦੇਸਤਨਿਜਦੇਆਕਲੋ॥੩੧॥ਤਰ
ਦਮੇਕੋਬੁਗਜਰਦਦਰਯਾਦਭਿ॥ਬਾਖ
ਦਕਾਂਇਮਬਦਦਬੁਨੀਆਦਭਿ॥੩੨॥
ਤਰਸਰੋਕੇਸਿਜਦਹੇਸੁਬਤਾਂਨਕਰਦਾ॥
ਤਕਮਰੋਗਸਾਹਿਬੇਈਮਾਨਕਰਦਾ॥੩੩॥
ਸਰਬਗਾਇਸਿਜਦਹਯੈਦਾਕਦਹਮੀ
ਦਾ॥ਦਰਦਤਰਕਸਗਮਦਾਵਾਕਰਦਹਮੀ

ਦਾ॥੩੪॥ਪਸਤੁਰਾਬਾਯਦਕੁਨਦਤਰਦਮ॥੩੫
ਸਤੁਦਾਗਾਫਲਮਜਦੈਯਕਜੰਮਾਮਾਹ
ਫਨਬੁਦਾ॥੩੫॥ਤਰਕਿਗਾਫਲਸੁਦਰਿ
ਗਾਮਾਕਲਬਦੁਦਾ॥ਤਰਕਿਗਾਫਲਗਮ
ਤਉਜਾਤਲਬਦੁਦਾ॥੩੬॥ਮਰਦਮਾਹ
ਫਫਾਰਗਮਜਚੁਨਚਰਾਸਤਾ॥ਤਸਲੇ
ਚਿਮਰੇਹਮੀਥਾਦੇਖੁਦਸਤਾ॥੩੭॥ਸਾ
ਰਿਥੇਈਮਾਹੁਮਾਬਾਸਦੁਮਾਂਕੋਨਬ

ਸਦਗਾਠਲਅਜਵੈਯਕਜਮਾ॥੩੨॥ਕੁਠ
ਰਬਾਸਦਅਜਖੁਦਾਗਾਠਲਸੁਦਨਾ॥ਬ
ਹਲਿਬਾਸੇਦੁਨਯਵੀਮਾਯਲਸੁਦਨਾ॥
੩੩॥ਈਲਿਬਾਸੇਦੁਨੀਯਵੀਨੀਬਦ
ਦਾ॥ਬਹੁਦਾਵੀਦੀਸਅਹੁਜਾਨੀਬਦਦਾ॥
੩੪॥ਚੀਸਤਦੁਨੀਮਾਓਲਿਬਾਸੇਦੁਨਯ
ਵੀ॥ਅਜਖੁਦਾਗਾਠਲਸਦਨਏਮਓਲ
ਵੀ॥੩੫॥ਚੀਸਤਅਤਿਸਾਂਸੁਹਬਤੋਮ

ਰਦਾਨਤਕਾ॥ ਜਾਂਕਿ ਮੇਖਾਨੀ ਦਮਜ ਇਸਕ
ਸਮਬਕਾ॥ ੪੩॥ ਯਾਦਓਸਰਮਾਏਈ ਮਾਥ
ਦਾ॥ ਤਰਗਾਦਾ ਮਾਜਯਾਦਓਸੁਲਤਾਂਬ
ਦਾ॥ ੪੪॥ ਰੇਜਸਬਦਰਬੀਦਗੀਬਾਸੀਦ
ਸਾਦਾ॥ ਬੀਦਗੀਉਬੀਦਗੀਬਾਸੀਦਯਾਦਾ॥
੪੫॥ ਚੀਸਤਸੁਲਤਾਂਤੀਵਦਰਵੈਸੀਬਿਦੇ
ਯਾਦਮਾਂਜਾਂਨਾਮਾਫਗੀਨੇਇਨਸਜਾ॥
੪੬॥ ਯਾਦਓਗਰਮੁਨਸੈਜਾਨਤਬਦਦਾ॥
੪੭॥ ਯਾਦਮਾਲਮਜੇਰਫਗਮਾਨਤਬਦਦਾ॥ ੪੮॥

ਬਸ ਬੁਝਰਗੀਤਸਤਅੰਦਰਯਾਦਭਿ। ਯਾਦੇਭ
ਕੁਨ ਯਾਦਭਿ ਕੁਨ ਯਾਦਭਿ। ੪੧॥ ਗਰ ਬੁਝਰ
ਗੀਥਾ ਯਦਤੁ ਕੁਨ ਬੰਦਗੀ॥ ਵਰਨਤ ਯਾਦ
ਰਮੇਕਸੀਸਰਮੰਦਗੀ॥ ੪੨॥ ਸਰਮਕੁਨਤ
ਸਰਮਕੁਨਤਾਸਰਮਕੁਨਤਾ। ਈਦਿਲੇਚੁਮਿਗ
ਖੁਦਗਨਰਮਕੁਨਤਾ॥ ੪੩॥ ਮਾਂਨੀਏਨਰਮੀਗ
ਗੀਥੀਅੰਮਦਤਾ। ਦਰਦਤਰਕਸਰਾਤਬੀ
ਬੀਅੰਮਦਤਾ॥ ੪੪॥ ਤਕਪਰਸਤਾਂਖੁਦਪ੍ਰ
ਸਤੀਚੁੰਕੁਨੰਦਾ। ਸਰਬਲੰਦਾਂਮੈਲਪਸਤੀਚੁੰ

ਕੁਨੈਦ॥੫੧॥ਖੁਦਪਰਸਤੀਖਤਰਏਨਾਪਾ ੨੭
ਕੋਤੇ॥ਅੰਕਿਜੋਕਰਦਤਬਮੁਸਤੇਖਾਕੋਤੇ
੫੨॥ਜਿਸਮਤੇਅਜਬਾਦਖਾਕੋਆਤਸ
ਅਸਤ॥ਕਤਰਏਆਬੇਜਿਨ੍ਹੇਜਾਤਸ
ਅਸਤ॥੫੩॥ਖਾਨਹਾਅਤਅਜਨ੍ਹੇਤਕਰ
ਉਸਨਸੁਦਤ॥੫੪॥ਅਕਗੁਲੇਬੁਦਅਜਨ੍ਹੇਗੁਲ
ਸਨਸੁਦਤ॥੫੫॥ਪਸਦਹੁਨੇਗੁਲਸਨੇਖੁਦ
ਸੈਰਕੁਨਾਯਮਚੁਤਰਗੇਕੁਦਸਦਹੁਨੇਤੈਰਕੁਨਾ
੫੬॥ਸਦਹਜਾਗੁਲਦਅੰਦਰਗੇਸਹਾਅਸ॥

ਭਰਦੁਆਲਮਦਨਤੇਅਜਖੇਸਯਮਸਾ॥੫੬॥
ਕੁਤੇਆਂਮੁਰਗੇਮੁਕੁਦਸਆਦਭਾਘਾਦਭਿਤਾਂ
ਆਦਭਿਤਾਂਆਦਭਾ॥੫੭॥ਭਰਕਸਕੇਮਾਖਲੇ
ਆਦੇਖੁਦਾਸਤਾ॥ਖਾਕਰਾਹਸਤੁਤੀਆਦੇਲਸ
ਮਮਸਤਾ॥੫੮॥ਗਰਤੁਗਆਦੇਖੁਦਾਤਮ
ਲਸਵਦਾ॥ਤਲਿਭਰਮੁਸਕਲਤੁਗਾਦੇਦਿ
ਲਸਵਦਾ॥੫੯॥ਤਲਤਰਮੁਸਕਲਤਮੀ
ਆਦੇਖੁਦਾਸਤਾ॥ਭਰਕਿਆਦੇਭਕਕਨਦ
ਜਾਤੇਖੁਦਾਸਤਾ॥੬੦॥ਭਰਤਕੀਜਿਤਗੈਰਭਕ

ਮਨਜੁਗਨੇਸਤਾ ਕੀਸਤਏਜਾਕੇਸਰਾਪਾ ੩੨
ਨੁਗਨੇਸਤਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਤਰੇਨੁਰੇਸਰਾਪਾਨੁ
ਰਬਸਾ ॥ ਬੁਗਜਰਮਜਗਮਯਾਦਿਮਮ
ਸਰੂਰਬਾਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਤਾਬਕੈਦਰਬੰਦਗਮ
ਬਾਸੀਮੁਦਾਮਾ ॥ ਬੁਗਜਰਮਜਗਮਯਾ
ਦਤਕਕਨਵਲਸਲਾਮਾ ॥ ੬੩ ॥ ਗਮਚਿ
ਬਾਸਦਗਾਫਲਮਜਾਦੇਖੁਦਾ ॥ ਚੀ
ਸਤਸਾਦੀਯਾਦਮਾਂਬੇਮੁਨਤਤਾ ॥ ੬੪ ॥

ਮਾਨੀਏਬੇਮੁਨਤਹਾਦਾਨੀਕਿਚੀਸਤਾਅੰ
ਕਿਓਨਿਯਾਇਦਬਕੈਦੈਮਰਗਜੀਸਤਾ॥੬੫॥
॥ਦਰਸਰੇਤਰਮਰਦੁਜਨਸਓਦਾਇਓਸ
ਤਾ॥ਦਰਦੁਆਲਮਸੈਰਸੈਗਓਗਾਇਓ
ਸਤਾ॥੬੬॥ਮੰਜਲਓਬਰਤੁਬਾਂਨੇਅਓ
ਲੀਆਸਤਾ॥ਰੇਜਸਬਕਿਦਰਦਿਲੇਸ
ਯਾਦੇਖਦਾਸਤਾ॥੬੭॥ਚਸਓਬਰਗੈਰ
ਤਰਗਿਜਵਾਨਸੁਦਾ॥ਕਤਰਹੇਓਜਸੁ

ਏਦਰੀਆਨਸਦਾ॥੬੨॥ਬੰਦੇਭਸਾਤਿਬੇਤ ੨੫
 ਰਦੇਸਗਇ॥ਕੋਨਬੀਨਦਗੈਰਨਕਸਾਕਿਬ
 ਗੀਯਾ॥੬੩॥ਈਜਤੋਨੇਵਾਂਜਤਾਂਠਾਂਨੀਬਿਬ
 ਦਾਗੈਰਯਾਦਸਲੁਮਲਤਨਾਦਾਨੀਬਿਬ
 ਦਾ॥੬੪॥ਯਾਦਕੁਨਤਾਤੁਤਵਾਂਨੀਯਾਦ
 ਕੁਨਾ॥ਖਾਨਤਗਮਜਯਾਦਤਕਆਬਾਦ
 ਕੁਨਾ॥੬੫॥ਈਦਿਤੋਖਾਨਹੇਤਕਬੁਨਤਮ
 ਸਤਾ॥ਮੰਨਚਿਗੋਯਮਤਕਚੁਨੀਫਰਮੁਦ
 ਤਾਮਸਤਾ॥੬੬॥ਸਾਤਿਬਾਤੋਤਮਨਸੀਨੇ

ਲੇ

ਮਜਬਾਹਿ ਤੇ ਬਸੁ ਏਨਾ ਕਸੇ ਭਰਕ ਸਦਵਾ ॥ ੭੩ ॥
ਵਾਇ ਤੇ ਬਰਜਾਨ ਤੇ ਅਤਵਾਲ ਤੇ ॥ ਵਾਇ ਬਰਈ
ਗਫਲ ਤੇ ਅਫਆਲ ਤੇ ॥ ੭੪ ॥ ਭਰਕ ਸੇ ਕੇ ਤਾਲ
ਬੇਦੀ ਦਰਸੁ ਦਾ ॥ ਪੇਸੁ ਚਸੁ ਮਸਜੁ ਮਲੁ
ਕਸੇ ਯਾਰ ਸੁ ਦਾ ॥ ੭੫ ॥ ਦਰਮਿਆਨੇ ਨਕਸਤ
ਕਾਸ ਅਸਤ ਬਸਾ ॥ ਈਸੁ ਖਨਗਾ ਦਨੀ ਯਾ ਬਦ
ਬਲਤ ਦੁਸਾ ॥ ੭੬ ॥ ਗਰਤੁ ਮੇਖਾ ਨੀ ਜਿ ਇਸ
ਕੇਤਕ ਸਬਕਾ ॥ ਯਾਦਤ ਕਰੁ ਨ ਯਾਦਤਾ ਕਰੁ ਨ
ਯਾਦਤ ਕਾ ॥ ੭੭ ॥ ਇਬਿਰਾ ਦਰਯਾ ਦਤਕ ਦੋ

ਨੀ ਕਿਚੀ ਸਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਨੇਜੁ ਮਲਤਾ ਦਿਲ
ਤਾਜਾਇ ਕੀ ਸਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚੁਨ ਦਰੁ ਨੇਜੁ ਮਲ
ਤਾ ਦਿਲ ਤਾਜਾਇ ਓ ਸਤਾ ॥ ਕਾਂਨ ਹੇ ਦਿਲ ਮੰ
ਜਲੇ ਮਾਵਾਇ ਓ ਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਚੁੰਬਿ ਦਾਨੀ
ਸਤੀ ਕਿ ਦਰ ਦਿਲ ਤਾਜਾ ਸਤਾ ॥ ਪਸਤੁ
ਗਾਮਾ ਦਾ ਬਤਰ ਦਿਲ ਮੁਦਾਮਾ ਸਤਾ ॥
੨੦ ॥ ਯਾਦੁ ਹ ਕਈ ਨ ਸਤਾਈ ਗਰਯਾਦ
ਨੇ ਸਤਾ ॥ ਯਗ ਕਿ ਗਈ ਗਮਨ ਬਾਸ ਦਸਾ
ਦ ਨੇ ਸਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸ਼ੀਦ ਗੀਏ ਆਰਠਾ ਯਾਦੇ ਖਰ

ਸਤਾ॥ ਅਜਖਦਾ ਦੂਹਸਤਤਕਕਸਖਦੁਨਮਾਸ
ਤਾ॥ ੨੨॥ ਚੀਸਤਗੋਯਾਮੁਸਤਖਾਕੇਬੇਸਨੇਸ
ਤਾ॥ ਅੰਤਮਾਮੀਦਰਦਿਖਤਿਆਰੇਖੇਸਨੇਸਤਾ॥
੨੩॥ ਭਕਕਿਤਫਤਾਦੇਦਮਿਲਤਾਮਾਫਰੀਦਾ॥
ਫਿਰਕੁਤੇਨਾਜੀਅਜੀਯਾਬਰਗੁਜੀਦਾ॥ ੨੪॥
ਫਿਰਕੁਤੇਨਾਜੀਬਿਦੇਬੇਦਿਸਤਖਾਤਾ॥ ਅਸਤ
ਭਫਤਾਦੇਦਮਿਲਤਰਾਪਨਾਤਾ॥ ੨੫॥ ਮਰਦਮਾ
ਨਸਤਰਾਯਕੇਪਾਕੀਜਤਰਾ॥ ਖਬਰੇਇਓਖਬ
ਬੇਇਓਖਸਮਿਯਗਾ॥ ੨੬॥ ਧੰਮਸਮਾਂਲੁਯਦ

ਤਕਮਜੁਰਨੇਸਤਾਗੈਰਤਰਫੇਬੀਦਗੀਦਸਤੂ ੩੧
ਰਨੇਸਤਾ॥੨੧॥ਮੇਚਕਦਅਜਤਰਫਸੇਕੀਦੇ
ਨਿਬਾਤਾਬਾਰਦਅਜਤਰਮੁਇਸਾਆਬੇਤਯਾ
ਤਾ॥੨੨॥ਫਰਗਅੰਦਅਜਬੁਗਜਕੀਨਪਦੁ
ਤਸਦਾਬਰਨਮੇਅੰਯਦਜਿਸੰਅਫਾਮਾਭੁਬੀ
ਤਰਕਸੇਗਾਇਜਤੇਤਰਮਤਕੁਨੀਦਾਮੁਫਲਸੇ
ਰਾਸਾਤਿਬੇਦਭਲਤਕੁਨੀਦਾ॥੨੩॥ਮੁਰਦੇਰੇ
ਰਾਆਬਭੈਵਾਂਮੇਦਿਤੰਦਾਭਰਦਿਲੇਪਜਮੁਰ

੨

੨੫

ਦਗਜਾ ਮੋਦਿਤੰਦਾ॥੫੧॥ਸਬਜ ਮੇਸਾ
ਜੀਦਚੇਬੇਖਸਕਰਗਾ॥ਬੋਇਮੇਬਖਸੀ
ਦਗੀਮੁਸਕਰਗਾ॥੫੨॥ਜੁਮਲਤਮ
ਸਗਫੰਦਦਗਜਾਤੇਸਿਫਾਤਾ॥ਤਾਲ
ਬੇਜਾਤੰਦਖੁਦਤੰਮਐਨਜਾਤਾ॥੫੩॥
ਬੋਇਸੁਇਲਮੇਅਦਬਗਾਮਜਲਗ
ਅਸਤਾ॥ਰੋਇਸੁਰਉਸਨਜਿਮਿਤ

ਰੋਅਨਦਰਅਸਤ॥੫੪॥ਮਿਲਤੇਸੋਕਥਿ ੩੨
ਮਾਮਿਸਕੀਨਬਵਦਾ॥ਤਰਦੁਆਲਾਮਸੋ
ਇਕੇਇਨਾਬਵਦਾ॥੫੫॥ਕਊਮਾਮਿਸ
ਕੀਕਊਮਮਰਦਾਨੇਖਦਾਸਤਾ॥ਇਤਮ
ਤਠਾਨੀਵੁਐਦਾਅਮਬਕਾਸਤਾ॥੫੬॥
ਸੁਤਬਤੇਸੋਖਾਕਰਾਅਕਸੀਰਕਰਦਾ॥ਲੁ
ਤਟਸੋਬਰਤਰਦਿਲੇਤਾਸੀਰਕਰਦਾ॥੫੭॥
ਤਰਕਿਬਾਇਸੋਨਸੀਨਦਯਕਦਮੋ॥ਰੋਜਟ

ਰਦਾਗਕੂਜਾਦਰਦਗਮੇ॥੯੨॥ਅੰਚਦਰ
ਸਦਸਾਲਤੇਉਮਰੇਨਯਾਛਤਾ॥ਸੁਭਬਤੇਸੇ
ਤਮਚੁਖਰਸੈਸਬਤਾਛਤਾ॥੯੩॥ਮਾਕਿਅਜ
ਅਤਿਸੇਨਸੇਸਗਮਿੰਦੁਏਮਾ॥ਬੀਦੇਤੋ
ਅਤਿਸਾਨਸੇਗਾਬੀਦੁਏਮਾ॥੯੪॥ਸਦ
ਤਜਾਰੇਤਮਚੁਮਨਕੁਰਬਾਨਸੇ॥ਤਰਚਿਗੇ
ਯਮਕਮਥਵਦਦਰਸੇਨਸੇ॥੯੫॥ਸੇਨ
ਸੇਬੇਰੁਥਵਦਅਜਗੁਛਤਗੇ॥ਜਾਮਤੇਸੇ

ਪਾਕਤਸਤਮਜਸੁਸਤਸੇ॥੧੦੩॥ਦਾਯਾਮੀ
 ਤਾਚੰਦਈਦੁਨੀਮਾਂਬਵਦਾ॥ਆਖਰਸਕਾਰੇ
 ਤੁਬਾਮਓਲਾਬਵਦਾ॥੧੦੩॥ਪਸਜਿਅਵ
 ਲਕੁਨਤਦੀਸੇਸਾਤਗਾ॥ਪੈਰਵੀਕੁਨਤਾਦੀਏ
 ਈਗੰਤਗਾ॥੧੦੪॥ਤਾਤੁਤਮਯਾਬੀਮੁਹਾਦੇਖੀ
 ਮਰਗਾ॥ਲਜਤੇਯਾਬੀਜਿਸਓਕੇਕਿਬਗੀਯਾ
 ੧੦੫॥ਜਾਤਲਈਜਾਸਾਤਿਬੈਦਿਲਮੇਸਵਦ
 ਗਰਕਦਗੀਯਾਓਬਸਾਤਲਮੇਸਵਦਾ॥੧੦੬॥

ਨਾਕਸੇਇੰਜਾ ਆਰਠੇਕਾਂ ਮਲ ਬਵਦਾ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਮਏਲਾਤਰਕਿਰਾਤਾ ਮਲ ਬਵਦਾ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਈਅਦਕਤਾ ਜੇਸਤਬਰਮਾਟਰਾ ਕ੍ਰਕਮਾ ॥
 ਮੋਰਿਗਾਟਲੇ ਸਤਾਮਾਤਰਕਾ ਕ੍ਰਨਦ
 ਸਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਤਰਕਸੇਰਾ ਨੇਸਤਈਦਏਲਤ
 ਨਸੀਬਾ ਦਰਦਸੇਰਾ ਨੇਸਤਈਅਸਤਕਤਬੀ
 ਸਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਤਰਕਸੇਰਾ ਨੇਸਤਈਅਸਤਕਤਬੀ
 ਲਹਕਦਰਦਸਤਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਮੁੰਦੇਕਾਂ ਮਲਤਾਮਾਤਰ
 ਕ੍ਰਕਮਾ ਕ੍ਰਕਮਾ ਕ੍ਰਕਮਾ ਕ੍ਰਕਮਾ ਕ੍ਰਕਮਾ

੧੧੧॥ ਭਗਤ ਕਿਆ ਅਦਧੇ ਸਸਾ ਚੁੰਜ
ਰਵਾਗਾ ਜੁਦਗਰਦਦਤਮ ਚੁਮੀਤਰੇਨ
ਰਥਾਗਾ ॥ ੧੧੨॥ ਜਿੰਦਗੀ ਈਨਿ ਸਤੋਬ
ਚੁੰਨੋਚਗਾ ਬੁਗਜਾਦਈਓ ਮਰਦ
ਰਥਾਦੇਖੁਦਾ ॥ ੧੧੩॥ ਮੁਦਪਰਸਤੀ
ਕਾਰਨਾਦਾ ਮਾਮਦਗਾ ਭਕਪਰਸਤੀ
ਜਦਈ ਮਾਮਾਮਦਗਾ ॥ ੧੧੪॥ ਭਗਦ
ਮੇਗਫਲਤਬਦਦਾ ਰਗੇਅਸੀਤਮਾ ॥
ਭਕਨਿਗਤਦਰਦਜਿ ਮੈਤਾਨੇਗੁਇਆ ॥ ੧੧੫॥

੩੪

ਆਕਿਰੋਜੇਸਬਬਯਾਦੇਸਮੁਬਤਲਾ
ਸਤਾ।ਈਮਤਾਅੰਦਰਦੁਕਾਨੇਅਭਿ
ਲੀਆਸਤਾ॥੧੧੬॥ਕਮਤਗੀਨੇ
ਬੰਦੇਦਰਗਾਤਿਸੰਗਾ।ਬਿਤਤਰਮ
ਜਬਸੁਸਾਤੰਨੇਜਭੰਗਾ॥੧੧੭॥ਬਸ
ਬਜਰਗਾਨਦਫਿਦਾਏਗਤਿਸਾ॥
ਸੁਗਮਤੇਚਸਮਮਜਿਖਾਕੇਗਾਤਿ
ਸਾ॥੧੧੮॥ਤਮਚੁਨੀਧਿਦਰਖਦ

ਗਾਏ ਅਜੀਜਾ ਤਾਸਵੀਏ ਜਾਨ ਮੰਨ ੩੫
ਮਰਦੇਤ ਮੀਜਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸਾਧਿ ਮਾਹਾ
ਬੀਦਤਾ ਬਿਸਯਾਗ ਅਮਦਤਾ ॥ ਬੀਦਤਾ
ਬਾਬੀਦਗੀਕਾਰਾ ਅਮਦਤਾ ॥ ੧੨੦ ॥
ਪਸਤੁਗਾਬਾਦ ਕਿਥਿਦ ਮਤਗਾਰਸਾ ॥
ਬਸੀਪੋਤਗਾਰਿ ਜਨ ਬਾਸੀਯਾਰਸਾ ॥ ੧੨੧ ॥
ਗਰਚਿਯਾਰੀਦਿਤਨਗੀਰਾ ਅਜਸੰਕਸੇਸ
ਤਾ ॥ ਲੇਕਦਰਗੁਫਤਨਹੀ ਅੰਬੇਬਸੇਸਤ

੧੨੨॥ ਜਗਤਰਾਈ ਦਮਕਿ ਖਰਮੈ ਦੇ ਜਤਾ ॥
ਸੁਦਾਜਿ ਫੈਜੇ ਸੁਭ ਬਤੇ ਸਾਂ ਤਿ ਦਿਲਾਂ ॥
੧੨੩॥ ਕਰਮ ਸਾਂ ਤਿ ਬਦਿਲਾ ਰਿਤ ਕਥਿਸ
ਨਸਦ ਸਾ ਕਜਲ ਕਾਸੇ ਸਭਿ ਕਹ ਕਮੇ ਬਰ
ਦਸਾ ॥ ੧੨੪॥ ਸੁਭ ਬਤੇ ਸਾਂ ਸਭਿ ਕਹ ਕਬਖ
ਸਦ ਤੁਗਾ ਅਜ ਕਿਤਾ ਬੇਤ ਕਸਬ ਕਬਖ
ਸਦ ਤੁਗਾ ॥ ੧੨੫॥ ਜਗਤਰਾ ਖਰਮੈ ਦਾ ਅਨ
ਦਰ ਮੈ ਕਨ ਦਾ ਘਕਰਾ ਅਜ ਪਕ ਮੁਨ ਦਰ

ਮੁਕੁਨਦਾ॥੧੨੬॥ਜਿਸਮਈਖਾਕੀ
ਦੁਦਰਵੈਨੁਹਤਕਾ॥ਅੰਦਰੁਨਸਚਾ
ਰਸੁਏਨੁਹਤਬਕਾ॥੧੨੭॥ਅਖਿਦਮਤੇ
ਸਾਬੀਦਗੀਏਹਕਬਦਦਾਕਾਕਬੁ
ਲੇਕਾਦਰੇਮੁਤਲਕਬਦਦਾ॥੧੨੮॥
ਬੀਦਗੀਕੁਨਜਲਕਿਭਬਾਸਦਕਬੁ
ਲਾਕਿਦਰਭਿਗਕੈਬਿਦਾਨਦਰਮਲੁ
ਲਾ॥੧੨੯॥ਹਸਤਕਰੇਰੋਜਸਬਦਰ

੩੬

ਯਾਦਉਘਾਖ ਕਨਕਸਖਾਲੀਨਮੇਥਾ
ਸਦਅਜੇ॥੧੩੦॥ਚੁਸਮਸਾਂਰਉਸ
ਨਜਿਦੀਦਰੇਅਲਾਤਾ॥ਦਰਲਿਬਾ
ਸਾਅੰਦਰਗਦਾਓਬਾਦਸਗੁ॥੧੩੧॥
ਬਾਦਸਾਤੀਅੰਕਿਓਦਾਅਥਵਦ
ਤਮਚੁਦਤੇਖਾਕੁਤਕੁੰਘਾਅਥਵਦ
੧੩੨॥ਚੁਸਮਸਾਂਅੰਦੀਨਦੈਰਦੈਸੀਬ
ਦਦਾ॥ਅਜਖੁਦਰਬਾਤਮਤਿਥੇਸੀ

39
ਬਦਦਾ॥ ੧੩੩॥ ਭਰਗਦਾਗਾਇਜਜਾਤੇਮੇ
ਦਿਤੰਦਾ॥ ਦਉਲਤੇਬੇਇਸਤਬਾਤੇਮੇਦਿ
ਤੰਦਾ॥ ੧੩੪॥ ਨਾਕਸਾਂਗਾਦਰਨਜਗਾਮਾਗ
ਠਕੁਨੰਦਾ॥ ਬੇਦਿਲਾਂਗਾਸਾਤਿਬੇਦਿਲਾਮੇ
ਕੁਨੰਦਾ॥ ੧੩੫॥ ਖੁਦਪਰਸਤੀਅਜਦਮੇ
ਆਬਰਦਾਸਤੰਦਾ॥ ਭੁਖਮੇਤਕਦਰਕਿਸ
ਤਦਿਲਯਾਕਾਸਤੰਦਾ॥ ੧੩੬॥ ਬੇਸਤਨਗਤੇ
ਉਮੇਦਾਨੰਦਸਾਂ॥ ਭਰਠਭਕਰਾਰੇਜਸਬਖਮੇ

ਨੰਦਸੰਗ ॥ ੧੩੧ ॥ ਤਾਕੁ ਜਾਅ ਉਸਾਫੁ ਮਰਦਾ
ਨੇਖਦਾਸਾ ॥ ਅਜਤ ਜੰਗ ਗਰਖ ਕੇ ਗੋਖ
ਮਰਵਾਸਤਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤਮਭੁਨੀ ਮਰਦਮ
ਬਜੇ ਕਾਕੀ ਸਤੰਦਾ ॥ ਦੀਗਰਾ ਮੁਰਦੰਦਈ
ਤਾਜੀ ਸਤੰਦਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਜੀਸਤੰ ਨਰਾਮਾਇ
ਨੀਯੇਦਾਨੀ ਕਿਚੀਸਤਾ ॥ ਏਖੁ ਸਾਥ ਮਰੇਰਿ
ਦਰਖਾਂਦ ਸਬਜੀਸਤਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਮਰਦਮਾਰ
ਠਜਿੰਦੇਇਆਰ ਠਾਨਭਿਸਤਾ ॥ ਨਿਆਮਤੇ

३८
उर दै जहां द र धां न उ छि सता ॥ १४१ ॥ गति
नी छे जिन द गी आ दै धु द सता ॥ क ज तु
दैं ल स जिन द गी नू नै म उ छि सी आ स
ता ॥ १४२ ॥ जिन र र धि र उ र नू धा गी आ
स द ता ॥ उ र द आ ल म गी उ र क जे आ
सु द ता ॥ १४३ ॥ नु म ल उ धां नै द जिन
रै नू ल ज स ल आ दै जिन उ की लै जिन उ द
र धुं द उ क ल ॥ १४४ ॥ की ल क लै क र

ਬਗਾਏਤਕਬਵਦੁਆਮਜਬਗਾਏਕਾਦਰੇਮੁਤ
ਲਕਬਵਦੁਆ॥੧੪੫॥ਆਫਤਈਸਰਮਾਏ
ਤੇਉਮਰੇਨਜੀਬਾ॥ਤਸਤਮੰਦਰਸੁਤਬਤੇਏਸੰ
ਨਬੀਬਾ॥੧੪੬॥ਆਗਫਾਬਸਦੇਗਗਮਨ
ਜੁਰਨੇਸਤਾ॥ਗੈਰਤਰਫੇਬੰਦਗੀਦਸਤੁਰਨੇ
ਸਤਾ॥੧੪੭॥ਸਾਧਸੰਗਤਨਾਮਦਰਤਿਰਵੀ
ਸਤਾ॥ਈਹਮਤਤਾਗੀਫਸਾਂਤੇਮਉਲਵੀਸ
ਤਾ॥੧੪੮॥ਸੁਤਬਤੇਏਸੰਬਵਦਲੁਤਏਖ

ਦਾ॥ ਤਾਨ ਸੀਤਤ ਕੁਨ ਸਵਦ ਏਰਿ ਨੁਮਾ॥ ੧੫੮॥
ਤਰਕ ਸੇਈ ਦਓਲ ਤੇ ਜਾਵੈ ਦਯਾ ਛਤਾ॥ ਜਿੰਦ
ਗੀਏਉ ਮਰਗਾਉ ਮੈ ਦਯਾ ਛਤਾ॥ ੧੫੯॥ ਏਈ
ਤਮ ਤਛਾਨੀ ਦੁਆਂ ਬਾਕੀ ਬਿੰਦੋ ਜਾਂ ਮਾਇ
ਸਕੇ ਪਾਕ ਗਾਸਾ ਕੀ ਬਿਮਾਂਦਾ॥ ੧੬੦॥ ਤਰਕਿ
ਤਸਤਾ ਅਜ ਸੁਤ ਬਤੇਏ ਸਾਂਬਵਦਾ॥ ਕਜਤੁ ਛੇ
ਲਸਕੁ ਮਲਤ ਆਬਾਦਾਂ ਬਵਦਾ॥ ੧੬੧॥ ਏਈ ਤ
ਮਤ ਆਬਾਦੀ ਅਜ ਲੁਤ ਛੇ ਖੁਦਾ ਸਤਾ ਗਛਲ

੩੮

ਮਾਂ

ਤਾਨਾਨੈਯਕਨਫਸਮਰਗੇਜਫਸਤਾ॥੧੫੩॥
ਸੁਭਬਤੇਸਾਂਕੀਮਿਖਾਂਬਾਸਦਤੁਹਾਸਤਾ॥ਤਾਨੈ
ਮੇਖਾਤੀਰਵਾਬਾਸਦਤੁਹਾਸਤਾ॥੧੫੪॥ਈ
ਤਮਤਕਾਮਾਂਹਿਬੈਜਾਮਦੰਦਾਅਜਬਰਾ
ਏਸੁਭਬਤੇਸਾਂਮਦੰਦਾ॥੧੫੫॥ਜਿੰਦਗੀ
ਏਮਾਜਿਫੈਜੇਸੁਭਬਤਅਸਤਾ॥ਸੁਭਬਤੇਸਾਂ
ਆਪਿਤੇਪਰਹਰਮਤਅਸਤਾ॥੧੫੬॥ਤਰਸੇ
ਰਾਸੁਭਬਤੇਸਾਂਬਾਪਿਦਸਾ॥ਤਾਜਿਦਿਲਅਰੰ

ਦੇਹੁਤਰਬੁਕਪਾਦਸਾ॥ ੧੫੭॥ ਸਾਤਿਬੇ ੪੦
ਗੀਤੀਈਏਬੇਖਬਗ॥ ਲੇਕਿਜੰਗੀਜੇਤੁ
ਹਾਨਬਦਦਖਬਗ॥ ੧੫੮॥ ਕੈਅਜੰਗੀਜੇ
ਬਿਆਬੀਇਤਲਾ॥ ਅੰਦਹੁਨੇਕੁਲਛ
ਚੁੰਬਸਦਸਤਾ॥ ੧੫੯॥ ਪਸਤੁਗਲਾਜ
ਮਬਦਦਜੇਈਕਲੀਦਾ॥ ਤਾਂਬੁਬੀਨੀਗੀਜ
ਖੁਛਮਤਰਾਪਦੀਦਾ॥ ੧੬੦॥ ਕੁਲਛਬੁ
ਕਸਾਅਜਕਲੀਦੇਨਾਮਤਰਾ॥ ਅਜਕਿਤ

ਬੇਗੀਜਮਖਣੀਖਾਂਸਬਕਾ॥੧੬੧॥ਈਕਲੀਏ
ਨਾਮਪੇਸੇਸਾਂਬਵਦਾ॥ਮਹਰਮੇਦਿਲਤਾਇ
ਰੇਸੇਜਾਂਬਵਦਾ॥੧੬੨॥ਚੁੰਕਸੇਗਾਈਕਲੀ
ਦਮਾਖਦਬਦਸਤਾ॥ਸਾਂਤਿਬੇਗੀਜੀਨਾ
ਗਹਦਦੁਹਰਕਿਤਸਤਾ॥੧੬੩॥ਗੀਜਰਾਂਚੁ
ਘਾਠਤਤਜੇਘਾਇਗੀਜਾ॥ਗਸਤਫਾਰਗ
ਮਜਹਮਤਤਸਵੀਸੁਰੀਜਾ॥੧੬੪॥ਮਾਂਤਮ
ਅਜਮਰਦਨਏਹਕਏਸਫੀਕਾ॥ਜਾਕਿਗਤੇ
ਘਾਠਤੁਦਰਕੁਏਹਫੀਕਾ॥੧੬੫॥ਸੁਤਬਤੇ

ਸਾਂਝਰਗਤਰਾਤਕਮਾਹਿਕਰਦਾ॥ਤਰਗਦਰਸੁ ੪੧
ਪਬਤੈਸਾਂਸਾਹਿਕਰਦਾ॥੧੬੬॥ਗਤਮ
ਤੈਤਕਬਦੁਖਗਮਾਉਰਖਇਸਾ॥ਬਰਪਦ
ਰਬਰਮਾਦਰੇਅਬਨਾਇਸਾਂ॥੧੬੭॥ਤਰ
ਕਿਸਾਂਗਾਦੀਦਤਕਰਾਦੀਦਤਅਸਤਾ॥ਖੁ
ਸਗੁਲਅਜਬਾਗੇਮੁਤਬਤਚੀਦਤਅਸ
ਤਾ॥੧੬੮॥ਗੁਲਿਖਾਗੇਮਾਭਠਤਬਰਚੀ
ਦਤਅਸਤਾ॥ਦੀਦੀਏਸਾਂਖੁਦਾਦੀਦਨ
ਅਸਤਾ॥੧੬੯॥ਮੁਸਕਲਅੰਮਦਦੀਦਨੇ

ਕਰਾਖਿਯੋ॥ ਮੇਰਿਯਹੀਜੁਮਲਗਰਕੁਦ
ਤਹਿਸੋ॥ ੧੭੦॥ ਮਜਤੈਠੈਲੈਸਾਖਦਾਗਦੀ
ਦਰਮਾਮਾਦੀਦਰਏਮੇਦੀਦਰਮਾਮਾ॥
੧੭੧॥ ਦੀਦੇਯਕਮਾਇਨੀਯੇਦਰਦਸਰੀ
ਛਾਮਨਿਯਮਈਮੁਲਯਮਾਜਾਤੈਲਤੈ
ਛਾ॥ ੧੭੨॥ ਯਕਕਿਉਦਾਨਿਸਤਈਯਗੇਠਤ
ਮਾਮਾਖਾਠਤਮਾਗੀਜੇਖੁਛੀਗਾਰਮੁਕਾ
ਮਾ॥ ੧੭੩॥ ਮਾਇਨੀਯੇਯਕਸੁਰਤੈਦਰਦਾਨਿ
ਕੇਸਤਾਮੁਰਤੈਯਕਸੁਰਤੈਮਰਦਾਨਿਸਤਾ॥ ੧੭੪॥

ਬਿਲਵਤੇਏਸੈ ਬਵਦਦਰਗੀਜਮਨਾਵਸਤ ਕਰ
ਠੇਏਸੈ ਬਰਜੁਬੰਤਰਮਰਦਜੰਨਾ॥੧੧੫॥
ਈਖਬਰਦਕਫਕਸੇਬਾਸਦਕਿਓਦਾਰਦ
ਅਜਸਉਕੇਮੁਤਬਤਗੁਫਤਗੋ॥੧੧੬॥ਸਉ
ਜਮਉਲਾਖਸਗੀਰੇਬਾਗੀਰਸੁਦਾ॥ਨਕਸੇ
ਤਮਸਾਤਿਬੇਤਦਬੀਰਸੁਦਾ॥੧੧੭॥ਬਸ
ਕਿਤਕਸੇਬਾਦਅਜਗੁਫਕਸੰਗਾਦੀਦਤ
ਗੁਉਸੰਨਸੁਦਅਜਦੀਦ੍ਰੁਸੰਗਾ॥੧੧੮॥ਰੇ
ਜਸਬਬਾਸੀਦਦਗੀਕਰੇਮੁਦਮਾਦਗਲਿ

ਬਾਸੇਦੁ ਨਵੀਮਰਦੇਤਮਾਮਾ॥ ੧੧੯॥ ਬਾਤ
ਮਤਮਜਜੁਮਲਤਮਾਜਦੰਦਸੰ॥ ੧੨੦॥ ਦਰਸਿ
ਤਤਾਲਮਜਖੁਦਸਾਦੰਦਸੰ॥ ੧੨੧॥ ਦਰਸਿ
ਬਾਸੇਦੁ ਨਵੀਓਰਸਮਦੀ॥ ੧੨੨॥ ਤਮਚੁਦੇਸੰ
ਸਾਂਨੀਏਦੀਗਰਮੁਖੀ॥ ੧੨੩॥ ਤਮਚੁਨ
ਦਰਖਾਦਤਕਦਾਰੰਦਦਸਤਾ॥ ੧੨੪॥ ਤਕਸਨਾਸੇ
ਤਕਪਸੀਦੋਤਕਪਰਸਤਾ॥ ੧੨੫॥ ਦਰਲਿਬ
ਸੇਦੁ ਨਵੀਸਰਤਕਦਮਾ॥ ਬੀਨੀਓਗਾਠਲਨ
ਬੀਨੀਨਿਮਦਮਾ॥ ੧੨੬॥ ਅੰਖੁਦਾਏਪਾਕਸੰ

ਰਾਪਾ ਕਕਰਦਾ॥ ਗਰਚਿ ਜਿਸ ਮੇਸਾਂ ਜਿਉਸ
ਤੇਖਾ ਕਕਰਦਾ॥ ੧੨੦॥ ਈਦੁ ਜੁਦੇਖਾ ਕਪਾ
ਕਮਲਾ ਦਓਸਤਾ॥ ਜਾਂ ਕਿਏਸਾਂ ਮਜ਼ਤਰੇ
ਬੁਨੀਆ ਦਓਸਤਾ॥ ੧੨੧॥ ਰਸਮਸਾਂ ਮਾਂ
ਈਨ ਦਿਲਦਾਗੀ ਬਦਦਾ॥ ਦਰੁਮਤੁ ਤਾਲਮ
ਜਖੁ ਦਾਗੀ ਬਦਦਾ॥ ੧੨੨॥ ਭਰਕੁ ਸੇਗਾ ਕੈ
ਨਸੀਬ ਈਦੁ ਲਿਤਾ ਮਸਤਾ॥ ਦਓਲਤੇ ਜਾਦੈ
ਦਮੀਦੁ ਰਸੁ ਤਬਤਾ ਮਸਤਾ॥ ੧੨੩॥ ਈਦੁ ਮਤ
ਰਾਸੁ ਬਤੇ ਮਰਦਾ ਨਓਸਤਾ॥ ਦਓਲਤੇ ਤਰਦੇ

੪੩

ਤਾਂਦਰਖਾਨਾਸਤਾ॥੧੮੨॥ਸੁਤਬਤੇਸੰਨਠੈ
ਬਿਸੀਖਾਗਾਏਰਦਾ॥ਨਵਲਜਿਸਮੇਖਾਕ
ਤਕਬਾਰਾਏਰਦਾ॥੧੮੩॥ਤਮਚੁਨੀਸੁ
ਤਬਤਕੁਜਾਬਾਜਮਾਖਦਸਾ॥ਕਜਬਰਾ
ਏਮਰਦਮੀਮੇਸਾਖਦਸਾ॥੧੮੪॥ਮਰਦ
ਮੀਆਨੇਬਤਕਪੇਦਸਤਨਾਸਤਾ॥ਗੈਰਜਿ
ਕਰਸਾਅਜਤਮਤਦਾਰਸਤਨਾਸਤਾ॥੧੮੫॥
ਚੁੰਦਿਲੇਬੰਦਤਬਜਿਕਰਸਾਤਿਆਠਤਾ॥
ਤਾਂਸਲੇਉਮਰੇਦਿਲੇਆਗਾਤਘਾਠਤਾ॥੧੮੬॥

ਕਾਰਸ ਅਜਗਰ ਦੂਨਗਰ ਦਾ ਦਰਗੁਜ ਸਤਾ ॥ ੪੩ ॥
ਬਰਸਰੇ ਦੁਨੀ ਆਂਦੁ ਮਰਦੇ ਦਰਗੁਜ ਸਤਾ ॥
੧੮੩ ॥ ਈਜਤਾਨੀ ਆਂਦੁ ਤਤਸੀ ਕੁਨੀ ਦਾ ॥
ਆਂਕਿਰਿ ਲਾਅਜ ਜਿਕਰਤ ਕਰੀ ਗੀ ਕੁਨੀ ਦਾ ॥
੧੮੪ ॥ ਦਰਦੁ ਦੁਸ ਆਠਤਾ ਬੇਤਾ ਠਤ
ਤਾਨਾ ਮਸਾਂ ਦਰਸੁ ਤਬਤੇ ਸਾ ਆਠਤਾ ॥
੧੮੫ ॥ ਨਾਮਤ ਕੁ ਅਲਖ ਸਕਿਰੇ ਜੇ ਸਬਗਿ
ਰਠਤਾ ॥ ਦਸਤ ਓਰੀ ਕਰਮ ਉਲਾ ਬਗਿ

ਗਠਤ॥੧੫੬॥ਜਿਕਰਮਉਲਾਆਕਿਖ
ਗੀਦਦਸੁਦਾਖਾਨੇਤੇਦੈਗੰਜਿਤਕਆ
ਬਾਦਸੁਦਾ॥੧੫੭॥ਜਿਕਰਮਉਲਾਦ
ਉਤੈਬਾਸਦਅਨੀਆਕੈਬਦਸਤਅ
ਯੈਦਜਿਗੰਜੇਮਾਲਸੀਆ॥੧੫੮॥ਤਰ
ਕਿਤਕਖਾਸਤਉਕਰਗਬਿਖਸਤਾ॥
ਮਉਕਮਉਲਾਬਿਤਤਗੀਨੇਕੀਮੀਆਸ
ਤਾ॥੧੫੯॥ਪਾਰਸੀਈਥਿਤਕਿਬਤਰੇਤ

੨੪
ਕਬਦਦਾ ਬਾਦਸਾਹੀ ਕੀ ਸਤ ਕਾਨਤ
ਬਦਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਭਰਦੁ ਮੁਸਤਾ ਕੰਦਰਿ
ਪਾਗਸਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਾਖਾਤ ਦੁਖ ਦਾਇਕਿ ਬ
ਗਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਲਿਕਦਰਸਾਤ ਕਸੇ ਬਾਸ
ਦਦੁ ਗਸਤਾ ॥ ਆਕਿਆਰਦ ਮੁਰਸਦੇ ਕਾ
ਮਲ ਬਦਸਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੀਨਦੁ ਨੀਆਤਰ
ਦੁਹਰਮਾਦਾਰਥੀ ॥ ਭਰਦੁ ਆਲਮਸਾਇਕੇ
ਦੀਦਾਰਥੀ ॥ ੨੨ ॥ ਭਰਕਿਰਥਿਲਟਤਾਜਿ

ਮੇਯਕਬਵਦਾ॥ ਦਰਤਕੀਕਤਮਾਰਠੇਮੁਤੁਲ
ਕਬਵਦਾ॥ ੨੦੪॥ ਆਦਤਕਗੰਤਾਥੇਓਮੇਕੁਨੰ
ਦਾ॥ ਆਰਠੇਯਕਮੁਲਤਨੇਕੋਮੇਕੁਨੰਦਾ॥
੨੫॥ ਯਕਤੁਮਾਬਾਸੁਦਕਿਬਾਸੀਬੀਦੇ॥
ਬੇਅਦਬਦਾਅਮਜਿਯਕਸੁਗਮਿੰਦੇ॥
੨੦੬॥ ਓਮਰਮਾਬਾਸੁਦਕਓਦਰਘਾਦਰ
ਠਗਾਓਮਰਨਬਵਦਮਾਕਿਓਬਰਬਾਦਰ
ਠਗਾ॥ ੨੦੭॥ ਬੀਦੇਪੈਦਾਸੁਦਬਗਾਏਬੀ

ਦਗੀ॥ ਖੁਸਾਇਲਾਜੇਤਸਤਬਤਿਰੇਜਿੰਦ
ਗੀ॥ ੨੦੮॥ ਏਖੁਸਾਦੀਦਤਕਿਗੋਇਓ॥
ਬੀਦਗੀਅਸੁਜਲਤਮਕਬੁਲਸੁਨਿਕੀ॥ ੨੦
੯॥ ਇਜਤਾਂਨੀਆਂਜਤਾਂਅਜਰਕਪੁਰਮ
ਸਤਾ॥ ਲੇਕਿਅੰਮਰਦੇਬਾਓਲਮਕਮਤ
ਰਅਸਤਾ॥ ੨੧੦॥ ਤਰਕਸੇਕੇਬਾਖੁਦਤਮ
ਰੰਗਸੁਦਾਵੁਸਫਰਿਦਗਮੁਲਕਰੁਮੇਜੰਗਸੁ
ਦਾ॥ ੨੧੧॥ ਮਾਇਨੀਯੇਅਕਰੰਗਆਮਦਸੁਓ

੪੬

ਮ

ਕਤਕਾ॥ ਬੰਦਤਰਾਅਗਮਅੰਦਰਜਉਕਤਕਾ॥
੨੧੨॥ ਓਬਰੰਗੇਸਾਤਿਬੀਬਾਇਜਜਾਤਾਂ॥
ਮਾਬਰੰਗੇਬੰਦਗੀਅੰਦਰਪਨਾਤਾ॥੨੧੩॥
ਓਬਰੰਗੇਸਾਤਿਬੀਘਰਮਾਂਹਵਦਾ॥ ਮਾਂਬਰੰ
ਗੇਬੰਦਗੀਬਹਦਸਗਦਾ॥੨੧੪॥ ਓਮਰ
ਜਾਜੇਘਾਇਈਦਓਲਤਸੁਦੰਦਾ॥ ਸਾਲਤਾ
ਮੁਸਤਾਕਈਸੁਭਬਤਸੁਦੰਦਾ॥੨੧੫॥ ਤਰ
ਕਸੇਗਜਹਤੰਬਸੁਦਨਸੀਬਾ॥ ਕਾਬਖੁਬੀ
ਨੇ

ਗਸਤ ਖੁਰਸੈ ਦੇ ਨਜੀਬਾ ॥ ੨੧੬ ॥ ਗੈਰ ਭੀ ੪੭
ਪਾਵੇ ਜਿਤ ਕਗ ਛਲ ਦਬਵਦਾ ॥ ਆਦਰ ਸਾ
ਰਮਾ ਅਤੇ ਦਊਲਤ ਬਵਦਾ ॥ ੨੧੭ ॥ ਦੀਦ
ਨੇ ਭਿਤਾ ਮੁਖ ਸਰਮੇ ਸਵਦਾ ॥ ਸੁਤ ਬਤੇ ਮਰਦ
ਤਖ ਸਰਮੇ ਸਵਦਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਭਰ ਛਤ ਕਦ
ਦਿਲ ਅਗਰ ਮਾਵਾ ਕੁਨਦਾ ॥ ਦਰ ਤੇ ਨੇਹਰੁ
ਇਉ ਤਿਕ ਜੋ ਕੁਨਦਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਭਰ ਕਿਖ ਦਰਸ
ਇਤ ਕਮੇ ਅਭ ਦਸਾ ॥ ਅਜਹੁ ਖੇਠਿ ਨੁਕਤ ਕਮੇ

ਰਦਸਾ॥੨੨੦॥ਈਤਮਤਫਜਲੇਜਿਫੈਰੇ
ਸੁਭਬਤਅਸਤਾ॥ਸੁਭਬਤੇਮਰਦਾਨਖੁਸਰੂ
ਅਨਦੁਗਅਸਤਾ॥੨੨੧॥ਹਿਚਕਸਾਅਜਗਲ
ਸੰਅਗਾਹੇਸਤਾ॥ਹਗਕਿਹੋਮਿਤਗਦਰੰਜ
ਗਤਿਨੇਸਤਾ॥੨੨੨॥ਦਰਨਜਗਆਖੀਦਚੁੰਦ
ਤੇਅਲਾਤਾ॥ਦਰਤਕੀਕਤਤਰਦੁਆਲਮਰ
ਪਨਾਤਾ॥੨੨੩॥ਦਰਕਸਬਬਾਸੀਦਆਜਕ
ਸਬਾ॥ਉਮਰਗੁਜਗਨੀਦਅੰਦਰਪਾਦਰਬਾ॥

੨੨੪॥ ਖੇਸਗਾਂਚੁ ਮੇਰ ਬਿਸੁਮਾਰੀ ਦਸੋ॥

੪੨

ਦਰਤ ਕੀ ਕਤ ਬਿਹਤਰ ਅਜ ਪੀਏ ਦਮੋ॥

੨੨੫॥ ਯਹ ਚਿ ਮੇ ਬੀ ਨਿਹ ਮਤ ਤੈ ਗਨ ਸੋ॥

ਸੋ ਨ ਸੋ ਬਰਤਰ ਬਦੁ ਅਜ ਇ ਮਤ ਯ॥ ੨੨

੬॥ ਸੁਭ ਬਤੇ ਮਰਦਾਨੁ ਭਖਾਸਦ ਕਰਮ॥

ਦਉਲਤੇ ਕਾਗਨ ਬਾਸਦ ਤੇ ਚਰਮ॥ ੨੨੦॥

ਖਰਦ ਬੁਰਗੀ ਭਰਕ ਸੇ ਬਾਸੋ ਨਿਸਸਤ॥

ਉਬਰੁ ਰਗੀ ਆਟਤ ਬਾਭਰਕ ਸਕਿਤ ਸਤ॥ ੨੨੧॥

ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੇ ਖੇਸਗਾ ਵਿਸਨਾਖ ਭਤਤਾ ਦਰਤੀ
ਕੇਬੀ ਦਰੀ ਪਰਦਾ ਖਤਤਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਈਜ
ਮੀਨੋਆਸਮਾ ਪੁਰਾ ਅਜਖ ਦਾਸਤਾ ॥ ਅਓ
ਲਬੇਮਾ ਭਰਸੁ ਦਵੇ ਕੇਸਤਿ ਕੁਜਾਸਤਾ ॥ ਕੇ
ਦੀਦੇਬਰਦੀ ਦਹਕੁ ਗਰਮੁ ਬਤਲਾਸਤਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੀ ਨੀਬਰਸਮਤ ਭਕੁਨੁ ਮਾਸਤਾ ॥
੨੩੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੀ ਦਹਕੁ ਗਰਮੁ ਦਹਕੁ
ਸਤਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੀ ਦਹਕੁ ਗਰਮੁ ਦਹਕੁ
ਸਤਾ ॥ ੨੩੨ ॥

ਤਰਜਮ ਕਰੀ ਗੀ ਅਜ ਬਰੀ ਗਾ ਅਰ ਦਸਾ ॥ ਕ ੪੮
ਜਬ ਦਨ ਨੂਹੇ ਮੁਦਾ ਮੇ ਬਾਂਹ ਦਸਾ ॥ ੨੩੩ ॥
ਓ ਬਰੀ ਗੇ ਸਾ ਬੀਏ ਤਸ ਤਬੁਦਾ ਬੀਦ ਗੀ ਦੰ
ਅਮ ਬਾਮਾ ਦਾ ਬੇਸ ਜੁਦਾ ॥ ੨੩੪ ॥ ਸਾ ਤਿ ਬੀਬੰ
ਸਾ ਤਿ ਬੀ ਜੇ ਬਦ ਮੁਦਾ ਮਾ ਬੀਦ ਝਗਾ ਦਰਬੀ
ਦਗੀ ਬਾਸੁ ਦਕੀਆ ਮਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸਾ ਤਿ ਬਾਂਗਾਂ
ਸਾ ਤਿ ਬੀਬਾਸ ਦਬਸਾ ਮਾਗਾ ਬੀਦ ਤਗਾ ਦਰਬੀ
ਦਗੀ ਠਸ ਲੇ ਬਤਗ ॥ ੨੩੬ ॥ ਸਾ ਤਿ ਬਾਂਗਾਂ ਸਾ
ਤਿ ਬੀਦਾ ਅਮ ਬਦ ਦਾ ਬੀਦ ਤਿਹ ਮਦਰਬੀ ਦਗੀ

ਕੋਅਮਬਦਾ॥੨੩੧॥ਅਜਬਰਾਏਅੰਗਿਤੇ
ਬਰਗਸਤਈ॥ਅਜਪਏਦੁਨੀਅਜਿਯਕ
ਬਰਗਸਤਈ॥੨੩੨॥ਦਓਲਤੇਗ੍ਰੇਤੀ
ਨਬਾਸਦਪਾਇਦਾਗ॥ਅਕਨਠਸਖੁਦ
ਗਬਸੁਏਯਕਬਯਾਗ॥੨੩੩॥ਚੁੰਦਿਲੇਤੇ
ਮਾਅਲੇਖਾਏਖੁਦਾਸਤਾ॥ਅੰਖਦਾਏਪਾਕ
ਕੈਅਸਤੇਜੁਦਾਸਤਾ॥੨੩੪॥ਗਰਤੁਗਠਲਬ
ਸਟਿਅਜਠਕਰੇਬਿਲੀਦਾਤੇਕੁਜਾਓਅੰਕੁਜਾ
ਏਰੋਸਮੰਦਾ॥੨੩੫॥ਆਦਓਬੁਨੀਅੰਦਿਓ

ਮਰੇਜਾਦਿਦਾ॥ ਆਦਉਸਰਮਾਅਹੇਸਾਤਿ ੫੦
ਬਦਿਲਾ॥ ੨੪੨॥ ਆਦਉਰਰਦੇਦੁਆਲ
ਮਰਾਦਦਾਸਤਾ॥ ਆਦਉਰਰਗੁਮਸੁਦਤ
ਗਰਤਨੁਮਾਸਾ॥ ੨੪੩॥ ਆਦਉਈਜਮ
ਲਹਗਲਾਜਮਬਦਦ॥ ਹਰਕਿਗਾਠਲ
ਸਦਅਜੇਮੁਲਜਮਾਬਦਦ॥ ੨੪੪॥ ਆ
ਦਿਲਾਤੀਬੰਦਤਰਾਤਉਠੀਕਦਿਤਾ॥ ਤਾਬ
ਆਦਤਬੁਗਜਰਦਈਓਮਗਬਿਤਾ॥ ੨੪੫॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਚਸਮਆਰਠਕਾਬਥੇਦੀਦਾਰਤਸਤਾਮਰ ੫੧
ਦਆਰਠਵਾਕਟੇਇਸਰਾਰਤਸਤਾ॥੨੫੦॥
ਸੁਤਬਤੇਮਰਦਾਨਹਕਰਾਦੇਸਦਾਗਾਤਤੁ
ਮਗਰਦੀਜਿਪੁਮਨਸਪਾਇਦਾਗਾ॥੨੫੧॥
ਹਗਚਿਤਸਤਾਅਜਸੁਤਬਤੇਏਸਾਬਵਦਾ
ਜਾਕਿਜਿਸਮੇਜਾਂਸਰਾਪਾਜਾਂਬਵਦਾ॥੨੫੨॥
ਮਰਦਮਾਨੇਦੀਦਹਰਭਿਸਨਸਦਾਅਜੇ॥
ਖਾਕਰਾਸਮੇਜਮਲਹਗੁਲਸੁਦਾਅਜੇ॥
੨੫੩॥ਏਜਿਹੇਸੁਤਬਤਕਿਖਾਕਾਕਸੀ

ਰੋਕਦਾ ਨਾ ਕਸੇ ਹਾਸਾ ਤਬੇ ਤਦ ਬੀਰ ਕਰਦਾ ॥ ੨੫੪ ॥
ਗਭਿਰੋ ਲਾਲੇ ਜਵਾਹਰ ਪੇਸ ਸੰਗਾ ॥ ਤਰਦ ਸੇਕੇ
ਬੁਗ ਜਰ ਦਰ ਆ ਦਾ ਅੰਗ ॥ ੨੫੫ ॥ ਏੀ ਜਵਾ
ਹਰਾਤ ਮਤ ਠਾਨੀ ਬਵਦਾ ॥ ਆਦਰ ਕਬਰ ਬੀ
ਦਤ ਅਰਜਾਨੀ ਬਵਦਾ ॥ ੨੫੬ ॥ ਹਸ ਮਮਰ
ਦਾ ਨੇਪ ਦਾ ਦਾਨੀ ਚੀਸਤਾ ॥ ਠਾਰਗ ਅਦਰ
ਕੈ ਦਿਹਾਏ ਮਰਗੁ ਜੀਸਤਾ ॥ ੨੫੭ ॥ ਯਕਨ ਠ
ਸਬੈ ਆਦਰ ਨਿਗੁ ਜਾਸਤੰ ਦਾ ॥ ਪੁਸ ਅਲਮ ਬ
ਰਨੁ ਤਬ ਕਾ ਅਠਗਾਸਤੰ ਦਾ ॥ ੨੫੮ ॥

ਖੈਰਖਾਤੇਜੁਮਲਏਪੈਦਾਇਸਾਅੰਦਾ॥ਜੇ
 ਬਬਖਸੇਈਭਮਤਅਗਾਇਸਾਅੰਦਾ॥
 ੨੫੮॥ਨਾਮਤਕਮਰਦਾਨਤਕਰਾਜੇਦਰ
 ਅਸਤਾ॥ਚਸਮਸਾਅਜਨੁਰਤਕਪੁਰਗ
 ਭਿਰਅਸਤਾ॥੨੬੦॥ਤਰਭਸਤਾਲੀ
 ਮਓਮਰੇਜਾਵਿਦੰਗ॥ਆਦਤਕਦਰੰਦਦ
 ਏਮਬਰਦੁਬੰਗ॥੨੬੧॥ਆਦਮੋਗੋਇੰ
 ਦਾਇਰਸਾਦਅੰਸਤਬਸਾ॥ਬਰਨਮੇਆਰੀ

ਦਰੈ ਗੋਰੀ ਤਕ ਨ ਫਸਾ ॥ ੨੬੨ ॥ ਈ ਲਿਖਤ ਮੁ
ਸਤਾ ਕ ਦੀ ਦਰੈ ਖੁਦਾ ਸਤਾ ॥ ਬੈਸਤਾ ਨੇ ਦੁ
ਹ ਗੁਲ ਜਾ ਰੇ ਖੁਦਾ ਸਤਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਭਰ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਮਰਦਾਂ ਨਹ ਕਸੁਦ ਅੰਸ ਨਾ ਸਾਇ ਪਾਇ
ਬਿਤਰ ਅਜ ਬਾਲੇ ਹੁਮਾਂ ॥ ੨੬੪ ॥ ਆਦੁ
ਜ ਕ੍ਰਪਾ ਨੇ ਦਿਖੁ ਦੁਖ ਗੈਸਤ ਨ ਅਸਤਾ ॥ ਅਜਾਬ
ਅੰ ਲੇ ਗੋਰ ਤਕ ਵਰ ਸਤ ਨ ਅਸਤਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਰਸ
ਤ ਗੀਏ ਖੈਸਤ ਨ ਵਾਰ ਸਤ ਗੀਸਤਾ ॥ ਬਾਖ਼

ਦਾਏ ਖੇਸਤ ਨ ਦਿਲ ਬਸਤ ਗੀਸਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ੫੩
ਤਰਿਕ ਮੋ ਕੋ ਬਾਖੁ ਦਾ ਦਿਲ ਬਸਤ ਭਾਸ ॥ ੨੬੭ ॥
ਤਾ ਭਿਜਿ ਚਰਖੇ ਨਹ ਤਬ ਕ ਬਰਜ ਸਤ ਅੰ ॥ ੨੬੮ ॥
ਸਤਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਸੁਭ ਤੇ ਦਿਲ ਬਸਤ ਗੋ ॥ ੨੭੦ ॥
ਬਾਖੁ ਦਾ ਕੈ ਮਯ ਸਗ ਆਇ ਦਤ ਟੀਕੀ ॥ ੨੭੧ ॥
ਮੀਆ ॥ ੨੭੨ ॥ ਦੀ ਨਦੀ ਆਤਰਿ ਦੂ ॥ ੨੭੩ ॥
ਗੰਗਾ ਦਯਾ ਮੀ ਦਾ ਬਸ ਜਿਉ ਗੰਗੀ ਪਰੇਸ ॥ ੨੭੪ ॥
ਮਾਂ ਦਯਾ ਮੀ ਦਾ ॥ ੨੭੫ ॥ ਤਰ ਕਿਰਾਈਆ

ਰਜੁਏਪਾਕਤਸਤਾ॥ਕਾਮਲੇਓਸਾਤਿਬੇਇ
ਦਗਕਤਸਤਾ॥੨੭੦॥ਵਾਸਲੰਗੇਤਕਤੁ
ਗਵਾਸਲਕੁਨੰਦਾ॥ਦਉਲਤੇਜਾਵੈਦਗਾ
ਸਲਕੁਨੰਦਾ॥੨੭੧॥ਦਉਲਤੇਜਾਵੈਦ
ਪੇਸੇਆਗੰਮਸਤਾ॥ਈਤਰਫਮਸਤੂਰ
ਬਸੰਮੁਤਮੰਗਫਮਸਤਾ॥੨੭੨॥ਆਗ
ਫਾਨੇਕਾਮਲਾਨੇਵਾਸਲੰਗਾ॥ਨਾਮੇਓਦ
ਰੰਦਦਾਇਮਬਰਜੁਬਾ॥੨੭੩॥ਬੰਦ

ਗੀਏ ਸਾਂ ਬਦਰਾਜਿ ਕਰੇ ਖਰਾਹਾ ਦੇ ਸਤੇ
ਜਾਵੈ ਦਬਾ ਸਦਤ ਕ ਨੁਮਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ਚੁੰ
ਨੁਮਾਇ ਦਦੈ ਲਤੇ ਜਾਵੈ ਦਰਾ ॥ ਤਿਨਿ ਤਿ
ਕਬਾਸੀ ਚੁੰਤ ਕਬਾਸ ਦਸਿ ਤੇ ॥ ੨੭੫ ॥
ਦਰਦਿ ਲੇਤੁ ਗਰਤ ਕਚੁ ਪੂਰਤੇ ਬਰਠਿ
ਕੀਦਾ ॥ ਖਰਤਿ ਜਰਤੁ ਗਾਜਿ ਪਾਏ ਦਿਲ
ਬਿਕੀਦਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਖਰਤਿ ਜਰਾ ਅਜ ਪਾਇ
ਦਿਲ ਚੁੰਦੁ ਗੁਸਾ ॥ ਖਾਨਦੇ ਦਿਲ ਮਾਜਖ

ਦਾਮਾਮੁਗਸੁਦਾ॥੨੭੭॥।।ਮਚੁਕਤਰੈਕੋਬਦਗੀ
ਆਦਰਹਿਤਾਦਾ॥ਐਨਦਗੀਆਗਸੁਤਵਸਾ
ਲਸੁਦਸਤਦਾਦਾ॥੨੭੮॥।।ਕਤਰਏਚੁੰਸੁਦਬ
ਦਗੀਆਆਸਨਾ॥ਬਾਦਮਜਾਤਫਗੀਕੁਨਤਵ
ਸੁਦਜਿਜਾ॥੨੭੯॥।।ਕਤਰਏਚੁੰਜਾਨਬੇਦ
ਗੀਆਸਿਤਾਫਤਾ॥ਅਜਰਹੇਤਫਗੀਕਖਦ
ਰਾਕਤਰਯਆਫਤਾ॥੨੮੦॥।।ਕਤਰਏਗਾਈਦੇ
ਲਤੇਚੁੰਦਸਤਦਾਦਾ॥ਕਤਰਾਸੁਦਮੀਦਰਯਕੀ
ਕਤਬਾਮੁਗਦਾ॥੨੮੧॥।।ਗੁਫਤਤਮਨਅਕ

ਕਤਰਤਆਬੇਬੁਦਤਿਅਮਾਪਤਿਨਦਰੀ ॥ ੫੫ ॥
ਆਗਚੁਨਾਪੈਸੁਦਤਿਅਮਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਗਗਨ
ਜਰਤਿਜਿਗਤੇਲੁਤਫਥੇਸਾ ॥ ਵਾਸਲੇਖੁ
ਦਕਰਦਤਿਅਜਮੀਦਾਜਬੇਸਾ ॥ ੨੨੩ ॥
ਤਮਚੁਮੀਜਅਜਪਤਨਦਰੀਆਰੇਨਮੁ
ਦਾ ॥ ਮੀਜਗਸਤੋਕਰਦਦਰੀਆਗਸਜੁਦਾ
੨੨੪ ॥ ਤਮਚੁਨਾਤਰਬੀਦਏਕੇਵਾਸਲਾ
ਸਤਾ ॥ ਦਰਤਰੀਕੇਬੀਦਗੀਬਸਕਾਮਲਾਸਤ ॥

੨੮੫॥ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਗੀ ਆਗਰ ਚਿਦਰ ਮਾਘ ਨੀ
ਘਕੇ ਸਤਾ ॥ ਅੰਦਰੀ ਨੇ ਈ ਦੁਆ ਫਰਕੇ ਬਸੇ ਸ
ਤਾ ॥ ੨੮੬॥ ਮਨ ਘਕੇ ਮੈਂ ਜੇਤੁ ਬਤਿ ਰੇ ਬੇਕਿ
ਰਾ ॥ ਫਾਰਕ ਬਾਸਦ ਅਜਰ ਮੀ ਨੇ ਆਸ ਅੰ
੨੮੭॥ ਮਨ ਨਿਆ ਮਈ ਜੁ ਮਲਤਾ ਅਜਰ ਅਲ
ਤਾ ਫਤੇ ॥ ਮਨ ਘਕੇ ਮੈਂ ਜਮ ਜਿਤ ਬਏ ਸਾਫਤੇ
੨੮੮॥ ਬਾਬੁ ਜੁ ਰਗਾਂ ਸੁਤ ਬਤੇ ਮੇ ਬਾਇਦਤਾ ॥
ਅਜਰ ਮਤਿ ਅਵਲਤ ਮੀ ਮੇਸਾਂ ਇਦਤਾ ॥ ੨੮੯

ਕਾਦਰੇ ਮੁਤਲਕ ਬਕੁਦਰਤ ਜਾਤਗਾਸਤ॥ ੫੬
ਦਰਮਿਅਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੇ ਖੁਦਕਾਦਰਗਾਸਤ
੨੫੦॥ ਕਾਦਰੇ ਕੁਦਰਤ ਬਤਮਾਮਾਂ ਮੋਖਤੀ
ਦਾ॥ ਅਮਤਾਤੇ ਗੈਰਤ ਕਰਾਰੇ ਖਤੀ ਦਾ॥ ੨੫੧॥
ਪਸਤੁਰਾਤਮ ਬਾਇਦਏ ਯਾਰੇ ਅਜੀਜ
ਤਕਕਦਾ ਮੀਤੇ ਕਦਾਂ ਮੋਕਨਤਾ ਮੀਜ॥ ੨
੫੨॥ ਗਰਤੁਦਾਸ ਲਗਸਤਈ ਦਰਜਾਤਿਓ
ਗੈਰਤ ਕਰੇ ਬੀਦਗੀ ਦੀ ਗਰਮਗੋ॥ ੨੫੩॥

ਈਤਮਤਿਅਜਦੋਲਤੇਈਬੰਦਗੀਸਤਾ॥
ਜੰਦਗੀਬੇਬੰਦਗੀਸਗਮਿੰਦਗੀਸਤਾ॥੨
ੳ੫੪॥ਤਕੁਆਲਾਬੰਦਗੀਫਰਮੁਦਤਿਆਸ
ਤਾ॥ਤਰਕਸੇਕੋਬੰਦਤਿਸੁਦਆਸੁਦਤਿਆਸਤ
੨੫੫॥ਭੁਅਨਲਤਕਅਜਜਬਾਇਜਤਰਕ
ਰਦਾ॥ਸਰੰਅਈਮਨਸੁਰਗਾਬਰਦਾਰਕਰਦ॥
੨੫੬॥ਮਸਤੀਏਤਕਮਾਇਨੇਏਤਸੁਅਗੀਅ
ਸਤਾ॥ਆਰਫਾਗਾਖਾਬਤਮਬੇਦਾਗੀਅਸਤਾ॥

੨੯੧॥ ਦਰਤਕੀਕਤਬੇਅਦਬਯਾਬਦਸਮ ੫੭

ਚੁਅਦਬਆਇਦਮਤਿਗਰਤਿਨਮਾ॥

੨੯੨॥ ਗਰਤੁਸਰਤਾਪਤਮਤਿਤਕਗਸਤਈ॥

ਦਾਸਲੇਬੇਚੁਨਮੁਤਲਕਗਸਤਈ॥ ੨੯੩॥

ਬਾਜਰਾਤੇਬੰਦਗੀਦਰਪੇਸਗੀਗਾਬੰਦਏਓ

ਬਾਸਰਾਤੇਖੇਸਗੀਗਾ॥ ੩੦੦॥ ਦਰਤਮਤਿਤਲ

ਤੁਖਦਾਤਾਜਰਬੁਥੀ॥ ਤਾਜਰੇਮਨਦੁਰਮ

ਨਾਜਰਬੁਥੀ॥ ੩੦੧॥ ਦਰਗਤੇਤਕਜੁਜੈ

ਅਦਬਤਾਲੀਮਨੇਸਤਾ॥ ਤਾਲਬੇਰਾਬਜੁਤ

ਸਾਂ

ਮਾਂ

ਸਲੀਮ ਨੇ ਸਤਾ ॥ ੩੦੨ ॥ ਤਾ ਬਾਨੇ ਜਕਤ
 ਮੇ ਸਤਿ ਬਾ ਅਦ ਬਾ ॥ ਬਾ ਅਦ ਬਾ ਸੀ ਦਦ
 ਇ ਮ ਬਾ ਅਦ ਬਾ ॥ ੩੦੩ ॥ ਬੇ ਅਦ ਬਾ ਗੇ
 ਜਿ ਗ ਲੇ ਖ ਬ ਗ ॥ ਬੇ ਅਦ ਬਾ ਅ ਜ ਜ ਕ ਰ ਮੇ
 ਸਤਿ ਬੇ ਖ ਬ ਗ ॥ ੩੦੪ ॥ ਬੇ ਅਦ ਬਾ ਤ ਗ ਗ
 ਜ ਬ ਜ ਕ ਰ ਗੇ ਨਿ ਆ ਟ ਤਾ ॥ ਗਾ ਤਿ ਜ ਕ ਰ ਗੇ
 ਚ ਗੁ ਮ ਗੇ ਨਿ ਆ ਟ ਤਾ ॥ ੩੦੫ ॥ ਤਾ ਦੀ ਏ ਗ
 ਤੇ ਖ ਦ ਮੇ ਅਦ ਬਾ ॥ ਬੇ ਅਦ ਬਾ ਖਾ ਲੀ ਸਤ
 ਅ ਜ ਇ ਲ ਤਾ ਟ ਰ ਬਾ ॥ ੩੦੬ ॥ ਬੇ ਅਦ ਬ

ਗਤੇਖੁਦਕੈਦੰਨਸਾ॥ਭਗਵਿਰਗਤੇਖੁਦਮੇ
ਰੰਨਦਸਾ॥੩੦੭॥ਦਰਪਨਾਤੇਸਾਇਅਏਮ
ਰਦੰਤਕਾ॥ਗਰਰਵਦਮਾਂਜਾਅਦਬਬਾਅ
ਦਸੰਬਕਾ॥੩੦੮॥ਬੈਅਦਬਮਾਂਜੰਧਅਦਬ
ਮਾਂਮੇਜਸੁਦਾ॥ਇਚਰਾਗੇਗੁਲਜਤਾਂਅ
ਠਰੇਜਸੁਦਾ॥੩੦੯॥ਏਖੁਦਾਤਰਿਬੈਅਦ
ਬਰਾਦਿਤਅਦਬ॥ਤੰਗੁਜਾਰੰਓਮਰਗਦ
ਰਯਾਦਿਰਬਾ॥੩੧੦॥ਗਰਬਿਯਾਬੀਲਜ

੫੨

ਦ

ਤੇ ਅਜਾਏਓ॥ ਜਿੰਦੁ ਬਾਸੀ ਦਾਇਮ ਏਨੇ ਕਰੋ॥
੩੧੧॥ ਈਦੁ ਜੁਦੇਖਾ ਕਰਾਇ ਮਮਦਾ॥ ਕਾਇਮ
ਅੰਮਦ ਸੇਕਓ ਦਰਤਿ ਰਜ ਜਾ॥ ੩੧੨॥ ਸੇਕ ਮੇਲ
ਜਿੰਦਗੀ ਏ ਜਾ ਬਦੁ ਦਾ॥ ਆਦਿਓ ਸਰਮਾਇ ਈਮੰ
ਬਦੁ ਦਾ॥ ੩੧੩॥ ਸੇਕਓ ਬਰਤਰ ਦਿਲੈ ਕੈ ਜਾ ਕੁ
ਨਦਾ॥ ਦਰਦੁ ਜੁਦੇਖਾ ਕਰੈ ਮਾਵਾ ਕੁ ਨਦਾ॥ ੩੧੪॥
ਸੇਕ ਮੇਲਾ ਮਰਤੁ ਰੰਚੁ ਦਸਤ ਦਾ ਦਾ॥ ਦੋਲ ਤੇ ਦ
ਇਮ ਬਦਸਤ ਤਓ ਛਤਾ ਦਾ॥ ੩੧੫॥ ਖਾਕ ਗਤ ਸ

ਸੁਗਮਏਚਸਮੇਤਰਅਸਤਾ॥ਆਰਠੰਗਾਬਿਭਿ
 ਤਾਜੇਅਠਸਰਅਸਤਾ॥੩੧੬॥ਦੈਲਤੇਦੁਨੀ
 ਆਬਵਦਨਾਪਾਇਦਾਗ॥ਦਰਤੁਗੀਕੋਆਰ
 ਠਾਨੇਯਕਗੁਜਾਗ॥੩੧੭॥ਆਦਓਲਾਜਮਬ
 ਵਦਦਾਇਮਤੁਗਾ॥ਜਿਕਰਓਕੋਇਮਕੁਲਦ
 ਕੋਇਤੁਗਾ॥੩੧੮॥ਆਰਠੰਗਦਾਰੰਦਬਾਆ
 ਰਠਾਨਖੇਸਾ॥੩੧੯॥ਹਾਸਲੇਆਰਠੰਗਦਰੁ
 ਨੇਜਨਖੇਸਾ॥੩੨੦॥ਅਸਨਦੇਸੋਕੋਇਲਾਹੀ
 ਬੈਜਵਾਲਾ॥ਵਰਨਬੀਨੀਹਰਕਮਾਲੇਗੁਜਾ

੫੮

ਵਾਲਾ ॥ ੩੨੦ ॥ ਬੇਜਵਾਲਾ ਮਾਮਦਕਾ ਲੇਜੋਕਹ
ਕਾ ਤਾਕਿਆਬਦਜਰਏਅਜਸੋਕਹਕਾ ॥ ੩੨੧ ॥
ਦਰਹਕੀਕਤਸਾਹਬੇਉਮੇਦਸੁਦਾ ॥

॥ ੩੨੨ ॥ ਚੀਉਮੇਦਸੁਸਰਤੇਹਸਲ
ਗਰਿਫਤਾ ॥ ਜਰਏਅਜਸੋਕਦਰਵਿੱਲਜਾਗਰਿ
ਫਤਾ ॥ ੩੨੩ ॥ ਆਬਹੈਵਾਮਚਿਕਦਅਜਮਾਉਓ
ਜੀਦਮੇਗਾਰਦਦਜਹਾਅਜਬੋਇਓ ॥ ੩੨੪ ॥ ਬੇਜ
ਹਿਉਨਸਾਂਕਿਹਕਰਾਯਾਫਤਹਿ ॥ ਰੇਜਯਾਵੈਗੋਰਹ
ਕਬਰਤਾਫਤਹਿ ॥ ੩੨੫ ॥ ਦਰਲਿਬਾਸੇਦੁਨਯਵੀ

ਵਾਹਗਾ ਅਜਾਹਮ ਚੁਜਾਤ ਸਾਮਾਸਕਾਗਾਨਿਹਾ।
 ੩੨੬॥ ਜਾਹਰੇਦਰਕੈ ਵਸੁ ਸੰਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ। ਬਾਤਨੇ
 ਰਿਬਾਖੁ ਦਾਏ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ। ੩੨੭॥ ਜਾਹਰ ਅੰਦਰਿ ਮਾ
 ਇਲੇ ਫਰਜੰਦੁ ਜਨਾ। ਵਰਹਕੀ ਕਿਤ ਬਾਖੁ ਦਾਏ ਖੇ
 ਸਤਨਾ। ੩੨੮॥ ਜਾਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਲੇ ਹਿਰਸੇਹ
 ਵਾ। ਬਾਤਨੇ ਰਿਪਾਕਾ ਅਜਾਹਾਏ ਖੁਦਾ। ੩੨੯॥ ਜਾਹ
 ਰ ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਲੇ ਅਸਪੇਸਤਗ। ਬਾਤਨਾ ਸੁਫਾਰਗ
 ਜਿਕੈ ਵੇਸੇਗ ਸਗ। ੩੩੦॥ ਜਾਹਰ ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਲੇ
 ਸੀਮੇ ਜਰਾ ਅਸਤਾ। ਬਾਤਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਹਿਬ ਬਹਿਰੇ ਬਹ

ਅਸਤਾ॥ ੨੨੧॥ ਰਠਤਰਠਤਤਿਬਾਤੰਨਸੁਦਾ
ਤਰਸੁਦਤਿ॥ ਦਰਹਕੀਕਤਤਬਲਦੇਅੰਬਰ
ਸੁਦਤਿ॥ ੨੨੨॥ ਜਾਹਰੇਬਾਤੰਨਸੁਦਤਿਆ
ਕਸੋਨਭਿ॥ ਤਰਦੁਆਲਮਬੰਦਦੇਠਰਮ
ਨਿਭਿ॥ ੨੨੩॥ ਹਮਬਦਿਲਆਦੇਖੁਦਾ
ਭਿਬਰਜੁਬੰਗਾਈਜੁਬੰਨਸੁਦਿਲਸੁਦਤਿ
ਦਿਲਸੁਦਜੁਬੰਗਾ॥ ੨੨੪॥ ਵਾਸਲੰਗੇਤਰਚੁ
ਨੀਠਰਮੁਦਤਿਅੰਦਾਬੰਦਤਾਦਰਬੰਦਗੀਅੰ॥

ਸੁਦਤਿਅੰਦਾ॥੩੩੫॥ਸਾਤਿਬੀਬਾਸਦਮੁ ੬
ਸਲਮਸਾਤਰਾਕੁਰਸੇਮਨਸਾਲਕੇਈ
ਗਤਰਾ॥੩੩੬॥ਸਾਲਕੇਈਗਤਬਮੰਜ
ਲਗਤਯਾਛਤਾ॥ਸਲੇਉਮਗੇਦਿਲੇਆ
ਗਤਯਾਛਤਾ॥੩੩੭॥ਬੀਦੇਤਗਬੀਦਗੀ
ਦਰਕਾਰਹਸਤਾ॥ਜਾਮੇਸੇਕੇਬੀਦਗੀਸਰ
ਸਾਰਹਸਤਾ॥੩੩੮॥ਸਾਤਿਬੀਜੇਬਦਖੁਏ
ਪਾਕਗਾਅੰਕਿਜੀਨਤਦਾਦਮੁਸਤੇਖਾਕ

ਗਾ॥੩੩੮॥ਸੈਕਾਮਜਯਾਦੇਹਕਸਮੁਮਤਾਜ
ਕਰਦਾ॥ਸਰਫਰਾਜੇਸਾਤਿਬੇਇਦਗਾਕਕਰ
ਦਾ॥੩੪੦॥ਮੁਸਤਖਾਕਾਮਜਯਾਦੇਹਕਰੇਸਨਿ
ਗਿਰਫਤਾ॥ਬਸਕਿਦਗਦਿਲਸੈਕਯਾਦੇਹ
ਕਗਰਿਫਤਾ॥੩੪੧॥ਏਜਹੇਕਾਦਗਕਿਅਜ
ਖਕਕਤਰਹਆਬਾ॥ਖਾਕਗਰੇਸਨਕੁਨਦਚੁੰ
ਆਫਤਾਬਾ॥੩੪੨॥ਏਜਹੇਖਾਕਕਿਨੁਰ
ਅਫਰੇਜਸੁਦਾ॥ਈਸਆਦਤਹਨਸੀਬ

ਅੰਦਰਸੁਦਾ ॥ ੩੪੩ ॥

੬੨

Acc. no. 394

ਪ੍ਰੇਮ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਚੀਆਓ
ਗਤਾ ਕੀਆ ਪਤਸਾਤੀ ॥੧੦॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਬ
ਧਧੋ ਬੀਕਾ ਨਾਉ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਓ ਸੀਨੇ
ਪ੍ਰਸਾਤ ਮਾਧੁਰਿ ਗਤਿ ਓ ਸਤੁ ਅੰਗਾ॥ ਅ
ਦਿ ਮਧਿ ਫੁਲਿ ਅੰਤਿ ਇਕੁ ਤਾ ਕੇ ਜਗਤੁ ਤ
ਰੰਗਾ॥੧॥ ਸੇਰਠਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੇ ਮੁਖੇ ਮਾਪੁ
ਰਿਪੁ ਗਤਿ ਕੁਦੀ ਸਿਨਿ ਰਚੀ॥ ਬਤੁ ਬਿਧਿ

1
ਰਚਨਾ ਬਾਪਿ ਖੇਲੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਇਕੈ ॥ ਚਤੁਰਦਸ
ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੁ ਧਰਿ ਜਗਮਤਿ ਖੇਲੈ ॥ ਬਾਗਿ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਉ ਮੇਲੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਚਨ ਕਛੁ ਕਤਨ
ਆਵੈ ॥ ਭੀਖ ਜੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੇ ਕੰਕਰੁ ਇਕੇ ਲਾਗਾ ॥ ਕੀਉ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦੇ ਲਾਗਾ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਰੂਪੁ
ਰਿਅਾਇ ॥ ਭੀਤਰਿ ਸੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਾਇ

ਪੀਤਮੁਪੇਮੀ ਪੁਰਖ ਪੁਕਿਰਤਿ ॥ ਘੋਮਤਤਸੁ
ਤਤਮਥਿਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਾਰਥੁਤਮੁ
ਅਪਰੰਪਰਾਤਮੁ ਅਜਾਮਕੀਨਿਰਬਾਨੁ ॥
ਪੀਤਮੁਪੇਮੀਤੋਇਕੋਖੇਲੈ ਪ੍ਰਮਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਚਉਪਾਈ ॥ ਮੈਚਾਂਤਰਿਲਿਖਓ ਪ੍ਰੇਮਕੀਬਾ
ਤਾ ॥ ਅੰਸੁਦੁਰਕਾਰਗੁਗਰਿਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਮਬ
ਚਨਕਿਛੁਲਗਉਓਚਾਰੈ ॥ ਤਰਕੁਕਰੈਜਾ
ਆਤਿਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੀਸੁਰਤਿਜਬੈਮਨਿਆ

॥१॥
ਦੇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਕਲ ਬਿਸਰਿ ਤਬ ਜਾਵੈ। ਘੋਮ ਕੀ
ਬਾਝਿ ਕੰਨ ਜਬ ਪਰੈ। ਮਨੁ ਮਾਥਰੁ ਚਲਾ ਮਿਓ
ਗਰੈ। ਘੋਮ ਚਿਚਾਰੁ ਸੰਤਾਜ ਬਘਾਵੈ। ਗਦ
ਗਦ ਤੇ ਦਿ ਕਛੁ ਕਤਨੁ ਆਵੈ। ਸਾਦੇ ਝਗ
ਖੋਮ ਅਗਨਿ ਜਾਤ ਲਗੈ ਜਾਰੈ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਦੇ
ਤਾ। ਸੁਲਗਿ ਸੁਲਗਿ ਕਈ ਕਾਲ ਮਤਿ ਸ
ਭੁਇੰਦੁ। ਤੇ ਦਿਖੇ। ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਜਬ
ਬੁਧਿ ਮਤਿ ਘੋਮ ਬਸਾਈ। ਤੇ ਦਿਸ ਬੁਧਿ ਬੁਧਿ

ਬੰਗਾਈ॥ ਮਨੁ ਮਨ ਸਾਜ ਬਧੇ ਮਕੀਧ ਗੈ॥
ਚੰਚਲ ਗਤ ਵਟ ਸਕ ਲਾਭਿ ਸਹੈ॥ ਚਿਤ ਮ
ਨਿਧੇ ਮੁਖ ਸੇ ਜਬ ਆਇ॥ ਚਿਤ ਵਨ ਤਕੀਸ
ਤਜਾ ਬਿਲਾਇ॥ ਪੋਮ ਅਗ ਨਿਜਾ ਘਟ ਮਤਿ
ਜਗੈ॥ ਕ੍ਰਾਂਮਾ ਦਕਾ ਮੇਰ ਗਤ ਤੇ ਭਗੈ॥
ਪ੍ਰਵਾਨੁ ਪੋਮ ਕੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਧੈ॥ ਅਗਿ ਆ
ਨੁ ਸਤਤ ਮੁਲ ਨਗੈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ ਜੇਗ
ਬੰਗਾ ਗਸੰ ਨਿਆ ਸਕ ਉਕਤ ਕਰਹੁ ਅਵ

ਗਾਤਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਕੇ ਜਗੀਤ ਤੇ ਦਤ ਸਭ ਕੇ
ਦਾਤਾ। ਚਉਪਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਵਨ ਜਿਹ ਘਟ ਤਿ
ਬਤਾਈ। ਅਗਿਆਨ ਪਾਨ ਜਿਉ ਸਭ ਉਡਿ
ਜਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਨੁ ਜਿਹ ਘਟ ਪ੍ਰਗਾਸੈ॥
ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰੁ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ਬਿਨਾਸੈ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪਤੀਤ ਜਬ ਤ ਮੰਨਿਆਵੈ। ਦੁਬਧਾਵੈ ਦੁ
ਤਤਿ ਕਲੁ ਨ ਪਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸਿ
ਉਏ। ਆਇ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਨ ਕੇ ਗਏ। ਤਿਗਾਇ

ਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਲਾਜਿਨਿਮੁਖਿਲਾਇਆਸਹ
ਜੇਤਿਆਗੁਤਾਸੁਮਨਿਆਇਆ॥੪॥ਦੋਹਰਾ
ਜਾਤਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਈਦੇਗਿਆਨਭਰਕਾਇ॥
ਤਨੁਮਨੁਮਨਸਾਜਾਹਕੈਦੇਵੈਭੁਸਮਓਡਾਇ॥
੧॥ਛਓਪਈ॥ਜੇਗਥੈਗਾਗਪ੍ਰੇਮਤੇਨਕਿ॥ਥਿ
ਨਾਪ੍ਰੇਮੁਵੈਲਾਗਾਡਿਫੀਕੇ॥ਗਿਆਨਬਿਗਿ
ਆਨਪੰਡਤਜਕਰੈ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਨਾਕਾਰਜਨ
ਹੀਸਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਸਭੁਮਾਤਿਇਕੁ
ਜਾਤਾ॥ਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਦੁਖਤੇਇਨਾਗਿਆਤਾ॥ਭੁਗ

ਤਿਕਰੇ ਕੇਈ ਆਕਲੈ ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਮਿ
 ਲੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਅਕਸਰ ਬਾਸ ਭਜੰਤੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪਾਇਤਗਾ ਜਤ
 ਰਵ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਈ ਦੁਬਧਾਸਤਿ ॥ ਬਿਲਾਇ
 ਤੀਨ ਭਵਨ ਗੁਨ ਕ੍ਰਮ ਤਿਮਰਾ ਬਨੇ ਮੇਜਾਇ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸਭ ਘਾਟਿ ਪੁਰਨ ਤੇ ਭਗ
 ਵਾਨਾ ॥ ਜਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਜਗ ਮਤਿ ਜਾ
 ਨਾ ॥ ਜਾਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਤੈ ਬਿਉ ਪਾਗੀ ॥ ਧੀਨ ਵਡ ਦੇਸ

ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡਨਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਠਗ ਜਗਤਿ ਠਗ
ਉਗੀ ਲਾਈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤੇ ਦਿਗਤਿ ॥ ਮਾਸ
ਮਾਈ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਤਨੁ ਜਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਸਾਨਾ ॥ ਧਨੁ
ਵਡ ਮਨ ਜਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤਾਨਾ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡ ਮੁਖ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀ ਕਿਰੈ ਜੇ ਬਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡ ਬੁਧਿ
ਜਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਦੇਤਗਾ ॥ ਧੰਨੁ ਦੇ
ਸਕੁਲੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਪਤਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥
ਜੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਤਿ ਉਪ ਜਿਓ ਜਨਮਤ ਪ੍ਰੀ

੬੭
ਤਮਲਾਗਾ ॥ ੧॥ ਚਉਪਈ ॥ ਜਿਸਨਗਰਪੇਸੀ
ਉਪਜਾਨਾ ॥ ਸਕਲਖੰਡੁਸੇਰੁਇਓਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਜਤਾਪੇਮੁਕਾਸਉਦਾਤੈ ॥ ਜੇਗਬੈਰਾਗਰ
ਉਸੇਤਨਲੇਵੈ ॥ ਲਤਪ੍ਰੇਮੁਤਨਮਨੁਸਰਦੇਈ ॥
ਤਤਾਗਿਆਨਭੂਗਨਾਲੇਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਪਦਾਰ
ਥਜਿਨਿਜਨਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨਜੇਗਬੈਰਾਗੁਅ
ਕਾਰਥਭਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਲਿ
ਗਇਆ ॥ ਤਿਨਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਸੁਪ੍ਰੀਤਤੀ
ਚਤਿਆ ॥ ੧॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਭਗਤਿਬੈਰਾਗੁਗਿਆ

ਨਪੇਮਹਤਤਜੇਗਚੁਯੀ। ਤੇਥੇਥੇਸਭੁਜਾਨਪ੍ਰਾਨ
ਬਿਨਾਏਦੇਹਜਿਵਾ। ਚਉਪਈ। ਆਦਿਪ੍ਰਗਥੁ
ਪ੍ਰੀਤਮਭੁਗਵਾਨਾ। ਪ੍ਰੇਮਸੁੰਨਮਤਿ। ਤੇਸੰਮਾਨਾ
ਪ੍ਰਗਤਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੇਮਸੇਤਤਾ। ਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮੁਕਛਅਥ
ਰੁਨਦੇਤਾ। ਪ੍ਰੇਮਭੂਪਥਿਅੰਕਾਰੁਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਤਾਤੇ
ਉਪਜਥਿਪ੍ਰੇਮਅਕਾਸਾ। ਤਾਕੇਤਤੁਸਥਦੁਥ
ਥਿਅਤਾ। ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮੁਕਰਨਅਨਰਾਗਾ। ਤਾਅ
ਕਾਸਤੇਪਦੁਥਉਪਜਾਨਾ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਦਾਤੁੰਦਿ
ਥਿਰਿਥਿਦਿਦਨਾ। ਤਾਦੇਤਾ। ਤਕੇਤਤੁਸਪ

ਹਸਤੋਸੁਨਤੁਇਕਾਗਰਚਿਤਾਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮੰ ॥੬੬॥
 ਤੋਗਾਨੁਤੋਤੁਚਾਸਰੁਸਕੀਸਿਤਾ॥੧॥ਚਓਪਈ
 ਤੁਤਾਸਨਪਵਨਤੇਪ੍ਰੇਮੁਓਪਜਾਇਸਾ॥
 ਜਿਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕੈਬਸਿਤੋਇਆਪੁਜਰਾਇਅੰ०
 ਰਾਕੇਤਤੁਹੂਪ੍ਰੇਮਿਗਿਆਨੀ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮ
 ਅਖੀਅੰਗਦਿਵਾਨੀ॥ਪ੍ਰੇਮਅਗਨਿਤੇਅਪੁ
 ਓਪਜਾਨਾ॥ਤਾਹਸਬਸਰਸਨਾਅਪੁਤਿਰੰ०
 ਨਾ॥ਤਿਨਅਪ੍ਰੇਮੁਪ੍ਰਵਾਤੁਬਧਾਇਸਾ॥

ਪੇਮਰੂਪਧਰਧਰਉਪਜਾਇਆ॥ ਭਾਕੇਤਤੁ
ਰੀਧਬਿਖਿਆਤਾ॥ ਨਾਸਾਜਾਕੈਪੇਮਬੰਧਾ
ਤਾ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਜਾਤੇਤੈਓਪਜਿਆ
ਤਾਕੇਗੁਲਤਿਹਮਾਤਿ॥ ਸੁਗਤਿਸਿਮਿਤਿ
ਕੇਪੇਮਤੇਪਰਗਟਦੇਖਹੁਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਚਉਪ
ਪੇਮਰੂਪਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਿਪੇਮਬ
ਸਿਤੋਇਜਗਤੁਉਠਾਨਾ॥ ਪੇਮਸਤੀਥਿਸਨੁ
ਤੋਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸੇਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁਘ

ੲਿਨਾਲਾ ॥ ਸਿਵਸਰੂਪਸਭਪ੍ਰੇਮਨਿਯਤੀ ॥ ੬੮
ਪ੍ਰੇਮਸਿਉਦੁਮੈਤਕੋਕਰੈਸਿਘਾਗਾਸਭ
ਦੇਵੀਦੇਵਪ੍ਰੇਮਤੇਭਏਗਾਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਤਿਕਰਿਬ
ਸਿਤੇਇਗਏ ॥ ਸਾਤਿਬੁਸੇਕੁਤਾਤੁਅਰੁਮਾ
ਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਬਾਂਧੋਕਰਮਕਮਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਤਗਾ
ਨਾਮਰੂਪਗੁਲਜਗਤਯੋਨਾਨਾਭੰਤਿਇਕਾ
ਇ ॥ ਸਭੈਪ੍ਰੇਮਤੇਉਪਜੈਪ੍ਰਨਿਤਿਤਮਾਤਿਸ
ਮਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸੇਈਪ੍ਰੇਮਸਭਘਟੈ

ਜਾਗਾ॥ ਜਿਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਾ
ਗਾ॥ ਬਨ ਪਰ ਬਤਾਏ ਸਰੁ ਅਨਗਾਗੀ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਧਿਆਨ ਜਿਨਾਇ ਕਟ ਕਲਾਗੀ॥ ਪੰ
ਚਤੁਰਤੇਜ ਉਪਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰੈ ਬਸਿਤ
ਇਹ ਤਿਉ ਦਿਵਾਨਾ॥ ਚਰਿਅ ਭਿਆਚਰ
ਸਕਲ ਜਗਮਾਤੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ
ਈਸੈ ਨਾਤੀ॥ ਬਿਨ ਬਿਬੇਕ ਆਤਿ ਸਭ
ਕੋਈ॥ ਜਿਨ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਸੋਈ॥ ੧੧॥

ਦੇਹਗਾ। ਸਰ੍ਹੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਓਜਤਾਏ ॥ ੭੮ ॥
 ਤੁਅਕਾਗੁ। ਜੋ ਬਿਬੇਕ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੈ ਪ੍ਰੇ
 ਮੀਤਿ ਨੈਥੀ ਚਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਦਰਿ
 ਦਿਵਾਰ ਅਉਖੈ ਤਿਪਤਾਗੇ। ਪੀਤਿ ਮੁਅੰਤ
 ਗਏ ਸਟਿ ਨਿਹਾਰੇ। ਗੁੰਜਨ ਅਨੇਕ ਬ
 ਸਤੁ ਤਤਏ ਕਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਸ ਪਰਸਤੁ ਮ ॥ ੮ ॥
 ਤਿਦੇਖਾਗਾ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਕੈ ਤਬ ਖਾਂਤੀ। ਸਤੁ
 ਘਾਟਿ ਪੂਰਨੁ ਤੇ ਕਉ ਜਾਨੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਅਕਬ

ਕਹੰ ਨੀਜਾਨੀ। ਸੇਸੇ ਪਤਿਨਤੀਜਾਇ ਬਖੰ
ਨੀ। ਪੇਮੈਨੈ ਇਕ ਪੇਮੀ ਨਹੀ ਮਾਗਾ ਪੀਤ
ਮਕਉਭੀ ਕਿਰਤ ਪੁਆਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਤਗਾ
ਮਰੇ ਪੇਮ ਤੁਝ ਕਿਆ ਕਹਉ ਤੁਜਗ ਬੁਰੀ
ਬਲਾਇਗਾ ਪੇਮੀ ਕਉ ਬਉਗਾਇ ਕੈ ਪੁਨਿ
ਪੀਤਮ ਦੇਇ ਬਉਗਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚਉਪਈ
ਜੇ ਬਉਗਾਇ ਨ ਪੇਮੀ ਲੀਨਾ ਤੇ ਸੇਈ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪੀਤਮ ਕਉਦੀ ਜੀ। ਜਿਨ ਪੇਮ ਠਗ

ਓਗੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਲਾਈ॥ ਤਿਨ ਠਗੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠਗੀ ੧੧
ਉਜਾਈ॥ ਇਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਤੁ ਤੇ ਘਰੰ ਗਾਲੇ॥
ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਰੈ ਬਿਤਲੇ॥ ਪਤਿ ਲੇ ਘਰੰ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਾ ਜਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕ ਉਕੀ
ਉਖਾ ਅਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕ ਪ੍ਰਾਬਿਨ ਸੈ॥
ਹੋਤੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਤ ਅਉਗਨ ਗੁਸੈ॥ ੧੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਸਭਿ ਘਟਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਾਹਿਤਾ ਤਿ ਬਿਨ ਜ
ਗਨਾ ਤਿ ਕੋ॥ ਜਤਾ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰਵਤ ਸਭੁ ਪਰਲੇ

ਕਰਿਵਤਿਹਏ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਰੇਪ੍ਰੇਮਤੈਠ
ਗਠਗਵਾਗੇ॥ ਜਿਵਘਰਤੈਨੇਅਤਿਉਜਾਰੈ॥
ਤਿਨਕੀਸੀਖਿਆਮੈਨਤੀਜਾਨਉ॥ ਜਿਵ
ਸੁਨਿਉਤਿਵਆਖਥਕਾਨਉ॥ ਜਿਵਪ੍ਰੀ
ਤੁਮਸਿਉਕਰੀਖਾਆਗੀ॥ ਤਿਵਸੁਨਿਓਸ
ਭਕਤਉਥੀਚਾਗੀ॥ ਤਿਨੈਖਾਅਰਕਰਤ
ਕਿਆਪਾਵਾ॥ ਭਲਪਰਉਪੁਕਾਗੀਜਗ
ਮਤਿਆਵਾ॥ ਮਨਚੰਚਲਜਗਿਅਤਿ

ਚੰਚਲਾਈ॥ ਤੁਮ ਦੇਖਤ ਵਤਗਾਇਓਲ ਜਾਈ॥ ੭੨
੧੪॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਅਰੇ ਪੇਸਤੁ ਏਕ ਗੁਲ ਅਭਿਗੁਲ
ਏਕ ਏਲਾਖਾ॥ ਜਿਯਾ ਦਤੁ ਪਰਕਾਸੀ ਰਖਤਿ
ਨਕੇਈ ਅਭੁਲਾਖਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਈ॥ ਜਿਨੇ ਪੇਸੁ
ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪਾਇਓ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗ ਸੁਜਗ ਸ
ਗਲੀਗਾਇਓ॥ ਤਿਨ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਹੋ ਜਗ ਮਾ
ਠਿ॥ ਸੁਰਚੰਦ ਜਿਉ ਫੁਪਤੇ ਨਾਠਿ॥ ਜਿਉ ਪਰ
ਚਾਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਭਈ॥ ਤਿਉ ਜੀ ਜਗ ਪਰਗਟ

ਤਉਗਈ॥ ਤੈਸੇ ਸੁਨਿ ਕਹਿ ਅਛਰ ਜੋਗੇ ਚਉਪਈ
ਦੇਹੇ ਸੇਰੇ ਥੇਰੇ॥ ਜਥਾ ਮਤਿ ਸਿਉ ਲਿਖ ਪੋਥੀ
ਕੀਨੀ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਭਉ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨੀ॥ ੧੫
ਦੇਹਗਾ ਜੇ ਸੁਹਤ ਕੇਈ ਪੜੈ ਯਾ ਭਗਤਿ ਨ ਕੇ
ਪ੍ਰੇਮੁ॥ ਬਰਨੁ ਮਾੜਾ ਤਿਨ ਜਾਨ ਜਨਤ ਜਿਓ ਅਪ
ਨਾਨੇ ਮੁ॥ ੧॥ ਬਰਨੁ ਮਾੜਾ ਤਿਨ ਜਿਓ ਤੋਈ॥ ਦੁਏ
ਖਦਰ ਸਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇਈ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁ
ਗੁਨ ਕਰਉ॥ ਬਰਨੁ ਮਾੜਾ ਬਨਾਇ ਕੈ ਧਰਉ॥ ਕਹਿ

ਸਰਸਾਇ ਸੁਸੁਤਿਉ ਅਰੁ ਪੜ੍ਹਿਉ ਪੁਨਿ ਭਾਉ ਭਗ ੭੩
ਤਿਹ ਰਿਜੀ ਸਿਉ ਪਰਉ ਜੋਤ ਰਿਜੀ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਤਮ ਦੇਉ ਦੇ ਜੀ ਮਾਰਿ ਪਾਵੈ ਸੇਭੇਉ ਆਪ ਤੇ
ਭੀ ਨ ਨਹ ਰਿਜੀ ਉਜਾਨੇ ਜੀਉ ਪਰਮਾਤਮੁ ਏਕੋ
ਏਕਾਨਾ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਥਾ
ਹਤਾਕਰੀ ਚਉਪਈ ਬਿਦਾ ਤਾਕਉ ਪੜ੍ਹਿ ਸੁਨਿ ਪਾ
ਵਈ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਚਉਪਈ ਕਬੀਰ
ਕੀ ਪਰਚੀਯਿ ਬੇਮੇਜਾਨੁ ਦੁਆਦਸ ਚਉਪ

ਈਕਥੀਬਾਥਿਆਨਿ॥ ਛੁਨਿਪਰਚੀਪੈਨੇ ਤ੍ਰਿਲੋਚ
ਨਚੀਨਾ॥ ਉਨੀਸਚਉਪਈਦਸਅਉਤੀਨਾ॥ ਨਮ
ਦੇਵਕੀਪਰਚੀਜਾਨਾ॥ ਨਉਅਉਤੀਸਚਉਪਈ
ਮਾਨਾ॥ ਜੇਦੇਵਪਰਚੀਦੇਕਕਮਬੀਸਾ॥ ਗਵਿਦ
ਸਭਗਤਿਕਹੈਉਲਤੀਸਾ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਕੁਤੀਨ
ਅਰਤੀਸਾ॥ ਕਰਮਾਬਾਈਕੀਪਰਚੀਪਚੀਸਾ॥
੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰਚੀਪੀਪੇਭਗਤਿਕੀਕਰੀਧੇ
ਮਰਸਮਾਨਾ॥ ਤ੍ਰੈਬੀਸਦੁਇਚਉਪਈਸਿਗਿਦੋ

ਰੇ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸੈ ਨ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਲਗਾਈ ॥ ਬੀਸ ਅਰੁ ਏਕ ਚਉਪਈ ਗਾਈ ॥
 ਸਧਨੇ ਪਰਚੀ ਤਰਿ ਜੀ ਅਰਚੀ ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ
 ਕੀ ਪਰਚੀ ਜਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਅਧਕ ਬੀਸ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥
 ਸੁਕ ਦੇਵ ਪਰਚੀ ਪਾਂਚ ਅਰੁ ਤੀਸਾ ਬਧਕ ਪਰ
 ਚੀ ਏਕ ਕਮ ਬੀਸਾ ॥ ਬਤੁਰਿ ਧੂ ਅਕੀ ਪਰਚੀ
 ਆਈ ॥ ਖਸਟ ਅਰੁ ਤੀਸ ਚਉਪਈ ਗਾਈ ॥ ੧੨
 ਦੇਹ ਗਾਪਤਿ ਲਾਦੁ ਭਗਤ ਪ੍ਰਮਾਦ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਨਗਸਿੰਘ ਭਏ ਸਤਾਇਆ ਤਾਕੀ ਪਰਚੀ ਚਰਿ
ਪਈ ਭਈ ਸਾਠਿ ਅਭਏ ਕਸੁ ਭਾਇਆ ॥੧॥
੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰਚੀ ਕਈ ਰਜੀ
ਕੀ ਚਲੀ ॥ ਘੋਸੇ ਮੇਕ ਬੀਰ ਕੀ ਪਰਚੀ
ਕੇਤੋ ॥ ਜਿਉ ਸੁਨਿ ਆਤਿ ਉਭਾਧਿ ਆਚਰਤਿ
ਕਬੀਰ ਜਲਾਤਾ ਕਾਸੀ ਬਾਸਾ ॥ ਲਗਤ ਪ੍ਰਮ
ਬੁਧਿ ਭਈ ਨਾਸਾ ॥ ਦੁਕੀ ਤਿਸ ਆਲੇਈ ਸੁਗਰੀ
ਆਤਾ ॥ ਪੁਤ ਕਮਾਲ ਸੁਜਗਮ ਤਿਜਾਤਾ ॥

ਇਕ ਬੇਟੀ ਇਕ ਬਹੁਤਾਈ। ਤਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ
 ਬਸਿ ਬੁਧਿ ਬਿਸਰਾਈ। ਬੁਧਿ ਬੇਬੇ ਕੁਲਗ
 ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬਸਿ ਤੇ ਇਸ ਕਲਾ ਤਿ
 ਰਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਦੇਯਗਾ ਗੋਰਤ ਖੁਦੀ ਤਕ ਬਰੀ
 ਖਨ ਸਘਟੀ ਸਭ ਓਗ। ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਕਿਆ ਕੀ
 ਆਤਨ ਤੇ ਕਦੈ ਪਛੋਗ। ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ। ਤਨ ਨਾ
 ਬੁਨੁ ਨਾ ਤਿਨੈ ਤਿਆਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸਮਿ ਉਤਿਸੁ
 ਮਨੁ ਰਹੈ ਪਾਗਾ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਖ ਸਾਰ ਅਪਾਰਾ।

ਸੋਮਿਲਿਰਤਿ ਚ ਅਸੀਗੁਸਿਉ ਸੰਗੁ ਮਨੁ ਚੰਚ
ਲੁਇਤ ਉਤਕਉ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੇ ਨਾਠ
ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਤੁ ਬੇਯੋਗੀ ਸਨਿ ਆਸੀ ॥ ਨਤ ਰਿ
ਪਤੀਰ ਸਨਾਤ ਰਿਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਬੇਰਾਗੀ ਤਿ
ਆਗੀ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਗੀ ॥ ਖੋਜਿ ਠਿਰਿ ਓਕਤੁ
ਸੰਤ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤਗਾ ਪੁਰ ਬਨ ਉਪ ਬਨੁ ਖੋ
ਜਿ ਓਲਹੀ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸੋਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗ
ਮਾਨੰਦ ਮੇਲਿ ਮਿਦਿ ਗਈ ਮਨ ਕੀ ਬ੍ਰਾਤਿ ॥ ੧ ॥

੭੬
 ਚਉਪਈ॥ ਇਕਨੀਸਚੋਗਨਗਰਮਾਦਿਪਰਾਗਰ
 ਈਜਾਗਚੋਰਤਬਡਗਾਤਾਪਾਛੇਪਹਰੁਆ
 ਪਰਿਥਾਇਉਰਚੋਰਕਬੀਰਪਰਿਬਰਿਓ॥
 ਦੁਇਦੁਇਸੁਤੇਤੁਤੇਤਿਥਾਈ॥ ਇਕਸਰਸੁਤਾ
 ਕਬੀਰਬਤਾਈ॥ ਜਾਇਚੋਰਬਾਲੀਸੋਪਰਾ॥
 ਤਾਪਰਿਮਾਤਿਲੋਕਸਭੁਬਰਗਾਯੁਦਿਰਤੇ
 ਚੋਰਕਯੀਨਪਾਇਆਧੀਅਜਵਾਈਬਤੁ
 ਪੁਤਬਤਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾਪੇਮਾਧੀਅਲੋ

ਗ

ਪੀਅਕੈਕਬੀਰਗਓਬਓਗਾਇਗੋਰਤਤਿਤ
 ਤੇਮਿਟਿਈਗਤਿਓਪ੍ਰੇਮਘਰੁਛਾਇ॥੧੮ਉਪਈ
 ਏਕਦਿਨਵਾਘਰਪ੍ਰੇਮੀਆਏ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਜਿ
 ਨਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਇ॥ਤਾਂਦਿਨਵਾਘਰਿਕਕੂਨਰਤੀ
 ਤਾਉਭਗਤਕਿਆਕੈਸਕੀਕਰਈ॥ਲੇਈਤਬਮ
 ਨਮਾਤਿਬੀਚਾਗਾ॥ਬਨੀਆਏਕਤਿਸੈਪਲ
 ਗ॥ਤਹਾਸੀਧਾਜਾਇਮੰਗਿਓਧਾਗਾਤਿਨਰੈ
 ਆਵਨਕਾਬਚਨੁਉਚਾਗਾਸੇਮਾਨਬਚਨਾਸੀ

੬

ਧਾਏਆਈ। ਕਾਰਿਸਿਧਰਸੇਈ। ਤਿਨਤਿਜਿਦੁ ੨੭
ਈ॥ ੨॥ ਦੇਤਗਾਕਬੀਰਕਤਤੇਆਇਆਰਿ
ਮਾਝਿਮਪਰਤਫੁਹਾਗਾਦਾਦਰਮੋਰਪਧੀਰਾ
ਚਤੁਦਿਸਧੇਮਣੀਛਾਗਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਈ॥ ਸੁਨਿ
ਕਬੀਰਅਉਥਚਤਉਚਾਗਾ। ਕੁਈਹੈਨਤਬੜਿ
ਆਸੀਗਾਗਾ॥ ਕਾਧੈਤਾਕਉਲੀਆਉਠਾਈ॥
ਮਤੁਵਾਚਰਨਚੀਕਭਰਜਾਈ॥ ਜਹਬਨੀਆਦੇ
ਖਤਨੈਨਉਘਾਗੀ॥ ਸੁਕੈਥਰੈਤਿਨਜਾਇਓਤਾਗੀ॥

ਵੁਡੇਖਤਮਾਸਾਅਸਚਰਜੁਤੇਇਰਤਾਪਾਇਮ
 ਤੇਤੁਓਨਮਾਤਾਕਤਾਜੇਦੁਪੀਆਪੀਠਤ੍ਰਿਆਚ
 ਤ੍ਰਿਆਈਅਤਿਉਠਿਰਿਬਨੀਏਪਾਰਿਪਤੁਚੰਈ
 ਪਾਇਤਗਾਇਨਪ੍ਰੇਮਜਗੁਬਉਗਾਇਆਗਾਖੀ
 ਨਕੁਲਕੀਕਾਨਾਸਭਬਾਤਨਬਉਗਕੋਰੇਬਉਗ
 ਈਮੈਸਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਚਿਪਈਕਬੀਰਭਈਜਬ
 ਪ੍ਰੇਮਾਅਧਕਾਈਪ੍ਰੇਮਕੈਬਸਿਤਿਸੁਬੁਧਿਬਉ
 ਗਈ॥ ਨਿਰਤਕਰਤਧੀਰੋਨੋਪਗਈ॥ ਮਗਨੁਤਇ
 ਤੀ

੧੮
 ਮਨੁ ਕੀ ਹਤ ਨੁ ਕਰਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਲ ਜੋਤਿ ਇਕੁ ਕ
 ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਮਨੁ ਪੀਤਾ ਪੀਉ ਪੀਓ ਪੁਕਾਰੈ ॥
 ਮਨੁ ਕੀ ਲਗ ਨ ਕਤਾਲ ਉਕਾਰੈ ॥ ਚੋਲੈ ਚਿਰਗ
 ਪਈ ਕਿਉ ਲੁਕੈ ॥ ਜਤੀ ਓਹ ਉਤ ਨਿਕਲ ਸਿ
 ਧਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਸਲੋਕ ਤਤਾ ਜੁਗ ਆਵੈ ॥ ਢਾਇਯਾ
 ਕੋ ਸੀਬਾਂ ਸੀਬਿ ਪਸਰੁ ਮਨੁ ਮਾਤਿ ਖੁਨ ਸਬਦਾ
 ਈ ॥ ਤਤਿ ਲਜਾ ਵਰਕਾਰੈ ਮਨੁ ਮਾਤਿ ਕਰਤਿ
 ਉਪਾਇ ਚੋ ਪਈ ॥ ਮਿਸ ਮਹੇ ਛੁਸਾ ਪਬਲੈ

ਸਤਸਤਿਸ੍ਵਾਖਯੁਰਿਆਵੈ। ਤਿਨਭੋਜਨੁਤ
ਬਖਤਾਂਤੇਦੇਵੈ। ਜੇਇਸਹਮਿਦਾਨਿਕਸਿਸਿਧੈ
ਤੈ। ਲੋਕਾਗਦੁਇਹੁਲਿਖਓਬੀਚਾਗਾਰੁ
ਗਤਕਬੀਰਮਹੇਯਧਾਗਾਦੇਸਦੇਸਕਉ
ਦੀਨਪਠਾਏ। ਬਤੁਤਮਹੰਤੁਅਤੀਤਬੁਲੰ
ਏ। ਜੁਰਿਆਵੈਬਤੁਦਾਤੀਬੋਗਾਅਾਇਕ
ਬੀਰਦੁਆਗਾਘੇਰਗੈ। ਦੇਤਗਾਕਤੁਕਬੀਰਮ
ਤਦਗਾਪਰਾਪੀਏਪ੍ਰੇਮਪਦੁਸੇਇ। ਤਾਕਉਸਾ

ਧਿਨਦੇਲਕੀਕਰਤਾਕਰੈਸੁਤੇਇ॥੧੯੫੯
 ਭੀਨੇਪ੍ਰੇਮਕੰਬੀਰਬਥਿਰਾਇਆਸੇਈਪ੍ਰੇ
 ਮਪ੍ਰੀਤਮਥਨਿਆਇਆਪ੍ਰੀਤਮਨਰੰਕ
 ਰਨਿਰਬਾਨੁਅਜਮਕ੍ਰੀਦਨਿਰਗੁਲਪ੍ਰਗਟ
 ਆਨੁਲਗਤਪ੍ਰੇਮਅਕਾਰਕਥਿਧਾਰਾਅੰ
 ਕਬਨਲਗਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਯਾਗਅਕ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆਗਤਿ
 ਮਤਿਆਵਾਬਨਜਹੇਕਾਹੁਪ੍ਰਬਲਵਾਬੈ
 ਲਸਤੰਸੁਤਿਨਤਿਬਨਾਏ॥ਲਾਦਸਮਗ੍ਰਿ

ਤਤਾਲੈਆਇ॥੨॥ਦੋਤਗਾਘੀਉਖੰਡੁਮੇਦਾ
ਮਧੁਦਲਤੰਦਲਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਗਲੇਨਤਲ
ਦਲਕਰੀਬਤੁਬਸਤਹਲੇਆਇਓਖੇਪਅ
ਪਾਗ॥੧॥ਚੇਪਈ॥ਭੰਗਤਮਾਕੁਤਫੀਮਾਪ
ਗਾ॥ਦੁਆਰਕੰਬੀਰਕੇਦੀਨੀਡੰਗਾ॥ਬਤੁਬਿ
ਧਿਪਲੇਤੇਨਤਨਾਈ॥ਕੰਬੀਰਗੁਪਧਰਿਲੀਓ
ਗੁਸਾਈ॥ਬਨਜਾਗਾਭੁਇਓਆਗਿਆਕਾ
ਰੀ॥ਦੋਉਸਗੁਪਧਰਿਸੇਵਾਧਾਰੀ॥ਕੰਬੀਰਭ
ਗਤੁਸੇਵਕੁਬਨਜਾਗਾ॥ਦੋਉਗਰੇਦੋਉਬਾਤੇਰ

ਗਾਅਤੀਤਾਅਤੀਤਪਤਿਪੂਛੈਜਾਈ॥ਜੇਮਾ
ਗਤਿਤਿਨਦੇਹਿਦਿਵਾਈ॥੫ਦੋਹਰਾਚਰਬ
ਰਨਇਕੜਸਭੈਲੋਕਕਾਂਸੀਬਾਸੀਜੋਇਹਦੇਖਿ
ਤਮਾਸਾਕਛੁਕਤਨੁਨਆਵੈਬਿਸਮਹਤਿਗਏ
ਸੇਇ॥੧ਚਿਪਈ॥ਦੁਇਦਿਨਭਲੀਭੁੱਤਿਜਿ
ਵਾਏ॥ਸਭੁਨਕਉਬਸੜਪਤਗਏ॥ਕੀਏਖਿ
ਦਾਚਲੇਚਤੁਦਿਸਤੇਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁ
ਕੇਈ॥ਪੈਨਕੀਬੀਰੁਅਉਪੋਨੁਬਨਜਾਗਾਜਿਨਿ
ਕਛੁਅਹਮਾਨੁਨਗਬਿਓਤਮਾਗਾਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤ

ਮੁਪੇਮੀਜਾਇਸਿਥਿਆਪੇਮੀਰੇਇਪ੍ਰੀਤਮੁਜਾ
ਇਭੁਲਿਆਕੇਤੇਕੰਬੀਰਓਠੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇ।ਤਉ
ਸਦਬਲਿਤਾਹੀਤੇਰੇ॥੧੦॥ਦੇਤਰਾਮਿਤਘ
ਟਿਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਿਓਸੁਭਸੁਧਗਈਓਬਿਲਾਇ॥
ਪ੍ਰੇਮਸਿਉਛੁਕਿਓਹਿਤਿਓਸੁਇਕਟਕਲਾਇ॥
੧॥ਚੈਪਈ॥ਚਾਰੇਨੈਨਸਿਉਆਪ੍ਰਨਿਤਾਰੇ॥ਸ
ਤਿਸਨੈਨਕਰਿਪ੍ਰਮੁਨਿਤਾਰੇ॥ਦੋਊਓਹਭੁਏਸਮ
ਸਰੇ॥ਮਾਨੇਦਤਾਦਿਸਦੀਪ੍ਰਕਬਰੇ॥ਦੋਊਓ
ਦਤਪ੍ਰੇਮਬੀਚਾਰੇ॥ਦੋਊਓਹਪ੍ਰੀਤਕਉਧਾਰੇ॥

ਦੇਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੇ ਮੀਭਏ ॥ ਲੀਲਾ ਧ੍ਰਮ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮੧ ॥
ਧੇ ॥ ਧ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੇ
ਮੀ ਜਾਨਤ ਸਾਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਧ੍ਰਮ ਦੁਤੁ ਦਿਖਾ
ਏ ਕਸਾ ਜਾਨਤ ਜੇਬੀ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਖੰਡੇ ਦੁਖਾ ॥
ਰਕੈ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਨਾਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁ ਰਭ
ਏ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਹਿਥਿ ਆਨਾ ॥ ਕੰਬੀ ਹਰਿ ਤੀਭਏ
ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਦਿਥ ਦਿਸਣ ਤਿਨੇ ਅਉਧਾਗੀ ॥ ਸ
ਭੁਖ ਟਾਅਤ ਮਹੂ ਪਤਿ ਹਾਗੀ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਦਿਸ
ਟ ਪਰੈ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥ ਬੀਨ ਆਤਮ ਤਿਹ ਦੇਇਨਾ

ਦਿਖਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਾਤ ਸੇਠਿ ਹੈ। ਮੰਨ ਕੀਥ
 ਤਮ ਨਹੀ ਮੋਜ ਹੈ। ਜਤ ਕਤ ਆਤੁ ਮੁਦੇ ਇਦਿਖ
 ਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਮਗਨ ਹੋਇ ਫਿਰ ਖਾਈ॥ ੧੨
 ਦੇਤਗਾ ਘਾਇਲਾ ਜੇਊ ਪ੍ਰਮਤ ਫਿਰੈ ਢੇਰੇ
 ਅਤਿ ਮਮ ਪੋਟਾ। ਤਕੇ ਸਮ ਸਰਨਾ ਤਿਕੇ ਦੇਖੁ
 ਪ੍ਰੇਰੀ ਚੋਟਾ॥ ੧॥ ਸੇਰਠਾ ਲੀਲਾ ਅਗਮ ਅਪ
 ਹਤ ਰਿਕੀ ਬੀਰ ਜੀਕੇ ਕਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਡੁ ਬਿਸਥ
 ਰ ਸਭ ਐਸੇ ਹੀ ਸਮਝੀ ਐ॥ ੧॥ ੩॥ ੧॥
 ਪ੍ਰਚੀਧੇਨੇ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀਕੀ। ਚੋਪਈ ਬਿਪਤਿ

ਲੇਖਤ ਪੀਤਲਗਾਈ। ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ੮੨
 ਜਾਇ ਸੇਰੇ ਦਰ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ। ਸੇਵਾ ਠਾਕੁਰ ਕ
 ਰੈ ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈ ਦੇਦ ਚੜ੍ਹਾਵੈ। ਮੁਗਲਿ
 ਪੀਟਾ ਨ ਦਬ ਜਾਵੈ। ਪੀਤਾ ਤਹ ਜਾਟ ਕੇ ਬਾਲੁ
 ਕੁ। ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਗ ਉਸੁਤਾ ਚਗਾ ਵਕੂ। ਤਾਂ ਕੋ ਨ
 ਦੁਕੋ ਨਿਤਿ ਸੁਪਰੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬਸਿਤਾਇ ਪੀਗੁਪ
 ਗੈ। ਸੇਰ ਠਾ। ਸੁਨਤਾ ਦਸੇ ਕਾਨ ਮਿਗ ਜਿਉ ਢੁਕਿ ਵ
 ਤੁਜਾ ਵਈ। ਬਿਕਲ ਤੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਆਇ ਠਾ ਢੁਕੇ ਤਿਹ
 ਇਹ ਤੈ। ੧। ਚੇਪਈ। ਇਕਟ ਕਜਾਇ ਦਰਸਨ ਮਲ

ਲਾਵੈ॥ ਤਨਮਨਕੀਸੇਸੁਥਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਤਿਲੇਚਨਪੁਜਾ
ਕਰੈਘਰਿਜਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਤਤਪੀਨਾਰਤਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੇਬਸਿਤਿਸਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਮੇਭੀਸੇਵਾਕਰਉਮੁਹਾਰੀ॥
ਜਬਆਤਿਲੇਚਨਪੁਜਾਕਰੈ॥ ਤਬਉਯੋਧੇਨਾਆਇ
ਠਾਢਾਤੇਇਰਤੇ॥ ਇਕਠਾਕੁਰਤਿਸੁਤੇਉਤਮਾਰੀ॥
ਤੋਤੇਉਸਕਾਕਛੂਨਖਾਗੈ॥ ਕਾਦੇਯਗਾਜੇਠਾਕੁਰਦੇ
ਲੇਪੁਜਾਕਰੈਜਨਮੁਸਕਾਰਬੁਝੇਇ॥ ਤਿਸਜੇਦਰੁਇ
ਤਸਿਸਾਰਮਤਿਕੋਪਰਉਪਕਰੀਤੇਇ॥ ੧੦੯੫੪੧੦੧
ਰਿਤਾਰਮਦੁਰਾਪੈਗੀਪਰੈ॥ ਕਾਚਿਦੋਤਬਤੁਬਿਨਤਿ

ਕਰੈ॥ ਹੁਦਨੁ ਕਰੈ ਅਉ ਅਤਿ ਬਿਲਾਈ॥ ਝੁਗਿਆ ਸੁਪਰ ८੨
ਵਾਹੁ ਬਾਈ॥ ਕਬ ਊਭਾ ਤੇ ਦਿਕਰੈ ਸਲਾਮੁ॥ ਕਬਹੂੰ
ਪਕਰਿ ਪਗ ਮੰਗੈ ਇਤਨਾ ਮੁ॥ ਕਤੈ ਜੁਠਾ ਕਰਤੁ ਮਤੇਪੰ॥
ਵਉ॥ ਅਉ ਕਰ ਸੇਵਾ ਤਿਸੈ ਗੰਢਾ ਵਉ॥ ਜੇ ਬਿਛੁਲਾ
ਭੁਤੇ ਇਮੁਣਤਾਈ॥ ਸੇਤੁ ਮਤੇ ਰਖਉ ਦੁਹਾਈ॥ ੩॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ਅਵੀਚਾਰਿ ਆਇਤ ਬਾਲਕੁ
ਜਾਤਿ ਗਵਾਹ॥ ਬਾਲਕੁ ਤਿਆਗਵਾਰਤੁ ਕਿਉਕਿ
ਰਿਜਾਇ ਨਿਵਾਰ॥ ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਬ ਤਿਲੋਚਨ ਕੀ ਚਿਥ
ਖਿਆਨਾ॥ ਸੁਨਧੇਨਾ ਤੁਆਤਿ ਨਦਾਨਾ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਰਾਕੁ

ਸੇਵਨੇਈਹਾਇਸੁਖਿਆਲਨਪਰਤੁਭੈਸਭੁਕੇਈ॥੩॥
ਬਧੋਨੈਤੀਐਅਤਿਨਿਕਾਲੀ॥ਖਾਇਪਛਰਪਹਿਉਧ
ਬਾਲਾ॥ਫਿਰੇਤਿਦਰਦੰਤਨਤਿਸਪਰੀ॥ਪਾਨਕੇਅੰਤਭ
ਓਤਤਘਰੀ॥ਤਬਤਿਤ੍ਵਲੋਚਨਮਨਿਦੁਇਆਜਨ
ਈ॥ਦੰਤਨੁਤੇਰਮੁਖਨੀਰਚੁਆਈ॥੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਿ
ਲੋਚਨਕਾਨਕਭਿਲਾਗਿਕੋਕਤਿਉਉਚੇਟੇਰਪਕਾਰਾ॥
ਮੈਤੁਠਿਠਾਕੁਰਦੇਤਤਉਤੁਉਠਿਥੈਠਿਸਿਭਾਗਿਚਿਪਈ
ਸੁਨਤਸਬਦੁਪੀਨਾਉਠਿਥੈਠਾ॥ਮਨੋਲਛਮਨੁਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੈਠਾ॥ਤਬਤ੍ਵਲੋਚਨਮਨਿਕਰਨਾਆਇ
ਆ॥ਮੁਖਕਭਿਪੈਢੀਏਮਤਿਲਾਇਆ॥ਅਤਿ

ਸੁੰਦਰਾਇ ਨ ਤੇਏ ਬਡਾ ਤੇਏ ਮੇਘਰ ਮੈਏ ਢੁਡਾ ਤੁ
 ਲੇਗਾ ਖੁਇਤੁ ਆਸ ਨੁ ਮੇਗਾ ਆਨਿ ਦੇਓ ਠਾਕੁਰੁ
 ਏਤ ਬੇਗਾ ਆਤਿ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਿਸ ਘਰ ਇ
 ਕੁ ਪਾਥਗਾ ਧੋਨੈ ਆਲਿਦੀ ਓਸੇ ਤਾਥਗਾ ਪਾਓ
 ਧੋਨੈ ਪਾਥਗੁ ਦੇਇ ਕੈ ਤੇਲੇ ਚਨਗਾਇ ਓਥਿ ਦੇਸੀ॥
 ਤਾ ਕਥਿ ਤਿਸ ਹੀ ਥਲੇ ਮਾਤ ਕਿਨੀ ਆਲਿਦੀ ਓਸੇ
 ਸੁ॥ ੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਧੋਨੈ ਪਾਇ ਆਮ
 ਨੁਤ ਨੁ ਮਗਾਨੁ ਦੇਇ ਤਬ ਆਇ ਆਗਾ ਜੁ ਆਰੀਧੋਨੁ
 ਜੇਤਾ ਰਿਓ ਪਾਇ ਆਮਾਨੇ ਸੁਰੁ ਜੀਤਿ ਰਹਾ ਆਇ॥

ਜਿਉ ਸਾਧਨ ਤੇ ਸੇਧ ਤੇ ਇਆਵੈ ॥ ਗੜਿਆ ਬਿਰਧ
ਅਵਥਾ ਸੁਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇਠਿ ਰਿਪਰਵਾਨਾ ਅੰ
ਮਲ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਨੋ ਗੋਓ ਪਵਾਰ ਠਿਰਿ ਜੀਉਆ
ਇਆ ॥ ਕੁਮਲਾਨੀ ਸਾਖ ਮੇਧੁ ਬਰਖਾਨਾ ॥ ਜਗਿ
ਆਸੀ ਕਾਨਿ ਮਾਨੋ ਪਰਿਓਗਿਆਨਾ ॥ ੬ ॥ ਦੋਝਗਾ ॥
ਧੋਨਾ ਮਾਨੋ ਸੀ ਪਬਾਸੁ ॥ ਅੰਤ ਬੂਦ ਝਗਿਆਤਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਭੇਟ ਤਸਾ ਤਸਰ ਭੁਬ ਕੀਲੀ ਨੀਤਾਤਿ ॥ ੭ ॥
ਝੁਪਈ ॥ ਪਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਿ ਮਨ ਆਈ ॥ ਸੇਵ
ਕੀਤ ਬਹੁ ਚਿਉ ਪਜਾਈ ॥ ਲੇਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਤਤਾ

ਬਛੁਰੇ ਜਹਾ ਚਹੈ। ਤਹਾਇ ਕੁ ਸੁਭਰ ਸਹੇ ਵਰੁ ਭਰਿ ਤੈ॥
 ਕਰਿ ਇਸ ਨਾਨੁ ਤਿਨ ਤਿਸ ਤਿਨ ਵਾਇਆ। ਦਿਚਉ ਕਾਸ
 ਥਰੁ ਬੇਛਾਇਆ। ਪੇਸੁ ਉਧੋ ਛਿਓ ਪਰਲੇ ਗਾਖਿ ਅ॥
 ਕਰਿ ਨਿਮਸ ਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਪੈਨੈ ਭਾਖਾ। ਇਤੁ ਰੇਟੀ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰ॥
 ਤਿਸੁ ਤਿਦੀ ਨੀ। ਸੇਤੁ ਮਭੇਗੁ ਠਾਕੁ ਰਪੁ ਬੀਨੀ॥ ੭੮੬॥
 ਮੈ ਅਜਾਨ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਸੇਵ ਤੇਤ ਅਪਾਗਾ। ਦੀਪਨ ਛੀਨ
 ਗਤਿ ਤੀਨ ਜਾਨ ਕਰਿ ਸਰਪਾਗੁ ਖਮੁ ਰਾਗ॥ ੭੮੭॥
 ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਤੁਤਿ ਸੇਵ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਤੇਤ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਨਹੀ
 ਮਾਨਉ॥ ਮੈ ਬਾਲ ਕੁਤੁ ਠਾਕੁ ਮੇਰਾ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਮੈ

ਸੇਵਕੁ ਤਗਾ ਮੇਈ ਠਾਕੁਰ ਠਕਰਾਈ ਜਾਨੈ ॥ ਪਤਿਤ
ਉਪਾਰਨ ਬਿਰਦੁ ਦਫਿ ਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਪੈ
ਜਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇਖੇ ਮੁੜ ਮਾਤੀ ॥ ਸੇਵਿਕ
ਪਾਕਰਿ ਛਿਮਾਕਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਅਵਗੁਣ
ਮੁਝ ਮੈ ਸੇ ਸਭ ਬਖਸ਼ਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੀ ਭਿਰਨਿ
ਰੀਐ ਬਖਸਤੁ ਆਪਦੁ ਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਾ
ਧੈ ਨੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਪਦੀ ਪਠਾ ਕੁਰੇ ਸ
ਈ ॥ ਲੋਕਾ ਸਟਤਿ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸੇਠ ਭਲੁ
ਕਰੀ ਜਾਰਿ ਧੂਪਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਤਛੁ ਜੁਆਲਾਇ
ਜਾਨੀ ॥ ਤਾਰਿ ਪਾਛੇ ਬਤੁ ਅਗਨ ਜਰਾਨੀ ॥ ਤਉ ਠਾਕੁਰੇ

ਟੀ ਨਹੀ ਖਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਆਤਮੁ ਪੈ ਨਾ ਬਿਲਲਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੰਧ ੨੬
 ਵੁੜਿ ਲੇ ਚਨਕੀ ਨਾ॥ ਤੀਐ ਸੁਪੈ ਪੈ ਨੈ ਨਹੀ ਚੀ ਨਾ॥ ੪੬
 ਤਗਾ॥ ਪਾਥਰ ਸਰੁ ਕੇ ਪੂਜਈ ਅੰਧ ਲੇ ਸੁਗਧ ਆਗਿ ਅ॥
 ਨਾ॥ ਤਾ ਪਾਥਰ ਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਵਿਰਲਾ ਲਏ ਪਛਾਨਾ॥
 ੧॥ ਚੋ ਪਈ॥ ਤੇ ਠਾ ਕੁਰ ਕਿਉ ਭੋਗ ਨ ਖਾਈ॥ ਰੂਖੀ ਰੋਟ
 ਚਿ ਤਿਨ ਪਾਤੀ॥ ਬੋਰ ਭੀ ਲਨੀ ਕੇ ਮੀਠੇ ਲਗਾਨੇ॥ ਬਿ
 ਪਕੇ ਤੰਦ ਲਨੀ ਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਨਤ ਬਿਦਰਹਾ ਸਕੀ ਭਾਜੀ॥
 ਖਾਈ॥ ਸੇ ਮੇ ਕਵਨ ਅਪਰਾਧ ਜਨਾਈ॥ ਇਤੁ ਰੋਟੀ
 ਅਵਰ ਉਪਰ ਨ ਜੇਈ॥ ਸਭ ਮਰਥੀ ਸਮੈ ਦੀਨਾ ਸੇਈ॥
 ਏਕ ਕਛੋਟੀ ਮੇ ਤਨਿ ਆਤੀ॥ ਜੇ ਚਾਹੁ ਉਤੁ ਉਲੀ ਜੇਵਾਤੀ॥

ਕੀ

੧੧॥ ਦੇਹਗਾ ਨਿਭ ਕਪਟ ਭਗਤਿ ਧੰਨੈ ਅਵਧਾਰੀ ਠਾਕੁ
ਲੰ ਪਛਾਨਾ ਉਠਾ ਕੁਰੁ ਨਹੀ ਗਿਝਈ ਧੀਨੈ ਕਰੈ ਤੇਗਨਾ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੈਨ ਪਦਿ ਰਧੈਨੈ ਇਥ ਬੀਤਿ॥ ਤੈਨ ਤੁਨੀਹ
ਨਹੇ ਏਹੀ ਤੇ॥ ਰੁਦਨ ਕਰੇ ਅਭਿਅਤਾ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਫਿ
ਨੁ ਛਿਨੁ ਪੇਹੀ ਪਰਤ ਸੁਜਾਈ॥ ਫਿਰ ਉਠੈ ਪਰਦੁ ਛਨ
ਕਰੈ॥ ਪੁਨਿ ਮਾਥਾ ਚਰਨ ਨ ਪਰਧਰੈ॥ ਦੁਇ ਪਟਕਾ
ਜਉ ਦਿਨੁ ਆਇ ਰਤਾ॥ ਬਹੁ ਜਾਗ ਅਗਨਿ ਧੀਨੈ ਦਿ
ਓ ਕੁਝ॥ ਜਿਠਾ ਕੁਰੁ ਤੁਭੇ ਗੁਨ ਖਾਹੀ॥ ਤਉ ਧਿਰੁ ਜੀਵ
ਨੁ ਤੈ ਮੋਜ ਗਮਾਈ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਗਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਕਿੰਨ ਰਸ
ਕਲਗੀਯੁ ਪਜਰੇ ਸਭ ਆਇ॥ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਕਉ ਤਕੁ ਦੇ

29

ਖਤੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਇਉ ਬੁਰੀ ਬਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਜਬ ਜਾਗਾ ॥
 ਗਨ ਪੈਨੈ ਇਵ ਧਾਰੀ ॥ ਅਬ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਘਾਤ ਨ ਕਉ
 ਜਾਹਿ ॥ ਤਬ ਤਹਿ ਉਠੇ ਗਹੀ ਜਾਇ ਬਾਹਾਂ ॥ ਦੇਹ ਸ
 ਨੁਦੀਨੈ ਉਤਸਾਹ ॥ ਆਨਿ ਬੈਠਾ ਬਿਥਿਆ ਸਨ ਉਪਗ
 ਬਤੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਓਮੀਤ ਮਹਾਂ ਬਹਾਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ
 ਨਟਰੈ ਤੈ ਟਾਰੈ ॥ ਗੀਤੁ ਰਹੈ ਨੈਨ ਨ ਕੇਤਾਰੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਸਕਲ ਜੁਰਿਆਏ ॥ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਬਤੁਤੁ ਸੁਖ
 ਪਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਚੋਲਗਾ ॥ ਜੇ ਦਰਸਨੁ ਦਰਲਿ ਭੁਏ ਲੋਤ
 ਤੈ ਪ੍ਰਮੁਸੁ ਆਇ ॥ ਸੇ ਦਰਸਨ ਸਭ ਦੇਵਤ ਨ ਪਾਇ ॥
 ਤਪਸਾ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਸਿਆਮਗਾਤ ਬਨ ਮਾਲ

ਸੁਤਾਈ॥ ਮੇਰ ਮੁਕਟ ਛਬ ਕੀ ਨਜਾਈ॥ ਸੀ
 ਖਚ ਕਰ ਗਦਾ ਪਦੁ ਮੁਖਿ ਗਜੈ॥ ਕੇਟ ਇੰਦੁ ਜਿ
 ਵਛ ਬਤਿ ਸਢਾ ਜੈ॥ ਕਮਲ ਨੈ ਨ ਸੁੰਦੁ ਓਜੀਆ
 ਰੇ॥ ਨਿਰਖਰੇ ਤੇ ਬੁਢੇ ਅਰਥਾਰੇ॥ ਪਤਿ ਤੰਬਰ ਸੇਭ
 ਕੀ ਨਜਾਈ॥ ਮਾਨੇ ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਦਾ ਮਨਿ ਚ
 ਮਕਾਈ॥ ਕਾਂ ਨਿਕੰਡ ਲਾਲ ਕੇਤਰ ਸੇਤੈ॥ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰ ਰਸ ਕਿੰਨ ਮਨ ਮੋਹੈ॥ ੧੩॥ ਦੇਤਗਾ ਮੇਰ ਮੁ
 ਕਟ ਚੰਦ੍ਰਕਾਸੇ ਤੇ ਮੋਹੈ ਮਨ ਸੀਸਾਰੀ॥ ਨੈਨ ਬਧ ਚਿਤ
 ਥਕਤੁ ਏਰੇ ਨਿਰਖਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਚੰਪਈ॥ ਲੋਲਕ

ਪੋਲਦੁਇਦਿਪਤਿਉਜਾਗੇ। ਭਾਲਦੁਇਆਲਕੋਸ
 ਕੈਨਿਤਾਗੇ। ਦੁਇਭਉਤੈਸਿਆਮਤੈਭਉਰਸੀਲੋ। ਦੁ
 ਈਕਮਲਨਪਰਥਤਿਰੇਰੰਗੀਲੋ। ਦੰਤਨਸੇਭਾਕਤੀ
 ਨਜਾਈ। ਮਾਨੇਸੇਤਨਕੀਪਾਂਤਸੁਡਾਈ। ਨਾਸਾਕੀਰਸੁ
 ਤਾਪਤਿਬੋਲੋ। ਅੰਤਰਿਧਿਆਨਤੋਇਕਰੰਕਲੋਲੋ।
 ਤਰਿਸੁਖਪੂਰਨਇਦ੍ਰਬਿਰੰਗੇ। ਸਿਆਮਗਾਤਪ੍ਰਭ
 ਬਤਿਸੁਛਾਜੇ। ੧॥ ਦੇਹਗਾਮੁਨਜਨਰਿਖਕੀਨਰਸ
 ਕਲਦੇਵੀਦੇਵਜੇਆਤਿ। ਤਰਿਸੁਖਿਸੇਭਾਕਉਨਿਰਖਚ
 ਰਪਦਾਰਥਪਤਿ। ੧॥ ਚੋਪਈ। ਮੇਰਮੁਕਟਚੰਦ੍ਰਕਾਗਸਾ

ਕੋਟ ਸੁਰਮਾਨੇ ਕੀ ਪੰਗਰਾ ਸਾਇਕ ਏਕ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕਾ ਸੋ ਤੈ ॥ ਤਰਿ
 ਰਸ ਕਰ ਦੇਵੈ ਮਨ ਕਉ ਮੇ ਤੈ ॥ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਬਿਸਾਲ ਅਪਾ
 ਗੀ ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੈ ਵੈਰ ਛਿਕਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਸਤਾਇ ਭਗਤਿ ਤਿਤ
 ਕਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੰਦ ਨ ਜਗ ਸਾਗੇ ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੈ ਵੈ ਪ੍ਰ
 ਨਾਪਿਆਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਰਨ ਤਰਨ
 ਬੰਦ ਨ ਜਗਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤੀਨ ਤਾਪ ਤੇ ਜਗੁ ਸਕਲ ਬਾਚਤਾ
 ਰਤਿ ਧਿਆਨ ॥ ੧ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਇਕ ਕਰੋਟੀ ਲੀਨ ਉਠਾਏ ॥
 ਦੁਕਰੋ ਤੋਹ ਰਹਿ ਮੁਖ ਮਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮਤਾ ਮਗਨੁ ਤੇ ਇਤਿਨ
 ਕਉ ਖਾਵੈ ॥ ਨੈਨ ਸੈਨ ਦੇਇ ਅਤਿ ਮੁਸਕਾਵੈ ॥ ਵਾਤ ਵਾਤ ਕ

ਰਿਅੰਗਿਨਮਾਵੈ। ਲੇਟੁਕਰਾਧੀਨੈਮੁਖਿਪਾਵੈ। ਰੇਪ੍ਰੀ
 ਤਮੁਮੇਸਭਕਿਛੁਖਾਇਆ। ਅਰੁਸੀਤਨਬਡੁਭਗ
 ਲਗਾਇਆ। ਇਤੁਸਵਾਦੁਮੈਕਤੀਨਪਾਇਓ। ਕਤੁ
 ਹੋਟੀਤੁਕਤਤੇਲਿਆਇਓ। ਦੋਹਰਾਧੀਨੁਦੇਸੁਧੋਨੁਗਾ॥
 ਉਧੰਨੁਵਤਭੂਮਸੁਭੈ। ਸਿਧਪੇਮੀਮਿਲਿਖਾਤਕਿ
 ਛੁਪੇਮਸਿਓਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਚੋਪਈ। ਤਹਿਖ॥
 ਇਪ੍ਰਸਾਦਪੇਮੁਓਪਜਾਇਆ। ਵੈਦੁਇਨੈਨਸੇਜਲ
 ਭਰਿਆਇਆ। ਰੇਖੀਨੈਤੈਬਡੁਦੁਖਪਾਇਓ। ਇਨ
 ਚਰਨਨਟਿਰਿਧਾਇਓ। ਧਾਇਓ। ਦੁਮੈਚਰਨਕਹੈਬਡੁ

ਭਾਗੇ। ਕਰਿ ਸਿਉ ਦਾ ਬਿਧੀ ਐ ਮਤਿ ਧਾਰੇ। ਪ੍ਰਾਨਿ ਅੰਕ ਮਾ
ਲ ਦੇ ਅੰਕ ਨ ਮਾਵੈ। ਦਇਤ ਨ ਤੇ ਇਕੋ ਤੇ ਜਾਵੈ। ਮਸਤ ਕੁ
ਦੁਮ ਦਇ ਕਰ ਕਉ ਚੁਮੇ। ਅਦ ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭੁਇ ਓਤ ਰਿਜੁ
ਮੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿ ਭੁਤ ਲੀਲਾ ਸਿਆਮ ਕੀ ਬਰ ਨੀਕੀ
ਪੈ ਜਾਇ। ਬਚਨ ਅਗੇ ਚਰ ਭੇਦ ਸੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਪਾਇ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਹੁ ਰਿਤ ਰਿਉ ਠਿਓ ਪੈ ਲੀਓ ਓਠਾਈ॥
ਕਹੈ ਨਿਰਤਿ ਆਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਠਾਈ॥ ਜਿਵ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਲੇ
ਗੋਦ ਬਿਲਾਵੈ। ਕਬੀ ਕੋਧੇ ਕਬੀ ਸਿਰ ਪ੍ਰਲੀਆਵੈ॥ ਲੀਟ
ਲਾ ਬਹੁ ਭੁਤ ਭਾਤ ਰਿਕੀ ਨੀ॥ ਬਡ ਠਾਕੁ ਹੋ ਸੇਰੇਇ ਅਧੀ

ਨੀ। ਬਾਤਰਿ ਬੈਠਿ ਪੈਨੈ ਸਮਝਾਨਾ। ਮੈਥੈ ਪੈਨੈ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਨਾ। ਇਤੁ ਲੀਲਾ ਜੋ ਮੈਥੈ ਠਾਨੀ। ਮਤੁ ਕਹੀਓ ਕਿ ਸੁਖ
 ਸਿਥਿ ਨੀ। ੧੨। ਦੋਹਰਾ ਸਰੁ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬਝਮ
 ਜੋ ਮੈ ਪੈਨੈ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ। ਫਿਰਿ ਦਲਜੋ ਤਿਨਿ ਹਰਈ
 ਕਾ ਪਾਤਿ ਕਹੈ ਬਨਾਇ। ੧੩। ਪਈ। ਤਬ ਤਰਿ ਬੁਲੇ ਪੈ
 ਨੈ ਸਿਥਿ ਬਾਤ। ਲੇਬ ਛੁਰੇ ਪਾਰਿ ਜਾਤੁ ਗਿਆਤਾ ਪ੍ਰ
 ਭਾਤਿ ਭਏ ਜਬ ਫਿਰਿ ਲੇਆਵੈ। ਸੇਬ ਛੁਰੇ ਤਹਿ ਲੇਚ
 ਵੈ। ਲੇਬ ਛੁਰੇ ਪੈਨਾ ਪਾਰਿ ਆਇਆ। ਦੇਖ ਮਾਥਾ ਮਾਤੁ
 ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਪੁਨਤਿ ਪ੍ਰਭਾਤ ਬਛੁਰੇ ਲੇਆਇਓ।

ੴ ਸਤਗੁਰ

ਤਰਿਆਗੇਤੋਇਤਾਕਉਧਾਇਓਅੰਕਿਮਾਲਦੇਮਿਸ
ਲੇਸੁਜਾਨਾਧੀਨਾਭਗਤੁਅਉਸੀਭਗਵਾਨਾ॥੧੮੧॥ਪੁਰ
ਨਗਿਆਨਕਉਪਾਇਓਬੇਦਬਤਾਵਤਤਾਤਿ॥ਤਉਪ੍ਰੇ
ਮੁਨਤੀਜਾਤੂਤੋਆਪਿਕਹੋਤਾਅਵਗਾਹਿ॥੧੮੨॥

੧੮੩॥ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਚੀਤਿਓਚਨਜੀਕੀ॥
ਚੋਪਈ॥ ਐਸੇਕਰਿਬਤੁਅਧਬਿਤਾਈਦੇਉਓਰ
ਪ੍ਰੇਮਅਧਕਾਈ॥ਬਹੁਉਤਾਤਕਿਲੇਚਨੁਆਵਾਕਰਿਹਿ
ਸਨਾਨੁਤਿਨਘਟਿਬਜਾਵਾ॥ਸੁਨਤਨਾਦੁਧੀਨਾਤਤਅਉ
ਓਪਕਰਨਮਸਕਾਰਤਿਨਬਚਨੁਸੁਨਾਇਓਇਸੁਆਮੀ

ਤੁਝ ਠਾਕੁਰ ਓਈ। ਤੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਸਿਲੈ ਨ ਕੋਈ। ਮੇ
 ਠਾਕੁਰ ਪਰਪੂਰ ਨ ਹੋਈ। ਬਛੁਰੇ ਚਰਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਿਉ ਸੋਈ।
 ੧॥ ਚੋਟਗਾ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਬਿਪੁ ਅਕੁਲਾਨਾ। ਚਿਦੈ ਭਇ
 ਓ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ। ਮਾਨੇ ਗੁਰ ਕੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਰਿਦ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਓ ਬਿਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ। ਬਡੁ ਰਿਬਿਪ ਨੇ ਆਸ ਨੁਲੇਬੋ॥
 ਧਾ। ਕਛੁਤ ਰਿਗ ਖਟੁਲਾ। ਓ ਕੰਧਾ। ਚਲੁ ਪੀਨਾ
 ਜਤੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ। ਦਰਸਨੁ ਲੇਚਤੈ ਮਨੁ ਮੋਗਾ। ਮੇਸਿ
 ਉਬਚਨੁ ਤੈ ਨੈਕੀ ਨਾ। ਤਾਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨਾ। ਜੋਈ

ਲਾਭੁਠਾਕੁਰਤੇਪਾਂਦਰੀ। ਮੈਤੈਤੈਸੇਨਾਤਿਦੁਰੰਦਰੀ। ਚਰਨੁਸੰ
ਭੁਠਾਕੁਰਤੇਪਾਇਆ। ਸੇਦਰਸਨੁਮੇਤਿਦੇਤਿਦਿਖਾਇ
ਆ। ੨। ਸੇਰਠਾਲੇਚਲਿਓਜਤਸਿਆਮਬਛਰੇਚਰਾਵੁ
ਤਪ੍ਰੇਮੁਸਿਓ। ਮਾਨੇਮੁਰਤਿਕਾਮਤ੍ਰਿਲੋਚਨਆਗੈਤੁਇ
ਚਲਿਓ। ੧। ਚੋਪਈ। ਬਡਬਛਰਨਮਤਿਤਹਿਸੁਖਦੰ
ਈ। ਕਰਤਕੇਲਵੈਕ੍ਰੋਰਕਨਾਈ। ਤਤਧੋਨਾਦਰਸਨਕਉ
ਪਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਉਨਹੀਨੈਨਦਿਖਾਵੈ। ਬਡਪਕਰਿ
ਤਿਸੁਆਗੈਗਾਥੈ। ਦੇਖਤ੍ਰਿਲੋਚਨਇਤੁਤਿਸੁਭਾਥੈ। ਕ
ਹਿਭੁਜਾਤਾਂਕਉਪਕਰਾਵੈ। ਜਬਨਚਿਤੈਇਦ੍ਰਿਸਟਲ

ਗਈ॥ ਪਗਪਦ ਮਭੂਮ ਪਰਚਿਤ ਨੁ ਦਿਖਾਈ॥ ਭਾਏ ੫੨
ਚਿਤਨ ਚਰਨ ਦਰਸਨੁ ਭੂਇ ਓਓ ਮਾਗਿਓ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਵਤਾ॥
ਮਨ ਚਿਤੁ ਬੁਧਿ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ਗਏ ਲੈ ਨਤਾ ਕੀਥਾ॥ ੧੯੫੬
ਤਾਤਾ ਕਰਿ ਤੀਏ ਮਾਤਿ ਆਵੈ॥ ਆਸੁ ਬਤਿ ਪਰਵਾਤੁ ਬ
ਤਾਵੈ॥ ਲੇਟਿ ਓਧਰ ਨਾ ਚਿਤਨ ਪਰਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਜੀਵੈ ਬਿ
ਨੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਆਸੁ ਨ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਤਿਸ ਪਾਗਾ॥
ਕਹੂੰ ਪਰਿਓਤਿ ਸਗਲ ਕਾ ਬਾਗਾ॥ ਆਸੁ ਨੀਰ ਬਤੁ ਕੀ
ਚ ਮਚਾਈ॥ ਤਨ ਮਨ ਮਹਤੁ ਲਪਟਿ ਓਆਈ॥ ਜਬ
ਆਖੈ ਖੋਲਿ ਸੁਰਤਿ ਮਾਤਿ ਆਵੈ॥ ਠਾਕੁ ਠਾਕੁ ਕਰਿ ਰੁ

ਤਰਾਵੈ॥ ੪॥ ਦੇਹਗਾਤਨਮਨਕੀਤਿਸੁਸੁਧਤਿਗੀਇਨਪੇ
ਮੈਬੁਗੀਬਲਾਇ॥ ਜੈਸੇਮਛੁਲੀਨੀਰਬਿਨੁਤਰਫਤਰਫ
ਇ॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਤਿਪੇਮਨੇਖਗਾਝੰਝੇਗਾਦੇਤਮਭ
ਮਾਨੁਸਕਲਤਿਨਤੇਗਾਗਲਤਕੁਏਦੇਤੀਕੇਅੰਗਾਸੁ
ਖਦਖਕੋਸਕੁਮਿਦਿਓਸੀਗਾਪੇਮਅਗਨਮਨੁਤਨੁ
ਸਕੁਦਗਾਬਿਨਾਪੇਮਤਤਅਵਕੁਨਰਤਾ॥ ਜਬਪੈਨੈਇ
ਤਬਚਨੁਬਖਾਨਾ॥ ਦੇਤਿਦਰਸਨੁਇਸੁਸੀਭਗਵਾਨਾ॥
ਤਬਤਰਿਦਰਸਨੁਦੀਯਿਖਾਈ॥ ਤਿਲੋਚਨਕੀਤਿਨ
ਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ੫॥ ਦੇਹਗਾਤਿਲੋਚਨਦਰਸਨੁਦੇਖਕੈ

ਅਤਿਸੁਖਪਾਇਓਮੀਤਾ॥ ਮਾਨੇਮਰਤਕਮੁਖਿਪਰਿਓ॥ ੫੩
ਮੀਮਤਾਰਸੁਨੀਤਾ॥ ਆਚੇਪਈਯੀਨੈਆਨੀਨੀਰਸਿਰਤਾ
ਗਾ॥ ਮੁਖਸੰਗਸਗਰਾਤਰੀਧਖਾਗਾਲੇਪੀਤੰਬਰਮੁ
ਖਕੋਪੋਛਾ॥ ਨੈਨਿਮਾਤਿਤਿਸੁਦਰਸਨਿਲੇਚਾ॥ ਆ
ਨਿਪਾਗਸਿਰਿਉਪਰਿਧਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਨਗਾਇਲਕੇਦੁ
ਲਤੀ॥ ਲੇਕੇਸਰੁਤਰਿਟੀਕਾਪਾਗਾ॥ ਮਸਤਕੁਮਾ
ਨੈਭਾਨਉਜਾਗਾ॥ ਤੀਨੈਮਿਲਿਕਰਿਕੇਲਕਰਾਈ॥ ਤ੍ਰਿ
ਲੋਚਨਧੰਨਾਤਰੀਗੁਸਾਈ॥ ਦੁਹੋਤਗਾ॥ ਸਕਲਦਿ
ਵਸਕੀਛਾਕਰੀਨੈਨਪਰਸਪਰਜੋਗੀ॥ ਪੁਰਨਪੇਮੁਜਾ॥

ਇਆਤਹਾਤੀਨਕੀਓਗ੍ਰੰਥੇਪਈ। ਬਤੁਰਸੁਰਅਸਤਾ
ਚਲਿਗਇਓ। ਤਰਿਪ੍ਰਭਪਲਕਨਮਾਤਿਕਛੁਕਰਿ
ਓ। ਪੁਨਿਤੋਏਤਰਿਅੰਤਰਿਧਿਅੰਨਾਏਸਤੁਘ
ਟਦੇਖਾਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਨਾਏ। ਬਛੁਰੇਪੀਨਾਘਰਿਆ
ਇਆਗਾਥਿਲੋਚਨੁਆਪੁਨੈਘਰਤਿਸਿਧਾਇਆਗਾਜਲੰ
ਕਹਾਤਿਨਕਓਬਹੁਮੁਦਿਖਾਵੈ। ਪੇਮੁਮਗਨਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਤਿਨਭਾਵੈ। ਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪਮਾਤਿਨਿਤਾਰੈ। ਬਿਨੁਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਨਹੀਅਓਰਬੀਚਾਰੈ। ਦੋਹਰਾਗੇਮਨੇਤੋਕਿਛੁ
ਬੁਝਿਆਨਿਰਖੀਪੇਮਕੀਚੇਟਾ। ਪੇਮੁਬਿਨਾਜਗਜੀਵ

ਜਗ ਮੈਂ ਸਰ
 ਲੁੱਖੇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਪਈ ਜੇਈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਿਲੋ ਚਨਣਾਗਾ ॥
 ਸੇਈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਰਿ ਜੀਲਾਗਾ ॥ ਤਿਲੋ ਚਨ ਘਰਿ ਇ
 ਕਨਾ ਗੀਰ ਤੈ ॥ ਬਿਨਾ ਟੈ ਭੁਲੁ ਏ ਦੁਖ ਬਹੁ ਸਤੈ ॥ ਤੇਇ ਬਿ
 ਰਤੀ ਆਤ ਤਾਂ ਚਲਿਆ ਏ ॥ ਬਿਪਤਿ ਆਕਉ ਬਚਨੁ ਸੁ
 ਨਾਵੈ ॥ ਮੇਤੁ ਮਰੇ ਘਰਿ ਟਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ਜੇਕਛੁ ਦੇਸੈ
 ਈ ਮੈ ਪਾਵਉ ॥ ਨਾਤਨ ਕਰਉ ਨ ਭੇਜਨੁ ਮਾਗਉ ॥ ਮਨ
 ਮਲੀਨ ਦੇਖਉ ਉਠਿ ਗਾਗਉ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤਗਾ ॥ ਤਿਆਤਿ
 ਲੋਚਨ ਸਿਉ ਕਰੈ ਤੁਮਾਇ ਤਦੀ ਨਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਬਿ
 ਧਿ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਿ ਤੈ ਗਾਖਹੁ ਦੇ ਚਾਤਿ ਦਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇ

ਪਈ॥ ਤਿਲੇ ਚਨ ਸੇਘਰ ਮਤਿ ਲੇਗਾ ਬਿਆਨੀ ਮਿਥ
ਬਚਨ ਸਦ ਮੁਖਿ ਭਾਬਿਆ ਜੇ ਦੇਹ ਮਨ ਸਾਮਨ ਸੇ
ਧਾਰੈ॥ ਸੇ ਪਤਿ ਲੇਹਿ ਰਿਕਾਜ ਸਦਾਰੈ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁ
ਸੇਵਾ ਮਤਿ ਰਹੈ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਕਛੁ ਸੁਨੈ ਨਾ ਕਹੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ
ਪਾਵੈ ਸੇਈ ਪਾਵੈ॥ ਬਸੁ ਨਾ ਕਰੈ ਝਿਆ ਥਕ ਜਾਵੈ॥ ਤਿ
ਆਸੇ ਚਕਰੈ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ॥ ਮਤੁ ਇਤ ਭੂਖਾਰੇ ਤੇ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ॥ ੯॥ ਦੇਹ ਗਾਛੁ ਕੈ ਪਛੰਡੈ ਪੀਸਈ ਦਾਲ ਦ
ਲੈ॥ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸੁ ਤਿਸੁ ਨਾਹ ਕਉ ਪਕਾਵ
ਤ ਜਾਤ ਬਿਯਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਬਹੁਤੁ ਅਉਧ ਅੰਸੇ ਬੀ

ਤਾਈ॥ ਨਤਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਥਾਤ ਚਲਾਈ॥ ਪੀਸ
 ਪਕਾਵਤਾ ਦੇਵ ਸੁਗਵਾਏ॥ ਇਤ ਟਲੀਆ ਮਤੁ ਭੂਖ
 ਰਤ ਜਾਵੈ॥ ਇਕਾ ਦੇ ਨਾੜੀਆ ਬਤੁ ਅਕੁਲਾਨੀ॥ ਲਿਖਿ
 ਏਅੰਟੇਰਲੁ ਨਿਕਸਿ ਸਿਧਾਨੀ॥ ਜਾਇ ਪਰੋਸੈ ਕੇਭ
 ਈਠਾ ਢੀ॥ ਤੇ ਨਪੁਢੀ ਬਾਤ ਤਾਤਿ ਕਉ ਗਾਢੀ॥ ਅ
 ਤੇ ਦੀਨ ਢੀ ਨ ਦੇਖਉ ਤਨੁ ਤੇਗਾ॥ ਕਹੁ ਕਾਰਨ ਸੇਚਤਮ
 ਨੁਮੇਗਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਯਗਾ ਢੁਕੀ ਕਾ ਭੂਖਾ ਟਲੁਆਗਾ
 ਅਖਿਆਸ ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪੀਸ ਪਕਾਵਤ ਪੁਵੈ ਤੇਇ
 ਤਨੁ ਬਤੁ ਅਕੁਲਾਇ॥ ੧੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਿਨ ਤਿਗੀਆ

ਇਉਭਾਖੀਜਬਤੀ।।ਤਰਿਆਤਰਿਧਿਆਂਨੇਇਤਬ
ਤੀ।।ਤਾਰਿਆਉਪਰਖਚਤੁਦਿਸਦੇਖੇ।।ਵਤਸਿਆ
ਮਸੁੰਦਰਮੁਗਤਿਨਾਤੀਪੇਖੇ।।ਤਬਤ੍ਰਿਆਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
ਕਰੀਸੁੰਭਾਗਾ।।ਤਰਿਨੈਦੇਤੁਚਲਿਤ੍ਰੁਤੈਧਾਗਾ।।ਜਬਤਿ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਪ੍ਰੇਮੁਬਢਾਇਆ।।ਤਬਤਰਿਆਇਇਕੁ
ਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ।।ਤਰਖਮੇਗਭਗਤਿਨਤੀਧਾ
ਗੇ।।ਜਤਕਤਆਤਮਰੂਪਨਿਹਾਗੇ।।੧੧।।ਦੇਭਗਾ
ਏਹੁਮਾਇਆਕਾਪਰਕਾਰਤੈਜੇਤਾਆਤਿਅਕਾਰੁ
ਪਨਾਮਗੁਨਰਤਤਜੇਦੇਖਤੁਆਪੁਸੁਧਾਗਾ।।ਚਿਪਈ

ਦੇਖਤਲੀਲਾਸੀਭਗਵਾਨਾ॥ ਸਭਾਘਟੇਮੇਏਅੰ
 ਪਲੁਕਾਨਾ॥ ਜਿਵਤਿਮਥੀਚਪਾਨੀਦੁਰੀਹਤਾ॥
 ਅਤਭੁਤਬਚਨੁਜਾਈਕਹਾ॥ ਰੂਖਨਦੇਮਨਦੁਰਿ
 ਏਜਾਈ॥ ਤਿਵਆਤਮਾਬਿਧਲੀਓਛਪਾਈ॥ ਜਿਸ
 ਗੁਰਿਗਿਆਨਪਰਾਪਤਿਤੁਆ॥ ਤਿਨਤਿਨਸੁਝਤਏ
 ਕਾਅਰੁਦੂਆ॥ ਸਭਰੂਤਨਮਾਤਿਆਪਕਊਪੈਖੈ॥
 ਅਊਆਪਮਾਤਿਸਭਰੂਤਨਪੈਖੈ॥ ੧੨॥ ਏਤਗਾਖਾ
 ਲੀਬਾਲੀਚਰਾਚਰਾਦਿਸਟਮਾਨਜੋਆਤਿ॥ ਆਤਮਤ
 ਤਨਿਹਰੀਐਪੈਮਹੁਪਾਅਵਗਾਤਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਤਾਰੀ

ਆਨੁਤਰਿ ਦੀਉ ਬਤਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਵਾਤੀ ਮਤਿ ਰਤਿ ਓਸ ॥
ਈ ॥ ਨਿੰਚੁਲ ਮਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਭਈ ॥ ਬੁਧਿ ਬੋਧ ਏਕੋ
ਤੇਇ ਗਈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੂਸਰਾ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥
ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਤਿ ਓਸ ਭਛਾਇ ॥ ਗਗਦੁ ਏਖਾਤਿ ਤਪ
ਟੇਤੇ ਭਾਗ ॥ ਸਮਤਾ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇ ਭੀਤਿ ਰਿਜਾਗ
ਭੇਦ ਭਾਵਨਾ ਤਤਿ ਤੇ ਗਈ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਏਕੋ ਭ
ਈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਨਭਵ ਸਾਧ ਜਨ ਕਿ
ਕੋ ਕਹੈ ਬਨਾਇ ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਰਤਤਿ ਨਾਪਨਾ
ਆਪਾਇ ਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸੁਜਾਨ ਤ੍ਰਿ

ਲੇਖਨਧੋਨੇਜੀਕੀਥਾ॥ ਤਿਨਕੇਕਤਿਨਕਹਾਂਨਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੫੭
ਪ੍ਰਗਟੁਈ॥ ੨੩੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਚੀਨਾ
ਦੇਵਜੀਕੀਚਲੀ॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਤਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੇਮ
ਕਾਅੰਤੈ॥ ਸਭਪ੍ਰੀਤਿਨਦੀਜਾਇਤਿਸੁਖਤਿਰੰਤੈ॥ ਸਭ
ਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਹਾਈ॥ ਜਹਾਂਕਰੇਪ੍ਰਵਾਹਤਾਕਉ
ਬਲਿਜਾਈ॥ ਜਿਵਧਰਤਰਮਾਹਿਮੋਦਧਰਾਈ॥
ਛੁਟਿਬਤੈਸਭਕੇਵਰਸਾਈ॥ ਤਿਉਪ੍ਰੇਮੁਰਹਤੁਤੈਸਭ
ਪ੍ਰੀਤਿਮਾਤੈ॥ ਜਹਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਇਸੇਛਿਪਤੈਨਾਤੀ॥
ਨਾਮਦੇਵਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੇਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਸਭਜਗਤਾਕੇਕਰੈਉਪ

ਤਾਸਾ॥੧॥ਦੇਭਗਾ॥ਨੀਚ ਬਗਨ ਜਾਤ ਕੇ ਛੀ ਪਾਨਾ ਮਾਨਾ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ਪਉ ਪਲਤ ਪੇਮ ਬਵਗਾ ਜਿਵੇ ਹੋਆ॥ਤਿਵਤਿ
 ਸੁਕੁ ਭਬਖਾਨਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਨਾਮ ਦੇਵ ਘਟਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਗਾ
 ਏਆ॥ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਤ ਨੇ ਸੇ ਬਉਗਾ ਏਆ॥ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ
 ਸਕਲ ਬਿਸਾਗੋ॥ਲੋਕ ਲਾਜ ਤਿਨ ਦੀ ਨੀਰਾਗੇ॥ਤਾਇਤ
 ਏਤਿ ਸੁਕਰਤ ਬਿਭਾਇ॥ਅਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਬੁਗੀ ਬਲਾਇ
 ਕਬਹੀ ਜਾਇ ਤਿਲਕਾ ਕਉ ਚੁਲੈ॥ਸਰਘ ਘਟ ਮਹਿ ਵੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠੀ ਲੋ॥ਜੇ ਘਟ ਮਟ ਤਿਸੁ ਦੇ ਏਦਿ ਖਾਈ॥ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਸਿਉ ਤਾ ਕੈ ਪਗ ਪਰਜਾਈ॥੨॥ਦੇਭਗਾ॥ਗੁਪ ਬਿਰਖ ਕੇ

ਗਲ ਲਗੇ ਅੰਤ ਰਿਦਰ ਸਨਾਪਿਆਸਾ ॥ ਜੇ ਸਭ ਘਟਿ ਜੇ
 ਤਰੁਪਤੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਨ ਕੀਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੇਖੁ ਟ
 ਨ ਮਾਤਿ ਸਿਰੁ ਵਹ ਰਹੈ ॥ ਝਗਿਆ ਸੁ ਸਰਤਾਤਿ ਇਥੇ ॥
 ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਪ ਮਾਤਿ ਬੀਚਰੇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਮੁ ਖਿੱਤੋ ਇ
 ਤਿ ਸਤਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਵਤ ਮੁਹਤਿ ਜਊ ਦੇਇ ਨ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਆਪੁ ਨੇਯੀ ਚਰਨ ਪਰਸਿਨਿਆਈ ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਤਿਸੁ ਸੁ
 ਖਾਚਿ ਤਰਹੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਕਿਸ ਸਿਓ ਕਹੈ ॥ ਨੈਨ ਨ
 ਓਹ ਗਵਿਰਹੈ ਨਿਤਾਰੀ ॥ ਇਕ ਟਕ ਲਾਵੈ ਨੈਨ ਪਸਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ੩ ॥ ਵੇਤਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਾਤਾ ਰਹੈ ਸੁਖ ਨੀਰਹੈ

ਸਗੀਗਾ ਕਹੇ ਚੇ ਨੁ ਤਿਤ ਕਿਉ ਪਰੈ ਜਿਤ ਘਟਿ ਪ੍ਰਮਾਸਮੀ
 ਗ॥ ੧॥ ਚੇ ਪਈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖੇ ਪਤਮਾਤੀ ॥ ਪੀਤ
 ਮਤਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਨਾਤੀ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪਾਗਮਾਥੈ ਪ੍ਰਗਥੈ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਪਟਕਧਰ ਨਾਤਾ ਕਰਭਾਥੈ ॥ ਨਗਠ ਲੇਕਤਿ
 ਸੁਸਠ ਲੇਕਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਆਤ ਨੀਦ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਤਾਤੁ ਦੁਨ ਜਗਸਗਲਾਹੈ ॥ ਬਿਦਨ ਵਾਕੀ ਲੇਖੇ ਨ
 ਕੇਈ ॥ ਜਤੀ ਚਿਹਣ ਨਿਕਿਸਿਸਿ ਪਾਵੈ ॥ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿ
 ਰਧ ਤਨਾਜੁ ਰਿਆਵੈ ॥ ੪॥ ਚੇਤਾ ਗਾਵਾਕੀ ਬਿਦਨ ਦੇਖ
 ਕੈ ਬਿਸਮਾਹੈ ॥ ਇਸੁ ਭੁਲੇਗਾ ॥ ਸਭੁ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਪੀਤ ਮੇਤੁ ॥

ਤਿਨਕਰੈਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਨਗਲੋਕਸਭਕ
ਤੋਏਜਾਏ॥ਧਿਗਮਾਤਪਿਤਾਜਿਸਪੁਤਬਊਗਏ॥
ਮਾਤਾਪਿਤਾਕਊਕਏਪੁਕਾਰਾ॥ਆਸੁਤਕੋਕੀਚੋਓਪੁ
ਚਾਗਾ॥ਮਾਤਾਇਤਸੁਨਿਅਤਿਬਿਲਲਾਵੈ॥ਦੋਨ
ਦਾਨਾਬੁਤੁਕਰਾਵੈ॥ਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਅਊਖਧਬੁਤੇ
ਗੇ॥ਕਰਤਿਖਵਾਵੁਤਿਤਿਸੈਘਨੇਗੇ॥ਜੈਸੇਘੀ
ਉਅਗਨਮਤਿਪਰੇ॥ਤਿਸਤੇਪ੍ਰੇਮਾਧਿਕਾਈ
ਕਰੈ॥੫॥ਦੇਤਗਾ॥ਅਊਖਧਮੰਤ੍ਰਨਮਾਨਈਬਿਰ
ਤਾਬੁਰੀਬਲਾਇ॥ਜਿਵਅੰਗਿਆਰੀਫੁਲਸਮਤਿ
ਬਿਨਅਭਿਆਸਜਗਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜੈਓਪਚਾ

ਇ

ਨ

ਹੁਤਿ ਸੁਕੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤਤਖਨ ਸਕੇ ਮੁਆਧਕਾ
 ਈਭਾਵੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਪਚਿਤਾਗੇ ॥ ਤ
 ਕੀ ਅਭਿਖਧਕ ਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪੁਨਵਤਿ ਕ
 ਸੇ ਦੁਆਰ ਕਾਗੰਢਿ ॥ ਦਈਵ ਸੇ ਜੋ ਗਤੇ ਐ ਸੇਭ
 ਇਥਿ ॥ ਪੇਸ ਪਰਵਾਤ ਪੀਤੁ ਮਮਨਿ ਬਤਾ ॥
 ਸੇ ਅਤਿ ਅਕੁਲਾਨਾ ਜਾਤਿ ਨ ਸਤਾ ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ
 ਤੇ ਨਿਆਰਾਜੇ ਈ ॥ ਤਿਗੁਲ ਅਤੀਤ ਕਤਾਵੈ ਸੇ
 ਈ ॥ ਦਾਦੇਤਗਾਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਕਿਛੁ ਕੀਤੁ
 ਗੁਲਤੇ ਪਭਾਭੰਨਾ ॥ ਤਿਸਤਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾਜਿ

ਤੇਤੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਬਨਾ ॥
 ਇਅੰਗ ਜਨਮ ਰੂਪ ਪਰਿਤਾਂ ਪਤਿਆਇਆ ॥ ਤਾ
 ਜ ਕੁਲਾਤਿ ਸਿਰਪ ਪਰਲੀਲੀ ॥ ਚਕ੍ਰਿਯੋ ਕ੍ਰੇਅਸ
 ਵਾਰੀ ਕੀਲੀ ॥ ਸਭ ਜੁ ਕਮਨ ਮੇ ਦੇ ਚਮਕਾਰੀ ॥
 ਤਰਕ ਸੁਕ ਮਹਿ ਕਰਿ ਕਮਚੀਧਾਰੀ ॥ ਦਬ ਕਰਿਯੋ
 ਰਾਨਾ ਮਾਲਿਕ ਰਾਗ ਪਕਰਿ ਬਿਗਾਰੋ ॥ ਦਸਿ
 ਧਾਰਾ ॥ ਨੈਨ ਜੋ ਰਿਨਾ ਮਾਮੁ ਸਕਾਈ ॥ ਨਖ ਸਖ
 ਲਓ ਸਭ ਜੋ ਤਿਦਿ ਖਾਈ ॥ ਦਿਤਗਾ ਪਚਿਤ ਤੋ
 ਦੇਤ ਪਰਿਤ ਤੋ ਤਤਲੁ ਕਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਬ ਦਿਸਤਿ

ਦੇਖਈ ਨਾਮਾਨਾਮ ਸੁਯਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਨਿਰਤਕਰ
ਤਪਗੁਆਗੈਧਾਗੈ ॥ ਸਰੁਘਟਿਜੇਤੀਜੇਤਨਿਯਾਗੈ ॥
ਤੀਨਭਵਨਤਾਤੁਮਤਿਪੈਖੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਮਗਨੁਤੋਇਤਿ
ਰਛੈਦੈਖੈ ॥ ਸਕਲੁਰੋਮਨੈਨਤੁਇਆਏ ॥ ਨਿਰਥਿ
ਸੋਭਾਤਹਿਨਤਅਘਾਏ ॥ ਦੋਇਨੈਨਤੋਇਲਾਖਰ
ਰੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਮਗਨੁਤੋਇਤਾਤਨਿਤੋਗਾ ॥ ਨਿਰਥਿਨਿ
ਰਥਿਵਤਅਤਿਨਿਰਖਾਈ ॥ ਗੀਉਗੀਉਵਤਅ
ਤਿਗੀਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦੋਭਗਾਤਹਿਜਨਭੇਦਨਕੋਰਤ
ਲਖੀਕਲਾਅਵਗਾਤ ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਮੁੰਦਧਪੇਠਕੈ

ਪਾਇਓਰੁਪਅਥਾਤਾ॥੧॥ਓਪਈ॥ਤਿਤੀਕਾਲਇ
 ਕਉਪਜੀਬਾਨੀ॥ਭਲੇਯਾਗਆਖਿਬਖਾਨੀ॥ਖੁ
 ਸਖਬਰੀਤਿਨਆਖਿਸੁਲਾਈ॥ਸਤਕੈਕਾਨਿਪ
 ਰੀਵਤਜਾਈ॥ਜੁਤਜੁਤਨਾਮਾਪਗਕਉਪਰੈ॥ਤਰਿ
 ਤਤਤਤਲਾਗਾਪੀਛੈਛਿਰੈ॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸੀ
 ਗਿਸਿਗਾਤੀ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੀ॥ਜੇ
 ਕੋਪ੍ਰੇਮੁਤਾਤਿਸਿਉਲਾਵੈ॥ਨਾਮੇਜਿਉਸੇਦਰਸਨੁ
 ਪਾਵੈ॥੫॥ਏਤਗਾਜੇਕੋਪ੍ਰੇਮਲਗਾਵਈਤਰਿਸਿਉ
 ਮਨੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਤਕਾਲਵਾਰੁਗਤਕਉਜਤਕਤ

ਆਪਦਿਖਾਇ॥੧॥ਚੇਪਈ॥ਇਕਦਿਨਨਾਮੋਰ
ਟੀਕੀਨੀ॥ਭਲੇਪਕਾਇਧਰਧਰਦੀਨੀ॥ਲੇਤੁ
ਕਰਤਤਤੇਉਠਿਭਾਗਾ॥ਨਾਮਾਘਿਉਲੇਪੀਛੈਲਾ
ਗਾ॥ਬਿਨਉਕਰੇਅਤਿਆਤਹੁਤੇਈ॥ਬਹੁਥਿਧਿ
ਭਾਖਸੁਨਾਵੈਸੇਈ॥ਹੁਖਾਖਾਨਾਆਤਿਨਭਲਾ॥
ਘੀਉਚੇਪਰਿਖਾਵੁਬੀਠਲਾ॥ਤਬਸੋਤਰਿਚਤੁ
ਰਬੁਜਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਘੀਉਚੇਪਰਤਰਿ
ਭੇਗੁਲਗਾਇਆ॥੧॥ਦੇਤਗਾ॥ਸਭੇਗੁਪਤਰਿਕੇ
ਬਨੇਜੇਤੇਦਿਸਦਿਅਕਾਗਾ॥ਜਿਤਜਿਤਤਰਿਜਨ

ਨਿਰਖਤੀਤਿਤਤਿਤਦਰਸੁਮੁਗਗ) ੧੦੨ ਪਈ) ੧੦੨
ਤਰਿਦਰਸਨਮਤਿਮਨੁਮਗਨਾਨਾਇਨੁਦਿਨੁਬ
ਛਤਪੇਮਭਗਵਾਨਾਸਦਤੀਫਿਰੈਪੇਸਮਦਮਾ
ਤਾ) ਜਤਾਂਕਤਾਕਉਵਤਚਲਿਜਾਤਾ) ਜਬਤੀਪੇਸੁ
ਕਰੈਅਧਕਾਈ) ਤਬਤੀਤਰਿਆਇਦਰਸੁਦਿਖ
ਈ) ਤਰਿਤੇਆਪਕਉਭਿੰਨਨਜਾਨੈ) ਸਰੂਪਟਿ
ਪੂਰਨਬਤਮੁਹੀਜਾਨੈ) ਜੇਸਰੂਪਨਾਮੇਮਨਆਵੈ।
ਤਰਿਸੇਈਸਰੂਪਧਰਿਤਿਸੈਦਿਖਾਵੈ) ੧੦੩ ਦੇਤਰ
ਪੇਸਮਮਗਨਾਤਿਸਬਦਕਉਗਾਵੈਗਉਭਿੰਨਪਜਾਇ।

ਸੋਤੁ ਮਕਓ ਮੈ ਕਹਤੋ ਨੀਕੀ ਭੋਤਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥
ਆਉ ਕੰਠੀ ਦਰ ਕੇ ਸੋ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਅਬ ਦਾ ਲੀਭੇ ਸੁ
ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ
ਭੂਤ ਨ ਕੋ ਪਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੇ ਇਕ ਲੀ ਦਰੁ ਤਾ ਤਿ ਚਲਿ
ਆਇਆ ॥ ਅਬ ਦਾ ਲੀਭੇ ਸਤਿ ਨਾਮਾਇ ਦਿਖਾਇਅੰ
ਕਾਨ ਉਨਿ ਕਟ ਕਨਓ ਜੋਗੀ ॥ ਘੁੰਘਰੀ ਆਲੇ ਥਾਲ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਕੁਲਤ ਕਉ ਸਪਗਧਾਰੀ ॥ ਚਮ
ਕੀਪੋ ਸਾ ਅਉਚ ਮੜਾਇ ਜਾਗੀ ॥ ੧੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਰ
ਕਾਧੇ ਠੇਗਾ ਧਰੇ ਕਛਤ ਰਿਕਦਾ ਲੀਨਾ ॥ ਭੁਲੈ ਭੁਲੈ

ਕਤ ਤੁਏ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ
 ਤੀਭੇ ਗੁਸਬਦੁ ਕਾਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਦੇਇ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਤਿ
 ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਨਾਮਾ ਆਗੇ ਚਲਿ ਗਇਓ ॥
 ਨਗਰ ਦੇ ਕਾਇਠਾ ਢਾਉਇਓ ॥ ਕਿਨਤਿ ਦੂਪੁ ਲੇ
 ਆਗੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਤਾ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥
 ਤਤੋਂ ਦਿਵਾਲਾ ਬਿਪ੍ਰਜਾਗੀ ॥ ਨਾਮੇ ਪੂਜਾ ਸਰਧਾ ਪਾ
 ਰੀ ॥ ਕਤੇ ਬਿਪ੍ਰ ਨਹੀ ਆਧਕਾਰੀ ॥ ਪੂਜੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹ
 ਹੁਚਿ ਧਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਬਿਪ੍ਰ ਨੇ ਮੈ ਸੇਕਤਿ
 ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਸੁਕਚਾਇ ॥ ਜਾਇ ਦਿਵਾਲੇ ਕੈ ਪਿਛੈ ਠਾ

ਛਾਹਤਿਓ ਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਜਤਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਨੁ ਸੁਕ
ਚਾਵੈ॥ ਤਤਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੇਕੋ ਈਤ
ਰਿਜਨ ਤਿ ਦੁਖਾਵੈ॥ ਤਿ ਸੁਤਰਿ ਬੁਧਿ ਤਰਿ ਧੂਰਿ ਮਿਲਾ
ਵੈ॥ ਜੇਕੋ ਜਨ ਕਉ ਅਨਾਦਰ ਕਰੈ॥ ਤਿ ਸੁਮੁੰਗਤ
ਭੀਖਨ ਦਾਨ ਪਰੈ॥ ਜੇਕੋ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਦੁਖਾਵੈ॥
ਸੋਈ ਆਪ ਮਨ ਰਕ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਤਬ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨ ਕਰ
ਨਾ ਆਈ॥ ਮੇਸੇ ਦੁਕੁ ਅਨਾਦਰੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਦੇਤਗ
ਠਿਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਨਮੁਖ ਕਉ ਆਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥
ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਪੀਵਾਇਓ ਦੁਖ ਮੁਗਾਰਿ॥ ੨॥

१॥ ਚੇਪਈ॥ ਕਰਿਪੈਪਾਨਹਰਿਕੀਭਬਖਾਨਾ॥ ਰੰਕਾਥੀ १०੪
ਕਾਦੁਇਭਗਤਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਕਥਿਦਰਸਨੁਦੇਖਤੁਜਾ
ਏ॥ ਤੇਪਉਪਕਾਰੀਜਗਮਤਿਆਏ॥ ਉਨਕੇਦਰ
ਸਨੁਦਰਲਕੁੰਈ॥ ਨਰਦੇਤਪਾਇਉਨਦੇਖਉਚਾ
ਤੀ॥ ਜਿਵਪਾਰਸਲੇਤੇਕਉਕਾਰਨਾ॥ ਕਾਵਨਚੰਦ
ਨਬਿਰਛਉਧਾਰਨਾ॥ ਤਿਵਦਰਸਨੁਉਨਕਾਜਗਮ
ਤੀ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਦੇਖਤਕਿਲਬਿਖਜਾਤੀ॥ ੧੫
ਦੋਤਗਾਸੀਸਾਰਸਾਗਰਮਤਿਸਾਧਜਨਕਵਲ
ਨਜਿਉਪਕਾਸੁ॥ ਭਵਗੁਪੋਇਨਾਮਦੇਵਮੇ

ਤਿਨਲੇਤੁ ਸੁਥਾਸੁ ॥੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਦੇਵ ਚਲਿਤ
ਤਕਉ ਜਾਈ ॥ ਜਤਰੀ ਕਾ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਘਰਿ
ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਓ ॥ ਜਾਇ ਅੰਗ ਲੁਮ ਤਿਠਾ ਢਾਭੁਇਓ ॥
ਪੀਸਤੁ ਹਰ ਦ੍ਰਿਅਾ ਤਿਹਤੀਗਾ ॥ ਮਨ ਮਲੀਨ ਨੈਨ
ਬਯੋਨੀਗਾ ॥ ਨਾਮੇਤਾ ਕਉ ਬਚਨੁ ਉਚਾਰਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਬੇਟੇ
ਕਿ ਅਕਰਹਿ ਬਿਉਤਾਗਾ ॥ ਕੇਤਾਰੀ ਕਾ ਬੰਕਾ ਦੇਨੁ ਭਾ
ਈ ॥ ਮੇਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਉ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਦੇਯਗਾ ॥
ਤਬ ਤ੍ਰਿਅਾ ਤਾਂ ਕਉ ਕਤਿਓ ਦੇਵੈ ਦੇਨੁ ਮਮਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਲਕ
ਗੀ ਕਉ ਬਨ ਮਤਿ ਗਏ ਮੈਨਾ ਮੈ ਕਉ ਹੋਵਾਤਾ ॥੧॥

१०५
 ਰੇਖਾਈ। ਕਤੁ ਬੇਟੀ ਨਾਮੇ ਕਿਆ ਫੇਰਿ। ਤੇ ਦੇਖ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦਾਤ ਨਿਤੇ ਰਿਗ। ਤਿਨ ਨਾਮੇ ਕਉ ਕਰਿ
 ਓ ਬੁਝਾਈ। ਉਨਿ ਫਿਰਾਓ ਮੰਦੁ ਰਿਪੀ ਨਿਸੁ ਜਾਈ॥
 ਕਰ ਪੀਸਤੁ ਰਹਿ ਲਓ ਗੀ ਪਰੀ। ਕਹੈ ਨਾਮਾ ਦੁ
 ਕੈ ਸੋਝੀ। ਜਿਸ ਦਰ ਧਾਰਿ ਓਏ। ਉਗਰੀ ਜਾਈ। ਸਿ
 ਜਾਗੀ ਪੀਠ ਗਿਰ ਦਰ ਜਬ ਬਾਗੀ। ਤੀਨ ਰਦਨ ਕਉ
 ਅਧਰ ਰਤਾਈ। ਮੰਦੁ ਦੇਰਤਾ ਕਉ ਪੀਠ ਸੁਜਾਈ॥
 ੧੦॥ ਮੰਦੇ ਰਤਾ ਰਿਗਿ ਰਿਆ। ਮਰੁ ਤਤੈ ਬਾਜੀਗ
 ਰੇ ਕੇ ਖੇਲ। ਬਾਨੀ ਤਤੈ ਸੀ। ਜਾਗੀ ਅੰਜੋ ਸਰੁ ਧਾਰਿ

ਕਰਈ ਕੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਬਾਲ ਇਤੁ ਸੁਨਿਉ
ਗਿਆ ॥ ਨਾਮਿ ਟਿਗਾਇ ਓਰੁ ਮਤੀ ॥ ਨਗਾ ਸੀਸ
ਹਾਨਾ ॥ ਤਬ ਨਾਮੇ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਇ ॥ ਪਾਹੁ ਸੁਖ
ਰਸਿ ਭਈ ਬਾਰਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਬ ਕੀ ਕਾਬੀ ਕਾਵੈ
ਦੁਇ ਆਇ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨੀ ਨਾਮ ਪਰਿ ਓਜਾਇ ॥
ਜਿਸ ਮਾਲ ਦੇ ਮਿਲੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ
ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਕੁਸਲ ਦੇ ਮਰਿਆ ਪੂਛਹਿ
ਆਤਮਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ॥ ਆਤਮ ਕੁਪ ਪਛਤਾ ॥
੧੨ ॥ ਦੇਤਗਾ ਕੁ ਓਰੁ ਗਤਿ ਚਰਚ ਕਰੀ ਆਤਮ

ਤਤੁਬੀਚਾਹੁ॥ ਸਕਲਰੈਨਾਤਿਨੈਕੀਓਜੇਸੁਖਸਾਹੁ॥ ੧੦੨
ਅਪਾਹੁ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਨਾਮੈਕੈਮਨਿਸਤਜਾਆਈ॥
ਏਕਰਤਮਜੁਗੀਬਹੁਦੁਖਪਾਈ॥ ਕਰਨਾਸਿਉਤ
ਰਿਓਰਨਿਯਾਗਾ॥ ਤਬਤੀਤਰਿਨੈਬਚਨੁਉਚਾਗਾ॥
ਮੇਇਨਕਉਬਹੁਕਛੁਦੀਅਗਾ॥ ਇਨੈਨੈਅੰਗੀਕਾਰੁ
ਨਕੀਆ॥ ਕੋਈਦਿਨੁਰਤਿਦੇਖੁਤਮਾਸਾ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗੁਤੈਪਰਮਬਿਲਾਸਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੁਜਗਮਾਤਿਅ
ਪਾਗਾ॥ ਆਨਸੰਗੁਤੈਸਗਲਬਿਕਾਰਾ॥ ੧੫॥ ਦੋਤਰਾ॥
ਸਗਲਸੰਗੁਤਾਲੇਜਗਮਾਤੀਅਤਮਧਰਤਿਦੁਗਾਇ॥

3

ਸਾਧਸਿਗੁਤਾਲੀਕਰਤੁਮਖੋਲਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
੧੦ਚੋਪਈਭੋਰਤੁਇਓਠਬਨਮਾਤਿਸਿਧਾਗੇ।ਨਾਮ॥
ਚਲਿਓਤਿਨਕੀਲਾਗੇ॥ਸੇਰੀਕਾਬੀਕਾਬਡੇਗਿਆਨੀ॥
ਬਿਨਪਰਮਾਤਮਅਉਗੁਨਜਾਨੀ॥ਮਜੂਹੀਕਰਿਜੇ
ਪਰਿਮਾਤਿਲੇਅੰਦੁਤਿ॥ਤੀਨਭਾਗਸਾਬਉਭੋਗ
ਵੁਤਿ॥ਚਤੁਸਟਿਭਾਗਲੇਉਦੁਰੁਪੋਖਾਤੀ॥ਪ੍ਰਾਤਉਠੇ
ਪ੍ਰਾਨੀਬਨਕਉਜਾਤੀ॥ਸਬਗਤਿਨਕੀਸੇਜਪ੍ਰਧਾ
ਨਾ॥ਕਰੈਮਾਟੀਬਾਸਨਖਾਨਅਉਪਾਨਾ॥੨੦॥ਦੋਭਾਗ
ਕਾਸੀਉਪਰਿਬੀਜੂਹੀਪਰੈਅਚਾਨਕਆਇ॥ਤਾਤੇ॥

ਰਭੈ ਠੀਕਰਾ ਸੀਤ ਨਕਉ ਸੁਯਾਇ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ੧੭
ਬਲਉ ਬਨਮਾਤਿ ਪਹੁਚੇ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਲਉ ਹਰਿਤ
ਹਦਇ ਆਜਨਾਈ॥ ਲਕਰੀ ਕਾਇਏ ਕਠੀ ਕਰੀ
ਤੀਨਭਗੀ ਨੀਕੀ ਬੀਧਿ ਧਰੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਮਾਇ ਨਲੇ
ਹਉ ਠਾਈ॥ ਹਰਿਇਤੁ ਮਕਉ ਦੋਇ ਆਜਨਾਈ
ਸਾਧਕਹੈ ਤਮਰੇ ਕਯਕਾਮਾ ਕਰਾ ਅਪੁਨੈ ਚੁਨਿਲੇ
ਤੈਨਾਮਾ॥ ਦੀਏ ਤਾਬ ਪਾਵੁ ਸਿਰੁ ਹਮਤਿ ਮੁਰਾਗਾ॥
ਸਹੈ ਕਉ ਨਿਤੋਗਾ ਕਿਸਕਾ ਯਾਗ॥੩੧॥ ਦੋਤਗਾ॥
ਪਗਲ ਭੁਧਾ ਦੇਹ ਕੀ ਐਸੇ ਬਨੀ ਸੁਭਾਇ॥ ਤਥੇ

ਨਾਮਾਸਤਜਿਤੀਕਰਿਮਿਤਨਤਿਇਤਖਾਇ॥ ਜੋਖਈ
ਤਰਿਖੀਛੈਲਾਗਾਤਿਨਕੈਠਿਰੈ॥ ਜੋਮਨਿਕਰੈਸੋਈ
ਕਰਿਧਰੈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕਰੈਕਿਛੁਨਾਤੀ॥ ਕਰਿਮਿਤ
ਨਤਿਵੈਉਦਹੁਭਰਾਤੀ॥ ਭੀਖਨਮਾਂਗਤਿਦਾਨੁਨ
ਲੇਤੀ॥ ਕਰਿਮਿਤਨਤਿਖਾਤਿਅਹੁਤਰਿਖੀਬਦੇਤੀ
ਤਬਤਰਿਏਕਚਲਿਤ੍ਰੈਧਾਗਾ॥ ਅਨੁਪ੍ਰਨੁਤਿਨ
ਕੇਘਰਿਭਰਿਤ੍ਰਾਗਾ॥ ਅਜੁਰੀਕਰਿਜਬਘਰਿ
ਵੈਆਇ॥ ਅਨੰਦਘਰੈਮਤਿਬਤੁਤਦਿਖਾਇ॥
੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਤੁਮਾਇਆਠਗਨੀਜਗਤਕੀ

ਜਗੁਅੰਧਾਉਰਣਾਇ॥ ਜਿਨਾਪੁਨਾਆਪੁਪਛ १੨
ਨਿਆਤਿਨਾਨਅਉਰੁਸੁਯਾਇ॥ ੧॥ ਚੇਪਈਕਤੇ
ਰੰਕਾਇਸੁਦੇਤਲੁਟਾਇ॥ ਕਹੈਬੰਕਾਪਰਗਟੇ
ਇਜਾਇ॥ ਨਾਮਾਕਤੇਧਰਮਾਤਿਛਪਾਵਤੁ॥
ਭੋਗਤੁਆਪਤਰਿਜਨਹੁਗਾਵਤੁ॥ ਸੁਨਿਨਾਮਾ
ਤਮਰੈਕਿਤਕਾਮਾ॥ ਤਮਰੈਧੇਨੁਤੈਤਰਿਕੋਨਾਮਾ॥
ਪਰਿਤਛਡਬਨਕਉਉਠਿਧਾਏ॥ ਤਤਇਕਛ
ਪਰੀਬੰਧਿਰਹਾਏ॥ ਦੇਖਿਚਲਿਤਨਾਮਾਛਕਿਰਤ

ਤਬਤਰਿ ਨਾਮੇ ਸਿਉ ਇਉ ਕਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਤਗਾ ॥
ਪੀਛੇ ਲਾਗਾ ਤਉ ਠਿਰਉ ਸਾਧ ਅਉ ਸੀਤ ਜਿਸੁ
ਨਾਉ ॥ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਗਿਆ ਮੇਤਿ ਕਰਤਿ ਕ੍ਰਿਤ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਕੀਇ ਨੈ
ਸੁਧੈ ਪਾਈ ॥ ਕਛੁ ਆਸਾ ਮਨਿ ਸਾਮਨਿ ਨਹੀ
ਆਈ ॥ ਕੋਈ ਬਾਸ ਨਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਧਰੈ ॥ ਅਤਿ ਮਮ
ਤਾ ਵਪਰ ਸਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਸਭ ਕਉ ਆਪਾ
ਜਾਨੈ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵਨੀ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਨੈ ॥ ਕਤੁ ਮੋਹਿ

ਸੁਕਤਾਨਿਹੇਗਾਵਾਂਕੈਚਰਨਲਗਤਮਨਮੇਗਾ॥੧੦੯॥
ਤੀਨਭਵਨਮੇਰੈਅਧਾਰਾਮੁਤਆਧਾਰੁਤੈਤਿ
ਸੁਦਰਸਾਰਾ॥੩੫॥ਦੇਤਗਾਨਾਮਾਕੁਯਲਨ
ਆਵਈਅਦਭੁਤਬਨਿਓਹਾਲਾ॥ਸਭਕੈਮੈ
ਕਉਚਾਤਈਮੇਚਾਤਉਸੀਤਰਵਾਲਾ॥੧॥
ਚੇਪਈਯੋਇਬਿਦਿਆਨਾਮਾਉਠਿਚਲਾ॥
ਪ੍ਰੇਮੁਮਗਨਪਰਪੁਰਨਕਲਾ॥ਪਗਪਗਨਿ
ਰਤਕਰਤਵੁਤਜਾਈ॥ਸਭਘਟਿਆਤਮਦੇ
ਇਦੇਖਾਈ॥ਨਾਮਾਬਹੁਰਉਸਤਜਸੁਭਾਇ॥੦॥

ਚਲਤ ਫਿਰਤ ਅਪਨੇ ਪਰਿਆਇਆ ਮਾਤਾਪਿ
ਤਾ ਅੰਦਰ ਭਏ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸਭ ਕੇ ਈਕਤੇ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਬਾਨੀ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਠਹਿਰੇ ਸਦੀ
ਲਾਡ ਲੁਡਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੇਨ ਪਿਆਨ ਬੇ
ਲਛ ਭਜਨੁ ਚਲਤ ਨਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਮਾ ਮੂਰ
ਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦੇਖਤ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
ਪਰਿ ਨਾਮੇ ਕੈ ਤੂਟੀ ਛਾਨਾ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਜਤਾਰ
ਤੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਦੀਨ ਤਿਨ ਕੇ ਊਬੰਧਿ ਨ ਦੇਵੈ ॥
ਪਾਮ ਮੇ ਪਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖੇਵੈ ॥ ਨਾਮਾ ਪੁਤ ਸੇਬ

ੴ ਖਟਾਉ। ਉਸਨ ਸੀਤ ਕੇ ਸਮਦਰਸਾਉ। ਤਿ ੧੧੦
ਲਾਇ ਅਗਨਿ ਸੇਦੀ ਨ ਜਗਾਏ। ਖੜਕਾਨਾ ਬੰ
ਸਮੁਜ ਲੇਆਏ। ਅਪਨੇ ਕਰਨੀ ਕੀ ਕਰਿ ਬਾਧੀ
ਘਮ ਮੇਘ ਡਰੁਤਿ ਸੈਨ ਆਧੀ। ੨੪ ਦੋਹਰਾ
ਤੂਟੀ ਢੁਪ ਗੀ ਜਾਰ ਕੈ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਦੀਨੀ ਤਿਸ
ਅਉਗਾਜ਼ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਭੁ ਜਗਤ ਕਾ ਸੇਧੇ ਮੀਨ
ਮੇਠਗ। ੧। ਚੋਪਈ। ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਮਾਨਾ
ਲਿਗਾਇਆ। ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਮਗਨੁ ਸੇਭੁਇ
ਆ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਸਿਉ ਸਬਦੁ ਉਚੈ। ਤੇਇਗ

ਦਗਦਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾਨਿਤਾਐਗਾਅਤੰਮਮਤਉਤੁੰਬਿ
 ਨਸਾਨਾਘੇਮੁਰੂਪਏਇਰਤਿਓਸੁਜਾਨਾਤਤਇ
 ਕਸਤੀਏਵਨਕਉਆਈਘਸੇਆਗਿਆਪਤ
 ਸਾਤਕੀਲੇਆਈਘਦੇਬਿਓਨਾਮਾਅਤਿਮਗ
 ਨਾਨਾਘੇਮਭੁਗਤਕਰਤਭੁਗਵਾਨਾਘੇਘੋਘੋ
 ਸੇਤਾਂਕੈਜਾਇਪਗਪਗਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭਾਉ॥
 ਚਿਤਬੁਧਮਨਮੁਦਤੁਭਏਸਤੁਗਵਨਕੋਚਾਉ॥
 ੧ ਚੋਪਈਘਨਾਮੇਮਨਿਨਤੀਕਛੁਬੀਚਾਗੀਘੇਮ
 ਮਗਨਸਿਓਹਤੇਖਮਾਗੀਘਤਿਸੁਬਾਈਕਉਸਤ

ਜੇ ਸੁਭਾਇਾ ਸੁਭਾਗਵੰਤੀ ਅਭਿਕਾਤਿ ਭੁਲਾਈ॥
 ਸਾਧਬਚਨ ਜਉ ਠਿਕੈ ਠਿਕਾਇ ਆਸਾਧਬਚ
 ਨ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਮਰਾਇ ਆਧਰਤੀ ਸੁਰਗਗਨ
 ਬਿਨਸਾਈ॥ ਸਾਧਕੇ ਬਚਨ ਅਮਰੁ ਤੈਭਾਈ॥ ਜੇ
 ਕਿਛੁ ਸਾਧਕ ਤੈਸੇ ਤੈਏ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਬਸਿ ਸਦ
 ਤਹਿ ਤੈਏ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਗਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਸਤਿਆ
 ਵਤੀ ਗਾਰਿ ਮੈ ਪੁਣੂ ਆਡਾਗ॥ ਜਾਉਇ ਸੁਮੁਖ ਕੈ
 ਬਾਸਿ ਤਾਹਨੈ॥ ਜਿਨ ਸੁਭਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥
 ਪੁਨਿਆਤਿ ਸਿਫੀ ਚਰਨ ਨਤਹਿ ਰਾਖੀ॥ ਤਬ ਨਾਮੇ

ਸਿਉਤਰਿਅੰਤਰਿਭਾਖੀਯਾਕੇਮੁਖਤੁਮਦੇਤਉ
ਘਾਗੀਕਾਨਕਉਐਠਿਜਗਾਇਉਠਾਗੀਨਾਮੇ
ਨਿਕਟਿਤੇਇਮੁਖਕਉਬੋਲਿਆਐਠਿਕਾਂਨਿਸੇ
ਤਰਿਤਰਿਬੋਲਿਆਐਠਿਬੈਠਿਓਸਿਮਰਿਓਤਰਿ
ਗਾਇਸੇਨਾਮੇਕੇਪਗਪਰਿਓਜਾਇਜੇਭੂਖਣਸਿ
ਆਅੰਗਧਾਰੇਸਭਨਾਮੇਕੇਸਿਰਪਰਵਾਰੇ॥੨੫॥
ਤਗਾਨਰਨਾਰੀਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਰੰ
ਜਾਸਭੁਤੀਜਨਮੁਦਤੁਭਏਜਿਵਸੁਰਉਦੇਸਰਕੰਜ
॥ਚੋਪਈਯੋਕਿਛੁਵਾਕੇਪਰਮੇਰਤਾਸਭਕਰਿਦਾ

ਦਾਨੁਪ੍ਰੇਮੁਪਦੁਲਯਾਨਾਮੇਕੋਸੇਸਿਖਕਠਾਇਓ॥
 ਨੀਨਾਮੇਕਾਨਕਛੁਛੁਕਿਜਨਾਇਓ॥ਜਬਪ੍ਰੇਮਸੁ
 ਹਤਿਨਾਮੇਕੀਪਰਸੀ॥ਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਕਛੁਅਉਰਨ
 ਦਰਸੀ॥੩॥ਆਪੁਰਖਰਹੇਤੇਇਚੇਰੇ॥ਸਭਾਪ੍ਰਦਿਮ
 ਤਿਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮੁਹੇਰੇ॥ਜੈਦੇਵਨਾਮਕਠਾਵਤਸੇਈ॥
 ਜਗੁਬਿਖਿਆਤਕਰਤਸਭਕੇਈ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਪ
 ਤਿਏਜੈਰਥਨਾਮਤਿਸੁਸਭਕੇਕਰਤਬੁਲਾਇ॥ਜਬ
 ਨਾਮਦੇਵਤੇਜੈਭਈਜੈਦੇਵਕਹੈਸੁਭਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ
 ਚਲਤਬਾਤਲੇਗਨਮਤਿਪਰੀ॥ਪ੍ਰਸਿਧਭਈਸੇਵਤੀ
 ਪਰੀ॥ਸਾਤਸਲੇਮਜਬਤਿਸੁਨਿਪਾਈ॥ਭਇਓਅ

ਚਰਜੁ ਕਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਦੇਵ ਤਿਨੈ ਲੀਓ ਤਕਾ
 ਗੀ॥ ਜੇ ਬੁਝਿਓ ਮੇ ਕਹੁ ਓ ਸੁਧਾ ਗੀ॥ ਗਾਇ ਪਦਾਰਜੀ
 ਉਠਿ ਰਿਆਇਓ॥ ਨਾ ਮੇ ਮੇ ਕੁਜ ਗਤਾ ਦੇ ਪਾਇਓ॥
 ਮੇਰੀ ਅਓ ਪਰਤ ਕਛੁ ਆਤੀ॥ ਤੰ ਤੇ ਤਉ ਅਬ ਭੋਗ
 ਉਵਾਤੀ॥ ੩੧॥ ਦੇਤਗਾ ਪਰਾਲ ਬਪਕੈ ਜਗਤੁ ਬ
 ਸਿਜੇ ਤੇ ਸਗੀਰ ਅਕਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਭੋਗੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਐਸਾ
 ਤਸਲੇ ਮਥੀ ਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੇਪਈ॥ ਸਾਹਸਲੇ ਮਘ ਰਿ
 ਗਊਰਾਈ॥ ਸੇ ਸੁਰਤੀ ਸੇ ਭਾਕਤੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੇ ਤਾਕ
 ਉਰਤੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨਤਾਕ ਉਰਤੈ ਨਿਤਾਰੀ॥
 ਵਾਕਉ ਦੂਪੁ ਮਧੁਰਾ ਅਤਿ ਅਤਾ॥ ਰਾਹੀਆ ਅਚਰਜੁ ਸੁਆ

ਦੁਜਿਨਿਲਤਾਮਾਧਰੁਖੰਡਮਧਰੁਮਿਸਰੀਜੇਈ
 ਤਾਂਕੈਪਟੰਤਰਿਲਗੈਨਕੋਈਘੋਪੇਕਰਪਾਨਸਾਤਗੀਝੰ
 ਈਦਈਵਸਿਜੋਗਤੇਪ੍ਰਨਤਜਾਈ॥੩੨॥ਦੇਤਰ
 ਤਿਸਕੈਮਰਨੈਦੁਖਭਾਇਆਸਾਤਸਲੇਮੋਚਿਤੁਜੋ
 ਬਿਖਿਆਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਿਓਸੇਦੁਖਦਾਈਮਿਤਾ॥੧॥
 ਚੋਪਈ॥ਨਾਮੋਕੋਤਿਨਤਬਤਿਬੁਲਾਇਆ॥ਭੁਖੰ
 ਭੋਤਕਰਿਤਿਸੁਸਮਝਾਇਆ॥ਤੈਬਿਪ੍ਰਜੀਵਾਇ
 ਰਖਿਓਜੀਥਾਮਾਅਬਗਊਜੀਵਾਇਦੇਹਮੁਖਿ
 ਨਾਮਾ॥ਦੇਹਗਊਮੋਕਉਤੈਪਿਆਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕੀ
 ਗੰਤਤੈਭਲੀਬੀਚਾਰੀ॥ਮੁਈਗਊਆਗੈਲੋਭਾਰੀ॥

ਬਛਗਤਾਂ ਕਾ ਠਾਢਾ ਦੁਆਰੀ ॥ ਜੀਵਾਇ ਗਉ ਬਛਗਤੁ
ਘਾਢੀ ॥ ਦੂਪ ਦੁਯੋ ਮੇਤਿ ਪੀਵਾਉ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋਤਰਾ ॥
ਜਉ ਗਉ ਮੁਈ ਨਹੀ ਜੀਵਈ ਤਉ ਤੋ ਕਉ ਇਤ ਬਾਗਾ ਕ
ਲਮਾ ਪਾਕ ਪੜਾਇ ਕੈ ਦੀਨ ਮਿਲਾਵਉ ਯਾਗਾ ॥ ਚੋਪਈ
ਜਉ ਤੁਮੁ ਸਲਮਾਨ ਨੇਤਵੈ ॥ ਤਉ ਦੇਤਿ ਤਿਆਗ ਪੂਨ
ਕਉ ਖੋਵੈ ॥ ਜੇ ਇਨ ਮੈ ਭਲੀ ਬਾਤ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਰਿ
ਖਾਵਤੁ ਮੇਯ ਨੁਮਾਨੈ ॥ ਨਾਮਾ ਸਭ ਘਟਿ ਆਤਮੁ
ਦੇਖੈ ॥ ਤਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੈ ॥ ਸੀਸਾ ਮਗਨ
ਜੀਵਨ ਕਾ ਭੂਲਾ ॥ ਸਦਾ ਹਰੇ ਕਵਲ ਸਿਉ ਧੂਲਾ ॥ ਗਉ
ਹੰਕ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥

੩੫॥ ਦੇਯਗਾਨਾਮਾਤਰਿਤਰਿਧਿਆਵਈਮਨਮਤਿਕ
 ਹੈਬੀਚਾਗਾਜੈਪ੍ਰਭਾਵੈਸੋਕਰੈਤਰਿਕੇਖੇਲਅਪਾਗਾ॥
 ਚੇਪਈਸਾਮਾਕਹੋਸਾਹਿਸੋਭਿਬਾਤਾਮੁਈਗਾਇਨੀ
 ਜੀਵੈਗਿਆਤਾਥੇਦਰੁਤੋਬਮਾਤਿਨੀਪੋਖਿਓਜਓ
 ਮੁਆਜੀਓਜੀਵਤਨੀਏਕਿਓਜਓਮੁਆਜੀਓਜੀ
 ਵਤਠਿਗਿਤੋਵੈਤਉਪੀਰੇਪੇਕੀਥਹਕਿਸੁਮਰਨਨਦੇਤਾ
 ਜੋਮੁਆਮੁਆਸੇਜਾਨਾਜੀਵਤਮਰੈਏਸੁਲਭਨਾ॥
 ਜੋਮਰੇਸੇਈਜੀਵਾਏਗਾਅਭਿਰਕਾਕਾਮੁਨੀਸਾਠਬ
 ਲੋ॥ ੩੫॥ ਦੇਯਗਾਮੁਆਜੀਵਨੀਵਈਸੁਨੀਐਸਾਤ
 ਸਲੇਮਾਗੈਸਰੇਕਿਓਕਰਤੋਸਮਝਤੁਆਪਨਾਨੇ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਚੇਪਈਜਓਤਨਮਾਏਪਾਥੇਸਾਠਾਕਉਨ

ਮਾਤਿ ਜੇ ਲਿਆਵੈ ਗਤਾ ਕਿਓਂ ਕਰੇ ਪੁਸਾਤੁ ਅਤਿ ਗੀਸਾ
ਇਆ ਮਾਤਾ ਤਾ ਬੀਤਿ ਨਹਿ ਮੰਗਾਇਆ ਤਾ ਬਪਾਵ
ਨਾਮੇ ਕੇ ਬੰਧੇ ਨਾਮਾ ਸਭ ਮਾਤਿ ਪਰਿ ਸਾਹਾਯੋ ਜਬਤਿ
ਮਤਾ ਵਤਗਜੇ ਛੋਰਾਇ ॥ ਵਤ ਕਰਿ ਮਲਾ ਮੁਪਛਿਤ
ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਿ ਅੰਕੁਸੁ ਵਤ ਛਿਰਿ ਭਠ ਲਿਆਵੈ ॥
ਮਾਨਿ ਸਿੰਘ ਦੇਖਿ ਗਜੁ ਅੰਕੁ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਤਰਾ
ਸੁਲਤਾਨ ਮਤਾ ਵਤ ਸਿਓ ਕਤੀ ਜਉ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਲੇ
ਤਾ ॥ ਤਉ ਤਨਾ ਪਾਨ ਮੈ ਸੇਹੀ ਗਜ ਕੈ ਪਗ ਤਰਵੇਤ ॥
੧ ॥ ਚੇਪਈ ॥ ਨਾਮੇ ਮਾਤਾ ਜਾਇ ਓਕ ਲਾਵੈ ॥ ਕਤੈ
ਰਾਮਤ ਜਿ ਕੁਤੇ ਭਾਇ ॥ ਮਾਨੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਜਰਤ ਕ
ਤੈ ॥ ਈਤਾ ਸਿਉ ਤੁ ਮਾਗ ਰਤੈ ॥ ਰਾਮੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕ

੨੪

ਦੁਇਨਾਤੀ॥ ਆਕਤਿਬੇਕਉਕਿਆਪਛੁਤਾਤੀ॥
 ਨਗਾਰਿਲੋਕਸਭੇਜੁਰਿਆਵੈ॥ ਆਪਮੈਮਿਲਿਮਿ
 ਲਿਬਾਤਚਲਾਵੈ॥ ਇਤੁਤਤਰਿਭਗਤੁਕੁੰਤਾਤੀ॥
 ਅਬਾਇਤਲਾਜੰਗਖੈਕਿਨਾਤੀ॥ ੩੭॥ ਦੋਤਗਾਸਭਕੋ
 ਕਉਤਕੁਦੇਖਤੀ॥ ਮੁਖਮੈਅੰਗੁਰੀਛਾਗਿ॥ ਤਤਕਰਿਬਿ
 ਨਤੀਕਰਤਿਤਰਿਏਤਲੇਹਉਬਾਗਿ॥ ੧੮॥ ਪਈ॥ ਨਾਮੇ
 ਮਨਇਤਕਛੂਨਆਵੈ॥ ਵਾਕਉਸਭਮਤਿਬੁਝਮੁਦਿ
 ਖਾਵੈ॥ ਜਨਮਮਰਨਇਤੁਕਤੁਕਤਾਨੀ॥ ਠਹਿਸਭ
 ਮਤਿਜਿਉਧਰਤੁਮਤਿਪਾਨੀ॥ ਤਰਿਆਪਨਾਬਿਰਦੁਸ
 ਮਾਰਾਭਾਈ॥ ਜਿਨਿਸਦਹੀਤਰਿਜਨਪੇਜਰਖਾਈ॥
 ਜੀਵਾਇਗਉਤਤਾਠਾਢੀਕਰੀ॥ ਸੀਨਗਾਇਨਕੇਵਲ

ਲੇਚਨਪੋਤੇਜੀਕੀਕਥਾ॥ ਤਿਨਕੋਕਤਿਨਕਤਾਂਨਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪਰਗਟਭਈ॥ ੨॥ ੩॥ . ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਚੀਨਜੈਦੇਦੁਜੀਕੀਚਲੀ॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਥਜੈਦੇ
ਦੁਕੀਲੁਨੇਦੁਕਹਾਂਨੀ॥ ਜਿਥੀਸੁਨਿਸਾਤਿਵਾਯਾਖਿ
ਵਖਾਨੀ॥ ਸਾਧਸਮਾਗਮੁਤਿਸਕਉਭਇਆ॥ ਪੇ
ਮਕੇਸੁਆਦੁਤਤਤਿਨਿਲਇਆ॥ ਪੇਮਮਗਨ
ਮਾਤਾਸਦਾਰੋਤੇ॥ ਸਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਅੰਤਰਿਲਤੇ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਪ੍ਰੀਤਮੁਜਾਨੈ॥ ਅਧਿਕਪੇਮਸਿਉ
ਤਾਂਸਿਉਠਾਨੈ॥ ਆਪਤੇਭੁੰਨਪ੍ਰੀਤਮਨਹੀਜਾਨੈ॥

ਇਹੁ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਕਰਤੀ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧ ॥ ਦਿਖ
ਯੋਗ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੇਸੀ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਨਾਜਗੁ ਭਿੰਨ ਦਿਖਾਇ ॥
ਅਨਰਿਵਚਨ ਇਤ ਪ੍ਰੇਸੁ ਤੈ ਕਾ ਪਤਿ ਬਗਨਿ ਓਜਾ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਸ ਬਨ ਜੋ ਤੇਟਾ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਜੀ ॥ ਜੋਈ ਕਰਤ ਸੇਈ ਜਾਨਤ ਆਤੀ ॥ ਮਨ ਮਾ
ਨ ਕ੍ਰਤਿ ਸਹੀ ਪਤਿ ਬੇਚਤਾ ॥ ਪਰ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁ
ਰ ਜਿ ਸੁਦੇਖਤਾ ॥ ਮਨੁ ਬਧਿ ਚਿਤੁ ਸਭੁ ਤੀ ਦੇਤੁ
ਹਤਾ ॥ ਦੇਹ ਸਹਤ ਅਤੰ ਕਾਰਨਿ ਵਾਰਤਾ ॥ ਤਬ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤੁ ਸ੍ਰਿਪਲੈ ਪਰੈ ॥ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਕਾਜੁ ਤੁ

ਤਾਗਸਰੈ॥ ਇਤੁਸਉਦੇਲਾਤਾਸਦਹੇਇ॥ ਭਾਵੈ
 ਕਰਿਦੇਖੇਸਭਕੋਇ॥ ੩॥ ਦੋਤਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਨ
 ਜੋਤੋਟਾਨਹੀਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਮਨੁਮਾਨਕੁ
 ਤਿਯਬੇਚੀਐਜੋਬਡਗਾਤਕੁਹੋਇ॥ ੪॥ ਚੋਪਈ
 ਜੈਦੇਵਮਨੁਤਨੁਸਗਾਰਾਦੀਨਾ॥ ਸਿਰਸਾਏ
 ਤਿਨਪ੍ਰੀਤੁਮੁਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਤਿਨੈ
 ਪਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁਭਾਨੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਆ॥ ਤੀਨਭਵਨਅਭਿਸਭਬਿਸਤਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤੁਮਜਾਇਨਿਤਾਗਾ॥ ਗੀਤਗੋਬਿੰਦਬਾਨਿ

ਸੇਕਰੈ॥ ਲੀਲਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਉਚੁਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਅਉਤਾਰ ਲੀਲਾ ਜੇਕਰੀ॥ ਪਰ ਕਿਰਤ ਪੁਰਖ
ਗਾਇਨ ਹੀ॥ ਆਦੇਤਗਾ ਜੇ ਜੇ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਰੀ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਇ॥ ਸੇ ਸੇ ਜੇ ਦੇ
ਵ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਸਿ ਬਰਨੀ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਲੇਕਾ ਗਲੁ ਪੈ ਥੀ ਤਿਨਿ ਕੀ ਨੀ॥ ਕ
ਲ ਮਦਵਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਲੀਨੀ॥ ਜਬ ਤੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਬਝਾਵੈ॥ ਅਉ ਪ੍ਰੇਮ ਅਛਰੁ ਤੇ ਇਹ ਸ
ਨਾ ਆਵੈ॥ ਲੇਪੈ ਥੀ ਤਾ ਪਰਿ ਲਿਖਿ ਧਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ

ਮਗਨੋਇਤਾਂਕਉਪਵੈਗੋਪੀਤਰਿਜੀਉਪ੍ਰੇਮ ੧੧੮
ਕਮਾਇਆ। ਬੇਦਬਿਆਸਭਾਰਬੁਮਤਿਗਾਇ
ਆ। ਸੀਭਾਗਵਤਮਤਿਕਤਿਜਿਵਜਾਨਾ। ਸੇ
ਜੇਦੇਵਨੇਕੀਭਿਬਾਖਿਆਨਾ। ੪। ਦੋਤਗਾ। ਜਬਪ੍ਰੇ
ਮਮਤੇਦਪਬਤਿਭਲੈਜਿਵਜਲਪਰਲਤੇਇ।
ਸੀਰਾਧਾਅਉਕ੍ਰਿਸਨਕਾਪ੍ਰੇਮਬਖਾਨੈਸੇਇ।
੧। ਚੇਪਈ। ਭਿਭਿਪ੍ਰਤਤੀਪੋਥੀਲੀਨੀ।
ਪ੍ਰੇਮਤਤਾਂਅਧਕਾਈਕੀਨੀ। ਸੀਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ
ਨਕੀਕਾਅਸਾਗੀ। ਸੇਈਬਰਨਿਆਸਟਪਈ

ਧਾਰੀ॥ ਤੁਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਐਸੇ ਤਥ ਆਵੈ॥ ਮਾਨਕ
ਰਿਗਾਂ ਪਾਕਿ ਸਨੁ ਮਨਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਗਾਂ ਪਾਸਿ ਉਬਿ
ਨਤੀ ਕਰਈ॥ ਕਾਮ ਅਗਨੁ ਮੇਛਾ ਤੀਜਰਈ॥
ਜੇ ਚਰਨ ਕਵਲੁ ਮੇਤਿ ਹਿਰਦੇ ਧਾਰਤੁ॥ ਧਰ
ਸਿਰ ਪਰ ਸਭ ਦਾਤੁ ਨਿਵਾਰਤੁ॥ ਪਾਇਤਰਾ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਬਾਨੀ ਉਮਗਾਨੀ ਮਨੁ ਸੁਕਰਿ ਉ
ਲਿਖ ਆਜੇਗਾ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਕੇ ਗਰਬ ਪ੍ਰਤੀ
ਸੇਇ ਉਕਤ ਨ ਜੇਗਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੇਠਾ ਕ
ਰੁ ਤਿਭਵਲ ਕੇ ਰਹਈ॥ ਸੇਤੇਇ ਅਧੀਨ ਐਸੇ

ਕਿਉ ਕਹਈ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਰਪਤ ਕੇ ਅਮਰ ਦਿਓ ੧੩੦
ਮਾਨੁ॥ ਅਉਰ ਕਰਮ ਕੇ ਤਿਰਿਓ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਕੰਸ
ਕੇ ਸਾਜਿ ਨਿਧਰਨ ਪਛਾਰੇ॥ ਇਵ ਤਿਓ ਆਸਿਉ
ਕਿਉ ਬਿਨਤੀ ਪਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾਗੁ
ਡਾਢਾ ਰਿਉ॥ ਕਾਟਿ ਦੂਸਾਨ ਨ ਬਾਨ ਨ ਮਾਰਿਉ॥
ਜੇ ਸੁਭ ਪਟਿ ਭੀਤਰ ਭੇਗੈ ਭੇਗੁ॥ ਤਿਓ ਆਮਾਨ
ਕਿਓ ਆਤਰ ਨ ਜੇਗੁ॥ ੬॥ ਦੋਤਗਾ ਭਰਨ
ਸਭ ਸਕੇ ਮਰਦਨ ਸਕਲ ਕੇ ਮਾਨੁ॥ ਸੇ ਤਿਓ ਆਸੇ
ਕਿਉ ਕਹੈ॥ ਕਿਉ ਬੁਝੈ॥ ਅੰਮਨ ਅਗਿਆਨ॥ ੧॥

ਏਪਈ। ਤੁਕਕਉਏਫੇਰੇਅਉਰਬਨਾਵੈ। ਤਤਾਂਅ
ਛਰੇਕੇਈਅਉਰਨਆਵੈ। ਥਿਬਪਟਕਾਲਉਮ
ਨੁਭਰਮਾਇਓ। ਤਤਾਪਰਗੁਉਕੇਈਅਉਰਨਹੀ
ਆਇਓ। ਵਤੀਭਾਉਅਰਬਤਬਬਨੈ। ਬਤਤੀ
ਗਨਤੀਤਾਪਰਗਨੈ। ਤਾਂਤੇਤੁਕਵਤਲਿਖਨਹੀਸ
ਕੈ। ਅਤਿਸੁਕਚਾਵੈਨੀਚੇਤਕੈ। ਮਨਚਿਤੁ
ਬੁਧਤਹਾਪਚਿਹਾਰੇ। ਤਾਕੀਲੀਲਾਕਉ
ਨੁਬੀਚਾਰੈ। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਰਜੇਰਮਛ
ਰਗਹਿਓਬਨੈਨਅਉਰਬਨਾਇ। ਜਿਉਚੈ

ਮਕਸਨਮੁਖਟਿਰੈਲੇਹਸੇਤੁਕਤਿਉਆ ॥੨੧॥
ਉ॥੧॥ਚੈਪਣੀ॥ ॥ਤਬਜੈਦੇਵਆਧਿ
ਅਕਲਾਇਚਾਪੇਖੀਬਾਧਸੇਬਾਹਰਿ
ਆਇਚਾਲੇਆਸਨਸਰਤਾਦਿਗਾ
ਇਚਾਕਰਿਇਸਨਮਨੁਜਪੁਤਪੁਦੀ
ਚਾਇਕਤੁਕਰਹੀਲਿਖਣਨਕੀਚਿ॥
ਮਨਚਿਤੁਬਧਿਭਏਲਿਵਲੀਣਾਪੇ
ਮੀਪੀਤਮਕੈਰੰਗਭੀਨਾਜਬਜੈਦੇਵ
ਰੂਪਧਰਿਲੀਚਿਗੁਸਾਣੀ॥ਪਰਮਹਿਮ॥

ਇਤਿ ਆਬੁਲਾਈ॥ ਦਵਤ ਕਲਮ ਪੋਥੀ ਮੰ
ਗਿਲੀ ਨੀ॥ ਸੋਈ ਤੁਕਤਾਂ ਪਰਲਿਖਦੀ ਨੀ॥
੮॥ ਦੋਤ ਗਾ॥ ਇਤ ਪੋਥੀ ਪਰਤ ਹਿਤੁ ਕਲਿਖੀ
ਤਉ ਗਾਧੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤੇਗਾ॥ ਚਰਨ ਪਰਿਸੀ
ਅਗੀ ਕਰੇ ਛਾਤੀ ਜਗਤ ਜੋ ਮੇਗ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ
ਤਹਿ ਤੁਕਲਿਖਿ ਕੈਉ ਠਿਬਾਤ ਹਿਧਾਇਆ॥
ਜੈ ਦੇਵਨਾਇਧੋਇ ਪਰਿਆਇਆ॥ ਬਾਤਹਿ
ਪੋਥੀ ਪਗੀਦਿਖਾਈ॥ ਤਬ ਤਿਆ ਕਥੈ ਪੂਛਿਓ
ਜਾਈ॥ ਇਤ ਪੋਥੀ ਕਿਨ ਨੈਤੈ ਕਾਢੀ॥ ਕਾਕੋ ਪੋ

ਮਪਕਿਨਰੁਚਥਾਦਿਯਾਕਿਅਕਤੈਮੈਅਚਰਜ
 ਦੇਖਾਥਾਥਨਿਆਇਓਕੋਈਤੁਮਰੈਰੇਖਾਕਿ
 ਅਜਾਨਉਤੁਮਤੀਥੇਸੇਈ। ਕੇਤੁਝਰੇਖੁਲੇਆ
 ਏਥਿਕੋਈ। ੮। ਦੇਤਗਾਮੁਝਤੇਪੋਥੀਮਾਗਿ
 ਕੈਇਕਤੁਕਲਿਖੀਥਨਾਇ। ਸੇਤੁਮਦੇਖਤੁ
 ਦਾਇਆਲਜੀਬੁਝਤੁਤਰਿਜੁਬੁਝਾਇ। ੧। ਚੇ
 ਪਈ। ਬਾਮਨਕਉਅਚਰਜੁਇਤੁਤੁਇਆ।
 ਸੁਨਤਬਚਨਬਿਸੇਸੇਤੈਇਗਾਇਆ। ਲੇਪੋਥੀ
 ਵਤਤੁਕਜੁਨਿਹਾਰੈ। ਗਿਆਨਅੰਜਨਮਨਿਨੈਨੈ

ਧਾਰੈ। ਨੈਨ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਨੇ ਬਨੀਹ। ਅਬ ਵਧ
ਨੈਨ ਪ੍ਰਾਇਓ ਭਧੀ। ਜੈ ਦੇਵ ਨੇ ਇਤ ਕਲਾਪ ਛੁ
ਨੀ। ਮੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਪਿ ਅਗੇ। ਆਇ ਲਿਖਾਨੀ। ਤ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਬਢੀ। ਆਸਾ। ਗੇ ਮਰੇ ਮਮਤਿ
ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੧੦। ਦੇਹਗਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਾ।
ਤਨਿ ਉਪਜੀ। ਸਭ ਪਰਲੇ ਕੀਏ। ਆਇ। ਜੈ ਸੇਪ
ਹਲੇ। ਅਗਾ। ਨਿਕੀ। ਬਿਨੁ। ਅਨੀ। ਨਦੁ। ਗਾਇ। ੧। ਚੇਪ
ਈ। ਜੈ ਜੈ। ਅਛੁ। ਤਤਾ। ਸੁਹਾਈ। ਤਿ। ਸੁਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਸਭ ਮੇ। ਦੇ। ਇਦੇ। ਪਾਈ। ਪੇ। ਚੇ। ਦਿ। ਸਟਿ। ਜਬ। ਅੰਤ
ਧਾਰੈ। ਤਤਿ। ਤੀ। ਪ੍ਰੀਤਮੁ। ਜਾਇ। ਨਿ। ਜਾਰੈ। ਉ। ਚਨੀ। ਚਇ

ਤਉਤਸਭਦੇਖੈ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੀਤਮੁਸੇਅਉਗਨਪੇਖੈ॥ ੧੩੩
ਤਉਤੀਮੈਮਾਤਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈ॥ ਜੇਤਸਰੂਪੀਬੂਤ
ਮੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਵਤਮੁਗਤਿਜੇਉਸਿਆਤੀ॥ ਸੇਤੀਆ
ਭੇਦਦੇਖਨਕਉਚਾਤੀ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੈਤੂਤੂਮੈ
ਭੇਦੁਨਾਅਲਖੁਅਖੰਡਸੁਯਾਇ॥ ਤੀਨਭਵਨਤਾ
ਰੂਪਮਾਤਿਭੀਤਾਕੋਤਾਕਾਦਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥
ਉਮਾਗਿਓਪ੍ਰੇਮੁਦੇਹਸੁਧਿਗਈ॥ ਮਨੁਚਿਤੁਬੁ
ਧਿਬਕਤਤਤਭਈ॥ ਨਿਬਲਭਏਦੇਹੀਕੇਅੰਗਾ॥
ਹਸਨਤੁਗਤਿਗਈਬਾਨੀਮਾਨੇਸੀਤਪਾਤਕੇਅੰਗਾ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਨ ਉਮਾਗਿ ਭਜ ਬਾਣੀ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕੀਸ
 ਭੁਭੁਧਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਤ ਨ ਬਧ ਬਭੁਗਾਈ ॥
 ਬਿਦੇਯ ਕੇਵਲ ਮੁਕਤਿ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਦੇਹ
 ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਰਹਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮੁੰਦ ਮਹਿ ਜਲ ਤੇ ਇਬਨ ॥
 ੧੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਦੇਖਿ ਅਵਸਥਾ ਪੀਅਕੀ ਤ੍ਰਿਆਗ
 ਈ ਮੁਰਣਾਇ ॥ ਛਾਤੀ ਪੀਟੈ ਸਿਰੁ ਖੋਲੈ ਕਰਿਤਾਇ
 ਤਾਇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੀਆ ਕਉ
 ਦੇਖਿ ਤ੍ਰਿਆਪੀਗ ਨਧਗਾ ॥ ਸਿਰ ਕਉ ਖੋਲਤ ਬੇਗੀ
 ਕਰਾ ॥ ਛਾਤੀ ਪੀਟ ਤਿਨ ਦੀਨੁ ਸੁਜਾਇ ॥ ਮਨੋ ਬਿ
 ਤਜਗੀ ਮਨੁ ਬੰਧਿ ਭਾਇ ॥ ਦੇਉ ਨੇਨ ਦੁਇ ਘਟਾ

ਸਤਾਈ॥ ਮੁਸਲਧਾਰ ਜਿਵੇ ਬਰਖਾਈ॥ ਮਸਤ
 ਕੁਛੇਰਿ ਦੀ ਚੋਤਿ ਨ ਬਾਲਾ॥ ਰਕਤ ਫੂਟਿ ਬਤਿਓਪੁ
 ਨਾਲਾ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਆਗੀ ਪਿਆਸੀ ਗਥਈ॥ ਬਿ
 ਹਤੁ ਕੋਰੀ ਮੰਗੈ ਤਸਲੁ ਸੇਈ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਗਾਇਕ
 ਭਰਤਾ ਪੁਨਿ ਹਰਿਗੁਰੂ ਤੀਏ ਬ੍ਰਹਮ ਸਹੂਪੁ॥ ਤਾਨੀ
 ਕੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਿਸੁ ਦੇਖਤੁ ਭੁਇਓ ਅਨੂਪੁ॥ ੧੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਸ
 ਬਤਿ ਆਬਤੁ ਚੀਕੇ ਮਾਰੇ॥ ਤਾਇਤਾਇਕ ਰਿਆਇ
 ਕਾਰੇ॥ ਤਬ ਨਿਪਰੇਸੀ ਜੁਰਸ ਭੁਆਏ॥ ਨਾਰਪੁਰਖੁ
 ਬਤੁ ਭਰਿ ਮਚਾਏ॥ ਤਾਨੀ ਕਓ ਕਏ ਬੁਝਾਇ॥ ਤੁਹ
 ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਕਿਛੁ ਲਗੀ ਬਲਾਇ॥ ਝਾਰਿਛੁ ਕਿਨੀਕਾਇ

ਸੁਕਰੀਐ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਚਾਕੀ ਪਚੈ ਮਰੀਐ॥ ਜਬ ਉ
ਪਚਾਤੇ ਤੇ ਇਨ ਨੀਕਾ॥ ਤਬ ਕਉ ਨੁ ਮਿਟਾਵੈ ਦੁਖ ਤਿ
ਤਜੀਕਾ॥ ੧੪॥ ਦੋਤਰਾ॥ ਤਾਨਾਗੀ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਕਤਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਾਇ॥ ਤਮਾਇ ਸੁਨੀਕਾ ਕਰਤੇ
ਮਨ ਸਿਤੋਖਾ ਦਿਛਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਮੁਲਾ ਪਾਧੇ ਉ
ਲਝੇ ਜੇਤੇ॥ ਝਰਿਛੂ ਕਿਪਾ ਚਿਤਾਰੇ ਤੇਤੇ॥ ਸਭੁ ਪਚਿਤ
ਰੇ ਘਰਿ ਤਿਸਿ ਧਾਰੇ॥ ਤਤਤਿ ਪਉਦੁ ਹੋਤੇ ਬਿਚਾਰੇ॥
ਬਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਧੇਰੀ ਪਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛੁਤਾਰਾ॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆ॥
ਨਾਮਿ ਟਿਓ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਤਬ ਨਾਗੀ ਮਨਿ ਘਟੀ ਬੀਚਾਰੀ॥
ਏਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਤਰਿਹਰੀ ਮੁਹਾਰੀ॥ ਇਸ ਕੈ ਜੋ ਕੀਛੁ ਸੀ

ਸਾਭੁਇਆਹਾਰਿਤਾਤਿਨਿਵਾਰਨਤੁਕਲਿਖਿਗਇ
 ਆ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਯਬਤ੍ਰਿਆਐਸੇਬੁਝਿਓਵੁ
 ਮੂਰਤਿਪਰਿਓਧਿਆਨੁ॥ ਬਹੁਰਪ੍ਰੇਮੁਤਾਤ੍ਰਿਆ
 ਕਉਰੋਮਰੇਸੀਚਰਾਨ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਨਿਤਿਸੁ
 ਪ੍ਰੇਮਕਰੀਆਧਕਾਈ॥ ਮਾਨੇਮਛੁਲੀਜਲਠਸਾਈ
 ਅੰਤਰਿਧਿਆਨਤੋਇਬਿਨਤੀਕਰਈ॥ ਪ੍ਰਭਚਰ
 ਨਨਪਰਮਾਥਾਧਰਈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਅਨਾਥ
 ਕੇਨਾਥਾ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਰੁਕੈਸਾਥਾ॥ ਜੇਦਰਸ
 ਨੁਦੇਪੋਥੀਮੰਗਲੀਦੀ॥ ਸੀਸੈਨਿਵਾਰਨਿਤੁਕਲਿਖਿ
 ਦੀਨੀ॥ ਸੇਈਦੇਇਦਰਸਨੁਸੀਤਾਪੁਨਿਵਾਰਨੁ॥ ਜੇਦੇਦੇ

ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਓਠ ਹੁਤੁ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਤ ਕਾ ਜਿਤੁ ਪ
ਇਧੇ ਮੁਖ ਕਾ ਸਈ ਪੀਤ ਮੁਖ ਗਟਿ ਓਜਾਨੁ ॥ ਸ
ਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਮਿਲਿ ਕਰਤੈ ਸਭੇ ਬਖਿਆ
ਨੁ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੂਰਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਇਨਹੀ ਮਾਤਿ ਦੇ
ਖਿਆ ਜੋ ਦੇਵ ਕੇਤਰਿ ਧਾਰਿ ਓਠੇ ਖਾਯਾ ਅਇ
ਤ੍ਰਿਸਾ ਕਓ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ
ਜੋ ਦੇਵ ਓਠਾਇਆ ਨਾਹ ਪੁਰਖ ਦੇ ਓਮ ਗਨਾਨੇ
ਅੰਗ ਸੰਗ ਪੀਤ ਮਾਤਿ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਦੇਓ ਮੂਰਤਿ ਏਕ
ਸੀਵਤ ਦੇਖੇ ॥ ਤਾ ਮਾਤਿ ਭੇਦ ਭਉ ਨਹੀ ਪੈਖੇ ॥ ਭੇਦ
ਭਾਉ ਜੋ ਤੇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਰਾਕੀਲੀ ਲਾਤਿ ਸੁਬਨਿਆਵੈ

੧੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਰਿ ਜੋ ਵਜੈ ਦੇਵ ਤਰਿ ਨਾਗੀਰ ਤੀਨਿ ॥
 ਤਾਰਾ ਮਾਨੋ ਖਨ ਤੇ ਮਕੇ ਕਰੋ ਏਕੈ ਜਾ ਏਕੈ ਰਿ ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਤਿ ਤਿਆਮ ਨਿ ਚਿਤਾ ਭਈ ॥
 ਸੋ ਚਿਤਾ ਵਤੁ ਜਾਇ ਨ ਕਤੀ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮਤਿ ਇ
 ਤੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਇਨ ਮੇ ਕੋ ਮੈ ਭੁਰਤਾ ਕੋ ਏਕ ਰਤਾਰ ॥
 ਜੇ ਇਨ ਮੇ ਤੇ ਤਰਿ ਲਖਿ ਪਾਵਉ ॥ ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ
 ਤਿਸ ਆਖਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਜੇ ਸਹੁ ਪਤਰਿ ਗੋ ਕਲਧ ॥
 ਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਧਾ ਕਉ ਪਾਨਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੇਈ ਦਰਸ

ਨੁਦੇਖਨਮਨਿਚਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਸੇਈਦਿ
ਖਾਉ॥ ੧੮॥ ਦੇਭਗਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਤਰਿਤਬੈਸੇਈ
ਸਰੂਪਬਨਾਇ॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖਦਿਖਗਾਇਕੈਲੀਨੇ
ਉਲੀਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਰੇਮਨਦੇਖੋਪ੍ਰੇਮਬ
ਡਾਈ॥ ਜਿਨਿਬਿਨਸਾਧੇਤੀਸਿਧਪਾਈ॥ ਜੋਗ
ਬੈਰਾਗੁਨਤਪਸਿਆਕੀਨੀਗਨਾਦੇਤੀਕਾਟਿਤੁ
ਤਾਸਨਦੀਨੀ॥ ਮੁਡਮੁਡਾਇਨਕੰਨਪਗਾਏ॥ ਨ
ਤੀਚੇਲੈਜੇਹਿਸਿਧਾਵਾਏ॥ ਤਟਤੀਰਥਜਾਇਨਾ
ਗੁਫਾਬਾਧੀ॥ ਨਤੀਪਉਨਸਾਧਨਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮੁ

ਕਰਾਪੀ॥ ਜਟਾਬਧਾਇਨਨਗਨਠਿਰਿਓਤੇ॥ ੧੩੭
ਤੀਤੋਮਜਗਜਲਕਦਾਨੁਕਰਿਓਤੇ॥ ੧੮॥ ਦੇਤਰਾ
ਪੇਸਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪਾਇਆਨਿਰੰਕਰਸੁਖਸਾਗੁ॥ ਆ
ਕਰਮਕ੍ਰਮਜਗਮਤਿਸਰੁਮਤਿਪ੍ਰੇਮੁਆਪਾਗੁ॥ ੧॥
ਸੋਰਥਾ॥ ਪੁਰਨਕਰੀਦਿਆਲਦਿਜਕੀਪਰਚੀ
ਜਿਉਸੁਨੀ॥ ਜਉਸਰਧਾਦੇਇਗੋਪਾਲਰਵਿ
ਦਾਸੁਕੀਪਰਚੀਅਬਸੁਨੇ॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ੭
੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਰਚੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥
ਦੇਪਈ॥ ਅਬਗਵਿਦਾਸਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥
ਜਿਉਸੁਨਿਓਤਿਓਬਰਨਗਈ॥ ਗਵਿਦਾਸਚਮਾਰ

ਰੁਕਤਾਵੈ॥ ਜਾਤਧਰਮਕੁਲਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ ਨਿ
ਸਬਾਸੁਰਅਪਕਰਮਨਮਾਤੀ॥ ਲਾਗਰਹੈਕਿ
ਛਸਮਝੈਨਾਤੀ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੋਨਤੀਅਪ
ਕਾਗ॥ ਤਤਗਿਆਨੁਕਓਲੈਚਮਾਰੂ॥ ਜਾਤਬ
ਰਨਕੁਲਕਾਤੀਨਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਹੁਪੁਰੋਇਰਤਅ
ਅਧੀਨਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਰਤਨੁਸਭਕੀਓ
ਹਤਸਭਕਓਤਾਕੀਆਸਾ॥ ਕਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਨਿ
ਪਾਇਆਥਨਾਪ੍ਰੇਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ
ਜੀਸੁਘਾਟਿਪ੍ਰੀਤਮੁਜੋਤਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਘਾ
ਟਿਮਾਤਿਪ੍ਰੇਮੁਓਮਗਾਵੈ॥ ਓਮਗੋਪ੍ਰੇਮੁਪ੍ਰੀਤ

ਮਰੇਪਾਵੈ॥ ਪੇਮੀਪ੍ਰਿਤਮਏਕੋਤਿਜਾਵੈ॥ ੧੩੮
ਤੈਪ੍ਰੇਮਤਤਅਊਰਨਬੀਅਯਾਪ੍ਰੇਮੁਰੂਪਘਟਿ
ਘਟਿਵਰਤੀਅਯਾ॥ ਪੇਮਕੀਬਾਤਕਾਂਨਜਿਸੁ
ਪਰੈ॥ ਓਮਗੈਪ੍ਰੇਮੁਤਿਸੁਬਊਗਕਰੈ॥ ਕਰਿ
ਬਊਗਪੁਨਕਰੈਸਿਆਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕਮਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ੨॥ ਦੇਤਗਾਪ੍ਰੇਮੁਪ੍ਰੇਮਸਭੁਕੇਕ
ਤੈਪ੍ਰੇਮੁਨਜਾਨੈਕੇਇ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਪੁਰਖਪਰਮਾਤਮ
ਜੁਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੋਇ॥ ੧॥ ਚੇਪਈ॥
ਪ੍ਰੇਮੁਪੁਰਖਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਕਿਰਤਾ॥ ਇਤਜਗੁ

ਤੈਤਾਕੀਪ੍ਰਵੇਰਤਾ॥ਪਰਕਿਰਤਕੈਬਸਿਤੋਇਕਰ
ਮਕਮਾਵੈ॥ਕਰਮਕਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇ
ਮੁਭਾਉਜਬਪਦਿਮਤਿਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਗੁਲਨੀ
ਦਤੇਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ਜਾਗਿਪਰੈਛਿਰੀਨੀਦ
ਨਆਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਮੁਤੋਇਜਾਵੈ॥ਕਤ
ਰੁਸੁਨਨਕੀਸੋਬਿਧਿਨਾਤਿ॥ਦੇਖੇਤੁਤੇਮਨਪ
ਤੀਆਤਿ॥੩॥ਦੇਹਗਾਪਾਟਿਬਾਟਿਨਤੀਪ
ਈਸੋਪ੍ਰੇਮੁਨਤਾਟਬਿਕਾਇ॥ਜਥਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿ
ਰਪਾਕਰੈਪਦਿਤੀਮਾਤਿਉਮਗਾਇ॥੧੯੫੮

ਗਵਿਦਾਸੁਰੈਨਸੁਖੋਪਤੋਸੇਤਾ॥ਤਤਾਬਿਨਪੇਮਕ ੧੨੯
ਛੁਆਉਰਨੇਤਾ॥ਤਿਨਤਤਾਅਪਨਾਆਪੁਨਿਰ
ਗਾ॥ਇਤਜਗੁਜਾਕਾਆਤਿਪਸਾਰਾ॥ਚਮਕਪ
ਰਿਸੁਧਮਾਤਿਆਇਓਪੁਨਿਪੇਮਮਤੇਦਧੋਗੇ
ਤਾਖਾਇਓਕਬਰੂਬੈਕਬਉਪਰਿਆਵੈ॥ਪੇਮ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਥਾਤਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨੁਤਿਸੁਚੈ
ਨੁਨਪਰੈ॥ਅਤਿਨਿਸਿਪੇਮਮਗਨਮਾਤਿਜਰੈ॥
ਮਾਦੇਤਗਾ॥ਸੁਖਤੇਹੁੰਗਾਤੁਇਗਾਇਆਮਨੁਜਾ
ਇਰਤਿਓਵਨੈਨਾ॥ਬੇਲਨਅਉਸੁਰਨਾਲਤੇਜਿਉ
ਚੰਦ੍ਰਚਕੋਰਾਨੈ॥१॥ਚੋਪਈ॥ਕਰਨੀਚੇਛਤਗਰ

ਦਨਰਾਇ। ਸੀਤਉਸਨਸਤਸਮਕਰਿਸਤੈ॥ ਨਤ
ਕੀਸਕੋਤਿਸਰਤਿਓਨਿਤਗਾਲਗਤਪ੍ਰਮਸੇਤੈ
ਇਗਾਇਓਬਓਗਾ। ਬੁਧਾਭਲਾਕੋਉਕਤਿਜਾਵੈ।
ਕਹਿਉਚੇਤਿਸੁਨਦਰਨਲਾਵੈ। ਕੋਈਆਨਖਾ
ਕਸਿਰਿਤਾਹੈ। ਕੋਈਧਰਮੁਦਾਇਆਕਰਿਚੰਦਨ
ਧਾਹੈ। ਏਤਬਓਗਾਕਿਛੁਮਾਨਿਨਤੀਅੰਨੈ॥ ਗ
ਚਰਤਿਓਪੂਰਨਤਗਵਾਨੈ॥ ਪ॥ ਦੋਤਗਾਮਨੁ
ਪ੍ਰਕਾਸਕੁਦੋਤਕਾਸਰੁਇੰਦ੍ਰੀਕੀਲੇਸਾਗ। ਸੇਜ
ਇਰਚਿਓਨਿਜਪ੍ਰੀਤਮੇਕੋਕਰੈਦੋਤਸਿਤਾਗ॥ ੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਅਰੇਪ੍ਰੇਮਤੁਬਗੀਬਲਾਇ। ਜਤਤੁਰ

ਭੁਤਿ ਤਤ ਕੇ ਨਗਤਾਇ। ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੇ ਜਨਿ ਕਾਗੀ ॥ ੧੩੦ ॥
ਪ੍ਰਮਾ ਅਗਨਿ ਜਾਤਿ ਤਨਿ ਜਾਗੀ। ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਉ
ਤੇ ਸੋ ਨ ਬਿਆਪੇ। ਸਭੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪ੍ਰਮੁਤੀ ਜਾ
ਪੈ। ਜੇਗ ਬੈਰਾਗਾਗਿ ਅਨਜੇਈ ਸੋ। ਪ੍ਰਮਗੁਰੂ
ਪਤਿ ਚਲੇਦੀ ਸੋ। ਸਭੁ ਦੇਖੇਤ ਮਝਾਰਿ ਪਛ
ਗਾ। ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮੁ ਤ੍ਰਿਭਵਲਸਾਗ। ਦੁਇਤਰੰ
ਪ੍ਰਮਾ ਬੀਜ ਅੰਗੁਰੁ ਜਗਿ ਸੀਸਾ ਸੋ ਚਨਕਾਇ।
ਜਿਸੁ ਪਾਟਿ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਈ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੋਇ
ਜਾਇ। ਆਚੇ ਪਈ। ਅਧਕ ਪ੍ਰਮਾ ਰਿਵਦਾਸਲ
ਗਾਨਾ। ਜਗਤ ਓਰ ਤੇ ਭਇਓ ਦਿਵਾਨਾ। ਬੈਠਿਬ

ਜਾਹਿ ਪਨੀਆ ਸੋਗਾਂ ਦੇ॥ ਅਉਰ ਮਗਨ ਇਤਉ
ਤ ਕਉ ਤਾ ਦੇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਛੁ ਦੇਇ ਸੁਭੇ ਇ॥ ਜਿ ਦੇ ਨ
ਤੀ॥ ਇਉ ਤੀ ਗੀਛੁ ਦੇਇ॥ ਉਚੇ ਕਰਿ ਨਤੀ ਨੈਨ ਪ
ਸਾਹੈ॥ ਭਾਵੈ ਕੋ ਜਾਵੈ ਸਿਰਿ ਮਾਹੈ॥ ਕਛੁ ਕਰਿ
ਆਨੁ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਪੁਨਿ ਦੋਖ ਦਰ
ਸੁਪ੍ਰੇ ਮੁਆਧਿ ਕਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੋਤਗਾ॥ ਕੁਤਾ
ਤੋ ਤਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤੇ ਜਉ ਪਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਤੇਇ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਤ ਬੈ ਪਾਇ ਤੋ ਤਉ ਜਉ ਨੈਨ ਲਖਾਵੈ ਕੋਇ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੋਈ ਏਕੁ ਪੁਰ ਬਤਤਾ ਆਇਆ॥
ਗੀਗਾਨਾ ਵਲਿ ਸਿਰੁ ਸਿਧਾਇਆ॥ ਏਕ ਸੀਗੀ

ਨੇਜੁਤੀਗੀਦਾਈ॥ ਬੀਧੀਦਮੜੀਤਿਨੈਦਿਦਾਈ॥ ੧੩੧
ਸੋਦਮੜੀਪੁਨਿਤਿਸਕਓਟੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੀਗਾਜੀਕੀ
ਭੇਟਸੋਕੀਨੀ॥ ਏਵਕਤਿਓਤਿਸਕਓਸਮਝਾਈ
ਗੀਗਾਕਓਏਤਲੇਦਿਖਗਾਈ॥ ਜਬਗੀਗਾਕਰ
ਆਗੈਕਰੈ॥ ਤਬਦੇਹਇਸੈਵਾਤੀਅਓਸਰੈ॥ ੨
ਦੋਤੋਗਾਜੈਮਗੀਵਾਨੈਦਈਪੁਨਿਵਾਤੀਕਓਦੀਨਾ
ਸਤਜਸੁਭਾਇਹਵਿਦਾਸਨੈਭੇਟਗੀਗਾਕੀਕੀ
ਨੀ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਜਾਤੀਗੀਗਾਪਰਗਇਆ॥
ਜਾਇਤੀਰਥਪਰਠਾਢਾਭਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਗੀਗਾਜੀ

ਉਥੇ ਨਤੀ ਕੀ ਨੀ। ਏਯੇ ਭੇਟ ਤੁਮਾਰੇ ਗਵਿਦਾ ਸਨੈ ਦੀ ਨਿ
ਬਾਤ ਕਾ ਛਿਕਰੁ ਦੀ ਓਪ ਸਾਰੀ। ਤਿਨ ਦਮਰੀ ਤਾਉ ਪ
ਰਿਧਾ ਗੀ। ਤਾਂ ਕਰ ਕੰਝ ਨਲਾਲ ਜਗਾਏ। ਧਰ ਪਰਗਿ
ਰਿਓ ਓਨਿ ਲੀ ਓਓ ਠਾਏ। ਦੇਇ ਭੇਟ ਇਨਾ ਮਲੇਅੰ
ਏ। ਅਚਰ ਜਕ ਬਾ ਕਛੁ ਕਤ ਨੁਨ ਆਏ। ਪਦੋਤਰੰ
ਗੀ ਗਾਤਿ ਸੁਕੰਝ ਨੁਦੀ ਓਜਰਿ ਜਗਾਉ ਮਨੁ ਪਾ। ਜਿ
ਤਰਿ ਤੰਦਲ ਚਬ ਕੈ ਕੀ ਓਓ ਬਿਪਕ ਓਰੁ ਪਾ। ਯਚੋ ਪਈ
ਪਾਇ ਕੰਝ ਨੁਤਿ ਨਿਨ ਓਨਿ ਪਧਾਈ। ਕਿਸਤੁ ਸਿ
ਓਨ ਹੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ। ਲੇਆਇ ਓਅਪਨੈ ਪਰਿ
ਤਾਈ। ਧਰਿ ਗਾਥੇ ਓਤਿ ਨਗੁਤ ਜੈ ਥਾਈ। ਤਾਕੀ

ਤਿਆਪੀਆਸਿਉਕਤਈ॥ ਪਾਰੋਤੇਤੇਧਨਭੂਖਾ १੩੨
 ਕੇਭਰਤਈ॥ ਕੰਧਨਵੇਚਿਕੈਦਾਮਕਰੀਜੈ॥ ਅਨ
 ਬਸਤ੍ਰਲੇਸੁਖੀਭਰੀਜੈ॥ ਸੇਲੇਕੰਧਨਜਤੁਗੀਦਿ
 ਖਗਾਇਆ॥ ਵਤਤਿਤਦੇਖਿਬਿਸਮੇਤੋਇਗਾਇ
 ਆ॥ ੧੦॥ ਦੇਤਗਾਜਾਇਕਤਿਓਕੁਟਵਾਲਸਿਉ
 ਜਤੁਗੀਲਾਗਕੈਕਾਨੀ॥ ਇਕਕੰਧਨਚੋਗੀਕਾਈਆ॥
 ਠਾਢਾਮੇਤਦੁਕਾਨੀ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬੇਤਵਾਰਤਾ ੨
 ਕੋਬਲਾਇਆ॥ ਕਤਕੰਧਨਤੈਤੋਪਾਇਆ॥ ਤ
 ਕਮਕੇਡਗਤਿਨਕਹਿਦੀਆ॥ ਮੇਰੀਗਾਤੇਇਕੰਧਨ
 ਲੀਆ॥ ਰਵਿਦਾਸਮੇਤਇਕਦਮਹੀਦੀਨੀ॥ ਕਾਰੋ

ਸਰਪਾਭੇਟਗੀਗਾਕਉਦੀਨੀਸੇਰੀਗਾਨੈਬਾਤ
ਪਸਾਗਾਦਮਹੀਲੀਨੀਵਿਚਤਰਿਦੁਆਗਾਤਿਤ
ਕਰਤੇਇਤਕੰਕਨਗਿਰਿਓਮੇਪਾਇਨਾਮੁਸਿ
ਰਪਰਲੇਪਰਿਓ॥੧੧॥ਦੋਤਰਾਦੋਤਰੀਗਾ
ਕੀਬਖਸੀਸਤੈਮੋਕਉਦੀਓਇਨਾਮੁਗਵਿ
ਦਾਸਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਪਾਇਓਨਤੀਚੋਰਕੇਕਾਮੁ॥੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਤਬਕੇਤਵਾਗਮਨਿਐਸੀਆਈ॥ਇ
ਤਕੈਸੈਸਚੁਜਾਨਿਓਜਾਈ॥ਗਵਿਦਾਸਬੁਗਤ
ਅਓਕਰਨੁਦਾਲੇ॥ਲੇਆਇਓਵਤਨਿਕਟਿਰੂ
ਪਾਏ॥ਰੂਪਤਿਦੇਖਿਬਿਸਮੈਤੇਇਰਤਾਅਚ

੧੩੩
 ਰਜੁਬਾਤਿ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨ ਕਤਾ ਤਬ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਦਾ
 ਸਾਸਿ ਉਕਤਈ ॥ ਸਾਚੁ ਕੋਟੈ ਇਤ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਤ
 ਈ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਕੋਟੈ ਇਤ ਕੰਥ ਨੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਸੋਈ
 ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੀ ਇਸ ਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਤਗਾਗਾ ਜੈਮ
 ਨਮਤਿ ਕੋ ਪੁਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਕੀਆ ਕੁਟਵਾਰਾ ॥ ਇ
 ਨਈਹਾ ਤੀਰਾ ਬਿਤਉ ਜਉ ਨਹੋਤਿ ਸਚਿ ਆਗਾ
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਰਵਿਦਾਸ ਨੈਕੀ ਓਬਾਖਿਆ
 ਨਾ ॥ ਸੁਨੇਤੋ ਰਾਜਾ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੀਗਾ ਜਲੁ
 ਲੇਆਵੁ ਰੂਪਾਲ ॥ ਗੀਗਾ ਜਲੁ ਗੀਗਾ ਇਤ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਲਘਦੀਰਘ ਕਾਰੁ ਮੁਤਿ ਆਗਤਾ ਸਮ

ਤਾਗਿਆਨੁ ਘਟ ਭੀਤ ਰਿਗਾਖਤਾ। ਸਭ ਘਟ ਭੀ
ਤਰਿਬਤ ਮੁਝੀਏਕਾ। ਵਸਤੁਏ ਕਭਾਜਨ ਅਨੇਕ
ਜਿਸਕਾਮਨੁ ਚਿਤੁਏ ਅਤਿਚੰਗਾ। ਤਿਸਕਉਅੰ
ਠਿਕਠਉਤੀਗੀਗਾ॥੧੩॥ ਦੋਹਰਾ। ਗੀਗਾਜ
ਲੁਮੰਗਾਇਕੈਦੀਓਕਠਉਤੀਡਾਰਿ॥ਤਬਤਾ
ਸਿਥਿਬਿਨਤੀਕਰੀਉਪਰਿਬਸਤ੍ਰਡਾਰਿ॥੧॥
ਚੋਪਈ। ਠਿਗੀਗਾਤੂਹਰਿਜਨਭਾਵੈ॥ਗੁਰਤੀ
ਰਥਤੇਕਉਬਤਲਾਵੈ॥ਜਗਮਠਿਤੀਰਥਬਤੁ
ਤੁਪਧਾਨਾ। ਕਲਜੁਗਮਠਿਨਤੀਤੇਤਿਸਮਾਸਾ॥
ਜਿਉਇਤੁਕੰਕਨੁਤੈਨੇਦੀਆ। ਨਤਚੁਗਾਇਇਨ

ਕਤ ਤੇਲੀਆ ਤਉ ਦੂਸਰ ਤੁਮਰੇ ਕਰੇ ਏਈ। ਕਰਿ ੧੩੪
ਕਿਰਪ ਦੀਯੋ ਵਤ ਸੇਈ। ਜਾਤੇ ਏਗਰਾਇ ਨਕਾਸਿ
ਏ। ਤੇਤਿ ਦਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੁਟੈ। ੧੩੫ ਦੇਤਗ
ਜਬ ਗਵਿਦਾ ਸਾਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਅਉ ਬਸਤ੍ਰ ਲੀਓ
ਉਤਾਰੀ। ਕੰਕਨ ਦੂਜਾ ਪਾਇਆ ਗ੍ਰਾਹਿਤਿਆ
ਨਿਤਾਰੀ। ੧੩੬ ਪਈ। ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮੇ
ਭਇਓਗ ਜਾ। ਏਤੁ ਭਗਤੁ ਪਰਪੂਰਨ ਕਾਜਾ ਜ
ਬਰਜੇਨੇ ਪਰਚੇ ਪਾਇਆ। ਦੇਕੰ ਕਨੁ ਦੋ ਬਿਦਾ ਕਰ
ਇਆ। ਏਤ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਗਵਿਦਾ ਸ
ਤਿਸ ਭਜਗੁ ਪੁਜੈਆਇ। ਗਵਿਦਾ ਸੁਭਗਤ ਸਕਲ

ਜਗਜਾਨਾ ਚਾਰ ਬਰਨਤਾ ਕੀ ਮਾਨੈ ਆਨਾ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਪੀਤ ਲਗਾਵੈ ॥ ਦੂਜ ਗ ਮਤਿ ਬਡਾਈ ਪ
ਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਮਧਿ ਆਈ ਐ
ਸਤੁ ਪਟ ਅੰਤ ਰਿਹੇ ਗਾਪੇ ਮੁਖ ਦਾਰ ਥਪਰ ਸਕੈ
ਕਿਲ ਤੇਤੇ ਇਸੁ ਮੇਗ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮੀਰੋ ਬਾਈ
ਰਾਜ ਕੁਆਰੀ ॥ ਬਿਸਨੁ ਰਗਤ ਪਰ ਮਤਿ ਤਕਾਰੀ
ਸੁਸਾਧ ਸੰਗ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋਈ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਪਾਸ
ਚਲਿ ਆਈ ਸੋਈ ॥ ਤਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਜਾਇ ਤਿਨ ਪਕਰੇ ॥
ਖਨ ਸੇ ਬਿਪਤੁ ਤਾਂ ਕੇ ਸਗਰੇ ॥ ਜਉ ਚ ਮਾਰੁ ਦੀਖਿ
ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਸਹ ਮਿਦੇ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਵਤਿ ॥

੧੬॥ ਦੋਤਗਾ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਪੂਜੈ ੧੩੫
 ਸਾਲਿਗਰਾਮਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਤੇ ਸਭ
 ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਬਿਪਨ
 ਕੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ਜਾਇਗਾ ਜਾਪਤਿ ਚੁਗਲੀ
 ਛਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਭਾਖੀ॥ ਇਤੁ ਕਾਤੂਕੈ
 ਮਤਿ ਨਤੀ ਆਖੀ॥ ਸਾਲਿਗਰਾਮ ਪੂਜੈ ਰਵਿਦਾ
 ਸਾ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਕੋਤੇ ਇਓ ਪਤਾਸਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੇਸਿ
 ਅਨੀਤਿ ਜੋਹੇਈ॥ ਤਾਂ ਕੈ ਦੇਸਿ ਸੁਖ ਬਸੈ ਨ ਕੋਈ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਅਨੀਤ ਚਲਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਤਾ ਕਉ ਡੰਡ ਦੇਖ
 ਵੈ॥ ੧੭॥ ਦੋਤਗਾ॥ ਰਾਜਾ ਕਉ ਇਓ ਬੁਝੀ ਅੰਜੋ ਕੋਈ

ਉਸਕੇਦੇਸੀ। ਬੇਦਰਤਕਰਮਕਰੇਡੰਡੋਤਿਸੈਨਰੇਸ।
੧। ਚੋਪਈ। ਤਬਰਾਜੇਗਵਿਦਾਸਬੁਲਾਇਆ।
ਜਬਾਬਿਪਬਰਨਸਭੇਜੁਗਿਆਇਆ। ਫੁਜਤਾਕਉ
ਬਾਤਬੁਣਾਈ। ਠਾਕੁਰਪੂਜਾਤੁਣਕਿਨੈਬਤਾਈ।
ਬੇਦਬਾਤਰਿਚਾਲਿਜੇਚਲਿਏ। ਡੰਨੁਲੀਏਪਗਤ
ਹਾਨਧਰਿਏ। ਚਾਰਬਰਨਆਸਮੁੰਦਚਾਗ। ਤਿਨ
ਕੋਭੰਨਭੰਨਆਚਾਗ। ਇਤਰਜਾਤਿਮਤਿਜੋਕੋਏ
ਉ। ਕੁਲਕਰਮਧਰਮਕਰੇਸਭੁਕੇਈ। ੧੮। ਦੇ
ਤਗ। ਬਰਨਆਸਮਕੁਲਧਰਮਤੇਜੋਪਗਾਬਾਤਿ
ਰਾਖੀ। ਤਾਕੋਡੰਨਉਭੋਏਉਮਾਗਿਮਿਲਾਵਉਖਾਕਾ।

१॥ चोपटी॥ तब सति बचन रविदास उचारा ॥ १३६ ॥
उरि भगवत माति स बुके अपकारा ॥ जी उपा ॥
जे निज रिते पादि आ ॥ पुनि कउ लुब च न दे ॥
जग मति आदि आ ॥ जगति जगदि उरि भगति
बमा दृष्टि ॥ बिन उरि से दन दूजा उ ॥ साल
गिर मज उरि बपु पागा ॥ उ उ स बु क उ पु
जा अपकारा ॥ सालि गिर मजे पाषाण ॥
उ स स बु के पु ज उ बि बू ज न जी ॥ १॥ ॥ ॥
सालि गिर म स बु के प रै दि न मे ष डे ब ब ड ॥
॥ बि स द स वि न स बु पु ज जी दि र ले ठा कु र डे कु ॥

੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅੰਤ੍ਰੀਤਿ ਸਕਾ ਅਸੁਰੁ ਸੁਭਾਈ॥ ਤਿਨੈ
 ਤਤਾਇਕ ਬਾਤਿ ਚਲਾਈ॥ ਤਰਿਕੇ ਨਿਆਉ ਤਰਿਤੀ
 ਤੇਤੋਇ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਲੇਸਾਲ
 ਗਿਰਾ ਅਸਭ ਸਰਤਾਰੁ ਰਹੁ॥ ਆਪੁ ਨੇ ਠਾਕੁਰ ਸਭੇ
 ਤਾਕਾਰਹੁ॥ ਜੇ ਪੂਜਾ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਈ॥ ਤਾਪਤਿ
 ਆਇ ਪੂਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਥਰ ਪੂਜਾ ਲੇਗੇ॥ ਤ
 ਉਜਗਾਮਾ ਤਿਨ ਪਾਥਰ ਥੇਰੇ॥ ਕ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਰਮ
 ਨਿਆਉ ਤਰਿਤੀ ਅਬਕਥਿ ਤੇਜੋ ਤਰਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਇ॥
 ਤਾਪਤਿ ਠਾਕੁਰ ਆਇ ਕੋ ਆਪੁ ਪੂਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਇਤਭੂਪਤਿ ਮਨਿ ਨਿਕੀ ਮਾਨੀ॥ ਗਵਿਦਾਸ

ੳਨੈਉਤਮਕਰਿਜਾਨੀਯਾਥਾਮਨਤਾਮਤਿਹਏਖਿਸ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਈ॥ ਭੂਪਤਿਸਿਉਕਛੁਨਾਭਿਬਸਾਈ॥ ਭੋਸਾਲ
 ਗਿਰਾਮਸਰਤਾਮਤਿਭਾਰੇ॥ ਆਵਹੁਠਾਕੁਰਸਰੇ
 ਓਚਾਰੇ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਹੈਵੈਤਉਆਵੇ॥ ਰਾਹਤੀਸ
 ਰਤਾਭੂਬਜਾਵੇ॥ ਐਸੇਹੀਸਭਦੀਵੇਭੂਬਾਈ॥ ਤਬ
 ਬਾਗਿਰਵਿਦਾਸਕੀਆਈ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਗਾਗਵਿ
 ਦਾਸਤੇਠਾਕੁਰਲੇਕਰਿਡਾਰਿਓਸਰਤਾਮਾਤਿ॥ ਮੁਰ
 ਗਾਈ॥ ਜਿਓਤਰਿਠਿਰਿਓਬਾਮਨਦੇਖਿਖਿਸਾਈ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਮੁਰਗਾਈ॥ ਜਿਉਜਲਮਾਤਿਠਿਰੈ॥ ਭਗ
 ਤਿਹੈਤਿਹਰਿਕੀਜ਼ਾਕਰੈ॥ ਸਿਆਮਕਵਲਜਿਉਦੇਖਿਦੇ

ਖਾਈਆਨੇਅਖੀਅਨਪੁਤਰੀਸਿਆਮਸੁਤਾਈ।
ਗਜਾਏਖਿਬਤੁਤੁਸੁਖਪਾਵੈ। ਬਾਮਨਸਗਲੇ
ਅਧਕਾਖਿਸਾਵੈ। ਚੁਗੁਲਖੇਰਮੁਕਾਲਾਭਇਅੰ
ਕਵਿਦਾਸਭਗਤਕਾਆਦਰਤਾ। ਜਬਰਵਿ
ਦਾਸਭਗਤਬੁਲਾਇਆ। ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਤਰਿ
ਦਭਿਰਿਓਆਇਆ। ੨੨। ਦੋਤਗਾਲੇਤੁਲਸੀ
ਦਲਗਵਿਦਾਸੈਨਕਰਿਭਾਭਿਭਗਤਿ ਪ੍ਰਨਾਮੁ॥੫॥
ਪਦੀਪਨਈਵੇਦਸਿਉਪੁਜੈਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥੧॥
ਚੋਪਈ। ਜਬਬਾਮਨਵੈਅਧਕਾਖਿਸਾਵੈ। ਦੇ
ਇਦੇਲਾਸਾਵਿਦਾਕਰਾਵੈ। ਭਾਭਿਭਗਤਿਜੇਕੋਈ

ਕਰੇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਦੂਰਿ ਨ ਪਰੈ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗ
 ਤ ਕਉ ਕਰਿ ਪਰਨਾਮ॥ ਪੁਨਿ ਭੂਪਾਲ ਆਇਓਨਿ
 ਜਧਾਮੁ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤੁ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇ
 ਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਓ ਨ ਜਾਇ ਛੁਪਾਇ ਆ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਮਗਨ ਦੁਲਤ ਸਦਾ ਰਤੇ॥ ਸੇ ਅੰਤ ਬਾਤ ਰਿਪੈ
 ਤੁਮੁ ਲੈਓ॥ ੨੩॥ ਦੇਤਗਾ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਰ
 ਤਿਗਏਓ ਮਗਿਓ ਆਧਰ ਪ੍ਰੇਮ॥ ਮਨ ਸਾਬਾਚ
 ਕਰਮ ਨਾ ਬਿਨਸਿਆ ਸਗਲਾ ਨੇਮੁ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਪੂਜਾ ਆਚਾਰਾ ਦੇਤਤ ਸਤਿ
 ਬਿਨਸਿਓ ਬਿਉਤਾਰਾ॥ ਜਉ ਉਤਾਤ ਉਭਾਰ

ਰੈ॥ ਉਠ ਚਲੇਤ ਬਇਤ ਉਤ ਬਯੋ॥ ਕਬਹੂ ਤਸੈ ਕਬ
ਤੁਬਹੂ ਹੋਵੈ॥ ਕਬਹੂ ਕਵਲ ਜਿਉ ਬਿਗਾਸਿ ਪਲੇ
ਹੈ॥ ਜਥੇ ਲੇਟੈ ਤਉ ਲੇਟਿ ਆਤੀ ਰਤੈ॥ ਜਥੇ ਬੋਲੈ
ਵਤਤਾ ਵਤ ਕਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਤ ਨੇ ਅਤਿ ਬਠਿ ਰਾਇ ਆ॥
ਤਾਂ ਕਉ ਕਉ ਨੁਕਰੈ ਉਪਾਇ ਆ॥ ਕਮਾ ਦੇਣਗਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਤੁ ਜਾਪਾਟਿ ਬਤੇ ਮਨ ਬੁਧ ਚਿਤੁ ਅਤਿ
ਕਾਹਾ॥ ਛਿਨ ਮਤਿ ਪਰਲੈ ਕਹਿ ਰਤੇ ਜਿਉ ਪਰਲੈ
ਇਕ ਬਾਹਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਬਸ ਸੁਧਿ ਬਿ
ਸਰਾਈ॥ ਬਿਸਰ ਗਈ ਜੁਗ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਮ
ਤ ਵਾਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਮਾਤਿ ਛਿਰੈ॥ ਅਚਲ ਬਿਚਲ ਬਾ

ਨੀਉਚਰੈ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਅਪਰਨ ਮਾਤਿ ਤਸੈ॥ ਜ ੧੩੮
ਨੈ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖ ਸੈ॥ ਰੋਇ ਪਰੈ ਜ ਬਥਿਰ
ਤਸੈ ਤਾਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਿਆਸ ਕੋ ਤ੍ਰਿਖਾ ਬੁਝਾਵੈ॥
ਤਬ ਕਰਹੁ ਤਬੇ ਮਾਨ ਬਡਾਈ॥ ਅਥਕ ਮਲਾਜ
ਨਿਸਭ ਕੋ ਤਸਿ ਜਾਈ॥ ੨੫॥ ਦੇਤਗਾ ਦੇਤ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਆ ਜਗਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਤਿਥਾ ਤਰਿਭੇ ਸਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਉ
ਸੇਈ ਲੇਖੇ ਜਾ ਘਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ੧॥ ਚੇਪਈ॥
ਬਾਤਰਿ ਜਗਮਾਤਿ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਗਵਿਦਾ ਸਾ ਪਿਆਸਾ॥ ਬਾਤਰ ਬਥਿਰਾ ਸਭ ਕੋਈ ਕ
ਤੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਘਟ ਪ੍ਰੀਤ ਮਲਤੈ॥ ਬਾਤਰਿ ਬੁਝ

॥ ਬਿਧਿ ਬਾਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੇ ਨੀਤੋ ਇਹੋ ਤੋ ਧਿਆ
ਨੈ ॥ ਬਾਝਿ ਦੁੰਦਮ ਚਾਵਨ ਠਾਗ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤ
ਲਪਰਮ ਅਪਾਗ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਨੁ ਚਿਤੁ ਬਾਧਿ
ਥਿਕਿ ਗਈ ॥ ਦੇਖ ਭੀਤ ਕੋ ਚਿਤ ਸੋਰੁ ਈ ॥ ੨੪੨ ॥
ਘੋਮ ਮਗਨ ਮੂਰਛਤ ਬੁਧ ਅਤੰਕਾਹੁ ਅਉਚਿਤੁ ॥
ਲਗਤ ਮੋਹ ਦਧ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਿ ਤਿਨ ਜਿਉ ਭੀਤ ਕੋ ਦਿਤੁ
॥ ਚੋਖ ਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਨੈਨ ਘੁਘਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਅੰਤਰਿ ਦਿਸਟਿ ਲਿਹਾਰੈ ॥ ਸੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਿ ਭਵ ਲਖ
ਹਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਤ ਸਰਬ ਅਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਮਤਿ ਤਾਕਾ ਬਾਸਾ ॥

ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਮਤਿ ਜੇਹੁ ਪਾ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਪੁਨਿ ਸੇ १੪੦
ਰੂਪ ਦੇ ਸਟਿ ਮਤਿ ਆਇਆ ਸੇਈ ਸਰੂਪ
ਠਿਰਿ ਬਾਤਰਿ ਆਇਓ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਚਰਨਿ
ਲਪਟਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ੨੨ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤਬ ਪਰ
ਸੰਨਭਇਓ ॥ ਗੁਣਿ ਦਾਸ ਜੁ ਮਾਂਗਤਿ ਲੇਤਿ ॥ ਗਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਪਸਭ ਲੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ
ਗੁਣਿ ਦਾਸੇ ਠਾਕੁਰ ਕਤਿ ਚਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਦਿ ੨ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿ
ਧਿ ਜੇ ਤੇ ਤਿ ਬਤਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅਬਨੀ ਕੈ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥
ਜਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਸੁਪਤੀ ਜੈ ॥ ਜਿਹ ਅਸਥਾਨ ਰੂਪ
ਗਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਰੂਪਈ ਦੇ ਮੁਹ ਗਤਤ ਓਪ ਜਾਵੈ ॥

ੴ ਸਾਇਕੀ ਮੀ ਆਸਤਾ ਭਰਿਤਾ ਕੈ ॥ ਸਭ ਧਾ ਤੁਰੈ
 ਚਨਕਰਿ ਸਾ ਕੈ ॥ ਬਚਨਾ ਸਿਧ ਤੇ ਹੈ ਸਭ ਤੋ ਵੈ ॥ ਸਭ
 ਕੇ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪੈ ਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਪਤਲੇ ਕ
 ਸੁਰਲੇ ਕਲਉ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥ ਮੀ ਗਨ ॥ ਜੇ ਮਾਗਉ
 ਸੇਵੇ ਤਤ ਉਸ ਕਲ ਸਮਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥
 ਗਵਿਦਾ ਸਕਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਤੇ
 ਤੇ ਤਿਆਧਾਰੇ ॥ ਤੁਆਤ ਮਪਰਮਾਤ ਮੁਸੇਈ ॥ ਤੁ
 ਮਤੇ ਭਿੰਨ ਨਾ ਤਿ ਕਿਛੁ ਕੇਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਤੇ ਭਿੰਨ ਕੇਈ ਕਿ
 ਛੁਕਤੈ ॥ ਭਰਮ ਭੂਤ ਨਾ ਅਸੁਹ ਸੁ ਅਤੈ ॥ ਅਬੁਹ ਵਿ
 ਦਾਸ ਅਭਿਜਨੁ ਸਾਗਾ ॥ ਘਾਘਟਿ ਮਹਿ ਨ ਫੁਰੈ ਨਾਗਾ ॥

१४९
 ਕੇ ਮਾਂਗੈ ਕਾ ਕੇਤੁ ਮ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੁ ਮ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾ ਆ
 ਤਿਨ ਕੇਹਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਣਗਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁ ਪ ਦੇ ਨੇਗ
 ਏ ਬਿਲਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿ ਸਹੁ ਪ੍ਰੀਆ ਤ ਮਾਹ ਤਿ ਓ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਛਕ ਛਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਰਠਾ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ਓ
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਿ ਵਰਵਿ ਦਾਸ ਪਾਇ ਉਪ ਜਿ ਓ ॥ ਜਿ ਉਸੁ ਨਿ
 ਕਾਰਿ ਪਕਰੁ ਨੇ ਮੁਤਰਿ ਐ ਸੇ ਤੀ ਤੁ ਮ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥
 ੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰ ਚੀ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜੀ ਕੀ
 ਚੇ ਪਈ ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਕੀ ਸੁਨੁ ਕਤਾ ਨੀ ॥ ਜਿਉ
 ਪ੍ਰੇਮ ਲੀਓ ਉਪ ਜੀ ਸੁਰਗਿ ਆਨੀ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਸੇਓ ਕੇਹੈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ ਮਨਿ ਅਉਰ ਨ ਪਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸੰ

ਰਵਿਦਾਸ ਕੀ ਸੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿ
 ਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਅਉ ਗ੍ਰਿਧਰ ਸਿਉ ਭਉਓ ਬਿਵਾਹਾ ॥
 ਸੇਰਾ ਜਪੁ ਤਪੁ ਗੁਣ ਗੁਣ ਮਾਠਾ ॥ ਸੇਰਿ ਗਧਰੁ ਮੁਖ
 ਤੇਰਾ ਮੁਨ ਭਾਖੇ ॥ ਤਿਸੁ ਪਸੁ ਜਾਨਿ ਪਗੁ ਸੇਜ ਨਗਾਖੈ
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੀਉ ਧਰੈ ਜੇ ਦੇਹ ਤੇ ਤਾ ਮਹਿ ਉਤਮ ਦੇਹ
 ਮਾਨੁਖ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਕਰਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾ ਮੁਜ ਪੇਯਾ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਖਈ ॥ ਸੇਰਿ ਗਧਰੁ ਗਿਰਧਰੁ ਤੀਬਨਾ ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ
 ਬਨਿ ਓਤ ਬਨਾ ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਬਨਿ ਓ
 ਗਿਰਧਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਭਗਤਿ ਕੈਰੋ
 ਗਾ ॥ ਵਹਿ ਗਿਰਧਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ ਭਾਯੰਗਾ ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਪੇਸ਼

ਕਤੀਐ॥ ਵਤਗਿਰਧਰਪ੍ਰੀਤਮੁਤੀਲਤੀਐ॥ ਮੀਰਾਬ॥ ੧੫੩
 ਈਭਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਗਿਰਧਰਨਤੀਆਪੁਲ
 ਖਾਵੈ॥ ੨॥ ਦੋਤਗਾਮੀਰਾਬਾਈਪ੍ਰੇਮਾਸੰਗਗਿਰਧਰ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਪ੍ਰਾਸੇਤ੍ਰਿਲਖਸਕੈਨਤੀਅਦਭੁਤਕਥਾਅ
 ਨੁਪ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈਸੇਗਿਰਧਰਭਗਵਾਨਸਰੂਪਾਦੁਰੰ
 ਰਭਧਰਨਰਬਪਰੂਪਾ॥ ਮਨਮੇਅਗਨਗਿਆਨਕੀ
 ਜਾਗੈ॥ ਬਾਤਰਿਧੂਪਦ੍ਰਿਸਾਟਨਤੀਪਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਧੂ
 ਰਨਪ੍ਰੀਤਮੁਸੇਈ॥ ਬਾਤਰਿਮੁਗਪੁਲਖੇਸਭਕੋਈ॥
 ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਭਵਲੋਤਬਿਰਾਜੈ॥ ਬਾਤਰਿਸੀਸਾਗੀਸੇ
 ਛਾਜੈ॥ ੩॥ ਦੋਤਗਾਮੀਤਰਿਪਰਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਪੂਰਨ

ਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾਇਆ ਬਾਤਰਿ ਜਗਤ ਕੀਰਤਿ ਸਭ ਕਿਓ ਕਰਿ
ਕੋਪਤੀਆਇ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਓ ਕਾਤਿਓ
ਸਭ ਜਾਨੈ॥ ਬਾਤਰਿ ਅਤੰਮ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਨੈ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਯਤ ਦੁਹ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਬਾਤਰਿ ਮੋਤੁ ਯਤ ਦੁਹ
ਥਾਪੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਕ੍ਰੀਅਤ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਬਾਤਰਿ ਕ੍ਰਿਅ
ਕੀਰਤਿ ਸਭ ਤੈਭਾਸੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਾ ਅਨੁਪ ਬਿਰਾਜੈ॥
ਬਾਤਰਿ ਮੋਤੁ ਮਾਇਆ ਸਭ ਛੂਜੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਤ ਮੋਤੋ
ਦਧਾਗਿਆਨੁ॥ ਬਾਤਰਿ ਲਤ ਰਿਨ ਦੇਵੈ ਜਾਨੁ॥੧੦॥
ਜੈਸੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪਰਮਾਤਮੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰ
ਨੁ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਰਧਰ ਦੇਹ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਕੈ ਪਛਾਨੁ॥

੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਮੀਰਾਬਾਈ ਭਗਤਿ ਅਪਾਰਾਭਗਤਿ ਕ
 ਰੇਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਗਾ ਸੇਪੀਆ ਮਤਿ ਕਛੁ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇ
 ਖੋ॥ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸੇਜ ਨ ਪੈਖੋ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਅ
 ਤਿਅ ਭਰੁ ਸੋਭੈ॥ ਮਤੁ ਏਹੁ ਗਾਮੁ ਬੀਜ ਮੁਖਿ ਬੈ
 ਵੈ॥ ਜਬ ਤੀਰਾਮੁ ਮਨ ਦਿਸਤੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਉ॥ ਵਾਰਿ
 ਵੇਰਿ ਸਰਬ ਸਲੁਟਾਵਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜਬ ਬੈਠੇ
 ਜਾਈ॥ ਗਾਮੁ ਨਾਮੁ ਤਤਾਸੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਪਾਏਹਾ॥
 ਗਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਪਾਇ ਕੈਰ ਸਨਾ ਕਰੈ ਉਚਾਗਾ ਤਉ ਮੀ
 ਰਾਬਾਈ ਧੋਨ ਸਕਲਤਾ ਪਰਿਡਾਰੈ ਵਾਗਾ॥ ਚੋਪਈ
 ਪੁਨਿ ਤਰਿ ਸਿਉ ਦੁਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰਈ॥ ਰੋਇ ਰੋਇ ਮੋਤ

ਨਗਦਭਰਈ॥ ਮੈਂ ਮੇਕਉ ਨ ਆਪਗਾਧਜਨਾਏ॥ ਮੁਰਖ
ਸੋ ਮੇਗਪ੍ਰਾਨਬੰਧਾਏ॥ ਕਤਾਇਤੁ ਜੋਚਤੁ ਹੁਬਬਕੀ॥
ਬਿਸਨਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਮੁਰਖਦੇਖੀ॥ ਸੋ ਥਾਰੈ ਕੈ ਕਰਮ
ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਤਾਦੇਸਤੁ ਭੁਭਗੀ ਮੁਰਾਗੀ॥ ਅਬਕੇਬੋਏ
ਤੇਇਨਬਾਗੀ॥ ਮਾਬਾਂਝਨਭਈ ਕਿਉਜਨਮਤਨਮਾਗੀ॥
ਵਾਦੇਭਗਾ॥ ਕਰਮਮੇਰੇਏਤੇਪਰਿਓਸਿਜੇਗਾ॥ ਮੇਕਰ
ਮਤੀਲਕਭਿਭਰਦੀਆਵਿਚਿਸੇਜੇਗਾਵਿਜੇਗਾ॥੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਆਧਕਅਭਿਧਮੈਸੇਬੀਤਾਈ॥ ਭਾਉਭਗ
ਤਿਨਤੀਤਿਸੁਮੁਖਿਆਈ॥ ਨਤੀਮੀਰਾਬਾਈਤਿਸੁ
ਸੰਗੁਕੀਨਾ॥ ਨਤੀਕਾਮੀਤੇਇਬਹੁਭਇਓਅਪੀਨਾ॥੫

ਹਾਥਿ ਸੀ ਗਿਤਿ ਸੁਥਿ ਹੁ ਸੀਤਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬੇਦ ਨ ਕੋਈ ਨ ॥ ੧੪ ॥
ਪਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਹੈ ਨ ਜਾਗਤ ਸੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਸੁਪਨੈ
ਤਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨ ਦੇ ਨ ਕੇ ਚ ਉਕੀ ਚੇ ਰਹੇ ॥
ਮਤੁ ਸੁਪਨੈ ਪਾਇ ਆਇ ਵੈ ਕਹੇ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਤਗਾ ਪਿ
ਅਸੇ ਵੈ ਫੀ ਅਜਾਗਈ ਦੇ ਕਾਨਵਾਂ ਮੁਖ ਚਿਹਾਮਤੁ
ਸੁਪਨੈ ਬਰਗਾਇ ਕੈ ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਪੀਆ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ
ਦਈ ਸਿਧੇ ਗਾਇ ਕਰੈ ਨ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੁਪਨੈ ਗਿਰ ਧਰਮ
ਮੁਖੁ ਲਾਏ ॥ ਕਲੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਵਤ ਫੂਲ ਨਿਓ ਖਿਰੀ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਬਾਸੁ ਮਤਿ ਕੀ ਚਿਤ ਪਾਗੀ ॥ ਫੂਲਿ ਓ ਅੰਗਰੇ

ਲੀਰਗਾਨੀ॥ ਮਨੋਫਿਰਿਤਿ ਸੁਚਕ੍ਰੀਜੁਆਨੀ॥ ਅਤਿਥਿ
ਓਗਤੋਜੇਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੁਨਿਤਰਿਨਾਮੁਸੇਸੁਖਤੇਇ
ਆਇਆ॥ ਆਪਕਰਕਾਨਗਾ॥ ਖਿਕਰਿਚੁਮੇ॥ ਪੀਅ
ਮੁਖਦੇਖਿਸਿਰਗਾ॥ ਬਿਨਭੁਮੇ॥ ੮॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਵਾਰ
ਫੇਰਨੇਬਤੁਲੀਏਰਹੀ॥ ਮੁਖਕੀਓਰਨਿਧਾਗਾ॥ ਚੂਮਿ
ਓਚਾਏਪੇ॥ ਮੁਬਸਿਰੋਕੈਲਾਜਬੀਚਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ
ਭਈਪ੍ਰਭਾਤਨੀ॥ ਸਾਨਬਜਾਏ॥ ਗਬਿਪਅਥਿਤ
ਅਤੀਤਬੁਲਾਏ॥ ੧੧॥ ਡਾਮਾਲਾਜੇਵਰਅਨੂਪਾ॥
ਵਾਰਫੇਰਭਰਤਾ॥ ਸਿਰਉਪਗਾ॥ ਦੀਏਦਿਵਾਏ॥

ਭੂਖਨਸਾਗੇ॥ ਚੀਰਦਾਮਨਤੀਘਰਮੇਧਾਗੇ॥ ਸਭੁ ੧੪੫
ਸਰਬਸੁਜਬਦੀਭਲੁਟਾਈ॥ ਤਓਭਰੇਤੋਇਤੁਬਾ
ਤਚਲਾਈ॥ ਅਤਿਉਤਸਾਹਿਜੁਆਤਿਪਿਆਰੀ॥
ਤੁਝਘਰਿਏਕਛੁਮੰਗਲਚਾਗੀ॥ ੧॥ ਦੇਤਗਾੜੀ
ਆਪੀਆਸਿਉਇਉਕਤਿਓਤੋਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗ॥
ਮੈਤੁਝਮੁਖਤੇਰੈਨਮਤਿਤਰਿਤਰਿਸੁਨਿਉਆਪਾਗ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਤ੍ਰਿਆਇਤੁਬਚਨੁਸੁਨਾ
ਇਓ॥ ਤਬਗਿਧਰਬਿਸਮੇਤੋਇਆਇਓ॥ ਮੈ
ਮੁਖਤੇਅਥਨਿਕਸਿਆਰਾਮਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਰਤਬ॥

ਤਰਿਭਈ ਬਾਮਾ ਅੰਖ ਮੀਚ ਕਰਿ ਕੀਓ ਪਾਇਆ
ਤੋਇ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੈ ਪਵਨੁ ਸਿਧਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ
ਅਨਭਉ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ਕਯਾ ਬਰਨਤੁਇਆ ਖਿਬ
ਖਾਨਉ ਤਬੜੀਆਇ ਤੁਕਲਾਪ ਛੁਨੀਧਾ ਪੀਆਪ੍ਰਾ
ਨਗਏ ਕਿਆ ਕਰੈ ਅਜਾਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਤਗਾਧਿ ਆਨ
ਪ੍ਰਾਨ ਪੀਆ ਕਰਿ ਗਏ ਸੁੰਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਦੇਤਾ ਬਤੁ
ਰਉ ਅਉ ਸਰੁ ਨ ਮਿਲੈ ਵਡੁ ਪਛਤਾਵਾ ਦੇਤਾ ॥ ਚੋਪਈ
ਮੈ ਅਜਾਨ ਪੀਆ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ਸੋ ਪੀਆ ਆਤਿ
ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨਾ ਜਿਉ ਆਤਮੁ ਸਭ ਮਤਿ ਰਹਿ

ਛੁਪਾਈ॥ ਤਉ ਰਿਪਰਥਾਤ ਬਨਾਈ॥ ਅਥਾਪਿ
 ਗੁਜੀਵਨੁ ਤੈਜਗਮੇਗਾ॥ ਮੇਤਿ ਪਛੁਤਾਵਾਨਾਤਿ
 ਨਥੇਗਾ॥ ਜਿਨ ਦੇਹ ਤਨ ਤਿਕਲਾਜਨਾਈ॥ ਅਥ ਦੇ
 ਹਤ ਜੇਕਿ ਉਕਰਤ ਸਤਾਈ॥ ਜਉ ਲਾਖ ਬਾਰ ਹਰਿ
 ਮਾਠੀ ਜੀਵਾਵੈ॥ ਤਉ ਇਹ ਭਰਤਾ ਭਾਖਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੧੧॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਮੈਭਗਵਡੇਤੇ ਪਾਇਆਪਿਆਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਸੇਇ॥ ਜਿਉ ਮਸਤ ਕਤੇਕਿ ਆਫੀ ਗਇ ਬਤਿਕਰ
 ਮਾਕੋਰੇਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਉ ਰਿਪਰਥੈ ਐਸੀਕ
 ਗੀ॥ ਤਉ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜਪਤ ਹਿਰੀ॥ ਘਰਮਤਿ ਜਾ
 ਇਦੇਇਲੀਏਕਿ ਦੁਕਾਨਤ ਕਾਤੁ ਸਿਉ ਬਚਨ ਉਚ॥

ਗਾਸਕਲਕਟੁਬਪੁਰਖਅਉਨਾਗੀ। ਦੇਤਾਗਿਰਧਰ
ਕੀਲੇਸਸਕਾਗੀ। ਬਾਈਕਉਜੇਤਾਸਮਝਾਵੈ। ਕਰ
ਮਧਰਮਕੁਲਿਆਇਬੁਝਾਵੈ। ਮਨੁਅਸਥਿਰ
ਤਤਕਛੁਨਤੀਫਿਰੈ। ਤਾਕੈਤਿਨਕਥਿਸੁਖਤਨਉਚਰੈ।
੧੩। ਸੋਰਠਾ। ਮਨੁਚੇਤੁਬੁਧਿਤੈਗਨਪਲਕਨਪਲ
ਕਨਸਿਉਲਗੈ। ਜਿਉਮੂਰਤਿਕਾਠਧੋਖਾਨਦੇਤਗੇਤ
ਸੁਧਿਨਾਹੀ। ੧। ਚੋਪਈ। ਸਕਲਕੁਟੁਬਅਰਚੇ
ਗੀਚੇਗਾ। ਜੁਰਿਆਇਬਹੁਵਾਤੀਬਿਗਾ। ਤਿਸੁਬਾਈ
ਕਉਆਖਿਬੁਝਾਵੈ। ਬਹੁਤਰੇਤਿਕਰਿਮਨੁਤਾਬਿ
ਥਿਆਵੈ। ਜੇਨਾਗੀਕੋਆਤਿਅਚਾਗਾ। ਰੇਵਨੁਪੀ

੧੧੭
 ਟਨੁਜਗਾਬਿਓਹਾਗਾਅਓਜੇਸਤਵੰਤੀਕੁਠਾਵੈ
 ਪਿਆਸੀਗਿਅਪਨਾਆਪੁਜਗਾਵੈਸੋਤਮੈਨਤੀ
 ਦੇਇਦੇਖਾਈਬੇਦਨਤੇਗੀਜਾਇਨਪਾਈ॥੧੧੮॥
 ਦੇਤਗਾਜੀਵਸੀਵਅਰੁਪੀਅਕੋਏਕੋਭਇਓਸਿ
 ਠਾਨਾ॥ਜਓਸੁਧਿਤੋਇਸਗੀਕੀਤਭਿਕਛੁਕਰੋ
 ਬਖਿਆਨੁ॥੧॥ਚੋਪਈਪੇਮਮੋਤਦਧਤਾਘਟਿ
 ਮਾਤਿ॥ਤਬਲਤਰਿਅਨੇਕਤਿਸੁਮਾਤਿਓਠਾ
 ਤਿ॥ਅਬਦੇਖਿਚਲਿਤੁਪੀਅਕੋਬਿਰਭਇਓ॥
 ਤਿਮਜਿਵੁਘਟਮਤਿਸੋਬਤਿਗਇਓ॥ਇਦ੍ਰੀਸ

ਕਲਸੁਨਤੋਇਗਈ॥ ਸੁਪਦੇਤੀਕੀਕਛੁਨਤੀਰਤੀ
ਦੀਪਕਕੇਚਿਤਜਿਉਮਨੁਤਿਸੁਭਇਆ॥ ਬੁਧਬ
ਥੇਕੁਤਤਕਛੁਨੀਗਤਿਆ॥ ਕੁਤਕੁਟੇਬੁਅਉਚੇ
ਗਾ॥ ਕਤਿਪਾਚਿਹਾਰੇਵਾਤੀਬੇਗਾ॥ ਦੋਤਗਾ॥ ੧੪॥
ਇਕਾਸਨਬੈਠੀਰੋਏਅਡੇਲਅਟਲਨਿਰਧਾਗਾ॥
ਮਾਨੇਕਾਗਦਪਗਲਿਖੀਮੂਹਤਿਅਧਕਸਵਾਗਾ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਰਧਰੈਨਲਉਇਓਤਿਸਬੀਤਾ॥
ਤਬਅਕੁਲਾਨਾਜਗਕੇਮੀਤਾ॥ ਆਇਦੁਆਰੈਰੋ
ਛਾਭਇਆ॥ ਪਰਸਪਰਖੁਅਦੁਐਕਰਿਮਇ

ਆਤਮਾ ਰਿਨੈ ਇਕੁ ਬਚਨੁ ਚਾਗਾ ਮੀਰਾ १੪੮
 ਬਾਈ ਖੋਲਿ ਕਿਵਹਾ ਜੇ ਦਰਸਨੁ ਮੁਨਿ ਜਨਨੀ
 ਪਾਵੈ ਸੇ ਅਬਗੀਣੈ ਕੈ ਤੁਝੈ ਦਿਖਾਵੈ ਭਰਿ ਕੇ ਬ
 ਚਨੁ ਮਰਮੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗਾ ਸੁਨ ਮੰਡਲ ਤੇ ਮਨੁ ਦੁ
 ਜਾਗਾ ॥੧੫॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਭਰਿ ਕੇ ਬਚਨੁ ਜਿਤ ਭਾਨ
 ਭੀ ਆਤਿ ਮਾਲਾ ਤੀ ਅਕੋ ॥ ਪਰਤ ਭੀ ਕਿਰਨ ਪੁ
 ਲਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਤੈ ਇਥਿ ਚਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ
 ਓਪ ਜਿਓ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਜਾਇ ਸਮਾਲਾ ॥ ਭੀ ਐਹੁ ਕਉ ਠੀ
 ਤਿਸੁ ਬਾਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸੇ ਬਚਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭਰਿ ਸਾਈ ॥

ਤੈਠਗਿਮੇਤਿਠਗਓਗੀਲਾਈਧਤੈਠੀਗਿਰਧ
ਰਗੁਪੁਬਨਾਇਆਤੈਠੀਮੈਤੈਸਾਪੁਛਪਾਇ
ਆਜੇਠਕੁਰੁਸਮਝੈਠਕੁਰਾਈਨਲੀਮੇਦੁਕਤੇ
ਕਛੁਰੇਖੇਟਰਾਈਜਓਪੁੜੀਕਓਥਿਪੁਦੇਮਾ
ਈਤਬਪੜੀਕਿਕਤਾਬਸਾਈ॥੧੬॥ਜੇਤਰੇ
ਤਬਤੁਮਤਮਸਿਓਕਪਟਕਰਿਤਿਰਿਲੀਏਜੀ
ਪਾਨਾਅਬਕਿਆਕਾਟੇਤੀਏਪਰਆਏਲੁਨ
ਲਗਾਨਾ॥੧॥ ਚੋਪਈਜਓਤੁਮਤਰਿਕਿ
ਰਪਾਪਰਆਏਾਦੀਨਦੇਖਿਮਨਿਦੈਆਜਨਾਏ॥

ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਅਤਿ ਪੀਅਜਾਈ ਠਹਿਰਿ ਤਿਉਸੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਘਟ ਮਤਿ ਪਾਈ ਸੇਸ ਰੂਪ ਧਰਿ ਕੀਓ ਅਕਸ
 ਧਰਿ ਸੇਈ ਸਰੂਪ ਸਵਾਰ ਤੁਕਾ ਜਾਨੈ ਦਇ
 ਆਲੋਤਾਇ ਇਥ ਬੇਗੀ ਤਿਉ ਬੋਲਿ ਕਿਵਾਰ
 ਰਸ ਨੁਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹ ਗਾਈ ਨਬੰਧੁ ਅਨਾਥ
 ਕੇਨਾਥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਭਗਤ ਤੇ ਤਿਨ
 ਚਤ ਛਿਰੇ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ਨਾਚ ॥ ੧੭ ॥
 ਈਸਤ ਬਤਰਿ ਗਿਰ ਪਰ ਰੂਪ ਬਨਾਇ ਅਥ
 ਲਿਕਿਵਾਰ ਇਥ ਆਸਿ ਸੁਨਾਇ ਅਥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰ

ਤਿਉ ਕਰਤ ਕਿਰਪਾ ਮੇਤ ਮਗੀ ਚੰਗੀ ॥
 ਸਭ ਗਿਰਧ ਪਰ ਰੂਪ ਬਨਾਈ ॥

ਸੋਇਖੋਲਿਕਿਵਾਗਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਆਸਿਰ
 ਚਰਨਨਖਾਗਾਤਹਿਪ੍ਰੇਮਸਿਥਿਤਾਕਥਿਲੀਓਠਾ
 ਈਅੰਕਸਾਲਦੇਇਤ੍ਰਿਖਾਬੁਝਾਈਸੇਗੁਸਿ
 ਤਾਪੁਬਾਈਕੋਗਾਇਓਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਤਿਨਨੈ
 ਲਾਡਿਓਅਤੰਭਾਉਤਿਸੁਸਕਲਾਡਿਗਾਇਆ
 ਕੋਭਲਆਤਮਰੂਪਾਇਖਾਇਓ॥੧੮॥ਦੋਹਰਾ
 ਤੀਨਤਾਪਤੇਤਪਤਏਏਸਰਾਬਿਖਈਲੋਗਾਕੋਪ੍ਰੇ
 ਮਾਪਿਆਲਾਪੀਅਕੈਭੋਗਤਾਮੀਸ੍ਰਿਤਭੋਗਾ॥੧॥
 ਚੋਪਈਭੋਰਹੇਤਲਓਕੀਕੁਥਗੀਮਾਨੇਇਕ

ਦੀ ਪਕੁਦੁਇ ਬਾਤੀ ਜਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵਨ ਤਤੁ ਦੇ
 ਗੇ। ਦੇਉ ਜੋ ਤਿਤੇ ਇਕ ਠਉ ਗੇ। ਦੇਕ ਦੇ ਅਤੁ ਤਕ
 ਤਨੁ ਕਹਾਨਾ। ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਬੇ ਕਹਿਨਾ। ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਪ੍ਰਦਾਤ ਦੇਉ ਓਰ ਚਲੇ। ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਏਕ
 ਤੇ। ਮਿਲੇ। ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਾਉ ਬਿਲਾਇ।
 ਦੇਉ ਓਰ ਤੇ ਆਪੁ ਡਿਗਾਇਆ। ੨੦। ਦੇਤਰਾ।
 ਅਤ ਭੁਦਲੀਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਰਨੈ ਕਉ ਨੁ ਬਨਾਇ।
 ਇਕਤਾ ਦੁਇਤਾ ਅਨੇਕਤਾ ਸਭਤਾ ਮਹਿਲ ਖੀਨ ਜਾ
 ਏ। ੧। ਚੋਪਈ। ਭੋਰ ਭਏ ਤਰਿ ਅੰਤ ਰਿਧਿ ਆਨ

ਨਾਈ ਬਾਈ ਕਉਰ ਤਿਓ ਅਹੁਮਾਨਾ। ਬਿਸਨ ਪਦੇ
ਰੀਕੀਰਤ ਨ ਕਰੇ। ਪੇਮ ਫੁਕੀਰੇ ਤੇ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰੇ॥
ਸਭ ਘਾਟਿ ਆਤਮੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ
ਕਉ ਪੁਜ ਪੁਜਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਸਦਾਰੇ ਰੀਗਿ
ਗਤਿ॥ ਪੇਮਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਅਮ ਦਮਾਤੀ॥ ਭੇ
ਦ ਭਾਉ ਤਿਸ ਤੇ ਉਨਿ ਗਇਆ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖੇ
ਦੇ ਕੋਮਇਆ॥ ੨੧॥ ਦੇਤਗਾ ਜਿਉ ਸਰਵਰ ਨਿ
ਰਾਨਤੀ ਨਹ ਤਰਵਰ ਫਲ ਫੂਲੁ॥ ਬਿਨਾ ਪੇਮ ਨਹ
ਦੇਤ ਤੇ ਬਿਪਨਰ ਚੇਤੈ ਭੂਲੁ॥ ੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਬਾ
ਈ ਤੋਈ ਪੁਜਾਗੀ॥ ਲਾਜ ਕਾਨ ਕਲਾ ਸਗਲੀ ਡਾਗੀ॥

१५१
 ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਲਬੰਦਪਭਾਈ॥ ਨਿਰਲਜਦੇਖਿਸਿ
 ਨੇਖੁਨਸਬਛਾਈ॥ ਰੋਕਿਰਏਤਿਸਕਿਉਕਹਿਹੁਕੈ॥
 ਚੇਲੇਚਿਲੰਗਪਗੀਕਿਉਲੁਕੈ॥ ਧੀਅਜਾਨਿਕਛੁ
 ਕਤਿਨਯੀਸਕੈ॥ ਇਕਦਿਨਦੇਕਅਤੀਤੁਥੈਹਾਗੀ॥
 ਚਾਲਿਆਇਓਸੇਬਡੇਅਭਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਠ
 ਰਿਦੁਇਬਤਧਾਰੈ॥ ਕਪਟਸੁਭਾਵਤਿਸੁਪਗਟੁ
 ਨਿਯਾਰੈ॥ ੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਿਗੁਜੀਵਨੁਹੈਜਗਤਮੈ
 ਕਪਟੁਗਤਿਜਿਨਧਾਰਿ॥ ਦਰਪੁਨਦੁਬਿਧਾਕੈ
 ਧਰੈਪਰਤਜੁਮੁਖਮਤਿਛੁਰਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਾਠ
 ਹਿਜਪੁਤਪੁਸੀਜਮੁਨੇਮੁ॥ ਅੰਤਰਿਅਤਿਕਠੋਰਬਿ
 ਨਪੇਸੁ॥ ਬਾਠਰਿਸੁਆਮੀਹੁਪਮਤੰਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ

ਅਗਿਆਨੀ ਮਦ ਮੰਤਾ ਬਾਤ ਰਿਪੀਡਿਤ ਮਹਾਸੁ
ਜਾਨਾ ਅਤਿ ਰਿਤਿ ਸਨਾਅਤਿ ਤੇਰੰ ਨਾ ਬਾਤ ਰਿ
ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਚਾਤ ਅਗਨਿ ਮੇਜ
ਰੈ ॥ ਬਾਤ ਰਿਧੈ ਤੀਟੀ ਕਾ ਮਾਲਾ ॥ ਬਾਤ ਰਿਅ
ਤਿਓ ਜਲੁ ਅੰਤਰੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਬਾਤ ਰਿਜਪੁਤ ਪੁਕੀਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਦਿਕਾਰੁ
॥ ਸੇਕੰ ਚਨੁ ਕਹੁ ਕਿਉ ਦੁਰੈ ਜਿਤ ਭੀਤ ਰਿਲੈ ਭੈ ਗਾਗਾ ॥
੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੇਅਤਿ ਤੁਬਾਈ ਪਤਿ ਆਇਆ ॥
ਤਾਕਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਜ ਪੁਜਾਇਆ ॥ ਸੇਦੇ ਬਿ
ਇਕਾਤ ਤਿਸੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਸੇਮਨ ਕਾ ਮਾਅਗਨਿ ਮ
ਰਿਜਰੈ ॥ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਤਿ ਇਤ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ॥

ਮਨਤਨਜਲਤੇਕੇਸੀਜਗਵਤਾਕਰਤੁਦਇਆ
ਸਰਧਾਮੇਤਿਗਖਤਾਅੰਮਿਬਚਨੁਰਸਨਾਤੇਭਾ
ਖਤਾਜਉਕਰੇਕੋਪੁਮੰਦਾਤਤਿਲਾਗੇ॥ਤਉਦੇ
ਤਿਤਿਆਗਿਦੇਉਤੁਇਆਗੇ॥੨੪॥ਦੇਯਗਾਮਿ
ਗਾਬਾਈਆਪਤੀਮਨਮਤਿਕੀਓਬੀਚਾਗਾਇ
ਤੁਦੇਤੀਅਗਨੀਜਾਰਿਕੈਕਰਮਕਰੈਖਾਆਗਾ॥
੧॥ਚੇਪਈ॥ਇਤਦੇਤਭੇਤਕਛੁਨਾਤਿਅਨੁਪਾ॥
ਨਾਸਰਧੂਠੀਅਉਕੁਮੁਭੂਤਾ॥ਤਿਸੁਬਿਸਨਪੀ
ਤਿਮਾਗਤਿਏਸਾਪਕਾ॥ਨਤੁਬਿਲਮਧਰਮਕੀਬ
ਧਰਾ॥ਮੀਗਾਬਾਈਬਚਨੁਓਚਾਗਾ॥ਤਿਮੰਨੋਰਥ

੧੫੩

ਭਰਿਪੁਜਾਵਨਤਗਾਜੇਇਛਾਮਨਿਆਤੀਪ੍ਰਭਜੀ
ਆਇਪੁਜਾਵਤਤਾਤੀਤਰਖਾਬਿਖਾਦਤਮਰੈਨਹੀ
ਗਈਪ੍ਰਭਉਤਮਹੀਆਸਗੁਸਾਈ॥੨੫੨੨੨੨੨
ਜਬਕਪਟੀਤਤਉਠਿਓਮੁਨਿਤਨਿਅੰਤਰਿਚਾਉ
ਚਰਨਧਰਤਧਰਤੀਗਿਰਿਓਰਿਕੈਧਰਮਨਿਆਓ
ਅਚੋਪਈ॥ ਛੂਟੀਦੇਤਕੁਸਵਬਤਚਲਿਓਜੁ
ਬਾਪਗਕੁਮਤਨਗਲਿਓਕਾਦਿਦੋਤਾਤਿਨਬਿਨ
ਤੀਠਾਨੀ॥ ਹਿਮਾਤਾਮੇਭਉਓਆਗਿਆਨੀ॥ ਤੁ
ਮਬਖਸਿਦਪਤਤਨਉਪਕਾਰੀ॥ ਦਇਆਦਿਸਦ
ਮੇਤਅਉਗਨਿਤਾਗੀ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਿਤਕਤਏ

ਬੂਡਤਾਯਮਤੀਰਲੇਲਾਵੈ॥ ਬਤਕਰੁਲਾਤੇਦਾਇ
 ਆਜਨਾਈ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸੀਤਬਡਾਈ॥ ੨੬
 ਦੇਤਗਾ॥ ਭਲਿਅਨਸਿਉਭਲਾਕਰਨਸੇਜਗਕੋਬਿਠਿ
 ਤਾਰਾ॥ ਬੁਰਿਅਨਸਿਉਭਲਿਆਈਕਰਨਿਤੇਵਿਰਥੇ ੬
 ਸੀ॥ ਸਾਗ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਦਾਇਆਦਿਨਾਟਿਸਿਉਤੰ
 ਤਨਿਤੇਗਾ॥ ਭਉਐਰੇਗਾਗਿਆਨਿਤਿਤਬੇਗਾ॥ ਕੰ
 ਚਨਸੀਭਈਵੋਕੀਦੇਯਾ॥ ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਸ੍ਰੀ
 ਨਾਰਦਜੇਯਾ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਾਪਾਟਿਪਰਗਾਸਾ॥
 ੭॥ ਸਿਟਿਗਈਮਰਨਜੀਵਨੁਕੀਆਸਾ॥ ਸਸੁਜਿਵ
 ਕੀਰਤਜਗਾਥਿਸਥਾਗੀ॥ ਫੈਲਗਈਮਾਨੋਨਿਸ

ਉਸੇਆਗੀਆਐਸੀਬਾਤਕਿਉਛੁਪੇਛੁਪਾਈ॥ਜੇ
 ਤੀਨਲੋਕਮਹਿਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਦੇਹਰਾਗਰੰ
 ਲਾਸੁਲਿਸੁਲਿਮਨਿਖਪੈਕਰੈਕ੍ਰੋਧਬੁਭਾਇ॥
 ਪ੍ਰਤੀਮਾਰਨਕਾਰੇਨਕਰਤਅਨੇਕਥਿਪਾਇ॥੧॥
 ਚੋਪਈ॥ਭੀਮਸੈਲਿਕਪੁਰਮੰਗਾਇਆ॥ਜਲ
 ਮੇਸਰੀਘੋਲਿਤਾਅੰਤਰਿਪਾਇਆ॥ਇਕੁਦ
 ਏਤੁਲਸੀਦਲਦਿਚਿਪਾਏ॥ਕੰਨਿਕਕਚੇਲ
 ਤਿਸੁਭਰਿਲੇਆਇ॥ਥਿਨਈਦੇਦਗਲੈਨੇਦੀਅ
 ਰਚਿਸਿਉਮੀਰਾਬਾਈਪਿਆ॥ਪ੍ਰਮਮੁਗਨੁਪ੍ਰਿ
 ਕੀਰਤਨਕਰੈਗਰਾਲਾਅਉਹਕਚੇਲਾਭਰੈਗਬਾਈ
 ਅਤਿਦੇਵੈਸੋਪਿਦੈਗਮਨੁਬਿਆਕਲਇਕਰਤੀਨ

ਤਿਸੁ

ਥੀਵੈ॥ ਗਲਾ ਬਿਸਮੈ ਤੇ ਇਧਿ ਸਾਇਓ॥ ਅ ੧੫੪
ਚਰਜੁ ਦੇਖਿ ਵਤਧਾ ਮਹਿਧਾਇਓ॥ ੨੮॥ ਦੋਤਰਾ॥
ਜਾ ਕੈ ਭੀਤ ਰਿਗਿਆ ਨਤਾ ਕਭਿ ਬਿਖਕਤ ਕਿ ਕਰੈ॥
ਪਰੈ ਜੋ ਲੋਨ ਕੀ ਖਾਨ ਸੋ ਤੇ ਲੋਨ ਤੀਤੇ ਇਰੈ॥ ੧॥ ਚਿ
ਪਈ॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਬਾਈ ਪਰਿਆਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
ਖਿ ਅਧਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਭੀਨਤਾ ਪਤੇ ਤਪੇ ਜੁ ਕਈ॥ ੩॥
ਕੈ ਦਰਸਨੁ ਸੀ ਅਗੋਤਈ॥ ਜੋ ਇਛੁ ਕੋਈ ਕਰਿਆਵੈ॥
ਤਰਿ ਇਛੁ ਵਾਂਗੀ ਸਕਲ ਪੁਜਾਵੈ॥ ਅਰਥੀ ਦੁਖੀ
ਜਗਿਆ ਸੀ ਜੋਈ॥ ਉਤਾਗਏ ਬਿਨੁ ਰੋਣੈ ਕੋਈ॥ ਓ

ਭਾਚਰਬਰਨਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ॥ ਇਉ ਅਚਰਜੁ ਰਾਖਾ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਜਰੈ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਖੇ ਮਨ ਮਹਿ ਕੋ ਪ੍ਰਕਰਿ ਲਿਖ
ਨੋ ਖੜਗੁ ਸੰਭਾਗ॥ ਅਰਧਰੈ ਨਕਉ ਉਠਿ ਚਲਿਓ ਬਾਈ ਕ
ਰਨ ਪ੍ਰਭਾਗ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਕਰਿ ਬਾਈ ਕੇ ਗਇਓ ਜੋ
ਰਾਨਾ॥ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਭਇਓ ਤੈ ਰਾਨਾ॥ ਬਾਈ ਪ੍ਰ
ਮਾਤਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨੈ॥ ਆਕਾਸ ਠਾਢਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਨੈ॥ ਜਿ
ਉ ਮਿਗਾ ਪ੍ਰਭੈ ਤੈ ਆਵੈ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਨਤ ਸੁ
ਖ ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਲਹਰਿ ਭੀ ਮੈਲਾ ਗੈ॥ ਸਕਲ ਰੋਨ
ਨਹੀ ਆਕਾਸੁ ਤਿਆਗੈ॥ ਜੈ ਸੇਭ ਉਰੁ ਸੁਬਾਸੁ ਲੁਭਾਨਾ॥
ਤੈ ਸੇਭ ਰਿਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਹਿ ਨਾਨਾ॥ ੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਉਰੁ
ਪਤੰਗਾਖਗਾ ਮਿਗਾ ਪਤਿ ਮਲਓ ਤਿਨ ਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਸਭਾ ਅੰਗ

ਪ੍ਰਰਨਸਦਾਸਦਾਤਰਿਕੋਉਤਮੁਨੇਮੁ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ ੧੫੫
ਚਤੁਰੁਰੁਜਦਰਸੁਨੁਗੈਲੈਦੋਖਿਆ॥ਅਉਚਕੁਸੁਦ
ਰਸਨੁਤਿਸੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸੋਰਮੁਕਟੁਸੋਭਾਅ
ਤਿਦੇਈ॥ਮਾਨੋਚੰਦਸੁਰਕੀਦੁਤਤਿਹਲੇਈ॥ਪੀਉ
ਬਰਬਿਜੁਲੀਚਮਕਾਗਾ॥ਸਿਆਮਰੈਨਮਤਿਕੀ
ਉਓਜੀਆਗਾ॥ਸਿਆਮਓਰਬਨਮਾਲਸੁਹਾਈ॥
ਸੁਬਾਸੁਧਾਮਮਤਿਅਤਿਮਤਿਕਾਈ॥ਜਿਵਦੁਹਬ
ਈਪ੍ਰੇਮਸਿਓਗਾਵੈ॥ਤਿਉਮਧਸੁਰਮੁਰਲੀਧਾਨਿ
ਉਪਜਾਵੈ॥੩੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਨਿਮਖਏਕਦੁਸਦੇਖਿਓ
ਮਾਨਕਾਰਿਪੀਛੈਠਿਰਿਓ॥ਲਾਖਿਓਤਾਕੋਭੇਖਿਓਪ੍ਰੇਮ

ਕੇਪਾਵਈ॥੧॥ਚੇਪਈ॥ਜਬਠਿਰਿਆਪਨਿਪਛੋ
 ਤਾਇਆ॥ਕੋਠੈਮੇਦਰਸਨੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਆ॥
 ਠਹਰਾਇਸਕਿਓਨਹੈਨਲਗਾਇ॥ਦਰਸਨੁਨੀਕੈ
 ਸਕਿਓਨਪਾਏ॥ਠਿਰਿਆਇਓਤਬਬਤੁਪਛੋ
 ਤਾਇਓ॥ਚਕੁਸੁਦਰਸਨੁਤਤਾਂਡਰਾਇਓ॥ਭੈਕਰਿ
 ਭੇਵਢੀਬਰਿਬਰਿਨਤੀਸਾਕੋ॥ਜਬਤਿਦਰਸਨੁ
 ਤੇਸੁਬਲਿਤਾਂਕੋ॥ਬਹੁਰੁਠਿਰਿਸਰਧਾਧਾਕੋ॥
 ਕਹੁਭੈਤਿਸਕਾਕਉਨੁਨਿਵਾਰੈ॥੨॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਰਾਕਾਮਨਿਪਛੋਤਾਇਕੈਘਰਮਤਿਬੈਠਾਇ॥
 ਸਕਲਹੈਨਭੈਭੈਤਤੇਤਾਕਉਨੀਦਨਪਾਇ॥੧॥

੧੫੨
 ਚੇਪਈਭੋਰਭਏਗਨੀਸਿਗਿਲੀਨੀ॥ਜਾਇਬਾਈ
 ਪਤਿਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ਤੂਮੀਗਾਬਾਈਪਰਮਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ਭਗਤਾਮੇਤੂਤੇਪਰਧਾਨਾ॥ਤਰਿਮੇਅਰ
 ਤੈਮੈਨਤੀਭੇਦਾ॥ਭਿੰਨਰਾਵਨਤੀਅਤਉਅਭੇ
 ਦਾ॥ਤਮਪੁੜੀਕਰਿਜੋਅਵਗਿਆਕਰੀ॥ਤੁਮੋਤੋ
 ਬਖਸਿਦਸਿਤਨਰਤਰੀ॥ਅਬਪੁੜੀਭਾਉਤਮਾ
 ਰੈਨਾਤੀ॥ਤੂਤਰਿਸੇਵਕੁਤਰਿਤੀਆਤੀ॥੩੩॥
 ਦੇਤਰਾ॥ਤੂਬਾਵਨਚੰਦਨਬਿਰਛਤਮਤੂੰਪਾਰਸਤ
 ਮਲੇਤਾ॥ਤੂਠਾਕੁਰਕੇਪੁਜੀਅਬਤਮਪੁਜਤਿਤੇਤੀ॥

ਚੋਪਈ॥ਤਬਮੀਗਾਬਾਈਚੜ੍ਹਪੁਬੀਨਾ॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਕੋਹੋਇਆਧੀਨਾ॥ਕਰਿਬੇਨਤੀਘਰਿਤਿਪ
ਠਾਏ॥ਹੋਇਪੇਮਮਗਨਤਰਿਕੀਰਤਿਗਾਏ॥
ਅਭੇਦਾਦ੍ਰਿਸਹਿਸਿਉਤਰਿਤਰਿਨਿਤਾਰੈ॥ਸਭ
ਘਟਿਆਤਮਹੂਪੁਬੀਚਾਰੈ॥ਪੇਮਮਗਨਮਨੁ
ਛਕਿਆਰਹੈ॥ਪਗਆਤਮੁਨਿਰਖੇਜਤਤਤਬ
ਤੈ॥ਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਉਨਬਖਾਨੈ॥ਸਾਧਉਪ
ਮਾਕਉਤਰਿਤੀਜਾਨੈ॥੩॥ਦੇਤਰਾਤਰਿਅ
ਹਸਾਪੁਜਾਏਕਤੈਭੇਦਭਾਉਕਛੁਨਾਤਿ॥ਉਨਦਰਸ
ਨਦੇਖਹੁਨੈਨਭਰਿਹਰਿਨਿਤਾਰਹੁਹਿਰਦੇਮਾਤਿ॥੧॥

੧੫
 ਦੇਹਗਾਯਤਿਉਮੀਰਾਬਾਈਕੀਕਥਕਰਿਅੰਮਿਤ
 ਕੀਨੋਪਾਨਾ॥ਤਿਉਕਰਮਾਬਾਈਕੀਕਥਾਆਗੈਸੁਨ
 ਭਸੁਜਾਨਾ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੧੮ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਰਚ
 ਕਰਮਾਬਾਈਕੀ॥ ਚੋਪਈ॥ਜਿਸੁਨਗਰੀਮੀਰਾਬ
 ਈਰੇਤੋ॥ਉਦੇਪੁਰਨਾਮੁਸਭੁਕੇਈਕਹੈ॥ਤਤਾਤੀਉ
 ਪ੍ਰਜੀਕਰਮਾਬਾਈ॥ਸੈਸੈਸਕਾਰੁਭਗਤਿਕਾਲਿਅ
 ਈ॥ਸੈਪ੍ਰੇਮਭਗੀਅਤਿਬਾਲੀਰੇਤੋ॥ਮੀਰਾਬਾਈ
 ਪਤਿਜਾਇਸੇਬਹੈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਤਿਸੁਜਾਤਿਗ
 ਦਾਗਾਉਸੁਸਕਦਾਦਿਦਸੁਖੇਲਨਬਿਉਤਾਗਾਜ

ਬਜੇਬਨਭਈਤਿਨਿਆਪੁਸਮਾਲਾ।ਉਪਜਿਉਪੁ
ਮੁਤਿਸੁਸੁੰਦਰਬਾਲਾ॥੧॥ਸੋਰਠਾਨਿਤਉਨਿਤ
ਤਚਲਿਜਾਇਜਤਮੀਗਾਬਾਈਹਰਗਤਿ॥ਨ
ਪੀਦਰਸਨਦੇਖਿਆਪਾਇਲਗੀਰਹੈਤਿਸੁਲਾਖ
ਸਾ॥੧॥ਚੋਪਈਹਦਈਸਿਯੋਗਤਿਸੁਭਾਇਉਥਿ
ਵਾਹੁ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੋਜੋਏਗਾਹੁ॥ਸੋਪੀਅਕੈਪਾ
ਰਿਜਾਇਬਸੀ॥ਪੀਆਪੀਆਰੇਕੇਰੰਗਿਰਸੀ॥ਪਿ
ਆਕਉਆਤਿਨਿਸਿਭਗਤਿਦਿਕਾਵੈ॥ਸਤਸਿਗਤਿ
ਮਾਤਿਤਿਸੁਮਨੈਠਗਾਵੈ॥ਤਾਕਉਇਉਸੋਕਏਬੁਝੁ॥

ਈ॥ ਅੰ॥ ਮਿਤ੍ਰਤਜਿਕਾਤੇ ਬਿਖਾਖਾਈ॥ ਬਿਖੇਬਾਸਨਾ
 ਅੰ॥ ਧਗਾਤਿਤੋਈ॥ ਭਰਿਭਜਜਨਮੁਸਵਾਰੈਕੋਈ॥ ੨॥
 ਦੇਤਰਾ॥ ਭਰਿਭਜਿਜਨਮੁਸਵਾਰੀਐ॥ ਇਤਾਅਭਿਸ
 ਰ॥ ਇਤਬਾਗਾਛਿਰਿਪਛਤਾਦਾਨਾਮਿਟੈਚੂਕੈਦਾਥਿਅ
 ਪਾਗ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਐਸੇਤੀਸਾਸੈਸਮਝਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਉਤਿਉਹਰਿਕੋਭਜਨੁਬਤਾਵੈ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤ
 ਨਾਮੁ॥ ਭਰਿਭਜਿਭਜੀਐ॥ ਐਠਜਾਮੁ॥ ਸਕਲਕਾ
 ਜਗਿ॥ ਹਕਾਭੀਕਰੀਐ॥ ਮਨੁਆਪਨਾਭਰਿਚਰਨੀ
 ਧਰੀਐ॥ ਜਿਤਬਾਨਾਮੁ॥ ਭਰਿਭਜਿਭਜੀਐ॥ ਧਿਆਨੁ॥ ਸਾ
 ਸਿਰਿਗਾਸਿਭਜੀਐ॥ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਬਿਖੇਰੋਗਾਰੋਗੀ

ਸੀਸਾਗਾ ਅਉਖਸਤਾਂ ਕਾਹਰਿ ਨਮੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋਬਾ ॥
 ਤੀਨਤਾਪਤੇ ਜਗਤ ਬਿਖਮੀ ਭਉ ਅਸਾਧਾ ॥ ਡਾਕੀਅ
 ਉਖਧਨਾ ਮਤਰਿ ਕਰਿ ਕਪਾਦੇ ਵੈਸਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ
 ਜੋ ਅਉਖਸ ਕਉ ਸੇਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ਖਾਨਪਾਨ ਕਾ ਸੀਜ
 ਮੁਲਹੈ ॥ ਅਲਪ ਕਾਲ ਮਾਤਿ ਨੀਕ ਹੋਈ ॥ ਅਪ
 ਨਾ ਅਪ ਪਛੁਨੈ ਮੋਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨ ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗੁ ਨਿਰਮਲ ਤਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਭਾਗਵਡੇ ਪਾਵਤੁ ਸੀਸਾਗੁ ॥
 ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਸਾਸੁ ਭਤਾਹੈ ॥ ਨਿਤ ਪਰਬੈ ਪੈ ਬਿ
 ਨਤੀ ਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ਦੋਬਾ ॥ ਜਗਿਆਸਾ ਤਿਨ ਕੈ ਬ

ਛੀਮਨਮਾਤਿਉਪਾਏਉਚਾਓ॥ਤਿਸੁਹੁਰਜਨਕ ੧੫੮
ਰਿਪੁਜੀਅਤਿਨਿਜਿਭਗਤਿਪ੍ਰਭਾਓ॥੧੯੫੮
ਕਰਮਾਬਾਈਭਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਜੋਪੈਤ
ਰਿਉਨੈਜਪਾਵੈ॥ਸਦਾਰਤੈਤਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥
ਬ੍ਰਹਮੁਗਿਆਨੁਪ੍ਰਮੁਗਿਰਾਤੀ॥ਪੀਆਸਾ
ਸੁਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ਅੰਤਹਿਧਿਆਨੁਪਰਮਾਤੁ
ਮੁਖਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕੀਟੀਲਓਜੈਈ॥ਸਭ
ਮੈਬ੍ਰਹਮੁਪਛੂਨੈਸੇਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੇਹੁਸਮਸਰ
ਸਭਮਾਗੀ॥ਜਿਉਵਕਾਤਿਵੈਪਛਨਤਆਤੀ॥
੫॥ਸੋਰਠਾਸਭਘਟਿਆਤਮੁਹੁਪ੍ਰਾਬਨਾਪੈ

ਮੋਕੇਈ ਨਾਲੈ ਤੇ ॥ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਤੈ ਦੁਰਿ ਜਾਸੁ ॥
 ਕਿਛੁ ਆਪੀ ਬਨਿ ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਭਿਖ
 ਪਰਭਾਤ ਪ੍ਰੀਆ ਕਿਰਤਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਸਾਸੁ ਕਹੁ
 ਸੁਤੀ ਰਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆ
 ਨਾ ॥ ਇਕਟ ਕਲਾ ਗੀਰੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਇਕ ਚਿਨ
 ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਨੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵਉ
 ਤਾਰੀ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ਜਦ ਪਭੋਗ ਭੋਗਾ ॥ ਤਦ ਪਸਰਾ ॥
 ਤਰਿ ਪੁਰਨ ਜੋਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੁ ਰਹਿ ਤਰਿ ਸਰਪਾਧ ॥
 ਗੀ ॥ ਨਾਵਨ ਪੇਦਨ ਸਕਲ ਬਿਸਾਗੀ ॥ ਦਾਦੇ ਭਗਾ ॥
 ਜੀਤੁ ਪਾਇ ਪੇਸੁ ਪਰਕਾਸਈ ॥ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਜਪ

ਨੇਮਾਸਕਲਾਬਿ ਸਰਿਤਬਜਾਤੁ ਤੇ ਰੁਤੁ ਪ੍ਰੇਮਤੀ १੨੦
 ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਿਉ ਉਠਿ ਸੇ ਸੁੰਦਰਾਗੀ
 ਹਾਂਡੀ ਚਾਢੀ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਜਾਗੀ ॥ ਦੁਪਕਉ ਕਢਾ ਬਿ
 ਲੇਵਨ ਲਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਪਾਗੀ ॥ ਜ
 ਬਜਲ ਅਉਟਨ ਕਉ ਚਾਹਾ ॥ ਖਿਚਗੀ ਲੇਨ ਲੇਤਾ
 ਮੈ ਬਾਹਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ ਇਤ ਬਾਖਿ ਚਗੀ ਸੀਝੈ ॥
 ਵਹ ਜਤ ਕਤ ਹੇ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੀਝੈ ॥ ਭਰਿਥਾ ਲੀਖੈ ॥
 ਖਿਚਗੀ ਮਧੁ ਨੈਡਾਗਾ ॥ ਭਰਿਓਂਦੀ ਮਲਾਈ ਛੀਨੈ ॥
 ਬਹੁ ਭਰਾਗਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਬਾਈ ਸਰਪਾ ਕਗੀਤ

॥ १ ॥
ਰਿਜੀਓਭੇਗਤੁਭੇਗੁ॥ ਤਬਤਰਿਆਇਭੇਗਨਲਾ
ਗੋਬਿਪਕੋਧਾਰਿਸੰਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਚੇਪਈਗੁਰੁਚਿਸਿ
ਉਤਬਤਰਿਖਿਚਗੀਖਾਵੈ॥ ਕਰਿਬੀਜਨਾਬਾਈਸੁ
ਖਪਾਵੈ॥ ਚਾਰੋਨੈਨਇਕਟਕਜੇਤੈ॥ ਦੁਤਿਸਿਆ
ਮਮਧਰਨੈਨਕਉਮੇਤੈ॥ ਅਦਰੁਤਸਮਝੈਬਾਈ
ਭਾਈ॥ ਤਾਕਉਨੈਕਤੀਭ੍ਰਿਨਦਿਖਾਈ॥ ਜੋਤਰਿਮੇ
ਤੇਆਤਿਬਿਆਪਕਾਸੇਤੀਨਭਵਨਸਭਲੇਕਪੁ
ਕਾਸਕਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਰੂਪੁ॥ ਬ
ਪੁਸਰਿਭੇਗਤਜੇਤਿਸਰੂਪੁ॥ ੨॥ ਚੇਤਗਾਪਾਚਤਤ

ਕੇਦੇਹੁ ਨਹਿ ਨਹੀਤੀ ਨਗੁ ਨਾਪੁ ਭਾਉ ॥ ਜੇਕਿ ਭਵ ਲਯੇ ॥੧੬੧॥
 ਤਿਉ ਬਿਗਾਜਤੀ ਸੋਈ ਬਨਿ ਓ ਬ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਪਾਂਚਤਤ ਕੇਤਤ ਨਹੀਭੇ ਸਾ ॥ ਤੀ ਨਗੁ ਨਾ ਨਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
 ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਰਹਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੇਤਿ ਸਹੁ ਪ੍ਰਧਰਿ
 ਓ ਅਕਾਗਾ ॥ ਦਿਸਦਿ ਮੁਸਟਤੇ ਨਿਆਗਾ ॥ ਜੇਈ ॥ ਸੁ
 ਭਘਟਿ ਰਹੈ ਲੇਖੇ ॥ ਨੁਕੋਈ ॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਜ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਕਾਰ ਧਾਰੇ ਬਾਈ ਕੋਭਾ
 ਸੀ ॥ ਤਾਂ ਪਤਿ ਤਿਨ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਸੁਨਤੁ
 ਸੁਆਮੀ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨੀ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੀ ਨਭਦ
 ਨਥ ਪਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਘਟਿ ਜੋਤ ਦਿਖਾਇ ॥ ਰੂਪ ਨ

ਮਗੁਨਭੀਤਰੇਕਾਤੇਰੇਫੁਪਾਇ॥੧੦੯੫੪॥ਤਬ
ਤਰਿਅਤਿਰੁਤਬਚਨੁਓਚਾਰਾ॥ਸਭਕਛੁਦੇਖੁਤੁ
ਮੇਤਿਪਸਾਰਾ॥ਏਹੁਪਨਾਮਮੇਰੇਤੀਆਤੀ॥ਮੇਤਿ
ਭੀਨਆਨਕਿਛੁਨਾਤੀ॥ਦਿਸਟਿਮਾਨਜੇਦੇਇਦਿ
ਖਾਈ॥ਸਭਮੇਯੀਤੋਕਰਮਾਬਾਈ॥ਅਹੁਪਨਾਮ
ਗੁਨਨਾਮਪਸਾਰਾ॥ਸੇਮੈਤੇਨਹੀਅਤਿਨਿਆਰਾ॥
ਜਓਮੇਤੇਕਛੁਨਿਆਰਾਤੇਈ॥ਆਇਦੁਗਾਵੈਮੇ
ਕੇਸੇਈ॥੧੦॥ਦੇਭਗਾ॥ਗੁਪਤੁਪਗੁਵਕਾਕੇਕਤੇ
ਰਕਿਸਤੇਕਰਓਦੁਗਾਇ॥ਮੇਥਿਨਦੁਸਰਨਾਤਿਕੇਐ
ਸੇਬਨਿਓਬਨਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਖਾਇਪਸਾਦੁਖ

ਲੀਹਰਿ ਕੀ ਨੀ। ਲਊਗਲਾਇਚੀਬਾਈਦੀਨੀ। ੫੧੨
ਨਿਦੁਇਕਰਿਜੋਰਨਿਮੁਤੇਇਭਾਖੀ। ਪ੍ਰਭਸਰਧਾ
ਜੈਸੇਅਬਰਾਖੀ। ਐਸੇਤੀਸਦਕਿਰਪਕਰੀਐ।
ਦਇਆਮਇਆਦਾਸੀਪਰਧਰੀਐ। ਆਖਿਚਰੀ
ਮਾਖਨੁਸਭਕਿਛੁਤੇਗਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਗਤੁਇ
ਤੁਬੇਗਾ। ਮੈਦਾਸੀਤੂਠਾਕੁਰਮੇਗਾ। ਦੀਨਬੰਧਬਿ
ਰਦਪ੍ਰਭਤੇਗਾ। ੧੧। ਦੋਹਰਾ। ਸਭਘਟਿਤੁਤੀ
ਤੇਗਤੀਤੇਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਇਸੁਦਾਸੀਕ
ਉਦਇਆਕਰਿਸਰਧਾਗਾਖੁਰੇਪਾਲਾ। ੧। ਚੋਪ
ਈ। ਤੁਬਭਰਿਕੋਮਲਬਚਨਉਚਾਗਾ। ਮੈਸਭ

ਘਟਿਭੋਗੁਭੋਗਅਪਾਗਮੇਸੁਆਦੁਨਆਵੈ
ਤਿਪਤਿਨਹੋਈ॥ਇਤੁਕਲਲਖੈਨਕੋਈ॥ਜਲ
ਦਲਤੁਲਸੀਕੁਸਮਕੈਸੰਦਲਾ॥ਕਰਿਸਰਧਾ
ਜੇਦੇਮੋਤੰਦਲਾ॥ਅਥਵਾਪ੍ਰੀਤਿਸਿਓਸਾਧਭੁਗ
ਵੈ॥ਕਰੈਚਿਸਿਓਸਾਧਤਿਭੋਗੁਲਗਾਵੈ॥ਅਤਿ
ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਮਨੁਮੇਗਾ॥ਅਧਿਕਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਦੁ
ਤੀਬੇਗਾ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਭੁਘਟਿਭੋਗਕਉਭੋ
ਗਤੇਪ੍ਰਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੋਤਾ॥ਸਰਧਾਸਿਓਜੇਦੇ
ਤਿਮੁਝਤਿਸੁਖਾਇਭੂਖਕਉਖੋਤਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥
ਤਹਿਕਤਿਓਪ੍ਰਾਨਿਸੁਨਿਸਮਾਇਓ॥ਕਰਮਾਬਾਈ॥

ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਸਕਲਾ ਦਿਵਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾ ਕਰੋਕ ॥੧੬੩॥
 ਜਾਗਾ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਰੈ ਸਮਾਜਾ ਹੈ ਨ ਕੁਈ ਸੁ
 ਖਾਸਿ ਉਪਰ ਸਵੈ ਪੀਆ ਪਿਆਰੇ ਸਠ ਜੇ ਰਵੈ ॥੧੬੪॥
 ਰਹੀ ਜਥਾ ਘਟ ਕਾ ਚਾਗਾ ਕਰਿ ਬਿਚਰੀ ਸਾਖੀ ਨ ਦੇਤ
 ਰਿਹਾ ਸੁਗਤਿ ਕਰੈ ਤਰਿ ਦਉ ਰਿਓ ਆਵੈ ॥੧੬੫॥
 ਅਨਾਦਖ ਵਾਵੈ ॥੧੬੬॥ ਦੇਖਗਾ ਨਿਤ ਪਿਉ ਤਰਿ ਰੂਪ
 ਧਰਿ ਭਰੇ ਗੈਰੁ ਚਿਸਿ ਉਰੇ ਗੁਰੂ ॥੧੬੭॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇ ਕੋਈ ਨ ਲਖੈ
 ਐਸੇ ਬਨਿ ਓਸਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ॥੧੬੮॥ ਚੋਪਈ ਸੁਰਜੁ ਉਦੈ ਤਨ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥੧੬੯॥ ਭਗੁ ਭਗਤ ਰਿਸੁ ਨਿਸਮਾਵੈ ॥੧੭੦॥ ਕਰਮਾ ਬ
 ਈ ਪ੍ਰੇਮਾ ਪਿਆਰੀ ॥੧੭੧॥ ਕੀਰਤੈ ਵਤ ਨਿਤ ਹੀ ਨਾਗੀ ॥੧੭੨॥

ਕੈਪ੍ਰਮਰੰਗਿਉਮਨੁਦਕੋਆਵਰੰਗੁਕੇਈਚਕੈਨਤ
ਕੋਸਭਅੰਗਪੂਰਨਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਭੇਦਭਾ
ਦਨਤੀਕਿਸਸਿਉਧਾਰਾਪੰਚਤੀਨਆਪੇਬਨਿ
ਆਇਓਪੁਨਿਦਾਹੀਮੈਆਪਦੁਗਾਇਓ॥੧॥
ਦੋਹਰਾਜਾਕੋਮਨੁਰੰਗਿਉਪ੍ਰਮਰੰਗਿਤਿਸੁਰੰਗਿ
ਚਕੈਨਅਭਿਗਤਨੁਮਨੁਦਿਦ੍ਰੁਸਤਜਹੀਸਕੈਨ
ਕੋਈਦਓਗਾ॥੧॥ਸੋਪਈ॥ਘਰਿਕਰਮਾਬਾਈਜੋ
ਕੋਈਆਵੈ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਤਾਤਿਹੀਝਾਵੈ॥
ਨਰਨਾਰੀਅਰਥੀਜਨਭਾਈ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋ
ਈਨਜਾਈ॥ਭੂਖੇਅੰਨੁਪਿਆਸੇਪਾਨੀ॥ਭਾਉਭਗ

ਤਿਕਰਿਦੇਇਬਨਾਨੀਗਰੈਨਬਸੇਗਾਕਿਸੇਨਦੇਵੈ॥ ੧੬੪
ਮਤਗੋਪਮਤਾਕੋਈਲਾਖਿਲੇਵੈ॥ ਇਤਹੁਤਕਤਾਨਿ
ਕਿਨੂਨਜਾਨੀਯੋਮੀਪ੍ਰੀਤਮਕੈਮਨਮਾਨੀ॥ ੧੬੫
ਤਗਾਪ੍ਰੇਮਖੇਲਾਇਉਖੇਲੀਐਜਾਮੇਲਖੇਨੁਨੈ
ਨਾ॥ ਬਾਤਨਇਉਬਤਰਾਈਐਕੁਦੁਪਾਵੈਬੈਨਾ॥
੧੬੬ਪਈ॥ ਇਕਾਦਿਨੁਵਾਘਰਿਸਧੂਆਇਆ॥
ਜਾਨਿਬੈਸੋਨੇਮਨਿਤਨਿਭਾਇਆ॥ ਨੈਨਰਕਤਪ੍ਰੇਮ
ਮਦਮਾਤੇ॥ ਅੰਤਗਿਛੈਪ੍ਰੀਤਮੁਕੀਘਾਤੇ॥ ਪਲ
ਪਲਮਾਤਿਕੀਰਤਨੁਕਰੈ॥ ਏਕਪਲੁਕਨਹੀਬਿਰ
ਥੀਪਰੈ॥ ਸਕਲਅੰਗਪ੍ਰੇਮਸਿਓਗੀਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੋਰ

ੴ

ਸੁਤਿਨਤੀਜਨਲੀਨਾਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਕਰਈ॥
 ਅਤਿਨਿਸਿਧਿਆਨੁਪੋਇਕਾਥਰਈ॥੧੬॥ਜੇਯਗ
 ਧਿਆਤਾਧਿਆਨੈਗਚਿਰਤਿਓਦੇਤਿਕਉਜਨੈਭਿ
 ਨਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨੰਪਾਵਈਅਕਥਕਥਾਪਗਛਿ
 ਨਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੇਅਤੀਤੁਬਾਈਘਰਿਗਤਿਓ॥
 ਸਕਲਦਿਵਸਲਓਕੀਰਤਨੁਕਰਿਓ॥ਕਰਮਾਬਾਈ
 ਅਤਿਮਗਨਾਨੀ॥ਗਾਖਿਓਰੈਨਤਿਨਦੀਓਨਜਾਨੀ॥
 ਚਾਰਜਾਮਨਿਸਕੇਬੀਤਾਏ॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਅਹੋਲ
 ਦੇਆਏ॥ਜਬਬਾਈਓਠਿਤਪਲੀਚਾਗੋ॥ਕਰਿਖਿਚ
 ਗੀਤਿਨਲੀਨੁਉਤਾਗੀ॥ਭਰਿਕਰਿਥਾਲੀਮਾਖਨੁਡਾ

ਗਾਭੋਗਉਠਾਕੁਰੁਅਗਮਾਅਪਾਗਾ॥੧੧॥ਦੇਤਰਾ॥੧੨॥
ਕਰਮਾਬਾਈਕੀਕ੍ਰਿਆਸਭਦੇਖੀਪੁਰਖਸੁਜਨੁ
ਪਰਮਾਤਮੁਦਰਸਨੁਕਿਉਤੇਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੇਗਿ
ਆਨ॥੧੩॥ਪਈ॥ਤਿਨਬੈਸੋਨੋਸਚਾਗਿਲਾਨਜਨਾ
ਈ॥ਤਬਪੁਛਤਿਸੁਕਰਮਾਬਾਈ॥ਉਠਿਪਰਭਾਤਿ
ਨਮਜਨੁਕੀਨਾ॥ਨਹੀਕਰਪਗਧੋਇਆਚਮੁਨਲੀ
ਨਾ॥ਨਹੀਯਾਡੀਤੈਨੀਕੋਧੋਈ॥ਨਹੀਚਉਕਾਦੇਇ
ਤੈਕਰੀਰਸੇਈ॥ਅਤਿਅਪਵਿਤ੍ਰਤੇਕਰਮਾਬਾਈ
ਕਰਿਖਿਚਗੀਤੈਕਿਸੈਖਿਲਾਈ॥ਤਾਬਾਈਨੇਚ
ਚਨੁਉਠਾਰਾਭੋਗਤਹਰਿਸਿਨੀਤ੍ਰਿਭਵਲਪਾਗਾ॥

੧੮। ਦੇ ਤਗਾ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਇਉਂ ਕਰਿ ਓਤ ਮਏ ॥
ਤਿਗਵਰ ਅਜਾਨਾ ਠਾਕੂਰ ਅਤਿ ਬਖਸਿ ਦੁਏ ਮ
ਨਿ ਨਹੀ ਧਰੈ ਗਿਲਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਅਤਿ
ਤੁਮ੍ਹਾਖਿ ਅੰਗੁਰੀ ਡਾਗੀ ॥ ਅੰਸੇ ਤੇ ਤਿਨ ਬੁਝੀਐ
ਬਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਠਾਕੂਰੁ ਤੇ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਨਾ ॥ ਤਉ ਪ
ਤਿਤ ਕਰਮ ਨਹੀ ਸੇਵਕ ਕਾਰਨਾ ॥ ਜਉ ਠਾਕੂਰੁ
ਪਰਾਪੁ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਤਓ ਸੇਵਕੁ ਆਪ ਮਿਰਜਾ ਦਾਪੇ
ਖੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਮਤੁ ਤੈ ਜੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਿਜ ਮੁ
ਖਿ ਗਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ਅਸੇਈ ॥ ਤਿਵ ਪੂਜਾ ਤਿਵਤੀ
ਅਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਤਿਉ ਸਭੁ ਸਾਰਾ ॥

੧੮॥ ਦੋਹਰਾ ਸੁਤਾ ਸਿਮਤ ਕੇ ਮਤੁਲੀ ਦੇ ਸਭਾਥਿ ੧੮੨
ਧੀਕਤਿਉ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਸਿਉ ਪੂਜੀਐ
ਭਰਿ ਕਉ ਸਰਧਾ ਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਏਤੁ ਕਤ
ਸਾਧੁ ਕੀਆ ਪਿਆਨਾ॥ ਸਰਸੁ ਚ ਸੰਜਮੁ ਥਾਈ
ਜਾਨਾ॥ ਜਥ ਫਿਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਤੁ ਰਤੁ ਭਾਇਆ॥ ਤ
ਬਥਾਈ ਉਠਿ ਦੋਤ ਨੁਕੀਆ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਤਿ
ਨਿਚਉ ਕਾਪਾਇਆ॥ ਕੋਰਾ ਬਾਸੁ ਨ ਚੁਲੇ ਚਰਾਈ
ਆ॥ ਕਰਿ ਮਿਚਰੀ ਤਿਨਿ ਦਤੀ॥ ਬਿਲੈ ਏਆ॥ ਮਾ
ਖਨਕਾ ਢਤਾ ਦਿਨੁ ਤਿਸੁ ਹੋਇਆ॥ ਦੁਇ ਘਟਕਾ
ਘਰੀਆ ਲਕੀ ਮਾਰੀ॥ ਆਤਿ ਅਕੁਲਾਇ ਪਰੇਸੀ

ਸਮੇਂ ਕਰੀ ਤਕ ਉਨਹੀ ਗਈਆ ਮੇ ਕਉ ਨੇ ਅਪਰਾਧੁ
ਨਾਈ)

ਥਾਗੀ॥੨੦॥ ਦੇਤਗਾ ਤਰਿ ਕੋਧੀ ਆਨ ਸੇਧ ਰਿਹ
ਤੀ ਤਰਿ ਨਹੀ ਕਰੀ ਸੀਭਾਗਾ ਤੀ ਆ ਕੋਤੀ ਓਊ ਛੋਲੇ
ਲਾਗੀ ਪਰਨ ਛੁਹਾਗਾ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਬ
ਤਿ ਚਲ ਪ੍ਰਨਾਏ॥ ਕਬਰੇ ਕੇਤ ਬਛੁਟਾ ਤਿ ਛੁਹਾਗੇ॥
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਿ ਸੁ ਬਿਰਹੁ ਸੀਤਾ ਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਬੇਦ
ਨ ਕਉ ਨਾ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਤਰਿ ਪਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਨ
ਤੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਸਾਧੁ ਤੁ ਮਾਰੇ ਸਿਛਾ ਦੀ ਨੀ॥ ਤਰਿ ਧਾ
ਵਤ ਮੈ ਜੋ ਸਮੁਪਾਇ ਆਆ॥ ਅਪਨਾ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਆਇ
ਸੁਨਾਇ ਆ॥੨੧॥ ਦੇਤਗਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਭੂਖਾ ਆ
ਉ ਬਿਲਮ ਦੇਖ ਉਠਿ ਜਾਇ॥ ਛੁਪਾ ਮੰਦ ਅਬਤੁ
ਇਗਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਓ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ

ਬਾਈਉਠਿਚਰਨਨਪਗੀਆਬਾਢਿਮਾਕਰਹੁਪੀ ॥੧੬॥
 ਤਮਨਰਹੀ॥ਤੇਇਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਮੁਗਾ
 ਹੀ॥ਭੇਗਿਲਈਸਭਾਬਿਚਰੀਸਾਹੀ॥ਤਰਿਬਿਚ
 ਹੀਖਾਇਅਧਕਮੁਸਕਾਏ॥ਦੇਨੈਨਸੈਨਾਅਨੀ
 ਦਬਧਾਏ॥ਤਬਕਰਮਾਬਾਈਦੁਇਕਰਿਜੋਗਿ॥
 ਬਿਨਿਉਕਰੀਇਤੁਤਨੁਮਨੁਤੇਗਿ॥ਜੋਆਗਿਆ
 ਤੇਇਸੈਕਰਉ॥ਤਤੇਤੁਮਤੇਦੂਰਿਨਪਰਉ॥੨੩॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨੁਕਰਮਾਬਾਈਕ
 ਉਕਤਿਉ॥ਤਜੁਤਗਰਭਾਭਿਮਾਨਸਤਜੋਤੇਇਸੁ
 ਤੇਇਹੈ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜੋਮਮਮੁਰਤਿਦੇਇਦਿਖ

(10)
 ਦੁਇ

ਈ॥ ਛਾਇਹਤੀ ਤਿਭਵਲਕਉ ਬਾਈ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਕਛੁ
ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ॥ ਮੇਤੇ ਭਿੰਨ ਨਾਹੀ ਦਰਸਾਵੈ॥ ਸਾਧਉ
ਪਦੇ ਸਾਬਿਰਲਾਪੁ ਜੋਤੋਗਾ॥ ਸਭੁ ਇਤ ਕਰਨ ਕਰਾ
ਵਨ ਮੇਰਾ॥ ਤੁਯਾ ਨਤ ਏਹ ਬਬੇ ਕਾ॥ ਮੇ ਤੂੰ ਤੂੰ ਮੇਏ
ਹਸ ਭੁਏ ਕਾ॥ ਅਬ ਮਗਨ ਰਹੁ ਤੁਯਾ ਪੁਨੇ ਘਟਿ ਮਾ
ਤੀ॥ ਕਛੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਰਾਖਹੁ ਨਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਸੋਗਠ
ਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆ॥ ਨੁਬਤਾਇ ਕੈ ਜਿਵ ਕਾ॥ ਤਿਵ ਤਿਸੁ
ਥਾਪਿਆ॥ ਪੁਨਿ ਵਕਉ ਦੇਖ ਦੇਖਾਇਆ॥ ਤਾ ਕੈ
ਘਟਿ ਮਤਿ ਗਵਿਰਤਿਆ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਸਾ
ਪੁਵਾਗਿ ਤੇਗਾਇਓ॥ ਮਾਨੈ ਦਿਬ ਗਿਆ॥ ਨੁਸੇਕਿ

ਤਨਭਇਓਮਾਗਗਿਮਤਿਵਹਚਲਿਓਜਾਵੈ॥ ੧੬੨
ਚੰਚਲਾਚਿਤੁਠਊਰਨਤੀਆਵੈ॥ ਮਨੁਊਨਬਿਗਨੁ
ਸਾਧਜਬਦੋਖੀਆਹਰਿਕੋਕੋਪੁਤੀਐਮਤਿਪੇਖੈ॥
ਆਹਾਇਤੁਬਿਓਤਾਰਮਨਤੀਨੈਜਾਨਾਮੇਕਰਮਾ
ਬਾਈਕਰੀਤੈਗਨਾਸਾਧੁਦੁਖਾਇਆਮੇਦੁਖੁਪਾ
ਇਆਹਾਤਿਸਸਗਨਿਪਰੇਤੋਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥
੨॥ ਮਾਦੇਤਗਾਸੇਸਾਧੁਠਿਰਿਆਇਓਕਰਮਾਬਾਈ
ਪਾਸਿਆਮਾਨਪਾਰਸਕਰਿਭਾਇਓਲੋਹਾਕੰਚਨੁਗਾ
ਮੀਚੋਪਈ॥ ਜਬਸਾਧੁਨੈਦਰਸਨੁਪਾਇਓਸਤੁ
ਕਿਛੁਸਾਧੁਸਾਧੁਹੋਇਆਇਓਸਾਧੁਕੁਇਓਸਾਧੁ

ਨਨੀਗਤਿਓਗਬਿਨੁਸਾਧਨੁਤੀਸਿਧਕਉਲਤ
 ਓਸਾਧਸਮਾਗਮਜਗਮਤਿਸਾਗੁਸਾਧਸੀ
 ਗਬਿਨੁਸੀਗਬਿਕਾਰੁਗਮਉਰਸੀਗੁਬੰਧਨ
 ਜਗਮਾਤਿਸਾਧਸੀਗਿਮੇਛੁਪਦੁਪਤਿਤਰਿ
 ਅਰੁਸਾਧੁਭੇਦੁਕਿਛੁਨਾਤੀਤਰਿਸਾਧੁਸਾਧੁ
 ਤਰਿਆਤੀ॥੨੫॥ਦੋਤਗਾਦਰਸਨਪਰਸਨ
 ਸਾਧਕੇਦੁਰਲੰਭੁਤੈਇਤਲੋਗਸਾਧਸੀਗੁਦ੍ਰਿੜ
 ਨਾਉਤੈਭੁਉਲਤਾਰਨਜੇਗੁਸੋਰਠਾਭਾਉਭ
 ਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਉਕਰਮਾਥਾਈਨੈਕਗੀਪੁਨਿਕ
 ਤਿਓਤਤਗਿਆਨਸੇਸਭੁਭਾਖਿਸੁਨਾਇਓ॥੧॥੩੨

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਚੀਪੀਧੇਜੀਕੀਚ ੧੬੫
ਲੀ॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੀਪਾਪੁਰਸੇਸਰਕਾਪੀਆ
ਗਾ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਮਾਠਿਅਧਾਰਾ॥ ਮਤ
ਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਧਿਆਨੁਤ
ਤੁਕੋਧਰੈ॥ ਕਰਿਦਿਸਨਾਨੁਜੇਪੂਜਾਧਾਰੈ॥
ਧੂਪਦੀਪਨਈਵੇਦਸੁਧਾਰੈ॥ ਤਬਹੀਦੇਈ
ਸੰਘਸੁਆਗਾ॥ ਆਇਠਾਢੀਰੋਵੈਵਾਤੀ
ਬਾਗ॥ ਕਰਅਪਨੇਪੀਪਾਤਿਲਕੁਲਗਾਏ॥
ਫੂਲਨਹਾਰਿਗਰੇਮਤਿਪਾਏ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਪੀਤਮੁਪਰਸਪਰਜਰਤੇਮੇਸਭਅੰਗਪੂਰਨਸੇ
ਇਸੇਵਕੁਸੁਆਮੀਜਗਤਮਤਿਇਤਭਾਗਵ
ਡੇਤੇਤੇਇ॥੧॥ਚੋਪਈਗਪੀਪਾਟਿਕਫੇਡੇਕ
ਗਜਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕੋਧਰੈਸਮਾਜਗਜੋ
ਤਾਂਜਯੋਸਾਧਸੁਨਿਪਾਵੈ।ਕਰਿਸਰਧਾਵਤ
ਤਤੋਚਲਜਾਵੈ।ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਤਿਗ੍ਰਿਤੋਤੇਇ॥
ਆਧਿਕਸੇਨਤੀਸਕਤਿਕੋਸੇਇ॥ਇਕਦਿ
ਨੁਸਾਧਸਮਾਗਮੁਭਇਆ॥ਉਦਿਓਭੁਭੁ
ਤਿਨੀਕੀਨੀਮਇਆ॥ਤਤਸਕਤਿਕੀਚਰਚ॥

ਤੇਈ॥ ਪੀਪੇਰਾਥਿਸੁ ਨਾਈਸੇਈ॥ ੨੮੨੦੧੭੦
ਦੇਵੀਤੇਸਭਪਾਈਐਉਤੁਮੁਭੋਗਅਪਾਗਤਿ
ਨੋਭੋਗਨਤੇਰੋਗਪੁਨਿਮਨਤਨਉਠਤਿਬਿਕਾਗ
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਵੀਮੁਕਤਿਕਰਿਕਰੈਨਨੀਕਾ॥ ਸਿ
ਸੁਮੁਕਤਿਤੇਉਇਸੁਖਜੀਕਾ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥ
ਤਿਭਲਸਾਗ॥ ਨਿਰਭੈਪਦਵੀਅਪਗਅਪਾਗੁ॥
ਸੇਈਮੁਕਤਿਤੇਉਹਿਜਨਪਾਸਾ॥ ਤਹਿਸਿਓਮੇ
ਲਕਰਤਿਤਹਿਦਾਸਾ॥ ਪੀਪਾਇਤਸੁਨਿਬਿ
ਸਮੇਭਉਓ॥ ਅਤਿਅਕੁਲਾਇਬਚਨੁਇਉ

ਕਤਭਾਬੁਤਮਾਥਿਸਨੁਮਤਾਦੇਉਦੇਵਾਸਭ
ਕੇਕਰੈਦੇਵੀਕੀਸੇਵਾ॥੩॥ਦੇਹਗਾਦੇਵੀਮੁਕਤਿ
ਸਰੂਪੁਪੈਸਭਦੇਵਨਕੇਦੇਉ॥ਮੁਕਤਿਥਿਨਕੇਪੁ
ਰਖਕਉਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਭੇਵਾ॥੧॥ਚੇਪਈ॥
ਜਤਜਤਭੀਰਥਿਸਨੁਕਉਪਗੀਤਤਾਉਪਾਸ
ਨਾਸਕਤਿਕੀਕਰੀ॥ਸਕਤਿਰੂਪੁਦੇਵੀਤੋਇਅ
ਈ॥ਸਭਦੇਵਨਕੀਕਰੀਸਤਾਈ॥ਇਤਬਾ
ਤਅਬਯੀਸੁਨਿਪਾਈ॥ਜੇਮੁਕਤਿਨਕਰਈਇ
ਮਤਮਾਈ॥ਤਬਸਾਧਉਨੇਕਤਿਭਬੁਝਾਈ॥
ਦੇਵੀਯੀਕਉਪੁਛੁਓਜਾਈ॥ਜੇਸਾਧੁਹੋਇਸੇ

ਕਤੈ॥ ਤਾਤੇਭਰਮੁ ਨ ਤਨਤੁ ਮਰੇਰਤੈ॥ ੧੭੭
ਤੂਦੇਵੀਕਾਸੇਵਕੇਦੇਵੀਸੁਆਮੀਤੋਤਿਆਅਬਦੁ
ਤੀਕਉਪੁਛਲੇਤੁਕਰਤਨਤਮਸਿਉਰੇਹੁ॥ ੧੭੮
ਪਈ॥ ਗਨਤਾਰੇਨਿਸਭੂਪਬੀਤਈ॥ ਬਤਰੁਇ
ਸਨਾਨੁਕੀਓਤਿਨਜਾਈ॥ ਅਤਿਆਤਰੁਤਉਮ
ਤਬਲਾਈ॥ ਝਰਿਆਸੁਪ੍ਰਵਾਤਬਤਾਈ॥ ਦੇ
ਵੀਆਇਕ੍ਰਿਪਾਬਤੁਕਰੀ॥ ਕਿਵਰੇਵੈਪੀਪਾ
ਇਤਘਰੀ॥ ਜਿਨਕਿਨੈਤੈਤੁਝੈਦੁਖਾਇਆ॥ ਤਿ
ਸੈਮਝੈਦੇਉਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ ਅਭਿਰਿਧਿਸਿ
ਧਿਜੋਚਾਤੀ॥ ਸੋਮੇਤੈਤੁਮਲੇਵਤੁਵਾਤੀ॥ ਪਦੇਤਰਾ॥

ਸ

ਬਤੁਤੁਪੁਕਾਰਿਕਰਿਪਾਵਤੀਸੁਰਪੁਰਕੋਸਮਾਜੁ॥
 ਜਉਚਾਤਉਮੇਦੇਵਤੁਮੇਕਲਸੁਰਗਕੋਰਾਜੁ॥੧॥
 ਚੋਪਈਅਰੁਜੇਈਮਨਿਇਛੁਤੋਈਅਮੀਰਿਥੇ
 ਤੋਮੇਤੇਤੁਸੋਈਅਤਬਤਾਬਜੇਰਿਪੀਪੇਨੇਭਾਖੀ॥
 ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਸਭੁਤਿਸੁਆਖੀਏਮਾਤਾਜੋ
 ਮੇਕਉਦੇਵਹਿ॥ਕਿਅਜਗਮਤਿਜੋਫੇਰਿਨਲੇਵਤਿ॥
 ਪ੍ਰਾਨਗਏਪਛੁਤਾਵਾਰੇਤੋ॥ਸੇਕੁੰਦੇਵਤੁਜੋਇਸਥਿ
 ਰਹੇਤੋ॥ਬਿਨਸਿਯਾਇਸੇਦਾਨੁਨਹੇਈ॥ਜੇਦੇਇਛਿ
 ਰਿਲੇਇਨਦਾਤਾਸੋਈ॥੬॥ਇਤਹਾਮੁਕਤਿਪਦਮ
 ਥਦੇਰਿਮੁਖਿਸਭਿਤੁਭਈਜੀਪਾਲਾਜਨਮਮਹਨ

੧੭੩
 ਜਾਤੇ ਮੈਂ ਵੈਂ ਵੈਂ ਕੁ ਮ ਕੇ ਜਾ ਲੁ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ਗ ਪੀ ਪ
 ਪੂਤ ਸਾ ਚ ਤੁ ਤਿ ਕ ਓ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾ ਚ ਦੁ ਗਾਇ ਨ ਪਰ ਉ
 ਭੀ ਨਾ ਗਿਆ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਤੇ ਈ ਗਾ ਦੇ ਵੀ ਦੇ ਵ ਮ
 ਨਾ ਵ ਓ ਕੇ ਈ ॥ ਜੋ ਕਿ ਦੁ ਮ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਸੇ ਈ ਗਾ ਬਿ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਤੇ ਈ ॥ ਜੋ ਤੋ ਕਉ ਮੇ ਦੇ ਉ
 ਬਤਾ ਈ ॥ ਸਾ ਪ ਸੰਗ ਤੇ ਤਿ ਸ ਕਉ ਪਾ ਈ ॥ ਜੋ ਸ ਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕਉ ਮੇ ਵੈ ਜਾ ਈ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਸ ਰੂ ਪ ਆ ਪ ਕਉ ਪ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਹ ਗਾ ਜ ਬ ਦੇ ਵੀ ਮੇ ਸੇ ਕ ਤਿ ਓ ਮ ਨ ਮ ਤਿ ਬ
 ਹੁ ਪ ਛੁ ਤਾ ਈ ॥ ਤ ਬੈ ਬਿ ਦਾ ਤਿ ਨ ਕ ਰ ਦ ਈ ਮ ਨਿ ਬੈ ਗ
 ਰੁ ਜ ਨਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ਗ ਪੂ ਜਾ ਅ ਰ ਚਾ ਬਿ ਸ ਰ ਤ ਬ

੨੯

ਗਈ॥ ਅਕਲ ਬਿਕਲ ਮਤਿ ਤਾਰੀ ਭਈ॥ ਉਪਰ
 ਛਰਿ ਗਰੇ ਮਤਿ ਡਾਗਾ॥ ਸਿਰੁ ਤਾਰਹੁ ਗੱਉ ਉਘਾ
 ਰਾ॥ ਜਿਨ ਸਾਧ ਤੇ ਸਿਛਾਲਈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ
 ਟਕਲ ਗਿਰੀ॥ ਗਾਯਕਾ ਜਤਿਨ ਸਗਲ ਬਿਸਾ
 ਰੇ॥ ਬਿਕਲ ਰੂਪ ਤੇ ਵਿਗਈ॥ ਧਿਆਰੇ॥ ਖਾਨ
 ਪਾਨ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਰਹਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਤ ਪਾਇਤਾ ਕੈ
 ਬਯਾ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖੁ ਗੀਤ ਪਲਾਸ ਕੀ ਪਾਤ
 ਪਾਤ ਦੇਡਾਗਿ॥ ਮੁਖ ਕਾਲਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਮੇਤ ਬ
 ਲਾਲ ਕੀ ਲਾਲੀ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਚੁਪਈ॥ ਮੀਏ ਮ
 ਤੇ ਅਭਿਸਿ ਆਨੇ॥ ਗਾਯਨਿ ਦੋਖ ਤੇ ਵਿਰਹੇ ਤੇਰਾ
 ਨੇ॥ ਸਾਧਾ ਕਉ ਬਲ ਭਇਲਾ ਆਏ॥ ਗਾਯਾ ਪਾਸਿ ਸੇ

ਆਨਿਬੈਰਾਏ। ਰਾਜਾ ਚਰਨ ਪ੍ਰਕਰਿ-ਤਿ ਨ ਰਹਾ।
 ਗਦਿਗਦ ਤੋਇ ਬਚਨ ਵਿਥਿ ਕਯਾ ਮੈਥਿ ਰਿਹਤ
 ਨੈ ਰਗਿਓ ਆਈ। ਅਬਲੁ ਭਿਥਿ ਰਖੀ ਆਪ
 ਵਾਈ। ਮੈ ਮੁਹ ਖਜਨ ਨੁ ਅਮੋਲ ਕੁਯਾਗਾ ਗਈ
 ਅਉਧ ਕਥੈ ਨ ਦੇਵ ਨ ਭਾਗਾ। ੮। ਦੋਝਾ। ਇਨ
 ਸਹ ਪ੍ਰਨਿ ਮੇਖਾਇਆ ਸਭ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਗਈ ਧਾਇ
 ਗਾਰ ਕੁਤੁ ਮਹਾਰਿ ਸਾਧਯਉ ਮੈਤੁ ਮਗੀ ਸਰਨਾਇ। ੯
 ਚੋਪਈ। ਜਿਉ ਜਾਨਉ ਤਿਉ ਇਸਹਿ ਬਚਾਵਹੁ।
 ਬੁਝਤ ਅਧਮ ਕਉਤੀ ਰਲਗਾਵਹੁ। ਮੇਠਿਕਾ ਲੋਕ
 ਕੁਤੈ ਭਾਰੀ। ਮਤੁ ਅਬਧੀ ਆਇ ਅਚਾਨਕ ਮਾਰੀ।

ਜਬਲਗਫਾਸਜਮੇਕੀਪਰੈ॥ਤਬਕਉਨਛੁਡਾਏ
ਵਾਅਉਸਰੈ॥ਕਫਬਾਇਪਿਤਕੰਠਕਉਰੋਕੈ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਆਪਆਪਕਉਭਉਕੈ॥ਇਸ
ਜੀਅਨਾਬਕੇਤਬਕੇਤੈਸਾਖੀ॥ਜਬਬਾਸਨਾ
ਫਾਸਗਰੇਮੇਫਾਸੀ॥੧੦॥ਦੇਤਰਾ॥ਇਤੁਅਉ
ਸਹੁਅਬਛਲਜਾਤੈਮੋਤਿਭਰੇਸਾਨਾਤਿ॥ਗੁ
ਰਕੇਅਮਰਵਾਸਤੇਹਰਿਕੈਪਕਰਤੁਮੇਰੀਬਾਤਿ॥
੧॥ਚੋਪਈ॥ਜਬਉਨਿਅਮਰਗੁਰੂਕਾਪਾਇਆ॥
ਤਬਸਾਧੋਨੇਸਬਦਸੁਨਾਇਆ॥ਜਉਤੁਮੁਕਤਿ
ਕਉਬਾਛਤਿਆਤੀ॥ਤਉਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਮੁ
ਕਤਿਕੋਨਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੂਤੁਮਕਉਦੇਉਬਤਾਈ॥

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨ ਪਰਤੁ ਮੁਖ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਆਗਿਆ
 ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸਿਰਿ ਕਾ ਸਰਨੁ ਜੀ
 ਅਨਧਰੀ ਐ ॥ ਤਾਂ ਨ ਲਾਭ ਲਾਜ ਕਉ ਡਾਰ ਤਾਮਾ
 ਨ ਆਪ ਮਾਨ ਦੇਉ ਨਿਵਾਰਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਗਾਤਨੁ
 ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭ ਡਾਰਿ ਕੈ ਪਕਰਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਬਸਤੈ ਤੀਰੁ ਮਰੈ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਨਿ ਦੇਹਾ ਜਾਮੁਕ
 ਤਿਸਹੁ ਪਕੈ ਧਰੈ ਸਾਮਾਜਾ ॥ ਬੀਧ ਸੁਕਤਿ ਦੇਉ
 ਤੇ ਨਿਆਗਾ ਪਰਮਹੁ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਸਭ ਜਗੁਤਾ ਕਉ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜੇ ਉਸ ਮਿਲੈ
ਸੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਇਆਵੈ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸੁਪਨੇ
ਨਹੀ ਦਰਸੈ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮੂਰਤਿ ਜੇ ਪਰਸੈ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਗੁ ਪ੍ਰਾਪਿ ਗਯੈ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੁਰੈ
ਸਈ ਤਿ ਸੁਛੁ ਜੈ॥ ੧੨॥ ਕਾ ਬਿਤਾ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਗ
ਰਾਹ ਦੀਏ ਤਾਂ ਨ ਲਾਭੁ ਸਮ ਕੀਏ ਗਿਆਨ ਪਿ
ਆਨ ਦੇਉ ਲੀਏ ਮਨ ਕੇ ਕਮੰਦ ਤੈ॥ ਦੂਖ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਵੇਸੁ ਕਤਾ ਦੁਇ ਖਕੋ ਨ ਲੇਸੁ ਜਤਾ ਗਾਜ ਭਾਗੀ ਗ
ਇਓ ਤਿ ਸਤੇ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਤੈ॥ ਤੀਨ ਕੀ ਨ ਆਨ ਜ
ਕੇ ਸੁੰਨ ਮੈ ਸਮਾਧਿ ਵਾਕੇ ਪ੍ਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਅਨੰ

ਦੇ ਕੇ ਕੰਦਏ। ਜੇਗੀ ਨਬੇਗੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ਨਬੁਤਮ ੧੭੫
ਚਾਹੀਨੀ ਕਛੁ ਕੇਨ ਅਭਮਾਨੀ ਨਰਹੂਪਨਾਮ ਗੁਨ
ਤੇਨੀਆਰੇਗਮਾਨੰਦਏ। ੧। ਚੇਪਈ। ਸੇਸਤਿਹੁ
ਰਗਮਾਨੰਦਜੀਅਹੀ। ਗਤਿਤਿਪੁਰੀਬਨਾਰਸਿਆ
ਹੀ। ਬਹੁਚੇਲੇਤਾਕੇਸੀਗਿਰਏ। ਵੁਤਗੁਰਅਭਮ
ਨੁਨਮਨਮਤਿਗਏ। ਯਹਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਅੰਤਰਿਗ
ਏ। ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਾਕਰੈ। ਠਾਕੁਰਸੇਵਾਮਤਿ
ਅਨਸਰੈ। ਜਗਮਏਛੇਤਿਸੁਖਰਿਤੈ। ਪਾਇਪੁ
ਸਾਦੁਕਿਲਾਬਿਖਸਭਖੈਏ। ਦੁਰਲਭਦਰਸਨੁਏ
ਤੇਸਕੇਗਾਦੇਖਤਹੀਮਿਟਵੈਓਰਝੇਗਾ। ੧੩। ਚੇਲਗ।

ਸਾਪ ਜੁਗਤ ਬੁਝ ਲਾਇ ਕੈ ਉਠਿ ਗਏ ਵਾਤੀ
ਬਾਗਾਇਨ ਬਥਿਰਾਤੇ ਇਕੈ ਢਿਰ ਤਬ ਸਿਸਿਰ
ਮਾਤਿ ਡਾਗੀ ਢਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ਜਬ ਪੀਘੇ ਸਿ
ਰਿ ਪਾਈ ਢਾਗਾ ਤਬ ਮਤਲਾ ਮਤਿ ਪਰਿ ਥਿਉ
ਗਾਗਾ ਪਾਇ ਗਤ ਮਤਿ ਘੋਰੇ ਸਭ ਰੋਵਤਾ ॥
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਲੋਕ ਤਤਾ ਆਇ ਖਲੋਵਤਾ ਜੇਦੇ
ਖੈ ਸੋਰੇ ਵਨ ਲਾਗੈ ਤਾਇ ਤਾਇ ਕਰਿ ਘਰਿ ਕ
ਉਰਾਗੈ ॥ ਇਕ ਠਾਢੇ ਤੇ ਇਹੋ ਤਲੇ ਗਾਗਾ ਦੁਖਿ
ਰਾਜੇ ਕੇ ਭਏ ਬਿਓਗਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਤਿ ਦੁਖ
ਬਤਭਾਇ ਭੀ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੁਖ ਨ ਜਾਈ ਸਤਿਓ ॥ ੧ ॥

੧੨੬
ਦੇਤਗਾਥੈਗਾਗੁਬੁਗੀਬਲਾਇਓਕੁਲਪਾਹਿਤੇ
ਦੇਬਿਡਾਗਿਯਾਗਾਉਜੈਨਉਜਾਹਿਕਰਿਕੀਭਿ
ਪੀਪੇਦੇਸੁਭਿਜਾਗਿਯਾਚੋਪਈਯਜਬਹਾਜੈ
ਪਗੁਬਾਤਹਿਪਾਇਆਤਬਸਭੁਰਨਬਾ
ਸੁਤਾਤਾਜੁਰਿਆਇਆਇਕਰੋਵੈਇਕਚੀ
ਕਾਮਾਰੈਇਕਤਾਇਤਾਇਕਹਿਮਾਥਾਛਾ
ਗੈਨੈਨਨੀਰਜਿਭਿਚਲੇਪਰਨਾਲੇਸਭਕੇ
ਬਸਤ੍ਰੋਤੇਇਗਏਕਾਰੇਕਤੂਚੀਰੁਕਤੂਗਿਭਿ
ਪਗਾਂਦਾਛੁਟੇਕੇਸਸੀਸੁਭੁਇਓਵਾਂਦਾਸ
ਭਤੁਮਿਲਿਕਾਰਿਗਾਜਾਘੇਰਾਮਾਨੇਚੰਦਗਾਤ

ਕੇਤਨੇ ਘੋਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਜਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ
ਜੈ ਉਗਤ ਕੇਤ ਸਭ ਨਾਗਾ ਮਨੋਗਾ ਜੀਵ ਅਲ
ਕ ਪੂਰਮ ਪੁਕਰੇ ਲੁਭ ਦਯਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਨਿ
ਸਭ ਤੁਨੇ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥ ਜਉਗਾ ਜਾਤ ਮਤੁ ਮਰੈ
ਗਾਨੀ ॥ ਜਉ ਤੁਜੇ ਗੀਤ ਮਜੇ ਗਾਨਿ ਤੇਵਤਿ ॥ ਭ
ਮ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸੀਗਿ ਸਿਧਿ ਤਤਿ ॥ ਮੁਡ ਮੁਡਾ ਵੈਭ
ਗਵੈ ਪਤਰੈ ॥ ਜੇਭੇ ਖੁਤੁ ਮਾਰਾਤ ਮਸੇਈ ਧਾਰ
ਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਰਾਧ ਛੋਡਿ ਜਬ ਜਾਤੀ ॥ ਤਮ
ਸਭ ਤੇਤਿ ਬਿਨਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਜੇ ਸਭ ਤੁੰ ਕਉ
ਦਖ ਦੇ ਜਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਸੁਖ ਕਉ ਪਾ

੧੨ 11
੬੩ ॥ ੧੬ ॥ ਦਿਹਗਾ ॥ ਹਮਕਉਕਿਉਫੁਡਿਜ ॥ ੧੭ ॥
ਤੁਹਉਕਤਾਤਮਾਰੇਫੇਕੁ ॥ ਜੈਸਾਬੀਜਤੁਸੇਲੁ
ਲਤੁਤਾਬੇਤਾਬਨਿਬੇਕੁ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਭਿ
ਮੀਏਤਾਂਤਾਂਜੁਰਿਆਏ ॥ ਸੁਤਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੇ
ਬਚਨਸੁਨਾਏ ॥ ਸਭਿਪ੍ਰਿਤਸਭਤੀਵਤ
ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫੈਜਾਨੈਬਾਤਾ ॥
ਜਾਸਿਉਤਿਨਬਿਨਤੀਕੀਨੀ ॥ ਸੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਕੀਸਾਖਾਈਪੀ ॥ ਰਾਜਾਜਨਕੁਗਿਆਨੀਭ
ਇਆ ॥ ਰਾਜੇਗੁਜਿਨਿਦੈਨਕੀਆ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ

ਕਰਾਯੇਕੀਅਥਾਤਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਖਿਸੁਨਾ
 ਈਗਿਆਤਾ॥੧੭॥ਦੋਹਰਾਮੁਕਰਪੁਜਜ
 ਦੁਪੁਤਿਲਾਦਕੀਜੋਕਬਾਜੁਧਿਸਟਰਅਧਿ॥
 ਗਜੁਜੋਗੁਜੋਸੇਕੀਓਸਤੁਰਾਖਿਸੁਨਾਇਓਤੁ
 ਠਾ॥੧॥ਚੋਪਈਗਰਾਜਾਸਿਉਤਬਬਾਤਿਬ
 ਟਾਈ॥ਯਮਸਭਤੇਰੈਸਿਭੀਚਲਾਤੀ॥ਜਿਸੁਗੁ
 ਰਤੇਤੁਮਸਿਛਾਪਾਵਤੁ॥ਦੀਏਖਿਆਵਤੇਤਮ
 ਤਿਦਿਵਾਵਤੁ॥ਤੁਮਰੈਸੀਗਿਓਵੈਓਧਾਗੁਤਿ
 ਪਰਤਾਪਿਹਮਪਾਵਤਿਪਾਗੁ॥ਤੁਮਰਾਨਾਮਜਮ
 ਤਮਤਿਓਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰਕਰੈਸਭਕੋਈ॥ਤਮਰੈ

ਅਬਸਰਧਾਅਤਿਬਾਦੀਗਤੁਮਹਾਸੰਗੁਨਕਉਖਿ
ਛਤੀ॥੧੬॥ਦੋਹਰਾਆਪਮੁਕਤਿਕਉਜਾਤ
ਉਤਮਕੋਕੁਪਮਤਿਡਾਗਿ॥ਸਾਧਕੀਇਹਗੀਤ
ਨਾਤਮਨਮਾਤਿਲੇਖੀਚਾਰਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਤੁ
ਬਰਜੈਮਨਿਐਸੀਆਈ॥ਈਰਖਾਕਰਨੀਨਾ
ਤਿਭੁਲਾਈ॥ਸਾਧਉਪਦੇਸੁਦੇਬੰਧਨਕਾਟੇ
ਸੁਮਾਗਰਿਚਲਤੇਕਉਨਹੀਯਾਟੇ॥ਤਹਿਇਨ
ਪਰਿਅਬਭਉਓਦਏਆਲਾਪੀਓਚਾਤਿ
ਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਲਾ॥ਤਬਤਿਨਸਿਉਤਿਨਿਕਤਿਓ

ਬੁਝਾਈ। ਉਮਚਾਲੁ ਸੀਗਿਤ ਮਾਰੈ ਭਾਈ। ਏ
ਤੀਆ ਸਭ ਮੇਰਿ ਕਉ ਪਾਵਤਿ। ਇਨੈ ਛਾਡਿ ਤਮ ਪ੍ਰ
ਤਿ ਸਿਧਾਵਤਿ। ੧੫। ਦੇਤਗਾ। ਨਾਗੀ ਕਉ ਸਮਝ
ਇਕੈ ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਪਰਧਾਨ। ਪੈਦਲ ਪੈਦਲ ਸੀ
ਗਿਬਤੁ ਪੀਪਾ ਸੀਗਿ ਸੁਜਾਨ। ੧੬। ਚੇਪਈ। ਨਗ
ਰਲੋਕਤ ਬਸ ਭਜੁ ਗਿਆਏ। ਦੇਇ ਦਿਲਾ ਸਾਧਿ
ਦਾ ਕਰਾਏ। ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਮਾਹਗਿ ਪੈਚਲੈ।
ਗੈਨ ਪਰੈ ਤੇਡੇ ਗਾ ਕਰੈ। ਸਮਸਤ ਗੈਨ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇ
ਈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਬਿਤਾਵੈ ਸੇਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ
ਮਜਲੀ ਚਲਿਆਏ। ਆਇ ਬਨਾਰ ਸਿਰੇ ਪਾ

ਏ॥ ਸ੍ਰੀਗਮਾਨੰਦਗੁਸੇਈਜਤਾ॥ ਕੀਨੀਖਬਰ
 ਜਾਇਕੈਤਤਾ॥ ੨੦॥ ਦੇਤਰਾ॥ ਪੀਪਾਗਜਾਆਇ॥
 ਬਤੁਭਾਈ॥ ਤੇਤਸਾਥਿ॥ ਸਭਦੀਖਿਆਕਉਚਾਤਿ
 ਕਰਤੁਦਇਆਤੁਮਨਾਥਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬਸੀ
 ਗੰਮਾਨੰਦਗੁਸੇਈ॥ ਬਾਤੇਭਲੀਤਿਸੁਆਖਿਪ
 ਠਾਈ॥ ਜੇਗੁਨਕੇਈਗਫੂਪਤਿਉਈ॥ ਤਾਕਉਦੀ
 ਖਿਆਦੇਇਨਸੇਈ॥ ਜੇਰਿਸੂਰਾਗਫੂਕਉਤੇਰਥਿ॥
 ਲੇਦੀ॥ ਖਿਆਮਾਥਾਪਰਕਉਮੋਰਥਿ॥ ਜਤਾਦੇਤਕੇ
 ਨਾਤੀਕਾਮਾ॥ ਤਤਾਦਲਜੇਰਲੇਆਇਓਖਾਮਾ॥

ਜੇ ਸਿਰਕ ਉਕੇਈ ਸਿਰਿ ਗਿਲਿਆਵੈ ॥ ਈਤਾਂ ਠਾਉਰਿ ਲਕ
ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਹ ਗਾਗਰਾ ਜਮਾਤਿ ਜੋ ਜੋਗੁ ਕੈ ਮੂ
ਰਖੁ ਕਹੀਐ ਸੇਇ ॥ ਜੋਗੁ ਪਾਇਓਂ ਵੈਕਛੁ ਕੋਰਤਾ ਤਿ
ਨ ਬਰਜੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਸਗਲਿ ਆ
ਗੀਚਾਤਉ ॥ ਏਕਾਏਕੀ ਤੋਇ ਨਿਬਾਤਉ ॥ ਏਨਕਉ
ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਘਰਤਿ ਪਰਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਕੋਈ ਦਿ
ਨੁਈਤਾਰਤਾਈਐ ॥ ਤੁਮ ਦੇਦੀ ਬਿਆਪੁ ਨਿਘਰ
ਤਿਪਠਾਵਤਿ ॥ ਤਮਭੀ ਬਹੁਰਿ ਤਤਾਚਲਿਆਂ ਵ
ਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸਰਪਾਗੁ ਰਕੀਤੇਈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੁ

ਕੋਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਤਿ ਜਗਿਆਸੀ ਜਿਸ ਕਉ ਜ ॥ ੧੮੦ ॥
 ਨੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਪਰਥੇ ਧਤਿ ਜਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕੈ ਸਭੈ ਖਿ
 ਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਏਕਾਏਕੀ ਟਿ ਇਕ ਰਿਗੁਰੂ
 ਦੁਆ ਗਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਤੁ ਬਿਰ
 ਤਾਂਤੁ ਗੁਸਾਂਈ ਪਾਇਓ ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿ ਉਜਥ
 ਆਖਿ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਤਤਾਂ ਬਿਪਅਤੀਤ ਕਾਂ
 ਸੀ ਕੇ ਜੋਈ ॥ ਵੇਦਿਨੁ ਪਾਵਤਿ ਪਾਕ ਹਸੇ
 ਈ ॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਨਵਾਰਾ ਡਾਹਾ ॥ ਦਬਿ

ਗਇਓਤੁਹਾਂ ਪੀਪਾਬੇਚਾਗਾ॥ ਜਬ ਸਮਾਚਰੁ
ਪੀਪੇਕਾਲੀਆ॥ ਬਿਡਾਰਪ ਨਵਾਗਾਥਾਤਰਿ
ਕੀਆ॥ ਤਬਤਿ ਨ ਬਿਨਤੀ ਆਖਿ ਪਠਾਈ
ਮੈਦੀਥਿ ਆਦੀਜੈਦਿਆਲਗੁ ਸਾਂਈ॥
੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਮਾਨੀਦ ਅਨੰਦਮਤਿਕਤਿ
ਓਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਜਉਪੀਪਾਇਤਗਤੁਤੈਤ
ਭਿਕੁਏਪਰਿਓਜਾਇ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਭੀਤ
ਹੀਗਮਾਨੀਦਉਚਾਗਾ॥ ਤਬਪੀਪੇਥਾਤਰਿਸਦ
ਨਅਓਧਾਗਾ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਕੁਏਕਓਧਾਇਆ
ਕੁਦਿਪਰਿਓਤਿਨਿਬਿਲਮੁਨਲਾਇਆ॥ ਤਬ

ਗਮਾਨੰਦਤਤਾਚਲਿਆਵੈ॥ਤਿਸੁਡਾਰਿਜੇਵਰੀ॥੧੮੯
ਬਾਤਰਿਲਿਆਵੈ॥ਸੇਪੀਪਾਚਰਨੀਪਰਿਭਿੰ॥੦
ਈ॥ਗੁਰਫੁਤੀਲਾਇਤ੍ਰਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਲੇਅ॥
ਇਓਆਪੁਨੇਘਰਿਤਾਈ॥੨੫॥ਦੋਤਗਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਚਤੁਰਪ੍ਰਬੀਨਤੈਅਭਿਬਡੇਬਿਬੇਕੀ
ਆਤਿ॥ਜਿਸੁਅਧਕਾਰੀਦੇਖਤੀਦੇਤਿਉਪਦੇ
ਸੁਤਿਸਾਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਪੀਪੇਮਾਤਿਬਡੇ
ਬੈਰਾਗਾ॥ਪੂਰਨਭਾਗਵਤਮਸਤਕਿਜਾਗਾ॥
ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਤੈਅਧਕਾਰਾ॥ਬਿਨਭਗ
ਤੈਲਤੁਤੈਤਿਨਤੀਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾ॥ਜਬਪੂਰ

ਨਪ੍ਰੇਮਕਰਿਭਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ਤਬਅੰਤਰਿਬਾਭ
 ਰਿਤਰਿਕਉਪਾਵੈ॥ਬਿਨਭਗਤਿਗਿਆਨਨਤੀਪ॥
 ਈਐ॥ਬਿਨਬੈਰਾਗਭਗਤਿਨਤੋਈਐ॥ਜਪ
 ਜਬਜਗਤਓਰਤੋਈਬੈਰਾਗੀ॥ਤਬਪਾਵੈਗ
 ਆਨਭਗਤਿਅਨੁਰਾਗੀ॥੨੫॥ਦੇਹਗਾਬਿਨੁਬੈ
 ਰਾਗਭਗਤਿਨਤਭਗਤਿਬਿਨੁਤੋਤਨਗਿਆਨ॥
 ੨੬॥ਸਿਫੀਸਿਉਨੰਮੰਦਰਿਚਕ੍ਰਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਨ॥੧
 ਚੋਪਈ॥ਤਬਪੀਪੇਕਉਤਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰੁਕਾਈ॥
 ਸਾਧਸੇਵਤਿਨਦੀਨਬਤਾਈ॥ਕਤਿਓਅਪੁਨੈਘਰਿ
 ਮਤਿਜਾਵੈ॥ਤਰਿਸਾਧਸੇਵਹੁਮਨਚਿਤੁਲਾਇ॥

ਜਬਸਾਧਾਕੀਸੇਵਾਕਰਿਏ॥ਕਿਲਾਬਿਖਮਨਕੇਸਭ ੧੨੩
ਪਰਤਰਿਏ॥ਅੰਤਭਕਰਨਸੁਪਤਬੋਈ॥ਤਮਕਭ
ਆਨਸੁਨਾਵੈਕੋਈ॥ਤਬਤੀਤਮਭੂਤਾਚਲਿਆਵੈ॥
ਤਤੁਗਿਆਨੁਆਇਤੁਤਿਸੁਨਾਵੈ॥੨੪੦੨੪੦੨੪੦
ਪਰਮਾਤਮਰੂਪੁਦਿਖਾਇਕੈਮੁਕਤਿਕਰੈਸੰਸਾਰਾਅਭੇ
ਦਦਿਸਟਿਸਿਭਿਦੇਖਤੀਸਭਜਗਕੋਬਿਭਿਤਾਗ॥੧
ਚੋਪਈ॥ਲੇਦੀਖਿਆਪੀਪਾਘਰਿਆਇਆ॥
ਸਕਲਦੇਸਅਨੰਦਬਢਾਇਆਮਨੁਮੁਦਤਭ
ਇਆਸਭਪਰਵਾਰਾਘਰਿਘਰਿਪਰਜਾਮੰ
ਗਲਚਾਰਾਗਾਥਾਗੁਏਕੁਗਜਾਕੈਰਤੈ॥ਸੁਰਗਮ
ਨਭਿਸਕਰੋਈਕਤੈ॥ਤਤਾਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕੋਮਤ

ਲਬਨਾਏ॥ ਸਾਧਸਮਾਗਮ ਕੇ ਚਿਤ੍ਰ ਲਿਖਾਏ॥ ਭੀਤਰੁ
ਤਪਹਿ ਲਿਖਿਓ ਚਿਤੇਰੇ॥ ਗਾਸਮੰਡੁਲ ਸੰਤ ਬਸੇਰੇ॥
੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਠਉਰ ਠਉਰ ਮਤਿ ਸੋ ਤਿਤੀਰਾ ਮੇ
ਰੀ ਕਾ ਕਾਨਾ॥ ਸਾਧਸਮਾਗਮੁ ਕੀਰਤ ਨੁਲੀਲਾ
ਸੀਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧਨ
ਗਰਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਤਤ
ਲੇ ਆਵੈ॥ ਚਰਨ ਪੈ ਇਚਰਨਾਮ ਤੁਲੇਈ॥ ਇਕ
ਪਗਠਾਢਾ ਸੇਵ ਕਰੇਈ॥ ਲੇਚਰਨਾਮ ਤੁਕਲ ਸੇ
ਭਰੇ॥ ਖਾਨਪਾਨ ਸੁਭਾਤਿ ਸੁਸਿਓ ਕਰੇ॥ ਅਤਿ
ਨਿਸਿਤ ਹਾਕੀਰਤ ਨੁਏਈ॥ ਮਨਮਲੀਨ ਤਤਰ
ਤੈਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਧਸਮਾਗਮ ਸਦਾ ਤੀਰਤੈ॥ ੨॥

ਜਾਭਾਉਭਗਾਤਿ ਬਤਕਰੈ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ੧੨੩

ਓਰਤੇਆਵਈਸਾਧਸਿਰੁਸਭਲੋਗਾ॥ ਜਤਭਾਉ

ਭਗਾਤਿਕਰਿਪ੍ਰੇਮਸਿਉਮਧੁਰਭੁਗਾਵੈਰੋਗਾ॥

੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਸਦੇਸਪਰਭਈਕੁਟਾਨੀ॥ ਪਿ

ਧੇਗਜੇਸੇਵਾਠਾਨੀ॥ ਜਿਤਜਿਤਕੋਕੋਤੋਇਬਿਉ

ਪਾਗੀ॥ ਤਤਸੇਈਮਾਲੁਸਭਆਨਿਉਤਾਰੀ॥

ਸਧਭਗਤਅਉਸਿਤਪਿਆਰੇ॥ ਸਭਿਚਲਿਆ

ਵੈਤਿਸਕੇਦੁਆਰੇ॥ ਸਾਧੋਨੈਕਿਛੁਇਛੁਨਾਤੀ॥

ਪ੍ਰੇਮਜਤਾਤਤਸਤਜਿਬਸਾਤੀ॥ ਭਉਰਾਲੇਭੀਬ

ਸੁਭੁਮਾਈ॥ ਜਤਭਾਉਭਗਾਤਿਸਿਤਚਲਆਈ॥

੨੪॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤਰਿਜਨਭੁਖੇਭਾਉਕੇਭੇਜਨਭੁਖੇਨ

ਤਿਭੋਜਨਭੂਖੇਜੋਫਿਰਤਿਤੋਤੋਤਹਿਜਨਨਾਤਿ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਗਮਾਨੰਦਇਤਸਭਿਸੁਲਿਖੰ
ਈ॥ ਉਮਗਿਉਪੇਮੁਕਰੀਅਧਕਾਈ॥ ਜਬ
ਚਾੜੈਕਕਉਪਿਆਸਜਨਾਵੈ॥ ਤਬਸੁਅੰਤ
ਬੁੰਦਅਕਾਸਤੇਆਵੈ॥ ਰਵਿਦਾਸੁਕਬੀਰਨਾਮੰ
ਸੰਗਿਲੀਲਾਸੰਗਾਮਾਨੰਦਾਪਿਆਨਾਕੀਆ॥
ਚਲਿਆਇਜਿਧੀਪਾਜਹਰਗਾਤਾਸਿਉਜਾਇ
ਖਬਰਕਿਨੀਕਗਾ॥ ਨਾਂਗੋਪਾਏਤਹਾਂਕਉਧਾਇਅੰ
ਪਰਸਤਚਰਨਪਿਆਸਬੁਝਾਇਆ॥ ੩੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਜਉਗੁਰੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਾਵਈਧੀਨਸੇ
ਵਕਕੇਭਾਗਾ॥ ਮਾਲਸੀਆਪਰਗੀਗਾਜਿਉ

ਲੇਤੇ ਪਾਹਸ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਚੋਪਈ ਗਾਇਕਾਉ ਤੇ
 ਤੇਤੁ ਆਗੈ ਕਉ ਜਾਈ ਗਾਇਟ ਬਾਟਉ ਠਾਵਤ ਪੀ
 ਪਾਜਾਈ ਗਤਾ ਪਾਛੈ ਤੰ ਸਨਕੀ ਪਾਤਾ ॥ ਭਰਿਤ ਹਿਕ
 ਰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਜਾਤਾ ਲਇ ਆਓ ਤਿਨ ਬਾਗੈ ਮਾ
 ਯੀ ਗਦਰ ਸਨਦੇਖਿ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਤੀ ਨਾਗੀ ਪੁਰਖ
 ਸਕਲ ਜੋ ਕੇਈ ਗਦਰ ਸਨਦੇਖਿ ਆਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
 ਸਕਲ ਨਗਰ ਆਨੰਦ ਬਧਾਈ ॥ ਬਾਗ ਬਤਹਿ ॥
 ਨੇਜ ਨ ਆਈ ॥੩੧॥ ਦੇਤਗਾ ਜਿਓ ਬਾਗੁ ਬਨਾ
 ਸਪਤ ਪਰਤਗੀ ਮੇਘ ਪਰਤ ਸੇਤਾਇ ॥ ਤਉ ਸੰਤ

੧॥ ਚਪਈ॥ ਭਈ॥ ਰੋਨਤ ਬਚੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਪ੦ ੧੨੫
ਚਉਏ ਕੋਤੇ ਇਥੈ ਠੇ ਪਾਸਾ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ॥
ਨਕੀ ਚਰਚਾ ਭਈ॥ ਜੇਓ ਥੇ ਸੁਨੀ ਸੋਈ ਠਾਂਕ
ਤੀ॥ ਪਤਿ ਲੇਗਾ ਮਾਨੰਦ ਬਨਾਨੀ॥ ਲਾਮੇ ਪ੍ਰਤਿਤਿ
ਨੀ॥ ਆਖੇ ਵਖਾਨੀ॥ ਇਕ ਆਤਮ ਕੋਏ ਤੁਪ
ਸਾਗਾ॥ ਦਿਸਾਇ ਮਾਨ ਜੇਦੀ ਸੋ ਸਾਗਾ ਦੇਤੀ॥
ਦੇਹਏ ਕੁਦੁਇ ਨਾਤੀ॥ ਏਕ ਮੇਵ ਕਿਆ ਦੁਤੀ॥
ਕਹਾਤੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਰਬ ਖੇਲ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਮੁਏ ਤਾਤੇ॥ ਭੀਨ ਨ ਕੋਇ॥ ਗਾਮਾਨੰਦ ਅਨੰਦ ਮੇਏ
ਕੋ ਆਤਮੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਚਪਈ॥ ਨਾਮਾ ਕਤੈ ਸਤਿ

ਗੁਰਪਿਆਰੇਗਾਤੀਨਭਵਨਇਕਾਅਤਮਧਾਰੇ॥
ਜਿਉਜਲਮਾਤਿਬੁਦਬੁਦੇਲਤਰੀ॥ਤਿਉਤੀ
ਨਭਵਨਅਤਮਮਯਫੁਰਤੀ॥ਪੰਚਤਤੁਕੋਏ
ਤੁਪਸਾਗਾਸੋਪਾਚਤਤੁਪਰਮਾਤਮਾਪਿਆਰੇ॥
ਜਿਉਕੰਚਨਕੇਭੂਖਨਸਾਰੇ॥ਕੰਚਨਤੇਵੈਨਾਤੀ
ਨੀਆਰੇ॥ਸਭੁਭਾਂਜਨਮਹਿਮਾਟੀਗਨੀ॥ਤਿ
ਉਪਰਮਾਤਮਸੇਭਾਬਨੀ॥੩੪॥ਦੇਤਰਾਸਭੁ
ਪਰਮਾਤਮਹੁਪੁਰੈਗਾਉਰੰਕਕੋਨਾਤੀ॥ਚਰਮ
ਚਰਨਾਮਾਸਕੁਲਪਰਮਾਤਮਪਾਦਿਖਾਇ॥੧॥
ਚੋਪਈ॥ਬਹੁਰਿਕਬੀਰਕੀਉਂਬਿਖਿਆਨਾ॥ਸਭਿ

ਘਟਪੂਰਨਤੈਭਗਵਾਨਾਪਰਮਾਤਮਪੁਰੁਖਾਅੰਜ ੧੨੨
ਅਕੀਸੇਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੇਈ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਗੁਨਨਿਤਰੂਪਾਸਭੁਅਕਾਰੁਤਿ
ਨਿਧਾਰਿਆਅਨੂਪਾਰੂਪਨਾਮਗੁਨਲੀਲਾ
ਠਾਨੀ॥ਪਾਰਬਤਮਕੇਵਲਨਿਰਬਾਨੀ॥ਰੂਪ
ਨਾਮਗੁਨਥਾਪਿਓਥਾਪੇ॥ਏਕੁਪਰਮਾਤਮਾ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਪੇ॥੩੫॥ਦੇਤਗਾ॥ਸਭਪਰਮਾ
ਤਮਦਿਸਈਜੇਤਾਏਤੁਅਕਾਰੁ॥ਅਛਰਅਰ
ਥੀਭਾਸਤੀਕਤਤਕਬੀਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚੋਪਈ

ਅਬਗਵਿਦਾਸਬਖਾਨੈਭਾਈ॥ਜਨਿਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਤਮਹੁਪਦਿਖਾਈ॥ਦੇਹਇੰਦੀਅਉਮਨੁਬ
ਧਿਜੋਤੈ॥ਸਭੈਸੁਭਾਵਜੇਉਨਤੇਹੋਵੈ॥ਸੀਤਉ
ਸਨਅਉਬਿਖੈਬਿਕਾਰਾ॥ਬਾਸਨਾਹੁਪੀਸਭਸਿ
ਸਾਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗਾਜਧਨਮਾਲਾ॥ਦੇਹਅਵ
ਸਥਾਤਾਲਾਬਿਤਾਲਾ॥ਸਭਸੁਪਨਾਸਾਦੇਹਦਿ
ਖਾਈ॥ਇਕੁਪਰਮਾਤਮੁਬਨੀਓਆਈ॥੩੫॥
ਦੇਹਗਾ॥ਬਿਨਪਰਮਾਤਮੁਨਹੀਕਿਛੁਮਿਗਾ
ਨਾਕੀਭਾਂਤਿ॥ਗਵਿਦਾਸਭੁਗਤਕੀਬੋਨਤੀਬੁ
ਏਆਵੈਸੋਗਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਪੀਪੇਦੇਹਭਰ

१८७
 ਚਾਜਬਸੁਨੀ। ਤਬਪੀਪੇਕੀਸਤਜੇਬਨੀ। ਐਸੇ
 ਚਰਚਾਰਦਿਜਿਉਪਰਕਾਸੀ। ਨਿਰਮੁਲਮੁਕ
 ਰਤੀਐਪੀਪੇਭਾਸੀ। ਗਿਆਨੁਤਾਸਨੁਪਟ
 ਮਤਿਜਾਗਾ। ਅਗਿਆਨੁਤਿਮਰੁਤਤਾਤੇਰਾਗ।
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਨੁਮਨੁਤਿਸੁਭਇਆ। ਮਾਨੇਬਾਵ
 ਨਪਰਸਾਚੰਦਨੁਭਇਆ। ਤਿਮਾਅਉਬੁਦਬੁ
 ਦਾਫੂਟਿਸਮਾਨਾ। ਜਲਮਤਿਜਲੁਤੇਇਆਇ
 ਮੇਲਾਨਾ। ੩੭। ਦੋਹਰਾ। ਪਰਮਾਤਮਰੂਪਨਿਤਾ
 ਰਿਆਪੀਪੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਭਜਗੁਆਪੁਦਿ
 ਖਾਦਈ। ਮੇਟਿਗਓਬਾਦਬਿਬਾਦ। ੧। ਚੋਪਈ।

ਪਾਂਚਏਕਸੇਸਾਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ਤਿਨਦੇਤਪਾਂਚਆਤਮੁ॥
ਤੈਏਕਾਏਕੇਨਸਟਾਏਕੇਬੁਝਾ॥ਤਿਨਦੇਕੁਏਕੁਸਾ
ਕਲਜਗੁਸੁਝਾ॥ਏਕੈਮਤਏਕੈਨਿਰਖਾਈ॥ਏ
ਪਾਂਚਏਕਸੇਸੀਆਤੀ॥ਜਦਪੁਸਭਕਿਛੁਏਕੁ
ਪਾਸਾਗਾਤਦਪਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਤੈਨਿਆਗਾ॥ਏ
ਤਾਂਭੇਦਭਾਵਕਿਛੁਨਾਤੀ॥ਤ੍ਰਿਗੁਲਅਤੀਤਏਪੰ
ਚੇਆਤੀ॥੩੮॥ਦੇਹਗਾਜੈਸੇਇਦ੍ਰੀਭਿੰਨਭਿੰਨ
ਤੈਏਕੈਬੁਝਬੁਝਾਇ॥ਤੈਸੇਪਾਂਚੇਪੁਰਖਕਾਏ
ਕੈਬਨਿਓਬਨਾਭੀ॥ਚੋਪਈ॥ਕੋਈਕਾਲਉਤਾ
ਬੀਤਾਇਆ॥ਪੁਨਪ੍ਰਲਭਧਿਉਦਾਸਕਹਾਇ

ਆਜ਼ਬਰਾਨੀਨੈਦਿਸੁਧਿਪਾਈ॥ ਰਾਜਾਇਨ
 ਕੈਸੀਗਿਸਿਧਾਈ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਨਲੋਭੀਲੋਭਾਇ
 ਆ॥ ਤਿਸਕਉਲੋਭੁਅਪਕੂਦਿਖਲਾਇਆ॥
 ਜਉਰਾਜਾਕਉਤੂਕਿਵੈਗੇਖੋ॥ ਤਉਸਗਲੇਭੂਖ
 ਨਮੇਲੁਕਈਲਾਖੋ॥ ਏਕੁਗਾਉਜੋਤੂਚੁਨਿਲੇਤੀ
 ਸੀਤਾਨਪ੍ਰਜੰਤਕਉਤਮਤੁਮਦੇਤੀ॥ ੩੫॥ ਚੋਯਾ॥
 ਤਬਬਾਮਨਦੁਰਬੁਧਿਕਗੀਲੇਆਇਉਭਿਖੁ
 ਓਤੀਬਾਰਾ॥ ਰਾਜਾਸਿਉਝਗਰਾਕੀਓਮਤੁਪਗੁ
 ਬਾਤਰਿਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੇਰਾਜਾਜੇਪਗਬ
 ਤਰਧਾਰੇ॥ ਤਉਸਰੁਰਾਨੀਬਿਰਤਸਿਉਮਾਰੇ॥ ਮੇ

ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਪਾਨ ਕਥਿ ਤਿਆਗਉ। ਬੂਤੁ ਤੇ ਇਕੈ
 ਤੇ ਕਉ ਲਾਗਉ। ਜਾਨਿ ਨ ਦੇਉ ਬਥਿ ਰਾਕਹਿ ਡਾ
 ਰਉ। ਅਤਿ ਤੈਹਾ ਨੁਕਰਿ ਤੇ ਕਉ ਮਾਰਉ। ਤਿਤੀ
 ਕਾਲ ਸੀਤਾਇ ਕਰਾਨੀ। ਤਿਨੈ ਆਇ ਬੇਨਤੀ
 ਠਾਨੀ। ਤੇਇ ਦਇਆਲ ਮੇਤਿ ਸਿਰਿ ਚਾਲਾਵ
 ਤੁਮੈ ਕਉਣੀ ਤਾਂਢੋ ਡਿਨ ਜਾਵਤੁ। ੪੦। ਦੋਤਰਾ
 ਇਕ ਓਰ ਬਾਮਨੁ ਭਗਰਈ ਇਕ ਓਰ ਤ੍ਰਿਯੋਗੇਸ਼
 ਈ। ਪੀਪੈ ਮਨਿ ਬਿਆਪੈ ਨਤੀ ਬੁਝ ਮੁਬਿਲਾਸੁ
 ਦਿਖਾਇ। ੪੧। ਚੋਪਈ। ਜਬ ਜੈਨੇ ਪਿਆਨ ਕੀ
 ਆ। ਬਿਖੁ ਕਉ ਖਾਇ ਬਾਮਨ ਮਰਿ ਗਇਆ।

ਰਾ

ਅਉਤਿਗਿਆਉਨਿ ਪਿਛੋਲਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਮਭਗੀ॥ ੧੮੮
 ਤਮਰਸਪਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੰਦਜੋਚਤਰਬਥੇ
 ਕੀ॥ ਸਭਤੁਕੈਵਤੁਜਾਨੈਜੀਕੀ॥ ਲਾਤਿਮਾਰਿ
 ਥਾਮੁਨੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਅਉਤ੍ਰੀਆਕਓਇਤੁਬ
 ਚਨੁਸੁਨਾਇਆ॥ ਜਉਨਗਨਤੋਇਤਮਰੈਸੀ
 ਰੀਆਵੈ॥ ਤਉਸਾਥਿਤਮਾਰੈਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥
 ੪੧॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਬਾਮਨੁਉਠਿਭੁਗਰਨਗੋਓਮਤਿ
 ਖੋਟੀਬਿਖੁਦੀਨ॥ ਨਗਨਤੋਇਸੀਤਾਚਲੀਓ
 ਚਾਇਚੀਰਸੀਗਲੀਨ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਨਿਬਾ
 ਮਨੁਵਤਸੁਪੁਮਾਤਿਆਇਆ॥ ਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤਿਸੁ

੬

ਆਇਜਨਾਇਆਸਾਧਚਰਨਦੇਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਨਾਸਾਧਚਰਨਕਿਲਬਿਖਅਘਟਾਰਨਾਚਰ
ਨਪ੍ਰਤਾਪਿਅਤਿਲਿਆਤਾਗੀਚਰਨਛੁਟਾਇਕੋ
ਏਨਿਰਬਿਖਅਤੰਕਾਰੀਤਿਸਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਿ
ਪ੍ਰੇਮਓਮਗਾਨਾਉਪਜਿਓਭਾਉਭਗਤਿਭਗ
ਵਾਨਾਨਾਵਨੁਪਕੀਅਕਾਸਲਗਾਨੀਚਰਨ
ਧੂਰਿਠਿਰਿਧਰਪਰਆਪ੍ਰੀ॥੪॥ਦੇਤਰਾ॥
ਸਜਨੁਹੋਇਕੋਜਗਿਠਿਰਿਓਲੇਲਾਸੁਸੀਗਾ॥
ਬਨਪ੍ਰਰਛੁਛਤਡੋਲਈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮੁਨਿਸੀਗਾ॥੧
ਚਪਈ॥ਵੈਸਾਧੂਮਾਰਗਮੇਜਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਮ

ਗਨੁਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ ਤਤੁਪੀਪੈਇਕਬਿਨੁ
 ਤੀਕੀਨੀ॥ ਨਿਮ੍ਰੁਤਤੋਇਅਤਿਅਪੀਨੀ॥ ਏ
 ਸਤਿਗੁਰਪਵਨਸਕਲਘਟਮਾਤੀ॥ ਨਿਜਅ
 ਸਥਾਨੁਨਾਭਮੇਆਤੀ॥ ਏਕਭਾਨਤ੍ਰਿਰੁਦਲਪੁ
 ਕਾਸੈ॥ ਅਕਾਸਮੰਡਲਜੋਨੀਕੈਭਾਸੈ॥ ਤਿਉ
 ਆਤਮੁਸਭਮਾਤਿਬਿਆਪਕੁ॥ ਨਿਜਅਸ
 ਥਾਨੁਕਤਾਤਿਸਜਾਪਕੁ॥ ੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅੰ
 ਤਰਿਜਾਮੀਸਤਿਗੁਰੁਸਭਬਿਧਿਪੂਰਨਕਾਮ॥
 ਪੀਪਾਤਤਾਪਠਾਇਆਜੋਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਨਾਮ॥
 ॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਜਾਦੋਰਾਈ॥

ਤਤਕੇਲਕਰਤਪੈਕੁਵਰਕਨਾਈ॥ ਸਭਾਥਿਰਤਾਤੁਤ
ਤਤੂਪਾਵਤਿ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਪਿਆਸਬੁਝਾਏ॥
ਗੁਰਕਾਬਚਨਲੇਸਿਰਪਾਰਿਧਰਿਆ॥ ਸੀਤਾਸਤਿਤ
ਧਿਆਨਾਕਾਰਿਆ॥ ਖਾਨਪਾਨਵੈਸਤਜੇਕਰੈ॥ ਅਭਿ
ਨੈਸਿਧਿਆਨੁਪ੍ਰਮਾਤਮਧਰੈ॥ ਮਾਹਰੀਮੇਜਬ
ਚਲਿਉਜਾਈ॥ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾਪਾਸਿਰਤ॥
ਈ॥ ੪੪॥ ਦੋਤਰਾਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਸੁਭਰਾਸ
ਸਰੁਜਤਚਰਨਕਮਲਤਰਿਦੇਵਾ॥ ਚਲੇਭਉਗੀਭਉ
ਗਾਬਾਸਕਉਤਰਿਬਿਲੇਲਗਾਵੈਸੇਵਾ॥ ੧੧੦੫ਈ॥
ਧਨਪੀਉਮਾਰਗੁਪੇਜਾਏ॥ ਮਾਨੈਇਕਬਿਨਛੀ
ਬਿਬਮੀਨਫਤਾਏ॥ ਘਾਮਮੇਘਸਿਰਉਪਰਸਏ॥

ਪਲਭਧਸਿਉਤ੍ਰਿਪਤਿਓਇਰਹੈ। ਕੇਉਅੰਨੁਕੇਉ ੭੮੭
 ਪਾਨੀਦੇਈ। ਕੇਉਭਾਉਭਗਤਿਕੁਰਿਮਨਹੁਬਿਲੇ
 ਈ। ਜੋਅਧਕਪਿਆਸਪਿਆਸੈਤੋਇਜਾਵੈ। ਤ
 ਉਥਨਕੇਸਿਗਨੀਰੁਦਿਖਲਾਵੈ। ਜਬਘਾਮਤੋ
 ਵੈਦੁਖਦੀਈ। ਤਬਇਦ੍ਰਤਿਨਾਕਉਤੋਇਸਤਾਈ।
 ਮਘ। ਦੋਤਗਾ। ਜਹਾਅੰਨੁਤਿਨਨਾਜੁਰੈਕੰਦਮੁਲਚੁ
 ਨਿਖਾਤਿ। ਜਿਨਕੈਧਨਸੀਤੋਖਹੈਤਿਨਾਕਮੀਕਿਛੁ
 ਨਾਤਿ। ੧। ਚੋਪਈ। ਇਕਦਿਨਸਿੰਘਸਨਮੁ
 ਖਾਤਿਨਆਇਆ। ਦੇਖਿਤ੍ਰੀਆਮਨਤ੍ਰਾਸੁਜਨ
 ਏਆ। ਪੁਨਤਿਸਮਾਲਮਨੁਅਸਥਿਰੁਕੀਆ।

ਬੇਗਦਰਿਤਰਿਆਗਾਲੀਆ। ਤਿਰੀਆਤੁਸਿ
ਉਬਿਨਤੀਕਰੀ। ਸੇਪੀਆਸੀਗਤਿਨਰਤਰੀ। ਮੇਰੀ
ਆਸਾਇਨਿਸਭੈਪੁਜਾਈ। ਮੇਤਿਅਭਲਾਖਾ
ਰਤੀਨਕਾਈ। ਮੇਤਿਖਾਵਉਨਤੀਪੀਅਦੁਖਾਵਉ।
ਇਸਕੀਆਸਗੋਬੰਦਪੁਜਾਵਉ। ੪੬ ਦੋਤਰਾ।
ਆਸਾਗਤਿਨਰਦੇਤਧਰਮਰਿਮਰਿਜਨੇਮੇਸੋਇ। ਕੇ
ਈਪ੍ਰੇਮੀਆਸਾਤੇਹਤਜੀਵਤਮਿਰਤਕੁਤੇਇ। ੧
ਚੇਪਈ। ਤਬਤਿਸਿੰਘਜੇਰੋਦੋਊਕਗਾ। ਪੁਨਆ
ਥਾਚਰਨਨਪਰਿਧਗਾ। ਪੁਨਿਮਸਤਕੁਪੀਪੇਪਗੁ
ਉਸਿਗੁਖੀਆ। ਕਾਛਿਜੀਭੁਪਗੁਤਾਕਾਚਟਿ। ਆ।
ਖੋਖਨਕਰਿਬਤੁਪੁਛਪਲਾਵੈ। ਪਗਗਤਿਰਤਿਉਨਬ

ਨਕਉਜਾਵੈ॥ ਪੀਪੈਮਾਲਾਗਲਤੁਨਿਕਾਗੀ॥ ਤਰਿ
 ਕਉਅਗਪਿਸੰਪਗਾਰਿਡਾਗੀ॥ ਕੀਉਦਿਦਾਇ
 ਓਬਾਤਬੁਝਾਈ॥ ਭਖਅਭਖਸਮਝਿਕੈਖਾਈ॥
 ੪੭॥ ਦੇਹਗਾਚਰਨਪੀਪੈਕੈਲਾਗਤੇਮਨਿਤਿਸੁ
 ਓਪਜਿਓਗਿਆਨਾ॥ ਤਿਸਾਕਰਮਵਤੁਨਾਕਰੈਸਿ
 ਓਤਿਓਪਖੈਪ੍ਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਨਿਪੀਪਾਦੁ
 ਆਰਕਾਆਇਓ॥ ਦਰਸਨਪਰਮਾਤਮਕਾਤਿ
 ਨਪਾਇਓ॥ ਜੇਸੀਕਾਉਸਕੈਮਨਿਆਈ॥ ਕਿਸੁ
 ਪੁਛੈਕੈਦੇਇਚੁਕਾਈ॥ ਤਬਪੰਡੀਅਨਕਉਪੁਛੈ

ਭਜਾਈ॥ ਕਠਾਦੁਆਰ ਕਾ ਲਾਜਾ ਦੋਹਾਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰ
ਤਮਾਤੁ ਮਪੁ ਜਤੁ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਸੈ ਜਾਇ ਬਿਨ ਦੁਭੈ ਕਰਿ
ਸੇਵਾ॥ ਬਾਮਨ ਤਸੈ ਬਤਾਵਤਿ ਤਾਤਿ॥ ਦੁਆਰ ਕ
ਆਤਿ ਮਤੋ ਦਧਮਾਤਿ॥ ੪੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੀਪਾ
ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਕਰਿ ਦਧਮਾਤਿ ਕੂਦਿ ਭਜਾਇ॥ ਤਾ
ਪਾਛੈ ਸੀਤਾ ਪੁਰੀ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਬਾਸੁ ਬਢਾਇ॥ ੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਸੂਕੈ ਪਗੁ ਤਿਸ ਕੇ ਆਇ ਲਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਦਰਸਤਿ ਨ ਮਨੁ ਰਹੈ ਪਾਗਾ॥ ਪਾਨਿ ਸਪਰਸਤ
ਤਾਨੀ ਕਰੈ॥ ਸਿਰ ਪਰਸਮੁੰਦ ਨ ਦਰਸੇ ਪਰੈ॥
ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਤੁ ਮਤਲਾ ਪਾਗਾ॥ ਜ਼ਰੇ ਜਗਾ ਵਰਦ

ਕੇਦਿਓਜੀਆਗਾ ਦੂਰਤੁਓਤਨਦਰੀ ਆਏ ਮਨਤ
 ਨਤਰਖੋਏਇਸੀਤਲਾਏ ਪੁਜਪਤਾਕਾ ਅਤਿਸੁਤ
 ਵੈ ਮਲਕੇਕਲਸਰਵਮੰਡਲਛਾਵੈ ॥੪੯॥ ਸੋਰਠਾ
 ਤਰਿਕੇਮੰਦਰਾਨੂਪਗਿਆਨਤਾਨਜਿਵਭਾਸਤਿ
 ਸੌਤੁਅਓਤੇਲਸਹੂਪਦਿਸਟਿਪਰਤਤੇਦੁਖਤਰੈ ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈਤਾਰਿਅਕੁਲਾਇਬਲਭਦੁਬੁਲਾਇਅੰ
 ਰਥਅਪਨੈਕਉਬੇਗਮੰਗਾਇਆਜਓਲਓਰ
 ਬਸਾਰਬੀਲਿਆਵੈਤਾਰਿਪ੍ਰੇਮਬਿਬਸਤੋਇ
 ਆਗੈਧਾਵੈਸੋਰਪਰਿਓਨਗਰਮਤਿਭਾਗੀਨਾਰੀ
 ਪਰਖਾਇਤੁਬਾਤਿਬਿਚਾਰੀਕੋਈਭਗਤਿਤਰਿ

ਦਰਸੀਆਇਓਤਿ ਸੁਦਰਸਾਪਿਆਸਤਗਿਪੀ
ਆਦਾਧਾਇਓਸੀਬਲਭਦ੍ਰਅਭਿਰਬਸਦੇਵਾਉ
ਠਿਦਭਿਰੋਜਿਨਪਾਇਓਭਿਵਾ ॥ ੫੦ ॥ ਦੋਹਰਾਮੁਰਖ
ਲੋਕੁਨਜਾਨਤੀਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਪ੍ਰਭਾਉ ॥ ਜਿਇ
ਕੁਪਗੁਤਹਿਪੀਬਿਦੇਤੁਹੈਤਹਿਸਉਪਗੁਆਗੇ
ਆਉ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈਗਪੀਪਾਦਰਸਨੁਦੋਖੇਅ
ਧਾਇਆਦਉਹਚਰਨਪਰਿਮਾਥਾਫਲਾਇ
ਆਸੀਤਾਆਇਬਾਮਪਗਲਾਗੀ ॥ ਮਸਤਕ
ਚਰਨਧਰਤਅਨਹਾਗੀ ॥ ਉਠਾਇਪੀਪਾਤਹਿ
ਤੀਮੈਲਾਇਆਮੁਖਪਗਝਾਰਿਰਥਪਰਿਥੈ

ਠਾਇਆ ਬਲੁ ਦੇਇ ਸੀਤਾ ਗੋਦ ਉਠਾਈ ਆਦਿ ਪਗ
 ਦੂਮਰਥ ਪਾਰਿ ਬੈਠਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਅਗਮ
 ਅਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਕਾਨੀ ਬੀਚਾਹੁ ਪਾਦਿ
 ਆਨਿ ਉਤਾਰੇ ਨਾਰਥ ਰਜਤ ਰੁਕਮ ਨ ਕੋਧਾ ਮਾਇ
 ਧੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਮਲਾ ਛੋਕੇ ਬਿਸਮੇਤ ਇਗਈ ਬਾਮਾ
 ੧) ਚੋਪਈ ਆਸੈ ਠਾਕੁ ਰਹੀ ਮੁਗਾਗੀ ਜੇਤੀ
 ਨਭਵ ਨ ਕੋ ਆਤਿ ਅਧਾਗੀ ਸਕਲ ਲੋਗੁ ਤਿਸੁ
 ਜਪ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾਤਿ ਸਹਿਧਿ ਆ
 ਵੈ ਯਾਕੀ ਮਾਇ ਆਤਿ ਭਵ ਲਛਾਇਆ ਤ੍ਰਿਗੁ
 ਲਖਤੀ ਤਕਰਿ ਜਿਨਿ ਬਿਰਮਾਇਆ ਸੇਭ ਗਤਿ

ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀਤਿ ਨ ਸੇਵਾਧ
ਗੀ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤਾ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਜਾਨੈ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਡ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਨੈ ॥ ੫੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਤਿਉ
ਲੋਕ ਕੋ ਸਭ ਕਉ ਅਪਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਸੇ ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ ਭਗਤਿ ਕੋ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਓ
ਪਈ ॥ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਪੀਪੈ ਕੀਆ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਗਲਤਤਾ ਸਮੇਥੀਆ ॥ ਸੁਧ ਨਾਰਤੀ ਜਗ
ਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਓਮ ਨੇਹਰਿ ਖਰੇ ਸਿਧਾ
ਰੁ ॥ ਜਬ ਮੰਦਰਿ ਪੈਠਿ ਓਬਧ ਤਬ ਆਖੀ ॥ ਕਛੁ
ਤ ਮਹਰਿ ਕਉ ਭੇਟ ਨਹਾਖੀ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਤਿ

ਬਿਨਤੀਕਤਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭਾਅਧਈ॥ ਜ ੧੫੫
ਬਤੁਮਰੈਸਾਧੂਸਿਛਿਆਦੀਨੀ॥ ਤਬਮਮਤਭੇ
ਟਤੁਮਾਗੀਕੀਨੀ॥ ਪੜਾਦੋਤਰਾ॥ ਇਹਜੀਪਿ
ਰੁਤੇਗਪਭੂਮੇਗਤੇਕਿਛੁਨਾਤਿ॥ ਪੁਨਿਤੁਮਰੀਇ
ਭੁਟੇਟਤੈਗਾਖਲੁਸਰਨੀਮਾਤਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਠਾ
ਕੁਰਕਤੀਪੀਪੇਸਿਓਬਾਤਾ॥ ਤੁਭਗਤਨਮਾਤੈਬ
ਰਾਗਿਆਤਾ॥ ਜਿਨਕੈਭਾਵਮਨਮਾਤਿਤੋਈ॥ ਸੇ
ਇਤੁਬਿਓਤਾਰਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ ਜਿਨਿਏਕਬਾਰਮ
ਨਦੇਰਾਗਾ॥ ਸੇਕਿਆਜਾਨੈ॥ ਇਤੁਬਿਓਤਾਰਾ॥ ਬਾ
ਤਪਕਰਿਆਸਾਨਿਬੈਠਾਰਾ॥ ਅਤਿਸੁਖਪਾਇਆ

ਅਪਰਾਪਾਗਾਜੇਸਿਸੈਮਾਨਿਮਾਤਿਕਿਛੁਰੀਸੇਗ
ਲਤਗਈਛੁਰੈਨਤੀਤਤੀ॥੫੪॥ਦੇਤਗਾਸੇਲਤਸ
ਤੰਸਠਕੁਰਾਨੀਆਸੁਰਿਆਈਤੋਇਪਾਤਿ॥ਦਰਸ
ਨਦੇਖੈਪਗਪਰੈਪਰਦਛੁਨਾਕਰਿਜਾਤਿ॥੧੪੦੫੪੮
ਏਤਮਾਇਆਠਕੁਰਕੀਜਾਪੈ॥ਜੇਅਨਿਕਭਾਉ
ਓਤਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਖਿਨਮਾਤਿਤੀਨਭਵਨਉਪ
ਜਾਵੈ॥ਖਿਨਮੇਕਲਪਕੋਟਬੀਤਾਵੈ॥ਖਿਨਮਾਤਿ
ਨੀਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨਾ॥ਖਿਨਮਾਤਿਸਕਲਬਿਕਾਰ
ਉਪਾਨਾ॥ਖਿਨਮਾਤਿਉਤਪਤਿਕਰੈਕੁਰਾਵੈ॥ਖਿ
ਨਮਾਤਿਪਰਲੈਕਰਿਸੁਨਿਸਮਾਵੈ॥ਖਿਨਮਾਤਿਸੁ
ਛਮਖਿਨਮਾਤਿਅਸੁਖੁਲਾਕੋਇਨਜਾਨੈਤਾਕੀਲੀ

ਲਾ॥੫੫॥ਦੇਹਗਾਇਤੁਮਾਇਆਅਗਿਆਨਪ੍ਰਜੰਤ ੧੫੬
 ਤੈਅਗਿਆਨਦਿਸਟਿਦਿਸਟਾਇ॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਨ
 ਗਗਜੇਉਹਰਿਚਨਾਰਗੀਬਨਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜੇਸੀ
 ਸੇਪੀਪੈਮਨਿਹੋਈ॥ਗੁਰਪਾਸੇਪੁਛੀਬੀਸੇਈ॥ਇ
 ਤਾਂਨਿਵਰਤਹੋਇਸੇਗਈ॥ਸੇਸਭਕਾਮਨਾਪ੍ਰਗਟੁ
 ਭਈ॥ਗੁਰਮਨਿਪੁਛੈਸੀਜਾਦੇਗਾਇ॥ਤੁਮਸਕੁ
 ਪਟਿਭੀਤੁਰਿਹੈਸਮਾਇ॥ਨਿਜਾਮਸਥਾਨਕਤ
 ਤੈਤੋਗਾ॥ਤਾਕਉਸਮਾਝਿਹੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮਨਮ
 ਤਿਸਮਾਝਿਤੁਕਉਲਾਗਭੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਵ
 ਹਸਿਪਾਗਭੀ॥੫੬॥ਦੇਹਗਾਸਰਬਾਬਿਆਪਕ

ਏਕਰਸਭੇਦਭਾਵਤਤਨਾਤਿ॥ ਚੀਟੀਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿ
 ਲੈਸਮਬ੍ਰਹਮੁਤੈਸਭਮਾਤਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਤ੍ਰ
 ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਜਿਨਕੈਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਾਕਉਦੁਤੀਆ
 ਭਾਉਨਥਾਸਾ॥ ਸੋਈਸੋਈਸੀਤਾਪਿਆਗਾ॥ ਸੋ
 ਈਸਾਪੁਸੋਈਗਿਆਨੀਸਾਰਾ॥ ਸੋਮਮਸਰੂਪ
 ਤੈਰੁਕੁਮਨਗਾਨੀ॥ ਇਤ੍ਰਗੁਤਜਕਹਾਂਨੀਵਿਰਲੈ
 ਜਾਨੀ॥ ਤਾਮੈਨਿਜਅਸਥਾਨਹੈਚਾਰਿ॥ ਦਿਗ
 ਰਸਨਾਤੀਆਚਰਨਬਿਕਾਰਿ॥ ਤਤਾਂਸਾਂਤਕਮੈਰੋ
 ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਮਮੈਸਾਧਮੈਸਾਧਨਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ
 ਨਿਜਅਸਥਾਨਮੈਚਾਰਿ॥ ਤੈਸਾਧਸਰੀਰੋਮਾਤਿ॥ ਗੋਸ

ਰੋਮ ਮੋਰ ਚਿਰ ਹਿਯੋ ਮੋ ਬਿਨੁ ਨ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੮੭ ॥
ਕਛੁ ਅਸਥਾਨੁ ਪਰਤ ਛਿਦਿਖਾਉ ॥ ਸਭੁ ਪਟਮ
ਤਿਪਗਛਿ ਨਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਤਿ ਦੁਐਤ
ਨਭਾਸਾ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਲਾਸਾ ॥
ਜਾ ਕੀਓਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਆਪ ਸਮਾਨੀ
ਤਾ ਤਿਕਰਿ ਸਾ ਕੈ ॥ ਰਸਨਾ ਮਾਤਿ ਮੈ ਸਦਾਰਤਾ
ਉ ॥ ਮੇਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰ ਉਕਰ ਉ ॥ ਤੀਐ ਮਾਤਿ
ਪਰਕਾਸ ਸਰੂਪੀ ॥ ਰਾਚਿਰ ਹਿਯੋ ਉਰੂਪ ਅ
ਰੂਪੀ ॥ ੫੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਸਾਧ ਕੈ
ਮੋ ਕਰੀ ਦਸਿ ਉਭਰਿ ਪੂਰਿ ॥ ਮੈ ਮਧ ਕਰੁ ਤੇਇ ਪ੍ਰੇਮ

ਬਸਿਤੋਤੁਨਤਿਨਤੇਦੁਗਿਚੇਪਈਸਾਧਚਰ
ਨਕਉਸੇਵੈਜੋਈਗਛਿਨਮਾਤਿਆਇਪਰਾਪਤ
ਤੇਈਸਾਧਚਰਨਚਰਨਾਮਤੁਪਾਵੈ। ਤਤਕਾ
ਲਿਮਨਸੁਧੁਤੇਇਆਵੈ। ਸਾਧਚਰਨਜੋਲਾਵੈ
ਯੈਆਨਾਤੁਰਤੁਤੀਤਾਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨਾਸਾ
ਧਚਰਨਜੋਗਾਖੈਸਾਥਾ। ਪਰਸਤਚਰਨਸੇਤੋਇ
ਸਨਾਥਾ। ਸਤਜਤਸਾਧਚਰਨਅਭਿਧਾਰੈ। ਕੇ
ਟਿਤੀਰਥਵਾਪਰਿਪਰਵਾਰੇ। ਪਪਾਦੇਤਗਾਸਾ
ਧਚਰਨਕੀਆਸਮੇਤਿਅਤਿਨਿਸਿਧਰਉਧਿ
ਆਨਾ। ਤਾਸਾਬਿਲਾਸਕੈਕਾਰਕੇਨਾਨਾਗਚਿਓ
ਬਿਖਾਨਾ। ਚਪਈ। ਪੁਨਿਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਸਾ

ਦੁਆਪਾਗਾਪੀਪੇਰੋਗਾਏਤਰੀਮੁਗਾਗਾਸਾਤਦਿਵ ੧੫੨
ਸਲਉਲੀਲਾਠਾਨੀਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਨੁਜਾਨੀ
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਉਜਾਪਾਇਮਤਿਆਵੈਸੇਵਕਸੁ
ਆਮੀਰਾਉਬਿਲਾਵੈਏਕੋਏਕੁਆਪਦਰਸਾ
ਵੈਰੇਦਭਾਉਤਿਤਨਦਰਿਨਆਵੈਜਬਬਿਦਰੀ
ਪ੍ਰਭਾਮਾਗਿਆਦੀਨੀਤਬਪੀਪੇਨੇਬਿਨਤੀਕੀ
ਨੀ॥੬੦॥ਦੇਤਰਾਰੋਮਤਰਖਮਨਗਦਗਦਾ
ਭੋਉਨੈਨਜਲਸਿਓਪੂਰਿਕਰਿਚਰਨਕਮਲਪਰਿ
ਗਬਿਕੈਕਤੈਇਨਤੇਕਰਤਨਦੁਗਿ॥੧॥ਚੇਪਈ॥
ਤੁਠਕੁਰਮੈਤੁਮਰਦਾਸਾਮੈਤਿਈਹਾਰਾਖਚਰਨ

ਉ

ਪਾਸੀ। ਜਉ ਪੀਪਾ ਤੁਈ ਹੋਰੈ। ਤਉ ਸਕਲ ਲੋਕ
ਐਸੇ ਤੁਮ ਕਹੈ। ਪੀਪਾ ਭਗਤੁ ਜਾਇਦ ਪਮਤਿ ਤੁ
ਬਾ। ਤਰਿ ਭੇਦਿ ਓਨਾ ਹੀ ਬਡੇ ਅਜੂਬਾ। ਲੇਖਾ ਪਾ
ਧਰ ਪਰਿ ਅਬ ਜਾਈ ਐ। ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਸ
ਭ ਹਿਦੈ ਫਾਈ ਐ। ਤਬ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਓਇ
ਓਠਿ ਸਿਧਾਏ। ਪੀਪਾ ਸੀਤਾ ਦੇ ਉਬਾ ਤਰਿਆ
ਏ। ੬੧। ਦੋਹਰਾ। ਲੋਕ ਦੁਆਰ ਕਾਨਗਰ ਕੋ ਕਉ
ਤਕ ਦੇਖੈ ਆਇ। ਦੰਪਤ ਦਧਤੇ ਨੀਕ ਸੇਸਾਤ
ਦੇਵ ਸਬੀਤਾਇ। ੧। ਚੋਪਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਪੀ
ਪਾ ਛਕਿ ਆਰਹੈ। ਸੁਭ ਕਪਾਨ ਜਿਉ ਬਹਿ ਆ

ਠਿਕੈ॥ ਪਗਲਭੁ ਧਜਹ ਲੈ ਜਾਵੈ॥ ਸੀਤਾ ਸਤਤ ॥ ੧੫੫
 ਤਾਉ ਠਧਾਵੈ॥ ਨਿਰਬਾਸੀ ਦੇਉ ਪ੍ਰਗਭੁ ਵੈ ਨਾਹੀ॥
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਤਮੁ ਦੇਇ॥ ਦਿਖਾਰੀ॥ ਜਗਮਤਿ
 ਬਿਚਰਤੁ ਫਿਰਤੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤਿਨ
 ਸਭੁ ਜਗਜਾਨਾ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਤਿਸੁ ਗਇਓ
 ਬਿਲਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਚਾਲਾਈ॥
 ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮੁ ਦੇਕਹੈ ਦੇਕੈ
 ਗਤੁ ਅਕਾਰੁ॥ ਕਿਭਵਲ ਦੇਕੈ ਜੋ ਤਿਉ ਜੇਤਾ ਦੇਹੁ ਪਾ
 ਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੀ
 ਪਾ ਜੁਹਰਿ ਸਿਉ॥ ਸਿਲੈ॥ ਕ੍ਰਿਕਾ ਕਰੀ॥ ਅਪਾਰਵਹਤੁ

ਓਨੀਕੈ ਪੁਰਕਗੀ॥੧॥੨॥੫॥੦: ੦: ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਪੁਰੀ ਮੈ ਨਜੋਭੀ॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੈ ਨਨਾਈ
ਕਾ ਸੁਨਿ ਇਤਯਾਸੁ॥ ਜਿਵਤਿ ਸੁਪ੍ਰੇਮੁ ਭਇਆ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਜਾ
ਵੈ॥ ਤਰਿ ਚਰਚਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਜਤਕ
ਥਾਥਾਰਤਾ ਤਰਿ ਕੀਤੋਈ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿ
ਉ ਸੋਈ॥ ਜਤਦ੍ਰੁਸਾਧੋ ਕਉ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਾ
ਇਤਾ ਵਕਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਲਿਆਵੈ॥ ਚਰਨ ਪੈਇ
ਚਰਨਾ ਮਤੁ ਲੇਵੈ॥ ਬਿਤਤੇ ਬਾਤਰਿ ਸਾਧੁ ਸੇਵੈ॥
੧॥ ਦੋਤਗਾ॥ ਜਬ ਬਿਤਤੇ ਬਾਤਰਿ ਸੇਵਈ ਸਾਧ

ਚਰਨ ਕੋਈ ਲੋਗੁ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤਾ ਕੋਤ ਬਸ ਰੈ ਲੇਖੇ ॥
 ਸਦਾ ਬਿਜੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਉ ਲੇਖੇ ਮਾਤਿ
 ਦਰਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਮ ਕੋਲੇ ਸੁਨਾਤਿ ਅਗਿ
 ਆਨੀ ॥ ਲੇਖੇ ਮੈ ਤੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨ
 ਲੇਖੇ ਕਉ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਗਲਤੀ ॥ ਇਸੁ
 ਕੇ ਆਤੈ ॥ ਤਉ ਲਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਤਾਪਾਟਿ ਰਤੈ ॥ ਜ
 ਬਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਇਸੁ ਪਟਮਾਤਿ ਬਸੈ ॥ ਤਬ ਲੇਖਾ ਜ
 ਏ ਅਲੇਖੇ ਰਸੈ ॥ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖੁ ਮਾਤਿ ਸੋਮ
 ਲਿਜਾਈ ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਲੇਖੇ ਕੀ ਸਭ ਬਾਤ ਚੁਕਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਸਿਰ ਪਾਹਿ ਲੇਖੈ ਪ੍ਰੇਮੀ

੨੦੦

ਡਾਰਿਆਧੋਇ। ਤਉ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੇ ਸਿਰ ਪਹਿਰੇ ਤੇ ਜਉ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਰੇ ਤੇਇ। ੧॥ ਚੋ ਪਈ। ਸੈ ਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿ ਜਬ ਪਾਈ। ਤਿ ਨ ਤੇ ਤਿ ਸਕਉ ਇਹ ਮਤਿ ਅੰ
ਈ। ਇਤ ਜਗੁ ਸਗਲ। ਬਿਖੇ ਬਿਉਹਾਰਾ। ਆ
ਤਮੁ ਤਿ ਨ ਤੇ। ਆਤਿ ਨਿਆਰਾ। ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਸਿ
ਲੈ ਦੁਇ ਜਾਨੈ। ਕਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸੇ ਨਾਹਿ ਪਛਾਨੈ।
ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜਾਈ। ਤਉ ਲਉ ਇਸ
ਕਉ ਚੈ ਨਨ ਪਾਈ। ੩॥ ਦੋਹਰਾ। ਜਿ ਨ ਕੈ ਚਿੰਤਾਰ
ਗੁ ਤੈ ਤਿ ਨੈ ਨ ਸੁਖ ਕੇ ਲੇਸੁ। ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ
ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦੇਸੁ। ੧॥ ਚੋ ਪਈ।

ੲਕਾਦਿਨਿਸਾਧੁਤਿਸੁਗਿਅਇਆਆਪਕਧੇ ੨੦੧
ਮਾਸਿਉਤਾਕਉਭਾਇਆਕਾਰਿਪੁਜਾਤਿਨਿਬਿ
ਨਤੀਕਰੀਅਸੇਅਜਗਜਿਵਜਾਇਨਜਰੀਅਇਤਿ
ਸਟਮਾਨਜੇਦੀਸੇਸਾਗਾਕਤਕਉਨਸਾਰੁਕਿਆ
ਆਤਿਅਸਾਗਾਤੇਪ੍ਰਭਮੇਕਓਦੇਹੁਬਤਾਈ॥
ਆਤਿਨਿਸਿਮਨਮੋਚਿੰਤਰਤਾਈ॥ਜਉਸਾਗਾਸ
ਰਕਉਮੇਸੁਨਿਪਾਵਉ॥ਛਾਡਿਅਸਾਰੁਸਾਰ
ਚਿੰਤੁਲਾਵਉ॥੪॥ਦੇਹਗਾਸਾਧਬਡੇਪਗਸੁਅੰ
ਰਥੀਪਨਜਿਉਬਰਖਤਾਆਇ॥ਦਾਤਿਸਿਟਾਵਤ
ਜੀਅਕੀਅੰਮਿਤਕਉਅਚਵਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥

ਸਾਧਅਤੈਜੋਪ੍ਰੇਮਬਥੇਕੀਗਜਾਨਤਤੈਦੈਸਭੁਕੈਜੀਕੀ
ਇਦਾਤੈਨਕਉਕਤਿਓਸਮਝਾਈਗਬਿਖਿਆਬਿਖ
ਸਮਜਾਨਤਭਾਈਗਤੈਸਤਿਤਿਆਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿ
ਪਾਨਾਗਛਿਮਾਅਦਿਜੋਪ੍ਰੇਮਾਬਿਖਿਆਨਾਤਬ
ਸਾਰਅਸਾਰਜੇਬੁਝਿਓਚੈਗਜਾਨਿਆਧਿਕਾਰੀਤੋਕ
ਉਕਤੈਗਰਾਜਾਨਕਕਉਜੇਮੁਨਿਆਖੀਗਤਾਕੀਤਿ
ਨਨੈਦੀਨੀਆਖੀ॥੫॥ਦੇਹਗਾਸਬਦਸਪਰਸ
ਬਾਸਰਸਾਬਿਖਸਮਜਾਨਿਤਿਆਗੁਗਛਿਮਾਅਰ
ਜਿਦਦਇਆਸਿਤੋਖਸਤਿਬੇਲਨਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਗੁ॥
੧॥ਚੈਪਈਸੈਨਕਤੈਇਹੁਬਿਖਿਆਜੇਈਸੈਕੈ

ਸੇਤਸਿਸਕਤੈਕੋਈਹਾਜਉਇਦੀਕਉਮੁੰਦਰਖਾਇ ੨੩
ਭਉਪ੍ਰਾਨਕੋਅੰਤੁਹੋਜਾਇ। ਜਉਪ੍ਰਾਨਕੀਧਰੋਨ
ਆਸਾ। ਤਉਏਮਨਮੋਕਰੈਬਿਲਾਸਾਮਨਮ
ਤਿਫੁਰੈਤਜੀਨਹਜਾਈ। ਤਿਨਕੋਸੰਜਮੁਕੈਸੇਕ
ਹਾਈ। ਰਾਗੁਦੁਵੈਖਬਿਖੈਮਾਤਿਰਤਾਈ। ਤਤ
ਤਜਿਜਉਬਿਖਤਜੀਨਹਜਾਈ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਜਬਲਗਮਨਮੋਕਾਮਨਾਤਬਲਗਦੁਐਖਅ
ਰਗਗੁ। ਤੇਇਨਿਕਾਮਾਬਿਰਾਜੀਐਪ੍ਰਿਤਮਰ
ਹੀਐਲਾਗਾ॥੧॥ ਚੋਪਈ। ਪੁਤਕਲੜਾਮਿਤ੍ਰਿ
ਉਤਾਰਾ। ਕਰਮਧਰਮਜਗਤਆਚਾਰਾ। ਸੁਖਸੰ

ਪੈਸਗਲੀਜੋਆਰੀ॥ਇਤਲੋਕਪਰਲੋਕਦੋਜੋਮਾਤੀ॥
 ਬੁਤਮਾਆਦਿਚੀਟੀਲਉਜੋਈ॥ਰੂਪਨਾਮਗੁਨ
 ਧਰੋਜੋਕੋਈ॥ਲਘਦੀਰਘਜੋਦੇਇਦਿਖਾਈ॥
 ਸਰੁਅਸਾਰਹੈਸੈਨਾਭਾਈ॥ਹੈਨਹੀਪਰਤਛੁਦਿ
 ਖਾਵੈ॥ਸੁਪਨਪਦਾਰਥਜਿਉਦਰਸਾਵੈ॥੧॥ਦਠਾ
 ਤਤੁਆਤਮੁਨਿਰਮਲੁਸਾਰਹੈਸਰੁਘਟਜੋਤਿਪ੍ਰਕਾ
 ਸਾ॥ਤਾਕੀਸਤਿਆਪਾਇਕੈਇੰਦੀਕਰੈਬਿਲਾਸਾ॥
 ੧॥ਚੋਪਈ॥ਆਤਮਨਿਰਮਲਸਾਰੁਬਿਰਾਜੈ॥
 ਸਭਿਘਟਿਪੂਰਨਛਬੰਛਜੈ॥ਘਟਮਟਛੂਟਿ
 ਬਿਨਸਿਸਰੁਜਾਵੈ॥ਜਲਤਰੰਗਜਿਉਜਲਤਿਸ

੩੩

ਮਾਏ। ਅਮਾਤਮਜਿਵੈਮਤੋਦਧਭਾਈ। ਬਿਬਲਤ ੨੦੪
ਗੰਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜਿਸਮਾਈ। ਜੀਅਤਰੰਗਉਠ
ਤਿਤਿਤਸਾਗਗ। ਸਾਰਸਰੂਪਅਮਾਤਮਉਨੀਗੰਗ। ਅ
ਕਰਿਕ੍ਰੀਤਾਤਮਾਤਿਮਿਲਿਜਾਵੈ। ਤਜੈਸਰੂਪਅ
ਸਰਕੁਤਾਵਤਿ। ੨। ਦੋਹਰਾ। ਅਮਾਤਮੁਨਿਰਮਲੁਤਾ
ਤੇਤਾਕੇਜਗਤੁਬਿਕਾਰੁ। ਰੂਪਨਾਮਗੁਨਸਕਲਕ
ਉਤਾਤੇਕਹੈਅਸਾਰੁ। ੧। ਚੋਪਈ। ਸੇਰੂਪਨਾਮ
ਤਾਤੇਨਹੀਨਿਆਗਾਇਕੁ। ਅਮਾਤਮਕਹੈਇਹੁਪ
ਸਾਰਾ। ਜਬਸਾਪਨੈਏਤਬੁਝਾਈ। ਤਬਸੈ
ਨਭਗਤਮਨਿਨਿਸਚੈਆਈ। ਰੂਪਨਾਮਗੁ

ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਏਕੁ ਆਤਮੁ ਸਭਹੁ ਪਨਿਹਾਰੈ ॥
 ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਮਨ ਤੇ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ਸਕਲ ਜ
 ਗਤੁ ਰਇ ਓਏ ਕੈ ਮਇਆ ॥ ਸਾਪ ਸੀ ਗਤਿ ਸਿਉ
 ਅਤਿ ਹੁਚਮਾਨੈ ॥ ਲਾਭ ਅਸਥਾਨ ਤਾਤਿ ਕਉ ॥
 ਨੈ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਜਗਤ ਕਉ ਜਾ
 ਨੀਆ ਸਕਲ ਅਸਾਗਤਾਤਿ ਉਪੇਛਿ ਮਨੁ ਮਾ
 ਨੀਆ ਪਰਮਾਤਮ ਸਾਗ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਕਰੈ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਸਾਪ ਉਕੀਸੇ ਵਾ ॥ ਸਭੁ ਘ
 ਠਿ ਪੂਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇ ਵਾ ॥ ਤੇ ਇਹੈ ਨਗ ਜਾਪਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ਚਾਕਰ ਰਾਜਾ ਕਾ ਕਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ਤਨ ਉਸ

ਕਾਪਰਲਭਧਅਧੀਨਾਮਨੁਰੰਏਆਤਮਹਸਿਭੀ ੨੫
ਨਾਤਨੁਤਿਸੁਜਾਇਗਜਾਕਥਿਸੇਵੈ। ਮਨੁਨਤੀ
ਭਾਉਦੂਸਰੈਕਭਿਦੇਵੈ। ਤ੍ਰਿਗੁਲਅਤੀਤਅਵਸਥਾ
ਪਾਈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੇਸੈਨੁਸੁਹਾਈ॥੧੦॥ ਦੇਖ
ਗਾਜੀਵਨਮੁਕਤਿਏਸਾਪਜਨਤਨਕਰਕਰੇਥਿਉ
ਤਾਗਾਤਿਸੁਆਸੁਮਮੈਵੈਰੰਏਰੰਏਮਾਨੇਸਰਬ
ਜਿਉਥਾਗਾ॥੧॥ ਚੋਪਈਗਾਇਕਾਦਿਨਿਸਧਨਾ
ਭਗਤੁਗਿਆਨੀ। ਵੰਘਾਪਰਿਆਇਓਰੰਨਗੁਜ
ਗਾਨੀ। ਸੇਵਾਪੂਜਾਬਤੁਬਿਧਿਠਾਨੀ। ਘੋਮਮਗ
ਨੇਤੈਸੈਨਗਿਆਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਨਿਰੂਪਨਿਚਰਚਾ

ਹਰੀ॥ ਸਕਲ ਰੈ ਨ ਬੈਠੇ ਤਿਨ ਕਰੀ॥ ਮਨਾਚਿ ਤੁਥੁ ਧਿ
ਥਕਤ ਹੋਇ ਗਈ॥ ਸੇਵਾ ਭੂਪਤਿ ਭੂਲਿ ਤਬ ਗਈ॥
ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਮਤਿ ਮਨੁ ਮਗਨਾ ਨਾ॥ ਤਨ ਕਉ ਭੂਲਿ
ਓਜਗਤ ਗਿਆ ਨਾ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਨੁ ਇੰਦ੍ਰ
ਮਨੁ ਅਧੀਨ ਪੈ ਜਹ ਮਨੁ ਤਤੁ ਦੁਤਿ ਜਾਇ॥ ਜਬ ਗ
ਆਨ ਅਗਨਿ ਮਨ ਮਤਿ ਜਗੈ॥ ਪਦ ਦਾਧੈ ਜਿਉ ਨਿ
ਰਖਾਇ॥ ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਤੁ
ਆਪੈ॥ ਹਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਕਾ ਓਗਨਿ ਬਾਪੈ॥ ਭਾਵ
ਨਾ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਰੈ॥ ਤਰਿ ਤਿ ਸੁਕਾ ਜਸਦੁ
ਰਤ ਫਿਰੈ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ॥ ਤਰਿ ਸਤਾ

ੲੲਤਿ ਸੁਕਾਜਨ ਖਾਗੈ ॥ ਜਿਉਂ ੲਉਤਨ ਕਹਰਿ ਜੀਓ ੩੦੬
 ਰਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਗਤੈ ਖੈਚਿ ਅਪਮਾਨਿ ਸੇਲਾਵੈ ॥
 ਸੈਨ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੋਇ
 ਸੈਨੁ ਰਾਜਾ ਪਾਤਿ ਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਏਤਰਾ ਵਹੀ
 ਗੁਪੁ ਬੋਲਨੁ ਵਹੀ ਵਹੀ ਲਟਪਟੀ ਚਾਲਾ ॥ ਸੈਨੁ ਤੀਕਿ
 ਭੋਤਿ ਸਭ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਬਿਆਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚੈ ਪਈ
 ਕਬਹੀ ਚਰਨ ਗਜੇ ਦਾਬੈ ॥ ਕਬਹੂ ਅੰਗੁਰੀ ਚਰਨ ਮ
 ਟਕਾਵਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਲੀ ਅਝੁ ਸੈ ਅਭਿਦਾ ਬੈ ਸੇਈ ॥
 ਪੁਨਿ ਜੰਪਤਿ ਦਾਬੈ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ਜਬ ਮੁਕੀਆ
 ਮਾਰੈ ਪੁਨਿ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਮਾਨੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਤਦੁ ॥

ਵੈ॥ ਸਭ ਅੰਗ ਨ ਪਰਿ ਕਰ ਕੇ ਮਲ ਪਿਆਰੇ॥ ਲਗਤ
ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਇ ਕਉ ਨ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਰਾਜਾ ਹੀ ਬੁਝਤੁ ਸੁਖ
ਪਾਏ॥ ਜਿਉ ਮੁਕਾ ਮੇਠਾਈ ਕਤ ਨੁਨ ਆਵੈ॥ ੧੩॥ ਵੇ
ਯਹੀ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਭਗਤਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ॥
ਸਿਆਮਾ ਕਰਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬੀਤਾਇ ਆਜਾਮਨੀ
ਚਾਰੇ ਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੈ ਪਈ ਗਜ ਬਤੀ ਸਮਾ ਅਰੇ ਲੈ
ਆਇਆ॥ ਆਨਿ ਅਗਨਿ ਜਲ ਕਠਿ ਅਉਟਾਇਆ
ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ॥ ਸੁਗੰਧ ਤੇ ਲੁਲਿ
ਆਵੁ॥ ਇਹ ਘਰੀ॥ ਚਰਨ ਨਿਸਿਉ ਦਾਤੇ ਲੁਲਗਾ
ਵਉ॥ ਪਾਉ ਸੇਰ ਅੰਗ ਮਾਰਿ ਪਚਾਵਉ॥ ਜਿਉ ਗਾ

ਸਾਕੀਆਗਿਆਆਈ॥ ਤੈਸੇਤੀਤਰਿਸੈਨਕ ੨੦੭
ਮਾਈ॥ ਆਨਿਤੇਲੁਮਰਦਨਕਉਲਾਗਾ॥ ਲ
ਗਤਚਰਨਸਿਉਭਉਓਸਭਾਗਾ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਰਾ
ਚਰਨਕਮਲਜਿਤਪਰਸਤੀਤਨੁਮਨੁਸੀਅ
ਹਾਤੇਇ॥ ਮਾਨੋਪਾਰਸਿਲਾਗਿਕੈਲੋਤਾਕੈ
ਚਨੁਤੇਇ॥ ੧॥ ਚਥਈ॥ ਘਟੀਰੈਨਜਗੁਦਿ
ਨੀਅਰਛਾਇਆ॥ ਦਿਖਾਇਮੁਕਰਹਰਿ
ਸੈਨਸਿਧਾਇਆ॥ ਚਮਤਕਾਰੁਰਾਜਾਕੈਭਇ
ਆ॥ ਚਰਨਪਰਤਾਪਤਿਮਹਾਮਿਟਿਗਇਆ॥

ਰਾਜੈ ਜਾਨੀ ਇਹੁ ਕਲਾਪ ਛਾਨੀ। ਸੈਨਾ ਭਗਤੁ ਤੈ ਬ
ਡੋ ਗਿਆਨੀ। ਤਾ ਕੈ ਚਰਨ ਛੂਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ।
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਓਤੈ ਇਤ ਬੇਰਾ। ਸੈਨ ਚਰਨ ਮੇ
ਰਿ ਰੈਏ ਧਾਰੈ। ਰਿਦ ਪਦਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ
ਉਪਚਾਰੈ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਤ ਚਰਨਿ ਅਤਿ
ਬਿਖਤ ਗੀਅਤਿ ਲਾਕੀ ਓਓ ਧਾਰਾ। ਤੇਈ ਚ
ਰਨ ਧਰਿ ਸੈਨ ਪਾਰਿ ਕਰਿ ਸੈ ਮਨਿ ਕਟਿ ਓ ਬਿਕ
ਰਾ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਸੈਨੁ ਉਠਾਇ
ਆ॥ ਸਧਨਾ ਅਪਨੇ ਘਰ ਤਿਸਿ ਧਾਇਆ॥ ਏਕ

ਕੇਸਲਥਿਸੈ ਨਗਾਇਆਗਾਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਮੁ ਬਿਦਾਤ
 ਬਗੁਇਆਗਾਅਤਿ ਸੁਕਚਾਇਗਾਜਾਪਤਿਆ
 ਏਆਗਾਗਾਜਾਦੇਖਿ ਪਗਨਾਗੇਧਾਇਆਗਾਅ
 ਮਟਾਂਗਤੰਡਉਤੇਕਰਿਪਗਪਕਰੇਗਾਅਤਿਤੈਗਾ
 ਨਲੋਕਭਏਸਗਗੇਮੈਨਬਿਸੇਮੈਤੋਇਮਾਨ
 ਨਿਤਾਗੀਗਾਇਤਉਲਟੀਗਤਿਕਿਆਜਾਇਬਿ
 ਚਾਗੀ॥੧੬॥ਦੋਤਗਾਮੈਨੁਅਨਭੈਤੇਜਾਨਿਆ
 ਤਰਿਕਛੁਕੀਓਬਿਆਲਾਅਬਗਾਜਾਭੂਪਤਿ
 ਭਾਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ॥

ਪ੍ਰਾਨਿਗਜਾਉਸਤਬਤੁਕਰੈ॥ਦੀਨਤੋਇਕੋਬਚਨਉ
ਚਰੈ॥ਸੋਅਜਾਨਤੋਕਉਨਯੀਜਾਨਾ॥ਤੂਤੋਭਗਤੁ
ਬਡੇਗਿਆਨਾ॥ਜਬਤੀਚਰਨਮੋਤਿਰਿਦੈਧਾ
ਰਾ॥ਚਰਨਪਰਤਾਪਿਭਇਉਉਜੀਆਠਾ॥ਅ
ਬਤਤੁਗਿਆਨੁਮੋਤਿਦੇਤਿਬਤਾਈ॥ਦੇਤਅ
ਉਮਾਨੁਜਾਂਤੇਛੁਟਿਜਾਈ॥ਇਨਦੇਤਿਅਭਮਾਨ
ਮੈਕੀਉਖੁਆਗਾ॥ਤੁਮਬਿਨੁਕਉਨਨਿਵਾਰਨਾ॥
੧੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਤਅਭਿਮਾਨਸਿਆਮਅਤਿਤੁ
ਸਿਓਮਨਿਬੁਧਿਬਿਖੁਗਈਧਾਇ॥ਗਾਰਕੁਤੁਮ

ਤਰਿ ਸਾਧਤਉ ਮੇਕਉ ਲੇਤੁ ਬਚਾਇ ॥੧॥ ਚੋਪਈ ੨੦੫
ਤਬ ਸੈਨੇ ਬਿਰਤਾਤੁ ਸੁਨਾਇ ਅਯਾਮ ਮਾਗਿ ਤੋਰੈ ਨ
ਸਾਧੁ ਧਾਅਾਇ ਅਯਾਮੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਤਿ ਕ
ਨਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਆਇ ਕਰਿ ਓਤੁ ਬ
ਡਭਾਗੀ ਤੈ ਮਾਠਾ ਗਜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਨਿ ਸਾਧ
ਨ ਲਤਿ ਓਸਿ ਧਸ ਮਾਜਾ ਅਬ ਤੁਮ ਕਿਰਪਤੈ
ਦਰਸਨੁ ਪਵਉ ॥ ਸਿਤਪੁਸ਼ਪ ਸਿਤਾਪੁਗ ਵਛੁ
ਤੂ ਗਜਾ ਮੈ ਸੇਵ ਕ੍ਰੋਤਗਾ ॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਲਾਗਾ ਮ
ਨ ਮੋਗਾ ॥੨॥ ਦੋਤਗਾ ਸਭ ਸਤੀ ਆਤੈ ਪੀ
ਅਕੀ ਆਤਰਿ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪੀਉ ॥ ਤੁਬ ਡਭਾਗ

ਜਗਤ ਮਹਿ ਤੁਮਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਥੀਉ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥
ਸੈਨੁ ਗਜਾ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਕਰੈ॥ ਗਜਾ ਸੈਨੁ ਸੇਭਾਉ
ਚਰੈ॥ ਦੁਤੁ ਉਰਤੇ ਕੀਰਤੋਈ॥ ਜੋ ਮੋਪਤਿ ਜਾ
ਭੁਕੀ ਨਹੀ ਸੋਈ॥ ਜਬ ਅਧਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗਜਾ ਮ
ਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਤਬ ਸੈਨੁ ਲਖਾਇ ਓਥ ਚਨੁ ਅਲੇਖਾ॥
ਤੇਰਾ ਜਾ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਹੁ॥ ਦੇਹੀ ਦੇਤੁ ਗੁ
ਰਾ ਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਆਹਿ ਦੇਹ ਕੇ ਅੰਗਾ॥
ਤੂ ਨਹੀ ਦਹ ਨਵ ਕੇ ਸੰਗਾ॥੧੨॥ ਦੇਹ ਗਾਤੂ ਅ
ਸੰਗ ਅਕਾਸੁ ਵਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿ ਮਹਿ ਉਪਾਧਾ॥
ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਤਿਹਿ ਕ ਗਨ ਜੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਬਾਦ॥

१॥ चैपटी गड्डन जी ऐदी धिं धे धिं का गी गड्डन २१०
डी बरनना सभा अचारी ग. दिसति मा न जेदे
ऐदि धाटी। सबादि आ दे जे सुनि छजाटी।
मे सभन सुगत्तु बीचा गे। ते बिन डुठे जाति
निता गे। डुअहु पहु पसर बीगी। डुअ सीग
बरतै सभि सीगी। तरि अ. ब. सा. प. अ. र. ऐ. य.
सा. र.। ते बिन आ न लट. स. न. ता. रा.। २०॥
दे. र. ग.। डु. प. र. मा. त. म. अ. ज.। अ. म. र.। इ. त. स. भ. ते
डि. प. सा. र.।। स. भ. य. ट. आ.। डु. म. ऐ. क. र. छी. आ. प.
ना. आ. पु. बी. चा. हा.। १॥ चै. प. टी.। ल. न. बि. जि. दे.

ਸੈਨਬਾਖਿਆਨਾ ਸੁਕਦੇਵ ਜਿਉਰਾਜਾ ਮਾਨਾਤ
ਤਕਾਲਿਤਿ ਸੁਭਾਇ ਓਰਿਗਿਆਨਾ ਸਭਿਘਟਿਪੁ
ਹਨਾਤ ਮੁਜਾਨਾ ਮਿਲਿਦੀ ਪਕੁਦੀ ਪਕੁਪਰਗ
ਸਾਅਗਿਆਨ ਪਤੰਗੁ ਬਿਨਮਾਹਿ ਬਿਨਾ ਸਾਗਿ
ਮਾਨਭਾਨ ਘਟਿਉ ਦਿਓ ਆਇਆ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮ
ਰੁਤਤਿਗਇਆ ਬਿਲਾਇਆ ਸਕਲ ਸਰੂਪ ਅਤਮ
ਬੀਚਾਰੈ ਆਪਤੈ ਭਿੰਨ ਮਨ ਮਤਿ ਪਾਰੈ ॥੨੧॥
ਦੋਹਰਾ ਸਤਜਾਮ ਦਸ ਥਾਤਿ ਨਿਲਯੀ ਜੋਗਰਜ
ਕੈ ਸੀਗਿ ਕਰਿਕਰਿਆ ਨੰਦ ਬਢਾਈ ਮਿਟਿਗ
ਇਓ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ਅਬਸੈ ਨਕੀ ਕਥ
ਕੋ ਪੁਰਨਭਾਇਓ ਸੁਭਾਇਆ ਆਗੈ ਸਪਨੇ ਭੁਗਤਕੀ

ਪਰਚੀਸੁਨਿਮਨੁਲਾਇ॥੧॥੩॥੧੦॥ॐ ॐ ੨੧੧
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਬ ਪਰਚੀਸਧੇਨੇਕੀ
ਕੀਚਲੀ॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਬ ਸਧੇਨੇਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ
ਤੁਮੁ ਸੁਨਾਵਉ ਤਿਤੁ ਚਿਤਿ ਲਾਈ॥ ਮਨੁ ਇਕਾਗ
ਕਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀਜੈ॥ ਇਤੁ ਅਮੀ ਮਤਾਰ ਸੁਪ੍ਰੇਮ
ਸਿਉ ਪੀਜੈ॥ ਸਾਰ ਜੋਗ ਕਾ ਛਲ ਏ ਜੋਈ॥ ਇਸੁ
ਸੁਨਿ ਐਤੁ ਮਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਏਈ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ
ਤਰਿ ਕੀ ਨਿਤ ਬਛੈ॥ ਕਾਟਿ ਭਰਮ ਮੂਲ ਤੇ ਕਾ
ਛੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਚੋਇ ਅਧਕਾਈ॥
ਸੁਨਤ ਸਾਂਤਿ ਮਨ ਮੋ ਆਇ ਜਾਈ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ॥

ਬਕਰਕਸਾਈਜਾਤਿਸਧਨਾਜੀਕਉਆਖਯੀ॥
ਤਹਿਭਗਤਾਜਾਤਿਤਹਿਭਗਤਤਹਿ॥੧੦੯੫੬੬
ਤੁ॥ ਤੈਸੇਸਕਾਰੁਪੁਰਬਕਾਆਤਾ॥ਸਾਧਸੇਵਾਤੇਲ
ਏਸੇਲਾਤਾ॥ਪਰਤੇਸੁਖੀਗਹੇਸੇਸਧਨਾ॥ਕਾ
ਮੇਤਿਸਕੇਕੁਲਕੇਕਰਮਕਰਨਾ॥ਸਦਾਹੁੰਦੁਤ
ਸਾਧੇਮਾਤੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾਮਤਿਤਤੁਭਗਆਤਿ
ਜੈਸਾਧਉਕਠਿਸੇਵਤੁਹੁੰਦੇ॥ਪਖਾਲਨਾਵਚ
ਕ੍ਰਿਮਾਨਸਾਗਰੁਤਰੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਕੰਚਨ
ਤੇਇਲੇਤਾ॥ਤਿਉਸਾਧਸੰਗਮਨੁਆਤਮੁੰਦੇ॥੦
੨॥ਦੇਤਗਾਮੋਤਕੀਛਾਸੀਜਗਤਗਾਰਿਚਉਗਾ

ਸੀਲਖਭਰਮਾਇ॥ ਸਾਧਸਗੁਕਾਤੀਕਰਿਦਿ ੨੨੨
ਰਲੈਤਿਸੁਕਟਿਤਰਿਸਰਨਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥
ਅਰਧਰੈਨਸਾਧੂਇਕਾਏਆ॥ ਸਧਨੇਸੇਵ
ਮਤਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਘਰਿਮਾਸੁਰਤਿ
ਓਨੁਤੀਭਾਈ॥ ਜੇਵਾਕਉਕਰਿਸਿਧਖਵਾਈ॥
ਸੋਧਤੈਅਜਕੇਕਾਟਨਲਾਗਾ॥ ਅਜਦੇਖਿਦ
ਰਸੁਬਿਤਸਕੈਭਾਗਾ॥ ਸਧਨਾਬਿਸਮੈਤੋਇ
ਰਤਾਇਆ॥ ਥਕਤਰਹਾਕਛੁਸਮਝਨਪਾਇ
ਆ॥ ਤਬਅਜਸਿਉਸਧਨਬਤੁਬਿਧਕਤਾ॥

ਸੋ ਅਜ ਸੁੰਦਰ ਜਾਤੀ ਅਹਾ ॥੩॥ ਦੇਹ ਰਾਸ ਧ
ਨਾ ਅਜ ਸਿਉ ਪੁਛਈ ਅਚਰ ਜੁ ਬਡਾ ਦਿਖਾਇ ॥
ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਤੂਹ ਸਤ ਭੈ ਕਾਰ ਨ ਕਉ ਨੁ ਬਤਾਇ ॥
੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੋ ਅਜ ਬਤਲਾਵ ਨੁ ਨੀ ਕਰੈ ॥
ਸਧਨਾਤ ਕੈ ਪੈਰੀ ਪਰੈ ॥ ਤੂਹ ਰਿਜਨੁ ਸਭੁ ਤੈ ਦੇ
ਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅਪਗਾਧ ਛਿਮਾ ਕਰਿ ਦੇਇ ਬ
ਤਾਈ ॥ ਬੋਲੈ ਅਜ ਸੁਨ ਸਧਨ ਕਸਾਈ ॥ ਤੁਮ
ਕਉ ਕਿਆ ਇਨ ਬਾਤ ਨਤਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਹੀ ਇਛਿਅ
ਸੋ ਕਰਹੁ ॥ ਜੈ ਸਾ ਕਰਹੁ ਛਲ ਤੈ ਸਾਲ ਤੁਹ ॥ ਇਸ ਜ

ਗਮਾਤਿ ਬਿਉਤਾਰੁ ਬਨਿ ਭਭੇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੋ ਬੀਜਿ ਭ
 ਸੇਈ ਲੁਨਿ ਭਭੇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਤਗਾ ਮੈ ਗਲੁ ਤੇਗਾ
 ਏਆ ਦੇਬ ਦਲਾ ਛੂਟਨ ਆਸਾ ॥ ਨਏ ਸਿਰੇ ਸਉ
 ਦਾ ਕਰਤ ਤਉ ਤਾ ਤੇ ਆਵਤ ਹਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਤਦਿ ਸਦਨੇ ਮਨ ਤਰਿ ਭਉ ਆਇਆ ॥ ਕਾਪੀ ਦੇ
 ਤਆਤਿ ਤਾ ਸੁਜਨਾਇਆ ॥ ਜੋ ਅਜਮਾਤਿ ਅਪਰ
 ਧਬੇ ਸਗਰੇ ॥ ਸੋ ਬਖਸਾਇ ਸਾਧ ਪਗ ਪਕਰੇ ॥
 ਸਭੁ ਚਲਿ ਤੁਜੇ ਤਰਿ ਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਧ
 ਨੇ ਸਾਧ ਪਤਿ ਆਇ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸਗਨਿ ਸਰ

ਨੀਕਹਿਮੁਖਤੇਗਾਖੇ॥ਤਿਸੁਤਤੁਗਿਆਨਸਾਧੁਅ
ਬਆਖੇ॥ਤਰਿਪਾਵਲਕੇਗਤਜੇਆਤੀ॥ਤਰਿਪਾਰ
ਥਪ੍ਰਤਿਕਤੇਗੀਤਾਮਾਤੀ॥ਪਾਦੋਤਰਾ॥ਗੀਤਾਸਾ
ਰਆਪਾਰਸੇਸਭਸਧਨੇਦੀਓਬਤਾਇ॥ਸੇਈਤੀ
ਮੇਕਹਤੁਤਸੁਨੀਐਮਨਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਾਚਪਈ
ਪਾਦੋਜੇਗਸੁਭਜੇਗਬਤਾਏ॥ਮਾਰਗਪਾਚ
ਤਿਸਕਉਬਤਲਾਏ॥ਜੇਕਉਉਨਮਾਰਗਿਜਾਵੈ॥
ਤਰਿਕਉਆਪਮਾਤਿਸੇਪਾਵੈ॥ਤਰਿਅਗੁਆ
ਪਮਾਤਿਭੇਦਨਰਹੈ॥ਅਭੇਦਦੇਸਦਿਸਿਉਆ
ਪਾਲਹੈ॥ਅਪਨਾਆਪ੍ਰਤਿਸੁਦੇਇਦੇਖਾਈ॥

ਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਤੇਇਸਤਾਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ ੨੨੫
ਮਾਰਗੁਕਉਨਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਆਗੂਕੈਸੇਮਗਿਜ
ਵੈ॥ ਵਾਦੋਤਗਾਬਤੁਤੁਪਟਏਕੈਨਦੀਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਬੇਸਾਗਜੇਉਤਰੈਜਿਤਪਾਟਤੋਤੋਇਰ
ਤੈਸੇਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਰਮਜੇਗਕੀਕੀਮ
ਬਖਿਆਨਾ॥ ਡਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇਤੁਮਸੁਨੁਮੁਜ
ਨਾ॥ ਬਰਨਾਸਮਕੇਧਰਮਜੇਕਰਮਾਗੁਲ
ਕਰਮਅਚਰਅਨੁਸਾਰੀਧਰਮਾਸਭਕਿਛੁ
ਕਰੈਅਗੋਪੋਤਗਵਾਨਾ॥ ਛਲਕੀਬਾਸਨਾਮਨਿ
ਨਹੀਧਰੈ॥ ਅਸਭਕਰਮਕੇਕਰੈਤਿਆਗੁ॥

ਜਥੇ ਮਸਤਕ ਤੋਂ ਵੈਤਿ ਸਿਕੈਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਦੇਤਗਾ ॥ ਅਸੁ
ਭਕਰਮਨ ਮਨ ਦੇਇ ਨੀ ਸੁਭਕਰਮਨ ਰਹੈ ਲਾਗਾ ॥
ਫਲਕੀਇਛਾ ਨਕਰੈ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਗਾਗਾ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਇਤੁ ਸਗੀਰੁ ਪ੍ਰਾਲਭ ਪਾਘੀ ਨਾਤੀ
ਨਗੁ ਨਾਕਰਿ ਰਚਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੇਮੇ ਸੇਮੇ ਉਇਅ
ਇਬਰਤੀਤਾਤੀ ਨਗੁਨਾ ਪਰਭਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਸਤ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਦੇਤ ਤੋਤੋਈ ॥ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭਕਰਮ ਜੋਕੇ
ਈ ॥ ਤਿਸਕਾ ਫਲੁ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜੋਅਦਿ ॥ ਤਾਕੀ
ਰਾਵਨਾ ਮਨੈ ਨ ਚਾਹਿ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨਿਕਰਮ ਤੋ
ਸੇਈ ॥ ਜੇ ਸਭਕਰਮਨ ਹਰਿ ਅਰਪਤਿ ਤੋਈ ॥ ੨ ॥

ਦੇਹਗਾ ਪਰਾਥਭਧ ਕਉਤਰੇਗਿ ਕੈ ਸਭ ਜੇਯੀ ਛੁਟਿ ੨੨੫
ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਆਸ ਨ ਕਰੈ ਤੇਇ ਨਿਰਾਸੁ ਕੁਮਾ
ਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰ ਮਜੇਰ
ਗੈ॥ ਕਿਸੁ ਕਰ ਮਕ ਸਿਗੁ ਨ ਥਰੈ॥ ਬਿਸਨ ਪੀ
ਤਤਿ ਤਿਏ ਅਵਧਾਗੈ॥ ਸੇਈ ਪੀਤਿ ਪੁਨਿ ਵਾ
ਕਉਤਾਰੈ॥ ਆਪ ਨਾਧਰ ਮੁਨਿ ਕੋ ਪਤਿ ਚਾਨੈ॥
ਬਰਨ ਆਸੁ ਮਕਾਮ ਤੁਸਭੁ ਠਾਨੈ॥ ਆਪਨੇ ਧ
ਰਮ ਕਉ ਨਹੀਂ ਤਿ ਆਗੈ॥ ਪਰਾਧਰਮ ਸੁ
ਨਿਮਤਿ ਤਿਸ ਤਿਨ ਲਾਗੈ॥ ਬੇਦ ਬਿਤਤ ਸੁ

ਭਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ ਰਹੈਅਸੰਗਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥
੮॥ ਸੋਰਠਾਸਗੀਰਕ੍ਰਿਆਕੇਜੋਕਰਮਅਵਸ
ਤਿਸੈਤੇਤੇਤੈ॥ ਤਿਨੈਨਪਰਮਅਕਰਮਸੋਕੈ
ਸੇਤਰਿਅਗਪੀਐ॥ ੧॥ ਚੋਪਈਸਧਨਾਕਏ
ਤੇਪ੍ਰਨਾਪਿਆਗੇ॥ ਸਭਕਰਮਅਗਪੀਅਤਿਤ
ਗੀਮੁਰਾਰੇ॥ ਪਰਮਕਰਮਜੋਤੇਇਗਿਆਤਾ॥
ਸੋਸਤਜੇਤੀਤਗੀਅਗਪੀਓਜਾਤਾ॥ ਜੇਦੁਸ
ਟਕਰਮਪਰਾਲਭਧਕਰਾਵੈ॥ ਵਤਕੈਸੇਤਰਿ
ਅਗਪੀਓਜਾਵੈ॥ ਖਾਨਪਾਨਅਯਦਿਬਿਓਤਾ

ਗਾ॥ ਸਖੇ ਪਤਿ ਜਾਗਤਿ ਸੁਪਨ ਅਚਾਰਾਗਾ॥ ਤੇ ਸਰ
ਤਰਿ ਕਉ ਜਿਉ ਅਰਪੇ ਜਾਹੀ॥ ਜੁਗਤਿ ਬਤਾਵਤੁ
ਸੋ ਮੋ ਪਾਈ॥ ੧੦॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਸਾਤ ਕੀ ਵਰਤੈ ਸਗਲ ਜਹਾਂਨੁ॥ ਤਾਂ ਨ ਲਾਭੁ ਤਿਸ
ਤੀ ਕਾ ਸਧਨਾ ਤੂ ਮਨੀਆ ਨਨਾਨੁ॥ ੧੧॥ ਚੋਪਈ
ਜੋ ਕਰਮ ਜੋਗਾਇਤੁ ਜੁਗਤਿ ਕੁਮਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਮ
ਨੁ ਮਲੀਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇਆ ਵੈ॥ ਆਤਮ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਆਤਿਉ ਜੀਆਰਾ॥ ਸੀਕਲ ਪਥਿ ਕਲ
ਪਪਟਲੁ ਤਿਨ ਧਾਰਾ॥ ਜਬ ਕਰਮ ਜੋਗ ਕਰਮ

੨੨੬

ਕਰਨਿਆਈ। ਤੇ ਇਨਿਰਮਲੁਆਪਾਦਰਸਾਈ
ਤਰਿਅਰੁਆਪਮੇਰੇਦਨਰਤੈ। ਸਗਲਜਗਤੁ
ਆਪਸੋਚਤੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਜੁਗਤਿਸਿਉਜੋਗੁਕਮ
ਵਤੁ। ਸਭੁਕਛੁਟੇਕਆਪਾਦਰਸਾਵਤੁ॥੧੧॥
ਦੇਤਰਾ। ਕਰਮਜੋਗੁਜੁਗਤਾਪੁਰਖਪਾਵੈਪ
ਦੁਨਿਰਬਾਨੁ। ਗੀਤਾਮਤਿਬਿਸਥਾਰਸਿਉ
ਕਹਿਓਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥੧॥ ਚੋਪਈ। ਅਸਟ
ਗਜੋਗਕਾਏਤੁਬੀਚਾਰੁ। ਨਿਕਿਸੁਨੀਐਮਨਿ
ਚੇਤਿਉਰਧਾਰੁ। ਸੀਜਮਅਰੁਨਮਆਸਨਭਲ

ਸਧੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਯਾਮੁ ਕਰਿਓ ਅੰਗਧੈ॥ ਪ੍ਰਭਾਮਤਾ ੨੨੭
ਗਸਿਓ ਸੰਜਮੁ ਕਰੈ॥ ਧਿਆਨਧਾਰਨਾ ਮਨ ਮੇਧ
ਰੈ॥ ਕਰਿ ਸਮਾਧ ਮਨੁ ਚਿਤੁ ਬਿਲਾਇ॥ ਬੁਧਿ ਮ
ਤਿ ਕਾਰੁ ਤਤਨਾ ਤਿਰਠਾਇ॥ ਅਤਿ ਮਮ ਦੋਨ ਕਠਿ
ਵਤਖੇਵੈ॥ ਜਗਤ ਓਰ ਮੈ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਸੇਵੈ॥ ੧੨
ਦੋਤਗਾਤੀ ਨ ਅਵਸਥਾ ਦੇਤ ਕੀਜਾ ਨਿਕਰੈ ਬੈ
ਗਾਗਾ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਤਿ ਬਿਲ ਮਕੈ ਪਰਮਾ
ਤ ਮਰਤੈ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਆਦਤੀ ਇ
ਦੀਨੇ ਮਨ ਕਰੈ॥ ਜਾਗੇ ਚੰਚਲ ਤਾਨਤੀ ਪਰੈ॥ ਜਉ

ਮਿਰਗਾਨੀਧਾਰੈ॥ ਆਸ ਨੁਬਾਧ ਕੈ ਸਗਲ ਹਰ ॥ ੩੩੮
ਈ॥ ਸਿਰੁਗੀਵਾ ਕਉ ਨਾਤਿ ਡੁਲਾਈ॥ ਮਨ ਕਉ
ਚੰਚਲ ਤੇ ਨਿਨ ਦੇਵੈ॥ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮਾਤਮੁ ਤਿਰ
ਦੈ ਸੇਵੈ॥ ਨਾਸਾ ਅਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਇਕ
ਟਕਾ ਅਤਮ ਕਉ ਦਰਸਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਾਏ ਤਗਾ॥ ਜਬ
ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਪਾਵੈ ਜੋਗ ਮੇਅੰਤਿ ਰਿਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ॥
ਤਬ ਸਤ ਜਤੀ ਜਿਵ ਮੁਕਰਮ ਤਿਅਤਮ ਦਰਸ
ਨੁ ਤੇਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੋ ਸੰਜਮੁ ਉਪਰ ਪੈ ਕਯਾ॥
ਤੋ ਸੇਤੀ ਲੇਖਨ ਮੇਗਯਾ॥ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਕਉ ਇਕ ਦ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਨਸੀਚਰੈ॥ ਅਰਧਉਰਧਨਯੀਪਉਨਾਜਾਵੈ॥ ੫੨੮
ਪਸਚਮਵਾਟਨਗਰਸੁਧਿਪਾਵੈ॥ ਸੇਰਤੰਡਕੀਵਿ
ਖਮੀਵਾਟਾ॥ ਤਿਤੁਚੜਿਮਨੂਆਉਤਰੈ॥ ੫੨੯॥
ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੇਲੀਕਰੈ॥ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਏਇਨਿਰਮਲੁ
ਤਬਗਗਨਸਮਾਨਾ॥ ਤਯਾਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਜੋਤਿਅਸ
ਥਾਨਾ॥ ਜਲਮਤਿਜਲਜਿਓਜਾਇਸਮਾਨਾ॥
੧੩॥ ਏਤਗਾ॥ ਜਿਓਜਲੁਗੰਗਾਤੇਬਿਛੁਰਿਕੈ॥
ਟਿਉਪਾਧਕਉਧਾਰਿ॥ ਪੁਨਿਗੰਗਾਮਿਲਿਗੰਗਾ
ਭਇਓਕੋਤਿਸਸਕੈਨਿਵਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਬ

ਬੁਧਿਯੋਗਕਾਸੁਨਤੁਬੀਚਾਰੁਗਾਜਿਵਪੁਰਖਪ੍ਰਕਿ
ਰਤਿਬਾਨਿਓਬਿਉਤਾਰੁਸਾਖਸਾਗਮਤਿਤਿਸ
ਤਿਕਤਤਤੋਬੇਦੋਤੀਨਿਜਿਮਤੁਏਹੁਲਤਤੁਏ
ਪੁਰਖਪ੍ਰਮਾਤਮਜੋਤਿਸਹੂਪੀਗਾਦਿਸਾਦਿਪੁਸ
ਟਿਰਤੋਅਹੂਪੀਸਗਲਦੇਤਨਮਤਿਵਤਏਕ
ਦੇਤੀਗਾਨਿਰੰਕਾਰਅਜੁਅਮਰਅਭੇਦੀਗਤੀ
ਭਵਨਾਇਡਾਟਾਬਿਗਾਜੋਏਕੈਜੋਤਿਸਰਬਪ੍ਰ
ਟਿਛਾਜੋ॥੧੭॥ਦੋਹਰਾਏਕਪਰਸਾਤਮਾਅ
ਜਮਮੂਰਨਿਰੰਕਾਰਨਿਤਹੂਪਾਕਿਗੁਨਅਤੀਤਾਬਿ
ਗਾਜਈਸਭਪ੍ਰਟਿਸਾਰਅਨੁਪਾ॥੧੮॥ਚਉਪਈਸਾ

ਗਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਖੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਅਸਾਰ ਕਰਤ ਤਉ ॥ ੨੩ ॥
ਤੁਝ ਮਨਿ ਭਾਇਓ ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਕਿਰਤਿ ਉ
ਪਾਈ ॥ ਜਲਤਰੰਗ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਗੁਨੋਤਿ ਆਈ ॥ ਸਾ
ਤਕਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸੋਧੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀਰਤਨ ਸਭ ਇ
ਹੁ ਮੋਧੈ ॥ ਮਤਾਭੂਤ ਤਾਮ ਸਤੋਭਯੋ ॥ ਅਕਾਸ
ਆਦਿ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਨਿਰਮਯੋ ॥ ਦੇਵ ਬਾਇ ਅਗ
ਨਿ ਅਪਭ੍ਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਇਕ ਏਕ ਤੇ ਉਪਜੇ ਜਨ
੧੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਅਕਾਸ ਪਵਨ ਅਗਨਿ ਜਲ ਧ੍ਰੁ
ਬਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਪਰਸਰੁ
ਪਰਸ ਬਾਸਤਿ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਈ

ਵਾਕਸੋਤਾਅਕਾਸਤੇਰੁਏ। ਬਚਨਸਬਦੁਬਿਖੇਤਿਸ
ਕੀਕਤੈ। ਪਾਨਅਰੁਤੁਚਾਬਾਇਓਪਜਾਨਾਗੁਤਨ
ਸਪਰਸਤਿਸੁਬਿਖੇਕੀਚੀਨਾ। ਚਢੁਪਾਦਅਗਨਿ
ਤੇਰੁਏ। ਗੁਪਚਲਨੁਵਿਖੇਤਿਸਕੀਕਤੈ। ਉਪਸਤ
ਜਿਤਬਾਦੁਇਜਲਤੇਰੁਏ। ਆਨੰਦੁਬਿਖੇਰਸਤਿ
ਸਕੀਸੇਈ। ਗੁਦਾਪਾਨਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਰੁਏ। ਬਿਸਰ
ਗਰੀਧਬਿਖੇਤਿਸਕੀਲੇ। ੧੮। ਦੋਹਰਾ। ਸਤ
ਕਗਨਤੇਰੁਏਤਾਉਪਜੇਕਹਤੁਤੈਬੇਦਾ। ਜੋਇਦੁ
ਜਿਸੁਅਧੀਨਤੈਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤਤੇਦਾ। ੧੯। ਪੰਥੀ
ਸੇਤ੍ਰਦੇਵਾਦ੍ਰਿਗਤੈਭਾਈ। ਵਾਕਕੇਅਗਨਿਦੇਵਬ

ਤਲਾਈ॥ ਤੁਚਾ ਕਾ ਦੇਵ ਬਾਉ ਤੈ ਜਾਨਾ॥ ਪਾਨ ਕੋਇ ੨੩੧
ਦੇਵ ਪਤਿ ਚਾਨਾ॥ ਚਛੁ ਕੇ ਦੇਵ ਸੁਰ ਸੁਰ ਗਿਆ
ਤਾ॥ ਪਾਦੀ ਪੀ ਦੇਵੇ ਵਤ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਤ ਬਾ ਕਾ ਦੇਵ
ਤਾ ਬਰਨ ਕਤਾਈ॥ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਵ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਭੰ
ਈ॥ ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇਵ ਤਾ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਗੁਦਾ ਕਾ
ਦੇਵ ਤਾ ਜਮ ਕਉ ਜਾਨੁ॥ ੨੦॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਅੰਤ ਤ
ਕਰਨ ਗਾ ਜਸ ਤੇਉ ਪਜੈ॥ ਅਨੁ ਬੁਧਿ ਚਿਤੁ ਅਤੈ
ਕਾਗੁ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਤਾ ਦੇਵ ਤਿਨ ਕੇ
ਦੇਉ ਬੀਚਾਗੁ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਨ ਸਭ ਨੇਕ ਰਿ

ਦੇਤਬਨਾਈ। ਤੀਨਗੁਨਾਕਰਿਚਰਨਰਚਾਈ॥
ਤੀਨਗੁਨਾਪਰਭਾਉਅਨੰਤਾਸੇਮੇਸੇਮੇਵੈਆਇ
ਵਰਤੰਤਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਆਭਿਮਾਨਾਪ
ਚਦੁਸਟਜੋਤੈਪਰਧਾਨਾ। ਫੁਧਾਬਿਪਾਸਾਸੇਕ
ਅਹੁਮੋਹ। ਜਨਮਮਰਨਖਟਉਰਮੀਓਤਾਅੰ
ਨਪ੍ਰਾਨਮਨੁਗਿਆਨੁਅਨੰਦਾ। ਮੇਅੰਤਕਤੰਪੰ
ਚਕੇਸੋਵੰਤਾ॥ ੨੧॥ ਦੇਤਗਾ। ਤੀਨਗੁਨਾਪਰ
ਭਾਵਏਦੇਤਮੇਵਰਤੰਤਿਆਇ। ਸਭਸੁਰਬੂਠ
ਅਸਾਰੁਤੈਸੁਪ੍ਰਨਪਦਾਰਥਨਿਆਇ॥ ੧੨੧॥

ਲਾਜਕੁਲਕਾਂਨਬਰਾਈ॥ਪਗਨੀਦਾਉਸਤਤਿਦੁਸਰ ੨੩੩
ਮੇੜਾਈ॥ਡਿੰਡੁਆਰਿਮਾਨੁਮਮਤਾਪਾਸਾਗਾਅ
ਤੰਕਾਰਸਤਦਸਤਜਤੁਬਿਕਾਗਾ॥ਅਬਮਮਤ
ਕਉਕਤਉਸੁਨਾਈ॥ਇਨਕਉਸਮਕਰਿਜਾਨਤੁਰ
ਈ॥ਸੁਖਦੂਖਲਾਭਅਹੁਤਾਨਾਸੀਤਉਸਨਮਾ
ਨਾਪਮਾਨਾ॥ਜਸੁਅਪਜਸੁਭਵੈਕਰੈਕੋਈ॥ਏ
ਰੀਦਸਸਮਜਾਨਤਉਈ॥੨॥ਦੇਹਗਾਦਇਆ
ਧਰਮੁਧੀਰਜੁਬੈਰਾਗੁਸੇਵਾਸਾਂਤਿਬਬੈਕਾ॥ਅਤਿ
ਸਾਂਸਚਕੋਮਲਉਚਾਰਨਦਸਗਤਿਗੋਖੇਟੇਕ॥੧॥ਚਪਈ

ਜਥਾਇਤੁਗਤਿਭਗਤਿਕੀਪਾਵੈ॥ਤਬਮਾਤਿ
ਨਿਸਿਤਰਿਚਰਨਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਪੁਨਿਤਰਿਮੁ
ਤਿਤਿਰਦੈਧਾਗੈ॥ਸਦੀਏਕਾਦਿਸਟਿਨਿਤਾ
ਗੈ॥ਜਿਉਸੁਰਤਿਪਨਿਹਾਰੀਕਲਸੇਮਾਤੀ॥ਮਾ
ਰਗਿਜਾਤੀਬਾਤਿਕਹਾਤੀ॥ਨੈਨਸੈਨਬਿਸਨਿ
ਸਿਉਕਰੈ॥ਸਗਤਿਅਡੇਲੁਕਲਸੇਮੇਧਰੈ॥
ਨਦਰਕੀਕਲਾਤੁਮਲੇਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰਤੁਰਿ
ਧੀਆਨੁਰਖਤੁਮਨਮਾਗੀ॥੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥
ਆਤਮੁਪੁਨਿਹਾਰੀਐਸਦੀਤਿਰਦੈਮਾਤਿ

ਸਿਰੀਕਿ ਬੂਠਕ ਭੂਠੇ ਜਾਨੇ ॥ ਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਿ
 ਉਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਜਬ ਭੂਠਤਿ ਆਗਿ ਸਾਚਿ ਰੰਗਿ ਰੰ
 ਤਾ ॥ ਸਾਚੁ ਦੇਇ ਸਚਿ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਆਦਿ ਸ
 ਧੀ ਅੰਤਿ ਤੈ ਸਾਚੁ ॥ ਜੇ ਜਨਮ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੇ ਕਾਚੁ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਦੇਹ ਬਨਾਈ ॥ ਦੇਖੀ ਨਿਤ ਮਤਿ ਉ
 ਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜਿ ਸੁਜਿ ਸੁਬ ਪਕੀ ਬਾਸ ਨਾ ਕ
 ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਬਸਤ੍ਰ ਜਿਉ ਤਿ ਆਗੈ ਪਤਿ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇ
 ਗਾ ॥ ਜੇ ਇਸੁ ਭੂਠ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਸਦਾ ਰਤੇ ਅਸੀ ਗਾ ॥
 ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਲਿ ਰਤੇ ਆਮੇ ਕਉ ਨਿਸੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋ

ਪਈ॥ ਅਬ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕਾ ਸੁਨਿ ਪਭਾਉ॥ ਸਾਸੁ ਸੁਨ
ਤਮ ਨਿਉ ਪਜੈ ਚਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿਤੁ
ਥਾਇ॥ ਭਿਸਕਾ ਸਿੰਜ ਮੁਦੇ ਭੁਬਤਾਇ॥ ਭਿਅ
ਗਿ ਸਮ ਬੁਝ ਗਿਹ ਨ ਜਿਵ ਕਰੈ॥ ਜਿਵਹ ਰਿਕੋਧਿ
ਆਨਹੀਏ ਮੋਧਰੈ॥ ਭੋਨ ਭਿਨ ਤਿਤਿ ਆਖਿ
ਖਾਨਾ॥ ਭਿਤੁ ਚਿਤੁ ਥਾਇ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ॥
ਜੋ ਸੁਨਿ ਕੋਇ ਤੁਜੇ ਗੁਕਮਾਏ॥ ਭਿਸੁਤਤ ਕਾਲਿ
ਆਪਾ ਦਰਸਾਏ॥ ੨੩॥ ਦੇਹਗਾ ਸਿੰਜ ਮੁਸਿਓਗੇ
ਬਿੰਦੁ ਭਜੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਜਤਤਤ ਆਪੁ
ਦਿਖਾਵਈ ਹੁੰਦੈ ਨ ਕੋਈ ਆਨ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਲੋਕ

ਤਾਰੀਸਤਿਆਪਾਇਕਰਿਸਭਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਕਮਾਤਿ॥ ੨੩੪
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਠਰਿਕਉਸਭਪਾਇਮਾਤਿਬਿਚਗੈ॥ ਠ
ਰਿਆਤਮਗੁਪਸਭਠਭਿਗਨਿਯਗੈ॥ ਜੇਵਡਿਆਈਭ
ਗਤਨਗਾਈ॥ ਕਰੇਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ॥ ਨਿਰਤਿ
ਕਰੈਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾ
ਵੈ॥ ਜੇਕਿਛੁਏਵਤਤੈਜਗਮਾਤੀ॥ ਸਭਆਗਿਆ
ਤਰਿਕੀਵਰਤਾਤੀ॥ ਤਾਂਮੇਇਹੁਰਾਜੀਸਦਰਤੈ॥
ਮਨਮਲੀਨਸੀਗਿਕਬਭੁਨਬਤੈ॥ ੨੬॥ ਚੋਪਗਾ
ਭਗਤਿਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਤੈਤੁਮਦੇਵਉਤਤੁਬਤਾਇ॥

ਜਬ ਆਗਿਆ ਤੇ ਮਨਿ ਠਿਕੈ ਤਬ ਅੰਤਹੁ ਤੇ ਇਜਾਇ
१॥ ਚੋਪਈ ਭਗਤਿ ਕਰ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਭਾਈ ਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਭਾਉ ਕਿਸ ਧੂਬ ਨਿਆਈ ਜਗਤੇ ਨਿਆਗਤਿ
ਕਉ ਜਾਨੈ ਜਗ ਸਿਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਤਰਿ
ਜਗ ਰੂਪ ਖੇਲਾ ਖੇਲਾਰੀ ਆਪ ਤੀਸ ਭੁਕਿ ਛੁ
ਬ ਨਿਓ ਮੁਰਾਰੀ ਅਲਪ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਸਿਉ ਇਤੁ ਕ
ਰੈ ਬਹੁ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਦੁਤੀ ਸਿਉ ਪਰੈ ਜੋ ਸਾਖੀ
ਜੋ ਤੈ ਸਾਲੁ ਲੈ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਾਧ ਸਭ ਭੁਨੈ ॥ ੨੭ ॥
ਦੋਹਰਾ ਸਭੁ ਪਾਇ ਤਰਿ ਕਉ ਜਨ ਕੈ ਸਭ ਕੋ ਤਵੈ ਦਾ

ਸੁਆਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਉ ਸੋ ਪਾਵਤੀ ਤਰਿ ਪਾਇਤੀ ਤੇ ॥ ੩੩੫ ॥
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਚੋ ਪਈ ॥ ਜਬ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ਸੁਨਤੁ
ਚਿਤਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇਤੁ ਸੁਨਿ ਐਸੇ ਮਨੁ ਆਸੀਤੁ ਲਾਇ ॥
ਨਹੀ ਕਰਮ ਨਹੀ ਚਜ ਅਚਾਗਾ ॥ ਤੁਨਹੀ ਫੁਰੈ ਜਗ
ਕੇ ਬਿਓਤਾਗਾ ॥ ਜਗ ਜਗਦੀਸ ਏਕਤੀ ਗਾਸੈ ॥ ਏ ॥
ਕਮੇਵ ਦੁਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਸਰਬੰ ਖਲ ਇਦੰ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੋ ਜਾਨਾ ਬੇਦ ਨ ਮਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਕੀਓ ਬਖਿਆਨਾ ॥
ਮੈਤੁ ਤਤਾ ਜਗਤੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪੀਆ
ਘੋਰੈ ਸੇਈ ॥ ਕਹਾਇਤਾਗਾ ॥ ਜਿਵ ਮਾਈ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ

ਭਏਕੰਚਨਭੂਖਨਨਿਆਇਗਾਰੰਭਿਅਰੂਪਤੀਰੂਪਸ
ਭੁਆਪੇਬਨਿਭਿਆਇ॥੧॥ਤੂਲਨਾ॥ਬੇਰੰਗੇਲੰ
ਗਅਨੂਪਕੀਏਕਤੂਕਾਲੈਤੈਕਤੂਪੀਲਾਤੈ॥੨॥
ਭਏਕਤੀਤੈਤੈਰੇਦਬਿਨਾਪਰੰਭੇਦਅਨੇਕਸਿਭਿਲੀ
ਲਾਤੈ॥ਅਤਪੁਰਖੁਪ੍ਰਕਿਰਤਿਕੇਖੇਲੁਥਰਾਬੇ
ਸੰਗੀਸੰਗੁਸੰਗੀਲਾਤੈ॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸਿਭਿਆ
ਪ੍ਰਬੀਚਾਰੀਐਜੀਬੇਰੰਗੀਰੰਗੁਰੰਗੀਲਾਤੈ॥੩॥
੮॥ਦੇਤਗਾ॥ਆਤਮਏਕਅਦੁਤੀਆਤੈਰਤਤਭੇ
ਦਤੈਜਾਨਾ॥ਵਾਖਿਨੁਦੁਜਾਜਾਨਲਾਯਾਤੀਅਗਿਆ

ਨਪ੍ਰਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਭੂਲਨਾ ਕਤੁ ਚੇਰਾ ਅਉ ਜਾਗ ਬਿਕਾ ੨੩੬
 ਰਬਨਾਉ ਪਕਾਗੀ ਤੈ ਕਤੁ ਦ੍ਰੁਤੀਤੀ ਕਤੁ ਜੇਗਾ ਅਉ
 ਜਗ ਸਮਾਪ ਪਰੈ ਕਤੁ ਮੋਹਨ ਤੈ ਕਤੁ ਮੋਹੀਤੀ॥ ਇ
 ਤਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਖੇ ਲੁਤੇਗਾ ਕਛੁ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਕਤੁ
 ਮੋਹੀਤੀ॥ ਜਿਨੇ ਗਿਆਨ ਕੈ ਨਉ ਪਾਰਿ ਦੇਖਿਆ
 ਤੋਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਤੀਤੀ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਗਾ
 ਜਿਕੰਚਨ ਭੂਖਨ ਭਇਓ ਕੀਨੇ ਹੁਪ ਅਪਾਰਾ॥ ਭੁਭੁ
 ਵਾਕੀ ਕੰਚਨ ਤਾਬਿਖੇ ਕਛੁ ਪਟਤੀ ਤੇਈ ਘਾਗੇ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਭੀ ਸਧਨੇ ਇਤੁ ਸੁਧ ਪਾਈ॥ ਮਨ

ਬਚਕਰਮਕਰਿਤਿਸੁਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜੇਗ
ਭੋਮਨਮਤਿਪਾਗਾ॥ਸੇਤੋਕਉਮੇਕਤਉਬੀਚ॥
ਗਾ॥ਜੇਸਤਿਜਸੁਤਾਇਕਰਮਤੋਇਆਵੈ॥ਰ
ਏਅਸੀਗਕਰਮਜੇਗੁਕਤਾਵੈ॥ਇਦ੍ਰੀਅਨਕੋ
ਤਿਸੁਨਿਗੁਰੁਪੈ॥ਅਸਟਾਂਗਜੇਗੁਸੇਸਤਜੇ
ਅਤੈ॥ਸਾਰਅਸਾਰਬਿਬੇਕੁਸੇਜਾਨੈ॥ਕਰਿਬੁ
ਧਿਜੇਗੁਸਾਰਮਨਮਾਨੈ॥੩੧॥ਦੇਤਗਾ॥ਜੇਕਿ
ਛੁਵਰਤੇਸਗਮੇਤਰਿਕਰਤਕਰਾਵਨਜਾਨਾ॥ਅ॥
ਤੀਮਤਿਪਰਸੀਨਰਤੋਇਉਪਾਇਉਗਤਿਗਿਅਨ॥

੧) ਚੋਪਈ। ਸਾਧਨ ਆਤਿ ਨਿਸਿ ਮਾਤਾ ਟਿਕੈ। ਸਾਗ
 ਦੁਏ ਖਨਤੀ ਮਨ ਮਾਤਿ ਪਰੈ। ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਤਿਹ
 ਦੇ ਮਾਤਿ ਲਿਆਵੈ। ਜੇ ਰਿਬਿਸ ਨ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਥਿ
 ਗਾਵੈ। ਨਾਵੁ ਤੁਏ ਖੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦੁਖਾਵੈ। ਸੁਖ ਸ
 ਰੂਪ ਤੇ ਇਅਉ ਪਬੀਤਾਵੈ। ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਿਸ
 ਜਗਤੁ ਥਖਾਨੈ। ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਥੀ ਦਨ ਨੈ। ਸੁ
 ਖਦਾਈ ਸਾਧਾ। ਤਿਸ ਕੇ ਮਤੇ ਤੈ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ।
 ੩੩) ਦੋਤਗਾ। ਚਰਚਾ ਪਿਆਰੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਠੀ ਕਰਾ
 ਕਨਤੀ ਤੇਤਾ। ਸੁਵਨੈ ਕਉਰ ਸਨਾਨੀ ਨਤੀ ਰਸਨਕ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

ਉਸੇਤਾਚੇਪਈ॥ ਸਧਨਾਧੇਮਮਦਪੀਛਕਿਗਇ
ਆ॥ ਸੋਸਕਲਲੋਕੇਮੇਪਰਗਟਭਇਆ॥ ਪਾਤਿ
ਸਾਤਿਬਾਤਿਸੁਨਿਪਾਈ॥ ਸਧਨਾਜੀਕਉਲੀਓ
ਬੁਲਾਈ॥ ਬਡੁਆਦਰਿਕਰਿਛਿਗਿਬੈਠਾਇ
ਆ॥ ਪੁਨਿਰਕਤਪੀਤਕਰਿਨੈਨਦਿਖਾਇਅ
ਤੁਤੇਹਰਿਕਾਭਗਤੁਕਯਾਵੈ॥ ਤਉਛੋਰਉਜਬ
ਕਰਮਾਤਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਸਧਨਾਸਭੁਪਦਿਬਡ
ਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ਤਰਖਸੋਗਨਤੀਮਨਮਤਿਧਾਰੈ॥
੩੩॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਤਰਖਸੋਗਨਤੀਧਾਰਈਗਾਇਓਦੁ
ਤੀਆਭਾਉਬਿਲਾਇ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਹੁਪਬੀਚਾਰਿਕੈਰ

ਰਤਿਓਹੀਓਰਣਾਇ॥੧॥ਚੋਓਪਈਗਾਉਰੰਕ ੨੩੮
ਸੋਨਾਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਸਭਾਪਟਿਯਨਿਯਰੈ॥
ਕਰਮਾਤਏਕਤਰਕੇਨਾਉ॥ਭਗਤਿਜਿਨਾਕਉਨਤੀ
ਸੁਆਉ॥ਬਿਨੁਪਰਮਾਤਮਤਿਸੁਅਉਰਨਮੁਏ॥ਸ
ਭਕਤਜਕਾਰਨਤੀਬੁਏ॥ਜਬਭੂਪਤਿਕਛੁਬਾਤਿ
ਬਖਾਨੈ॥ਤਬਤਸਪਰੈਮਨਿਅਉਰਨਆਨੈ॥ਤਿਨਿ
ਕਰਤਕਰਾਵਤਤਰਿਤੀਜਾਤਾ॥ਭਾਉਦੂਸਰਾਪਰੈ
ਨਗਿਆਤਾ॥੩॥ਦੋਤਗਾਰੂਪਤਿਮਨਮਤਿਕੋਪ
ਕਰਮਧਨੇਦੀਓਬਿਡਾਰਿ॥ਕਤਿਓਯਾਕਉਬੁਰਜ

ਮਤਿਚੁਨਲੇਵਤੁਯਾਤੀਬਾਰਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥੮॥
ਸਤਤਸਤਸਪਨਾਉਠਿਚਲਾਦੇਖਤੁਗਿਆ॥੦॥
ਨਕੀਅਤਬੁਤਕਲਾ॥ਲੇਜਾਇਬੁਰਜਵਿਚਿ
ਕੀਆਠਾਢਾ॥ਤੁਕਮੁਪਛਾਨਮਨਿਆਨੰਦੁ
ਬਾਢਾ॥ਇਤੁਸਹੀਰੁਬਸਤਰਕੀਸਿਆਏ॥
ਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਪਤਿਰਤਆਏ॥ਇਤੁਇੰਦ੍ਰੀਅ
ਪਕਰਮਕਰਤੁਏ॥ਪਰਮਾਤੰਸਤਿਆਪਾਇਛੁ
ਰਤੁਏ॥ਰਾਜਮਜੁਰਲਗਤਿਸੁਚੁਕਿਲਇਆ॥
ਈਟਮਿਟੀਸਿਓਪਰਛਿਨਕੀਆ॥੩੫॥ਦੇਹਗਾ॥

ਸਗਲ ਅੰਗ ਜਬ ਛਾਪੀਆ ਗਰੁ ਨਿਲਓ ਤਿਸੁ ਜਾ ॥ ੨੩੯ ॥
ਇਹਾ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿ
ਉਉ ਨਿਓਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕੋਪੀਧਰ ਨਿ
ਬੁਰਜੁ ਛੁਟਿ ਗਇਆ ਗਾਜ ਮਜੁਰ ਕੂਦਿ ਤਬ
ਪਇਆ ਸਧਨਾਤ ਤਠਾ ਛਾਤੇ ਇਹਨਾ ਅਤਿ
ਭੂਤ ਚਲਿਤੁ ਨ ਜਾਈ ਕਠਾ ਮਾਟੀ ਈਟ ਕਤੁ
ਜਾਇ ਪਰੀ ॥ ਬਸਤੁ ਅੰਗਿ ਸਪਰਸ ਨ ਕਰੀ ॥
ਭੂਪਤਿ ਜਬ ਇਤੁ ਪਰਚੇ ਪਾਇਆ ਠੇਇ ਅਧੀ
ਨੁਚਰ ਨ ਲਪਟਾਇਆ ਦੇਖਿ ਓਤਿ ਰਿਭਗਤ

ਨਵਰਿਆਈ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤਰਿ ਪੈ ਜਰ
ਖਾਈ॥ ੨੬॥ ਦੋਤਗਾ ਤਰਿ ਕੀ ਪੈ ਜਪ ਰਧਾਨ
ਤੈ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਜਤਾਨ॥ ਜੇ ਨਰ ਤਰਿ ਕਉ ਪੈ ਆ
ਵਈ ਤਰਿ ਤਿ ਸੁਤ ਜੈ ਨਿਦਾਨ॥ ੧॥ ਦੋਤਗਾ ਸਧ
ਨੇ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਬ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੁਜਾਨ॥ ਪੁਨਿ
ਬਾਲ ਮੀ ਕ ਕੀ ਕਥਾ ਕਉ ਸੋ ਤਾਏ ਇਸ ਦੁਪਾਨ॥
੧॥ ੩॥ ੧੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਰੀ
ਬਾਲ ਮੀ ਕ ਜੀ ਕੀ॥ ਚੋਖਈ॥ ਬਾਲ ਮੀ ਕ ਕੀ ਕਥਾ
ਸੁਨਾਉ॥ ਗੁਨ ਸਾਧ ਸੰਸਾਰ ਮਭਾ ਖਿਰੀ ਝਾਉ॥

ਸਪਚਗਿਤਜਨਮੁਤਾਸਕਾਰੁਇਆਕੁਲਕਰਮ ੨੪੦
ਛੇਤਿਅਨੀਧਮਾਰਗੁਗਤਿਆਤਾਕੇਗਿਤਏਕ
ਨਗੀਆਤੀਪਤਿਕੇਬਤਸਓਰਨਿਬਾਤੀਇ
ਕੇਬੇਟੀਇਕੁਬੇਟਾਰਤਾਮਤਾਪ੍ਰਬੀਨਕਛਜਾ
ਇਨਕਤਾਇਕਮਾਤਾਮਾਨੇਮੈਨਾਵੰਤੀਗਿਅੰ
ਨਬਿਗਿਆਨਸੀਲਸਤਵੰਤੀ॥੧॥ਦੇਯਗਾਬੰ
ਲਮੀਕੁਮਗੁਮਾਰਈਪੈਡੇਈਖੋਤੈਜਾਇ।ਧਰ
ਮੁਅਧਰਮਨਬੁਣਈਅਠਿਨਿਸਿਪਾਪਕਮਾਇ।
॥੧॥ਚੋਪਈਪਾਪਕਰਮਜੋਕੋਈਕਰੈਸੇਤੋਅਧ

ਮਨਰਕਮਤਿਪਰੈ॥ਪਾਪਕਰਮਤਉਲਓਇਤੁ
ਕਰੈ॥ਜਉਲਓਸਾਧਸੀਗੁਨਤੀਧਰੈ॥ਜਬਸਾ
ਧਸੀਗਮਤਿਬੈਠੇਜਾਇ॥ਧਰਮਾਧਰਮਕੀ
ਸਭਸੁਧਪਾਇ॥ਅਧਰਮਤਜੈਧਰਮਮਗ
ਲਾਗੈ॥ਤ੍ਰਿਗੁਨਨੀਦਤੇਸੇਇਆਜਾਗੈ॥ਤਤਕਾ
ਲਿਧਰਮੀਤੇਇਆਵੈ॥ਪਾਪਕਰਮਾਛਿਨਮਾ
ਤਿਗਵਾਵੈ॥੨॥ਦੇਤਗਾਜਿਉਤਿਲਕਓਛੂਲ
ਤਰਵਰਕਓਚੰਦਨਲੇਤਕਓ॥ਪਾਰਸਸੀਗੁ॥ਤਿਉ
ਬਿਖੀਅਨਕਓਸਾਧਸਮਾਗਮਕਾਟੈਕੋਟਿਕਲੀ

ਕਾ॥१॥ਚੋਪਈ॥ਇਕਾਦਿਨਪ੍ਰਤੀਮਗੁਜਾਇ ੨੦੭
ਰੋਕਾ॥ਮਿਲਿਓਸਗਨੁਲਤਿਓਤੁਮਲੋਕਾ॥ਤਤਿ
ਦੁਇਸਾਧਆਏਵੀਚਾਰੀ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨਤੋਇਤਿ
ਨਤਿਨਿਹਾਰੀ॥ਮਾਤ੍ਰਾਤਾਕੀਖੋਤਨਲਾਗਾ॥ਦਰ
ਸਨਦੇਖਿਭਾਗੁਮਸਤਕਜਾਗਾ॥ਸਾਧਕਤੈਤੋਪ੍ਰ
ਨਪਿਓਆਗੇ॥ਕਦਨਕਰਮਤੁਮਨੇਅਵਧਾਰੈ॥ਤਿ
ਕਾਰੈਤੁਮਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਕਾਤੇਪਰਤਰਿਸਾਧ
ਦੁਖਾਵੈ॥੩॥ਦੋਤਗਾ॥ਏਕਓਦਰਕੈਕਾਰਕੈਕਰ
ਤਤਉਏਤਬਿਉਤਾਗਾ॥ਧਰਮਗਾਇਤੇਤੁਰਤਨਤਿ

ਲੇਖੇ ਠੇਗਾ ਮਾਗਿ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਬਾਲਮੀ
ਕਨੇ ਬਚਨੁ ਉਚਾਰਾ॥ ਅਪਉ ਦੋਹੇ ਕਾਗਨਿ ਇਤੁ
ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਗਾ॥ ਗਿਠਤੀਆ ਬੇਟੀ ਬੇਟਾਰਹੈ॥
ਆਤਾ ਬਿਰਧਿ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕਹੈ॥ ਇਤ ਬਿਉਤਾਰ
ਜੇਹਰਿ ਮੁਤਿ ਦੇਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦਗ੍ਰਹ ਨਾ ਤੇਵੈ॥
ਸਾਧਕ ਤੇਜੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਫਲ ਕਥਿ
ਤੂਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਅਪਕਰਮ ਕਰੈ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਗਨਿ॥
ਸੋਨਾ ਤੀਸਰੀ ਕਤਿ ਸੁਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨਾ॥ ਸੋਰਠ
ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਮਾਗਿ॥ ਅਨ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਬੁਝ

342
 ਤੀ। ਚੇਟਾਖਾਤਿ ਨਿਦਾਨ ਜੋਧਨ ਕਾਰਨਿ ਪਰਧੋ
 ਨੁਤਿਗਤਿ॥ ੧॥ ਚੇਪਈ॥ ਜਬ ਬਾਲਮੀਕੋਨੈ
 ਏਤੁ ਸਾਧਿ ਪਾਈ॥ ਤਬ ਸਾਧੋ ਸਿਉ ਬਾਤ ਜਨ
 ਈ॥ ਮੇਜਾਨ ਉਏਤੁ ਪੋਨ ਜੋਖਾਤੀ॥ ਸਭ ਸਹੀ
 ਕਇਨ ਪਾਪਨ ਮਾਤੀ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਤੋ ਮੈ ਏਸੁ
 ਨਿਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਮ ਕੀ ਅੱਸੇਈ ਛਲਓ
 ਰਝਾਇਆ॥ ਜੇਤੁ ਮਹੀ ਮੈਆਗਿਆ ਪਾਵਉ॥
 ਏਤੁ ਬਾਤ ਬੁਝੁ ਕੁਟੰਬ ਕਉ ਆਵਉ॥ ਤੁਮਾਧਿ
 ਸਨਪੀਤਿ ਏਈ ਤਾਰੇ ਠਾਢੇ॥ ਮੈਆਵਉ ਬੁਝਿ

ਏਬਚਨਜੇਗਾਢੇ॥੫॥ਦੋਤਗਾਸਾਧਬਸਤਸ
 ਭਦੇਰਤੇਬਾਲਮੀਕਨਤੀਲੀਤਾ।ਕੁਟੰਬਭਿਪੂ
 ਛਨਿਉਠਿਚਲਿਓਮਨਤਿਸੁਅਤਿਭੈਕੀਤਾ।
 ੧॥ਚੋਪਈ॥ਸਾਧਤਹਾਬੈਠਿਰਤੇਭਾਈ॥ਬ॥
 ਲਮੀਕਜਾਇਤੀਆਬੁਲਾਈ॥ਤੁਮੇਗੀਤੈ
 ਅਰਧਸਗੀਗੀ॥ਅਨੇਕਜਨਕਰਉਤੁਇਕੇਗੀ
 ਇਤੁਪਰਕਰਮਕਰਿਜੇਲੇਆਵਉ॥ਸਗਅ॥
 ਗੈਤੇਰੈਆਨਿਰਾਖਉ॥ਜਬਧਰਮਗਾਇਇਤੁ
 ਲੇਖਾਲੇਵੈ॥ਆਇਸਗੀਕੁਤੇਇਲੇਖਾਦੇਵੈ॥

3

੨੧੩
ਤੀਆਕਤਿਉਇਤਭੂਲਨਭੂਲਾਜੇਦੁਖਦੇਇ
ਸੇਈਸਏਸੁਲਾ॥੨॥ਦੋਤਗਾਮੇਤੁਮਤਹਿਲ
ਕੁਲਾਈਆਜਿਵਕਿਵਕਰਤੁਸਤਾਇ॥ਜੇਪ
ਪਪੁੰਨਤੁਮਕਰਤੁਪੀਆਸੇਆਪਤੀਰੋਗਯਾ
ਦੇ॥੧॥ਚੋਪਈਆਬਾਤਰਿਜਾਇਪੂਤਕਓਬੁਝੈ
ਤੇਪਰਬਰੋਭਰੋਸੇਸੁਝੈ॥ਮਮਆਤਮਤੁਆਤਿ
ਘਿਆਗੇ॥ਤੇਤਿਨਿਮਿਤਿਮੇਕਰਮਏਧਾਗੇ॥
ਅੰਤਿਕਰਮਜੇਫਲਦੇਯੀ॥ਤੇਇਸਹੀਕੁਤੁਭੀਕ
ਫੁਲੇਯੀ॥ਪੂਤਕਏਸੁਨਿਪਿਤਾਜਾਨਾਜੇਪਾਪ

ਏਬਚਨਜੋਗਾਢੇ॥੫॥ਦੋਤਗਾ॥ਸਾਧਬਸਤਸ
 ਭਦੇਰਤੇਬਾਲਮੀਕਨਤੀਲੀਤਾ॥ਕੁਟੰਬਤਿਪੂ
 ਢਨਿਉਠਿਚਲਿਓਮਨਤਿਸੁਅਤਿਭੈਕੀਤਾ॥
 ੧॥ਚੋਪਈ॥ਸਾਧਤਹਾਬੈਠਿਰਤੇਭਾਈ॥ਬ
 ਲਮੀਕਜਾਇਤੀਆਬੁਲਾਈ॥ਤੁਮੇਗੀਏ
 ਅਰਧਸਗੀਗੀ॥ਅਨੇਕਜਨਕਰਉਤੁਇਕੇਗੀ
 ਇਤੁਪਰਕਰਮਕਰਿਜੇਲੇਆਵਉ॥ਸਗੁਅ
 ਗੈਤੇਰੈਆਨਿਰਾਖਉ॥ਜਬਧਰਮਗਾਇਇਤੁ
 ਲੇਖਾਲੇਵੈ॥ਆਇਸਗੀਕੁਤੇਇਲੇਖਾਦੇਵੈ॥

ਤੀਆਕਤਿਉਇਤਭੂਲਨਭੂਲਾਜੇਦੁਖਦੇਇ ੨੪੩
 ਸੇਈਸਤੈਸੁਲਾ॥ ੬॥ ਦੋਤਗਾਮੇਤੁਮਹਾਰਿਲ
 ਕੁਲਾਈਆਜਿਵਕਿਵਕਰਤੁਸਤਾਇ॥ ਜੇਪ
 ਪਪੁੰਨਤੁਮਕਰਤੁਪੀਆਸੇਆਪਤੀਰੋਗਯਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਾਤਰਿਜਾਇਪੁਤਕਓਬੁਝੈ
 ਤੇਪਰਬਰੋਭਰੋਸੇਸੁਝੈ॥ ਮਮਆਤਮਤੁਆਤਿ
 ਘੀਆਗੇ॥ ਤੇਤਿਨਿਮਿਤਿਮੈਕਰਮਏਧਾਗੇ॥
 ਅੰਤਿਕਰਮਜੋਫਲਦੇਯੀ॥ ਤੇਇਸਹੀਕੁਤੁਭੀਕ
 ਛੁਲੇਯੀ॥ ਪੁਤਕਹੈਸੁਨਿਪਿਤਾਜਾਨਾਜੇਪਾਪ

ਕਰੈ ਸੇਈ ਭੋਗੈ ਨਿਦਾਨਾ ਜੋ ਕਰੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਕਰੁ ਪ
ਵੈ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਏ ਕੋਈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੭ ॥ ਦੋਹਰਾ
ਜੈ ਸੇ ਅੰ ਪੁਲੀ ਗਊ ਤੈ ਤੈ ਸੇਇਤੁ ਸੇ ਸਾਗੁ ਵਤੁ
ਚਮਕਾ ਚਾਟੈ ਮੋਤ ਬਸਿ ਏਤ ਪਗਤਿ ਤਪਾਪ ਬਿ
ਓਤਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਤੁਰਿ ਮਾਤਾ ਸਿਉ ਬਾ
ਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬਿਨ ਜਨਨੀ ਮੁਤਿ ਕਓ ਨੁ ਛਡਾਈ ॥
ਜਿਉ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਦੁਖ ਲੇਪਾ ਲਿਆਸੇ
ਹੀ ਸੁਖ ਦੀਆ ਤੈ ਦੁਖ ਪਾਲਿਆ ॥ ਅਬ ਪਾ
ਪ ਕਰਮ ਕਰਿ ਮੈ ਤੁਮ ਸੇਵਉ ॥ ਤੋਤਿ ਨਿਮਿਤਿ

ਲੋਕਨ ਦੁਖ ਦੇ ਵਉ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਬ ਲੇਖੋ ३੫
 ਈ॥ ਤਬ ਆਇ ਵੰਡਾ ਵਤਿ ਦੁਖ ਕੋ ਈ॥ ਤਬ ਆ
 ਤਨੇ ਤਾ ਆਸੁ ਬਧੀ॥ ਇਕ ਘਟ ਕਾਲ ਉਰੇ ਵਤਰ ३੬
 ਹੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਤਾਹੁ ਜਗਤ ਸਿਰਿ
 ਲੇਵੈ ਪੈਟ ਉਠਾਇ॥ ਜਬ ਸਰਤਾ ਬੁਡ ਨ ਲਗੈ
 ਗਹੈ ਸਿਵਾ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਵਤ ਆ
 ਤਾ ਕੀ ਗਨੇ ਪਾਵੈ॥ ਅਉ ਸੁਤ ਆਪਨੇ ਕਉ ਸਮਝਾ
 ਵੈ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਗਾਥੇ ਕਰਿ ਜਬ ਤੁਝਾਇ ਆ॥ ਤਹਿ
 ਸਾਖੀ ਜੋ ਮੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆ॥ ਮੇ ਅਭ ਲਾਖਾ ਏਤ

ਪੂਤਾ ਭੂਤ ਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਤੇ ਇਪਨੀਤਾ ਅ
ਧੀਤਗਤਿ ਅਹੁ ਮੇ ਕਉਤਾਗਤਿ ॥ ਨਹੀ ਪਾਪਕ
ਰਮ ਕਰੀ ਮੇ ਕਉਮਾਗਤਿ ॥ ਜੇ ਪਾਪਕ ਰੋਧਿਤ
ਗੀਦੁ ਖਟੇ ਵੈ ॥ ਸੇ ਕੋਟ ਕਲਾਪਾਣ ਉਨਰ ਕਉ
ਸੇਵੈ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਾਪਕ ਰਮ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਸੇ
ਤਕ ਪੁਤਾ ਅਜਾਇ ॥ ਧੀਗਤਿ ਤਜੀ ਦੁਜਗੇ ਮੇ
ਕਉ ਬੋਝ ਨਹੈ ਵੈ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੇਖ
ਤਜਗ ਬਿਉਤਾਰੁ ਬਨਿਓ ॥ ਸੇ ਮੇ ਪਤਿਨਤ
ਜਾਇਗਾ ਨਿਓ ॥ ਫੁਲ ਦਾਗ ਸਿਰ ਦਾਗ ਅਮੀ

ਨਾ ਜੋ ਕਰੈ ਆਮਲੀ ਤੇ ਇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਮਰਦਕਸਾ ॥੨੪॥
ਈਕਾ ਕਰਨਿ ਬਿਉਤਾਹੁ ਮਾਨੁ ਖਰੁ ਧਰਕਾ ਕਰ
ਤਿਅਤਾਹੁ ਸਭ ਬਨੀਏ ਘਟਿ ਤੋਲਨ ਤਾਰੇ ॥
ਗਾਤਕ ਮੁਸਤਿ ਛਲ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸਗ
ਛਕਤਾ ਵਤਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸਭੈ ਕਮਾਵੈ ਸਕਯੁ ਅ
ਨੀਤਾ ॥੧੦॥ ਦੇਤਗਾ ਸਾ ਚੁਝੂ ਠਜੇ ਬੋਲ ਕੈ ਸਭ ਕੈ
ਕਰੈ ਬਿਉਤਾਹੁ ॥ ਪਾਪ ਨ ਪੈਦ ਉਠਾਵਈ ਤੀਆ ਸੁ
ਤ ਪੈਖਨ ਤਾਹੁ ॥੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਬ ਬਾਲ ਮੀਕ ਕ
ਉਮਾਤ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਪੂਛਨ ਸੁਤਾਨ ਅਉਸਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਭੰਨਦਭੰਨਿਭੰਨਸਾਧਨਪਤਿਗਾਇਓ ਚਰਨਨਕਥ
ਤਿਨਗਤੁਕਰਿਗਤਭੰਨੁਦਨੁਕਰੈਅਭਿਅਤਿ
ਬਿਲਲਾਈਯੋਪੇਮਾਖਨਤੁਲੇਮੇਖਾਈਯੋ
ਬਿਖਲਤੁਮੋਤਿਮੀਠਲਗੋਨਾਅਬਵੋਕੀਅ
ਭਿਖਧਤੁਮਕਰਿਜਾਨੇਯੋਮੇਵਤਪਾਪੀਬਡਪਾਪ
ਕਮਾਇਆਤੁਮਮੇਰੀਅਬਕਰੇਸਤਾਇ
ਆ॥੧੧॥ਏਤਗਾਤਿਉਸੁਆਸਿਬਲੁਸੇਵ
ਕੈਬਤੁਰਿਬਤਰਿਪਛਤਾਇ॥ਤਿਭਿਜਗੁਸਗ
ਗਾਗਿਸਤਿਮਤਿਦੁਤਜਗਯੋਖਾਖਾਇ॥ਯੋਚਪਈ

ਸਿਧਕੁਟੰਬਹਿਤਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਦੁਖਦੇ ੨੪
ਤੀਕੇਕਾਮਿਨਆਇਆ। ਜਬਜੀਅਉਪਰਿਤੈ
ਅਤਿਭਾਰੀ। ਆਨਿਕੁਠਾਰੁਸਿਰਮਹਿਜਮੁਮਾ
ਗੀ। ਤਬਕਉਨੁਛਰਾਵੈਜੀਅਵੀਚਾਰਹੁ। ਕਾ
ਤੇਤਰਿਸਿਉਤੇਤੁਨਧਾਰਹੁ। ਆਖੀਦੋਖੀਅੰ
ਧੇਗੀਡਾਲਹੁ। ਜਾਨਿਬੁਝਉਲਟੈਮਹਿਲਾਗ
ਹੁ। ਸੁਨਤਸਬਦੁਬਓਗੋਤੈਜਾਵੈ। ਹਰਿਮ
ਗੁਛਾਰਿਪਾਪਪੰਥਧਾਵੈ॥੧੨॥ ਦੋਝਾਯੋਨ
ਰੁਤਰਿਮਾਰਗੁਛਾਰਿਕੈਪਰਤਤੈਉਝੜਬਾਟ।

ਲਖਚਉਗਾਸੀਭਰਮਈਸਤੈਜਮਦੂਤਨਕੀਸਾ
ਟਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜਬਬਾਲਮੀਕਬਤੁਕਰਨਾਧ॥
ਗੀ॥ਤਬਪ੍ਰਸਿਨਭਦੇਸਾਧਮੁਰਾਗੀ॥ਓਨਮੇਨਰ॥
ਇਲਾਇਤੁਮੰਤ੍ਰਾਦਿਕਾਇਆ॥ਪਦਮਆਸਨ
ਬੈਠਨਸਿਖਲਾਇਆ॥ਧਿਆਨਧਾਰਨਾਦ
ਈਬਤਾਏ॥ਤਬਤਿਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰੇਮਜਨਾਏ॥
ਸਾਧਸਿਛਾਦੇਮਾਹਗਿਪਰੇ॥ਇਨਿਆਸਨ
ਬਾਧਾਧਿਆਨਕਓਧਰੈ॥ਮੰਤ੍ਰਤਿਰਦੈਮਾਤਿਓ
ਚਾਰੈ॥ਨਾਰਾਇਲਮੁਗਤਿਤਿਰਦੈਧਰੈ॥੧੩॥ਦੇ

ਤਗਾਨਾਗਾਇਲਪਗੂਰੇਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਕਜੰ ३੪੭
ਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਕਬਿਸੁਵਾਸੁਕਤਿਤਿਰਦੈਪਾ
ਰਿਓਧਿਆਨੁ॥੧॥ਚੋਪਈਗਾਇਕਆਸਨਬੈਥੇ
ਅਉਧਬੀਤਾਈਗਬਾਰਤਬਰਸਦੂਬਜਮਿਆ
ਈ॥ਸਕਲਸਰੀਰਦੀਵਕਫਿਰਿਗਈ॥ਬਧੀ
ਦੁਬਦੇਤਪਗਛਿਨਭਈ॥ਬਹੁਰਿਸਾਧਵਤੀਪੀ
ਬਿਆਏ॥ਤਤਾਂਆਇਇਤਬਾਤਿਚਲਾਏ॥
ਇਕੁਬਟਵਾਗਈਹਾਂਮਿਲਾ॥ਤਿਸੁਰਿਦੈਪ੍ਰਕ
ਸੀਰਿਗਆਨਕੀਕਲਾ॥ਜਬਪਗੁਲਗਾਇਆ

ਮਾਟੀ ਭਰਿਗਈ॥ ਦੇਤਸਾਧਕੀ ਨਦਰੀ ਪਈ॥
੧੨॥ ਦੇਤਸਾ॥ ਸਾਧੋ ਬਚਨੁ ਉਚਰਿਆ ਸੁਨਿ ਬਾਲ
ਮੀਕ ਗਏ ਪਾਇ॥ ਪੂਰਨੁ ਗਿਆ ਨੁਪਕਾ ਸਜ
ਗੁਪਰਮਾਤਮਹੁ ਪ੍ਰਦਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਚਉਪਈ॥ ਸਾ
ਭਘਟਮਾਤਿ ਪਰਮਾਤਮੁ ਦੇਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਮ
ਭਮਾ ਅਭਿਰੁਪੇਖੈ॥ ਜੋਨਾ ਮਹੁ ਪਕੇਏਤ ਪਸਾਰ
ਤਿਨਿ ਪਰਮਾਤਮ ਪੁਰਖੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਭਾਵੁ
ਦੂਸਰਾ ਗਇਆ ਬਿਲਾਈ॥ ਬਿਨਨਾ ਗਇ
ਲਦੇਉ ਨਦਿਖਾਈ॥ ਸੇਨਾ ਗਇਲੁ ਬਿਨਿਓ

ਤੀਆਪਿਆਮਾਨੇਕੀਟਕੂੰਗਕੀਭਾਂਤੀ। ਕੀਟ
ਕੂੰਗਦੁਇਜੇਨਸਿਕਤਾਤੀ। ਆਦਿਅੰਤਿ
ਏਤਰਿਤੀਆਤੀ॥੧੫॥ ਚੋਤਰਾਇਤਮਤਾ
ਤਮਗੁੜਾਕੇਸਕਉਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬਤਾ
ਇਆਸੀਗੀਤਾਮਾਤਸਕਲਏਬੀਸਮਦਸ
ਵੈਧਿਆਇ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਨਿਸਾਧਉਕਉ
ਘਰਿਮੇਲੈਆਇਆਮਾਤਾਤ੍ਰਿਅਨੇਆਨੀ
ਦੁਪਾਇਆ। ਭਾਉਭੁਗਤਿਮਨਬਚਕਰਮਨ
ਕਰੀ। ਕੇਸਲਉਜਾਇਦਿਦਾਇਗੀਧਰੀ। ਕਰ
ਪਰਨਾਮਦਿਦਾਕਰਿਆਇਆ। ਘਰਮਤਿਰਤਈ

੨੨

ਸਤਿਸੁਭਾਇਆਧਰਮਕੀਰਿਗਤਿਕਰਿਅਉਧ
ਬੀਤਾਵੈ॥ਤਰਖਸੇਗਨਤੀਮਨਮਾਤਿਲਿਆਵੈ॥
ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਸਹੁਪ੍ਰਬਿਰਾਜੈ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੇ
ਈਤਿਸੁਛੁਜੈ॥੧੬॥ਦੋਤਗਾ॥ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿ
ਰਿਸਾਧਜਨਰਤਤੈਜਗਤੀਮਾਤਿ॥ਆਪੁਛੁ
ਪਾਇਵਰਤਤੀਤਿਨੈਲਖਤਕੇਈਨਾਤਿ॥੧੭॥ਚ
ਪਈ॥ਤਤਾਰਾਜੇਜੁਧਿਸਟਰਜਗੁਰਚਾਇਆ॥
ਰਿਖਅਉਬਿਪਤਤਅਨਿਕਬੁਲਾਇਆ॥ਦੇ
ਸਦੇਸਤੇਸਭਜੁਰਿਆਏ॥ਅਥਿਤਅਭਿਆ
ਗਤਅਤੀਤਸਬਾਏ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਲੇਪ੍ਰੀਐ
ਜੋਈ॥ਕਿਸੁਦੇਸਮਾਤਿਰਤਿਓਨਕੋਈ॥ਸੀਕ੍ਰਿਸ

ਨਕਿਪਾਕਰਿਆਏ। ਚਰਨ ਧੋਵਨ ਕੀ ਟੈ ਤਿਲ ੨੫
ਕਮਾਏ। ਭੂਰਭੋਜਨ ਬਤ ਦਛਨਾ ਦੀ ਨੀ। ਮਲਖ
ਚਕ੍ਰਮਤ ਰਿਸੇਵਾ ਕੀ ਨੀ। ੧੧। ਦੇਤਗਾਲਾ
ਖਕੋਰੀ ਧੋਨੁ ਖਰਚਿ ਐ ਜਗੁ ਸਾਂਗਉ ਪਾਗ
ਨੇਤੋਇ। ਸਾਂਗਉ ਪਾਗਤ ਬਜਾਨੀ ਐ ਜਬਸ
ਬਦੁ ਅਨਾਤ ਦੁਤੋਇ। ੧। ਚੋਪਈ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ
ਨਸਿਉ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ। ਏਤੁ ਕਿਆ ਭਉਤੋ ਪ੍ਰਿਤੁ ੬
ਮਨਰਤਗੀ। ਤਬਤ ਰਿਕਤਿ ਭ੍ਰਮੁ ਧਸਇਗਾ
ਜਾ। ਸਬਦੁ ਅਨਾਤ ਦੁਕਿਨੀ ਬਾਜਾ। ਕੋਈ
ਬਤਮਗਿਆਨੀ ਸਾਧੁ ਨ ਆਇਆ। ਜਗਪ੍ਰਸ

ਭੋਗੁਲਗਾਵੈਤਰੀਧਿਆਵੈ॥ ਰਾਜਾਦੇਖਿਆਧ
ਕਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਈਗਾਸੁਮੁ
ਖਪਾਵਈਸਬਦੁਅਨਾਤਦੁਤੇਇ॥ ਮੰਦਮੰ
ਦਧੁਨਿਬਾਜਈਪ੍ਰਗਟਸੁਨਿਜੈਸੇਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ
ਖਾਇਪ੍ਰਸਾਦੁਸਾਧਘਰਿਆਇਆ॥ ਰਾਜੇ
ਤਰਿਸਿਉਬਿਰਤਾਂਤੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਮੋਘਸ
ਬਦੁਨਹੀਬਾਜਿਉਧਿਆਗੇ॥ ਕਾਰਨਕਉਨੁਇ
ਤਜਾਇਬੀਚਾਗੇ॥ ਤਬਠਾਕੁਰਇਤਬਾਤੁਬੁ
ਝਾਈ॥ ਕਾਹੂਕੈਮਨਿਸੀਕਾਆਈ॥ ਨਾਤਰੁਘ
ਰੁਸਬਦੁਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਸੀਤਸੀਤਪਰਿਨਾਦੁਬ

ਜਾਤਾਗਾਜਾਕਏਮੈਸੰਕਨਧਾਗੀ॥ਤਰਿਕਏ ੨੫੧
 ਦੇਪਤੀਸੁਤਾਬੀਚਾਗੀ॥੨੧॥ਦੇਤਗਾਤਰਿਸ
 ਧਜਨਾਕੈਕਰਮਮਭਿਜਿਤਜਿਤਸੰਕਾਕੀਨਾ॥ਤਿ
 ਨਿਅਪਨਾਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਆਭਗਤਿਪ੍ਰਭਾਉਨ
 ਚੀਨਾ॥੧॥ਚੇਪਈ॥ਤਬਦੇਪਤੀਲਈਬੁਲਾ
 ਏ॥ਤਿਨਿਮਨਕੀਬਿਰਥਾਦਈਬਤਾਈ॥ਜ
 ਬਸਭਾਬਿਜਨਉਨਿਲੀਏਮੇਲਾਈ॥ਤਬ
 ਮੇਰੇਮਨਿਐਸੀਆਈ॥ਮਧਰਸਲੇਨਾਸੁਆਦੁ
 ਥਾਜੇਈ॥ਇਨਿਜਾਤਿਸੁਭਾਉਤੇਲੀਆਨਕੋਈ॥

ਤਰਿਭਗਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥ ਜੇ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਬੂ
 ਝੈ ਅਗਿਆਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਝੈ ਤਰਿ ਜਨ ਭਾਈ ॥
 ਤੇ ਨਿਬਰਨ ਨ ਆਸੁ ਮਾ ਅੰਤਿ ਮਮ ਕਾਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮਾਤਮਹੂ ਪੀਸਾ ਪਜਨ ਬਾਲਮੀਕ
 ਕੀ ਭੋਤਿ ॥ ਜਗਮਾਇ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨੰਦ ਸਿਉ
 ਰਾਗ ਨ ਰੇ ਸੁਗਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੇ ਬਾਲਮੀ
 ਕ ਅੰਧੇ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਸਕੀਉ ਪਮਾਤ
 ਗੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤ ਬਥੇ ਦੁਨੀਆ ਝੈ ॥ ਜ
 ਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਰਿ ਜਨ ਪਾਝੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਚੋਰ ਚੋਰ ਕਉ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸਾਧ ਸਾਧਿ ਪਤਿ ਚਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਭਗਤ

ਜੇ ਸੀਤਾ ਪਿਆਰੇ ਭਾਰਿਤਿ ਨਿਮਿਤਿ ਅਕਾਰ ਕਥਿ ੨੫੨
 ਧਾਰੈ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਸਰੈ ਪਸਾਹੁ ॥ ਕੋਇ ਰਲ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਯਾਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਈ ਵਿ
 ਰਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਈ ਸੀਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਬ ਬਾਲਮੀਕ ਕੀ ਕਥਾ ਕੋ ਪੁਰਨ ਭਇ
 ਉਪ ਸੀਗੁ ॥ ਪੁਨਿ ਅਉਰ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਨਨ ਕਥਿ ਤਰਿ
 ਪਾਤਿ ਸਰ ਧਾਮੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ॐ ॥ ਚੋਪਈ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰਚੀ ਸੁਕ ਦੇ ਵਜੀਰੀ
 X ਸੁਕ ਦੇ ਵਰਾ ਜਾਨਨ ਕਰਿ ਆਨੀ ॥ ਦੁਹਰਾ ਤਾਂ

ਮਿਲਿਗੇਸਟਿਠਾਨੀ॥ ਜੇ ਦਸੁਨਿਆਤਿਵਕਤ
ਉਸੁਨਾਈ॥ ਤਿਤੁਚਿਤੁਦੇਕਰਿਸੁਨੀਐਭਾਈ॥
ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਜਿਸੁਫਲਕਉਪਾਏ॥ ਜੇਫਲਪ
ਵੈਸਭਤੀਰਖਨਾਏ॥ ਪੁਤਪ੍ਰਧਰਦਫਨਾਤੇਜੇ
ਫਲਤੇਈ॥ ਇਸੁਕਥਾਸੁਨੈਤੇਸਭਲਤੇਸੇਈ
ਭਗਤਿਭਾਉਰਿਦਅੰਤਰਿਬਛੈ॥ ਦੁਸਟਿਸੁ
ਭਾਉਸਭਮਨਤੇਕਾਛੈ॥ ੧॥ ਦੋਤਗਾਤਰਿਭ
ਗਤਜਨਾਕੀਬਾਰਤਾਸਰਧਾਸਿਉਸੁਨੀਮੀਤ
ਮਨਕੀਚੰਚਲਤਾਮਿਟੈਤੇਇਕਾਗਰਚੀਤਾ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਕਦੇਵਭਗਤੁਗਿਆਨੀਭਾਇ

ਆਗਾਤਰਿਗੁਰਜੀਉਤਿਸੁਕੀਨੀਮਾਇਆਥੇ ੨੫੩
 ਦੁਪੁਗਨਨਮਤਿਇਤਕਥਾਸੁਨਿਸੁਨਿਤਮ
 ਰਾਭੁਮਭਉਲਥਾਜਿਉਸੁਨਿਓਤਿਉਭਾਖਾ
 ਕਰੀਦਇਆਲਭਏਸਤਿਗੁਰਨਰਤਰੀ॥
 ਰਿਖਨਾਰਦਗ੍ਰਿਜਾਸੀਬਾਦੁਇਕਿਦਿਨਿਭਉ
 ਓਉਪਜਿਓਅਤਿਲਾਦੁਰਿਖਪਾਰਬਤੀਸਿ
 ਉਪੂਛੀਬਾਤਾਇਤੁਰੰਡਮਾਲਤਰਿਗਰਿਕਿ
 ਆਗਿਆਤਾ॥੨॥ਦੇਤਗਾਇਤੁਰੰਡਮਾਲਜੋ
 ਤਰਿਗਰੈਸੁਦਰਸੁਭਰਸੁਤਾਇਤੁਰਿਗਰਜਾਕਿ
 ਜਾਨੈਨਤੀਤਰਿਕਿਉਰਾਖੀਉਰਲਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ

ਗਉਰਜਾਕਏਇਤੁਮੇਨਹੀਜਾਨਉ। ਤੁਮਕਹਿਕਿਰ
ਪਾਰਿਖਆਖਿਬਖਾਨਉ। ਰਿਖਨਾਰਦਤਬਭੇਦੁ
ਬਤਾਇਆ। ਗੁਰਜਬਚਨਤਿਨਿਆਖਿਸੁਨਾ
ਇਆ। ਜਬਦੇਤਤਿਆਗਿਦੇਤਤਰਿਜਾਹੀ।
ਤਬਸਿਰਤੁਝਲੇਹੰਡਮਾਲਕਰਾਹੀ। ਬਿਨਾਗਿ
ਆਨਮੁਕਾਤਿਨਹੀਤੇਵਤਿ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨ
ਮਤਿਤਰਿਪ੍ਰਿਅਤੇਵਤਿ। ਤਰਿਤੇਇਕਿਰਪਾਲੁ
ਤੁਮਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ। ਗਿਆਨੇਜਾਨਪਰਮ
ਪਦਪਾਵੈ। ੩। ਦੋਤਰਾਭਗਤਿਗਿਆਨਤੇਮੁ
ਕਤਿਤੇਬੇਦਕਤਤਬਖਿਆਨੁ। ਪਾਰਬਤੀਅੰ

ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਤੇ ਇਕੈ ਨਿਕਿਰਿ ਭਾਤਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇ ੨੫੨
ਸੋ ਬੁਝ ਮਾਗਿ ਆਨ ਤਰਿ ਨਿਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਨਾ ਅੰ
ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਲਕਉ ਮਾਨੈ ॥ ਜਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ
ਤੁਝੈ ਬਤਾਵੈ ॥ ਤੂਭੀ ਮਨ ਮਤਿ ਨਿਸਚੈ ਲਿਆ
ਵੈ ॥ ਛਿਨ ਮਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਇਮਤਾ ਮਾਈ ॥ ਜ
ਨ ਮਮਗਨ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਲਾਟੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰ
ਦਿ ਆਪ ਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਤਿਨ ਸ
ਤ ਜਿ ਬਿਲਾਨਾ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਤੈ ਅਤਿ ਦੁਖ
ਭਾਗਾ ॥ ਸੋ ਜਗ ਕੇ ਬਨਿਓ ਬਿਓਤਾਗਾ ॥ ਮਾਦੇ ਤਗ
ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਕਰਮ ਕ ਬੁਝ ਮਕੀਆ ਬਿਸਥਰਾ ॥

ਜਿਉ ਸਭ ਭੂਖ ਨ ਦੇ ਮੇ ਮੇ ਤਿਉ ਇਤ ਤਤ ਆਤ
ਮਾਸਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਇਵ ਰਿਖ ਕਤਿ ਕੈ ਮਾ
ਗਲੀ ਲਾਗਾ ॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਮਨਿ ਗਿਆ ਨ ਅਨੁਗ
ਗਾ ॥ ਭਰਤਾ ਸਿਓ ਤਿ ਨਿਤੋ ਇਅ ਧੀ ਨੀ ॥ ਦੁ
ਇ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿਬੇ ਨਤੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਇਤ ਭੰਡ ਮਾਲ
ਜੋ ਤੈ ਗਰਿਧਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਮਾਮੁ ਭੁਬਨਾ
ਈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਭੰਡ ਮਾਲੇ ਮੇ ਪਾਏ ॥ ਧਰਿਏ ਤੇ ਜਨਮ
ਮਾਮੁ ਭੁਡ ਕਟਾਏ ॥ ਤੈ ਬਤ ਮਾਗਿਆ ਨੀ ਦਇ
ਆ ਨ ਕੀ ਨੀ ॥ ਦੇਇ ਬਤ ਮਾਗਿਆ ਨ ਕਿਉ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਕੀ ਨੀ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁ ਮਹੈ ਨਗਰ ਬ

ਸਤੁ ਤੈਸੁਆਮੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਤ ਉਧਾਗਾਇਤ ਚੇ ਗੀਪ ੨੫੫
ਰਿਜੇ ਦਇਆਨਗਾ ਖੇਲਖਤਤ ਉਕਉਨ ਬਿਕਾ
ਗਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬਾਸਿ ਦੁਕੋ ਮਲਬਚਨ ਉ
ਚਾਰੈ ॥ ਭੁਮਾਪ੍ਰਿਆ ਮੁਕਤਿ ਸਰੂਪ ਨਿਤਾਰੈ ॥
ਤੀਨਕਾਲਤੁ ਮਬੀਨ ਨਾਤੀ ॥ ਤੁਮਆਪਾ ਚੀ
ਨਤੁ ਮਨਤੀ ਮਾਤੀ ॥ ਤੁਕਉ ਕਿਨਿ ਇਤ ਬੁਝੁ
ਝਾਈ ॥ ਬਧਨ ਮਤਿ ਤੋਕਉ ਠਤਗਾਈ ॥ ਰਿ
ਖਨਾਹਦ ਮੁਹਦੀ ਉਬਤਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭੀ ਇਤ
ਮਨ ਮਤਿ ਆਈ ॥ ਦੁਐਤ ਭਾਉ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭਾਸਾ ॥

ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਨਾਸਾ ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਬ ਲਗ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤੈ ਤਬ ਲਗ ਦੁਐਤ ॥
ਭਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪ ਦੇਸ ਤੇ ਤੇਵਤ ਤਿਨ
ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਨਿ ਪਰਬਤੀ ਬਹੁ ਬਿ
ਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਸਿਵੇ ਤੇ ਇਪਸਿਨ ਸਬ ਦੁਉ ਚਾ
ਰੈ ॥ ਗਿਰਜਾ ਸਵਧਾਨੁ ਤੇ ਇਥੈ ਠੀ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਅਭੈ ਲੁਸਵਨੇ ਮਾਤਿ ਪੈ ਠੀ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਗਰਿ
ਸਟਿ ਬਹੁ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਿਸੂ ਚੁਕ ਸੁਅੰ
ਜੋ ਨਿਪਾਈ ॥ ਸਭ ਮਾਰਗੁ ਤਿਨ ਪਾਛੈ ਫੈਰਾਗਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨ ਕੋਰਹੈ ਅਧਕਾਰਾ॥੭॥ਦੇਯਾ ੨੫੬
ਪਾਤਨਜਿਉਪਗਪੂਰਨੇਸਿਖਜੇਸਨਸੁਖਆਇ॥
ਗੁਰਚਰਮਕਠਨਕਾਜਉਲਗੈਜਗੈਜੋਤਿਘਟ
ਮਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈਗਤਰਿਧਰਿਧਿਆਨੁਸ
ਪੁਰਸੁਰਤੁਗਾਇਕਘਟਕਾਲਉਅਨਤਦੁਕਰਾ॥
ਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਸੋਤੇਤਿਕਉਓਚਾਗਾਸੋਬ੍ਰਹਮੁਗਿ
ਆਨਪਰਪੂਰਨਸਾਗਾਤਤਪੁਨਿਸੁਨਿਪਾਰਬ
ਤੀਉਘਲਾਨੀਗਾਅੰਰਤੇਸੁਕਹੋਇਸੁਰਤਿਲਗਾ
ਨੀਗਕਰਿਸਰਧਾਮੀਸ੍ਰਿਤਕੀਉਪਾਨਾਦਿਪਤ

ਨੈਨਤਿ ਮਗੁ ਪਛਾਨਾ ਤਰਿ ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਨੈਨ ਉਪਾ
ਗੇ ਦੇਖੀ ਤਹਾ ਉਪਲਾਤੀ ਨਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤਰਾ ॥
ਅੰਤਿ ਬਾਂਤੀ ਬਿਨਾਸੇ ਨਤ ਕੀਜੇ ਤਿਨ ਤਹਾ ਤਿਜਗਾ
ਦੇਹਾ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਗਿਆਨੁ ਨ
ਪਛੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਿਤੋਤ੍ਰ ਸਤੰ ਸਕ੍ਰਿਤ
ਜੇ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਵਧਾਰਿ ਧਿਆਨੁ ਜੇ ਆਖਿ ਬਖਾਨਿ
ਕਰਿ ਭਾਖਾਈ ਫਾਲਿ ਬਿਗਾਖਿਆ ॥ ਭਾਵੁ ਅਗ
ਥ ਸੁਦੈ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪੜੈ ਸੁਦੈ ਕ੍ਰਿਤਰ ਬੁਝੈ
ਤਿ ॥ ਦੁਰਲਭ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾਨ ਖੋਵਤਿ ॥ ਸਤੰ

ਸਕਿਰਕੋਜੋਨੀਪਾਵੈ॥ਭਾਖਾਕਉਵਤੁਮਨੁਚਿ ੨੫੭
ਤੁਲਾਵੈ॥ਭਾਵਅਰਥੁਨੀਕੈਬੀਚਾਰੈ॥ਮਨਕ
ਰਿਅਵਗਾਤਨੁਦੁਐਤਕਉਡਾਰੈ॥੫॥ਸੋਰਠਾ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਬ੍ਰਤਮੁਹੀਆਤਿਤਾਤਿਬਿਨਾਨਤੀ
ਦੂਸਰੇ॥ਨਾਨਾਨਾਨਾਤਿਮਿਗਤਿਸਨਾਕੇਬ
ਗਜਿਉ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਬ੍ਰਤਮੁਏਕੁਆਤੀ॥ਜ
ਤਭੇਦਤੀਨਨਾਤੀ॥ਅਜੇਚਬ੍ਰਤਮਮਾਨਤਾਅ
ਮਰਬ੍ਰਤਮੁਜਾਨਤਾ॥ਬਸਨਬ੍ਰਤਮੁਮਿਤਾ॥
ਬ੍ਰਤਮੁਦੁਆਦਸਾਅਦਿਤਾ॥ਬ੍ਰਤਮੁਰਿਖਸ

ਭਕਤਾਈ॥ ਜੋ ਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ॥ ਸਭ ਦਿਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਮੁਖੀਤਾ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਤਾ॥ ਅਰੂਪ ਰੂਪ
ਪ੍ਰਯੋਗੀ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ॥ ਤਤੁ ਤ੍ਰੀਤਿ
ਅਉਥਾਤਗਿ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਤਿ ਸਰਬ ਠਾਤਗਿ॥ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੰ ਅਕਾਰੁ ਧਾਰਾ॥ ਤ੍ਰੈ ਕਾਲ ਜੋ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਿ
ਤਕ ਲੰਕ ਨਿਤ ਆਤੀ॥ ਬਿਖੇ ਬਾਕ ਕੀ ਜੋ ਨਾਤੀ॥
ਅਜ ਅਮਰ ਅਲਖ ਸੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਨੁ
ਨ ਕੋਈ॥ ਜੋ ਆਪ ਕਉ ਇਉਂ ਜਾਨੈ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਨੈ॥ ਸੋ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਤੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਬਿਸਨੁਆਤਿਸੇਈ॥੧੦॥ਦੋਡਗਾਪਗਪੂਰਨਸ
 ਭੁਬਤਮੁਏਦੁਤੀਆਆਤਿਨਕੋਇ॥ਜਿਉਭੂਖਨ
 ਬਤਪਰਕਾਰਏਏਕੈਕੰਚਨੁਏਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥
 ਜਬਸੁਕੰਦੇਵਗਿਆਨਸੁਨਿਪਾਇਆਚਮਤ
 ਕਾਰੁਭੀਤਹਿਏਇਆਇਆਬਤਮਾਬਿਗਤਿਅੰ
 ਤਹਿਉਰਧਾਰੀ॥ਅਭਿਆਸਕਰੈਅਤਿਰੈਨਬੀ
 ਚਾਰੀ॥ਕੋਈਕਾਥਮੈਦੋਤਤਿਆਗਾਗਿਆ
 ਨਾਮੀਮਿਤਮਨੁਤਿਸੁਰਏਪਾਗਾਬਿਦਬਿਅੰ
 ਸਕੀਨਾਰੀਪਾਸਿ॥ਜਾਇਬਸਿਉਤਿਤਗਰਤੁ

੨੫੨

ਕੈਬਾਸਿ॥ਤਤਬਾਤਰਤਬਰਸਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਤ
 ਨੇਸਿਕਓਕਟਿਓਬਿਕਾਰਾ॥੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਸਭਦੇ
 ਵੀਦੇਵਆਇਸੁਕਦੇਵਸਿਓਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਤੁਮ
 ਮਾਤਾਬਤੁਦੁਖਪਾਇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਾਤਰਿਆਈ
 ਜੈ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜਬਦੇਵਤਿਆਮੇਲਿਆਗਿ
 ਆਕਰੀ॥ਤਬਜਗਿਆਦੁਨਕੀਮਨਸਾਬਰੀ॥ਬ
 ਰਿਨਿਸਿਬਨਕਉਓਓਚਲਾ॥ਮਨਮਤਿਜਾਗਿ
 ਗਿਆਨਕੀਕਲਾ॥ਬੇਦਬਿਆਸੁਤਿਸੁਪੀਛੈ
 ਪਰਾ॥ਕੀਨਿਬਚਨੁਮੇਤਸੇਰਗਾ॥ਕਾਤੇਪੁਤਾਤੁਬ

ਨਮਤਿ ਜਾਤੀ॥ ਤੁਮਗਿਆਨੁ ਦਿੜਾਵੁ ਘਰਤੀ
 ਮਾਤੀ॥ ਬੇਦਪੜਾਇ ਪੰਡਿਤੁ ਤੁਝ ਕਰੈ ਸੀਗਿ ਬਤੁ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਤੇਰੇ॥ ਮੁਖ ਕਉ ਠਹਿਰਨ ਤਿਸੁ ਵਲਿ ਕੀਓ॥
 ਚਲਤ ਚਲਤ ਤਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੀਓ॥ ੧੨॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਕਾਕੇ ਬਾਪੁ ਅਹੁ ਮਾਈ ਤੈ ਕੇ ਕਾਕੇ ਸੁਤੁ ਆਤੀ॥ ਕਰ
 ਮਥੀ ਧਨ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿ ਓਗਿਆਨ ਸਿਉ ਕਟਤੁ
 ਨਤਾਤੀ॥ ੧॥ ਚੋਖਈ॥ ਅਪਸਰਾ ਤਾਸ
 ਰੇ ਵਰਮਾਤੀ॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਤਤ ਇਸਨਾਨ ਕ
 ਰਾਹੀ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਜਾਤਿ ਨ ਸੀਕਾਰਗਾ॥ ਦੋਸਿ

੨੫੫

ਬਿਆਸੁ ਚਿਰ ਸਭੁ ਧਰਮਾ ਜਬਾਦਿ ਸਾਇਆ
ਗੋਚਰ ਸੁਕਦੇਵ ਗਾਇਆ ਤਬ ਬੇਦ ਬਿਆਸੁ
ਪਿਛੁ ਉਤੇਗਾਇਆ ਤਿਨਿ ਅਪਸਰਾ ਸੇਓਪੁ
ਛੋਆਈ। ਤੁਮ ਜਵਾਨੁ ਦੇਖਿ ਨਤੀ ਲਜਾ ਕਰੋ
ਈ। ਮੋਤੀ ਬਿਗਧ ਤੇ ਪਰਦਾ ਕੀਨਾ। ਇਤ੍ਹਾ ਕਿ
ਆਬੂ ਝੀਐ ਕੋਤ ਪ੍ਰਬਨਿ। ੧੩। ਸੋਰਠਾ। ਜਿਨ
ਕਉ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਮੁਮੋ। ਮੇਤੁ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੁਗਤਿ ਸੈਨਾਪ
ਤਰੈ। ੧। ਚੋਪਈ। ਅਪਸਰਾ ਕੋਤਿ ਓਤ੍ਹ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਮਰਿਗਿਆਨੀ। ਸਭ ਜਗ ਕਉ ਦੁਆਪਾ ਜਾਨੀ ॥ ੨੬੦ ॥
ਆਪ ਤੇ ਕੋਈ ਕਹਾ ਦੁਰਾਵੈ। ਜਿ ਸੁਤੀ ਨ ਭੁ
ਵਨ ਆਪਾ ਦਰਸਾਵੈ। ਜੇ ਤੇ ਮੇ ਬੁਝ ਕਰਤੇ
ਨੈਦੀ ਨੀ। ਸੋ ਨੀ ਕੈ ਤੁਮ ਬੁਝੁ ਪ੍ਰਬੀਨੀ। ਥ
ਤੁਰਿ ਬਿਆਸੁ ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਆਏ। ਸੁਕ ਦੇ
ਵ ਬਨ ਮਤਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਜਬ ਪੂਰਨ ਗਿ
ਆਨੁ ਸੁਕ ਦੇਵਤਿ ਪਾਇਆ। ਤਬ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨ
ਮਤਿ ਐਸਾ ਆਇਆ। ੧੪। ਦੇਹ ਗਾ ਜੇ ਤਰਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ। ਗਿਆਨੁ ਸੇਭਿ ਤੁਮ ਗਾ ਸਿ। ਸੇ

ਸਿਸਚੈ ਮਸਿਤੋ ਇਹ ਤਿਓ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਆਸਾ
੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਸੁਕਦੇਵ ਆਇਓ ਧਿਤਾ ਪਾਸ
ਮਨ ਪਸੀਨ ਭਇਓ ਬੇਦ ਬਿਆਸਾ ॥ ਸੁਕਦੇਉ
ਨੇ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬਾਤਾ ॥ ਇਤੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕਿਆ ਤੇ
ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਤਿ ਜੋ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥
ਉਚ ਨੀਚ ਇਤੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਏਕ ਗੁਰੁ ਏ
ਕ ਸਿਖ ਕਹਾਵਾਤਿ ॥ ਇਕ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ
ਰਿਤ ਗਿਯਾਵਾਤਿ ॥ ਕੋਈ ਨਿਰਭੈ ਕੋਈ ਭੈ ਮ
ਤਿਰਤੋ ॥ ਇਤੁ ਨਾਨਾ ਭਾਤਿ ਕਰਤੋ ਕਿਆ ਅਤੋ ॥ ੧੫

ਦੇਤਗਾਓਪਤਿਪਰਲੇਖੇਲਾਇਤੁਜੇਦੀਸੈਨਾਨਭੇ
 ਤਿਸੇਨਕਿਕਰਿਸਮਝਾਈਐਜਿਤੁਮਨੀਆਏ ੨੬੧
 ਸੰਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਤਬਬੇਦਬਿਆਸਨੇਕਤਿ
 ਓਸੁਜਾਨਾ॥ਇਤੁਪਰਪੰਚੁਅਤਿਭਗਵਾਨ॥
 ਸੋਸੀਭਗਵਾਨੁਤੇਇਤਿਸਸਰੂਪਾਸਨਕਾ
 ਦਕਪ੍ਰਤਿਕਤਿਓਅਨੁਪਾ॥ਮਨਸਾਬਾਚਕ
 ਤਿਸਮਝਾਇਆ॥ਇਕਾਦਸਮਾਤਿਤ੍ਰਿਓਦੁ
 ਸੋਧਿਆਇਆ॥ਬਸਿਸਟਰਿਖਬਰਜੇਭ
 ਇਓ॥ਸ੍ਰੀਗਾਮਾਨੰਦਸਿਓਐਸੇਕਤਿਓਚ

ਤਬਿਲਾਸਪਰਪੰਚੁਬਖਾਨਾਸੇਸੁਕਦੇਵਤੁਮਨੀਜਾ
ਨਾ॥੧੨॥ਏਤਗਾਇਕਆਤਮਕੋਬਿਸਥਾਹੁਤੈਮਿਦ
ਕੰਚਨਕੀਭਾਂਤਿ॥ਕਾਰਨਕਾਰਜੁਏਕੁੰਧੈਜਿਭਿਸਿਅਭਿ
ਤੀਸੈਪਾਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈਏਕੁਆਤਮਕੋਅਤਿਪੁ
ਸਾਗਾ॥ਨਅਰੁਪਕਰਮਜੋਧਾਗਾ॥ਬੇਦਕਤਤੁਤੈਏ
ਤਪੁਕਾਗੀ॥ਸੇਨੀਕੇਤੈਤੁਮੇਬੀਚਾਗੀ॥ਬ੍ਰਹਮੇਵਸ
ਬਨਾਮਅਰੁਪਾ॥ਸਭਕਰਮਕਰਤੈਧਾਰਿਸਰੂਪਾ॥
ਨਤੀਉਚਨੀਚਕੋਈਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਅਤਤੁਬੀਚਾਰਿ
ਨਾਨਤਨਿਯਗੈ॥ਤਤੁਅਤਤੁਏਕੋਤੈਸੇਈ॥ਬਿਨਪ੍ਰਸਾ

ਤਮਾਅਉਰਨਕੇਈ॥੧੭॥ਦੇਤਗਾਜਿਉਕੰਚਨਭੂਖਨ ੨੬੨
ਭਇਆਮਿਦਬਿਕਾਰਕਥਿਧਾਗਿ॥ਤਿਉਪਮਾਤਮਾਅਜ
ਅਮਰਧਾਰਿਓਇਤਬਿਸਥਾਗੁ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਤਬਬੇ
ਦਬਿਆਸਐਸੇਬਖਿਆਨਾ॥ਕਰਿਸੁਕਦੇਵਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਜਿਦੁਪਾਨਾ॥ਕਤਿਓਬਚਨੁਪੁਲਿਪਿਤਸੁਜਾਨਦਿ॥
ਤਮਭੀਐਸੇਮਨਮਤਿਜਾਨੈ॥ਦਿਯੀਮਤਾਦੇਵਗਿਰ
ਜਾਸਿਉਰਾਖਿਆ॥ਸੇਈਤਮਨਿਸਚੈਕਰਿਗਾਖਿ
ਆ॥ਕਛੁਬਸੇਖੁਤਮਕਤਿਓਨਗਿਆਤਾ॥ਸੇਈਕਤਿ
ਓਜੋਤਮਨੈਜਾਤਾ॥ਬਸੇਖਸੁਨਨਕੀਸਰਧਾਰਾਖਿ॥

ਅਤਿਅਧੀਨੁ ਇਤੇ ਸਿਉਗੁ ਖਉ॥੧੨॥ ਦੇਤਗੁ
ਪੂਰਨਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਪਰਪੂਰਨ ਬੈਰਾਗੁ ਬਡੇ ਅਰੁ
ਭਉਗੁ॥ ਸੇਰਾ ਜਜਨ ਕੁ ਬਿਦੇਯੀ ਗਿਆਤਾ ਸਰਧਾ ਪੂ
ਰਨ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬਰਾਜਾ ਜਨਕ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਸੁਨੀ॥ ਕਰਿ ਸਰਧਾ ਤਤ ਕਉ ਚਲਿਓ ਮੁਨੀ॥ ਚਲਿਅ
ਇਉ ਜਤਾਗਾ ਜਦੁ ਆਗਾ॥ ਪਉਗੀਆ ਸਿਓ ਤਿਨ ਕਰਿ
ਜੁਹਾਗਾ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਬੇਦ
ਥੀਆ ਸਰਿਖ ਕੇ ਮੇਜਾਇਆ॥ ਮਤਾਂਗਾ ਜਸਿਓ ਮੇਰੇ
ਕਾਂਮਾ॥ ਭੀਤਿ ਰਿਖ ਬਰਕਰਉ ਅਭਿਰਾਮਾ॥ ਤਿਨ ਤਜਾ

ਇਕੋਭਾਖਿਸੁਨਾਇਆ॥ਜਿਉਕਾਤਿਉਬਿਰਤੰਤੁ
 ਬਤਾਇਆ॥੧੮॥ਦੋਤਗਾਜਬਪੁਓਗੀਏਭਾਖਿਓ
 ਸੁਕਦੇਓਖਰੇਦੁਆਗਿ॥ਭੂਪਤਿਮਨਿਚਿੰਤਾਪਗੀ
 ਇਨਕਓਨਕਾਮਿਪਗਧਾਗਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਇ
 ਤਪਰਪੁਰਨਗਿਆਨੀਆਤੈ॥ਇਦੀਜਿਤੁਇਸੁ
 ਸਭੁਕੋਕਤੈ॥ਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਭਗਤਿਭਗ
 ਵਾਨ॥ਸਭਮਤਿਤਤੁਫੁਰਕਤੈਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਨੈਗਿ
 ਆਨੁਤਿਨਮਾਨੁਅਪਮਾਨ॥ਸਮਸਰਿਜਾਨੈਤੈ
 ਪਰਧਾਨ॥ਅਪਮਾਨਕਸਓਟੀਗਜਬੀਚਾਗੀ॥ਪ
 ਓਗੀਏਓਨੁਦਿਸਟਿਪਸਾਗੀ॥ਤਿਨਆਇਜਬ॥

੨੬੩

ਬੁਧੀਓਰਿਖਤਾਈ॥ਆਜੁਸਮਾਨਤੀਦਿਆਲਗੁਸਾ
 ਈ॥੨੦॥ਦੋਤਗਾ॥ਜਿਨਕੇਸਮਤਾਭਾਉਤੈਤਿਨੋ
 ਨਮਾਨਆਪਮਾਨ॥ਚਿਤਿਕਿਉਚੰਚਲੁਕਰਿਸਕੈ
 ਤਿਉਮੇਰਬਾਉਬਲਵਾਨ॥੧॥ਚਉਪਈ॥ਜਬਤਿ
 ਜਬਾਬਪਉਗੀਐਆਨਾ॥ਤਬਓਨਗਰਕਉਗਾਇ
 ਓਸੁਜਾਨਾ॥ਭਈਪ੍ਰਤਪ੍ਰਨਿਤਤਾਚਲਿਆਇਓ॥
 ਪਓਗੀਏਸਓਬਿਰਤਾਤੁਜਨਾਓ॥ਮੁਣੁਏਤੋਕਿਛੁ
 ਨਾਤਿਸੁਆਓ॥ਇਕਬਾਤਪੂਛਕੈਉਨਿਸਿਧਾਓ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਹਾਂਗਜੇਪਾਸਾ॥ਜਾਇਕਰੇਮੇਰੀ
 ਅਰਦਾਸਾ॥ਤਿਨਤਤਜਾਇਅਰਸਪਤਚਾਈ॥

ਦੁਇ ਤਿਨ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਚੋਤਰਾ ੨੨੪
 ਗਾਏ ਜਥਾ ਬੁਨਕਛੁ ਦੀਆ ਟਾਲਾ ਕਰਿ ਗਇਆ ॥
 ਸੇਇ ਸੁਕ ਦੇਉ ਇਤੁ ਸੁਧਿ ਪਾਇ ਕੈ ਮਨ ਮਲੀ
 ਨ ਨਤੀ (ਤੋਇ) ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁ ਹਿਦਿ ਨਤੀ
 ਸਰੈ ਗਜ ਦੁਆਰੈ ॥ ਆਇ ਪਉਗੀ ਆਸਿ ਉਬਿ
 ਨਤੀ ਧਾਰੈ ॥ ਪੁਨਤਿ ਪਉਗੀ ਆਭੀਤ ਰਿਜਾਵੈ ॥
 ਗਜਾਪਤਿ ਵੁਡਟੇਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੇਗ ਜਾਤਿ ਸੁ
 ਓਰ ਨਤਾ ਕੈ ॥ ਵੁਡ ਅਧਕ ਚੀਠਾਈ ਕਰਿ ਨਤੀ
 ਸਾਕੈ ॥ ਆਇ ਸੁਕ ਦੇਉ ਸੁਧਿ ਬਿਰਤਾ ਤੁਜਨਾਇਆ ॥

ਤੁਵਰਪਾਪਿਕੋਈਈਤਾਆਇਆਤੇਤਿਅਰ
ਦਸਿਰਾਜਾਨਤੀਸੁਨੈ॥ਪਉਰੀਆਕਾਤਿਕਤਿਮ॥
ਥਾਪੁਨੈ॥੨॥ਦੋਤਗਾ॥ਮਤਾਰਾਜਾਚਤੁਰਪ੍ਰਬੀ
ਨੈ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਦਇਆਲਾਜੋਆਸਾਕ
ਰਿਕੋਈਆਵੁਤੀਪੁਰਤਿਦੁਤੀਕਾਲਾ॥੧॥ਚੋਖਈ
ਜੋਆਸਾਕਰਿਕੋਈਈਤਾਆਵੈ॥ਤਤਛਿਨ
ਵਾਕੀਆਮਪੁਜਾਵੈ॥ਅਤਿਲੋਕਪਰਲੋਕਕੋ
ਬਿਉਤਾਗਾ॥ਗਿਆਨਾਬਿਗਿਆਨਆਤਮ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਭਾਉਭਗਤਿਚਰਚਾਤਰਿਤਰੀ॥

ਜਿਨਿ ਜਿਸਿ ਮਨਮਾਤਿ ਸਰਧਾ ਪਰੀ। ਸੋਚਲਿ ੨੬੫
ਆਇਓ ਰਾਜ ਦੁਆਰੇ। ਤਤੁ ਚਿਨਕਾ ਜਮਤਾ
ਰਾਜ ਸਵਾਰੇ। ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ ਬਿਸਾਲ ਬਿਚ
ਰਾ। ਤਰਿ ਰਾਜੇ ਦੀਓ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ। ੨੩।
ਦੋਹਰਾ। ਮਤਾ ਰਾਜਾ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਤੈ ਸਿਉ
ਸੁਫਲ ਸਤ ਸਿਗੁ। ਦੁਖੀ ਅਨ ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ
ਅਨ ਸੁਖੀ ਸਤ ਸਿਗਰੇ ਤੈ ਅਸਿਗੁ। ੧। ਚੋਪਈ
ਆਤਰ ਅਰਥੀ ਜਗਿਆਸੀ ਆਵਤਿ। ਰਾਜ ਦੁ
ਆਰਿ ਨਤੀ ਬਿਰਥੇ ਜਾਵਤਿ। ਨਤੀ ਜਾਨ ਉਤੁਤੁਕ

ਤਾਪਰੇਜਨਾਜੇਗਾਜਾਬਚਨਤੁਝਕਰਿਨਸਰਵ
ਨਾਤੁੰਬੁਈਅਤਕੇਈਪਾਪੀਅਭੈਪਾਪਪਰੇ
ਜਨੁਮਨਮਤਿਚਯੋਤੁਝਸਰਧਾਕਛੁਰੁਲੀਨ
ਜਾਪਤਾਮਨਤੇਰੋਤੈਤਾਤੇਕਾਪਤਾਸਿਤੇਰੈਬਾਰੇ
ਨਹੀਤੋਈਗੁਲਾਬੁਗਾਮਾਨੇਕਾਏਕੇਈਯਾ
ਦੋਝਗਾਅਤੇਕੋਗਾਜਾਜਾਤੈਕੇਈਪਲਕਮਤ
ਯਾਗਾਜੇਬਿਨਤੀਕੁਰਨੀਤੋਇਤੁਝਮਗਮਤਿ
ਕਰਤੁਪੁਕਾਰਾ॥੧॥ਚੋਪਈਗਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਉਤੈਬ
ਡੇਗਿਅਨਾਅਪਮਾਨੈਕਉਨਹੀਮਨਮਤਿਆਨਾ

२६६
 ਮਾਨਸਪਾਸਨਦੇਉਸਮਜਾਨੈ॥ ਬਿਖਮਭਉ
 ਨਹੀਮਨਮਾਤਿਆਨੈ॥ ਜਬਰਾਜਾਅਤੇਕੈਭਉ
 ਓਅਸਵਾਗਾਤਬਲੇਤੁਲਸੀਦਲਕਰੀਪੁਕ
 ਗਾਇਕਬਾਤਬੂਝਲਓਆਤਿਪਰੇਜਨ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਸੁਨਤੁਸਰੇਵਨ॥ ਸੁਨਿਰਾਜੈਤਿਸੁ
 ਕਛੂਨਭਾਖੀ॥ ਜਬਪਲਟਿਓਤਬਠੇਰਿਤਿ
 ਨਿਆਖੀ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਪਮਾਨਕਸਉ
 ਟੀਪਰਕਸਿਉਕਕਿਕਰਿਮੇਰਸਮਾਨ॥ ਸੁਕਦੇ
 ਵਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁਨਿਪਰਾਈਤੁਲਨਮਾਨਿ॥ ੧॥

ਚੋਪਈ॥ ਜਬਰਾਜਾਮਤਿ ਲਾਯੋਗਇਓ॥ ਪਾਨਿ
ਤਿਨਿ ਜਾਇ ਪਉਰੀ ਐਕਤਿਓ॥ ਏਕ ਬਾਰਤੁ
ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਦਿਤਾ॥ ਪਾਨਿ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਕਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
ਪਉਰੀ ਆਜਾਇ ਰਾਜਾ ਪਾਨਿ ਕਤੈ॥ ਸੁਕ ਦੇਵੁ ਮੁ
ਨਿਦੁ ਆਰੋਪ ਰਾਜਾ॥ ਸੁਨਿਤ ਬਚਨ ਰਾਜਾ ਉਠਿ
ਧਾਇਓ॥ ਨਗੈ ਪਾਇ ਦਊਰਿ ਆਇਓ॥ ਅਸ
ਟੋਗਡੰਡ ਉਤੁ ਕਰਿ ਚਗਨੁ ਗਯਾ॥ ਤਿਨਿ ਉ
ਪਮਾਥਾ ਧਰਿ ਰਯਾ॥ ਕਥਾ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਸਤਕਿ
ਜਾਗਿ ਉਠਾ ਗਯਾ ਰਿਜਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਬਾ॥

ਸਭਪਾਪਾਭਇਓਤਿਆਗਦਰਸਨਪਰਸੇਤਹਿ ੨੬੭
ਸਾਧਕੈ॥੧॥ਚੋਪਈਅਗਤਿਮਾਥਾਸੁਕਦੇਵਉ
ਠਾਇਆਅੰਕਮਾਲਦੇਬਹੁਸੁਖਪਾਇਆ॥
ਰਾਜਾਕਰਿਗਤਿਭੀਤਰਿਲਿਆਇਓ॥ਆਨਿਸਿੰ
ਘਾਸਨਪਰਿਬੈਠਾਇਓ॥ਬੀਜਨਾਕਰਿਲੈਪਉ
ਨਵੁਲਾਵੈ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਮਾਨੁਬਛਵੈ॥
ਸੁਕਦੇਵਕਤੈਇਕਸੀਸੈਮੇਗੀ॥ਬੁਝਿਜਾਇ
ਉਠਿਯਾਤੀਬੇਗੀ॥ਰਾਜਾਨਿਰਬਿਮੁਖਵਾਕਾਠ
ਮਨਮਤਿਮੁਨਹਰਖੁਨਲਤਾ॥੨॥ਦੇਹਗਾ॥

ਨੰਦਾਉਸਤਤਿਮਾਨਾਪਮਾਨਦੇਤਪਰਮਕਤੈ
ਬੇਦਾ॥ਜਿਨੀਅਪਨਾਆਪੁਪਛਾਨਿਆਤੇਇ
ਕਰਸਰੇਤਅਭੇਦਾ॥੧॥ਓਪਈ॥ਜਨਕਕਤੈਤੈ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਤੁਮਾਮਾਜਤਮਾਰੇਅਥਿ
ਤਬਿਨਾਨੀ॥ਕਰਿਭੇਜਨਜਉਪੂਛਉਪਿਆਰੇ॥
ਜਬਾਮਤਸਿਉਤਮਕਤੈਬੀਚਾਰੈ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾ
ਲੀਮਤਿਰੇਹਾਦੀਆਮਨਇੰਦ੍ਰੀਕਾਪੀਛਾ
ਲੀਆ॥ਜਿਉਮਾਨਾਪਮਾਨਦੇਉਸਮਦੇਖਾ॥
ਤਿਉਮਨੁਇੰਦ੍ਰੀਕੋਨਿਗਤਪੈਖੇ॥ਅਤਿਸੁਦਰਕ

ਮਨਿ ਨਉ ਜੇ ਬਨਾ ਸੁ ਕਦੇ ਵਨਿ ਕਟਿ ਪਠਾਈ ਵੈ ॥ ੨੬ ॥
ਨਉ ਤਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇਤਗਾ ਕਾ ਮਨਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਲੇ
ਚਲੀ ਪਾੜ ਤੇਲ ਆਪਾਗਾ ਮਾਨੋ ਗੋਪੀ ਸਿਸਨ
ਕਉ ਆਈ ਕਰ ਨਜੁ ਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕੁਚਕ
ਠੋਗ ਸਿਉ ਮਰਦ ਨੁ ਕਰੈ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਸੁਰ ਨਾਦ
ਤਿਭਰੈ ॥ ਕਰਿ ਮਰਦ ਨੁ ਜਲ ਉਸਨਿ ਨਵਾਇ ਅੰ
ਤੁਚਾ ਨੈਨ ਬਿਕਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ
ਤੀਭਾਇ ਓਪਿਆਰੈ ॥ ਨਤੀ ਪੰਚ ਬਾਨੈ ਨ ਨਉ ॥
ਗੋਸਾ ਸਵਨਿ ਨਾਦੁ ਨ ਤੀਪਗਾ ਸਾ ॥ ਬਾਸਨਾ ਸਾ

ਧਨਤੀਕੀਓਥਿਲਾਜਾ॥ ਬਿੰਜਨਾਅਨੇਕਰਸੇਈ
ਕੀਨੇ॥ ਖਦੇਮੀਠੇਬਤੁਲਨਅਲੇਨੇ॥ ੨੫॥ ਸੋ
ਹਠਾ॥ ਬਿੰਜਨਾਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਸੀਸੁਕਦੇਓਤੁ
ਗਾਇਆ॥ ਰਸਨਾਪਾਇਥਿਕਾਰਨਾਤੀਕਾਤੁ
ਸਿਉਗੁਚਿਕਰੀ॥ ਚੇਪਈ॥ ਤਬਹਜੈਮਨਮਾ
ਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਇਤਜਿਤੁਇਦੀਦੇਇਦਿਖਾਈ॥
ਮਨੁਇਸਕਾਨੇਤਕੇਵਲਅਤਈ॥ ਮਾਨਅਪਮ॥
ਨੇਕਰਸਰਤਈ॥ ਚੰਚਲਚਿਤਨਦੇਇਦਿਖਾ
ਈ॥ ਦੋਤਅਭਿਮਾਨੁਨਲਥਿਆਜਾਈ॥ ਪੂਰਨਗਿ

ਆਨਕੀਰਾਸਿਬਿਰਾਜੈ॥ ਸਭਾਅੰਗੀਪੂਰਨਮੁਰਤਿ ੨੬੫
ਛਾਜੈ॥ ਨਹੀਸੀਸੈਇਸੁਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ ੩੦॥ ਸੋਗੁ
ਪੂਰਨਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਸੁਕਦੇਵਮੁਨਿਮਨਿਜ
ਪਈ॥ ਕਿਆਸੀਸੈਕਰੈਬਾਥਿਆਨਅਚਰਜਤਮੇਦਿ
ਖਾਵਈ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੁਨਿਗਜੈਇਕੋਤਬਨਾ
ਇ॥ ਲੇਸੁਕਦੇਵਤਬੈਠਿਭਜਾਈ॥ ਗਜਾਕਏਕਛੁ
ਆਗਿਆਕਰੀਐ॥ ਤਰਿਚਰਚਾਕਰਿਭਉਸਾਗੀ
ਰਤਰੀਐ॥ ਸੁਕਦੇਵਸੇਬਾਤਚਲਾਈ॥ ਜੁਬੇਦਬੈ
ਆਸਤੇਪੂਛੀਭਾਈ॥ ਦੇਤੀਦੇਹਦੁਇਦੀਸਤਿ
ਪਿਆਰੇ॥ ਦੇਤਅਸਾਹਦੇਹੀਤਤਸਾਰੇ॥ ਆਤਮਦੇ

ਕੁਦਤੀਕਿਆਕਯਾਵੈ॥ਇਤਨਾਨਤਕਤੁਕਯਾਵੈ॥੩੧॥
 ਦੇਯਾ॥ਜੇਨਿਰਬਿਕਾਰੇਕਰਾਸਆਤਮਤਾਬਿਨਦੁ
 ਸਰਨਾਤਿ॥ਤਉਭੇਦਭੂਭਿਕਤੁਕਯਾਦਿਖਾਵੈਉਪ
 ਜੇਭਿਪਜਿਬਿਨਸਾਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਰਾਜੇਜਨਕ
 ਕਤਿਭਿਪਰਧਾਨਾਸੀਭਾਗਵਤਮਾਤਿਭਿਕੀਭਿ
 ਬਧਿਆਨਾ॥ਜਸਤੁਮਜਸਆਦਿਜਸਾਮੀਤਕੁਤੀ
 ਸੇਈਮਧਦੀਸਤਏਸਤੀ॥ਇਤੁਬਿਕਲਪਸਿਉਤਾ
 ਰਸੁਆਰਥਾ॥ਜਿਸੁਭੂਖਨਕੀਚਨਘਟਿਮਟਿਪਾਰ
 ਥਾ॥ਪ੍ਰਾਗਿਆਨਸਨਮਧੇਆਨਾ॥ਤਰਿਬੇਦਾਮਾਤਿ
 ਕੀਭਿਬਧਿਆਨਾ॥ਇਕਮੇਵਅਦੁਤੀਅੰਤਿਬ੍ਰਹਮ

ਇਹ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਚਨ ਭੂਮੁ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿ
 ਮਾਤਿ ਕੀ ਸਾਖ ਦੇਇ ਸੁਕ ਤਿਕ ਤਿਓ ਬੁਝਾਇ ॥ ਏਕ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮੁ ਜਿਤ ਕਿਤੈ ਬਨ ਕਰਿ ਗਤਿ ਓ ਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਵੇ ਕੈ ਕੀ ਚਨ ਭੂਖਨ ਸਾਗੇ ॥ ਮਿਦ ਭੀ
 ਤ ਆਇ ਬਿਕਾਰ ਜੇਧਾਗੇ ॥ ਏਕ ਸੁਤ ਕੇ ਚੀਗ ਅਨੇਕ
 ਅਭੇਦਿ ਦੇਸਟਿ ਸੁਤੈ ਏਕਾ ॥ ਏਕ ਮੇ ਮਲਖ ਮੁ
 ਹਤਿ ਬਨੇ ॥ ਭੀਨ ਕ੍ਰਿਨ ਨਾਮ ਤਿ ਸੁਗਨੇ ॥ ਫਿਰਿ ਸੈਕ
 ਚੈ ਏਕੈ ਮੇ ਮਹੈ ਸੇਈ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵਤ ਹਰੈ ਨ ਕੋਈ
 ਆਇ ॥ ਧਿਅੰਤਿ ਮੇ ਮਹੈ ਸਾਗ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵਤ ਹਰੈ

ਕਲਾਥਿਕਾਗ॥੩੩॥ਸੋਹਠਾ॥ਚਿਦੇਵਪੰਚਭੂਤਾਨਥਿ
ਚਿਦੇਵਤੀਨੋਗੁਨਾ॥ਬਿਸਿਸਟਿਸੋਕਰਤਥਾਖਿਆਨ
ਮਹਿਤੂਸਭਚੇਤਨਪੁਨਖਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਏਸੁਕ
ਦੇਵਦੂਸਰਕੋਨਾਯੀ॥ਦੇਤੀਦੇਤਾਆਤਮੁਇਕੁਆ०
ਯੀ॥ਇਕਆਤਮਕੋਏਇਤੁਪਸਾਰਾ॥ਦਿਸਟ
ਮਾਨਜੋਦੀਸੈਸਾਰਾ॥ਨਾਨਭਾਂਤਜੋਦੇਇਦਿਖਾਈ
ਰੂਪਅਰੂਪਆਤਮਬਨਿਓਆਈ॥ਇਤੁਸਰਈ
ਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥ਧਿਆਤਧੇਇਧਿਆਨਜੋ
ਧਾਰਾ॥ਗਿਆਤਾਗਿਆਨਗੋਇਇਕੁਆਤੀ॥

ਬਿਨੁ ਪਰਮਾਤਮ ਦੂਸਰਨਾਹੀ॥੩੪॥ਦੇਹਗਾ॥੨੧॥
ਸੁਧ ਬੁਧ ਚੇਤਨ ਤੂੰ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇ ਪਸਾਰਾ॥ਏ
ਕੇਤ ਬਹੁ ਸਿਆਮ ਜਬ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰ ਓਚਰਾ॥
੧॥ਚੇਪਈ॥ਸ੍ਰੀਸੁਕ ਦੇਵ ਅਧਰ ਬਿਤਸਾਏ॥
ਗਇਗਾ ਦਿਤੇ ਇਕ ਤਿਬਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ਜੇਤੁ ਮਕ
ਹੀ ਸੇਹ ਮਭੀ ਜਾਨੈ॥ਸੇ ਦ੍ਰੜਮਾਤਿ ਸਿਓ ਮਨ ਮੇ
ਰੈ ਮਾਨੈ॥ਸਿਵ ਭੀ ਐ ਸੇ ਕੀਓ ਬਾਧਿਆਨਾ ਜੇ
ਪਾਰਬਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਆਖਿ ਬਖਾਨਾ॥ਬੇਦਾ ਬਿਆ
ਸ ਸੇਈ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਈ॥ਤੁ ਮਭੀ ਸੇਈ ਬੁਝ ਬੁਝ॥

ਈ॥ ਅਕਨਿਸਚਲਮਤਿਹਮਾਗੀਭਈ॥ ਅਤਿਬਿਜੇ
 ਖਰੇਏਹੋਸਹੀ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਗਾਸਾਧਜਨਾਮਤੁਏਕੁਰੇਜ
 ਗਕੇਮਤੇਅਨੇਕਾ॥ ਅਨਿਕਮਤੀਭਗਮਾਈਅਮੈਛੁਟੇਗੁਰ
 ਮਤਿਏਕਾ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾਸ੍ਰੀਸੁਰਦੇਵੁਬਿਚਾਰਿਕੇਉ
 ਠਿਗਯੇਵਾਹੀਕਾਗਾ॥ ਅਬਿਬਧੀਕਕੀਕਥਾਕਉਜੁਨੀ
 ਅੰਸਰਧਾਧਾਗਾ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੩॥ ॥
 ਪਗਚੀਬਿਧਕਜੀਕੀ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਚੋਪਈ॥ ਅਬਬਪਕਕਾਸੁਲਿਇਤਿਤਾਸਾ॥ ਤਿ
 ਤਿਸੁਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾਨਾਮਥੇਦੀਅਤਿ

ਮੈਬਖਾਨਤਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ॥ ਮੈਸੁਨਿਆਤਿ॥ ਤਿਸ ੨੦੨
ਕੇਗੁਭਿਏਕਨਗੀਰਹੈ॥ ਮਤਾਸੁਸੀਲਸਭਕੇਈ
ਕਹੈ॥ ਏਕਕੁਗੀਰਹੈਸੁਜਾਨੀ॥ ਬਾਸਲੇਤਿਪੰਛੀ
ਗਤਮਾਨੀ॥ ਜਾਲੀਧੁਲੀਆਲੀਏਫਿਰੇ॥ ਪੰ
ਛੀਅਨਿਕੇਅਖੇਦਕਕਰੈ॥ ੧॥ ਏਤਰਾ॥ ਬਨਿਕੇ
ਪੰਖੀਅਨਿਪਕਰਕੇਲਿਆਇਬੇਚੈਬਜਾਗੀ॥
ਘਟਿਦੁਇਪੰਛੀਮਨਿਪਵਨਿਤਿਨਤਿਨਗਤੇਗਾ
ਵਰੀ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਗੁਭਿਕੇਪੰਛੀਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਅਵ
ਹਪੰਛੀਕੀਆਸਮਿਟਾਵੈ॥ ਬਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਏ

ਤਿਬੁਝਨਆਵੈ॥ ਜਿਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਸੁਲਭਿ
ਬਭਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਜੋਤਇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਪਰਿਕੇਛੁ
ਡਨਜਾਇਬਿਦੇਸਾ॥ ਮੰਨਿਅਰਿਪਵਨਿਗਤਿ
ਨਿਨੀਦਰਲਭਿ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸਕੀਏਤਰਿਗਤਿਨਾ
ਸੁਰਲਭਿ॥ ਤੈਕਿਆਜੋਬਿਸ੍ਵਾਸਨਪਾਈਐ॥
ਪੂਰਨਿਗਿਆਨਿਵਿਸ੍ਵਾਸਬਭਾਈਐ॥ ੨॥ ਚੌਥਾ
ਮੁਤਿਸਿਮੁਤਿਕੇਸੁਲੇਤੇਕੁਹਾਂਤਿਤੈਮੀਤਿ॥ ਜ
ਉਲਭਿਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸਨਤਿਛਹਿਤਿਨਬੁਮਕੀਭੀ
ਤਾ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਇਕਦਿਨੋਲਦੀਆਬਨਿਬਨਿ

ਧਾਇਉ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਤਿਸ ਤਾਬ ਨ ਆਇਉ॥
 ਤਤਾਤ ਪਸੀਏ ਕਤ ਪਸਿਆ ਕਰੈ॥ ਤਿਰਦੇ ਧਿਆ
 ਨਿਧੇਇ ਕਾਧਰੈ॥ ਸਮਾਸ ਸਥਾਨ ਕੁਸਾ ਕੋਡਰੈ
 ਤਾਉ ਪਰਲੇਬ ਸਬ ਕੋਡਰੈ॥ ਮਿਗਾਲੀਡਾਰ ਆ
 ਸਲ ਕੋਸਾਧੈ॥ ਸਰਲ ਰਖੇ ਸਿਰ ਗੀਵਾ ਕਾਧੈ॥ ਨ
 ਸਕਾ ਅਗੁ ਸਾਦਿ ਸਟਿਲ ਗਾਵੈ॥ ਮਾਨਿ ਨਿਤ ਚਲਿ
 ਨਹੀਇ ਤਉ ਤਧਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਯਗਾ ਅਯੋ ਸੇਯੋ ਗਕੋਸ
 ਧੀਐ ਅਤਿ ਨਿਸਧਰੈ ਧਿਆਨਿ॥ ਦੇਖਾ ਚਾਉ ਤ
 ਰਿਦਰ ਸਕੋ ਪੁਰਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਨਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥

ਜਥਾਤਿਲੇਦੀਆਰਚਿਪਾਠਿਤਾਰਿਓਕੋਈ
ਪਛੀਤਿਸਤਾਥੀਨਧਾਰਿਓਤਿਨਿਤਪਸੀਕੀ
ਮੰਨਤਿਕਰੀਜੋਸਿਕਾਰਿਪਾਵਉਇਤਿਘਰੀ
ਅਰਧਭੇਟਿਤਪਸੀਕੀਕੋਰੀਆਧੇਕੋਲੇਘਰਿ
ਮਤਿਧਰੀਸੁਖਸੁਖੀਜਾਲੀਜਾਇਰੋਪੀਜਾਇ
ਪਛੈਭੈਓਇਓਅਲੇਪੀਸਾਤਿਪਰੇਵਾਤਾਮਤਿਪ
ਗੇਧੈਚਿਓਦਾਮਲੇਦੀਏਪਕਰੇ॥੪॥ਦੋਤਰਾ
ਤਪਸੀਪਾਸਿਲਿਆਇਆਬਿਨੈਕਰੈਕਰਜੋਗਿ॥
ਆਧੇਆਧਕਰਿਲੀਜੀਐਤਿਉਮਨਿਮਾਨੈਤੇਗ॥

१॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਪਸੀਮਨਿ ਮੈ ਕਰ ਲਾ ਕਹੈ॥ ਵਾਤ
 ਨਿਤ ਕਨ ਬਾਤਿ ਉਚਰੈ॥ ਬੀਧ ਕਤ ਕੋਪੈ ਰੇ ਪਰੈ॥
 ਬਚਨਿ ਉਚਾਰਿ ਪੀਰ ਨਹੀ ਪਰੈ॥ ਕਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇ
 ਭਾਅਨਿ ਖਾਏ॥ ਕਤੇ ਤੇ ਆਗੇ ਪਰੈ ਬਲਾਏ॥ ਜੇ
 ਨਿਸਾਤੇ ਮਸੀਤੁ ਤਿਡਰੈ॥ ਸੁਪਾਰੇ ਲੇ ਦੀਆ ਅਗੈ॥
 ਧਰੈ॥ ਜੇਤੁ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਤ ਨ ਕਰੈ॥ ਇਨਿ ਕੋ ਭਾਇ
 ਮਮਾਗ ਪਰੈ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਮ ਤੁਖੈ ਪਰਹੈ
 ਤੇ ਕੋ ਦੇਇਗੈ॥ ਪੀਰ ਕਵਨਿ ਕਾ ਮਤੁ ਨ ਆਵਹਿ ਰਸਨਾ
 ਸੋਪੈ ਜੋ ਜਾਪਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਉ ਤੁਹ ਮਹੀ ਸੁਖ ਪੁ

੩੭੪

੭

ਸ

ਜਾਵੇ। ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਤਮ ਸਿਖ ਕਹਾਵੇ। ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਦਲ
ਗੀਰ ਜੋ ਮੁਖੋਂ ਨਬੋਲੈ। ਕਹੈ ਨੈਨ ਨ ਇਤਿ ਉਤਰ
ਲੈ। ਕਿਆ ਘਰ ਨੀ ਨਖਟ ਪਟਿ ਕਰੀ। ਕਿ
ਆਗਠ ਫੀ ਥੋਈ ਜਤਾ ਥੀ ਧਰੀ। ਕਿਆ ਧਨ
ਜੁਏ ਮਾਤਿ ਤੋਤਾ ਰਿਉ। ਕਿਆ ਘਰਿ ਕੀ ਕਲਾ
ਤੋ ਜੋਗੈ ਧਾਰਿਉ। ਮੇਘ ਰਿਨਾਗੀ ਕੁਕਰ ਪੁਨਤੀ।
ਜੋ ਚਾਹੈ ਲੇਵੁ ਸਭ ਤੁਮਤੀ। ਏਹੁ ਗਾਯਾਲੀਪ
ਸਿਤੀ ਕੁਕਰੀ ਨਾਗੀ ਸੁੰਦਰ ਭਾਲੀ। ਜੋ ਚਾਹੈ ਸਭ ਦੇ
ਉਤਤੁ ਤਮ ਮੁਖ ਤੋ ਬੋਲੈ ਦਿਆਲੀ। ੧ ਚੌਪਈ।

ਤਬਤਪਸੀਅਤਤੀਉਕਲਾਨਾਮਨਮੋਉਪ
 ਜਿਉਤਿਸਤਿਗਿਆਨਾਥੀਪਕਸੋਤਿਨਿਬਾ
 ਤਬਖਾਨੀਯਾਇਤਿਪੰਛੀਨਹੀਮੁਤਿਮਨਿਮਨੀ
 ਉਤਪੰਛੀਮੇਰੇਤੈਕਾਮਾਸੋਮੁਤਿਆਨਿਦੇਤਿ
 ਅਭਿਗਮਾਇਨੀਕੋਢਾਡਾਬਿਡਾਰਭੰਡਾਵਤਾ
 ਪੰਛੀਮੁਤਿਭਾਵਤਸੋਲਿਆਵਉਮਨਿਮਤਿ
 ਤਪਸੀਇਤੈਬੀਚਾਰੈ।ਹਰਿਦੁਤੰਭਾਂਤਿਮਮਕ
 ਜਸਵਾਰੈ॥੭॥ਦੋਹਰਾਸੀਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪੂਦ
 ਮਾਚਿਤਿਨਾਨੰਗਭਲਸੋਭਤਿਸਿਆਮਾਐਸੋ

ਪੰਛੀ ਮੁਤਿ ਤੇ ਗਲਿ ਆਵਤੁ ਪਾਈ ਅੰਧੁਰੇ
ਕਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਤਪਸੀ ਨੇ ਬਚਨ ਉ
ਚਾਰਾ ॥ ਤਥੈ ਲੋਦੀ ਦੇ ਤਿਰਦੇ ਧਾਰਾ ॥ ਵਹਿ
ਸਤੋ ਪੰਛੀ ਅਨਿਕੋ ਉਡਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਬਿਸੁ
ਸਉਠਿ ਬਨਹਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਠਉਰ ਠਉਰ ਜ
ਲੀਜਾ ਏਰੇ ਪੀ ॥ ਵਹੁ ਪੰਛੀ ਨਹੀ ਨੈਨਿ ਅਲੇ
ਕੀ ॥ ਪੰਛੀ ਅਉਰ ਪਰੈ ਜੋ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਬ
ਹੀ ਦੇਇ ਉਡਾਇ ॥ ਬਨ ਬਨ ਮਹਿ ਤਿਸਰੇ ਪਾਤਿ
ਠਿਕੈ ॥ ਵਹੁ ਪੰਛੀ ਕਹੁ ਨਦਰਨ ਪਰੈ ॥ ਪਦਾਰ

ਰੂਪਾਪਿਆਸਤਿਸਕੀਗਈਨਚਤਿਇਤਿਉ
 ਤਜਾਇ॥ਮਨਮਤਿਮੂਰਤਮਿਤਕੀਸਭਿਅੰ
 ਗਰਤੀਸਮਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸ਼ਾਂਤਪਰੀਤਿ
 ਸਬੰਧਕਨਾਰੀ॥ਸਭਬਨਿਚੁਚਤਸੇਬਤੁਹਾਰੀ
 ਦੇਵਸੇਜਗਤਿਆਲਿਮਿਲਾਈ॥ਖਾਨਪਾਨਿਸੇ
 ਤਿਸੇਕੋਇਆਈ॥੨॥ਲੇਦੀਆਖਾਨਿਪਾਨਿ
 ਨਹੀਕਰੈ॥ਬਿਰਥਾਨਾਰੀਸੇਉਚਰੈ॥ਜਉਲਉ
 ਵਤੁਪੰਛੀਨਹੀਪਾਵਉ॥ਪਾਨੀਅੰਨਨੁਖਮ
 ਤਿਪਾਵਤੁ॥ਧ੍ਰਿਗਜੀਵਨਿਤੈਜਗਮਤਿਸੇਗਾਜ
 ਉਤਪਸੀਕੋਸਿਰਹਤਿਨਿਹੈਗਾ॥੩॥ਕੋਲਗਾ॥

ਜਥੇਲਉਪੰਛੀਯਾਥਿਨਆਵਈਪਤਿਤਿਤ
ਕਾਰੀਨਾਗਿ॥ਤਉਲਉਮੋਕੋਚੈਨਿਨਤੀਤੰਭਿਨਿ
ਘਰਤਿਸਿਧਾਰੀ॥੧॥ਚੈਪਈ॥ਤਬਤਿਗੀ
ਆਪੀਆਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਸੋਪੰਛੀਤਤਿਯਾਥਿ
ਨਆਵੈ॥ਆਖਨਦੇਖਿਉਕਾਨਿਨਸੁਲਿਉ॥
ਕਿਨਿਉਤਿਦੁਤੁਰਕਨਭਲਿਉ॥ਕਿਨਿਉਦੇਸ
ਭਿਦੇਸੈਮਤੀ॥ਅੰਸੋਪੰਛੀਦੇਖਿਉਨਾਯੀ॥ਕਿ
ਨੈਠਗਤੇਤਿਠਗਉਗੀਲਾਈ॥ਤੰਦਾਕੀਬਾਤੈਗ
ਇਉਬਉਗਈ॥ਸਾਝਪਰੀਉਠਿਘਰਤਿਸਿਧਾ
ਵੈ॥ਅਤਿਬਨਿਸਿਰਗਰੈਨਖਾਇਜਾਵੈ॥੧॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਜੋਤਰਿਤੁ ਮਕੋ ਬੁਧਦਈਤਉਇਤਿਤੋ
 ਯਿਆਲਿ॥ ਨਤੀਪ੍ਰਾਤਿਫਿਰਿਆਇਕੋਰੋਪੋਈ॥ ੨੭੦
 ਜਾਲਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈਲੋਦੀਏਕੋਧਕੀਉਤਿਤਿ
 ਤਾਈ॥ ਇਤਿਮੋਕੋਸੁਮਤੁਵਨਿਆਈ॥ ਉਠਿਘ
 ਰਿਜਾਤੁਨਤੀਤੁਤਮਾਰੇ॥ ਲੋਉਕੁਤਗੀਸਿਰਤੁਤਫ
 ਗੇ॥ ਸੋਕੋਰੀਤਿਉਠਿਘਰਿਕੋਭਾਗੀ॥ ਬੰਧਕਤਤ
 ਗਤਿਉਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਸਸੋਬਭਿਗਤੋਇਸੋਗਾਇ
 ਉ॥ ਸਕਲਰੋਨਿਸੋਚਤਿਭਾਇਉ॥ ਕੋਰਿਭਈਤ
 ਬੰਉਤਜਾਵੇ॥ ਕਰਿਉਚਾਸਿਰਨਦਰਲਗਾਵੇ॥ ੧੧
 ਦੇਹਗਾ॥ ਜਉਪੀਛੀਗਾਤਿਪਾਵਉਤਪਸੀਦੇਦਉ

ਜਾਇ। ਤਉ ਸੁਤਿ ਜੀਵਨ ਜਗਤਿ ਮਾਇ ਤੋ
ਵੈ ਤੇ ਤਰਿ ਗਾਇ। ੧। ਚੋ ਪਈ। ਬਤੁਰ ਸੀ
ਇਹੋ ਵਨਿ ਪ੍ਰਾਈ। ਤਿ ਸਕੀ। ਆਸ ਨਹ
ਗਤਿ ਪ੍ਰਜਾਈ। ਤਰਿ ਸੇ। ਬਿਨੈ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋਰੈ।
ਮਾਥਾ ਪਟ ਕਪਰ ਨਿਸੇ ਠੋਰੈ। ਗੋਇ ਉਠੈ। ਆ
ਗਮਤਿ। ਬਿਲ ਲਾਈ। ਆਸੁਟ ਪਕਟ ਪ
ਕਪਰ ਪਾਈ। ਕਾਢਿ ਛੁਗਰ ਗਰਦਨਿ ਲੇਗ
ਖਾ। ਪ੍ਰਾਨਿ ਤਜਨਿ ਕੀ ਕਰਮ। ਭਿਲਾਖਾ। ਤਬ
ਯਹ ਪਛੀਰੁ ਪਥ ਲਾਇਆ। ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦ।

ਪਦਮਾਦਿਖਾਇਆ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾਤਰਿਖ
ਗਦਰਸਨਿਦੇਖਕੈਉਪਜਿਉਮਨਿਅਨੁਗਾ
ਮਾਨੇਅਖੀਅਨਿਅੰਜਨਿਪਰਿਉਘਾਉਕੈਮ
ਲਮਲੁੰਗਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੋਪੰਛੁਇਤਉਤ
ਕੇਜਾਇ॥ਜਾਲੀਮਤਿਨਤੀਆਇਫਸਾਇ॥
ਈਤਉਡੇਉਤਾਜਾਇਉਸੈ॥ਬਿਧਨਿਕਵਨਿਅ
ਤਿਜੇਐਠੈ॥ਤਿਸਕੇਪੀਛੁਲਾਗਾਫਿਰਈ॥ਤਿ
ਸਕੀਪੈਗੀਫਿਰਫਿਰਪਰਈ॥ਇਤਉਤਰੇਵੈਪ
ਰਨਧਰੈ॥ਰਿਦੇਅਧੀਨਿਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਤਿਸ
ਪੰਛੀਬਤਕੀਉਤਿਲਾਕਾ॥ਮਗਨਿਲਗਾਬਿਧ

੩੮

ਨਿਅੰਤਿ ਥਾਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਤੰ ਜਤੰ ਤਰਿਖ
ਗਧਾਵਈ ਤਤਾਤ ਕਉ ਵੁਧਾਇ ॥ ਗਿਰਤੇ ਪ
ਰਤੇ ਅੰਗਤਿ ਸਲੋਤੁ ਬਤਿਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ
ਤਾਗਿ ਦੇਤਿ ਨਮਨੁ ਤਿਸਤਾਰੈ ॥ ਤਨਮਨਿ ਹਿਰੈ ਵਿ
ਹੁਤਿ ਸੈਨਿ ਹਾਰੈ ॥ ਜਤੰ ਜਤੰ ਤਰਿਖ ਗੁਚਲਿ
ਆਇਕੈ ॥ ਤਤੰ ਤਤੰ ਰੁੜ੍ਹ ਰੁੜ੍ਹ ਮਾਥਾਧਰੈ ॥ ਖਗ
ਚੰਮਕਾਇ ਉਛੇਰੇ ਲੇਹੀ ॥ ਇਲੈ ਤੇਜਿ ਉਤਿਸ
ਮਾਥਾ ਦੇਈ ॥ ਜਬ ਥਾਤੁ ਤਾਰਿ ਆ ਦੇ ਖਗੁ ਸਾ
ਈ ॥ ਤਬ ਜਾਲੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਿਉ ਰਾਈ ॥
ਖੈਚ ਦਾ ਮਲੇ ਦੀਏ ਨੇਡਾਗਾ ॥ ਪਕਰਉ ਤਰਿਖ
ਗ ਅਪਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਰਿਖ

ਗਕਰਿ ਤਿਸ ਆਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਇਉ ਫਿਰਾ
ਸਿਆਮਾਨੇ ਤਿਸ ਤਨਿ ਫਿਰ ਭਇਉ ਥਲ ਜੋ ਬਲਪ
ਰਕਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ਭਰਿ ਖਗਲ ਤਿਉ ਮ
ਤਾਨੀ ਪਾਇਉ ਸਿਰ ਕੇ ਸਾਏ ਤੇ ਸਕਰਿ ਸਿ
ਆਇਉ ਪਾਏ ਪਕਰ ਪਾਏ ਲਟਕਾਇਉ ਜਿ
ਦੁਤ ਪਸੀ ਤਯਲਿ ਆਇਉ ਦੂਰ ਤਪਸੀ
ਨੈਨਿ ਤਯੋ ਥੀ ਪਕਾ ਆਇਉ ਤਰੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਓਹ ਦੁਇ ਰਿਝਿ ਜਾਇ ਚਰਨਿ ਲਗਾਨਾ ਸਿ
ਰ ਪਰਿ ਗੁਥ ਕੈ ਪਰ ਮਾਠਿ ਆਨਾ ਦੇਹੁ ਭਉ

੨੭੫

ਮਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਾਇ ਕਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਤਿਸੇ
ਮਾਧਨਾਇ ਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਝਗਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਦੁਝਿ ਪੜੇ ਕਾ ਕੇਲਾਗੇ ਪਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਕੇ ਬਲਿ ਤਾਰਨੈ ਜਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਝਿ ਬਤ
ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਤਾਰਿ ਚਤੁਰਭੁਜ
ਰੂਪ ਬਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰ ਮੁਕੁਟ ਬਨਿ ਮ
ਲਿ ਸੁਤਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਮੁਸਕਾਇ ਅਧਰ
ਬਤ ਸਾਈ ॥ ਮਨਿ ਤਿਰਛੇ ਦੈਕ ਦਰਿ ਕਨਾਈ ॥
ਦੁਝਿ ਬਾਤਿ ਦੁਤਿ ਗਰਮਾਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ

ਬੜੀ ਏਮਤਿ ਲਾਵੈ। ਚਾਰੇ ਨੈ ਨਏ ਕੋਤ ਇਸ ੨੮੦
ਈ।। ਇਤਿ ਅਰਭੁਤ ਲੀਲਾਤਰੀਗੁ ਸੋਈ
ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਦੁਜੀ ਅਮੇ ਜਾਨੈ। ਮੋਤਿ ਸੋ
ਰਿਕੋ ਮਨ ਮਾਨੈ। ੧੯।। ਚੋਤਰਾ ਅਰਭੁਤ
ਲੀਲਾ ਲਾਲਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਰਚੀ ਸੁਭਾਇ। ਅੰ
ਨੇ ਮੁਰਤ ਕੰਨਕੀ ਚਤੁਰਿ ਸਦੇਇ ਦਿਖਾਇ
॥ ਚੋਪਈ। ਜਬਤੀ ਸਾਝੁ ਤੇਵਨੀ ਪਾਈ
ਤਬਤੀ ਦਿਨ ਤਰਿਦੀ ਉਥਨਾਈ। ਉਠਤ
ਪਸੀਕੰਦ ਮੁਲ ਲਿਆਇਆ। ਬਸਤਰ

ਸਿਨਈਵੇਦਧਗਾਇਆ॥ ਇਕਰਸੇਧਰਿ
ਮੁਖਪਾਵੈ॥ ਇਕਕਰਤਪਸੀਉਰਚਲ
ਵੈ॥ ਦੁਇਕਰਿਸੇਬੀਧਕਮੁਖਡਾਰੈ॥ ਦੁ
ਇਨਕਾਭੂਖਾਤਿਸੇਬੀਚਾਰੈ॥ ਤਰਿ
ਖਾਇਖਵਾਇਗਿਆਨਿਉਪਚਾਰੈ॥ ਭੂ
ਮਦੇਉਕਾਕਾਟਿਬਿਡਾਰੈ॥ ੧੭॥ ਦੋਤਰਾ॥
ਜਿਉਸਨਕਾਦਿਕਸੇਕਤਿਉਪੁਨਿਅਰਜ
ਨਸੇਜਧਮਾਤਿ॥ ਸੇਈਗਿਆਨੁਤਰਿਸ
ਧਜਨਿਸਿਉਭਾਖਿਉਤਾਤੀਠਾਇ॥ ੧੮॥ ਚੌਪਈ

ਮਨਿ ਬਚਾ ਦਿਸਟ ਵਿਖੇ ਜੋ ਤੇਈ ॥ ਅਭਾਇ ਦੀ ਸਭ ੨੮੧
 ਗਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਤਉ ਮੇਰਿ ਨਿਕਲ ਨਾਟੀ ॥
 ਮੁਠਿ ਬਿਨਿ ਅਭਿਰਾਜਾ ਨੋ ਭਾਈ ॥ ਮੈਂ ਆਤਮ
 ਸਭਿ ਭੂਤ ਨਿਅੰਤ ਗਿ ॥ ਇਸਾ ਬਿਰਹੋ ਭੀ ਦੇ ਕੇ
 ਭੀਤ ਗਿ ॥ ਤਉ ਭੂਤ ਨਿਆ ਦਿਸਾ ਪਤਰੀ ਅੰਤਾ ਤੇ
 ਤਿਏ ਕਹਉ ਆਤਿਅੰਤਾ ॥ ਸਭ ਮੇਰੇ ਉਪਜੈ ਮੁ
 ਤਿ ਮਾਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮਿਦ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟ
 ਮਿਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਤਗਾ ॥ ਤਤਗਿ ਆਨਿ ਬ
 ਤਾਇ ਕੈ ਤਿਰਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਛਿਨਿ ਦੁਰੁਪਸੀ
 ਕੋ ਚਕਰਿ ਤਿਉ ਕੁਰਮ ਅੰਗ ਨਿਭਾਂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥

ਤਬਤਪਸੀਬੰਧਕਇਹਮਤਿਪਾਈਗਥਿਆਤਾ
 ਧਿਆਨਿਧੇਇਤਿਗਈਗਗਿਆਤਾਗਿਆਨਿਗੇ
 ਇਉਨਿਗਏਤਿਨਿਭਵਨਤਿਤਿਪਰਲੋਭਏਗਥਿ
 ਨਿਆਤਮਤਿਸਦੇਇਨਦਿਖਾਈਗਸਭਘਟਿ
 ਆਤਮਰੂਪਲਖਾਈਗਜੀਵਨਿਮੁਕੁਤਅਵਸਥਾ
 ਦੁਯੋਕੇਦੁਲਿਖਿਦੇਤਿਕੋਲੀਦੇਬਿਰਾਜੇਗਤਿਨ
 ਕੀਉਪਮਾਕਹਿਨਿਨਅਵੈਗਬਚਨਅਰੋਚਰਿਸ
 ਦਾਸੁਯਾਵੈ॥੧੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਤਮਰੂਪਬਿਗਾ
 ਜਈਸਾਧਸੁਭਾਇਤਿਲੋਗਾਤਿਨਕੀਦੇਸਾਸੇਪ
 ਵਈਜੋਤਿਨਿਸੇਕਰੇਸੀਜੋਗਾ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਰਿਬੰ

੨੫
 ਧਕਤਪਸੀਕੀਕਥਾਪੁਰਨਭਈਦਿਆਲਿਆ
 ਬਪੁਤਰਗਤਿਜਿਉਤਰਿਮਿਲਿਉਤਉਸੁਲੀ
 ਐਤੋਇਨਿਯਾਸਿ॥੧॥੧੮॥ਪਰਚੀਬੰਧਕਜੀਕੀ
 ਪੁਰੀਨਿਤੋਈ॥੧੮॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੁਰੀਪੁਤਰਗਤਿਜੀਕੀਚਲੀ॥੧॥੨੦॥ਪਈਅਥ
 ਪੁਤਰਗਤਿਕੀਪੁਰੀਆਈ॥ਜਾਕੇਸੁਨੀਏਰਗਤਿ
 ਬਢਾਈ॥ਬੇਦਬਿਆਸਨੇਕੀਉਬਖਾਨਿ॥ਬਿਸ
 ਨਿਪੁਰਾਨਿਮਤਿਏਪਰਧਾਨਿ॥ਜਿਉਸੁਨਿਉਤਿਉ
 ਤੇਮੇਸੁਨਾਈ॥ਜਥਾਸਕਤਸੇਆਖਬੁਝਾਈ॥ਸੁ
 ਭੂਮੁਨਿਕੇਕੁਲਉਪਜਾਨਾ॥ਉਤਾਨਿਪਾਦਿਗਯਾਸੁ

ਰਾਗਿ ਆਨਾ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣਿ ਦੁਇ ਨਾ ਗੀਰੈ ॥ ਸੁਨੀ
 ਤੇ ਸੁਰਚਾਨਾ ਮਾਤਿ ਸਕੈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਤਰਾ ਸੁਨਿਤ
 ਗਲੀ ਕੇ ਪੂਰ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪਾ ॥ ਗਾਜਾਤਿ ਸ
 ਬਤੁ ਚਾਤਿ ਈਥ ਭੋਪਦਾਰਥ ਪੂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ
 ਸੁਨੀਤ ਬਿਰਧ ਭਰੁ ਪਕੁਨਾਗੀ ॥ ਤਾਤੇ ਗਜੇ ਮਾਨਤੁ
 ਬਿਸਾਗੀ ॥ ਸੁਰਚਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਹਾਂ ਬਿਚ ਖਲਿ
 ਕਾ ਮਕੇਲ ਕੇ ਆਗਰ ਲਢਲਾ ॥ ਤਾਤੇ ਗਜਾ ਕੇ ਢੁਭ
 ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਯਾਡ ਮਾਸ ਮੁਕੇ ਕੇ ਭਾਜਨਿ ਤਿਤਿ ਸੋ ਮਾਨਿ ਚਿ
 ਤਿਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਥੇਵਈ ਅੰਧੇ ਬੂਝਨ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੰਚ ਦੁਰਖ ਕੇ ਪੂਰ ਸੋ ਬਾਰਕ
 ਗਾਮ ਕੇਵਲ ਸਾਤਿ ਸਹਾ ਬਥਿਕਾ ਵੈ ॥

ਮਤਰੇਈ ਕੀਉਰਮਤਿਸਾਥਕਾਰਜੇਕੀਵਹੁਗਇ ੨੫
 ਮਤਿਬੈਠਾਮਾਨੇਇਦਪੁਨੀਦਧੋਮੇਪੇਠਾਤਤਾਅ
 ਈਮਤਰੇਈਤਾਰੀਥਚਨਿਕਠਉਰਸੁਲਾਵੈਜਾਕੀ
 ਅਰੇਧੂਤਕਿਉਈਯਾਮਾਇਆਕਾਰੇਗਜੇਗੇਦ
 ਬੈਠਾਇਆਸੁਨੀਤਿਕੋਪੁਤਛੁਟਰਜੇਨਾਗੀਭੂਪ
 ਗੋਦਕੋਨਤੀਪਿਕਾਰੀ॥੩॥ਦੋਹਰਾਜੇਅਪਲਾਤਾਰਿ
 ਨਬੁਝਈਬਡਠਾਬੈਠਾਇਆਮਾਨਿਮਤਿਤਿਬਭਿ
 ਮਾਈਆਆਵੈਸਭੈਗਵਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈਆਅਰੇ
 ਪੁਤਤੁਹੁਹੋਇਆਧਿਕਾਰਾਜੇਮੇਰੀਕੁਖਲੇਤਅਉਤ
 ਗਾਸੁਨੀਤਿਕੋਸੁਤਿਰਾਜਤਾਥਿਨਆਵੈ॥ਮੁਤਿਕੁਖ
 ਤੇਤੇਇਸੋਗਜਕੋਪਾਵੈ॥ਜਬਬਤਭਾਤਅਖਦਿਖ

ਗਾਈ। ਧੂੜ ਦੇ ਉੱਨ ਨੀਰ ਭਰਿ ਆਈ। ਬਚਨਿ ਕਠ
 ਉਰ ਸੁਰ ਸਮਾਨਾ। ਜਾਇ ਕਰੇ ਜਾ ਕੀਉ ਨਿਸਾਨਾ। ਰੁ
 ਧਰ ਛੂਟਿ ਪਾਨੀ ਤੋਇ ਗਇਉ। ਨੈਨਿ ਦੁਆਰੇ ਨਿਕ
 ਸਤਿ ਕੁਇਉ। ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਅਵਰਿ ਪਉ ਸਭ ਮਿ
 ਲਤਿ ਹੋ ਬਚਨਿ ਕੋ ਪਾਉ ਬਿਕਾਗ। ਜਿਉ ਲਉ ਜੀ
 ਵੈ ਬਹੁ ਤਤੁਇ ਅਭਿ ਮੁਖ ਪੋਤਿ ਨ ਕਾਰਿ। ॥ ੫ ॥ ਚਪਈ
 ਈਉ ਠਾਇ ਮਾਤਾ ਪਤਿ ਜਾਏ। ਰੇ ਮਪਲ ਕਾ ਅਧਰ
 ਉਟਕਾਏ। ॥ ੬ ॥ ਦਨਿ ਕਰਤਿ ਮੁਖ ਬਾਤਿ ਨ ਆਵੈ। ਮਾ
 ਤਾ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਕਹੇ ਮਾਤ ਤੁਝ ਕਿਨੇ ਦੁਖ
 ਯਈਆ। ਮੁਖ ਸੋਰ ਚੁਮ ਛੂਤਿ ਸੋਲਾਇਆ। ਧੂਲੇ
 ਤਿਰ ਕੇਰੇ ਰਤਿ ਇਆਨੇ। ਮਤ ਰੇਈ ਕਾ ਕਤਿ ਆਸਭੈ

ਬਖਾਨੈ। ਸੁਨੀਤਮਾਤਾਜਿਨਿਬਿਰਥਾਆਖੀ। ਜਿਉ ੩੮
 ਕੀਤਿਉਸਭਸੁਤਿਸੋਆਖੀ॥ ਪਾਦਹਗਾਰੇਸੁਤਕੋਈ
 ਬਾਸਨਤੁਇਲਿਆਈਇਤਿਠਉਗ। ਬਿਨਾਭਗਤਿ
 ਭਗਵਾਨਕੀਆਦਰਿਉਨੋਤੇਗ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ। ਬਾਸ
 ਨਾਤੇਨਿਪਗਤਿਆਇਉਪਜਾਨਾ। ਬਿਨਿਭਗਤਿ
 ਨਪਾਈਐਉਚਦਿਸਾਥਾਨਾ। ਤੈਭਗਤਿਨਕਰੀਤਰਿ
 ਕੀਚਿਤਿਲਾਈ। ਨਤੀਮਨਿਤਨਿਤੋਇਹਰਿਕੀਰ
 ਤਿਗਾਈ। ਬਿਨਿਤਰਿਭਗਤਿਆਤਿਜੇਕੋਈ॥
 ਤੇਸਦੁਤਿਲੋਕਨਆਦਰਿਉਈ। ਤਉਤਰਿਚਰ
 ਨਨਿਚਿਤਿਅਪਲਾਲਾਵਉ। ਜਉਆਨਿਮਤਿਤ

ਬਡਿਆਈਚਾਤੇ॥ ਮਾਤਾਉਪਦੇਸਾਪ੍ਰਤਚਿਤਾਅੰ
ਆ॥ ਓਇਦ੍ਰਿੜਤਾਬੈਰਾਗਜਲਾਇਆ॥ ਦੋਹਰਾ
ਪ੍ਰਤਕਤਿਤਿਐਮਾਤਾਸੇਮੈਡਰਿਕੁਗਤਿਕਰੇਉ॥ ਜੋਪਾ
ਦਈਕਿਨੈਨਪਾਈਆਮੇਦਾਤੀਕੋਲੇਉ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ
ਕਤਿਮਾਤਾਸੇਗੁਣਿਕੋਤਿਆਗਾ॥ ਡਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਸੋਮਨਿਅਨੁਗਾਗਾ॥ ਫਿਰਤਾਫਿਰਤਾਬਾਗਮਤਿਅ
ਈਆ॥ ਤਿਤਿਸਪਤਿਰਿਖਾਨਿਕੋਦਰਸਨਿਪਾਇਅ
ਕੁਸਾਕੀਕੀੜੀਆਆਸਨਿਪਾਗੇ॥ ਮਿਗਛਾਲਾਕੰਧੇ
ਪਰਭਾਰੇ॥ ਤਿਸਨੇਤਿਨਿਸੋਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ਮੈਤੁਮ
ਗੀਸਰਨਾਗਤਿਧਰੀ॥ ਜੋਪੁਛਉਸੋਭਾਖਸੁਨਾਇ

ਪੁਨਿਐਸੇਅਪਨਾਆਪਬਤਾਇਓ॥੧॥ਦੋਤਰਾ ੩੫
 ਸਭਾਰਿਖੀਅਨਿਸਮਝਾਇਉਤਰਿਕੀਭਗਤਿਅ
 ਪਾਰਿ॥ਜੇਚਾਤੇਸੋਪਾਵਤੇਬਾਲਕਾਬਿਲਮਨਪਾ
 ਰਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਪ੍ਰਥਮਮਰੀਚਰਿਖਿਕੀਉਥਖਾ
 ਨਾ॥ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਆਤਿਪਰਧਾਨਾ॥ਜੇਤਰਿਧਿ
 ਆਵੈਮਨਿਚਿਤਿਲਾਈ॥ਘੋਮਪਦਾਰਥਾਛੋਨਿਮ
 ਤਿਪਾਈ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਕੁਲਿਜੇਕੋਈ॥ਜਖਕਿਨ
 ਰਹੀਦਰਬਜੇਤੋਈ॥ਤਰਿਕੀਧਿਆਇਪਦਵੀਕੋਪ
 ਵੈ॥ਵਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਊਨਜਾਵੈ॥ਕਰਿਸਰਧਾਜੇਤਿ
 ਸੋਧਿਆਵੈ॥ਤਾਤਕਾਲਬੰਛਤਛਲਪਾਵੈ॥੨॥ਦੋਤਰਾ॥
 ਤਰਿਤਰਿਜੇਜਨਿਧਿਆਵਈਧਰਿਅਤਿਨਿਸਤਿਰੇ

ਧੀਆਨਿ॥ ਮਨਿਬੰਢੁ ਤਿਛਲਾਪਾਵਤੈ ਕਰੈ ਮਗੀਓ ਬ
 ਧਾਨਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਅਤ੍ਰਿਗਿਖ ਪੂਰ੍ਵਕੇ ਸਮਝਾਵੈ ਭਾ
 ਉਭਗਾਤਿ ਤਰਿਕੀ ਬਤਲਾਵੈ॥ ਜੋਤਰਿ ਧਿਆਵੈ
 ਤੇ ਸਦੁਖ ਨਹੇਈ॥ ਭਗਤ ਪੂਰ੍ਵਾਵ ਕਤਿ ਤਿਸ ਭੁਕ
 ਈ॥ ਤਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਦੁਰਲਭ ਜਗਮਾਈ॥ ਜੋ ਭਗ
 ਤਿ ਕਰੈ ਬਡੁ ਗਾਠੀ ਆਈ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਜਿਸ ਸਮਸਤ
 ਕਜਾਗਾ॥ ਜੋਤਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ਤਰਿਭ
 ਗਤੋਇ ਸੁਖ ਸਾਗ ਅਪਾਗ॥ ਜੋ ਭਗਤ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁ
 ਖ ਸਾਗ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਰਿਭਗਤ ਭਾਉ ਅਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਦ ਉਤਮ ਜਗਮਾਇ ਜਾਨਿ॥ ਅਤਰਿਗਿਖਿ ਇਉਂ ਭ
 ਖਈ ਤਰਿਭਗਤਿ ਕਰੈ ਪਰਧਾਨਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਅ

ਗਗਰਿਥਿਉਬਚਨਿਉਚਰੈ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕੋਇ
 ਅਪਦਾਰੈ॥ ਜੀਉਪਿੰਡਸਭਿਤਰਿਨੇਧਾਗਾਗਰਭਕੰਡ
 ਮਾਤਿਸੇਰਖਵਾਰਾ॥ ਸੁਖਸਿਪੈਸਭਤਰਿਤੇਪਾਵੈ॥ ਸੇ
 ਗਸੀਤਾਪਤਰਿਜਾਪਗਵਾਵੈ॥ ਤਰਿਕੋਭਜਨਅਪਦੁ
 ਪਾਥਿਤਾਰਨਿ॥ ਤਰਿਕੋਭਜਨਿਸੁਖਕੋਕਾਨਿ॥ ਤਰਿਕੋ
 ਭਜਨਿਨਿਰਮਲਤੇਵੀਜੈ॥ ਤਰਿਕਾਭਜਨਿਦਿਰਲੇਕ
 ਉਸੁਝੈ॥ ੧੦॥ ਦੇਝਗਾ॥ ਤਰਿਭਜਾਬਿਲਮਨਧਾਰੀਐ
 ਇਤਿਅਭਿਸਰਾਇਤਿਬਾਗਿ॥ ਮਨਿਬੰਢਤਫਲਪਾ
 ਐਅੰਗਰਾਕਤੇਬੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਪੁਲਸਤਰਿ
 ਖਿਤਰਿਕੋਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਧੂਪਪ੍ਰਤਿਨੀਕੇਆਖਸੁਲਾ
 ਵੈ॥ ਅਗਧਿਨਾਮਜਬਤਰਿਸੁਖਆਇਆਗਾਤਿਜ

ਸੇਗਜਜਾਇਛੁਡਾਇਆਸੁਦਾਮਾਤਨਕਤੰਦਲਥੇ
 ਆਇਉ। ਕੰਚਨਿਮਤਿਲਿਤਗਿਤਿਸੇਦਿਵਾਉ।
 ਘੇਤਾਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਤਿਤਾਸਦਿਖਾਰੀ। ਤਰਿਨਗ
 ਰਿਬਪਧਾਰਲੀਉਉਬਾਰੀ। ਗਨਿਕਾਪਤਤਤਰਿ
 ਤਗਤਿਕਮਾਈ। ਸੇਚਤ੍ਰਬਿਬਾਨਿਬੈਕੁੰਠਸਿਧਾਈ
 ੧੧। ਦੋਹਰਾ। ਜੋਜੋਤਰਿਕੇਸੇਦਈਹਗਿਤਿਸਕਰੇਸ
 ਤਾਇ। ਬਾਰਕਾਬਿਰਧਨਬੁਝਈਕਰੈਪੁਲਸਤਸੁ
 ਲਾਇ। ੧। ਚੈਪਈ। ਕ੍ਰਿਤਗਿਬਿਧੁਰੇਸਮਦਾਈ।
 ਤਰਿਦੀਨਿਬੰਦਸਭਨਨਿਸੁਖਦਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਭ
 ਕਮਲਉਪਜਾਨਾ। ਤਿਸਨਾਰਿਕਮਲਿਕਾਅੰਤਨ
 ਜਾਨਾ। ਮਹਾਂਦੇਵਾਇਕਫਕਿਧਿਆਨਿਲਗਾਈ।

ਆਤਮ ਰੂਪ ਸਭ ਮਤਿ ਨਿਰਖਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਤੈ ਤਿਸ ਆਧਾਰ ॥ ਤਰਿ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨਿ ਆਪਗਮ
 ਪਾਗ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਗਨਿ ਪੂਤ ਜਊ ਆਵੈ ॥ ਮਨਿ ਇਛੇ
 ਚਲਤ ਬਧੀ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਪੂਤ ਬਿਲ ਮਨੁ
 ਲਾਈ ॥ ਐਭੁਜੀ ਐਸੀ ਰੁਗਵਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਤੂੰ ਤੇਇ
 ਤੈ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਤਿ ਉਮਾਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਲਹਿ ਰਿਖ
 ਅਬ ਪੂਤ ਸੇ ਕਤੈ ॥ ਜਾਤੇ ਮਨਿ ਮਤਿ ਸੇ ਕਨਹੈ ॥ ਤਰਿ ਤੈ
 ਮਤ ਚਤੁਰ ਬੇਬਕੀ ॥ ਜਾਨ ਤਿਉ ਵਤਿ ਸਭ ਕੇ ਜੀਅ
 ਕੀ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਰ ਵਿਉ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤੇਤਿ ਨ ਨਿਆਰ
 ਅਰਪਨ ਨਾਈ ॥ ਵੰਕੀ ਜੋਤ ਸਰਬ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ਸ
 ਭੇਘ ਵਿਭੀਤ ਰਹਿਤ ਰਿਭਾਸੈ ॥ ਵਾਬਿਨਿ ਦੂਸਰਿ

ਅਦਰਿ ਨ ਕੋ ਤੋ ॥ ਸਗ ਬਿਨਿਰੰਤ ਰਿਏ ਕੈ ਸੋ ਤੋ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੇਤਗਾ ॥ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਰਿਤ ਗੀਵਾ ਬਿਨਿਅ
 ਦਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭਨਤਿ ਪੁਲਤਿ ਤਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ਕਾਰਜ
 ਪੂਰਨਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦਸਿ ਸਦ ਤਬ ਬ
 ਰਜ ਆਤੀ ॥ ਧੁਤ ਸੋ ਆਖ ਸੁਲਾਵੈ ਤਾਤੀ ॥ ਜਗਤ
 ਸਕਲ ਤੇ ਬਿਖੋ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਭੁਜਨਿ ਆਤਿ
 ਤਤ ਸਾਗਾ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਭੁਜੈ ਸੋ ਜਨਮ ਸਦਾ ਹੈ ॥ ਭਉ
 ਸਾਗਰ ਕੋ ਤਰੈ ਅਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਭੁਜੈ ਤਿ ਸਦਾ
 ਸਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨ
 ਤਿ ਸਕੋ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਤ ਪੂਰਨਿ ਤੇਇ ॥

ਗੁਪ

੧੪) ਦੇਤਗਾ ਵਸਿਸਟਿਕਤੇਤਹਿ ਰੁਜਨਤੇਤ੍ਰਿਸਨ
 ਰਏਨਕੇਇਸਭੈਕਾਮਨਾਪੂਰੀਆਨੈਨਿਨਿਦਰਸ
 ਅਲੇਇਸ ੧) ਚੁਪਈਗਿਬਕਤਿਕੇਉਠਮਾਰ
 ਗਲਾਗਾਪੁਨਿਨਾਰਦਪੂਰਮਿਲੇਸਭਾਗੇਕਰ
 ਪੁਲਾਅਪਰਦਛਲਾਦੀਨੀਤਾਪਾਛੇਇਤਿਬਿ
 ਨਿਤੀਕੀਨੀਤੇਪ੍ਰਭਮੇਕੇਦੇਤਿਬਤਾਈਗਿਤਿਸ
 ਜਮਮੇਪਭੋਪਾਈਕਵਨਿਜਾਪਰਸਨਾਸਿਉਜਾ
 ਪਾਕਵਨਿਧੀਆਨਿਲੇਤਿਰਦੇਥਾਪੋਆਸਲਿ
 ਕਉਲਿਧਾਰਕੈਬੈਠੇਕਉਨਗੁਫਾਕੇਭੀਤਰਿਪੈਠੇ
 ੧੫) ਜੋਈਜਗਤਬਤਾਈਏਕਰੇਸੇਮਨਿਚਿਤਿਲ
 ਏਕਮਗੀਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੁਤਿਦਰਸਦਿਖਾ

ਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਨਾਰਦ ਨੇ ਜੁਗਾਤਿ ਬਤਾਈ॥ ਸੁ
ਨਿਤੇ ਭੀ ਮਨ ਨਿਸਚੈ ਆਈ॥ ਜੇਈ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤ
ਤੇਈ॥ ਭਾਵੈ ਗੁਫਾ ਭਾਵੈ ਬਨਿ ਹੋਈ॥ ਨਿਤਿ ਉਪਾਧਿ
ਸਥਾ ਨਿਬੀਚਾਰੋ॥ ਤਤਾ ਜਾਇ ਸਥਾ ਨਿਕੋਧਾਰੋ॥ ਜੇ
ਆਸ ਲਿਤਿ ਸੋਕੇ ਸੁਹਾਈ॥ ਰਿਸਤਿ ਬੈਠਿ ਚਿਤਿ ਨ
ਹਿਡਲਈ॥ ਸਭਾਇ ਦੀਕਾ ਸੰਜਮ ਕਰੈ॥ ਮਨਿ ਚੰ
ਚਲਿ ਹੋਇ ਨਇਤ ਉਤਛਿਰੈ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਬ
ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੰਜਮ ਕਰਹੈ ਤਿਹ ਦੇਧਰੋ ਧਿਆਨਿ॥ ਪੁ
ਨਿ ਮਨਿ ਕੋਚੈ ਚਲਿ ਨਾਕਰੈ ਦੇਇ ਨ ਕਤ ਭੁੰਜਾਇ॥ ੧॥
ਚੋਪਈ॥ ਜਉ ਮਨਿ ਚੰਚਲਿ ਹੋਇ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਤਉ
ਚਿਤਿ ਚੇਤਨਿ ਛੋਰ ਲਿਆਵੈ॥ ਜਬ ਚਹੀਨਿ ਕਮਲ ਮ

ਕਰੰਦਰਸਪਾਗੋ॥ਮਨਿਧਨਿਮਾਖੀ॥ਜਿਉਤਾਤਿਨਤਿਅੰ
ਗੋ॥ਜੀਘਦੇਉਕਦਲੀਕੋਥੀਰੁ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਵਤੁ
ਲਾਲਿਤਿਭੰਗਾ॥ਸਥਲਮਯਾਅਨੁਪਾਬਿਗਯੋ॥ਤਿਸ
ਉਪਮਾਕੋਕੋਉਨਛਾਯੋ॥੧੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੀਨਿਨਾਭਿਉ
ਚਰਉਰਚਾਰਿਭੁਜਾਤਰਿਮੁਖਅਤਿਸੁਯਾਇ॥ਤਾਕੇਸ
ਮਸਰਨਾਤਿਕੋਕਿਸਉਪਮਾਦੇਇਬਤਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ
ਕਨਕਕੁੰਡਲਿਬਨਿਮਾਲਿਸੁਯਾਇ॥ਬਿਤਸਤਅ
ਧਰਨੈਨਨਿਰਖਾਈ॥ਸਿਖਚਕ੍ਰਗਦਪਦਮਾਬਿਗਯੋ॥
ਚਾਰੋਕਰਆਇਧਸੇਛਾਯੋ॥ਮੋਰਮੁਕੁਟਚੰਦਕਰਾਸ॥
ਮਾਨੋਕੋਟਸੁਰਪਰਕਾਸਾ॥ਲਿਖਸਿਖਲਉਇਤਿਬਨ

ਬਨਤ

੨੬੦
 ਏਦੀਕੇਸੰਜਮਕੀਆ॥ਜਿਉਕੁਰਮਅੰਗਸੀਕੇਚਨਿ
 ਥੀਆ॥੧੯॥ਦੋਤਗਾਅਰਧਬਾਮਧਰਧਰਨਪ
 ਰਦਤਨਕੁਖਤਰਕੀਨ॥ਹਰਿਮੂਰਤਕੋਹੀਏਮਤਿਐ
 ਧੀਆਨਧਰਿਉਪਰਬੀਨ॥੧॥ਚੌਪਈਗਰਸਨਾ੦
 ਪਜੋਪੈਸੋਗਾਈਯੋਡਲਤਿਰਸਨਾਨਹੀਰੇਇਦਿਖਾਈ
 ਮੂਰਤਿਰਦੇਮਤਿਹਰਿਗਾਈ॥ਜਿਉਚਿਤਿਪਖਾਨਿ
 ਕੋਨਾਤਿਡੁਲਾਈ॥ਮਨਿਮੇਰਜਿਉਇਸਿਥਿਗਥਿਰ
 ਊ॥ਅਦਭੁਤਜੋਗਧੂਪਨੇਕਰਿਉ॥ਅਚਲਿਸਰੀ
 ਰਸੋਤਾਕੋਭਇਉ॥ਮਨਿਮਨਿਸਾਹੀਆਮਿਲਗਿਇ
 ਊ॥ਬਾਲਅਵਸਥਾਇਤਿਮਤਿਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਤਾਕੇ ਰਏ ਸਹਾਈ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਬਾਲਜੁਆਨੀਆ
ਰਿਬਿਰਧਕਤਾਜਉਹਰਿਉਇਸਤਾਇ॥ ਪੂਰਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਬੀਚਾਰਕੈਆਪਨਲੇਇਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬ
ਤਤਿਕਾਲਾਇਉਤਪਕੇਧਾਗਾ॥ ਕੀਪੀਧਰਨਿਪੂਤ
ਤਪਗਾਗਾ॥ ਜਥੈਅੰਗੁਸਟਿਦਛਨਿਪਗੋਰਾਪਿਉ॥
ਲੀਉਉਠਾਈਪਗਬਾਮਸਿਕੋਚਿਉ॥ ਤਪਕੇਭਾਰਤੇ
ਭੂਬਤਉਕਲਾਨੀ॥ ਉਛਲਮਹੇਦਪਉਮਗਿਉਪਾ
ਨੀ॥ ਸਭਦੇਦੀਦੇਦਕੰਨਰਿਗੀਧਰਬਾ॥ ਅਤਭੈਭੀਤਿ
ਭਏਤਿਤਿਰਬਾ॥ ਸਭਾਮਿਲਕਰਿਸੁਰਪਤਿਪਤਿ
ਆਏ॥ ਇੰਦ੍ਰਪਤਿਲੇਹੀਬਤੁਦੁਖਪਾਏ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਗਾ॥

ਸਭਨੇ ਮਿਲਿ ਮਸਲਤਿ ਕਰੀ ਕਰੀ ਏਕ ਛੁੱਝ ਪਾਇ ॥ ੨੮੯ ॥
 ਤੇਤ ਪਸਿਆ ਧੂਹ ਕੀਟ ਲਵਾਤੀ ਛਿਨਿ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮਾਈ ਦੇਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਧੂਹ ਪਾ
 ਸ ਸੇਵੀਏ ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਤਿ ਸੁਨੀਤ ਕੇਹੁ ਪਬਲਾਇਉ ॥
 ਧੂਹ ਕੇ ਅਗੁਭਾਗ ਸੁਲਾਇਉ ॥ ਰਦ ਨਿਕੀਉ ਅਤਿ ਬ
 ਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਛੁੱਝ ਤੁਈ ਤੋਗਨੀ ॥ ਤੁਮ ਤਨ
 ਦਰ ਬਲ ਦੇਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤੇਤਿ ਬਿਨਾ ਅਬਧੀ ਮਰ
 ਜਾਵੈ ॥ ਧੀਆਨ ਤਿਛ ਛੱਡ ਚਲ ਪਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ
 ਮਹਾਗੁਣ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੨੯੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧੂਹ ਤੁਲਾ ਸੋਆਖਿ
 ਮੈ ਜੋ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੇਵਾ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਛੱਡ ਕੈ ਕਿਨਿ ਤੁ

ਵੇਬਤਾਇਓਭੇਵਾ॥੧॥ਚਪਈ॥ਤਬਮਾਤਾਇਤਿਬਚਨਿ
 ਓਚਾਗੇ॥ਕੇਊਦੈਤਿਬਨਿਮਤਿਆਇਤੁਵੇਸਿਘਾਗੇ॥ਬਸ
 ਮਤਿਬਤੁਤਦੈਓਤਤਾਆਏ॥ਬਿਕਰਾਣਹੁਪਤਿਨਿਲੀ
 ਏਬਲਾਏ॥ਬਡੇਬਡੇਦੰਤਭਇਆਨਕਿਦਵੈ॥ਕਈਨਿ
 ਆਯੋਤਿਨਤਿਨਿਹਾਰੈ॥ਸਭਨਿਕਰਨਮਤਿਸਸਤ੍ਰਧਾਗੇ॥
 ਮਾਰਮਰਿਕਰਿਸਭੈਪੁਕਾਰੈ॥ਦਓਰੇਤਿਫਿਰਤਿਨਿਕਾਇ
 ਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬਤੁਊਚੇਵਤਸਬਦਿਕਹਾਤੀ॥੨੩॥ਦਯੋ
 ਧੁਯੋਨੈਦੈਵੁਮਤਿਲਈਸਾਧਸੰਗਿਤੇਮਾਗਿ॥ਵਤੁ
 ਅਚਲਚਲਾਈਨਾਚਲੈਡਰੈਨਸਿਪਰਿਸੰਗਿ॥੧੪॥
 ਸਭੈਦੈਤਿਤਿਕਰਿਪਠਿਹਾਰੈ॥ਧੁਯੋਨੈਕਨੈਨਿਓਘ॥

ਗੇ॥ ਸਭਉ ਠੰਗਏ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਕੇ ਪਾਸਿ॥ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਮਨ ੨੫੩
ਬਾਢਿ ਭਿੜਾਸਿ॥ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦ ਮਾਤਿ ਰਿਜ ਲਸਾਈ॥
ਤਹ ਜਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਾਈ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਦੀਏ ਭੋਗ
ਭੁਗਾਈ॥ ਸਭੈ ਧੂਹ ਅਬ ਲੇਤ ਢਿਨਾਈ॥ ਦੁਕਾਤ ਪ
ਤੁਮਟੇਰੇ ਨਾਥਾ॥ ਹਮ ਸਭ ਨਿਕੋ ਕਰੇ ਸਨਾਥਾ॥ ਪੁ
ਦੇਹਗਾ॥ ਜੇਉ ਗਢਿਆ ਬਲ ਤੇ ਕਰੀਵਾ ਮਨਿ ਬਪਕੇ
ਧਾਗਿ॥ ਤਿਵਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੀ ਐ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਲਿਅ
ਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਿਦਿ ਪੁ
ਨਿਓ ਪਜਾਨਾ॥ ਦੇਵਤੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਆਖ ਖਾਨਾ॥ ਧੂਹ
ਭਗਤ ਹੋ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਲੋਕ ਨਿਕੀ ਮਨਿ ਧਰੈ ਨ ਆਸਾ॥

ਲਗਾਈ। ਮੋਢਿ।

ਮੁਢਿ ਚਰਨ ਨਸਾਧਿਆ ਨਿੱਘਰਿ ਉੱਚਾ ਤਿਨ ਕਾਈ। ਤੁ
ਮ ਸਭ ਜਾਵੁ ਕਛ ਚਿਤ ਨ ਲਿਆਵੁ। ਆਪੋ ਆਪ ਲੀ
ਸਭ ਟਹਿਲਿ ਕੁਮਾਵੁ। ਜਬ ਤਰਿ ਕੀਉ ਨਿਆਗਿ ਆਪ
ਈ। ਪਰਹਿ ਸਿਧਾਇ ਚਿਤ ਗਵਾਈ। ੨੫। ਦੋਹਰਾ।
ਜੇਉ ਪੁਰਖ ਤਰਿ ਕੋਭ ਜੈ ਕੋਈ ਆਸ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ। ਤਿ
ਸ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਹਰਖ ਅਸੀਸਾ ਦੇਇ। ੧। ਚੌਪਈ।
ਜਬ ਪੂਰਨੇ ਪਰਮਤ ਪਕੀਨਾ। ਤਬ ਤਰਿ ਰੀਝੈ ਦਰਸ
ਨ ਦੀਨਾ। ਆਖੋ ਖੋਲ੍ਹਿ ਪੂਰਨ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ
ਮੁਹਿ ਤਿਰਦੇ ਸੋਨੈ ਨਤੁ ਪੋਖਿਆ। ਚਰਨਿ ਕਮਲਿ ਸੋਸੀ
ਸਲਗਾਇਆ। ਪਰਸਤਿ ਚਰਨਿ ਅਨੁਭਵੈ ਏਆਇ

ਅਯਾਤਰਿ ਮੁਸਕਾਇ ਇਕ ਬਚਨਿ ਓਚਾਗਾ ਬਰਿ ਮਾਯੇ
ਜੋ ਤੁਮ ਮਨਿ ਧਾਰਾ ਜੋਇ ਢੁਆਤੁ ਮਰੇ ਮਨਿ ਹੋਈ ਆਲੇ
ਤਮਾਗ ਦੇ ਵੁਡੁ ਤਮ ਸੇਈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਹਗਾ ਧੂੜ ਬਿਨੈ ਕਰੈ
ਕਰਿ ਜੋਰ ਕੈ ਇਤਿ ਮਨਿ ਬਿਛਿ ਆਰੁ ਪਾਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਆ
ਤਮ ਭਇਉ ਜੇ ਉਲੋਤਾ ਪਾਰ ਸਹੈ ਮਸ ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
ਅਬ ਮਨਿ ਤੋਇ ਤਉ ਇਛਿ ਆ ਕਰੈ ॥ ਯਹਿ ਦਰਸਨਿ ਮ
ਨਿ ਸਾਧਰੈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕਿਲ ਬਿਖਸ ਕਲਿ ਤਿਗਨੀ ॥ ਬਿ
ਨਿਉ ਸਭ ਤਿ ਸਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਉਸਤ
ਤਿ ਕੋਰਾ ਜਪਤੁ ਮਨਾਮ ਸਰਨਿ ਤੁਮ ਪਰੈ ॥ ਕੋਈ ਕਾਮਨਾ
ਆਤਿ ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਨਿ ਜੋਤਿ ਇਤਿ ਨੈਨ ਨਿਹੈ ॥ ਯਹਿ

ਬੇਲੇਕਛੁਉਸਤਤਿਕੋਗਾਸਿਸਜਪਤੇਭਵਸਾਗਰਤੋਗਾ॥
 ੨੭॥ ਦੇਤਗਾਧੂਤਇਸਤੋਤਰਕੋਪਕੈਅਨਭੈਰਇਉਪੁ
 ਕਾਸਿਅਜਿਸਪੜਸੁਲਿਪੁਲੀਸੁਖਪਾਵਤੀਪਰਮਾਨੰ
 ਦਾਬਿਲਾਸਿਐਪਾਈ॥ਉਅੰਨਮੋਭਗਵਤੇਵਾਸਦੇਵਾਇ॥
 ਨਮੋਨਮੋਪ੍ਰਭਕਿਲਗਾਇ॥ਨਮੋਨਮੋਸਰਬਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸੀ॥
 ਨਮੋਨਮੋਸਭਘਟਿਕੇਬਾਸੀ॥ਨਮੋਨਮੋਦੀਨਾਨਾਥ
 ਗੁਸਾਈ॥ਤੀਨਿਭਵਨਿਤੁਮਰੀਪਰਛੁਈ॥ਨਮੋਨਮੋ
 ਦੇਵਨਿਕੇਦੇਵਾ॥ਨਮੋਨਮੋਅਲਾਖਅਭੇਦਾ॥ਨਮੋਨਮੋ
 ਤਰਿਚਤੁਰਸਰੂਪੀ॥ਨਮੋਨਮੋਪਰਮਾਤਮਗੁਪੀ॥੨੮
 ਦੇਤਗਾ॥ਨਮੋਨਮੋਪਰਮਾਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰਦੇਵਾ॥

ਮ

ਤੁਝਾ ਬਿਨਿ ਦੂਜਾ ਨਾ ਤਿਕੋ ਮੇਥਾ ਆਸਰੁ ਅਤੰ ਮੇਵਾ ॥
੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਕਹਤਿ ਕਹਾ ਵਲਿਆ ਤੀ ॥ ਤੂੰ
ਆਕੈ ਤੁਝ ਲੇਖ ਜੇ ਨਾ ਤੀ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਸਭਿ ਘਟਿ ਭੋਗ
ਤਿਭੋਗ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਸਭ ਕੁਛ ਭੋਯੋ ਆਰਿ ਤੇਗ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਅ
ਵਤਾਰੀ ਗਵਿ ਆਕਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਰਗੁਨਿ
ਅਬਕਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਭਿਤ ਪਾਤਿ ਪਰਲੈ ਕਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕ
ਦੂਜਾ ਨੀ ਧਰੇ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਗਯੋ ॥ ਤੂੰ
ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ਛਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਤਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਸਭਿ ਕੁ
ਛੁ ਬਨਿ ਰਹਾ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨਿ ਧਾਰਿ ॥ ਲੀਲਾ ਅਗ
ਮਾ ਅਪਾਰਿ ਤੁਮ ਕੋ ਇਨ ਸਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ ॥

੨੫

੨੫

ਤੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਦੇ ਵਨਿ ਕੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਕਰੈ ਤੁਮਾਰੀ
 ਸੇਵਾ ॥ ਤੂੰ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਾਟਿ ਬਨਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ
 ਥਲਿ ਮਧੀ ਆਲਿ ਬਨਿ ਉਪ ਬਨਾ ॥ ਤੂੰ ਚੰਦ ਸੂਰ
 ਤੇ ਇਜੋ ਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭ ਘਾਟਿ ਤੀਰ
 ਸੈ ॥ ਤੂੰ ਤੀਰੈ ਦੇਖੁ ਖਾਈ ॥ ਸਭ ਕੁਛੁ ਤੂੰ ਤੀਰ
 ਲੈ ਆਈ ॥ ਤੂੰ ਤੀਰ ਪੰਚਤਤਿ ਬਨਿ ਆਇਉ ॥ ਠਉਰ
 ਠਉਰ ਤੂੰ ਤੀਰ ਛਬ ਛਾਇਉ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ
 ਗੁਨਿ ਸਕਲਿ ਜੇਦੀ ਸੈ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ॥ ਏਕ ਤੂੰ ਤੀਰ
 ਸਾਵਤੀ ਨਿਰਮਲਿ ਜੋਤਿ ਕਰੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੂੰ
 ਤੀਰਿ ਸਾਨਿ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਤੀਰ ॥ ਤੂੰ ਤੀਰਿ ਬਿਸ ਬਿਸ

ਕਰਮਾਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਧਰਮਨਾਮਕਾਸਭੀਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਸੁੰ
 ਨਿਪ੍ਰਕਾਸਭੀਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਨਾਰਪਰਖਭੀਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀ ੨੫
 ਤੇਗਜੇਗਤਾਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਨਿਰੰਕਾਰੀਆਕਾਰੀਭੀਤੁੰਧੀ
 ਤੁੰਧੀਖੇਲਿਖਿਲਾਰੀਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਭੁਤਭਵਿਖਵਗਤਿਅੰ
 ਨਿਭੀਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਨਾਨਾਨੇਲਾਸਭੀਤੁੰਧੀ ੩੧ ॥ ਦਿਯਗਾਤੁੰਧੀ
 ਤੁੰਧੀਦੇਖਤਾਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਦਿਖਾਇਤੁੰਧੀਤੁੰਧੀਬ
 ਲਿਗਤਿਓਥਾਨਕਥਨਤਿਬਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜ
 ਥਉਸਤੁਤਬਤੁਪੂਤਉਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਿਤਰਿ
 ਓਰਦੇਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਨਿਤਰਿਬੋਏਪੂਤਸਿਓਥਾਤਾਇ
 ਤਿਓਸਤੋੜਤੁਮਕਹਿਓਗਿਆਤਾਜੇਕੋਈਇਸਪ
 ਕੋਪਕਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਸੋਸੁਲਓਤਸਾਤਬਛਾਵੈ ॥ ਨਿਤਅ

ਵਿਗਾਤਿਨਿਤਿਸਕਾਕਰਈ॥ ਤਿਸਕਈਕਾਮਨਾਮਾ
 ਨਹੀਧਰਈ॥ ਵਾਹੀਜਨਿਮਮੋਤਿਮਿਲੇਆਇਆਮੀਭੈ
 ਮਹਿਜਿਭੀਮੰਭੁਸਮਾਇ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਵਨਿਇ
 ਸੰਤੜਕੋਪਫੁਕੋਈਕਾਮਨਾਧਾਗਾ॥ ਏਕਜਨਮਿਲਉਸ
 ਭਲਏਪੁਨਿਪਾਵੈਤਤਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਪੁਨਿ
 ਰਿਧੂਯਕੋਕਤਿਬਤਲਾਵੈ॥ ਜਿਭੀਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਲ
 ਭਲਭਾਵੈ॥ ਗਾਯਮਾਲਿਕੋਈਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਜੇਮਾਰੈ
 ਸੇਦੇਵਉਇਤਿਬਾਰਾ॥ ਮਾਤਾਸੋਤੈਕਤਿਭੀਚਾਰੀ॥
 ਲਾਇਚਿਤਾਧਿਆਵੈਉਤਰੀਮੁਗਰੀ॥ ਜੇਪਦਵੀਕਿ
 ਨਿਭੁਨਹੀਪਾਈ॥ ਸੋਮੇਤਰਿਤੇਲੇਉਗੀਝਾਈ॥ ਸੋਮੇਰੀ
 ਝਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਸੋਤਿਤਤਿਮੇਕਛੁਭੇਦਨਭੇਦਾ॥ ੩੩॥ ਸੋਗ

ਮੈਤੁਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਾਨਿ ਤੂਨੀ ਜਾਨੈ ਤਾਨਿ ਕੋ॥ ਸੇਮੈ ਕਰੋ ਬ
 ਖਾਨਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਕੇ ਕਾਨਿ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਪੁਰ
 ਥੀ ਜਨਮ ਤੂੰ ਦਿਜ ਸੁਤਿ ਆਤੀ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਣਿ ਤੇ
 ਰੇ ਮਾਤੀ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਤੇ ਰੇ ਬਹੁ ਆਇਆ॥ ਕਰਮ ਅਰਥ
 ਪ੍ਰਯਾਮੈ ਪੈ ਖਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ ਤੇਰੇ ਅਸਨੇਤਾ॥
 ਜਿਉ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਥੋਕੈ ਮਿਗੈ ਸੇਨੇਤਾ॥ ਤਾਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਉ ਤੈ॥ ਤਿਤਿ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਨੇਤਿ ਬਾਧਿਉ ਤੈ॥ ਜੇਕੋਈ
 ਮਮ ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਜਿਵ ਕੀਵਾ ਆਇ ਮੁਤਿ ਮਾਤਿਸ
 ਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਵੇਦ ਗਾਸ ਭੈਦਾ ਸਨਾਨਾ ਸਵੀਤਿ ਤੁਛ ਫਲ
 ਕੇ ਦੇਵੈ ਦੇਤਾ॥ ਮਮ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪਾਨਿ ਮੋਮ
 ਤਿਆਇ ਮਿਲੇਤਾ॥ ੧॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਮਮ ਭਗਤਿ ਚਿਲਗਾ
 ਗੀ ਜਿਸੈ ਪਰੈ॥ ਤਹਾ ਠਹਰਾ ਸਨਾਸਤਿ ਜੇ ਜਗੈ॥ ਦਿਨ

੧੬੬

੩੭

ਦਿਨਿਭਗਤਿਬਛਤਸੇਜਾਈ॥ਤਿਤਿਮਾਗਨਤੀਬੰਧ
 ਕਕਾਈ॥ਜੇਕਰੈਕਾਮਨਾਮੇਤਿਧਿਆਵੈ॥ਸੋਪਾਇਪਦ
 ਵੀਨਿਤਿਕਾਪਾਵੈ॥ਅਨਕਜਨਮਮਤਿਸੇਈਪ੍ਰਾਨੀ॥ਪਾਵ
 ਤਿਤੈਵਤਿਪਦਨੀਰਥਾਨੀ॥ਜੇਨਿਤਿਕਾਮਭਗਤਿਕੋਥ
 ਰੈ॥ਵਹੀਜਨਮਤੈਇਮੁਕਤਿਸਿਧਾਰੈ॥੩॥ਪਾਦੋਰ
 ਕਤੈਧੂਪਦਾਗਥਿਜੇਤਫੁਤਿਨਕਾਤੁੰਯੀਜੇਕੁ॥ਜਿਨ
 ਠਿਜੇਕੁਕੋਪਾਇਆਤਿਨਨਾਵੈਸੋਮਨਜੇਕੁ॥੧॥ਚੋਪਈ
 ਧੂਪਨੇਮੁਖਤੇਕਛੂਨਮਾਗਾ॥ਪ੍ਰਥਮਮਨੇਰਥਿਠ
 ਠਿਕਾਲਾਗਾ॥ਬੈਠਾਇਬਿਬਾਲਬੈਕੁਠਪਠਾਇਆ
 ਸਭਤੇਓਚਾਸਾਲਿਬੈਠਾਇਆ॥ਜੇਤਿਸਰੂਪਵ
 ਹੁਤਹਾਥੈਰਾਜੈ॥ਮਾਤਿਤਾਤਿਦਿਗਤਕੀਛਜੈ॥

ਦਾਗਥਿ ਪਾਏ। ਜਉ ਕੁਲਿ ਮਾਤਿ ਪੂਤਉ ਪਜਾਈ।
ਦੋਉ ਜਗਮਾਤਿ ਬਡਾਈ। ਇਤਿ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੇ
ਉਸੁ ਪਾਰੈ। ਪਿਤਰ ਨਿਕੋਭ ਵਸਾਗ ਰਿਤਾਐ॥੧੫॥
ਦੋਹਰਾ ਤਰਿ ਜਪਾ ਅਪਉ ਪਾਰੀ ਐ ਪਗ ਪਿਤਰੀ
ਕਰੈਉ ਪਾਰੀ। ਸੋਸ ਪੂਤ ਕੁਲ ਦੀਪ ਕੋ ਅਵਰ ਕਪੂਤ
ਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਚੋਪਈ। ਅਤਿ ਉਤਸਾਹਿ ਅਸੁਰ
ਮਾਨਿ ਭਇਓ। ਦਲਿ ਕੋ ਜੋਰ ਸੁਰ ਪਰ ਕੋ ਗਇਓ। ਤ
ਤਾਜੁ ਪਭਾਇਓ। ਅਤਿ ਭਾਗਾ ਦੇਵਤਿ ਆਕੀਆਈ
ਹਾਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸ ਜਾਇ ਦੁਖਾਵੈ। ਤਾ ਬੋਝਾ ਬਾਇ
ਦਲਿਉ ਪਾਵੈ। ਭਾਗਿਉਂ ਇੰਦੁ ਬਤ ਦੇਵ ਕਟਾਏ। ਸੁਰ

੩੦੮

੩੦੮

ਪਰਿਨੀਕੇਭਾਂਤਿਲੁਟਾਏ॥ ਜੋਅਸੁਰਨਿਸੇਬਾ
ਦਿਕਗਤੀ॥ ਦੇਵਨਹੀਦੁਤਿਅਸੁਰਤੀਆਹੀ॥
੧੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੋਬੈਗਬਿਰੋਧਕਮਾਵਈਦੇਵ
ਨਕਹੀਏਸੋਇ॥ ਕਰਤੇਨੈਜੋਬਿਖਕਰੀਮਧੁਰ
ਕਏਕਿਆਤੇਇ॥ ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਰਨਿਕਸਪ
ਨੇਸੁਰਪੁਰਲੀਆ॥ ਅਮਲਿਦਖਾਇਅਪ
ਨਹੀਕੀਆ॥ ਪੁਨਿਉਲਟਿਉਬਰਨਿਕੂਦੇਹ
ਉਜਾਗੇ॥ ਦਸੇਦਿਸਾਅਪਨੇਕਰਧਾਗੇ॥ ਸ
ਭਦੇਵਤਿਆਨੇਕਰਮਾਤਿਆਗੇ॥ ਇਕਭਾ

॥ ५७ ॥
 ਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਵਰਿ ਆਈ ਸਦਾ ਅਮਰ ਹੈ ॥ ਸਭ ਨਿਛ
 ਕ ਪਰ ਦਛ ਲਾ ਕਰੈ ॥ ਸਤੋ ਰਿਖਿ ਦਿਗਵਾ ਕੀਛ
 ਜੈ ॥ ਕਰੈ ਪਰ ਦਛ ਨਾ ਸਤਿ ਜੀ ਬਿਗਝੈ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਨ ਕੇ ਪਭਾਓ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬਲਾਇ ॥ ਸਤਿ
 ਸਦਾ ਰਕਤਿ ਤਰਿ ਤਰੀ ਕਤਿ ਨਾ ਕਰੈ ਆਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪਰਚੀ ਪੁਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਮੀਤਿ ॥ ਆਖਿ ਮ
 ਨੈਏ ਕਾਗਰ ਕਰਿ ਸੁਲੇ ਪਾਇ ਲਾਇ ਭੁਗਤਿ ਜਿ ਮਕੀਤਿ ॥
 ੧ ॥ ੧੫ ॥ ੩੬ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਚੀ ਪ੍ਰਭ ਭੁਗਤ ਜੀ ਕੀ
 ਪੁਰਨੇਏਈ ॥ ਪਰਚੀ ਪੁਰਨਾ ਦਿ ਭੁਗਤਿ ਜੀ ਕੀ ਚਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਰਨਾ ਦਿ ਭੁਗਤਿ ਕਥਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਤੁਝੇ ਸੁਲਾਵ

ਉਧਾਰਸਰੂਪਾਸ੍ਰੀਭਗਵਤਿਮਤਿਹਿਤਿਬਿਖਿਆਨਿਅਰ
ਬਸਨਿਪੁਰਾਨਿਮਤਿਏਪਰਧਾਨਿ॥ਜਿਉਸੁਨਿਉਤਿਉਭਾਖਾ
ਭਾਖਿਉ॥ਭਾਉਅਗਥਿਵੈਸਾਹਿਗਥਿਉ॥ਤੁਮਤਿਸੁਲਾਵੈ
ਤਿਤਿਚਿਤਿਲਾਈ॥ਤੁਮਸੁਲੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਿ
ਤਿਸੁਨੀਐਮਨਿਪ੍ਰੇਮਬਢਵੈ॥ਭਾਵਭਗਤਿਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਾਵੈ॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਕੀਬਾਰਤਾਸੁਣ
ਐਮਨਿਚਿਤਿਲਾਇ॥ਸੈਸਕਾਰਿਜਿਉਗਿਆਨਿਕਾਇ
ਨਿਦਿਨੈਬਢਤਾਜਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਇਯੋਬਿਯੋਬੈਕੋ
ਰੋਹਾ॥ਠਾਕਰਪ੍ਰਭਕੇਪਉਗੁਆਕਹੈ॥ਜੇਕੋਸਾਧਤਹਾਚਲਿ
ਆਵੈ॥ਕਰਿਅਰਦਾਸਲੇਭੀਤਰਜਾਵੈ॥ਇਕਾਦਿਨਿਸਨ
ਕਾਦਿਕਤਹਾਂਆਏ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕਾਭੇਖਬਲਾਏ॥ਅੰ

ਪੰਚਵਰਖ ਕੇ ਬਾਰਕਾਗਿ ਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮਹਿਤਤੁ
 ਰਲਾਇਕਾ ਠਹਿਰ ਸਨਿਕੀਤਿ ਨਿਸਰਧਾਧਾਰੀ ॥ ਨਿ ੨੯
 ਸੰਗ ਚਲੇਵਤੁ ਪਉਰ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਏਤਗਾ ਠਾਕੁਰਤ
 ਤਾਇਕੰਤ ਮਹਿਲਵੁ ਮੀਜਹਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਤਾਤੇਰ ਕੋ ਪਉ
 ਗਏ ਸਨਕਾਰਿ ਕਗਏ ਰਿਸਾਇ ॥ ਆਚੈ ਪਈ ॥ ਠਮ
 ਬਾਰਕ ਠਹਿਰਿ ਪਿਤਾ ਠਮਗੇ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਗੁਣਿ ਜਾਨਿ
 ਜੋ ਬਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋਰ ਕਨਿ ਉਚਤਿ ਨਹੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਤੇ
 ਪਰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਤਿ ਅਸੁਰ ਬੁਧਤੁ ਮਨੋ ਜੋਧ
 ਗੀ ॥ ਤਾਤੇ ਅਸੁਰਤੁ ਮੋਤੁ ਮਨਾਰੀ ॥ ਤੇ ਸੁਨਿ ਸਾਪ
 ਆਧਿਕਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸੇਬਿਰਤੀ ਤਿ ਜਲਾਇ ॥
 ਏਤਿ ਸਰਾਪਤੁ ਮਪੂਰਨਿ ਆਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਟੇਜ

ਮਠਾਸਾ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਡਿਆਨਿਕੋਰੋਕੋਪਸਮਾਇਤਗਨਿ
 ਦਇਆਨਲਾਇ॥ਬੁਭੇਖਜੇਦਖਕੋਰੋਇਤਰਨਕੋਰੁ
 ਰਵਖਦਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਤਬੈਇਜੈਬਿਜੈਨੈਬਿਨ
 ਤੀਕਰੀ॥ਤਮਕੈਸੇਪੁਨਿਪਾਵਹਿਯੀ॥ਹਰਿਪਰਮਦ
 ਇਆਕਰਿਆਖਸੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਕੋਪਾਵਨਿਸੁਲੁ
 ਭਬਤਾਇਆ॥ਸਾਤਿਜਨਮਲਓਜੋਮੁਤਿਧਿਆਵੈ॥
 ਅਨੰਨਿਭਗਤਿਕਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਜੀਵਨਿਸੁਕਤਿ
 ਪਦਵੀਕੋਪਾਵੈ॥ਦੇਹਿਤਜੋਮੁਤਿਆਨਿਸਿਲਾਵੈ॥
 ਤਿਸਕੋਭਲਕੁਰਿਯਗਸੁਖਪਾਵੈ॥ਤੀਨਿਲੋਕਕੋਰਾਸ
 ਸੁਨਿਆਪਾਵੈ॥ਸੋਜੋਸੋਕੋਧਿਆਵਈਅਨੰਨਿਭਗ
 ਦੋਹਰਾ॥

ਤਿਰਿਦਿਧਾਰਿ॥ ਸਾਤਿਜਨਮਮਤਿਸੋਮਿਲੈਪਰਮਾਤ
ਮਤਤਿਥੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਜੇਕੋਈਮੋਸੋਬੈਰਕ
ਮਾਵੈ॥ ਬੁਝੈਰਿਦਿਰੋਧਾਰਿਦਿਅੰਤਰਿਲਿਆਵੈ॥ ਮੇਲੈ
ਅਵਤਾਰਿਤਿਸਕੋਪਰਯੋਗ॥ ਧਾਰਿਤੀਨਿਜਨਮਸੋਭਿਤ
ਰੈਪਾਰੋ॥ ਸਾਜੁਜੁਮੁਕਤਿਸੋਪ੍ਰਾਨੀਪਾਵੈ॥ ਜੋਮੋਸੋਕੋ
ਈਬੈਰਕਮਾਵੈ॥ ਸੋਅਪਨੇਆਪਕਾਕਰੈਉਧਾਰਿ॥
ਤੈਸਦੁਸਟਬਖਾਨਿਜਗਕਰੈਉਚਾਰਿ॥ ਮੋਤਿਮਿਲਦਿ
ਮਤਿਨਾਤੀਸਿਸਾ॥ ਧਾਰਿਅਵਤਾਰਮੇਕਰਹੂੰਤਿਸਾ॥ ਪ
ਦੁਗਾ॥ ਜੇਕੋਈਮੁਝੇਧਿਆਵਈ॥ ਤਿਸਭਲਿਜਗਮੁਕ
ਤਾਤੇਇ॥ ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਮਾਵਤੇਦੁਸਟਿਬਖਾਨੈਸੋਇ॥ ੧

ਚੋਪਈ॥ਤਬਇਯੋਥਿਯੋਨੇਬਚਨਿਉਚਾਗਾ॥ਅਨੰਨਿਕਗ
ਤਿਉਕਠਨਿਮੁਰਾਗਾ॥ਮਨਿਚੰਚਲਿਸੋਤੇਇਨਆਵੈ॥ਇ
ਦੀਪ੍ਰਬਲਿਨੋਰਕੀਜਾਵੈ॥ਕਾਮਕੋਰਧਮਹਾਬਲਿਕਾਮੀ
ਲੁਟਲੇਜਾਵਤਿਬੀਚਤਿਮਾਗੀ॥ਅਬਿਛੋਰਾਸਾਤਿਜਨਮ
ਕਾਰਈ॥ਭਮਤੇਜਾਤਿਨਸਤਿਉਸੇਈ॥ਭਲਾਬੁਗਜਗ
ਕਰੇਨਡਰੇਤੈ॥ਜਿਉਤੁਰਤਾਮਿਲੈਸੋਕਾਰਜਕਰੇਤੈ॥ਧੰਦੇਤਾ
ਭਲਾਬੁਗਜਗਕੇਕਰੇਕਾਰਜਸਰੈਨਕੋਇ॥ਤਿਸੀਚਲ
ਨਿਕੋਧਾਗੀਐਜੋਤੁਰਤਾਮਿਲਾਵਾਤੇਈ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੇ
ਇਯੋਥਿਯੋਜਗਉਤਰੇਆਈ॥ਹਰ੍ਹਖਸਤਗਨਿਕਸਪਦੇ
ਇਤਾਈ॥ਤਰਿਨਾਖਸਜਬਭੁਉਜੁਆਨਾ॥ਭੁਉਠਾਇਜ

ਏਦਧਤਿਲੁਕਾਨਾ॥ ਸਭਦੇਵੀਦੇਵਦੁਖਤਤਬਭਏ॥ ਜਾਇ
ਬੁਝਮੇਪਤਿਸਭਦੁਖਕਤੇ॥ ਤਬਬੁਤਿਮੇਹਰਿਧਰਿਓਧਿ ੩੦੦
ਆਨਾ॥ ਢਿਨਿਮਤਿਆਇਵਾਗਤਿਉਪਾਨਾ॥ ਦੇਵਤਿ
ਆਤਬਉਸਤਤਿਠਾਨੀ॥ ਤਰਿਬਦੁਗਏਨਦਿਸਟਿ
ਪੁਜਾਨੀ॥ ੭॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਤਰਿਕੁਦਮਤੇਦਧੀਮੈਪਉਉ
ਬੈਰਾਤਿਰੂਪਕੋਧਾਗਿ॥ ਤਰਨਾਕਸਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿ
ਉਸਾਪਕੋਕਰਉਉਧਾਗਿ॥ ਆਚੇਪਈ॥ ਰੂਮਦਫੁਪ
ਰਉਠਾਇਲਿਆਏ॥ ਸੋਮਤਿਮਾਮਾਨੈਸੋਆਮਸੁਰ
ਏ॥ ਜਿਉਸਿਆਮਕਪੋਲਿਪਰਖਾਲਿਬਿਰਜੈ॥ ਵਾ
ਗਤਿਦਾਫੁਪਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਬਵੀਛੁਜੈ॥ ਸੋਜਲਿਪਰਿਧਰਿ

ਦੀ ਨਿਥਿ ਛਾਏ ॥ ਸਕਲਿ ਜੀਵ ਤਹ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਹਰ
 ਨਿਕਸ ਪਕਾ ਜੇਹ ਨਾਖ ਸਕਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮਤਿ ਬਹੁ ਵਹੁ
 ਚਿਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜਬ ਭਇਓ ਜੁਆਨਿ ਪੁਨਿਆ ਪਸੰਭ
 ਲਾ ॥ ਭੁਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਤਿਸ ਭੰਗ ਮਤਿ ਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ
 ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲਿ ਪਰਬਤਿ ਜਾਇ ਕੈ ਘੋਰ ਤਪਸਿਆ ਕੀਨਿ ॥
 ਚਤੁਰਾਨਿ ਮੁਗਤਿ ਪਿਆਨਿ ਧਰਿ ਕੋ ਪਿਉ ਰਿਦ ਮਲੀਨਿ ॥
 ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁੰਦ੍ਰੇ ਵਤਿ ਆਕੇ ਚਿਤਾ ਤੇਈ ॥ ਜਾਇ ਸੁਰ
 ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਖੀਸੇਈ ॥ ਹਰਨ ਕਸ ਪਰਨਾਖ ਸਕਾਈ
 ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲਿ ਪਰਬਤਿ ਤਪਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਚਤੁਰਾਨ
 ਨਿਕੋ ਵਹੁ ਨਿਕਿ ਸੇਵੈ ॥ ਸੋਤ ਪਕਰਤ ਮਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ॥ ਜੇ

ਰਸੂਰਦਲਾਇੰਦੁਓਠਿਧਾਇਓ। ਜਤਾਧਾਮ
 ਅਸੂਰਕਾਤਤਾਕੋਆਇਓ। ਸਭਅਸਰਮਾ
 ਰਨਗਰੀਉਜਾਰੀ। ਤਤਾਤੁਪਭਇਓਅਤਿ
 ਧੀਧੂਕਾਰੀ॥੫॥ ਦੇਤਗਾ। ਤਗਨਿਕਸਪਕੀ
 ਤੀਆਕੋਲਿਅਾਇਓਅਪਨੇਧਾਮਾ। ਅਰਧ
 ਮਾਰਗਨਾਰਦਮਿਲੇਬਿਲਮਾਈਤਤਾਬਾਮ
 ੧॥ ਚੈਪਈ। ਤਬਸੂਰਪਤਿਕੋਬਚਨਉਚਾਰਾ
 ਭਲਾਭਇਓਗਾਉਅਸੂਰਕਾਮਾਰਾ। ਕਤਾਪ
 ਰੋਜਨਿਯਾਤਿਤੀਆਸੇਭਾਈ। ਸੇਤਮਕੋਤਮੁ
 ਦੇਤਬਤਾਈ। ਏਦ੍ਰਕਰੇਯਹਿਗਰਭਕੋਧਾਰੇ॥

ਗਰਭੁਛੇਦਕਰਿਤਾਕੇਮਾਰੈ॥ ਨੀਤਿਸਾਸਤ੍ਰੇਮੇ
ਥਿਤਿਤਿਇਤਿਕਾਰਨਗਰਭੁਛੇਦਸਤ੍ਰਨਿਸਿ
ਘਾਰਨਿ॥ ਕਤੇਨਾਰਦਯਾਗਰਭੁਕੇਸਾਤੀ॥ ਥਿ
ਸਨਿਭਗਤਿਪਰਿਪੂਰਨਿਆਤੀ॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਅੰਸੋਕੇਸਮਥਿਭਰਿਭੁਗਤਿਓਰਜੇਤਾਕਈ॥
ਤਿਨਿਕੀਕਥਾਅਕਥਰਵਿਕੇਤਿਮਰਿਕਹੁਕਿ
ਆਕਰੈ॥ ੧॥ ਚੰਪਈ॥ ਪਤਿਲਾਦਭੁਗਤਿਤ
ਤੇਉਪਜਾਈ॥ ਸਭਦੇਵਨਿਕੇਤੋਇਸਠਾਈ॥ ਰਿ
ਖਿਤਿਰੀਆਕੇਲੇਪਰਿਆਇਆ॥ ਸੁਰਪ
ਤਿਅਪਨੇਘਗਤਿਸਿਧਾਇਆ॥ ਪਤਿਲਾਦ

३०३
 ਭਗਤਿ ਕੋ ਗਰਭੈ ਮਾਤਿ ॥ ਗਿਰਿ ਨਾਹ ਦਿਤ ਤਾਗਿ
 ਮਾਨਿ ਸੁਨਾਇ ਤਿਥਾ ਲਕੋ ਜੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥
 ਤੀਨ ਭਵਨ ਕੋ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੀ ॥ ਸਭ ਪਦ ਪੂਰਨ
 ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ॥ ਧਾਰਨੁ ਪਰਵਰਤਿ ਉਅਰੁ ਪੀ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਹ ਗਾਨਿ ਰੰਗਾਰਿ ਮਾਕਾਰਿ ॥ ਆਪਨਿ ਰਗੁਨਿ ਸੁ
 ਰਗੁਨਿ ਏਕਾਇਕਾ ਏਕ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਲੋਗ ਤਿਗਾਥੇ
 ਏਕ ਦੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਨਾਰਦ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਗੁਣਿ
 ਖੀ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਤਿ ਮੈ ਸੁਲਾਵੈ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋਪਤਿ ਲਾ
 ਦਿਤਿ ਰਦੇ ਲੇਖ ਹੈ ॥ ਤਿਰੀਆ ਕੋ ਵਹੁਅ ਸੁਰਨ ਕਰੈ ॥
 ਸਰੂਪ ਧਾਰਿ ਕਰਿ ਬਚਿ ਨ ਸਿਉ ਆਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲਿ

ਠਉਰਪਤਾਬਿਬਜਲਾਵੈ॥ਤਿਰੀਆਈਹਾਂਸਰਸੁ
ਖਕਰੈ॥ਪਰਿਅਬਿਓਗਮਨਿਅੰਤਰਿਧਰੈ॥ਧਰਨਿਕ
ਸਪਘੋਰਤਪਸਿਅਕੀਨੀ॥ਦੇਖਦੇਹੰਮਾਟੀਕ
ਰੇਦੀਨੀ॥੧੨॥ਦੇਹਗਾ॥ਬਹੁਤਾਦੇਵਸਲਉਤਪ
ਕਉਅਤਿਨਿਸਮਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਬਹੁਮਾਤ
ਬੈਪੁਸੀਨਿਭਾਇਓਚਲਿਆਇਉਤਿਤੰਠਾਇ॥
੧॥ਚਪਈ॥ਜਲਿਸੋਛਿਰਕਉਠਾਇਬੈਠਾਇਆ॥
ਤੋਇਪੁਸੀਨਿਤਬਬਚਨਿਸੁਲਾਇਆ॥ਤੋਹਮਰੀ
ਬਹੁਸੇਵਾਕਰੀ॥ਜੇਮਾਗੇਸੇਵਉਇਤਿਪਰੀ॥
ਯਾਬਿਜੇਰਿਤਿਨਿਕਤਿਉਥਾਲਾ॥ਜੇਹਮਪਰਿਤੁਮ

ਭਏਦਿਆਲਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਤ੍ਰੈ ਦਿਤੀ ਜੈ॥
 ਜਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਧ ਨ ਢੀਜੈ॥ ਨਾ ਤਿ ਕੋਈ ਤਿ ਸਸ ३੩
 ਤੁੰ ਲਾਗੈ॥ ਮੁਸਾਟਿ ਪਖਾਲ ਮਾਰ ਨਤੀ ਸਾਕੈ॥
 ੧੩॥ ਦੇਯਾ ਨਿਸਥਾ ਸਰਪਰਿ ਪਰਪਰਿ ਬਾਤਿ
 ਗਿ ਮੇਤ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਤਿ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਮਾਨੁ ਖਤੇ ਨ
 ਮਰੇ ਇਤਿ ਵਰਦੀ ਜੈ ਮੇਤਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੇਲੇ
 ਕੀ ਕਾਹੇ ਇਇ ਕਛੁ ਤਰਾਜਾ॥ ਸਰੁ ਬਿਧ ਬਨੈ ਤ
 ਮਾਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਭਰ ਨ ਕਸ ਪਬਰ ਮਾਗਿ ਉਜੈਈ॥
 ਬੁਝ ਮੇਨੇ ਬਰਦੀ ਨਾ ਸੇਈ॥ ਲੇਬਰਿ ਅਸੁਰ ਅਪ
 ਨੇ ਪਰਿਆਇਆ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰਿ ਤਥਾ ਆਨਿ

ਬਸਾਇਆ ਨਾਰਦੀਆ ਆਇਤਿ ਤਿਦੀਨੀ
 ਰੀਥਿ ਪਰਿਅਸੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀਹਾ ਅਸੁਰਸਮੁ
 ਤਿਏ ਕਠਾਭਇਆ ਸੋਮੇ ਪਾਤਿਕ ਛੁਜਾਤਿਨਕ
 ਤਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਤਗਾ ਜਿਵੇ ਮੇਘ ਬਤੁ ਜੁਗਿਆ
 ਵਧੀਯਾ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਤਧਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਦਲਾ ਅਸੁ
 ਰਨਿਕੋ ਜੁਰਿਉ ਅਨੀਤਿ ਕੀਉ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਸਘਰਿ ਪੁਤਜਨਾ ਸਿਉ ਪਾਤਿਲਾ
 ਦਿ ॥ ਜਨਮਾਤਿ ਅਸੁਰਭਇਉ ਅਹਿਲਾਦਿ ॥ ਭੇ
 ਰਦਮਾ ਮੇਸਿਖ ਬਜਾਏ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਨੰਦ ਬ
 ਛਾਏ ॥ ਤੀਰੇ ਮੇਤੀ ਦਾਨਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਪੁਤਸ ਪੁਤਪ

ਗੇਇਕਸੇਵਾਲਾਗੇ॥ ਅਸੁਰਅਪੀਨਿਤੇਇਸੇਵਾ
 ਕਰੇ॥ ਅਗਿਆਬੀਚਇਉਦਉਰੇਫਿਰੇ॥ ਅਵਰ
 ਕਹਾਵੈਅਵਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਥੇਯਾਬਜਗਤਿਮਠਿਪ
 ਵੈ॥ ੧੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਸਭਕੇਦੇਵਨਿਅਸੁਰਤੈਸਾਢੀ
 ਰੂਪੀਸੋਇ॥ ਜੇਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਲੇਯਰਿਫਲਦਾਈਤੇ
 ੮੮॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੀਨੋਰੂਪਨਿਅਸੁਰਤਿ॥ ਤਾਆਇ
 ਆ॥ ਨਿਰਭੈਤੇਇਨਿਸਾਨਿਬਜਾਇਆ॥ ਫੂਲਿਉ
 ਅੰਗਨਚੀਰਸਮਾਈ॥ ਕਮਲਿਜਾਕੇਬਰਨਉਨਿਪ
 ਪਾਈ॥ ਤੇਮਜਗਤੋਦਨਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਜੇਦੁਐਤਰੁ

ਗਾਅਸੁਰਲੈਜਾਵੈ॥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮਜਤਾਸੁਨਿਪਾਵੈ॥
ਤਿਸਜਨਿਮਾਰੈਧੂਗਮਿਲਾਵੈ॥ ਬੈਗਵਿਰੋਧਤਿਨਿ
ਤਰਿਸੇਬਾਧਾ॥ ਅਜਚੀਕੋਬਗਿਲੇਭਇਓਅੰਧਾ॥
੧੨॥ ਦੇਤਗਾ॥ ਅਜਾਚੀਕੋਬਗਲਿਆਇਉਸੁਪਬੁ
ਧਰੀਨਕਾਇ॥ ਮਾਇਆਮਦਸੇਗਚਿਰਤਿਉਸ
ਤਿਸੇਵੈਰਿਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਸਭਦੇਵਤਿਉਨੇ
ਬਤਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਚੇਇਇਕਤ੍ਰਾਇਕਮੰਤ੍ਰਪਕਾਇ
ਆ॥ ਪਰਬਲਿਆਸੁਰਮਤਬਲਦਾਨਾ॥ ਵਰਬ੍ਰਹਮੇਤੇ
ਲੋਗਰਬਾਨਾ॥ ਤਾਸੇਜੁਪਕਰਸਕੈਨਕੋਈ॥ ਕਰੈਕਰ

ਕਠਨਿਬਭੁਤੇਈ। ਜਾਇਬ੍ਰਹਮੇਸ਼ਾਥਿਨਤੀਕੀਨੀ। ਤੁਮਰੇ
ਬਰਤਮਭਏਆਪੀਨੀ। ਜੋਰਸਕਲਿਸੁਰਸਿਵਪਤਿਗ
ਏ। ਸਿਵਭੀਤਹਤਠਾਢੇਰਏ। ੧੫। ਜੋਦਗਾ। ਸਭਮਿ
ਲਿਤਰਿਪਤਿਆਇਕੈ। ਬਿਨਉਕਰੈ। ਬਿਲਲਾਇ। ਅਸੁਰ
ਤੇਮੇਦੁਖਦੇਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਸਯਾਇ। ੧੬। ਜੋਪਈ।
ਤਬਸਬਦਅਨਾਹਿਦਪੁਨਿਉਪਜਾਨੀ। ਦੇਵਤਿਆਪ੍ਰ
ਤੀਆਖਬਖਾਨੀ। ਅਸੁਰਕੋਅੰਤਿਨਿਕਟਿਚਲਿਆਏ।
ਕੋਈਕਾਲਿਮਹਿਪ੍ਰਾਨਿਤਜਾਏ। ਪ੍ਰਭਲਾਦਿਭਗਤਿਤੈਬ
ਡੋਗਿਆਨੀ। ਠਰਖਸੋਕਨਹੀਮਨਿਮੋਆਨੀ। ਨੀਰਭੈਤੇ

ਕੈਤਾ ਬਿਗਯੋ॥ ਸੁਤ ਸਨਿਬੰਧ ਕੀਉ ਤਿਤਿ ਕਾਯੋ॥ ਨਿਦਾ
ਨੀ ਅਸੁਰ ਜਾ ਬਿਤਿ ਸੈ ਦੁਖਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਅਸੁਰ ਕੇਤੁ
ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਦੇਤਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਦੁਖਾਵਈ ਤਿ
ਸਕਾਹੈ ਵੈ ਨਾਸਿ॥ ਤਾਥੇ ਹਾਥ ਸੇ ਪਾਵਈ ਦੁਤੁ ਜਗਾਹੈ ਇਉ
ਪਯਸਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤੁਮਾ ਚੌਤਾ ਮਨਿ ਕਛੁ ਨ ਪਾਰਉ॥
ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਪਰਹਿ ਸਿਧਾਰਉ॥ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਤਿ ਕਾ
ਰਨਿ ਕਰਤੈ॥ ਸਭੁ ਅਧਕਾਰਿ ਆਪਨੇ ਧਰਤੈ॥ ਦੇਵਤਿ
ਅਮਾਨਿ ਨਿਸਚੈ ਆਈ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਕੀ ਸਭੁ ਚਿਤਿ ਗਵ
ਈ॥ ਆਪ ਆਪਨੇ ਗਏ ਠਿਕਾਨੈ॥ ਤਰਿ ਕਾਰਨਾ ਤਰਿ ਤੀ

ਜਾਨੈ॥ ਤਰਿਕੀਲੀਲਾਅਪਰਿਆਪਾਗਿ॥ ਭਾਲੈਥਾਪਿ
ਉਥਪਨਿਯਾਗਿ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਗਾਲੀਲਾਪਿਮਾਰੇਲਾ ੩
ਲਿਕੀਸਮਾਈਕੋਪਤਿਜਾਇ॥ ਬਾਜੀਗਰਕੇਖੇਲਤੋਖੇ
ਲੈਅਪਨੇਭੁਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਪਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿਬ
ਲਕਬੇਚਾਗਾ॥ ਸੋਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਬਹੁਤਪਿਆਰਾ॥ ਜਬ
ਹਿਤੇਤਰੀਬੋਲੈਬਾਨੀ॥ ਤਰਿਭੁਜਾਪਿਤਾਕੋਆਖਬਖ
ਨੀ॥ ਵਹੁਹਨਕਸਪਮਨਿਮਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਪਿਆਰਿਕ
ਰੈਲੇਉਰਮਾਤਿਧਾਰੈ॥ ਜੋਤਿਤਿਚਿਤਲਾਇਤਰਿਉਸਤੁ
ਤਿਕਰੈ॥ ਸਭਉਲਾਸਮਣਅਸੁਰਮਨਿਧਰੈ॥ ਜਾਬਿਤੇ
ਈਸਿਆਨਾਤਰਿਹਰੀਉਚਾਰੈ॥ ਤਾਬਿਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਉਚੈ॥

ਲੀਛਗੈ॥੨੨॥ਦੋਤਗਾ॥ਬੈਰਬੈਰਧਕਮਾਟਦੀਲਾਗੈਦੂ
ਜੇਭਾਇ॥ਅੰਤਹਿਕਰਨਿਕਸੁਧਤਿਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਨਭਾ
ਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੁਖਪਰੋਤਿਤਿਕੋਦੋਊਪੁਤਾ॥ਸੀਰਾਮਰ
ਕਾਚੜਸਰੂਪਾ॥ਦੋਊਬੁਲਾਇਬੈਠਾ॥ਇਸਮਝਾਇਆ
ਇਤਿਮਮਪੁਤਤੋਇਆਇਆ॥ਜਿਨਿਹਮਗਭਾਈਏ
ਮਾਗਾ॥ਤਾਂਕਾਅਬਇਨਿਨਾਮਉਚਾਰਾ॥ਯਾਕੇਉਦਰਮ
ਮਭੂਤਿਦਿਖਾਤਾ॥ਅਬਫਾਰਿਉਦਰਰਕਤਿਪੀਜਾਤ
ਇਸਨਦਰਮੇਗੀਤੇਦੂਗਬਿਰਾਗੇ॥ਪਕਰਿਬਾਹਿਲੇਪਰ
ਤੋਸਿਧਾਰਤਾ॥੨੩॥ਦੋਤਗਾ॥ਬਿਸਨਿਨਾਮਜੇਏਤੋਮ
ਮਨੈਨਰਕਤਿਭਰਿਆਇ॥ਸੁਖਦਾਈਭਾਈਉਦਰੀਇ

ਸਮੇਕੋ ਨਦਰੀਆਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬਿ ਸੀਤੈ ਮਹਕੇ ਕੀ
 ਉਥ ਖਾਨਾਇ ਤਿਥਾ ਲਕਸ਼ ਬਖਸੀ ਨੈਦਾਨਾਇ ਸ
 ਲੈ ਜਾਇ ਤਮ ਬਿਦਿਆ ਦੇਤੈ ॥ ਅਨੀਤਿ ਬੁਝਾਇ ਤਮ
 ਨੀਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤੈ ॥ ਯਾਕੇ ਸਭ ਹੀ ਬਾਤ ਬੁਝੈ ॥ ਤੇਇ ਪ
 ਰਤਤ ਬਤੁ ਮਪਤਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸੇਵੇ ਇ ਬਤਾਵੈ
 ਤੁਮ ਮਨਿ ਭਾਵਤਿ ਬਾਤਿ ਸੁਲਾਵੈ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ
 ਮਨਿ ਭਾਇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਚਾਹਿ ਸਾਲਿ ਮਹਿ ਆਨ ਬੈਠਾ
 ਏ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਹ ਗਾਨੀਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਹਿ ਸ਼ੋਕ ਤਿਉ ਸਭ
 ਲਗਾ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ ਪਹਿਲਾਇ ਪੜ੍ਹਾਵੈ ਅਤਿ ਨਿਸ਼ੇਵ
 ਤਾਬਿ ਨਿਹਰਿ ਅਵਰਿ ਨਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੀਤਿ ਪਾਇ

ਗਿਆਨਿ ਕੇ ਦੀਪ ਜਗਾਈ॥ ਭੁਰਮਤਿ ਮਰਤ ਭਾਨਿਕ ਦਿਨਜ
 ਈ॥ ਭਾਓ ਭੁਗਤਿ ਭਭਿ ਕੀ ਜਤਾਓ ਈ॥ ਆਨਿ ਉਪਦੇਸਤਿ
 ਸਲਗੈ ਨ ਕੇ ਈ॥ ਚਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਰਸ ਜੋ ਰਸ ਨਾ ਪਾਗੈ॥ ਤਿ
 ਸ ਅਵਰਿ ਸ੍ਵਾਦ ਸਭ ਛੀਕੇ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਨਿ ਨੈ ਨਾਨਿ ਭਰਿ
 ਰੂਪ ਨਿਭਾਗੈ॥ ਤਿਨਿ ਅਵਰੁ ਰੂਪ ਨ ਡੀਲ ਗੈ॥ ਪਿਆਗੈ॥
 ਜਿਨਿ ਭਿਰਦੇ ਭਰਿ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸੈ॥ ਤਿਨਿ ਅਵਰਿ ਸੁਭ
 ਵਸੁ ਪਾਨਿ ਨ ਭੀ ਦਰਸੈ॥ ੨੫॥ ਚੋਭਾ॥ ਤਿਲਿ ਕੇ ਤੇਲ ਤ
 ਬਲਗ ਭਲੇ ਜ ਬਲਗਾ ਘਿਤ ਨ ਭੀ ਖਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਚਰਨਿ
 ਮਲ ਸੇਨੇ ਭਏ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਰਿ ਨ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਸੁ
 ਰ ਸੁਭਾ ਵਜੋ ਯੀਏ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਸੇਈ ਪਕਾਵੈ ਬਿਪ ਬਿਭਿਤਾ

ਗਾਪੁਨਿਪੰਡਤਪਤਿਲਾਦਿਬੁਝਾਵੈ॥ ਬਿਸਨਿਕੋਕਪਟਿ
ਕਤਿਸਮਝਾਵੈ॥ ਮੋਦਧਮਤਿਮੰਦੁਚਲਿਭਾਗਾਸੁ ३
ਕੁਤਕਰਮਕੰਠਕੋਧਾਗਾ॥ ਜੋਕੋਈਸੋਈਤਿਤਿਲੋਕਾਕੂ
ਰਮ॥ ਤੇਇਕਰਮਕੋਭੋਗਾ॥ ਦੁਪਦੁਖਦੇਇਰਤੀਕਛਲ
ਦੇ॥ ਕਪਟਿਸੋਬਾਟੇਮੋਤਿਨੀਭਏ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੋ
ਲਛਮੀਰਤਨਿਅਨੁਪਥੀਆਪਘਰਗਾਖੀਆਨੀ॥ ਸੋ
ਘਰਿਘਰਿਨਾਚਤਿਛਿਰਤਿਕਪਾਟਿਨਿਮੇਪਰਧਾਨਿ
੧॥ ਚੁਪਈ॥ ਸੀਖਾਸੁਰਮਨਿਸਰਧਾਧਾਗੀ॥ ਬੇਦਪ
ਕੁਨਿਕਾਕੀਉਓਚਾਗੀ॥ ਕਉਨਿਕਰਮਕੋਤੋਕਿਨਿਧਾਰ
ਮਤਸਰੁਪਧਰਿਤਾਕੋਮਾਗਾ॥ ਬਲਬਿਪਨਪੁਜੈਸੁਕੁ

ਤੈਕਰੈ॥ ਤਿਸਜਾਇਬਲਛਲਭਲਾਕਿਆਕਰੈ॥ ਜਿਉ
ਬਲਛਲਕਰਿਪਾਤਾਲਿਪਠਾਇਆ॥ ਤਿਨਿਤੀਅ
ਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ ਅਬਲਉਦੇਖਦਰਵਾਨੀਕ
ਰੈ॥ ਕਰਮਭੋਗਕੁਹਕਿਉਕਰਿਟਰੈ॥ ੨੧॥ ਦੋਤਰਾ॥
ਤੁਮਰੇਕੁਲਮਹਿਜੋਬਡਾਸੋਤਿਨਿਮਾਰਿਉਡਾਗਿ॥ ਤਿ
ਸਨਾਮਬਖਾਨਿਨਉਚਾਤਿਤੈਤੂੰਪਹਿਲਾਦੇਬੀਚਾਗਿ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬਪਹਿਲਾਦਿਪ੍ਰਸੰਨਿਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਸੁਨਿਭਰਿਨਾਮਗੀਏਬਹੁਰਹਿਆ॥ ਗਤਿਦੁਇਦੁਇ
ਚਰਨਿਗਤਿਉਧਰਮਾਥਾ॥ ਕਤੈਆਂਜਮੇਭਾਇਉਸਨਾਥਾ॥
ਜਬਕੀਸੁਧਮੇਨੇਥੀਪਾਈ॥ ਨਹੀਕਿਨਤ੍ਰਿਭਰਿਨਾਮਸੁਨਾ

ਈ॥ ਅਬ ਤੁਝ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਉਠੈ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਮੁ
 ਤਿਆ ਜੀਗਨਿ ਉਠੈ॥ ਕਿਸੀ ਸਿੱਧੇ ਗੁਰੇ ਕੋ ਹਰਿ ਕਠੈ॥ ਪਠਿ
 ਲਾਇ ਚਰਨਿ ਤਾ ਕੇ ਗਹਿਰੇ॥ ੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰਿ ਅਲੇਖੈ ਤਹਾ ਮਨਿ ਬੁਧ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਇ॥
 ਜੇ ਉਪਮਾ ਕਰਿ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸਉ ਸਤ ਤਿਲਵੈ ਨ ਲਾਇ॥ ੧॥
 ਚੋਪਈ॥ ਹਰਿ ਗਰਬ ਪ੍ਰਾਗੀ ਸਭ ਕੇ ਜਾਨੈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇ
 ਦ ਭੀ ਦੇਤੀ ਬਖਾਨੈ॥ ਦਧਾਇ ਸਭਾ ਸਿਆਪ ਕੇ ਜਾਨਾ॥
 ਰਤਨ ਪਾਇ ਸੋ ਬਹੁ ਗਰਬਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਫਿਰਿ ਤਿ
 ਨਿਯੀਲੀਏ॥ ਜਿਉ ਭੀ ਲੀਤਿ ਤਿਓ ਵੰਡੀਏ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇ
 ਨੇ ਭਵਨਿ ਮੋਹੈ॥ ਤਿਸ ਦੁਲਾਹੁ ਨਿਕੋ ਜਗਮਾਇ ਕੋਹੈ॥ ੩

ਤੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਛਿਗ ਰਾਖੀ ॥ ਮੰਦ ਮਤੀ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਸਾਖੀ ॥
੨੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੰਖਾ ਸੁਰਹਰ ਨਾਛ ਸਜੀ ਨੇ ਦੁਖ ਬੇਦ ਨਿਛੁੰ
ਮਠਿ ਦੀਨੀ ॥ ਪਤਤਿ ਉਧਾਰ ਨਿਬਿਰਦ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਮੁਕ
ਤੀ ਪਗਾਇ ਲਿਕੀ ਨੀ ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਤਤਿ ਕਰੇ
ਪਤਿ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਿ ਤਿਸ ਕੋ ਤੋਇ ਸਹਾਈ
ਜਬ ਬਲ ਮਨਿ ਸਾਸੁਹ ਪੁਰ ਕੋ ਪਗੀ ॥ ਏਦ੍ਰ ਬਿਰਾਰ ਗ
ਜਹ ਉਕਰੀ ॥ ਜੋ ਪਰਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਆਪਨਾ ਖੋਏ ॥ ਸੋ
ਈ ਲੁਲੈ ਜੋ ਆਪ ਕਰਿ ਬੋਏ ॥ ਚਰਨਿ ਸਿਪੀਆ ਸਿਅਸ ਅਬ
ਬਾਛੀ ॥ ਤਬ ਦੀਨਿ ਬੰਦ ਦਰਸਨਿ ਦੇਠਾ ਛੀ ॥ ਆਚਰ ਜਿ
ਤਨਾ ਮਯਗ ਪਿਆ ਵਉ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਤਿ ਆਗਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾ

ਵਉ॥੨੦॥ਦੇਹਰਾਅਚਾਰਜੀਮਨਿਬਚਕਰਮਕਰਿ
 ਭਜੀਐਸੀਭਗਵਾਨੀ॥ਸਾਕਤਿਸੰਗਨਕੀਜੀਐਜ ੩੭੭
 ਬਲਗਘਟਿਮਾਤਿਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਚੋਪਈਯਭਪਰਿ
 ਲਾਇਉਤਿਬਚਨਿਬਖਾਨੇ॥ਤਬਬਤਿਗਤੇਏਤਿਅ
 ਚਾਰਜੀਇਆਨੇ॥ਨਹੀਬਚਨਿਕਤਿਨਿਕੋਅਉਸੁਰਲ
 ਏ॥ਸਭਬਲਕਸੁਨਿਬਿਸਮੈਰਤੇ॥ਅਚਾਰਜੀਉਠਜ
 ਬਬਾਤਿਜਾਵੈ॥ਤਬਚਾਵਕੁਆਪਤਿਲਾਇਪੜਾਵੈ॥
 ਹਉਤਿਰਤਨਿਜਨਮਨਹੀਦੂਸਰਿਬਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਕੈ
 ਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਜਿਨਿਦੇਹਿਦੇਹੀਕੈਦੀਏਪ੍ਰਾਨਾਸੇਆਇ
 ਪੁਰਖਿਭਜੀਐਭਗਵਾਨਾ॥੨੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਹਰਿਭਜਜਨ

ਮਸਵਾਗੀਐਇਤਿਅਉਸੁਇਤਿਬਾਰਿ॥ਫਿਰਪਛੁਤਾਵਨਾ
 ਮੇਦੈਜਾਤਮਕਰੈਖੁਆਗਿ॥੧॥ਚੋਪਈਯਪਤਿਲਾਦਿ
 ਭਗਤਿਉਚੀਮਤਿਪਾਈਯਾਨਿਤਪਤਚਾਟਵਿਅਸਮ
 ਝਾਈ॥ਕਾਕੇਮਾਤਿਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾਅੰਤਕਾਲਕੇਈ
 ਸਾਥਨਜਾਤਾਇਤਿਜਗਤੈਕ੍ਰਮਭੀਤਪਸਾਰਾਨੈਨਿਨ
 ਦੇਖਤਿਬਿਨਸਨਿਹਾਗਾਤੁਮਦੇਖਤਉਪਜੈਬਿਨ
 ਸਾਈ॥ਸੋਭਜੀਐਜੋਬਿਸਤਨਾਤੀ॥ਬਿਨਾਸੀਸੋਜੇ
 ਕੋਤਿਤਿਲਾਵੈ॥ਉਤੁਬਿਨਸੈਉਤੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੩੨॥
 ਦੇਯਾਗਾਬਿਨਾਭਗਤਿਭਗਵਾਨੀਕੀਸਭੁਭੁਠੇਸਨਿਬੀਧਿ॥
 ਅਤਿਬਿਗੁਚੇਬਾਲਕੇਜੇਅਓਸੁਰਭਜੈਨਾਨੀਧਿ॥੧॥

ਚੋਪਈਯਾਜਨਿਜਠਰਿਅਗਨਿਦਸਮਾਸਿਰਖਾਇ
 ਆਪੁਨਿਬਾਹਿਰਿਆਲਿਜਗਤਿਦਿਖਲਾਇਆ ॥
 ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਸਹਾਈਸੋਈ॥ਤਿਸਤਜਮਵਰਿ ३੧੩
 ਨਭਜੀਐਕੋਈਯਾਮਵਰਿਸਭੇਠੈਬਿਨਸਨਿਤਾਰੇ॥
 ਭਬਿਨਤਰਿਕਵਨਿਉਤਾਰੇਪਾਰੇ॥ਈਤੀਉਤਾਰੇ॥
 ਸੀਗਸਹਾਈ॥ਸੇਤਰਿਭਜੀਐਮਨਿਚਿਤਿ
 ਲਾਈ॥ਬਿਨਿਤਰਿਨਾਮਅਉਰਬਕਬਾਦਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮਸੋਲੀਜੈਤਿਸਕਾਸ਼੍ਵਦਾ॥੩੩॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਭਬਿਨਿਯੁਗਨਾਮਬਿਕਾਰਿਸਭਮਨਿਮਹਿਲੇਤੁ
 ਬੀਚਾਰਿ॥ਤਜਬਿਕਾਰਿਹਰਿਨਾਮਭੁਜਿਭਉ॥

ਲਿਖਤ

ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਬਲ ਕਿਤਿ ਨਿਮਤਿਖ
ਗਾਸਿਆਲਾਹੁ ਤਾਨੇਤਹਾ ਕੀਉ ਬੁਝਿਆ ਨਾ ॥
ਇਤਿਗੁਰਸੰਤਿ ਜਤੁ ਮਤਿਸੁਕਾਈ ॥ ਭਾਉਗੁਰ
ਤਿਤਰਿਕੀ ਬਤਏਈ ॥ ਗਇਤਿ ਮਤਿਕੁਤਾਤਿਪ
ਈਮੀਤਾ ॥ ਇਤਿਅਮੀਰਸਕਿਸਤੇਪਤਿ ॥ ਤ
ਮੇਤੁਮਬਾਲਕਈਤਾਰੁਏ ॥ ਨਗਰਛੋਰਨਤਿ
ਕਤਤੁੰਗਏ ॥ ਹਮਐਸੇਤੋਮਹਾਅਗਿਆਨੀ ॥
ਤੁਮਕੋਸੇਤਰਿਭਗਤਿਪਛਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਚੌਪਈ
ਜਿਉਤੁਮਗਿਆਨਿਪ੍ਰਕਾਸਿਆਸਭੁਤੀਦੇਤਿ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਿਨਿਜਗਤੀਹਰਿਧਿਆਇਆ

ਸੋਭੀਭਾਖਸੁਲਾਇ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜਬਬਾਲਕਿ
ਆਮਨਿਸਰਧਾਧਾਗੀ॥ਤਬਕਤਿਪਤਿਲਾਇਬਿ॥੩੭੩
ਰਤੀਤਥਿ॥ਗੀ॥ਇੰਦੁਆਇਮਮਮਾਤਲੇਗਾਇ
ਉ॥ਪੁਨਿਕਰਿਸਤਾਇਰਿਖਿਗਿਆਨਿਮੁਤਿਦ
ਏਉ॥ਸੋਸਭਏਕਏਕਕਰਿਭਾਖਾ॥ਹਰਿਧਿਅ
ਵਨਿਕਾਜਤਨਿਪੁਨਿਆਖਾ॥ਗਾਮਨਾਮਗੁਪਤ
ਉਚਗੀਐ॥ਜੇਕਹੇਅਚਾਰਜਸੋਭੀਪਵੀਐ॥
ਖੇਲਨਿਪੜਨਿਬਿਉਤਾਰੇਮਾਤੀ॥ਤਰਿਤਿਰਦੇ
ਤੇਬਿਸਰੈਨਾਤੀ॥੩੫॥ਦੋਤਗਾਚਰਨਕਮਾਸਿਤ

ਰਿਦੇਵਕੇਗਾਖੋਤਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ ਚਾਰਿਪਦਭਾਖਿ
ਅਸਦਿਸਿਧਚਰਨਿਆਇਲਪਦਾਹਿ॥੧੨੫
ਈ॥ ਜਬਤੀਆਇਆਚਾਰਜਿਪਰਿਬਰੇ॥ ਤਿ
ਸਕੇਭੈਸਰਬਾਲਕਪਰੇ॥ ਜਬਦੁਭੀਠਿਕਤੁਕੇ
ਜਾਵੇ॥ ਤਬਸਭਮਿਲਿਕਰਹਰਿਤਗਿਧਿਆਵੇ॥
ਇਕਦਿਨਿਚਟਸਾਲਿਅਚਾਰਜਿਆਇਆ॥ ਸ
ਭੈਬ੍ਰਿਤੰਤਿਅਚਾਰਜਿਪਾਇਆ॥ ਕੀਉਕ੍ਰਿਪਦ
ਤਿਅਤਿਜਿਉਐਠੇ॥ ਮਾਰਿਬਾਲਕਨਿਆਸਨ
ਥੈਠੇ॥ ਪ੍ਰਭਾਣਾਦਿਓਰਜਬਦਿਸਦਿਚਲਾਈ॥
ਮਨਿਮੇਊਪਜੈਤਬਸੀਤਲਾਈ॥੩੬॥ਦੇਤਗਾ॥

ੴ ਪਾਸੁ ਫੂਸ ਸਭ ਜਾਰਿ ਕੋ ਸਹਿ ਕੋ ਪਤੁ ਚੈ ਜਾ ॥ ੩੧ ॥
ਇ ॥ ਜਲ ਸੇਵਾ ਕਾ ਨਾ ਚਲੈ ਤੁ ਤਾ ਸਨਿ ਤਹਾ ਬੁਝ ॥
ਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਸਡਾ ਮਰ ਕਾ ਦੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਡਰ
ਨ ਕਸ ਪਪਤਿ ਦਓ ਰਿਉ ਵਤੁ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਫਰੀ
ਆਦਿ ਧਰ ਸੋ ਪਗ ਮਾਰੈ ॥ ਅਤਿ ਕਠੋਰ ਬਾਲਿ
ਸੁਓ ਚਾਰੈ ॥ ਪਹਿਲਾ ਦਿਕ ਪੂਤ ਪਰਿਖੇ ਵਨ ॥
ਗਾ ॥ ਚਟ ਸਾਲ ਮਾਹਿ ਤਿਨਿ ਖਲਤ ਲਿਡਾਰ ॥
ਸਭ ਬਾਲ ਕਿਤਿ ਨਿਜਾਇ ਬਿਗਾਰੈ ॥ ਜਗਤਿ ਉਰ
ਬਵਰੈ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥ ਬੈਠਿ ਇਕ ਠਉ ਰਤ ਰਿਚਰਚ ॥
ਕਰੈ ॥ ਕਹੁ ਤਿਨ ਤੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ਜਿ ਸਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਦਿ

ਜੋਚਰਚਾਹਰਿਕੀਕੋਰਿਤਿਸਿਜਗਿਬਿਓਯਰਿਨਭਾ
ਇ॥ ਜਾਤਿਪਾਤਿਕੁਲਥੋਵਈਦੁਤੰਲੋਕਤੇਜਾਇ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬਗਜੇਪਹਿਲਾਦਿਬੁਲਾਇਆ॥
ਕਤੁਕਪੁਤਤੂੰਕਿਅਪੜਆਇਆ॥ ਦੁਇਕਰਿ
ਜੋਰਿਕੀਉਪਰਿਲਾਮਾ॥ ਪਹਿਲਾਦਿਕਤਿਉਤੇ
ਘੇਤਾਮੁਜਾਨਾ॥ ਨੀਤਿਸਾਸੁੜਮਤਿਜਗਤਬਿ
ਓਤਾਰਾ॥ ਮੇਤਿਪੜਾਇਉਦਿਜਤਿਬੀਚਾਰਾ॥
ਮੈਕਹਾਂਕਰੇਮੁਤਿਅਵਰਿਨਭਾਸੈ॥ ਜਲਿਥਲਿ
ਏਕਾਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜੋਚਾਰਿਅਚਾਰਿਸਕਲਿ
ਜਗਮਾਟੀ॥ ਬਿਨਭਗਵੰਤਮੁਹਦੀਸਭਿਨਾਟੀ॥

੩੨॥ ਦੇਤਗਾਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸਕਲਿਮ
 ਤਿਦੇਕੋਜੋਤਿਦਿਖਾਇਅੰਤਿਰਿਬਾਤਿ
 ਨਿਦੇਕਰਸਤੇਮਸੁਮੇਰਸੁਯਾਇ॥੧॥ ਚੋਪਈਯ
 ਬਪਤਿਲਾਦਿਇਤਿਬਚਨਿਸੁਨਾਇਤਬਅ
 ਗਨਿਮਤਿਮਨੋਘੋਤਪਾਏਅਗਿਲਗੀਸਭ
 ਚੀਗਨਿਤਾਈਦੇਨੋਨੋਰਕਤਿਭਗਿਆਈ॥ਕ੍ਰੋਧ
 ਤੇਇਕੁਟੇਵਾਲਬੁਲਾਇਉਪਤਕੁਲੇਡਾਰਹੁਇ
 ਤਿਫੁਰਮਾਇਉਅਤਿਉਚਾਜੋਤੋਇਪਤਾਰਿ॥
 ਪਤਿਲਾਦਿਚਰਢਾਇਤਹਾਵੇਵਓਡਾਰਿ॥ਲੇਚਛੇ

ਦੈਤਿਸਮਝਾਵਤਿਜਾਈ॥ਕਿਆਪਤਿਲਾਦਿਤੂੰ
ਤਠਿਪਰਿਆਤੀ॥੩੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਪਿਤਾਕਾਕਰਿਅੰ
ਜੋਮਾਨਈਸੋਈਸਪੁਤਕਯਾਇ॥ਸੁਖਸੀਪੈਬਹੁਭੇ
ਗਈਜਗਕੀਰਤਿਤਿਸਗਾਇ॥੧॥ਚੈਪਈਜੋਤ
ਰਿਭਜਨਿਤੇਬੇਮੁਖਆਤੀ॥ਤਿਨਿਕੋਸੁਖਸੁਪਨੇ
ਭੀਨਾਤੀ॥ਵਧੁਕ੍ਰਮਜਿਉਦਿਸਟਾਕੇਲਕਰਾਤੀ॥
ਤਰਿਭਜਨਤੇਬੇਮੁਖਸੁਖਸੀਪੈਮਾਤੀ॥ਬੇਮੁਖਮਾ
ਤਿਪਿਤਾਜੋਯਰਿਤੇ॥ਤਰਿਜਨਿਤਿਨਿਮਿਲਨਰਕ
ਨਪਰਤੇ॥ਤਿਨਿਕਾਕਰਿਅੰਪਤਿਲਾਦਿਨਭਾਇ
ਆਚਾਰੁਪਤਾਪਤਿਲਾਦਿਗਿਫੁਾਇਆ॥੫੬॥

ਨਿਗਦਲੇਧਰਪਾਰਿਆਨਾਤਸਾਤਿਤਸਾਤਿਪਤਿਲ
 ਦਇਉਠਾਨਾਭੂਪਤਸੇਕੁਤਵਾਲਿਜਲਾਈਪਤਿਲ
 ਦਿਚੀਰਿਨਤੀਧੂਰਲਗਾਈ॥੪੦॥ਸਿਰਗਾਮਸਿ
 ਆਨੰਦਬਚਾਇਪਤਿਲਾਦੇਸੇਤਰਿਆਮਰਿਲਾਖਿ॥
 ਤਾਕੇਭੈਨਤੀਕਾਇਜਾਕੀਤਰਿਗਛਿਆਕਰੈ॥੧੯
 ਤਰਨਕਸਪਮਾਤੰਗਮੰਗਾਇਆਮਤਾਮਦਮੰ
 ਤਦੇਖਡਗਾਇਆਜਬਤਿਕਬਾਇਦੁਤਨਗਤਿਨਿ
 ਹਾਰੈਸਿਗਲਿਤੇਰਨਰਕੇਜਾਇਮਾਰੈ॥ਨਰਕੀਬਾਸ
 ਜਤਾਦੁਤਸੁਨੈਮਤਾਬਤਿਛੋਡਜਾਇਤਿਸਤੋਨੈ॥
 ਬਨਿਤੇਆਨਿਠਾਛਾਏਕੀਆਪਤਲਾਦਿਭਗਤਿ
 ਆਗੇਕਰਦੀਆਗਜਦਓਰਕੋਰਪਗਕੀਆਸ

ਲਾਮਾ ਪੁਨਿਭਾਗਾਉਠੀਆਇਉਧਾਮਾ ॥੪੧॥ ਦਿਤਰ
 ਸਰੁਘਟਿਪੂਰਨਹਰਿਤਰੀਭਗਤਿਜਨਾਪਾਨੀ॥ ਦੁ
 ਸਟਿਅਸੁਰਿਨਤੀਬੁਝਈਅਭੈਅੰਤੀਤਿਨਿਦਾਨੀ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈਪੁਨਿਪਤਿਲਦਤਿਤ੍ਰਾਸਾਦਿਖਾਇਉ
 ਜਲਿਫੇਰੇਮਤਿਆਨਿਗਿਰਾਉ॥ ਅਥੈਧੀਮਾਤਿ
 ਕਮਲਿਜਿਉਰਹਿਉ॥ ਸੁਖਸਰੁਪਜੋਜਲਿਮਤਿ
 ਬਤਿਉ॥ ਬਤੁਰੇਆਲਿਧਰਨਿਮਤਿਗਾਰਾ॥ ਫਣੀ
 ਧਰਨਿਉਠਿਏਇਉਠਾਢਾ॥ ਬਤੁਸਮਿਧਾਆਨਿ
 ਏਕਠੀਕਰੀ॥ ਸਤਸਮਲਾਲਉਚੁਨਿਚੁਨਿਧਾਰੀ॥
 ਕਰਚੀਰਤੇਲਿਵਤਿਤਿਪਤਿਗਾਇਆ॥ ਬੈਠਾਪਤਿ
 ਲਏਅਗਨਿਜਗਾਇਆ॥ ੪੨॥ ਦਿਤਰਾਮਾਨਰ

ਭਾਂਤਿਕੀਸਾਸਿਨਾਪਤਿਲਾਹੁਦੀਨੀਤਾਂਤਿ
 ਤੇਸਕੀਗਛਿਆਤਰਿਕਰੈਤਿਸਲਗੈਨਤਤੀ
 ਥਾਤਿ॥੧॥ਚੋਪਈਸਾਭਿਸਾਸਿਧਾਲੇਅਗ
 ਨਿਪਰਿਚਾਰੀਪੁਨਿਦਤਿਅਗਨਿਭਈਫੁਲ
 ਵਾਗੀਬਤੁਗਪੇਤਾਪਤਿਲਾਦੇਬੁਲਾਇਅ
 ਰਕਤਿਪੀਭਿਕਰੈਨਿਦਿਖਾਇਆਸੁਨਿਪਤਿ
 ਲਾਦਿਕਤਾਂਤੈਜਾਨੀਗਮੇਗਕਤਿਆਤੰਕਿਉਨਤਿ
 ਮਾਨੀਮੇਥਿਨਿਅਵਰਿਕਦੁਨਿਪੈਦੇਵਾਸਰ
 ਕੋਕਰੈਤਮਾਗੀਸੇਵਾਤੂੰਤੋਮੇਗਪੂਤਕਤਾਵੈਮੇ
 ਤਿਫੁਡਤੈਕਿਸੈਧਿਆਵੈ॥੨੩॥ਸੋਭਗਾਕਰਿ
 ਦੀਰਖਾਨਾਗਨਿਯਾਲਿਤੀਭਵਨਿਬੁਤਿਮੰਡੇ

੩੯੦

ਸ੍ਰਗਮਿਰਤਿ ਪਾਤਾਲਾਇਕਛੁੜਗਜਥਿਗਜਈ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਰੇਦੇਵੀਦੇਵਮੋਤਿਅਧੀਨਾਰੋਪ
ਤਿਲਾਦਿਤੁਵਾਅਜਹੁਨਚੀਨਾ॥ ਭਲਾਕਰੈਤੁਅ
ਪਸੰਭਲੈ॥ ਤੇਇਕਪੂਤਨਛਤੀਜਾਲੈ॥ ਕਥੰਨਿ
ਤੈਬਿਸਨਿਬਿਸਨਿਕਾਬਿਸਨੀ॥ ਤੰਦਲਸਾ
ਗਬੇਰਕਾਇਸਨੀ॥ ਤਾਂਸੇਤੈਨੇਤਿਤਿਤੈਧਾਗਾ॥
ਬਡਭਾਈਜੇਨਿਮੇਗਾਤੇਮਾਗਾ॥ ਕਥੰਨਿਬੂਝ
ਅਰਿਕਵਨਿਬਡਾਈ॥ ਕੁਲਦੈਗਿਸੇਪੀਤਲਗਾ
ਈ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਗਾ॥ ਅਬਤੇਕੇਮੇਮਾਰਿਤੋਯਾ
ਤਿਥੰਮਸੇਥੰਧਾਇ॥ ਕਹੁਕੈਸੇਤੁਵਰਾਖੁਤੈਸੇਮੁ

੨੧੮
 ਸੁਗਮ ਬਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਤੁਥਿ ਪਤਿਲਾਇ
 ਨੀ ਮੁਹਿ ਇਕਤੇ ॥ ਗਮ ਮੇਗਾ ਤਿਰੁਵਨਮਤਿ ਅਤੇ ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਬਿਆਪਕ ਸੇਈ ॥ ਸਭਿ
 ਪਦਿ ਦੀਸੇ ਤਿਸ ਕੀ ਲੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਭਕਮ
 ਲਉ ਪਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਰਿ ਤੁਮਹਾ ਜਕਮਾਨਾ ॥ ਯਤਿ
 ਸੁਨਿ ਕੋ ਪਿਉ ਪਾਨਿ ਥੀ ਧਾਇ ॥ ਥੀ ਮਸੇ ਤੋ ਕੋ ਬਾ
 ਧਿਉ ਜਾ ਕਾ ਢਿਖ ਫੁਗ ਪਤਿਲਾਇ ਬੁਲਾਵੈ ॥
 ਅਬਕੁ ਧਾਰਾ ਮਜੇ ਤੇ ਨਿਛੁਰਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਚੋਤਗਾ
 ਰੋ ਮਰੇ ਮਮਤਿ ਰਮਰਤਿ ਉਗਤਿ ਠਉਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇ
 ਮਤਿ ਤੇ ਮਤਿ ਥੀ ਮਮਤਿ ਜਲ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੇ

ਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਕ੍ਰੋਧੇ ਅਸੁਰ ਥੰਭੁ ਸੁਸਟਿ ਮਾਰੇ॥
ਕਤੈ ਤੈਗ ਮਜੇ ਤੇ ਤਿਉ ਬਾਰੇ॥ ਦੀਨਿ ਬੰਧ ਕੇ ਪਨ
ਕਰੀ॥ ਥੰਭੁ ਫਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਰ ਤਰੀ॥ ਦਊਰ ਸੁਰ ਅ
ਸਤਾ ਚਲਿ ਗਇਉ॥ ਭੈ ਕਰਿ ਅਗ ਮਨਿ ਸਾਨਹੀ
ਭਇਉ॥ ਭਾਗੇ ਅਸੁਰ ਅਤਿ ਮਨਿ ਭੈ ਮਾਨਿਆ॥
ਤਰਿ ਦਊਰ ਪਕਰਿ ਦੇਤਿ ਧਰਿ ਪਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਦ
ਸਾਇਗ ਪਾਲ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇ ਤੇ॥ ਅਤਿ ਭੈ ਭੀ ਤਿਉ
ਏਸ ਭੁਤੇ ਤੇ॥ ੪੬॥ ਦੰਤਗਾ ਸਥਲਿ ਪਰਿ ਠਰਿ
ਡਾਰ ਕੈ ਨਖ ਸੇ ਉਦਗਤਿ ਫਾਰਿ॥ ਅੰਤੈ ਗੀਵਾ ਪਾ
ਰੀ ਅਨਿਸੇ ਭੁਤਿ ਨਉ ਸਾਹਿਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥

ਬੁਝਮਲੇਕਤੇਬੁਝਮਾਆਇਉ॥ਸਿਵਸਕਤਿਸਕਲ
 ਲੋਦੇਵਨਿਸੰਗਾਆਇਉ॥ਆਇਸੇਖਸਤੰਸੂਮੁ
 ਖਕੀਰਤਿਗਾਇ॥ਜਖਕਿੰਨਰਿਗੰਧਰਬਸੁਲਾਏ॥
 ਤਰਿਦਰਸਾਨਿਕਾਰਨਿਸਭਿਜੁਕੁਆਏ॥ਸਾਧਕਸਿ
 ਧਸਕਲਬੀਚਾਗੀ॥ਦੁਰਦੁਰਦੇਖਹਿਦਰਸਮੁਗ
 ਗੀ॥ਭੈਤੇਨਿਕਟਿਜਾਇਨਹੀਸਾਕੈ॥ਲਛਮੀਭੈਕਰਿ
 ਦਰਸਨਿਤਕੈ॥੪੭॥ਦੋਤਗਾਰਕਤਿਪੀਤਿਨੈਨਿ
 ਨਰਤਰਿਕੇਮਾਨੇਦੀਪਕਭੰਨੀਆਪਾਰਸਭਕੰਪਤਿ
 ਕੇਈਲੇਨਹੀਸਾਕੈ॥ਤਰਿਭਾਇਆਚਲਤੁਦੁਖਾਰੀ॥
 ੧॥ਚੋਪਈਸਭਦੇਵਤਿਆਮਿਲਮਸਲਤਿਕਰੀ॥

ਆਇਦਰਸਨਿਪਾਇਉ॥ਇਦੁਸਕ

ਕੋਧਮਾਨਿਹੈਬਹੁਨਰਤਗੀਅਐਸੇਕੀਜੋਕੋਈਉਪ
ਭੀਜਾਤੇਨਿਵਰੈਕੋਪਸੁਭਾਭੀਤਥਪਤਿਲਾਦਿਨਿ
ਕਟਿਕਰਿਦੀਆਯਤਿਨਿਨਿਰਭੇਪਦਪਤਿਲੇਤੀ
ਲੀਆਪੜਤਿਇਸਤੋਤ੍ਰਗਾਜਦਿਗਆਇਆ
ਤਰਿਕਰਿਮਾਇਲੈਕੈਉਰਲਾਇਆਜਿਉਬਢਰੇ
ਕੋਅੰਗਗਊਚਾਟੈਅਤਿਉਨਰਤਰਿਕਰਤੇਨਹੀਤਾ
ਟੈ॥੪੮॥ਦੋਤਗਾਸਹਾਇਸਤੋਤ੍ਰਕੋਪਵੈਯਰਿਦੇਖੋ
ਦੀਨਦਿਆਲੀਅਤਿਸਪੜਸੁਲਿਸੁਖਪਾਵਤੀ
ਤੋਤ੍ਰੇਤ੍ਰਮਕੇਜਾਲਾ॥੧॥ਚੋਪਈਅਇਸਤੋਤ੍ਰਾਪੜ

ਦੀਨਿਬੰਧਸਦਮੀਸਤਾਇਸਰਬਗਮੀਜੋਜ ੩੩੦
ਨਿਕੋਉਦੁਖਾਵੈਹਰਿਦਉਰਿਜਾਇਛੁਡਾਵੈਹਰਿਦ
ਪੁਤਮਾਤਚਾਏਹਰਿਦਉਪ੍ਰਦਿਹਰਿਨਿਬਾਏਹਰਿਦ
ਤਿਤੇਛੁਡਾਉਪਦਅਰੈਤਿਸਿਦਿਘਾਇਉਚੀਗਏ
ਪਤੀਬਛਾਏਹਰਿਦਸਿਮ੍ਰਤਿਮਤਿਗਾਏਹਰਿਦ
ਹਰਿਤੇਗੀਆਇਆਪਦਪਰਮਤਤਿਪਾਇਆ
ਬੇਰਭੀਲਲੀਕੇਚਾਖੋਆਤਿਮੀਠਮਨਿਭਾਖੋਜੋ
ਸਰਨਿਤੇਗੀਆਵੈਹਰਿਨੀਰਮੇਸਮਾਵੈਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਵਡਿਆਈਪਤਿਲਾਦਿਭਗਤਗਾਈਜਨਿਪਰ
ਸੁਲਿਸੁਖਪਾਵੈਹਰਿਤਤਮਤਿਸਿਲਾਵੈਹਰਿਦ

ਪੁਤਲਾਦਿ ਇਸਤੇਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਹੁ ਕਿਥਿ ਪੁਨਿ ਲਛਮੀ
 ਕੀਉ ਉਚਾਰਿ॥ ਦੁਇ ਕਾਰਿ ਜੋ ਰਬ ਖਾਨਈ ਸੁਲੀਏ
 ਸਰਧਾ ਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਇਸਤੇਤ੍ਰ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਸਿੰਧ
 ਦਿਆਲਿ ਸਦਾ ਮੀਸਕ ਲਿਦੁ ਖਬਿ ਡਾਰਨੀ॥ ਭੈਯ
 ਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨਿ ਮੋਢਿ ਨਿਦੁ ਖਬੂ ਖਨਿ ਦਾਰਨੀ॥
 ਕਮਲਿ ਨੈਨਿ ਵਿਸਾ ਲਿਸੁ ਦਰਿ ਬਿਧਿ ਸਿਥਿ
 ਸਜਗਤਾਰਨੀ॥ ਚਰਨਿ ਚਾਰਿ ਵਿਚਾਰਿ ਤਿਹ ਦੇ ਮੁ
 ਨੀ ਜਨਾਭੈ ਟਾਰਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦਿਆਲਿ ਮਾਧ
 ਦੀ ਨਿਬੰਧ ਬੀਚਾਰਨੀ॥ ਜੋ ਸਹਨਿ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿ
 ਲਾਵੈ ਨੀਰਸੀਰ ਸਮਾਵਲੀ॥ ਪਤਰਿ ਪਾਵਨਿ ਬਿਰ

੨੨ ਰਿਜੀਉ ਸੀਤ ਸੁਹ ਬਿਦਰਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘ ਬਹੁ ਦਰਿ
ਕਰਿ ਭਵ ਸੰਧੂ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨੀ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਲਛਮੀ
ਬਿਨੋ ਪਾਰੈ ਸੁਲੇਹਿ ਪਭ ਭਾਵਨੀ ॥ ਤਮ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਕਾ
ਟਿ ਬੇਰੀ ਮੋਤਿ ਕੇਰੀ ਦਰਨੀ ॥ ਪ॥ ਦੋਤਰਾ ॥ ਕਰਿ ਜੋਰ ਲ
ਛਮੀ ਛਗਾ ਆਈ ਤਰਿ ਨੈਨਿ ਪਰਸ ਪਰ ਜੋਗਾ ॥ ਸਭ
ਸਿਤ ਨਿਹਰ ਖਬ ਛਾਇਆ ਨਿਰਖ ਨਿਰੋਸ ਭਿਉਗਾ ॥
੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਤਸੁ ਸੀਰਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੜੈ ॥ ਚਤਰਾ
ਨ ਨਿਸੇ ਬੇਦ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਸੁਰ ਸਭ ਭਰ ਕਰਿ ਭਾਉ
ਲੀਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਨਿ ਤੋਇ ਕੀਰਤ ਨਿਗਾਵੈ ॥ ਸਿ
ਵ ਭਉ ਭੁਭ ਮਕਾਰਿ ਬਝਾਵੈ ॥ ਸਕਤਿ ਹੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ

੩੨

੪

ਅਲਾਵੈ॥ ਅਨੇਕ ਅਪਸਰਾ ਅਰਿਗੀ ਪਰਬਾ॥ ਕੀਰਤ
 ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸਰਬਾ॥ ਨਾਰਦ ਛਿਨਿ ਛਿਨਿ ਦੇ ਗੀਲੇ
 ਤਾਤਾ ਬੈਥਾ ਭੁਗਤਿ ਕਰਤੀ॥ ੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਰ ਦਮ
 ਮੇਰ ਲਿਸਿੰਘੇ ਬਾਸਹਿ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਗਿ॥ ਤਾਲ ਪਖ
 ਵਜਣਾ ਵਰੈ ਅਨਹ ਦਿਹੁ ਲਿਖੁ ਲਿਕਾਰਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥
 ਜਪਕਿੰਨਰ ਅਰਿਗੁ ਨਿਜ ਨਿਭਾਏ॥ ਜੰਤ ਅਨੇਕ ਬਜਾਵ
 ਨਿਭਾਏ॥ ਨਾਦ ਅਨਾਤਿ ਦਿਪੁ ਨਿਭਿ ਪ੍ਰਜਾਇਆ॥ ਸਕ
 ਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਥਾਇ ਨ ਛੁਆਇਆ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਿ ਦੇਸੇ
 ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਮਨਿ ਮਲੀਨਿ ਤਹਾ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਭ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਸਤੋਤੁ ਪਕੈ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਗੇ ਸਕੀਰਤ

ਨਿਕਰੈ॥ ਮੰਗਲਿ ਚਾਰਿ ਗਾਗ ਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਗਾਵਤਿ
ਗੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭਾਗੀ॥ ਪ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਪਤਿ ੩੨
ਪੁਰੀ ਨਵ ਖੰਡ ਮਤਿ ਅਨੁਦਿ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥
ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਭਾ ਪਾਟਿ ਸੋਈ ਦੁਖ ਦਾਲਿ ਦੁਗ
ਇਉ ਏਲਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਬ ਪਰਸੰਨਿ ਦੇਖੇ
ਨਰਤਰੀ॥ ਤਬ ਪਤਿਲਾ ਦਿਨੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਇਤਿ
ਨਰਤਰਿ ਰੂਪ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਸੁਖ ਸਭੁ ਪਤੈ ਇਦ
ਰਸ ਨਿਦੀਯੈ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਪਸਨਾਤ ਨਿਅਪਰਿ ਆਪਾ
ਗਾਸਿ॥ ਮਾਮੁੰਦਰੰ ਸੁਭ ਮੰਗਲਿ ਚਾਰਾ॥ ਦਰਸ
ਨਿ ਦੇਖ ਦੇਖਤਾ ਤਰਖੇ॥ ਬਹੁਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਤ ਕੇ ਨਿ

ਖੇ॥ ਤਰਿ ਬੇਲੇ ਯਾ ਤੇ ਭੈਂਤੁ ਆਵੈ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਘ ਪਿਤਾ ਤੇ
ਭੈਂਤੀ ਪਾਵੈ॥ ੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਤਰਿ
ਜਾ ਕੋ ਤੇ ਭੈਂਤੀ ਪਾਵਤਿ॥ ਦਿਆਲਿ॥ ਇਤਿ ਸਭ ਦੇ
ਵਭੈ ਕੋ ਪਾਵੈ ਸੁੰਦਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਿ॥ ੧॥ ਚੰਪਈ॥
ਤਰਿ ਮੇਰੇ ਨਿਰੂਪ ਸੁਨਾਤ ਨਿਧਾਗਾ॥ ਚਾਰੇ ਭੁਜਾਇ
ਸਾਲਿ ਆਪਾਗਾ॥ ਚਾਰੇ ਕਰਿਆ ਯੁਧ ਸਭਾ ਦੇ ਤੀਏ॥
ਮਾਨੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜਿ ਕੀ ਦੁਤਿ ਤਿਰੇ ਲੇਤੀ॥ ਕਵਲਿ ਨੇ
ਨਿਸੁੰਦਰਿ ਉਜੀਆਰੇ॥ ਮਧੁ ਕਰਿ ਤੇ ਇਸਭ ਕੋਇ
ਨਿਤ ਹੈ॥ ਸਿਆਮ ਉਰ ਬਨਿ ਮਾਲਿ ਸੁਭਾਵੈ॥ ਭ੍ਰਿਗ
ਲਤਾ ਈਦ੍ਰ ਪਰਵਲਿ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਪੀਤ ਬਹਿ ਸੇਭਾ ਕਰੀ॥

ਨਜਾਵੈ॥ ਮਾਨੋਸਿਆਮਪਟਾਮਤਿਬੀਜਸੁਹਾਵੈ॥
ਪਮਾਦੇਹਗਾ॥ ਕਨਕਕੁੰਡਲਿਅਲਕੈਤਰਿਸੋਭਤਿਸਿ ੩੩
ਰਮੇਰਮੁਕੁਟਸੁਹਾਇ॥ ਮਾਨੋਛੀਟਿਛਨਿਸੁਤਕੁੰਡ
ਲੀਥੈਠੇਹਤੇਸੁਹਾਇ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਲੇਲਕਪੇਲਦੁ
ਇਦਿਪਤਿਮਨੋਤਰਿ॥ ਭਾਲਿਦਿਆਲਿਮਨੋਇਦਮ
ਹਾਥਰਿ॥ ਗੀਤਸਥਲਿਸੋਭਾਬਰਨੀਜਾਈ॥ ਨੈਨਿ
ਨਿਰਖਤਹਾਥਕਤਿਰਹਾਈ॥ ਨਾਸਾਸੁੰਦਰਸੁਕਚੇਚਠੈ॥
ਬਿਭਸਤਿਅਧਰਿਮਾਨਿਕੋਚਿਰਲੈਠੈ॥ ਚਰਨਿਕਮਲਿ
ਸੁੰਦਰਿਉਜੀਅਗੇ॥ ਜੋਪਰਸੈਅਪਕਾਜਿਸਦਗੈ॥ ਮੁਖ
ਕੇਦੇਖਸੇਖਪਦਪਾਵੈ॥ ਜਨਮਮਰਨਿਕੋਦੁਖਾਮੇਟਾਵੈ॥

੫੫) ਦੇ ਭਗਤ ਨਾਮ ਅੰਗ ਨੇ ਦੁਖ ਭਿਟੈ ਤਿਸੁ ਖਧਰ
 ਤਿਧਿਆਨਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦ ਗਥਿ ਪਾਈ ਐ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਰੁ
 ਮਾਨਿ ॥ ੧) ਚੋ ਪਈ ॥ ਤਬ ਤਹਿ ਪਰਮ ਸ੍ਰੀ ਪਾਕੁ ਰਿਅੰ
 ਇਅਾ ॥ ਪ੍ਰਤ ਲਾਗਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਆਖ ਸੁਲਾਇਆ ॥
 ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਉ ਨਿਧਿ ਜੋ ਤੈਭਾਵੈ ॥ ਮਾਂਗ ਲੇਹੁ ਜੇਤੁ ਝੁ
 ਮਨਿ ਆਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨਿ ਕੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਲੇਗਾ ॥ ਜੇਚੰ
 ਤੇ ਲੇਵਉ ਤੁਮ ਆਜਿ ॥ ਅਵਰ ਕੋਈ ਅਭਿਲਾਖ ਹੋਈ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਵਉ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਮਾਗੋ ਸੇਰੇ ਉਦਿਵ
 ਈ ॥ ਤੁਮ ਅਭਿਲਾਖਾ ਹੋ ਨਕਾਈ ॥ ੫੬) ਸੋ ਗੁਰੂ
 ਨਰਤ ਰਿਭੁ ਏਦਿ ਆਲੋ ਜੇ ਮਾਗੈ ਸੇਰੇ ਤਿਤਉ ॥ ਭਗਤ ਤਿਅ

ਵਰਨਾਖਿਆਲਿ ਬਿਨਿਹਰਿ ਅਵਰਿ ਨ ਚਾਹਤੀ॥੧੧੯੫੯॥
ਪ੍ਰਭਲਾਇ ਜੋਰ ਕਰਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਲਾ ੩੩
ਮਕਾਤਿ ਉਤਰਿ ਗਾਇਆ॥ ਜੋ ਦਰਸਨਿ ਮੁਤੇ ਦੇਇ ਦਿ
ਖਾਈ॥ ਸੋਈ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਮਾਤਿ ਨਿਰਖਾਈ॥ ਤੀਨਿ
ਭਵਨਿ ਜੋਆਤਿ ਪਸਾਗਾ॥ ਗੁਪਨਾ ਮਗੁਨਿ ਜਿਨਿ ਜਿ
ਨਿਧਾਗਾ॥ ਸੋ ਗੁਪਨਾ ਮਗੁਨਿ ਗਤਿ ਤਿਦਿ ਖਾਵੈ॥ ਭੀਨਿ
ਆਪਤੇ ਨਾ ਦਰਸਾਵੈ॥ ਜਬ ਏਕ ਮਹੋਇ ਦੁਤੀ ਆਨ ਦਿਖ
ਈ॥ ਤਬ ਕੇ ਮਾਰੈ ਕੇ ਦੇਇ ਦਵਾਈ॥ ੫੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਹਰਿ ਅਰਿ ਆਪ ਮਤਿ ਭੇਦ ਨਹਿ ਸਭੈ ਅਖੰਡ ਆਖ
ਰਾ॥ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਬਨਿ ਰਹਿਓ ਜੇ ਤੈਥੈ ਥ੍ਰਮੰਡਾ॥੧੧੯੫੯॥

ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨਿ ਪਤਲਾ ਦਿਉ ਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਤਰਿਗੀ
 ਏਅ ਪਰਿਅਪਾਰਾ ਸਰੀਰ ਉਰਤ ਰਿਦ੍ਰਿਸ ਲਿਗਾਈ ॥
 ਜਨਮ ਤਿਤੀ ਇਨ੍ਹੀ ਪਿਛ੍ਹਾ ਡੂਠੇ ਕਾ ਡੂਠਾ ਬਿਉਤਾਰਾ ॥ ਪ
 ਰਮਾਤ ਮਚੇਤੀ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਗਾ ਅਸੁਰ ਸਿੰਘਾਰਿ
 ਤਿਲਕਿ ਜਨਿਦੀਆ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾਰਾ ਜਪਤਲਾ ਦਿਉ ਕੰ
 ਆ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਬਚਨਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਾਵੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪ
 ਨੀਤਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਦੋਤਰਾ ॥ ਨਾਲਾ ਭਿਸਿਤ ਨਿਕੇ ਨਾਤ
 ਵਰਤਾਤਿ ਸਹਿਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤ ਬਿਰਾਜ
 ਤੀ ਕੇਵਲਿ ਸਦਾ ਸਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਕੋਚ ਰੂਪਤ
 ਰੇ ਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਯਾ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇ

३७५
 ਆਜੈਜੈਗਾਰਿਭਇਊਜਗਮਾਯੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਾ
 ਵਛਪਤਿਕਤੁਨਾਤੀਯੇਕੋਈਤਰਿਭਗਤਿਕਮਾਵੈ॥
 ਦੁਤਿਜਗਮਤਿਬਡਾਈਪਾਵੈ॥ਈਹਾਨਿਰਭੈਤੋਇਥਿ
 ਰਾਜੈ॥ਅਭੈਸਿੰਪਾਸਾਨਿਬਤੁਛਬਛਾਜੈ॥ਨਿਰਭੈਤੋ
 ਏਭੈਸਕਲਿਮਿਟਾਵੈ॥ਤਤਮਾਤਲੋਤਤਮਿਛਾਵੈ॥੫੫
 ॥ਦੇਹਗਾ॥ਪ੍ਰਤਲਾਦਿਭਗਤਿਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਆ॥
 ਮਿਟਿਗਏਬਾਦਿਬਿਬਾਦਿ॥ਪੂਰਨਿਪਰਚੀਤੋਇਗ
 ਈਸੀਸਤਿਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਲੇਖੇਨ
 ਸਪਰਚੀਪੋਥੀਕੀਨੀਭਗਤਿਗਿਆਨਪ੍ਰਾਮਿਰਸਭੀ
 ਨਿਯੋਕੋਈਇਸਪ੍ਰੈਪਛਾਵੈ॥ਕੁਭਗਤਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤ

ਲਗਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਜੀਤੈ ਸੇਈ ਗਥ੍ਰਮ ਗਿਆ॥
ਨੀਤਿ ਸਪ੍ਰਗਾਟਿ ਤੇਈ ਨਿਤਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰਿ॥ ਖੁਲੈ ਕਪਾਟਿ ਤੇਇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਿ॥ ਤਤਮ॥
ਤਿਛੁਨਤਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਨੁ ਜੁ ਮੁਕਤ ਸੇਈ ਜਨਿ ਪਾਵੈ॥
ਵ॥ ਰੋਗਾ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵਈ ਤਰਿ ਸੋ ਮਨਿ ਰਿ
ਤਿ ਲਾਇ॥ ਸੋ ਸੋ ਤਰਿ ਪਦ ਪਾਵਈ ਸਰਬਾਤਮ ਤੇਇ॥
੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੀਮਤ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਪਚਾਸਾ॥ ੧
੧੫॥ ਸੁਕਲਿ ਪਖਾਇ ਕਾਇ ਸੀਮੰ ਪਰਿ ਮਾਸਿ॥ ਪੋਥੀ
ਪੁਰਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੀ॥ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰੀ॥
ਅਰਧਿ ਸਤਿ ਸ੍ਰਚਉ ਪਈ ਕਾਮੇ॥ ਖੋਫੁ ਸਾਧਿ ਕਦੇ ਤਿ

ਗਤਾਮੈ॥ ਸੋਰਠਾ ਝੂਲਕਾ ਬਾਤ ਰਿਨਾਇ॥ ਜਿਉ ਪਾਤਿ
 ਫੂਲੈ ਤਰਵਹ ਮਾਤਿ॥ ਪੇਮ ਅਬੋਧ ਪੋਥੀ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਪੜ੍ਹ
 ਤੇ ਸੁਨਤਿ ਲਹੇ ਸੁਖ ਬਸਰਾਮਾ॥ ੬੧॥ ਚੋਹਗਾ ਪ੍ਰਮਾਤਾ
 ਦਧ ਪੇਠੈ ਕੈ ਕੋਈ ਗੋਤਾ ਪਾਇ॥ ਤਰਿ ਰਤੁ ਨਿਅਮੈ ਲਕਤ
 ਬਿਤਿ ਸਿਸਤਿ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਪਰਚੀਆ ੧੬
 ਪੁਗਨਿ ਤੇਈਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਖਰਿ ਸੋਧ ਪਾਇਨਾ॥
 ਅਥ ਪ੍ਰਚੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖਤੈ॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਾਸੀ
 ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਖ ਸੋ॥ ਵਿਧਿ ਵਾਨਾਰਗ ਮਰਸਰ ਸੋ॥ ਏ
 ਕਾਦਿ ਨਾਚਿਤਿ ਸੁਤ ਵਨਿ ਭਈ॥ ਗਾਮਾਨੰਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਗ
 ਈ॥ ਗੁਪਤਿ ਗਾਰਿ ਦੰਡ ਉਤਾ ਕੀਨੀ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰੇਮ

ਸਭੀਨੀ॥ ਮਗਨਿ ਤੇ ਇਗੁਰਕੀਉਉਚਾਗਾ॥ ਅਧੇ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀਤੁ
ਨਾਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਧਬਚਨਸੁਨਿਨਾਰਉਚਾਗੀ॥ ਤਉਦਿਪਵਾ
ਨਤੀਭਰਤਾਧਾਗੀ॥ ਤੁਮਜੋਕਤਮੁਖਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ॥ ਯਤਿਨਦ
ਰੈਜੁਗਜਾਇਅਨੰਤੀ॥ ੩॥ ਮੋਕੋਜਗਤਿਕੁਨਾਰੀਕਤੋ॥
ਸਾਥਿਧਿਕੋਜੇਮੋਪਤਿਰਤੋ॥ ਤਬਿਗਿਆਨਿਵੰਤੀਗਾ
ਮਾਨੰਦਭਾਖੇ॥ ਤੁਮਗੀਪਤਿਮੋਰਪ੍ਰਭਗਾਖੇ॥ ੪॥ ਜਬਹੀ
ਪੁਤ੍ਰਤੁਮਾਰੇਤਈ॥ ਬਾਹਿਰਿਡਾਰਨੀਮੋਸੇਈ॥ ਤਾ
ਤੀਦਿਨਿਤੇਭਇਉਅਰਧਾਨਾ॥ ਭਇਉਗਰਭਦਨਿਬਿ
ਰਾਸਾਨਾ॥ ੫॥ ਬੀਤਤਮਾਸਸੁਲਛਨਿਤਾਕੈ॥ ਤਾਂਤੇਲਖਿ
ਅਤਿਹਰਿਜਨਯਾਕੈ॥ ਪੁਰਨਿਮਾਸਭੁਏਏਜਬਤੀ॥ ਲੀਉ
ਜਨਮਜਗਪ੍ਰਗਟਿਉਤਬਤੀ॥ ੬॥ ਜਨਮਤਿਬਾਲਨਾਰਿ

ਯਤਿ ਕੀਆਗਾ ਬਾਤਿ ਰਿਡਾਰ ਬਾਲ ਕੇ ਦੀਆਗੇ ਦੁਤਿ
 ਬਾਲ ਜੁਲਾਹੀ ਦੇਖਿਆ ਈਨੇ ਗੋਦ ਸੁਲਛਾ ਲਿਪੇ
 ਯਖਿਆ ७॥ ਤਾ ਕੋ ਲੀਏ ਭਵਨਿ ਮਤਿਆਈ ਗੁਤਿ ਕਰਿ
 ਗਾਖਿ ਉਮਨਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਭਾਵ ਸੁਲਛਾ ਨਜਮੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਸ ਸੁਪਸੁਲਤਿ ਸੁਵਲਾਮੈ ॥ ੮॥ ਸੀਤਲਿ ਮਧੁਰ ਬਦਿ
 ਮੁਖ ਬੋਲੈ ਸਮਸਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿ ਤਿਡੈ ॥ ਯਤਿ ਬਿਧਿ ਯਤਿ
 ਕੇਤਕਰਤਿ ਉਨ੍ਹ ॥ ੯॥ ਤਬਿ ਦ੍ਰਿਪਦਾ ਬਾਲੀ ਬੋਲੀ ਏਤਿ ॥ ਰਾਮ
 ਨੰਦ ਪਤਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਤਿ ॥ ਕਬੀਰੋ ਵਾਚਾ ਰਾਮਾਨੰਦ ਨਦੇਖੈ
 ਮੇਤਿ ॥ ਕੈਸੇ ਦਰਸਨਿ ਪਾਵਉ ਉਤੁ ॥ ੧੦॥ ਏਵੇ ਵਾਚਾ ਰਾਤਿ ਬ
 ਸੇ ਗੋਲਾ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਸਹਿਤਿ ਵਹਿ ਨਿਕਸੈ ॥ ੧੧॥

੩੩੭

ਰਾਮ ਨੰਦ ਪਤਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਤਿ
 ਕਬੀਰੋ ਵਾਚਾ ਰਾਮਾਨੰਦ ਨਦੇਖੈ
 ਮੇਤਿ ॥ ਕੈਸੇ ਦਰਸਨਿ ਪਾਵਉ ਉਤੁ ॥ ੧੦॥ ਏਵੇ ਵਾਚਾ ਰਾਤਿ ਬ
 ਸੇ ਗੋਲਾ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਸਹਿਤਿ ਵਹਿ ਨਿਕਸੈ ॥ ੧੧॥

ਤਬਗਾਤਿਬਸਿਉਗੈਲਾਮਹਿਜਾਏ॥ ਸੇਵਕਸਹਿਤਿਗੁਸ
ਈਆਏ॥ ੧੧॥ ਗਮਕਤਿਉਅਹਤੇਇਉਪਾਇ॥ ਜਨਿ
ਤਿਰਦੇਵਾਧਿਆਬਤੁਚਾਇ॥ ਤਬਕਬੀਰਆਪਨੇਪਾਰਿਆ
ਇਆ॥ ਮਾਲਾਪਤਿਗੀਤਿਲਕਿਬਕਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਕ
ਬੀਰਕਰੈਸੋਮਾਓਨਭਾਵੈ॥ ਲੋਕਜਾਤਹੀਦਰਸਨਿਆਵੈ॥
ਕਟੰਬਸਜਨਿਸਮਾਧੀਬਤੁਰੇਵਾਹਿ॥ ਵਿਆਕੁਲਭਏਕਾ
ਤੇਪਾਰਿਖੇਵਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਮਕਾਮਦੀਨਾਤਮਗਸਾਜਾ॥ ਕ
ਲਮਾਰੇਜਾਅਵਰਿਨਿਵਾਜਾ॥ ਤਸਬੀਛਿਰਲਈਕਰਿਮਾ
ਲਾ॥ ਮਾਥੇਤਿਲਕਉਲਟਿਮਗਚਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਰੇਕਬੀਰ
ਤੂੰਕਿਨਿਭਰਮਾਇਉ॥ ਯਾਤਿਪਾਖੰਡਕਹਾਤੇਲਿਆਇਉ॥

ਅਪਨੇਗਤਿ ਚਲਿਆਗਤਿ ਤੇਈਹਾ ਠਿੰਦੁਤਰਕ ਬੁਝਲੈ
 ਦੇਈਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਚੰਭਾਤ ਇਉਂ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾਗਰਾਮਾਨੰਦ
 ਲਗਗਈ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਸਲਿਮਾਨਿ ਜੁਲਾਤਾਏਕਾ ਠਹਿ
 ਭਗਤ ਨਿਕਾਧਾਰਿ ਉਭੇਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰੈ ਕਿਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨਨਿ
 ਖਵਾਵੈ ਸੇਤੁ ਮਰਹੀ ਸਿਖ ਕਹਾਵੈ ਤਬਗਰਾਮਾਨੰਦ ਤੁ
 ਰਤ ਬੁਲਾਇਆ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥
 ਮੁਝ ਮਾਲਾ ਕਬ ਦੀਨੀਏਹਿ ਕੈ ਸੇਨਾ ਮਤ ਮਾਗਲੇਹਿ ਕ
 ਥੀਰੇਵਾਨਾ ਤਮਗਤਿ ਬਸੇਗੈ ਲਾਮਹਿ ਜਾਇ ਸੇਵਕ ਸਹਿ
 ਤੇਤੁ ਮਿਨਿ ਕਸੇਆਇ ॥ ੧੮ ॥ ਭੋਟਿ ਉਚਗਨਿਗਮਤੁ ਮਕ
 ਤਿਆਸੇਉ ਪਦੇ ਸਤ ਮੇਦ੍ਰਿਫਤ ਇਆ ਤਬ ਤਉ ਅਪਲੇ

ਪਾਠਿਉਤਾਆਇਆ॥ ਮਗਨਅਨੰਦਪ੍ਰਮਗਸਪਾਇਆ॥
 ੨੦॥ ਗਇਉਤੋਰਾਮਕਹੈਸਭਕੋਈ॥ ਐਸੀਬਾਤਨਗਰਿਜਨਸੋਈ॥
 ਕਬੀਰੋਵਾਚਾ॥ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਜਬੋਹਾਇ॥ ਗੁਪਤਾਗਰ
 ਰੁਪ੍ਰਗਰਹੋਇਸੋਈ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਲੈਨਮੁਸਕਲਕੋਈ॥ ਸਰੋਅ
 ਸਾਨਸਹਜਮਾਹਿਹੋਈ॥ ਪਰਗਰਦਰਸਨਦੋਇਗੁਸਾਂਈ॥ ਨਾ
 ਤਰਹਉਮਾਰਿਹੋਅਕੁਲਾਈ॥ ੨੧॥ ਗਾਮਾਨੰਦਕਰੈਪ੍ਰਭੁਸੇਵਾ॥
 ਮਨਮਾਹਿਮੂਰਤਰਚਹਾਰਿਦੇਵਾ॥ ਗਇਸਨਾਨਿਕਰਾਇਤਿਲਕ
 ਦੀਓਭੁਲੈ॥ ਸਿਰਦੀਓਮੁਕੁਟਚੀਰਅੰਗਭੁਲੈ॥ ੨੨॥ ਪੁਰ
 ਪਮਾਲਜਬਹੀਪਾਹਿਗਵੈ॥ ਮੁਕਾਇਹੁਤੋਸਿਰਪਾਰਿਨਹੀਆ
 ਵੈ॥ ਗਾਮਾਨੰਦਮਨਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਿਹਾਬਿਧਓਰਪੁਰਿ

ਗਵੇਰਾਗਾ⁺ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਨਿ ਕਰੀ॥ ਜਨਿ ਕਬੀਰ ਨੇ
 ਤਬੈ ਉਚਾਰੀ॥ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਰਾਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋ॥ ਗੀ॥ ਭੋ
 ਲ ਉਰਮਤਿ ਪਤਿਗੀ॥ ੨੪॥ ਨਿਰਮਲਿ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ
 ਚੀਨੀ॥ ਪਰਦਾ ਖੋਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦੀਨੀ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਰਾਮਾ
 ਨੰਦ ਗੁਰ ਪਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨਿ ਕਾ ਭਰਮਾ ਮਿਟਾਇਆ॥
 ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਗੁਰ ਪਾਇ ਕੈ ਚੀਨੀਆ ਪਦਿਨੀ
 ਗਥੁ ਮਿਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਜੀ ਭਗਤਿ ਸਹੀਰ ਸੇ ਪਾਇਆ
 ਪਦਿਨਿ ਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੇ ਸਿਖ ਕਬੀਰ॥
 ਸਤਿ ਮੰਤਰ ਗਤਿ ਗਤਿ ਰਹੀ ਭੀਰੀ॥ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਿ ਕੋ ਜ
 ਗਾਇਆ॥ ਜਾਸਾ ਅੰਤ ਭਾਸਗੁਨਿ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਬੀਰ

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਛਡੀ ਮਾਇਆ ਲੋਕ ਬਡਾਈ॥
ਪਾਇ ਲੋਤੇ ਦਸਤ ਨਿਕੀਨੇ॥ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਭਗਤ ਨਿਕੀਨੇ॥੨॥
ਕਪੜਾ ਬੁਨੇ ਸੇਬੇ ਚਲਿਆ ਵੈ॥ ਬਪਤਾ ਹੋਇ ਸੇਖਾਇਖ
ਵਾਵੈ॥ ਇਕ ਦਿਨਾ ਤਰਿਅੰਤ ਰਿਲੀਨਾ॥ ਦਰਸਾਨਿਆਇ ਚੁ
ਹਟੇ ਦੀਨਾ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਵਚਾ॥ ਸੁਨਿ ਉਕਥੀ ਰਿਤਿ ਹਾਰੇਨ
ਭੀ॥ ਤੋਤੇ ਆਇ ਉਤੁ ਮਰੇ ਠਾਉ॥ ਭਗਵਤਿ ਰੂਪ ਕੀ ਉਅਤਿ ਖੀ
ਨਾ॥ ਮਾਂਗੈ ਬਸਤ੍ਰ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਧੀਨਾ॥੪॥ ਆਪੇ ਫਾਰ ਦੇ
ਨਿਜ ਬਲਾਗੇ॥ ਸਗਰ ਦੇ ਪਿਭਗਤਿ ਹਉਨਾਗੇ॥ ਦੀਉਤੁ ਰੁਤਿ
ਤੀਗਤਿ ਰਨ ਲਾਇਉ॥ ਤਬੈ ਕਬੀਰ ਨਮੰਦਗ ਆਇਉ॥੫॥
ਯਾਦਾ ਬਾਟਾਰਤਿ ਉਲਕਾਈ॥ ਘਰ ਕੇਕਾ ਤੁਸੁ ਧਨ ਪਾਈ॥ ਤੀ

ਨਿਦਿਵਸਕੇਮਾਨਸਭੁਖੋਭਾਬਾਰਕੋਰਵਤਿਖਰੇਬਿਦੂਖੋਤ
 ਬਤਰਿਕੀਨੀਐਸੀਦਇਆਘਰਿਤਾਕੇਬਾਰਦਲੇਗਾਇ
 ਆਘਤੁਤਸਉਜਲੇਆਲਿਉਤਾਗੀਥਰਬਥਮੇਪਾਖਰਿ
 ਲੇਡਾਗੀ॥੭॥ਘਰਮਹਿਧਰਤੁਕਬੀਰਕੀਮਾਤਾ॥ਦੋਹਰਾਮਤੁ
 ਮਾਗਦਤਾ॥ਕਬੀਰਮਾਤਾਵਾਚਾਕੈਸੇਗਮਕਠਾਕੇਦਤਾ॥
 ਸੁਨੇਕਬੀਰਕਰਾਪਘਾਤਾ॥੮॥ਕੇਤੇਕਬੀਰਕਠਾਤੇਆਏ
 ਕਾਕੇਧਨਿਕਿਨਿਦੇਲਿਪਠਾਏ॥ਕਬੀਰਕਬੀਰਾਲਤੇਨਾ
 ਗੈ॥ਲਾਖਟਕਾਜੇਧਰੀਏਆਗੇ॥੯॥ਸੁਨਗੀਮਾਤਾਬਾ
 ਤਿਤਮਾਗੀ॥ਕਾਸੀਵਿਸੁਨਾਥੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ਤਾਕੇਦਰਸੁਨਰ
 ਜਾਆਇਉ॥ਤਿਨਿਕਬੀਰਕੇਦਰਬਚੜਾਇਉ॥੧੦॥ਦ

37

ਰਬ ਨਲੇਈ ਬੇਟੇ ਤੇਗਾ ਤਬ ਗਜੇ ਉਠਿ ਕੀਉ ਨਿਤੋਗਾ ਮਾਨੀ
ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਤੇਗੀ ਸਉਜਮੰਗਾਇ ਮੋਢੇ ਕੇਰੀ ॥੧੧॥ ਤ
ਬਗਾਜੇ ਇਤਿ ਸਉਜਮੰਗਾਈ ਸੇਕ ਬੀਰ ਘਰਿ ਦੀਨਿ ਪਠਾ
ਈ ਘਰੀ ਇਕ ਮਹਿਕ ਬੀਰ ਘਰਿ ਆਵੈ ਲੋਕ ਨਗਰ ਕੇਦ
ਰਸ ਨਿਪਾਵੈ ਤਬ ਕੇਸਵ ਆਵੈ ਸਟਿਤੋਇ ਗਾਇਉ ਭੇਦ
ਆਪਲਾ ਕਛੂ ਨਕਾਤਿਉ ॥੩॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਦਾਚਾ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਦਾ ਮੀਤੁ ਮੇਭੋਟਿ ਜੋ ਆਈ ਕੈ ਖਰਚੇ ਕੈ ਪਰੋਭੁ ਥਾਈ ॥੧੩॥
ਦੇਖੀ ਜਾਇ ਅਪਲੇ ਨੈਨਾ ਤਬ ਪਤੀ ਆਨੇ ਸਭੁ ਬੈਨਾ ਕੋਨੇਦ
ਈ ਕਹਾਤੇ ਆਈ ਤਬ ਮਾਤਾ ਸਭੁ ਬਾਤਿ ਬਤਾਈ ॥੧੪॥
ਮਨਿਹੀ ਮਹਿਕ ਬੀਰਾਇ ਉਜਾਨੀ ਆਪਾ ਕਹੀਤੋ ਸਰਗਪਾਨੀ

ਕਬੀਰਦਾਗਾਠਾਕੁਰਮੇਰੇਐਸੀਕਰੀ॥ ਅਬਜੀਅਰਾਕਬ
ਫੁੰਨੀਡਰਈ॥੧੫॥ ਦੇਤਗਾਤਨਿਨਾਬੁਲਿਨਾਤਿਗੋਕੋ
ਗਤਿਉਚਰਨਿਚਿਤਿਲਾਇ॥ ਅਬਤੋਰਾਮਦਇਆਕਰੀ
ਪਚਪਾਚਿਮੇਰੇਬਲਾਇ॥੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਭਗਤਿਬੁਲਾਇ
ਮੇਤਛਕੀਨੋ॥ ਕਛੂਨਗਖਿਉਸਗਰੇਦੀਨੋ॥ ਕੋਪੇਬਾਮਾ
ਸੰਨਿਆਸੀ॥ ਕਰਨਿਚਲੇਕਬੀਰਕੋਤਾਸੀ॥੧॥ ਬਾਮੇਵਾਰ
ਗਜਾਕੋਇਕਦੇਗਾਇਉਦਰਬਾ॥ ਦੇਘਾਲਿਉਸੁਦ੍ਰਨਿਕੋ
ਸਰਬਾ॥ ਬਾਮਨਿਕਯਾਪਾਟਿਕਰਿਲਾਨੋ॥ ਗਜਾਪਰਜ
ਸਭਇਨਿਮਾਨੋ॥੨॥ ਕਛੂਨਗਖੀਬਾਤਿਤਮਾਰੀ॥ ਨਗ
ਰੀਮਾਤਿਤਿਤਿਦੇਤਨਿਕਾਰੀ॥ ਏਕਕੋਤਨਾਕਪਰਕਾਟੋ॥

ਜਾਤੇ ਮਿਏ ਹਮਾਰੇ ਮਏ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਹੋਤਿ ਨ ਪਗਮਗੀ ਏ ॥ ਜੇਕ
ਬੀਰ ਕੋ ਉਪਕਰਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵੇ ਸਕਰਤ ਸਭਾ ਆਏ ॥ ਹੁਤੇ ਨਗਰ
ਮਾਹਿ ਸਕਿ ਉਠਧਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗੁਪਤੀ ਚਕਲੀ ਏ ਸੀ ਨਿਆਸੀ ॥
ਕਉਤ ਕਦੇ ਖਣ ਉਮਗੀ ਕਾਂਸੀ ॥ ਚਹਾਦੇ ਸਤੇ ਬਾਰ ਖਾਜੇ ਉਆ
ਏ ॥ ਤਬ ਕਬੀਰ ਸਨਮੁਖਿ ਹੋਇ ਧਾਏ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ ਅਦਰ ਨਿਕ
ਬੈਠਾਏ ॥ ਕੈਸੇ ਦਾਇਆ ਕਰੀ ਪਗਧਾਰੇ ॥ ਬਾਮ੍ਹੁ ਪ੍ਰੋਧ ਕਰੈ ਦੁਰਕਾ
ਰੈ ॥ ਨਿਕ ਸਨਗਠੇ ਨਾਤੁ ਗਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਚਾ ॥ ਕਵਨ
ਚੂਕਤੇ ਮਾਰੇ ਮੇਯੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤ ਗਥੇ ਪੜੇਣੀ ॥ ਕੈਸੀ ਬਾਣ ਬਿ
ਰਾਨੀ ਮਾਗੀ ॥ ਕੈਸੇ ਮੁਤ ਕੀ ਪਗਈ ਨਾਗੀ ॥ ੭ ॥ ਕੈਸੇ ਮੁਝ ਪਾਠਿ ਕਾਹੁ ਕੇ
ਠਾਠਿਓ ॥ ਮਾਨਸ ਮਠਤ ਨਾਹਿ ਧਨ ਜੋਇਓ ॥ ਬਾਮ੍ਹੁ ਦਾਚਾ ॥

ਗਤਕਗੀਤੈਹਮਨਾਬੁਲਾਏ॥ਸੁਦੁਲੇਕਸਰੁਆਨਾਜੀਵਾਏ॥
 ੮॥ਅਬਤੂਹਮਹਿਰਸੇਈਦੇਰੇ॥ਨਾਤਰਹਮਤੁਲਾਗਤਹੇਰੇ॥
 ਠੇਗਾਠੇਗੀਜਬਹੀਦੇਖੀ॥ਕਛੁਨਹੀਕਹਿਓਕਬੀਰਬਬੇਕੀ॥
 ਕਬੀਰਵਚਾ॥॥ਅਬੇਮੇਜਾਵੇਘਰਹੀਮਾਧੀ॥ਲੈਆਵੇਤੁਮ
 ਥੈਠੇਛੁੰਧੀ॥ਉਤਰਕਰਕਬੀਰਟਰਗਓ॥ਕੇਸਵਕੇਮਨਸੰਸਾਰੁਓ॥
 ਤਬਕਾਰਿਓਕਬੀਰਅਕਾਗਾ॥ਅਬੇਦਰਬਹੈਬਾਕਾਧਾਗਾ॥ਸੋ
 ਦਰਬਲੇਬਨੀਏਕੋਰੀਨਾ॥ਭਾਂਤੁਭਾਤਕਾਸੇਦਾਲੀਨਾ॥ਮੇਦਾਚਾ
 ਵਲਖੰਡੁਬਹੂਤੇ॥ਸਕਲਰਸੇਈਘ੍ਰਿਤਸੰਜੂਤੇ॥ਜਨੇਮੰਜੂਰ
 ਬਹੁਤੁਜਹਿਘਾਲਾ॥ਸੇਈਸਦਜਲੇਘਰਕੇਚਾਲਾ॥੨॥ਬਾ
 ਮਨਦੇਖਗੁਓਸੁਖਗਾਠੀ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਚਾਰਿਤੁਮੁਗਾਠੀ॥ਜਨਕੀ
 ਮਹਮਾਬਹੁਤੁਬਧਾਈ॥ਜਨੇਜਨੇਕੋਮੇਰਾਅਛਾਈ॥੧੩॥ਏਕ
 ਕਹੈਜੁਲਾਹੈਨੀਧਪਾਈ॥ਸੇਰੀਵਾਨਸੋਕਹਿਓਜਾਈ॥ਏਕਕਹੈ

ਨੀਕੋਰੇਨੀਕੋ। ਏਕਕਤੇਉਦਾਹਿਤੇਜੀਕੋ॥ ੧॥ ਥੀੜਪਾਨਿਦੇ
ਤਿਸੁਖਪਾਇਉ॥ ਤਬਕਬੀਰਸਭਕੈਮਨਿਭਾਇਉ॥ ਗ
ਇਉਕੋਪਲਬਸ੍ਵਗਥਿਭਇਆ॥ ਧਿਨਿਧਿਨਿਕਤਿਸਭਕੈ
ਘਰਿਗਇਆ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਚੇਭਗਤਿਕਬੀਰਤੇ
ਕਾਸੀਪ੍ਰਗਟਿਉਆਇ॥ ਜੇਵਾਕੀਨਿਦਾਕਰੈਸੋਈਨਰਕੇ
ਜਾਇ॥ ੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਲਹਾਕਬੀਰਤਤਾਤਰਿਜੀਗਇਉ॥
ਆਨਿਪਤਿਚਾਨਿਉਬਾਮਨਿਭਾਇਉ॥ ਬੈਠਕਹਾਂਕਰੈਰੇਭ
ਈ॥ ਰਕਿਉਨਤੀਤੁੰਕਬੀਰਘਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਸਭਕਾਤੁੰ
ਕੇਦੇਤਿਰਸੋਈ॥ ਜੇਪੈਝੁਲੀਬੰਟੇਕੋਈ॥ ਬਾਮਨਿਅਰਿਸੰ
ਨਿਆਸੀਲੀਨਿ॥ ਯਤਿਦੇਖੋਤਮਪੁਕੋਈਨੀ॥ ੩॥ ਮੇਦ

ਚਾਵਲਿ ਸੇਰ ਅਚਾਈ ॥ ਘੀਉ ਸਹਿਤਿ ਅਰਿਖੰਡ ਚੜਾਈ ॥
 ਇਤਿ ਨਿਯੁ ਨਤਿ ਭਇਓ ਸੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਕੇਸਵ ਗਾਖੀ ਬਾਤਿਤ
 ਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਕਬੀਰ ਅਪਨੇ ਪਰਆਇਆ ॥ ਤਰਿਕਾ
 ਚਰਿਤ ਨ ਕਾਊ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁਤ ਸਉਜਦੇ ਖੀ ਪਰਿਮਾ
 ਹੀ ॥ ਅਜੁੰਬਾ ਮਨਿ ਲੇਲੇ ਜਾਹੀ ॥ ਮਾਧੀ ਨਿਧੀ ਬੋਲੈ ਸ
 ਭੈ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਕਬੀਰ ਗਾਖੇ ਮੁਹਿ ਗੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਸਮਗਥਿ
 ਤਰਿਕ ਰਤਾ ਮੇਰੋ ॥ ਹਉ ਤੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ਕੋ ਚੇਰੋ ॥ ੪ ॥ ਤਰਿਕਿ ਬਿਨਿ
 ਕਦਨਿ ਬਡਾਈ ਦੇਈ ॥ ਬਿਨਿ ਤਰਿਕੋ ਅਪਨਾ ਕਰ ਲੇਈ ॥
 ਤਬ ਕਬੀਰ ਕੇਤਰ ਲੀਲਾ ਗੀ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭਰਮ ਗਾਇਉ
 ਭਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤਿ ਤਰਿਕੇ ਗੁਨਿ ਗਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਦੂਰ ਤੇ
 ਦਰਸਨਿ ਆਵੈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪਾਕ ਪੜੇ ਦੇਈ ॥ ਦਾਸ ਕਬੀ

ਰਕਛੂਨਤੀਲੇਤੀ॥੧॥ ਭੋਜਨਿਛਾਦਨਿ ਇਤਨੇਲੈਏ॥ ਭਾਵਸ
 ਠਿਤਿਜੋਤਰਿਜਾਨਿਦੇਏ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਕੋਹਠਿਤਿਆਗੈ॥ ਆਤਿ
 ਉਤਿਉਅਧਿਕਜਾਤਹਾਲਾਗੈ॥੨॥ ਨਿਸਾਦਿਨਿਭੀਰੋਤੇਇਅ
 ਧਿਕਾਈ॥ ਸਿਮਰਨਿਕਰਤਿਚਿਤਚਲਿਜਾਈ॥ ਪ੍ਰਾਤਿਸ
 ਮੇਗਨਿਕਾਕੇਗਾਇਆ॥ ਲੀਨੀਸੀਗਅਚੰਭਾਭੁਇਆ॥
 ੫॥ ਗਰੇਬਾਤੰਗਨਿਕਾਕੇਘਾਲੀ॥ ਗਨਿਕਾਮਿਲਿਕਬੀ
 ਹਸੀਗਚਾਲੀ॥ ਭਾਰਿਕਰਈਚਰਨੇਦਕਲੀ॥ ਮਾਦਿਕੀ
 ਨਿਆਈਭਰਿਭੁਰਿਪੀਉ॥੧੦॥ ਲੇਬਜਾਰਿਮਾਧੀਨੀਸ
 ਰਿਉ॥ ਮਾਨੋਗਿਆਨਿਸਭੈਬੀਸਾਰਿਉ॥ ਤਾਸੀਕਰੈ
 ਨਗਰਕੇਲੇਕਾ॥ ਭਗਤਨਿਕੇਮਨਿਉਪਾਯਿਉਸੋਕਾ॥ ਬਾਮ

ਨਿਬਲੀਏ ਬਹੁਤ ਬਿਗੋਏ। ਹਰਿਜਨਿ ਦੇਖ ਦੇਖ ਮੁਖ ਗੋਏ।
 ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਚਾਹੈ ਸਭਿ ਕੋਈ। ਨਿਚਿਤਾਤਿ ਪਤਿ ਕੋਸੇ। ੩੩
 ਤੇਈ। ੧੨। ਅਦਿਨਿ ਦਸ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰੇ ਕੀ ਨੀ। ਯਾਦਿ ਦੇ
 ਖੇਗਨਿ ਕਾਸਿ ਗਲੀ ਨੀ। ਚਲਤਿ ਚਲਤਿ ਕਬੀਰ ਗਉਤ
 ਤਾ। ਨਗਰ ਲੋਕ ਅਰਿ ਰਜਾ ਜਤਾ। ੩। ਅਉਰਿ ਬਾਰਿ ਅ
 ਦਰਿ ਬਹੁ ਲੋਤਾ। ਟਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਆਸਨਿ ਦੇਤਾ।
 ਤਾਦਿਨਿ ਆਦਰ ਕਛੂ ਨ ਕੀਨੇ। ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੈਸ ਲਿਨ
 ਤੀਦੇ। ੪। ਸਭ ਤੀਕੇ ਮਨਿ ਅਚਰ ਜਭਾਇਉ। ਐਸੇ ਭ
 ਗਤਿ ਬਿਗਰ ਕੀਉਗਾਇਉ। ਦੇਹਗਾ। ਭਇਉ ਅਚੰਭ
 ਉਨਗਰ ਮਤਿ ਸਭ ਕੇ ਕੋਬੀ ਚਾਰਿ। ਨਿੰਦਾ ਬੀਦਾ ਕਯਭ

ਇਉ ਸਿਰਪਰਿ ਸਿਰਜਲਿ ਤਾਗਿ॥੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਿਹਿ ਅਉ
ਸੁਰਕਬੀਰ ਜਲਿ ਢਾਰਿਉ॥ ਤਹਿ ਕੋਪੰਡੂ ਜਗਤਿ ਉਬਾਰਿਉ॥
ਤਬ ਸੰਸਾਰੁ ਛੈਨਗੁ ਪਤੀ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਅਪਨੀ ਗਤਿ
॥੧॥ ਕਤਾ ਛੁਰਾਰਿ ਤੁਮ ਕਹਿ ਦਿਖਲਾਇਆ॥ ਤਾਕਾ ਮਰਮੁ
ਕਹੂ ਪਾਇਆ॥ ਕਤੇ ਕਬੀਰ ਸੁਨੇਰਹਾਈ॥ ਕਤੇ ਸੁਨੇਤੇ ਕੋ
ਪਤਿਆਈ॥੨॥ ਜਗਨਿ ਨਾਥ ਕਪੰਡੂ ਜਰਿਉ॥ ਪਾਤਾ ਛੂਟਿ
ਪਾਉ ਪਰਿ ਪਰਿਉ॥ ਸੋ ਜਲਿ ਸੀਚਲੀ ਉਮੇਰਾਖੀ॥ ਤਹਿ ਰਿ
ਹ ਪਾਤੇ ਦੇਖਿਉ ਆਖੀ॥੩॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਭ ਕੇ ਮੁਖ ਜੋਠੈ॥
ਸਾਚੀ ਕਤੇ ਕੇਤਮ ਕੋ ਮੋਠੈ॥ ਭਗਤਿ ਏਕ ਐਸੀ ਸਮਝਾਵੈ॥
ਰਾਜਾ ਪੁਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥੪॥ ਛਪੇ ਨ ਛੁਕੇ ਅਨ ਛੁਕੇ ਬੋਲੈ॥

ਕਬਾਰਕਾਮਾਨਨਾਤਿਡਲਾਗਜਪਤਾਤੁਗਤਾਛਕਾਈ॥
ਘਰੀਮਤੂਗਤਿਭੂਲਿਨਜਾਈ॥੫॥ਜਗਨਿਨਾਥਕੋਨਛ
ਰਿਚਲਾਇਉ॥ਕਬੀਰਆਪਨੇਘਰਿਉਠਿਆਇਉ॥
ਦੇਨਿਦਸਮਾਤੀਪਤੁਚਿਓਜਾਈ॥ਦਾਧਿਉਪੰਡੂਲੀਉ
ਬੁਲਾਈ॥੬॥ਕਹੁਪੰਡੇਮਨਕਾਸਤਿਭਾਉ॥ਕੈਸੇਜਰਿ
ਓਤਮਾਰੇਪਾਉ॥ਪੀਡਾਕਹੇਪਸਾਵਤਿਜਰਿਉ॥ਪਾਤਾ
ਛੂਟਿਪਾਉਪਰਿਪਰਿਉ॥੭॥ਤਬਕਬੀਪ੍ਰਾਨੀਲਿਆਇਅ
ਓ॥ਜ਼ਿਪਾਕਗੀਪਗਿਆਨਿਬੁਝਾਇਉ॥ਦਿਤਿਨਿਬਾਤਿਸੁ
ਨਿਪੁਛੇਸੀਸਾ॥ਕਵਨਿਕਬੀਰਿਤੇਤਿਵੁਕੈਸਾ॥੮॥ਜਾਤਿ
ਮੁਲਾਤਾਕਾਂਸੀਬਾਸਿ॥ਸਭਕੇਈਜਾਨੈਤਰਿਦਸਿ॥ਜਗ
ਨੈਨਾਥਕੇਦਰਸਨਿਆਏ॥ਤਰਖਤਰਖਤਰਿਕੇਗੁਨਗ॥

ਵੇ॥੧॥ ਸੋਕ ਬੀਰਤਮ ਦਾਖੇ ਉਤ ਬੀਰੀ॥ ਪਉਜ ਰਤਨ
 ਲਿਆਨਿ ਉਜ ਬੀਰੀ॥ ਤਬ ਨਿਦੂਤਿ ਮਨਿਆਨੰਦ ਕੀਨਾ॥
 ਉਲਟਿ ਪਾਇਆਨਾ ਪਰਿਕੋ ਕੀਨਾ॥ ੧੦॥ ਗਦਿ ਨਿਦਸਤੋਰ
 ਸੀਚ ਲਿਆਇਉ॥ ਲੋਕਨ ਗਾਰਿਕੋ ਪੂਛਨ ਧਾਇਉ॥ ਦੂ
 ਤਿਕ ਨਿਉਰਾਜਾ ਸੋਭਾਇ॥ ਤਮ ਪੰਡੇ ਸੋਕੀਉ ਨਿਖੇਦਾ॥ ੧੧॥
 ਪੰਡੇ ਤਮ ਸੋਕੀ ਜੋ ਸਾਖੀ॥ ਸੋਤਮ ਤਮ ਸੋਕ ਛੁਨ ਗਾਖੀ॥
 ਤਬ ਗਜਾ ਮਨਿ ਮਹਿ ਬਿਲਖਾਇਉ॥ ਵਹਾਇ ਨਿਬਤੁਰਿ
 ਚਿਤਾਰਤ ਉਉ॥ ੧੨॥ ਅਬ ਕਬੀਰ ਕੋ ਮਿਲੀ ਐਜਾਈ॥
 ਨਾਤ ਰਿਕ ਛੁਨ ਹੋਇ ਭਲਾਈ॥ ਵਾਮਤ ਤਮ ਮਰਮਨ ਜ
 ਨੈ॥ ਸਭਾ ਸੋਭੇ ਲੀਲਾ ਠਾਨੈ॥ ੧੩॥ ਗਜੇ ਗਨੀ ਪੂਛਿਉ ਜਾ
 ਈ॥ ਭਈ ਜੋ ਕਥਾ ਕੀ ਸਮਝਾਈ॥ ਗਨੀ ਕਹਿਉ ਬਾਰਜ

ਨਕਗ ਅੰਜਾਇਚਗਨਿਕਬੀਰਕੇਪਰੀਅੰ॥੧੪॥ਗਜਾਬੋਲਿ
 ਉਡਰਪੋਤਾਗੀ॥ਸਾਪਦੇਇਕੇਲਏਉਬਾਗੀ॥ਕਉਨਿਭੇਟਿ
 ਲੋਮਿਲੀਅੰਜਾਈ॥ਦਰਬਦੇਖਕੈਉਠੈਰਿਸਾਈ॥ਪਾਦੇਝਾ
 ਗਰੇਕੁਠਾਗੀਬਾਂਪਕੈਮਾਥੇਤ੍ਰਿਲਿਕੋਭਾਗੀ॥ਕੁਟੰਭਸਤਿਤਿ
 ਰਾਜਾਚਲਿਉਸਾਭਿਜਗਕਉਤਕਤਾਗ॥੫॥ਚੋਪਈ॥ਨਰ
 ਸਿੰਘਦੇਵਬਘੇਲੇਗਜਾ॥ਕਬੀਰਕਾਰਨਿਖੋਈਲਾਜਾ॥
 ਦੁਹਰੀਤੇਕਬੀਰਉਠਪਾਇਉ॥ਗਜਾਤਰਖਪ੍ਰੇਮਹੋਇਆ
 ਉ॥੧॥ਕਬੀਰਵਾਚਾਡਾਰਡਾਰਮਾਥੇਕੋਬੋਝਾ॥ਮੇਰੇਮਨਸ
 ਹੋਨਹੀਰੇਸਾ॥ਗਜਾਜਾਇਡੰਡਉਤਾਰੀਨਾ॥ਅੰਕਮਾਲਿਕਬੀ
 ਰੇਕਰਿਲੀਨਾ॥੨॥ਇਕਪਾਉਗਜਾਗਤਿਗਤਿਉ॥ਦੂਜਾਪਾਉ
 ਕੁਟੰਬਸਭਗਤਿਉ॥ਬਖਸੁਤਸੁਮੀਚੁਕਤਮਾਗੀ॥ਤੁਮਬਿਨ

ਕਉਨਿ ਕਰੇ ਰਖਵਾਰੀ॥੩॥ ਠਮਤਿ ਪੀਰ ਜਨਿ ਦੇਹਿ ਗੁਸਾਈ॥
 ਬਹੁਤ ਬਾਤਿ ਕਹਾ ਕਹੇ ਬਲਾਈ॥ ਕਹੇ ਕਬੀਰ ਭੁਲੀ ਤੁਮ ਕੀ
 ਨੀ॥ ਠਮ ਕੇ ਆਇ ਬਡਾਈ ਦੀ ਨੀ॥੪॥ ਬਡਾ ਜੇ ਅਉਗਤਿ
 ਦੇਇ ਬਡਾਈ॥ ਬਡਾ ਜੇ ਬਾਟ ਬੀਟ ਪਨਿਖਾਈ॥ ਬਡਾ ਜੇ
 ਸਾਚ ਬੂਠ ਪਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਮੁਰਖ ਕਹਾ ਬਡਾਈ ਜਾਨੈ॥੫॥ ਗ
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਆਨੰਦ ਭਾਇਓ॥ ਦਰਸ ਪਾਇ ਆਪਨੇ ਘਰਿ
 ਗਾਇਓ॥ ਕਬੀਰ ਆਪਨੇ ਨਾਉ ਮੇਟਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਕੁਲਵੰ
 ਤੀ ਗਰਭਿ ਦੁਗਾਵੈ॥੬॥ ਦਿਨਿ ਦਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤੇ ਤੇ ਸੋਈ
 ਕਰਨੀ ਕੈ ਸੇਛਾ ਨੀਤੋਈ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪਨੀ ਕਰਤਿ ਬਡਾਈ॥
 ਸੁਖ ਨ ਪਾਵੈ ਜਰ ਬਰਜਾਈ॥੭॥ ਆਪਨੇ ਕੁਚਿ ਆਪਨੇ ਕਰ
 ਮਰਦੇ॥ ਕੈ ਸੇਕਾ ਮਨਿ ਮੇਟੈ ਦਰਦੇ॥ ਅੰਧੇ ਸੇ ਸਭਿ ਸੰਸਾਰੁ

ਲਾਨਾ॥ ਤਰਿ ਜਾਨਿ ਤਰਿ ਭਜ ਭਏ ਸਿ ਆਨਾ॥ ੨॥ ਬਹੁਰਕ
ਬੀਰ ਚੜ੍ਹੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਦਰਸਾਨਿ ਦੇਖਾਨਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰ
ਈ॥ ਬੀਰ ਗਰਿ ਉਕਾਰ ਜਗ ਅਸਵਾਰੈ॥ ਭਉ ਜਲ ਭੂ ਬਤਿ
ਗਮ ਉਥਾਰੈ॥ ੫॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਕਰੈ ਉਪਾਧੀ॥ ਬਾਮਨਿ
ਬਾਲੇ ਏਆਤਿ ਅਪਹਾਧੀ॥ ਬੈਰ ਕਰੈ ਅਰਿ ਮਾਰਨਿ
ਤਕਈ॥ ਨਹਿ ਸਮਝਤਿ ਅਰਿ ਮਨੇ ਮੇਝ ਖਤੀ॥ ੧੦॥
ਐਸੀ ਭੰਗਤਿ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨਿ ਬੀਤੇ॥ ਬਦਕਰਤਿ ਕਬੀਰ ਬਿ
ਨਿ ਜੀਤੇ॥ ੧੧॥ ਅਰਕ ਬੀਰ ਕੀ ਮਾਤਾ ਖੋਟੀ॥ ਭਗਤਿ ਨ
ਭਾਵੈ ਕਪੜੇ ਜੋਟੀ॥ ੧੨॥ ਬਹੁ ਸਮੇਤ ਕਰੈ ਬਹੁ ਗਾਨਾ॥ ਪਨਿ
ਕਬੀਰ ਜੋਲੈ ਸਤਾਰਿ॥ ਬਾਤਿ ਰਿਬੈਰੀ ਅਰਘ ਰਿਮਾਤੀ॥

ਹੇਕਬੀਰਗਮਕੀਛਾਈ॥੧੨॥ਭਗਤਕੈਬੈਗੀਸਭ
ਸਿਸਾਗਾਆਦਿਅੰਤਿਤਰਿਗਾਖਨਿਤਾਰਿ॥ਏਕਸਮੇ
ਅੰਸੋਭੁਇਉਆਈ॥ਬਿਧਿਸੰਜੋਗਨਮੇਟਿਉਜਾਈ॥
੧੩॥ਸਾਤਿਸਿਕੰਦਰਕਾਂਸੀਆਏ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਕੇਮ
ਨਿਭਾਏ॥ਚਲੇਫਰਿਆਦੀਬਾਰਿਨਲਾਈ॥ਬਾਮਨਿ
ਬਾਲੀਆਮੇਲਿਆਜਾਈ॥੧੪॥ਅਰਿਕਬੀਰਕੀਮਾ
ਤਾਦਉਗੀ॥ਸਮਝੈਨਹੀਭਈਮਤਿਬਉਗੀ॥ਸਭੁ
ਮੇਲਿਕਰਿਜਾਇਪੁਕਾਰਾ॥ਜਲਿਉਨਿਕੋਮਾਰਿਉਪ
ਰਵਾਗਾ॥੧੫॥ਦੋਹਗਾ॥ਸਾਤਿਸਿਕੰਦਰਤ੍ਰਿਜੀਵੈਬੁਝ
ਤਮਾਗੀਪੀਗਾ॥ਐਸੀਕਬਭੁਨਾਭਈਜੋਸੀਕਰੀਕਬੀਗ॥

ੲ॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਕਿ ਆਤੈ ਭਾਈ॥ ਗਾਉ ਪਰ
 ਗਨਾਲੀ ਉਢਿ ਨਾਈ॥ ਬਾਮਨੇ ਦਾਗਾ ਗਾਉ ਪਰ ਗਨਾਕ
 ਛੂਨਲੀ ਨਾ॥ ਜੁਲਾਤੇ ਦੇ ਕਾਮ ਮਾਰ ਗਕੀ ਨਾ॥ ੧॥ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨਿ ਕੀਛਾ ਡੀਰੀ ਤਾ॥ ਅਰਿ ਤਿੰਦੂ ਕੇ ਮਤਿ ਤੇ ਬੀਤਾ॥ ਨਿੰਦੇ
 ਤੀਰਥਿ ਨਿੰਦੇ ਢੰਦਾ॥ ਨਿੰਦੇ ਨਊਗੁ ਤਿਸੁ ਰਜਚੰਦਾ॥ ਨਿੰਦੇ ਸੰ
 ਕਰ ਨਿੰਦੇ ਮਾਈ॥ ਨਿੰਦੇ ਸਾਰ ਦਗਲ ਪਤਿ ਗਈ॥ ਨਿੰਦੇ
 ਗਿਆਰ ਸੋਤੇ ਮਸਗਾਧੂ॥ ਨਿੰਦੇ ਬਾਮਨਿ ਜਗਾ ਅਰਾਧੂ॥
 ੨॥ ਨਿੰਦੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਨਿੰਦੇ ਬਹਿਲਿ ਭਾਈ ਸਭਿ
 ਸੇਵਾ॥ ਨਿੰਦੇ ਸਕਲ ਪਰਮ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਖਟ ਦਰਸਨਿ ਅਰਬ
 ਹਤਿ ਮਾਸਾ॥ ੪॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਲੋਗ ਬਿਗਾਰਾ॥ ਤਿੰਦੂ ਮੁ
 ਸਲ ਮਾਨਿ ਤੇ ਨਿਅਰਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ ਮੇਤਿ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਜਬੈ ਜੁਲਾ

ਤਾਕਾ ਸੀ ਤੇਈਹਾ ਐਸੀ ਤਪਤਿ ਨਿਵਾਰਿਤ ਮਾਗੀ ॥ ਤੁਮਤੀ ਪਤ
ਤੁਮਤੀ ਮਤਿ ਤਾਗੀ ॥ ਸੁਨਤਿ ਸਿਕੰਦਰ ਉਠਿ ਉਰਿ ਸਾਈ ॥ ਛੁਗ
ਦਾਰਿ ਦੁਇ ਦੀਏ ਪਠਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਨੇ ਬੇਗ ਬਾਰਜ ਨਿਤੋਈ ॥
ਤਿਠਿ ਮਯੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਆਇ ਪਿਆ ਦੇ ਬਾਤਿ ਸੁਲਾ
ਈ ॥ ਸਾਤਿ ਸਿਕੰਦਰ ਬੇਲੈ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ ਵਾਚਾ ॥ ਤਮਤਿ
ਸਿਕੰਦਰ ਕੈ ਸੇਜਾਨੈ ॥ ਕਉ ਨੇ ਕਹਿ ਉਕਤਾ ਪਾਤਿ ਚਾਨੈ ॥
ਪਿਆ ਦਉ ਵਾਚਾ ॥ ਤੇਗੀ ਮਾਤਿ ਦੁਖ ਤਉ ਦਿਭਾਗੀ ॥ ਕਾਜੀ
ਬਾਮਨਿ ਸਤਿ ਤਿਪੁਕਾਗੀ ॥ ੮ ॥ ਚਲਿ ਉਕਬੀਰ ਸਮਸੁ
ਮਨਿ ਮਾਤੀ ॥ ਜੇ ਨ ਚਲੇ ਤਉ ਬੀਧਿ ਲੇਜਾਤੀ ॥ ਸਭ ਸਿਤ
ਨਿਕਦੇਇ ਪ੍ਰਬੋਧਾ ॥ ਤੁਮਤਿ ਨ ਕਰੇ ਹਮਾਰੇ ਸੋਧਾ ॥ ੯ ॥ ਅ

ਤਿਆਕੂਹੋਇਅਸੁਰਪਠਾਏ॥ ਤਉਲਗਜਨਿਦਸਦ
 ਓਰੇਆਏ॥ ਲੇਕਬੀਰਤਹਾਉ॥ ਭੁਕੀਨੋ॥ ਜਤਾਸਿਕੰਦਰ
 ਡੇਗਦੀਨੋ॥ ੧੧॥ ਦੇਤਿਸਵਾਰਮਨਿਮਥਲਜੋ॥ ਤਾਪਰਿ
 ਮਾਲਾਤਿਲਕਬਿਰਾਜੋ॥ ਸੁੰਦਰਿਮੁਖਅਰਿਨਿਰਮਲਿ
 ਨੈਨਾ॥ ਜੋਬੋਲੈਸੋਸੀਤਲਿਬੋਨਾ॥ ੧੧॥ ਤਬਕਾਜੀਨੇ
 ਲੇਸਮਝਾਈ॥ ਕਰਤਸਲੀਮਦਿਵਾਨੇਭਾਈ॥ ਕਬੀਰ
 ਵਾਚਾ॥ ਤਮਤਸਲੀਮਕਹਾਕਰਜਾਨੋ॥ ਭੁੰਕਾਜੀਜਨਿ
 ਭਾਇਓਦਿਵਾਨੋ॥ ੧੨॥ ਕਹੇਸਿਕੰਦਰਿਐਸੀਬਾਤਾ॥ ਤ
 ਉਤੁਝਦੇਖੋਦੋਜਕਜਾਤਾ॥ ਗਾਹਛਾਡਕੈਗਹੀਕਰਾਤਾ॥
 ਕਹੁਬੇਜੁਲਾਤਾਕਉਨਨਿਬਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰਬੋਲੈਬ

ਚਨਬਸੇਖੀ॥ ਸਕਲਿਸਭਾਮਿਤਕਸੀਦੇਖੀ॥ ਦੇਜਕਪ
ਕੈਤਰਕਮਾਰਿਓਂਦੂ॥ ਕਾਜੀਬ੍ਰਹਮਲਿਭੁਲੇਭਉਦੂ॥ ੧੪
ਤਮਤੋਭਗਤਿਮੁਕੁਤਮਤਿਆਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਮ
ਗੁਨਿਗਾਏ॥ ਗਮਭਰੇਸੇਗਨੇਨਕਾਤੂ॥ ਸਭਤਜਿਗ
ਜਰੰਕਮਾਰਿਸਾਉ॥ ੧੫॥ ਦੇਯਗਾਗਾਖਨਿਤਾਰਗਮਏ
ਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ ਪਾਤਿਸਾਤਿਸੇਨਾਡੋਰੋਜੋਜਗਵੈਰ
ਤੋਇ॥ ੧੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਾਛਿਕਤੇਬਬਖਾਨੈਕਾਜੀ॥ ਵਿ
ਚੋਵਿਚੋਬਾਮਲਿਮਾਰਤਿਭਾਂਜੀ॥ ਮਾਲਾਤਿਲਕਦੂ
ਰਕਰਿਡਾਰੋ॥ ਪੀਛਿਸਭਪਥਰਿਕਰਮਾਰੋ॥ ੧੭॥ ਤਬਰ
ਤੀਰਵਾਸਸੁਨਿਉਸਾਭਿਕੋਈ॥ ਮੁਸੁਲਿਮਾਨੀਕਾਫਰੁਖੋ

ਈ॥ ਕਤੈ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾ ਕਿਉ ਨ ਕਰਹੁ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਕਾ ਛੁਰਤੁ ३੩੦
ਮਭੀ ਮਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਉ ਨਿਕਤੇ ਬਜੋਗ ਉਕਟਾਈ ॥ ਬਕਰੀ ਮੁ
ਰਗੀ ਕਿ ਨਿਛੁਰ ਮਾਈ ॥ ਜਿਤ ਨਾ ਦੇਖੋ ਆਤਮਾ ਪਾਤੀ
ਤਿਤ ਨਿਉ ਕੀਤੇ ਕੈ ਜਮ ਛਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਗਾਯਾ ਪਰ ਜਾਨਹ
ਕਪੜਾਤੀ ॥ ਗਾਮ ਕਤੈ ਤਿ ਨ ਕੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਨਤਿ ਸਿਰੀ
ਦਰ ਕੇ ਪਕਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਘੋੜਾ ਅਗਨ ਅਤੁਤ ਪਰਾਤੀ ॥
ਗਾ ਜਨਿ ਕਾਰਾਖੀ ਪੁਛ ਮਰੇ ਗੀ ॥ ਜਨ ਸੇਵਤਿ ਸਿੰਘੂਟ
ਕਦੇ ਗੀ ॥ ਜਨਿ ਵੈਸ੍ਵਾਨਰ ਮੇਲਿ ਉਤੋ ਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਚੀਤੇ ਕੀ
ਆਖਾਢੇ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ਗਾਠ ਲਿਸੈ ਕਨ ਮਾਨੈ ਮੇਰੀ ॥ ਅਬ
ਦੇਖੋ ਕਰਾਮਾਤਿ ਤੇ ਗੀ ॥ ਬਾਧ ਬਾਧ ਪਗ ਮੇਲ ਜੰਜੀਗਾ ॥

ਲੇਬੋਰੋਗੀਗਾਕੇਨੀਗਾ॥੬॥ਤੁਕਮਕਰਤਿਕਬੀਰਗਤਿ
ਲੀਨਾ॥ਮਾਝਪਾਰਿਗੀਗਾਕੇਦੀਨਾ॥ਛੂਟਜੰਜੀਰਪਾਰਿ
ਉਜਲਿਮਾਤੀ॥ਲਗਤੀਰਸੇਭੂਬਿਓਨਾਤੀ॥੭॥ਭਇ
ਕੋਰੋਪਅਸੁਹਇਉਭਾਖੇ॥ਜਲਤੇਰਹਿਉਅਬੈਕੋਗਾਖੇ॥
ਬਹੁਰਬਾਧਮੰਦਰਮਾਤਿਡਾਰਿਉ॥ਆਸਪਾਸਪਾਵ
ਕਪਰਿਜਾਰਿਉ॥੮॥ਭਇਉਭਤਾਸਨਜੈਸੇਨੀਗਾ॥ਤਰਿ
ਤਰਿਸਿਮਰੈਦਾਸਕਬੀਗਾ॥ਜਰਗਾਇਉਮੰਦਰਿਖੋਇ
ਓਛਾਨੀ॥ਕਰਾਮਾਤਿਸਹੀਸੁਰਨਰਜਾਨੀ॥੯॥ਅਧਿ
ਕਭੁਪਨਗਾਇਲਿਦੀਨਾ॥ਮਾਨੋਓਬਟਿਨਾਮਜਨਿਕੀਨਾ
ਜੈਜੈਕਾਹਭਇਉਜਗਮਾਤੀ॥ਕਾਜੀਬਾਮਨਿਅਧਿਕ

ਤੁਟਕ

ਰਿਸਾਈ॥ ਨਾਟਕ ਜੁਲਾਹਾ ਜਾਨੈ॥ ਸਾਹਿ ਸਿਕੰਦਰਿ
 ਤੂੰ ਮਤਿ ਜਾਨੈ॥ ੧੧॥ ਇਤ ਨੀ ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਉਪਜਿ
 ਰੋਸਾ॥ ਅਬ ਕਬੀਰ ਤੁਝ ਕਉ ਨਿਭ ਰੋਸਾ॥ ਮਾਤਾ
 ਹਾਥੀ ਅਸੁਰ ਬੁਲਾਵਾ॥ ਅਪਨੀ ਛਾਇ ਬੇਧਤਾ
 ਆਵਾ॥ ੧੨॥ ਸੀਕਨ ਕਰੈ ਮਹਾ ਬਾਤਿ ਕੇਗੀ॥ ਸਭ
 ਹਾਥੀ ਅਨਿਤੇਲੀ ਉਨ ਬੇਗੀ॥ ਸੁਇਨੇ ਸੀਗਲਿ ਬ
 ਧਾਰੇਖੇ॥ ਦਾਨੇ ਕੁੰਝੀ ਦੂਰ ਤੇ ਗੇਖੇ॥ ੧੩॥ ਸੁਇ
 ਨੇ ਅੰਕੁਸ ਦੰਤ ਮਛਾਏ॥ ਚਿਰਿ ਚਿਰਿ ਮੋਤੀ ਭਰੇ
 ਲਾਏ॥ ਨਗਰ ਮਾਤਿ ਜੋ ਛੂਟ ਨਿਪਾਵੈ॥ ਮਾਨਸ
 ਮਾਰੈ ਕੋਟ ਹਿਛਾਤੈ॥ ੧੪॥ ਗਲਿ ਮਾਰਿ ਗਵਤਿ ਮਾਰੈ॥

ਬਾਕੋਭਾਟਿਬਿਰਦਜਸਗਾਵਤਿਤਾਂਕੋਸੋਕਬੀਦ
 ਰੋਕੋਆਨਿਤੁਕਾਵਾਪੀਛਿਚਲੇਨਆਗੇਆਵਾ)
 ੧੫)ਦੇਭਗਾਕਾਲਗੁਪਗਜਨਿਰਖਕੈਸਭਕਉ
 ਚਲਿਉਭਾਗ)ਸਦਾਕਬੀਰਨਾਡਰੈਗਤਿਉਗਮ
 ਲਿਵਲਾਗਿ)੮)ਚੋਪਈ)ਸਿੰਘਗੁਪਕੈਸਦਰ
 ਰਪਾਵੈ)ਤਾਂਤੇਤਾਬੀਨਿਕਟਿਨਆਵੈ)ਫੀਲਦ
 ਨਿਕੋਦਰਸਨਿਦੀਨਾ)ਮੋਰਗਜਿੰਦ੍ਰਪੀਠਿਕਰਿਲਿਦ
 ਨਾ)੧)ਪੀਛਿਸਾਹਿਸਿਕੰਦਰਡੀਠਾ)ਕਬੀਰੇਅ
 ਗੇਸਿੰਘਬਸੀਠਾ)ਫੀਲਬਾਨਿਯਸਤੀਕਰਿਨਿਅ
 ਗਾਭਈਕਰਮਾਤਿਅਬੈਕੀਬੀਰਾ)੨)ਸਾਚਾ

ਮਕਬੀਰਤੁਮਾਰਾਅਬਕੇਗਾਖਲੁਪ੍ਰਾਨਿਠਮੈਰੋ
 ਕਾਜੀਬੁਠਿਮਾਨਿਮਰਮਨਜਾਨੈ॥ਸਿਰਜਨਿਠ
 ਰਿਤੁਮਾਰੀਮਾਨੈ॥੩॥ਦੇਖਦੀਨਤਾਕਤੇਕਬੀਰ
 ਜਨਿਠਗਪੇਰਾਖੇਰਾਘਬੀਗਜੋਨਸਿਕੰਦਰਅਥਿ
 ਕੇਡਰਤੇ॥ਤਉਤਰਿਨਿਸਿਚੇਪਰਲੋਕਰਤੇ॥੪॥ਨ
 ਤਿਕਬੀਰਕੇਦੂਖਾਨਿਆਈ॥ਤਾਤੇਅਸੁਰਸਜਨ
 ਪਾਈ॥ਜੇਕੇਈਆਗੇਅਉਗੁਨਿਠਨੈ॥ਤਾਕੇਕਾ
 ਜਿਨਬਿਗਰੈਕਾਇ॥ਜੇਜਨਿਦੇਖੇਤਰਿਕਾਕੀਆ॥
 ਸੇਜਨਿਠਰਿਅਪਨਾਕਰਲੀਆ॥੬॥ਤਬਕੇਸਵ
 ਆਦਿਸਾਇਤੇਇਗਏ॥ਅਸੁਰਕਬੀਰਕਚਰਨਿਗ

ਤਾਕੇਸਾਧਭਲਾਕਰਮਾਨੈ॥ਜੇਹਰਿਉਪਰਿਗਪੇਰਾਇ॥

ਤਿਲਏ॥ ਮਾਗੇ ਸੁਇਨਾ ਮਾਗੇ ਰੂਪਾ॥ ਮਾਗੇ ਕਪੜਾ ਅ
 ਧਿਕ ਅਨੁਪਾ॥ ੭॥ ਮਾਗੇ ਗਾਉ ਪਰਗਨਾ ਘੋੜਾ॥ ਤੁਮ
 ਕੇ ਦੀਜੈ ਸੈ ਸਰਬ ਥੋੜਾ॥ ਕਤੇ ਕਬੀਰ ਨ ਮਾਗੇ ਮਾਇਆ
 ਰਾਜਾ ਗਨਾ ਜਿਨਿ ਸਾਭਿ ਖਾਇਆ॥ ੮॥ ਮਾਇਆ
 ਮਾਗੇ ਸੇਭ ਗਤਿ ਨ ਤੇਈ॥ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜ ਗਾਖੇ ਹਰਿ ਜਨਿ
 ਸੇਈ॥ ਯਾ ਬਿਜੇਰ ਕੇ ਮਾਥੇ ਨਿਆਵਾ॥ ਜਨਿ ਕਬੀਰ
 ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਆਵਾ॥ ੯॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਕੁਸਟਿ ਤਹਾ
 ਹਰਿ ਤੂਠਾ॥ ਕਾਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਤੋ ਏਗੇ ਏਤੂਠਾ॥ ਆ
 ਏਉ ਅਪਨੇ ਘਰ ਤਿ ਕਬੀਰ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅ
 ਮਰਿ ਸਹੀਰਿ॥ ੧੦॥ ਤਬ ਕਬੀਰ ਕੀਲਾ ਗੀਜਾਤਾ॥

ਮੇਲਤਿ ਸਿਤ ਜਨਿ ਪੁਛੈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਸ ਤਸ ਬੋਲੈ ਦਾਸ ॥
 ਕਬੀਰ ॥ ਚਹਨਿ ਸਹਨਿ ਗੋਖੇ ਰਖ ਬੀਰਿ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾ
 ਤਸਾ ਤਿ ਜਬ ਕਸਟੀ ਦੀਨੀ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਸੀਕ
 ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਕੇ ਬਲ ਤੇਈ ॥ ਤਿਨਿ
 ਕੇ ਮਾਰਨ ਸਾਕੈ ਕੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਭਰਿ ਭਗ
 ਤਿ ਨ ਸਾਕੈ ॥ ਭਗਤ ਨਿ ਪੀਛੈ ਹਰਿ ਚਲਿਆਵੈ ॥
 ਜੇ ਭਗਤ ਨ ਸੋਰਤਿ ਤਿਨਿ ਆਗਾ ॥ ਤਾਂ ਕਾ ਨਾਤਿ
 ਠੀਰ ਖਵਾਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਈ ॥
 ਕੁੰਭੀ ਨ ਰਕਮਾਤਿ ਤੇ ਪਰਈ ॥ ਜੇ ਭਗਤ ਨਿਕੀ ਕੋ
 ਭਗਤੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਗਰੇ ਦਈ ਜਮ ਕਾਤੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤ

੩੩

ਮੀ

ਜੀਵਨਿ ਮਤਿ ਦੋਖੈ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਰਗਤ ਨਿਬਿਨਿਸ
ਹੈ ਨਕਾ ਮਾਗੁ ਰਗੁ ਬਿਦਰਗਤਿ ਮਤਿ ਚੀਨਾ ਤਾ
ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਛੂ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਲਿ ਬੋਰਿਉ
ਪਾਵਕ ਪਾਰਿਉ ਬਿਨਾ ਸਿਉ ਨਹੀ ਸਗੀਰੀ ਗਜ ਤੇ
ਗਤਿ ਤਰਿਗਾ ਬਿਉ ਨਿਰਭੈ ਰਇਉ ਕਬੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥
ਈਯਾ ਪਰਕਾਰਿ ਕਬੀਰਉ ਬਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾ ਭਏ
ਤਰਿਗ ਪਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਮਸਾਟਿ ਬਾਮਨਿ ਮਤਿ ਕੀ
ਕੀਨਾ ॥ ਜੁਲਾਹੇ ਤੇ ਮੇਥੁ ਤਿ ਦੁਖ ਦੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥
ਪੰਚਏਕ ਕੀਉ ਅਨੀਤ ਤਾ ॥ ਛਲ ਬਾਲਿਨਾਖ ਅ
ਪਨੀਉ ਤਾ ॥ ਬਾਮਨਿ ਚਤੁਰਾ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਾਇਉ ਮਾ

ਲਾਤਿਲਕਅੰਗਪਾਤਿਗਾਇਉ॥੩॥ਤਿਨਹੁਸੀਖ
 ਦੇਗੁਪਤਿਚਲਾਏ॥ਚਊਂਦੇਸਕੇਭਗਤਿਬੁਲਾਏ॥
 ਦੀਜੋਦਲਿਕਬੀਰਕੇਨਾਉ॥ਅਸੀਕੋਸਲਗਜਿਤ
 ਨੇਗਾਉ॥੩॥ਮਾਘਮਾਸਪਤਿਲੇਪਖਵਾਗੇ॥ਨਉ
 ਮੀਕੇਦਿਨਿਆਵਹੁਸਾਗੇ॥ਤੂਠਦਲਿਦੀਨੇਸਭਕਾ
 ਤੁੰ॥ਬੇਗਬਸੀਤਪੰਚਮੀਆਤੁੰ॥ਦਾਸਕਬੀਰਮੋਠ
 ਛਾਠਾਟਾ॥ਸਭਸੀਤਨਿਕੀਬੂਏਥਾਟਾ॥ਤਾਤੇਮਾਨੀਮ
 ਨਿਦਲਲੀਨਾ॥ਪਾਖੰਡਭੇਖਨਕਾਤੁੰਚੀਨਾ॥੫॥ਐਸਾ
 ਕਪਟਿਕੀਓਥਾਮਨਾ॥ਆਏਪਰਿਸਭਿਹਰਖਤਿ
 ਮਨਾ॥ਤਾਪੀਛੇਤਰਿਜਨਿਚਲਿਆਏ॥ਜਿਉਪਾਦ

ਸਰਤ ਬਦਲ ਧਾਏ॥੬॥ ਪੰਡਤ ਬੀਸ ਕਲੇਖ ਨ
ਲੇਤੀ॥ ਬੀਸ ਕਾ ਅਨਿਸਿਖਾਵ ਨਿਦੇਹੀ॥ ਦਿਨਾ
ਚਾਰ ਲਗਤੇ ਇਨ ਅੰਤਿ॥ ਸੋ ਜਸ ਗਾਵੈ ਦਾਸ ਅਨੰ
ਤਿ॥੭॥ ਚਲੇ ਸਮੁਤਿ ਨਗ ਨਿਤੀ ਤੇਈ॥ ਗੀ ਗਾਤੀ
ਗਮਿ ਲੈ ਸਭ ਕੇਈ॥ ਸੁਨਤਿ ਕਬੀਰ ਗੁਪਤਿ ਤੇਈ
ਰਹਾ॥ ਸਨਮੁਖ ਤੇਈ ਕਛੂ ਨਤੀ ਕਠਾ॥੮॥ ਤਬ ਕੇ
ਸਦੁ ਅਪਨਾ ਪਰਿਲੀਨੀ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਕਬੀਰ ਕੀਕੀ
ਨੀ॥ ਡੇਹ ਡੇਹਾ ਆਦਿ ਲੇਈ॥ ਜੇ ਮੁਖ ਮਾਰੈ ਸੋ ਤਿ
ਸਦੇਈ॥੯॥ ਕਛੁ ਕਛੁ ਨਾ ਚੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਗਾਵੈ॥ ਤਰਿ
ਕਚ ਰਿਤ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ॥ ਦਿਨਿ ਗਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ॥੧੦॥

ਨੀਕੀ ਨੀ। ਤਾਪੀਛੋਪਾਤਿਗਵਨਿਦੀਨੀ। ੧੧। ਸਭ
ਕੋਥਿਦਾਦਈਕਰਿਭਾਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤਭਏਕਿਭਵ
ਨਿਗਉ। ਤਾਤੇਉਤਿਕਬੀਰਿਸੁਖਦੇਖਿਉ। ਜੀਵ
ਨੀਜਨਮਸਫਲਿਕਰਿਲੇਖਿਉ। ੧੧। ਗਮਕਬੀ
ਰਸਦਾਬਨਿਆਈ। ਤੀਜੇਬਾਮਨਿਰਤੇਖਿਸਾਈ
ਬਰਸਏਕਬੀਤਾਏਜਬਤੀ। ਤਰਿਜੀਅਪਸਰਾ
ਪਠਾਈਤਬਤੀ। ੧੨। ਜਾਇਦੇਖਕਬੀਰਬਲ
ਤੇਗਾਬਸੈਬਨਾਸਰਸਨਿਜਜਨਿਮੋਗਾ। ਬਲਫ
ਲਕਰਿਲੀਜੈਅੰਗਲਾਇ। ਬਾਰਿਬਾਰਿਭਗਵੰ
ਤਸਿਖਾਇ। ੧੩। ਜਾਨੋਸੁਕਦੇਵਪਤਿਰੰਭਾਆਈ।

ਜਾਕੈਗੁਪਨਪੂਜੈਕਾਈ॥ਮੀਠੇਬਚਨਿਸੁਕਵੈਸੋਈ॥
ਚੰਚਲਿਗੁਪਦਿਸਦਿਚਿਤਿਤੋਈ॥੧੫॥ਜਾਨਬ
ਨਿਮਤਿਤਰਨੀਛਿਰਈ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਿਸਭ
ਨਿਕੋਤੋਰਈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਕੀਨੀਨਿਜਸੀਤਿ॥
ਕਬੀਰਕੇਗੁਨਿਕਾਤਿਤੋਨਅੰਤਿ॥੧੫॥ਦੋਹਰਾ॥
ਧਨਿਜੋਜਨਿਮਾਨਿਦ੍ਰੁੜਕੀਆਚਰਨਕਮਲਾਚਿ
ਤੋਰਾਖਾਕਮਚੇਸਟਾਬਚਨਿਸੁਨਿਓਡਤਿਰਿ
ਦੇਅਭਿਲਾਖਿ॥੧੦॥ਚੋਪਈ॥ਕਬੀਰਵਾਚਾਤਮ
ਸੋਤੁਮਰਕਵਨਿਸੀਗਾਤਾ॥ਜਲਿਮਾਤਿਅਗਨਲਾਗੈ
ਮਾਤਾ॥ਜੋਪੈਤੁਮਰਪਨਾਥਪਠਾਈ॥ਦੇਨਿਮ

ਤਤੁਮਤਮਕੋਆਈ।।ਮਧਮਨਾਮਕਬੀਰਤਮਾਰ

੩੪

ਤਤਾਜਾਇਜਤਾਗਸਿਕੁਮਾਗ।।ਗੋਗਮੇਦਕਪੁਰਜਵ

ਦੀ।।ਅਗਰਿਕਚੋਲਾਅਰਿਛੁਲਵਾਦੀ।।੨।।ਸਕਾਲਿ

ਭੋਗਰਾਜੇਕੇਕੀਜੈ।।ਪਾਥਰਿਕੋਸੇਪਾਨੀਭੀਜੈ।।ਅਪਸੇ

ਰੋਵਾਗ।।ਨੀਚੇਦਿਸਟਕਬੀਰਤੁਮਾਰੀ।।ਦੇਖੋਮੇਰੇ

ਰੂਪਨਿਭੀ।।੩।।ਕਸਟਿਕੀਇਕਤੁਨਹੀਪਾਈ।।ਸੇ

ਮੈਸਾਤਿਜਤੁਮਾਰੇਆਈ।।ਕਾਤਕਕੁਲਜਤਿਮਕ

ਗਿਪੇਮਾਗ।।ਨੈਮਖਰਿਜੋਕਰਈਛਾਗ।।ਗੀਗਾਜਾ

ਇਦਸਤਿਰਾਕਰਈ।।ਕਾਸੀਕਰਵਤਲੇਲੇਮਰਤੀ।।

ਜੋਪੇਪਰਸੇਦੇਵਕਿਦਾਗ।।ਤਊਨਤਾਕੋਕਰੇਭਤਾਗ।।

੫।।ਏਕੈਤੀਗਬਿਕਟਿਕਨਾਈ।।ਇਕੈਧੂਮਪ੍ਰੀਮਮਰਜਾਈ

ਏਕੈ ਜਾਇਤ ਮਾਰੇ ਸੀਝੈ॥ ਤਉ ਨਤਾਤਿ ਆਪ ਸਰ
ਗੀਝੈ॥ ੮॥ ਜਥੇ ਲਓ ਸੁਖ ਨ ਲੇਤਿ ਤਮਾਗਾ॥ ਤਉ
ਲਓ ਤੂੰ ਠੇ ਜਨਮ ਤੁਮਾਗਾ॥ ਏਤੀ ਗਾਖੇ ਥਾਤ ਤਮਾ
ਗੀ॥ ਬਹੁਤ ਨਹੀ ਗਾਖੇ ਦਿਨਿ ਚਾਗੀ॥ ੧॥ ਤਬ ਕ
ਬੀਰ ਬੋਲਿਓ ਸਮਝਾਈ॥ ਤਉ ਤੁਝ ਪੁਛੋ ਸੁਲਿਰੀ
ਮਾਈ॥ ਸੁਗਲੇ ਕ ਕੈ ਸੇ ਦੁਖ ਆਤੀ॥ ਕੈ ਸੇ ਕਰੈ
ਤਮਾਗੀ ਚਾਤੀ॥ ੨॥ ਢਿਗ ਬੈਠੇ ਤੁਮ ਲਾਜਨਮ
ਗੋ॥ ਨਿਚ ਦੇਖ ਤੁਮ ਸੀਕਨ ਕਰੋ॥ ਬਖਸ ਬਖਸ
ਸਤ ਉਕਰੋ॥ ਨਿਤੋਗਾ॥ ਤਿਰੇ ਖੇਲ ਮਗਨਿ ਤੈ ਮੋਗਾ॥

੨॥ ਤੇਰੇ ਗਥ ਨ ਲਾਵੇ ਮਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਗਮ ਹਿਸ
 ਈ ॥ ਨੈਨਿ ਬੈਨਿ ਬਿਖਲ ਗੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਸੇਬੇ ^{੩੪}
 ਧੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਜੇ ਨਿਜਿ ਨਿਕਰੀ ਤੁਮ
 ਗੀਆ ਸਾ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਨਿਤਿ ਚੇ ਨਰ ਕਨਿਵਾਸਾ ॥
 ਜੇ ਨਰ ਤੁਮ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥ ਪੜੇ ਬਢਾਵ
 ਨਿਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਤੀਆਇ ਕਨਭਲ
 ਏਕ ਬਾਲ ਕਜਾਇਉ ॥ ਕੂਪ ਨੀਹ ਲਿਆਵੁ ਨਿਤਿ
 ਅਭਾਇਉ ॥ ਕੁਤਿ ਦੁਭਾਡ ਭਰ ਨਿਗਈਪ
 ਨੀ ॥ ਸਰਪ ਬਾਲ ਦਿਸਾ ਆਵੁ ਤਿਜਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਨਿਵਲ ਸਰਪ ਜਲਿ ਜਲਾਇ ਸਗਾਇਉ ॥

ਨਿਰੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਨੀ ਦਰਸਾਇਉ ॥ ਦੰਤਰੁ ਧਾਰਿ ਸੇ
ਗਦੇਖਤਿ ਮਾਰਿਉ ॥ ਨੀਰਖਕੁ ਸਲਿਸਿ ਸੁਦੰਤ
ਮਲਾਰਿਉ ॥ ੧੩ ॥ ਐਸੇ ਮਨਿ ਪਛਤਾਵਾਤਈ ॥
ਤੁਮਰੇ ਸੀਗ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਯਤੋ ਪਿਟਾਰੇ ਭੀ ਤਰਕਾ
ਗਾਮੁ ਸੇਜਾ ਨਿਉ ਮਿਸਟਿ ਅਤਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇ
ਪਿਟਾਰੇ ਭੀ ਤਰਕਾਇਉ ॥ ਨਿਗਲਿਭੁ ਧੀਗਮੁ ਸਾਲ
ਏਉ ॥ ਐਸੀ ਗਤਿ ਤਾ ਠੀਕੀ ਤੋਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਯਗਾ ਬਹੁਤ ਜਤਨਿ ਕਰਿ
ਪਚਰੀ ਹਤਿ ਉਕਥੀਰ ਅਨੁ ਲਾਗਾਈ ਅਪ
ਸਰਾਆ ਪਲੇਹਤਿ ਉਭਗਤਿ ਕੋ ਬੋਲਿ ॥ ੧੬ ॥

ਚੋਪਈ॥ ਠਹਿ ਸੋ ਕਹਿਉ ਅਪਸਹਾਜਾਈ॥ ਕਬੀ
ਰੇਆਗੇਕਛੁ॥ ਬਸਾਈ॥ ਸਕਲਿਅੰਗਮੇਮੋਤ
ਨਿਚਾਡਾ॥ ਅਤਿਅਡੇਲਪਾਵੇਨਹੀਥਾਡਾ॥ ੧॥ ਜੋ
ਗਵਿਪਸਚਮਉਦੇਕਗਈ॥ ਪਰਬਤਿਟਰੈਅਗ
ਨਾਨਿਸੀਅਗਈ॥ ਜੋਧੂਭਦਛਨਕਰੈਪਾਇਅ
ਨੇ॥ ਤਉਨਤੋਇਕਬੀਗਇਆਨੇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ
ਕੇਸੁਖਤ੍ਰਿਲਭਾਰਿਲੇਖੇ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗੋਗਥਿ
ਤਿਬਸੇਖੇ॥ ਤਬਕੇਸਵਅਪਨੇਕਾਰਿਲੀਨੇ॥ ਦਰਸ
ਨੀਆਇਕਬੀਰੇਦੀਨੇ॥ ੩॥ ਸਿਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦ
ਮਾਥਿਗਜੈ॥ ਕਉਸਤਕਗਰਿਪੀਤਿਬਰਿਛਾਜੈ॥

ਭ੍ਰਿਗਲਤਾਗਰੁੜਾਸਨਿਸੋਏ॥ ਮਾਥੇਮੁਕੁਟਦੇਖ
 ਖਮਨਿਸੋਏ॥ ੪॥ ਸਵਨਿਨਿਕੁਡਲਿਨੋਨਿਵਿਸਾ
 ਲਾ॥ ਚਾਰਭੁਜਾਥੈਜੰਤੀਮਾਲਾ॥ ਨਾਥਿਸਿਖਭੁਖ
 ਲਿਸਿਆਮਸਰੀਗਿ॥ ਕੰਚਕਲੀਦਸਨਾਟਲਿ
 ਤੀਗਿ॥ ੫॥ ਗਜਮੋਤਨਿਕੀਦੁਲਰੀਕੰਠਾ॥ ਐਸੀ
 ਰੀਤਿਹੋਏਬੈਕੁਠਾ॥ ਦੇਖਾਤਿਸੀਤਲਿਭੁਇਸਰੀ
 ਰੀ॥ ਚਰਨਿਕਮਲਿਗਹਿਰਤਿਓਕਬੀਰਿ॥ ੬॥
 ਤਰਿਸੰਪਤਿਕੀਰੁਚਿਉਪਜਾਈ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੇਸੁ
 ਖਤਿਸੁਨਾਈ॥ ਮੀਰਾਮੀਰਾਮੀਰਾਦੇਵੈਸੋਈ॥
 ਜੇਤੇਰੇਮਨਿਇਛੁਆਹੋਈ॥ ੭॥ ਕਤੇਤੇਭੂਮੀਕੋਪ
 ਤੇਕੋਗਾ॥ ਮਾਥੇਛੜਾਆਟਿਲਿਕਰਿਧਾਰੇ॥ ਕਤੇਤੇ

ਇਵੇਲੋਕਬੈਠਾਗੇ॥ ਗਾਖੇਸਦਾਨਕਬਧੀਟਾਗੇ॥ ੩੫
ਟਾ॥ ਕਪੋਤਕਰਮਾਭਿਦੇਵਉਚਾਗੀ॥ ਜਗਤਿਗਾਡ
ਤਿਬੁਡਤਿਉਡਤਿਕਾਰੀ॥ ਕਪੋਤਾਸਾਚੇਸਬਦਿ
ਫੁਗਾਵੇ॥ ਇਤਿਰਤਿਨੇਦੇਤਿਅਵਸੁਲਾਵੇ॥ ੪॥
ਏਕਸਗੀਰਚਲੇਛੂਟਕਾਈ॥ ਦੂਜੇਦੇਪੀਲਏਉ
ਠਾਈ॥ ਅਸਾਇਸਿਧਨਊਨਿਪੈਦੇਵੇ॥ ਕਮਲ
ਸਤਿਤਿਚਰਨਿਭਉਸੇਵਉ॥ ੧੦॥ ਕਪੋਤਕਬੀਰ
ਸੁਨੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਕਛੂਨਮਾਂਗੇਤ੍ਰਿਭਵਲਿੰਗ
ਈ॥ ਅਲਪਬੁਧਤਉਮਾਗਨਜਾਨਹੁ॥ ਸੁਖਸ
ਗਰਕੈਸੇਪਤਿਚਨਹੁ॥ ੧੧॥ ਚੀਟੀਕੋਪਰਬਤ

ਤਿਉਠਾਵੈ॥ ਜਗਨਾਕਿਉਚੰਦ੍ਰਮਾਹਿਛਪਾਵੈ॥
ਮੇਰਨਉਡੈਅਕਾਸੇਜਾਈ॥ ਅੰਜਨਮਤਿਕਿਉ
ਸਿਧਸਮਾਈ॥ ੧੨॥ ਬਾਲਕੁਤਾਬਸਹਪਕੇ
ਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਮਾਤਾਤਾਤਿਬਚਾਵੈ॥ ਹਵਿਸਟਾਅੰ
ਗਲਾਗਾਵੈਜਬਯੀ॥ ਅਨੀਨੀਸੁਦਧਾਨਿਤੋਇ
ਤਬਯੀ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਦੇਇਮਾਟੀਲਏਛਡਾਈ॥
ਮੁਖਮਤਿਉਨਿਸਮਣਨਕਾਈ॥ ਸੁਰੁਅਸੁਭ
ਨਜਾਨੇਥੇਲੀ॥ ਅੰਸੀਮੇਰੀਮਤਿਪੈਰੋਲੀ॥
੧੪॥ ਹੁਇਤੀਸੁਨਿਕੈਸੇਸਚਪਾਵੈ॥ ਧੀਨਿਕ
ਬੀਰਜੇਮਾਨਿਨਡੁਲਾਵੈ॥ ਚਾਰੇਕਰਿਤਰਿਮਾਥੇ

ਦੀਨਾ॥ ਅਜਰਿਅਮਰਅਬਨਾਸੀਕੀਨਾ॥ ੧੫
ਦੇਹਗਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਿਸੁਰਗੁਨਿਏਕਹੈਸਾਭਿਘਟਿ
ਗਤਿਉਸਮਾਇ॥ ਦਰੀਆਉਕੇਗੀਲਤਿਰਿਜਿਓ
ਰੂਪਕਰੈਮਿਛਿਯਾਇ॥ ੧੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਲ
ਪਨਿਖੇਲਤਿਤੀਗਾਇਆ॥ ਬੀਸਬਰਸਤੇਚੈ
ਤਨਿਭਾਇਆ॥ ਬਰਸਸਉਲਗਰੀਨਿਏਭਗਤ
ਤਾਪੀਛੇਪਾਈਏਮੁਕੁਤਿ॥ ੧॥ ਮਰਬੇਕੀਮਿਸ
ਲਿਲੀਲਾਠਾਟੀ॥ ਸੋਪਿਲਈਮਗਤਰਿਕੀਥਾਟੀ
ਕੀਸੀਮੁਕਤਕਹੈਸਭਕੇਈਯਾਮਗਤਰਿਮਰੇਸੋਗਾ
ਬਏਈ॥ ੨॥ ਕਾਸੀਕਾਟੈਸਭਕੇਪਾਪਾਤਉਗਾਥੇ

੩੫੦

ਹਰਿਕੋ ਪਰਿਤਾਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੂਤੁ ਰਕਤਿ ਬਗੋਰੇ ਭਇਉ
 ਉਨਿ ਜਾਗਨਿ ਉਨਿ ਗਾਡ ਨਿਕਤਿ ਉ॥ ੩ ॥ ਬੈਠ ਬੀ
 ਸਾਇਕ ਫੂਲ ਮੰਗਾਵਾ ॥ ਤਰਿਉ ਪਰਿਦੇ ਸੈਨਿਕ
 ਗੰਦਾ ॥ ਸਕਲਿ ਸਿਤਾ ਮਿਲਿ ਨਾਚੈ ਗਾਇ ॥ ਤਾਲ
 ਪਖਾਵਾ ਜਿ ਸਿਖ ਬਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਅਮਰਿ ਭਇਉ ਫੂ
 ਟਿਉ ਨ ਸਰੀਗਾ ॥ ਗਾਇ ਸਦੇ ਤੀ ਦਾ ਸਕ ਬੀਰ ਭਗਤ
 ਨਿਮਾਤਿ ਅਚੰਭੈ ਭਇਉ ॥ ਫੂਲ ਦੇਖ ਆਪਨੇ ਘਰ
 ਗਾਇਉ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਸੁਨਿ ਕੈ ਅਨਾਜ ਨਤੀ ਖਾਤੀ ॥
 ਏਕੈ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਕਬੀਰ ਗਬਿ ਨਾਕਾ
 ਸੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਾ ਬਿਨਿਦੀ ਸੈ ਤਾਗਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਉ ਭੀ ॥ ੧ ॥
ਤਿਥਿ ਨਿਅਨਾਜਾ ਕਿਸਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸ ॥ ੨ ॥
ਤਨਿ ਬਿਨਿਦੇ ਹਮਲੀਨਾ ॥ ਤਿਉ ਕਬੀਰਾ ਬਿਨਿ ॥ ੩ ॥
ਕਾਸੀਯੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਕਬੀਰ ਚਲ ਜਾ ॥ ੫ ॥
ਈ ॥ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਚਉਗੁਨੀ ਬਡਾਈ ॥ ਸਿਵਾਇ ॥ ੬ ॥
ਗੋਚਰ ਆਗੇ ਕਰਿ ਲੇਯੀ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਟਰਿ ਸਿ ॥ ੭ ॥
ਘਾਸ ਨਿਦੇਈ ॥ ੮ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਤੇਬੈ ਕੰਠੁ ॥ ੯ ॥
ਮਾਗਾ ॥ ਰਹੇ ਸਦਾ ਯਤਿ ਭਾਵੁ ਮਾਗਾ ॥ ਸਿਧ ॥ ੧੦ ॥
ਸਨੇਤਿ ਕਰੈ ਬਤਿ ਤੇਗਾ ॥ ਸਉਪਨ ਕਰੈ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥
ਕੁਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਨਿਕਾਇ ਕਮਲਿ ਬੈਠੈ ਸਿਗਾ ॥ ੧੩ ॥

ਨਗਦਸੋਅਤਿਬਾਢਿਉਅੰਗਾਕਰੋਕਤਾਲਉ
 ਸੁਖਸਭਜੇਤਾਭਇਉਬਿਆਪੀਦੇਨਿਸਮੇਤ
 ੧੦॥ਤਰਿਆਪਨਾਗੁਨਿਆਪੇਗਾਵੈ॥ਜਨਿਕੁਜ
 ਸਦੇਪ੍ਰੀਤਿਬਢਾਵੈ॥ਭਗਤਨਿਕੇਸੰਗਲਾਗੇ
 ਭੋਲੇ॥ਭਗਤਨਕੇਘਟਿਥੈਠੋਥੋਲੇ॥੧੧॥ਬਰਗੀ
 ਕਥਾਕਬੀਰੇਕੇਗੀ॥ਗਾਵਤਿਸੁਨਤਿਸੁਕੁਤਿਤੋ
 ਏਚੇਗੀ॥ਨਰਨਾਗੀਜੇਗਾਵੈਕੋਈ॥ਨਿਸਚੈਸ
 ਭਸੁਖਪਾਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ਨਾਸੈਰੋਗਸਤ੍ਰਖੇਜਾ
 ਤੀ॥ਉਪਜੈਗਿਆਨਿਭਗਤਿਮਨਿਆਤੀ॥ਬਿ
 ਦਿਆਤੀਨੋਬਿਦਿਆਪਾਵੈ॥ਕਬੀਰੇਕੇਗੁਨਿ
 ਭਚਿਸੋਗਾਵੈ॥੧੩॥ਤਰਿਕੇਤਕਗੁਨਿਬਰਨੇਤਗਾ॥

ਕਹਿਤੇ ਬਾਕਰੇਤਮਨਿ ਮੇਗਾਗਿਰਪਤਿਜਾਹਿਬਾਬਿ
 ਮਸਕੀਜੈ॥ ਗੁਗਿਅਠਾਰਹਿਲੇਖਨਿਲੀਜੈ॥ ੧੦॥ ੩੫
 ਸਾਤਿਸਮੁੰਦਨਿਕੀਜੈਦਉਤੀ॥ ਬਸੁਧਾਸਭਿਕਾ
 ਗਦਕੀਹੋਤੀ॥ ਸਾਰਹਿਕਹਿਤਿਨਾਏਅੰਤੀ॥
 ਸੋਜਸਗਾਵੈਦੁਸਅਨੰਤ॥ ੧੫॥ ਵੇਤਗਾਦਾਸ
 ਅਨੰਤਕਹਾਕਹੇਤਹਿਕੀਕਥਾਅਪਾਗਿ॥ ਕਛੁਕ
 ਛੁਕਯੀਕਬੀਰਕੀਸਾਤਿਗੁਰਕੇਉਪਕਾਗਿ॥
 ੧੫॥ ਇਤਿਪਰਚੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀਸਮਾਪਤੀ॥
 ਸਮਤ ੧੮੩੩॥ ਛਗੁਲਿਸੁਦੀਏਕਮਵਾਰਮੀਗਲਿਗ
 ਗਹਵਿਚਪੋਥੀਲਿਖੀਰਾਮਾਦਿਆਲਾਮਿਸਰ॥ =॥ =॥

१६ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਖਿ ਚਉਦਵਾਧਿ ਆਖਿ
ਲਿਖਿ ਆਖਿ ਖੁਸਿ ਮੋਹੇ ਵਗਾ ਕਰਕਰਿ ਬਿਨੈ ਖੁ
ਬੈਸਰਗ ਜਾਨਾਰ ਦਮੁ ਨਿਪਤਿ ਕਰਿ ਤਿਉ ਇਆ ॥
ਉਤਿ ਸਿਸੁ ਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾ ਦੇਖਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਭਾਇਆ ॥
ਨ ਨਰਕ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਕਾ ਤਬ ਕਰੇਖਿ
ਜਬ ਕਾਥਾ ਇਨਿ ਜਨਮ ਲਾਇਆ ਸੋ ਸਿਸੁ ਪਾਲਿ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾ ਦੇਖਿ ਸਾਜੁ ਜਮੁ ਕਾਤਿ ਮਤਿ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ॥
੧ ॥ ਜਿਉ ਦੀਪਕ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤ ਮਤਿ ਏਕਾ ਏਕਾ ਦਿ
ਖਾਈਏ ॥ ਜਿਉ ਕੂਏ ਕਾ ਜਲ ਪਛੈ ਨਦੀ ਮਤਿ ਬਤੁ
ਗਨਿਕਾ ਸਿਆ ਜਾਈਏ ॥ ਜੋ ਜੋਗੀ ਸਰਕਠਨ ਪਾਵ

ਨੀਸੋਗਤਸਿਸੁਪਲੇਪਾਈਤੋ॥ ਗੁਸਾਈਇਸ
 ਕਾਭਿਤਰਦੇਵਹੁਮੁਣਕੋਜੇਮੈਥਿਨੈਸੁਨਾਈਤੋ॥
 ੨॥ ਨਾਰਦੇਵਚਾਅਦਭੁਤਗੁਪਚਰਿਤਪ੍ਰਭੁਕੇਨ
 ਹਦਮੁਨਿਜੀਗਾਵਤੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮਧਕਾਨਾਰਦ
 ਬਚਨਾਰਾਜੇਕੇਮਨਭਾਵਤੋ॥ ਦੰਤਬਕਤਸਿ
 ਸੁਪਾਲਿਦੋਊਕੀਆਦਿਕਥਾਸਮਝਾਵਤਿਤੋ॥
 ਤੀਨਿਜਨਮਹਾਇਇਨਿਕੇਬੀਤੇਤਿਨਿਕੀਕਥ
 ਸੁਲਾਵਤਿਤੋ॥ ੩॥ ਜੁਗਜੁਗਮਾਤਿਆਵਤਾਰਧ
 ਰਿਤਰਿਆਦੀਖੇਲਤਿਆਏਤੋ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚੰਦ
 ਪ੍ਰਭਹਰਿਮੁਹਾਰਿਜੀਜੁਗਜੁਗਦੋਤਖਪਾਏਤੋ॥

॥
ਜੁਪਕੀਏਅਸੀਖਬਾਰਿਏਤਤੰਕਾਗਮਿਦੇਤੰ॥
ਜੁਪਕੀਏਭਇਆਬਤਤਕਾਲਿਫਿਰਹੋਇਬਤਤਿ
ਸਿਧਾਏਤੰ॥ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚੰਦਕੇਮਨਿਮਹਿਉਪਜੀ
ਜੁਪਕੀਏਦਿਨਿਬਤਤਭਏਜੁਪਕਲਾਚਕੀਆਬਿ
ਕਾਗਚਿਰੰਕਾਲਿਭੀਤਗਏਜੁਪਕਗਨਿਕੀਇਛੁ
ਆਉਪਜੀਮਨਿਅਪਨੇਬੀਚਾਰਪਏਤੁਮਭੀਤਰਿ
ਆਵਨਿਕੋਈਨਦੇਵਉਦ੍ਵਾਰਿਪਾਲਿਕੋਕਤਿਤਿਭਏ॥ ॥
ੴ ਜੈਬਿਜੈਦੁਇਦ੍ਵਾਰਿਪਾਲਿਥੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਤਿਨਿ
ਕੋਕਤਿਤਭਇਆਤੁਮਭੀਤਰਆਵਨਿਕੋਈਨਦੇ
ਵਉਐਸਾਤੁਮਕੋਹੁਕਮੁਦਇਆਅਗਿਇਦਿਤਨੀ

ਕਤਿ ਕਰ ਅਬ ਨਾ ਸੀ ਆਪ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਇ ਪਇ
 ਆਤ ਬਸ ਨਿਕਾਇ ਕਰਾ ਚਿਤ ਪੇਲਿ ਆਮ ਨਿਚ
 ਹਨ ਨਿਮਤਿ ਖੇਚ ਲਇਆ ॥ ਦਾਸ ਨਿਕਾਇ ਕਰ ਅਵ
 ਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਵਤਿ ਤੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗ
 ਦਿ ਭਗਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਨੋ ਧਿਆਨਿ ਲਗਾਏ ਤੈ ॥ ਏ
 ਕੋ ਪਾਅਨ ਗ੍ਰੰਥਿ ਤਿਏ ਕੋ ਦੇ ਕੋ ਸਬ ਦਿ ਬੁਲਾਏ ਤੈ ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਰਬ ਦਾ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕੇ ਬਾਰ ਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਆਵੈ
 ਤੈ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਚਲੇ ਸਨਕਾਇ ਕਾ ਅੰਗ ਬਿ
 ਭੁਤ ਚਕਾਈ ਤੈ ॥ ਸੋਭਾ ਮਾਨਿ ਜਦਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤਾ
 ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਤਾਈ ਤੈ ॥ ਜਿਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤਿ ਪੰਚ ਦਸ ਕੀ

ਏਮਨਿਕੀਅਗਨਿਬੁਝਾਈਏ। ਜਿਨਿਅਵਰਸਭੁ
ਸੋਚਿਤੋਰਕਰਿਠਹਿਸੋਪ੍ਰਤਿਬਛਾਈਏ। ਟਾਸ੍ਰਿ
ਠਾਕੁਰਇਨਿਕਾਮਨਿਥਿਚਿਲੀਆਚਰਨੋਰਬੁ
ਲਾਏਏ। ਮਤਾਬੈਗਾਗੀਤਉਮੈਤਿਆਗੀਸਨਮੁ
ਖਚਰਨੋਧਾਏਏ। ਰੋਮਰੋਮਮਤਿਪ੍ਰੇਮਉਛਾਲਿ
ਆਤਰਿਦ੍ਰੋਪਰਆਏਏ। ਇਜੈਬਿਜੈਦੋਊਦ੍ਰੋ
ਪਾਲਿਬੇਜਾਤੇਇਨਿਅਟਕਾਏਏ। ਦ੍ਰੋਪਲੇਵਚਾ
ਸਮਾਨਤੀਆਗੇਜਾਕੈਕਾਦ੍ਰੋਪਾਲਿਤਬਿਕਰਿ
ਤਿਭਏ। ਲਛਮੀਮੰਦਰਿਸੇਆਮਗਾਇਜੀਅਬੈ
ਜਾਇਕਰਿਸੋਇਪਦੇ। ਸਿਨਿਕਾਦਿਕਭੀਤਰਿਮਿ

ਸੀ ਸੇਤੁ
ਮਰੇਖ
ਗੁਨਕ
ਜਗਤ
ਗਿਆਤ
ਗਵੇ

ਲਿਨਜਾਵਨਿ ਚੰਤਾਤੁਰਤਬਿਤੇਇਗਏ॥ ਤਬਿਦੁਰ
ਪਾਲਿਕੋਸਾਪਦੀਆਉਨਿਥਿਸਪਦਤੇਜੁਗਿਛਾ
ਇਦਏ॥ ੧੦॥ ਸਾਨਕਾਦਿਕੋਵਾਚਾਸਾਤਿਹੂਪਤੁਮ
ਤੁਏਨਾਤੀਤੁਮਈਤਾਨਠਹਿਗਵੇਗੇ॥ ਤੁਮਰਜਸਤੁਮ
ਸਮਾਤਿਲਪੇਟੇਈਯਾਟਿਕਲਿਨਪਾਵੇਗੇ॥ ਤਰਿਜੀਕੋ
ਤਬਜਨੋਗੇਜਬਇਸਪਦਵੀਤੇਜਾਵਉਗੇ॥ ੧੧॥
ਰਦ੍ਰਪਲੇਵਾਚਾਸਾਨਿਕਾਦਿਕਜਬਸਾਪਦੀਆਦਰਿ
ਪਾਲਿਤਾਬਿਕਹਿਤਿਭਏ॥ ਬਚਨਿਤੁਮਾਗਾਜਾਇਨ
ਤਬਿਰਥਾਤੁਮਕੋਤੋਸੋਯਰਿਜੀਮਾਨੈਲਏ॥ ਤਬਤੁਮਪੀ
ਛੇਸਾਪਦੀਆਤੋਜਬਤਮਪਤਿਲੇਚੁਕਗੇ॥ ਇਸਪਦਵੀ
ਕੋਛਿਰਕਬਪਾਵਤਿਜਿਸਤੇਤੁਮੇਗਿਗਾਇਦਏ॥ ੧੩॥

ਸਨਕਾ ਦੇਵਦਯਾਨਾਤਿਮਾਨਿਮੇਟਿਕਰਿਭਗਤਿਕਮਾ
 ਵੇਤਬਫਿਰਿਈਠਾਮਾਵਉਗੇਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕ
 ਰੇਗੇਤਰਿਕੀਤਿਉਤਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਵਉਗੇਇਕੀਸ
 ਜਨਮਜਬਭਗਤਿਕਮਾਵਉਤਾਥਾਇਤਿਪਦਵੀਪਾਵ
 ਹੁਗੇ॥੨੩॥ਦ੍ਰੁਪਦਿਦਾਗਾਦਰਿਪਾਲਿਸਨਿਕਾਦਿ
 ਕਮਾਗੇਕਰਿਕਰਿਬਿਨੇਸੁਲਾਵੇਠੈ॥ਸੋਉਪਦੇਸਕਰੇ
 ਸਨਿਕਾਦਿਕਤਾਤਿਕਾਲਿਗਤਿਪਾਵੇਠੈ॥ਏਤੇਜਨਮ
 ਜੇਭਗਤਿਕਮਾਵੈਕੈਜੁਗਬੀਤੇਜਾਵੈਗੇ॥ਇਕੀਸਜਨ
 ਮਜਬਿਭਗਤਿਕਮਾਵੈਤਬਫਿਰਿਈਠਾਮਾਵਉਗੇ॥
 ੧੪॥ਸਨਕਾ ਦੇਵਦਯਾਨਾਤਿਮਾਨਿਮੇਟਿਕਰਿਭਗਤਿਕਮਾ

ਸਨ
 ਕਰਕ
 ਰੇਕਰ
 ਪਾਠ
 ਨਥਾ
 ਪੋਤਕਾ
 ਸੁਭਾ
 ਵੇਰੀ

ਸਰੈ ਤਰਿ ਸਿਗਵੈ ਰਿਕਮਾਵੈ ਤਾਪਿ ਅਨਿਪੁਰੁ ਕਾਕ ॥ ੧੫ ॥
 ਰਤੇ ਰਤਿ ਤੇ ਭੀ ਹੁਪੋਤੈ ਜਿਨਾਵੈ ਤਾ ਜੇਤੀ ਨਿਜਨਮ
 ਤੇਇ ਤਰਿ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਤਰਿ ਸਿਗਿਵੈ ਰਿਤ ਛਾਵੈ ਉਤੈ
 ਜਬ ਤਰਿ ਕੇ ਗਥੇ ਮੁਕਤ ਤੇਇ ਕੈ ਵਡਿਲੇ ਤਰਿ ਪੁਦ
 ਪਾਵੈ ਤੈ ॥ ੧੫ ॥ ਦ੍ਰਗਿ ਪਾਲਵਾ ਚਾਪੇ ਮਭਗਤਿ ਪੁ
 ਗਨਿ ਤਬੋ ਵੈ ਨਿਸਾਦਿ ਨਿਭਿ ਪਜੈ ਪ੍ਰਤਿਤੀ ਹੀ ਗਇ
 ਕੀ ਸਜਨਮ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਹੁਤਿ ਤੈ ਤਮੇ ਤੇ ਜਾਵੈ ਨਾਤਿਕ
 ਗੀ ਚਾਪੇ ਮਭਗਤਿ ਕੋ ਕਠਨ ਜਾਨਿ ਕੈ ਦ੍ਰਗਿ ਪਾਲਿਇ
 ਤਤਿ ਆਦਈ ॥ ਤੀ ਨਿਜਨਮਾਵੈ ਪਕਗਨਿ ਕੀਇਤਿ
 ਭਗਤਿ ਇਨਿ ਮਾਗਲਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀਵਾਨਾ

ਦ੍ਰਾਗਪਾਲਸਨਕਾਦਕਮਾਤੀਸੀਠਾਭਰਜੀਆਇਖ
 ਫੇ॥ ਦ੍ਰਾਗਪਾਲਕੋਲਾਗੋਕਤਿਨੇਇਸਪਦਵੀਤੇ
 ਅਥੈਵੁਫੇ॥ ਪਾਪਿਸਦਜੋਨਿਜੋਅਧਮਨੀਚਏਤੁਮ
 ਦੈਤੋਕੀਜਾਇਪਫੇ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਬਚਨਾਜਨਮ
 ਲੇਹੁਗੇਤੀਨਿਜਨਮਮੁਝਸਾਥਿਲਫੇ॥ ੧੮॥ ਦ੍ਰਾਗ
 ਪਾਲਕੋਬਿਦਾਕੀਉਅਰਿਸਨਕਾਦਿਕੋਕੋਕਤਿਤਿਭੁ
 ਏ॥ ਤੁਮਕੋਪਕੀਏਕਾਠਲਿਕਬਿਭੋਗੋਜੇਦ੍ਰਾਗਪਾ
 ਲਿਕੋਸਾਪਦਏ॥ ਤੁਮਮਤਾਸਾਧਬੇਅਨਾਜਭੂਨਿ
 ਆਧਰਤੀਮਤਿਕਿਉਉਪਤਿਤੁਏ॥ ਤੁਮਮਤਾਸਾਧ
 ਏਉਕੋਪਭਏ॥ ੨੦॥ ਸਨਕਾਦਿਕਵਾਚਾਚਾਰੇਸਨਿ

ਇਨ੍ਹ
 ਸਾਪਕ
 ਰੀਆ
 ਤੁਮ

ਕਾਦਿਕਯਾਥਿਜਾਥਿਕਰਿਤਰਿਸਾਥਿਨਸੁਲਾਟ। ੭। ਕਾਕ
ਕਉਤਕਖੇਲੈਅਨਕਿਭਾਤੀਤੇਗਿਗਤਿਮੇਤਿਕਿ ੩੧੭
ਨੇਨਪਾਈਏ। ਕਛੁਆਗਿਆਤੈਵੈਸੇਤਮਕਰੈਠਿ
ਰਿਤੁਕਮਨਮੇਇਆਜਾਈਏ। ਸਭਜੰਤਕਮਾਵੈਉ
ਤੀਕਾਰਿਜੋਤੈਠਾਟਿਬਲਾਈਏ। ੧੫। ਸ੍ਰੀਧ੍ਰਿਸ੍ਰੀਦਾਸ
ਤੁਮਾਇਨਿਸੇਬਕਬਾਦਿਭਇਆਤੈਤੁਮਜਨਮਾਇ
ਨੁਪਾਰਿਪਾਵੇਗੇ। ਚਰੇਸਨਕਾਦਿਕਏਕਤੇਇਕੇਨਾ
ਮਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਕਤਾਵੇਗੇ। ਉਤਿਸਾਥਤੁਮਾਰੇਵੈ
ਰਕਰੇਗੇਤੁਮਤਮਗੀਭਗਤਿਕਮਾਵੇਗੇ। ਇਤੁਤੁ
ਮਕੇਜਬੜਾਸਦਿਖਾਵੈਤਬਤਮਗਦਰਸਨਪਾ
ਵੇਗੇ। ੨੦। ਸਨਕਾਦਿਕਸੀਗਬਾਤੇਕਰਤੇਅਰਿ

ਦ੍ਰੁਪਾਲਕੇ ਬਿਦਾ ਦਇਆ ਆਇਜੇ ਬਿਜੇ ਦਉ ਦ੍ਰੁ
 ਹਪਾਲਿ ਨੇਰਿ ਬਿਕਸ ਪਕੇ ਜਨਮ ਲਇਆ ਕੁਸ
 ਪਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਿਤਾ ਨਾਮ ਥਾਤਿ ਸਕੇ ਉਦਰਿ ਨਿਦ
 ਸਭੁ ਇਆ ਅਰਿ ਦ੍ਰੁਪਾਲਿ ਕੇ ਜਨਮ ਲੇਨਿ
 ਕਾਨਿਕ ਦਿਸਮਾਤ ਬਿਆਇ ਗਇਆ ॥੨॥ ਆਇ
 ਨਿਕੇ ਮਾਤੀ ਨਗਰੇ ਭੀਤਿ ਰਿਬਨਿ ਕੇ ਮੰਗਾ ਆਇ ਵੇਰੇ
 ਜਬ ਗਤਿ ਪਛੈਤ ਬਨਗਰੇ ਮਾਤੀ ਘੁੰਘੁ ਸਬ ਦਿਉ
 ਕਾਰਿ ਕਰੇ ॥ ਜਬ ਬਦਰ ਆਵੈ ਬਰਖਾਤੈ ਵੈਤ ਬਬਰ
 ਖਾਸਾ ਬਿਅੰਗਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਅਰਥੁ ਖੜੁ ਆਵੈ ਆ
 ਧੀ ਝੁਲੈਤ ਬਮਾਸੇ ਭਿਕਾਧਰ ਨਿਝੁਰੇ ॥੩॥ ਨਗਰ
 ਲੋਕ ਵਾਚਾ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਭੁ ਨੇਲੋਕੋ ਜੋਤ ਕੀ ਆਕੇ ਕ

ਗੁਰਦੁਇਆ ॥ ਅੰਚਰਜਗੁਪਚਰਿ ॥ ੫ ॥ ਭੁਕਤਮਆ
 ਗੇਨਯੀਦ੍ਰਸਪਏ ॥ ਮਾਸਾੰਗਾਰੇਬਰਖਾਤ੍ਵੈਭੁਲੁਸ
 ਬਦਿਉਚਾਰਦਏ ॥ ਦਿਨਿਕੋਮਿਗਵੜੈਵਿਚਨਗ
 ਹੰਦਕਿਤਕੀਵਾਗੀਪੋਠਗਏ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋਤਕੀਵਾਚਾ ॥
 ਜਨਿਕੇਇਤਿਚਰਿ ॥ ਭੁਟੇਤਿਨਿਕੀਕਥਾਸੁਲਾਵਤੈ
 ਜੋਤਕੀਓਜਬਜੋਤਕਦੇਖਿਆਲੋਕਨਿਕੋਸਮਝਾਵ
 ਤਿਓ ॥ ਦੋਇਪੁਰਖਉਦਰੇਮਹਿਨਿਮੇਸੋਆਬਿਜਨ
 ਮਹਿਪਾਵਤਿਓ ॥ ਉਨਿਸਮਾਭਾਇਆਹੈਜਨਮਲੈਨ
 ਕਾਸੋਆਬਿਜਨਮੇਆਵਤਿਓ ॥ ੨੪ ॥ ਏਤਿਉਪਦ੍ਰੁ
 ਏਯੋਤਿਨਿਕੇਉਤਿਲੋਕਨਿਕੋਦੁਖਦੇਵਤਿਗੇ ॥ ਤੀਨਿ
 ਲੋਕਮਹਿਗਾਜਕਰੈਗੇ ॥ ਭੰਡਸਭੀਸੇਲੇਵਤਿਗੇ ॥ ਸਰ

੩੫੮

ਬਲਕਰੇ ਪੁੱਜੇ ਕਹਾਵੈ ਆਪਨਾ ਕਿਸੇ ਦੁਖਿ ਦੁਹੰਗਾ ਤ
ਰਿਭਗਾ ਤਿਨਿ ਸੇਵੈ ਰਕਰੇ ਗੇਤ ਰਿਭਗਾ ਤਿਨ ਕਰੇ
ਦੇਵਤਿ ਗੇ ॥ ੨੫ ॥ ਅਚਰਜ ਭੂਪਚਾਰਿ ਤਪਭੂਕੇ ਤਿਨਿ
ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਕਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਨਾ ਖਸਮ ਅਰਭਨਿ
ਕਸਪ ਨੇ ਕਸਪ ਗਿਥਿ ਕੇ ਜਨ ਮਲਾਇਆ ॥ ਦੋਨੋ
ਥਾਰ ਕਜਥਿ ਕੇ ਜਨ ਮੇਰਨ ਕਸਾਇਨਿ ਮਹਿ ਬਡਾ
ਭਇਆ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕਾ ਤੇਜ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਇਨਿ ਕਾ
ਜਗਤਿ ਉਜਾਗਿਭਇਆ ॥ ਸੇਲਾ ਸੇਲਾ ਜੇ ਜਨ ਵਧੇ
ਇਕਾ ਦਿਨਿ ਗਤੀ ਮਹਿ ਭੂਧ ਕਰਤਿ ॥ ਬਾਲਾ ਸੂਰਾ
ਇਇਆ ਵੇਤੋ ਤੇਜ ਦੇਖੈ ਸੇਤਾ ਬਿਛਿਰੇ ॥ ਤਾਰੇ ਤੇ

ਗੁਰੁਇਆ॥ ੩॥ ਲਜਬਗੋਰੁ ਕਿਆ ਕੇਭਾਹਿਚ
ਲੋ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਉਚਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀਆ ਵੈਦੇ ਵਸੁ ਨੀਸਰਿ
ਸਭੈ ਭਗੋ॥ ੨੭॥ ਤਰਨਾ ਕਸਤਰਨ ਕਸਪ ਜਬ ਦੇਨੋ
ਜੋ ਬਨਿ ਵੰਤ ਭਏ॥ ਤਬ ਦੇਨੋ ਭਾਈ ਭਏ ਗਿਰਸਤੀ
ਦੇਨੋ ਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭਏ॥ ਜੋ ਮਨ ਉਪਜੈ ਸੋਈ ਕਰਿ
ਨਿਬਛੈ ਅਰਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਆਗਿਆ ਛੋਰਦੇ॥ ਤੀਨਿ
ਲੋਕ ਕਾਰਾ ਜਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅਸਹੁ ਬਧਿ ਤੇ ਇਆਪਿ
ਕਰਾਏ॥ ੨੮॥ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਤਰਿ ਕੀ ਤੇਈ ਇਕ ਦਿਨ
ਮਾਤਿ ਇਕ ਖੇਲ ਭਾਇਆ॥ ਬੀਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਹ ਨਿਕਸ
ਪਾਇ ਕਦਿ ਨਿਨਾਵਲਿ ਜਾਇ ਪਇਆ॥ ਜਬ ਬੀਚ ਸਮੁ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਦੁਠਾ ਰਾਤੁ ਆਉਤੇ ਸਕੇ ਜਲਿ ਲਏ ਬਿਜੇ ॥ ੨੯ ॥
ਮਨਿ ਤੁਲਾ ਸਜ ਬਖੇਲ ਨਿਲਾਗਾ ਬੀਚ ਸਮੁੰਦਰ ਤ
ਰਨ ਪਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬ ਐ ਸੀਲੀਲਾ ਤਰਿ ਕੀਤੁ
ਈ ॥ ਤਰੇ ਨੇਲਾਗਾ ਦੇਤ ਬਲੀ ॥ ਭੁਜ ਭਿਲਾ ਸਿਉ ਠਾ
ਢੀ ਓਠੀ ਆਉਤੇ ਸਪਕੇ ਧਰਤੀ ਨਿਘਰਿ ਚਲੀ ॥ ਸ੍ਰੋ
ਤ ਬਗਨਿ ਸੁਕ ਰਿਜੀ ਆਇ ਦਾੜਾ ਪਰਿ ਧਰਤੀ ਆ
ਇਲੀ ॥ ਸਭਿ ਕੀ ਗਖਿ ਆਕਰੇ ਨੇਹਾਰੇ ਤਿਸ ਠਕ
ਰੇ ਕੇ ਕਉ ਨਿਛਲੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਵੈਰਾ ਤਿ ਬੈਰੰਠ
ਗਇਆ ॥ ਤਰਿ ਨਾਕ ਸਕਾ ਭਾਈ ਮਾਰਿਆ ਤਰਿ ਨਾ
ਖ ਸਚਿ ਤਾ ਮਾਨਿ ਭਇਆ ॥ ਆਪਨੇ ਅਧਰਿ ਦ
ਸ ਨਿਸੇ ਕਾਟੇ ਨਿਸਾਚਿ ਨਿਉ ਭੇਸਾ ਤਿਲ ਇਆ ॥ ਮਸ
ਤਕ ਤਿਉ ਤੀਸਾ ਤਿਉ ਭੇਸਾ ਨਿਰਸਕ ਸਾਹੁ ਦਿਉ ॥ ੩੨ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਗਦਇਆ॥੩੧॥ਤਰਨਾਖਸਵਾਗਾਸਾ॥੩੨॥ਬਕ
ਗਿਆਨਿਕਥਾਤਰਿਨਾਖਸਾਖਸੁਲਾਵਤਿਐ॥੩੩॥
ਤਾਭਾਭੀਅਵਰਭਤੀਜੇਸਭਨਨਿਕੋਸਮਝਾਵਤਿਐ
ਆਤਮਗਾਮਸਦਾਅਬਨਾਸੀਫਿਰਫਿਰਦੇਹਿਓ
ਚਾਵਤਿਐ॥੩੪॥ਸਾਸਕਨਕਾਟਿਸਕਤਿਐਇਸਕੋ
ਅਗਨਿਨਜਾਲਿਆਜਾਸੀਐ॥ਪਵਨਿਅਰਸੁਰਜਸੇ
ਖਨਸਾਕੈਨਤਿਜਲਿਏਸੇਭੁਬਾਸੀਐ॥ਦੇਹੀਸਾਥਿ
ਜਨਮਅਰਿਮਰਨਾਦੇਹੀਸੰਗਕਾਲਿਗਿਰਾਸੀਐ॥
ਬਾਲਕਾਬਿਰਪਨਹੋਵੈਕਬਹੁਜਿਉਕਾਤਿਉਅਬਨਾਸੀ
ਐ॥੩੫॥ਆਤਮਗਾਮਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਗਿਆਨੀ
ਪਰਖਨਿਬੁਝਿਆਐ॥ਸੁਰੇਕਾਤਮਸੇਕਨਕਹੋਤਸਤੁਸ

ਨਮੁਖਣੁ ਭੁਆਤੈ। ਤਬ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸੀਤੋ ਖਭਇਆ
 ਤਬ ਨੇੜੇ ਕਾਜਲ ਪ੍ਰਾਇਆਤੈ। ੩੪। ਯਹਿ ਨਾਕ ਸਜ ਬ
 ਗਿਆ ਨਿਦਿ ਫੁਤਬ ਸਭ ਨਾਕੇ ਸੀਤੋ ਖਭਇਆ। ਭੁਨਕੇ
 ਕਾਤਿ ਕਰਿ ਗਿਨੈ ਸੁਲਾਇਆ ਪਰਮ ਨਿਤੋ ਧੋਖਾ ਨਾਗਇ
 ਆ। ਜੋ ਮੇਕੋ ਤੋ ਸੇਈ ਤੁਮ ਕਰੋ ਤੇ ਸਭ ਲਾਕੇ ਉਪਦੇਸੈ ਆ
 ਅਰਿਭਾਈ ਕਾ ਮੇਵੈਰ ਨ ਛੋਡੈ ਮਨ ਆਪ ਲੇਖੀ ਚਾਰਿ ਪਇ
 ਆ। ਗਾਜਾ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਸ਼ਨਾ ਮਜਿ ਨਿਭਾਈ ਤਮਰਾ ਮਾਰਿ
 ਆਤੈ। ਤਮਰਾ ਭਾਈ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਅਰਿ ਮਨਿ ਤੇ ਬੈਗਥਿ
 ਸਾਰਿ ਆਤੈ। ਜਬ ਉਸਤੋ ਤਬ ਤੋਇ ਸਾਂਤਿ ਹਰਨਾਖ
 ਸਮਨਿ ਮਤਿ ਪਾਰਿ ਆਤੈ। ਅਬ ਕਰੋਤ ਪਸਿਆ ਬਰ
 ਲੇਮਾਂ ਗੋਏਤੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰਿ ਆਤੈ। ੩੫। ਸਭ ਦੈਤ ਨਿਕੇ

ਭਗਨਾਖਸਕਾਤਿਤਾਮੈਕਾਤਿਤਾਤੁਮਸ੍ਵਨਿਧੋਗਾਲੇ
 ਹੁਕ੍ਰਿਸੁਲਤਮਾਗਤਮਾਅਥਿਉਸਕਪਟੀਕੇਪ੍ਰਾਨਿਤ
 ਗੋਭਿਤੁਤਮਤੇਮਾਰਿਆਜਾਇਨਜਾਇਗਾਤਿਸਤੇ
 ਏਕਥਿਪਾਵਕੋਗਾਮੈਉਸਕੀਜੜਾਬਤਾਵਤਾਤੁਤੁ
 ਮਉਸਕੀਜੜਕਾਨਾਸਕੋਗਾ॥੩੭॥ਬੂਤਿਮਾਲਿਖੜੀ
 ਜੜਹੈਉਸਕੀਪ੍ਰਥਮੇਉਨਿਕੋਮਾਰੋਤਾ॥ਜਗਤਪਸਿ
 ਅਕਗਨਿਨਦੇਵਉਅਰਿਗਉਦੋਕੋਪਰਹਾਰੋਤਾ॥ਬਰ
 ਤਿਦਾਨਿਕਛਕਗਨਿਨਦੇਵਉਥਸਤੇਨਗਰਿਉਜਾਰੋ
 ਤਾ॥ਰੁਜਗਾਰੋਕਗਨਿਤੁਮਕਿਸੇਨਦੇਵਉਖਾਲੀਖੇੜ

੩੬੧

ਉਸਾਰੇ। ੩੫। ਗਾਇਤਰੀ ਪਨਕਰਨਿ ਨਦੇ ਵਉ ਜੋ ਮੇਧ
 ਤਿਬਤਾਈ। ਨੇਮਧਰਮ ਸਭ ਜਤਨੁ ਹੈ ਉਸਕੀ ਸੋ ਮੇਧ
 ਖਸੁਲਾਈ। ੩੫। ਜਿਉ ਜਤਨੁ ਕਾਟੀ ਬਿਛਨ ਉਪਜੈ ਤ
 ਤਕਾਲ ਸੁਕਜਾਈ। ੩੬। ਤਿਸੇ ਤਿਸੇ ਜਲਿ ਮਾਨਉ ਠਿ
 ਮਾਮ ਨ ਕੋ ਸੀਤਾ ਲਿਕਵਾਨਿ ਕਰੇ। ਉਤਿ ਸਤੁ ਜੋ ਕੋਈ ਮ
 ਹੈ ਤਉ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਠਾਪੇ। ੩੭। ਤਿਸੇ ਤਿਸੇ ਕਰੇ ਮੈਤ
 ਰਪ ਨਿਜੇ ਲੋਭੁ ਉਸਕਾਤਾ ਬਿਚਰੈ। ੩੮। ਤਿਸੇ ਤਿਸੇ ਰੁਪ
 ਮਾਗਿ ਆਕੀ ਨਿਤਿ ਵੈਦੇ ਤਲ ਕਥਾ ਪਖੇਗੇ। ੩੯। ਦੇ
 ਸਾਮਰੈ ਨਗਰਿ ਤਿਲੂਟਿ ਗਹਿਨ ਚਲਨਾ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਗ
 ਉਆ ਬ੍ਰਿਤਮ ਲਿਖਤੀ ਮਾਰੈ ਨਹੀ ਕਰਾ ਲਿਤ ਪਸਿਆ

ਕੇਜਾਵੈ। ਗਾਇਤੀਤਪਾਲਿਜਗਨਪੁਜਪੁਰਬੀ
 ਪਰਬਨਕੋਨਾਵੈ। ਲੋਕਨਿਕੋਦੁਖਲਾਗੇਦੇਨੇਤਰ
 ਨਾਖਸਕੇਮਸੀਭਾਵੈ। ਦੋਤਨਿਕੋਇਤਿਕਾਰਿਬਤ
 ਈਕਗਨਿਤਪਸਿਆਆਪਚਲਾਮੰਦ੍ਰਾਚਲਪੁਰ
 ਬਤਕੰਦਗੇਮੇਕਗਨਿਆਆਪਖਲਾ। ਤਿਉਭੁਖ
 ਅਥਨਿਦ੍ਰਾਸੀਤੀਨਾਕੁਛੁਖਾਇਨਪੀਵਜਲਾਅੰਗੁਠੇ
 ਪਰਨੇਠਾਛਾਹੁਅਦੇਤੀਤੇਘਾਇਗਾਇਆਬਲਾ।
 ੪੨॥ ਕੇਸਵਧੇਆਰਿਜਦਾਭਈਉਹੁਅਕਾਮੇਨੇਤਰ
 ਏ। ਖਲੀਆਬਾਹਾਰਿਕਾਰਿਠਾਛਾਕੀਟਾਦਿਕ

ਦੇਤੀਖਾਇਗਏ॥ ਕੁਸਾਝਾਫੁਪਰਤੀਪਰਜੰਮੀਵਿ
 ਚੇਦੇਤੀਕੇਚੀਰਪਏ॥ ਧੁਪਾਜਾਡੇਧੁਖਫੁਅਤਿ
 ਲੀਬਰਸਸਤੰਸਰਬੀਤਗਏ॥ ੪੩॥ ਭਰਨਾਖਸਕੀ
 ਦੇਖਤਪਸਿਆਤੀਲੋਕਭੈਮਾਨਿਭੁਏ॥ ਪ੍ਰਥਾਤਿਨ
 ਦੀਆਲਾਗੇਕੰਪਲਿਭੈਮਾਨਿਤੇਇਸਮੁੰਦ੍ਰਗਏ॥
 ਦਸਤੀਦਿਸਾਲਾਗੀਆਜਲਲੇਗਿਰਕੁਤਨਿਛਤ
 ਰਧਗਨਿਪਏ॥ ਸੁਰਗਛਡਕੇਦੇਵਤੇਭੁਗੇਜਾਇਬੁ
 ਤਮੇਕੀਸਗਨਿਪਏ॥ ੪੪॥ ਸਰਬਦੇਫਨਵਾਚਾ॥ ਸਭਦੇਵ
 ਤਿਆਨੇਤਾਥਿਜੇਰਕੇਸ੍ਰੀਬੂਤਮਾਜੀਪਾਤਿਬਿਨੈਕਗੀ॥
 ਭਰਨਾਖਸਐਸਾਤਪਏਕੀਆਇਸਕਿਆਥਾਛਮਨ

ਤਿਧਰੀ॥ ਅੰਸਾਤਪੰਪਾਢਿ ਕਿਨੈਨਕੀਆਨਾਤੀਕੋਈ
ਆਗੇਅਭਰਕਰੀ॥ ਤੇਗਪਦਲੇਵੈਕਤਹਿਤੋਵੈਇਦ੍ਰਾਅੰ ੩੬੩
ਸਨਿਤੋਲੀਪਪਹੀ॥ ੪੫॥ ਜਬਦੇਵਤਿ
ਆਕੀਸੁਲੀਬਿਨੰਤੀਬ੍ਰਹਮਨਹਸਤਅਹੁਕੁਭਏ॥
ਤਰਿਨਾਕਸਉਰਚਲਿਉਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਾਸਭੈਦੇਵਤੇਸੰਗਲਿ
ਏ॥ ਭ੍ਰਿਗਤੇਲੈਕੈਆਦਿਨਿਖੀਸੁਰਸੇਭੀਬ੍ਰਹਮੇਸੰਗ
ਲੀਏ॥ ਜਹਾਂਤਰਨਾਕਸਕਰੈਤਪਸਿਆਤਤਾਂਪਗਪ
ਤਿਜਾਇਭਏ॥ ੪੬॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਰਪਾਧਾਗੀਤ
ਨਾਖਸਅਰਥਲਾਏਪਠੇ॥ ਏਨ੍ਹਪਾਸਕਾਬੋਲਾਵਧਿ

॥
ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਤੀ ਦਿਸੁ ਪਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮਝ ਦੂਰ ਕਰੇ ॥
ਜਬ ਭੀ ਅਰਥ ਲਿਆਛੁ ਕੀਆ ਤਬ ਤਰਨਾਖਸ
ਦਿਸੁ ਟਿਪਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਵਾਚਾ ॥ ਤਸ ਕੈ ਬ
ਲੈ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਤਰਨਾਖਸ ਪਰਸੈ ਨੀਥੀਆ ॥ ਤੇ
ਕਸਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਲਿਹਰਨਾਕਸ ਤੈਤਪਕਰਿ ਮੁਝ ਕੇਵ
ਸਕੀਆ ॥ ਮੈ ਵਰਕਾ ਦੇਵ ਲਿਹਾਰਾ ਤੇ ਮਾਂਗਲੇ ਤੇ ਮੰ
ਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕਰਮੰਡ ਲਿਤੇ ਜਲ ਕੇ ਲੇਕਰਿ ਹਰਨਾਖਸ

ਵੇਅਭਿਖੇਕਕੀਆ॥੪੨॥ਕਰਨੇਯਾਰਿਪ੍ਰਭੁਅਬਨਾਸੀ
 ਜੇਕੁਛੁਚਾਹੇਸੇਕਰੇਦਈ॥ਬਯਮੇਜਲਾਛਿਟਕਿਆਅ ३੬੪
 ਪਨੇਯਾਥੇਫਿਰਿਜੇਬਨਿਵੰਤੀਦੇਹਿਭਈ॥ਬਜਰਿਡਾ ੩
 ਚੀਸ੍ਰੋਨੇਉਜਲਜੇਕੇਸਤੋਛੇਦੀਨਾਹਿਜਈ॥ਤਰਨਾ
 ਖਸਤਪਾਸਿਪਕਾਇਅਹੈਜੇਮਨਿਮੇਥੀਸੇਮਾਗਲ
 ਈ॥੪੩॥ਤਰਨਾਖਸਦਾਗਾਨਮਸਕਾਰਿਕਰਕੈਦੰਤ
 ਉਤਦੇਪ੍ਰਦਛਲਾਚਗਨਿਪਇਆ॥ਬਲਪ੍ਰਕਾਰਬ
 ਹਿਮੇਕੀਉਸਤਤਿਕੋਰਤਾਕਰਤਾਥਕਤਭੁਇਆ॥ਹਿਰ
 ਚਨਾਗਰਿਸਿਸ੍ਰੋਕਰਤਾਬੂਝਨਿਹਾਰੇਕਰੇਦਇਆ॥
 ਜੇਮਨਿਮਤਿਥੀਤਰਨਾਖਸਕੇਸੇਵਰਿਬਯਮੇਥੇਮੀਗ

ਲਾਇਆ॥੫॥ਸਸਤ੍ਰਸਾਬਨਹੀਕਾਟੇਕੋਈਪਰਨਿਅਕ
ਮੇਨਾਤਿਮਰੇ॥ਮਾਨਸਾਮਿਰਗਨਮਾਰੇਕੋਈਜੀਵਤਿਮੂ
ਏਤੇਨਾਤਿਡਰੇ॥ਦਿਨਿਅਰਿਗਤਿਨਮਰਨਾਪਾਵਉਅੰ
ਦਰਬਾਤਿਰਨਾਤਿਝਰੇ॥ਤਰਨਾਖਸਕਰਬਿਨੇਸੁਲਾਈਇ
ਉਕਾਲੇਵਸਨਾਤਿਪਰੇ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮੇਵਾਚ॥ਤੈਕਠਨਿਤਪ
ਸਿਆਬਤਤੀਕੀਨੀਤਿਮੁਝਕੋਵਸਕੀਆਏ॥ਬਤਤਿਤਪ
ਸੀਤੁਇਤੁਇਬੀਤੇਇਤਿਦੁਰਕਿਨੇਨਲੀਆਏ॥ਇਤਿ
ਵਰਿਦੇਨਿਜੋਗਨਹੀਪਰਿਮੈਆਬਿਤੁਝਕੋਦੀਆਏ॥
੫੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਅਪਲੀਪੁਰੀਸਿਧਾਏਤਰਿਨਾਖਸਘ
ਰਿਆਇਵਝੇ॥ਸਭੈਦੈਤਅਰਸਾਬਿਭਤੀਜੇਤਰਨਾਖਸ

ਸ੍ਰੀਮਦਭਗਵਤ੍ ਪੁਰਾਨ
ਪੰਨਾ ੫
ਸ਼ਲੋਕ ੫੩

ਕੇਚਰਨਿਪੜੇ॥ਚਰਿਅਚਰਿਇਸਥਾਵਰਿਜੰਗਮਤੀਨਿ
ਲੋਕਕੋਜੀਤਖਰੇਗਾਅਜਰਿਅਮਰਿਆਪਕੋਮਾਨੈਪਰਸੇ ੩੬੫
ਸਰਿਸੰਗਵੈਰਕਰੇ॥੫੩॥ਤਰਿਨਾਖਸਕੇਚਾਰਪੁਤ੍ਰਥੇ
ਤਨਿਮਤਿਜੇਠਾਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਭਇਆ॥ਜਬਬੁਧਿਵ
ਨਿਤੋਇਸਮਝਲਿਲਾਗਾਤਬਪਾਧੇਕੋਪੜਨਿਪਇਆ॥
ਜਬਿਬਾਦਿਆਪੜਕੈਪਰਿਮਾਤਿਆਇਆਜਾਇਪਿ
ਤਾਕੇਚਰਨਿਪਇਆ॥ਪਿਤਮੁਖਚੁੰਮਿਆਅੰਗਲਗਾ
ਇਆਗੋਦਬੀਚਥੈਠਾਇਲਾਇਆ॥੫੪॥ਤਰਿਨਾਖਸਿ
ਵਾਚਾਪਿਤਾਗੋਦਪਾਤਿਲਾਦਿਪਠਾਇਆਕਰਿਕਰਿਪਿ
ਆਰਿਬੁਲਾਇਆਠੈ॥ਵਿਦਿਆਗੁਰਪਾਤਿਪੜਨਿਗਏ
ਥੇਕਿਆਤੁਝਓਨੈਪੜਾਇਆਠੈ॥ਪਿਤਾਬਚਨਿਜਬਸੁਦ

ਧੋਇਚਰਨਾਮਤਿਉਨਕਾਲੇਤਾਏ॥ਅਰੁਚਰਚਕਰਿਪੁ
ਜਾਅਰਚਾਨਮਸਕਾਰਿਤਿਨਿਕਰਤਾਏ॥ਦਾਸਏਇਜਿਉਮੇ
ਲਿਲੀਆਤਿਉਫੇਰਜਬਾਬਨਦੇਤਾਏ॥ਤਨਿਮਨਿਧਨਿਏ
ਤਰਿਕਾਦੀਆਸੇਤਰਿਤੀਕੋਫਿਰਿਦੇਤਾਏ॥੫੮॥ਜਿਨਿ
ਆਪਾਅਤੰਕਾਗਮਿਟਾਇਆਤਰਿਸੀਤਾਕੋਮਾਨਤਿਏ॥੫੯॥
ਚੋਚੇਰਦਸਾਇੰਦ੍ਰੁਦਸਕਰਿਮਨਿਅਪਨੇਵਸਕਰਤਾਏ॥ਆ
ਠਪਤਿਰਿਸਿਮਰਨਿਮਤਿਗਾਏਤਰਿਕੀਕਥਾਬਖਾਨਤਿਏ॥
ਜੇਨਓਪ੍ਰਕਾਰਿਕੀਭਗਤਿਕਮਾਵੈਤਿਨਕੋਪਤ੍ਰਿਅਜਾਨਤਿਏ॥
੬੦॥ਤਰਨਾਖਸਵਾਚਾਪ੍ਰਤਿਲਾਇਪ੍ਰਤ੍ਰਕੇਬਚਨਿਸੁਨੇਤਬਤਰ
ਨਾਖਸਮਨਿਕ੍ਰੋਧਭਇਆ॥ਇਤਿਬਿਦਿਆਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖੀ

ਭੁਕੇ ਕਿਨਿਉ ਪਦੇ ਸਦਾਇਆ ॥ ਅਸਾਧ ਬੁਧਿ ਤੈਘ
ਇਤੇ ਕਢੀ ਭੈ ਕਿ ਸਕਾਉ ਪਦੇ ਸਲਾਇਆ ॥ ਤੇਗ ਬੁਧਿ
ਕਤੁ ਕਿਨਿਭਰ ਮਾਈ ਕੇਤੁ ਭੁਕੇ ਈਭਰ ਮਪਾਇਆ ॥ ੬੦
ਪਲਿਲਾਦਿਵਾਚਾ ਤੈਜੈ ਸੇਬਿਖਿਆ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਿਆ
ਨਿਜਿਨੋਕਾ ਅੰਧਭਾਇਆ ॥ ਉਨਿਤਗਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ ਨਹੀ ਸਿਤਾ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਲਾਇਆ ॥
ਅਤੰਕਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਮਾਤੇ ॥ ਉਤਉ ਕਰਤੇ ਜਨ
ਮਗਾਇਆ ॥ ਅਸਿਖ ਭੋਗ ਕਰਤੇ ਪਤਿ ਨਹੂ ਦੇਖਿ
ਫਿਰਿ ਮਾਰੈ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ॥ ੬੧ ॥ ਜਿਉ ਖਾਈ ਵਸਤ

ਨਿਕਾਲੇ ਪਸੁ ਫਿਰਿ ਕਰਤ ਉਗਾਲੀ ਖਾਈਐ॥ ਤਿਉ ਮ
ਸੀਖ ਭੋਗਤੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰ ਕੀਏ ਭੀ ਮਨ ਸੇਤੋ ਖਨ ਆਈਐ॥ ੨੬੯
੨੮੦ ਤਿਨੋ ਕਾ ਬਿਖਿਆਵੇ ਝੁਆਨੀ ਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈਐ॥ ਹਰਨਾਖ ਸਕੋ ਪਤਿ ਲਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਿ
ਗਿਆਨਿ ਕਥਾ ਸਮਝਾਈਐ॥ ੨੮੧ ਹਰਿਨਾਖ ਸਵਾਰ
ਅਨਭਾਵਤਿ ਬਚਨਿ ਸੁਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਹਰਨਾਖ ਸਮਾਨੋ ਕ੍ਰੋਧ
ਭਰੇ॥ ਨੇੜ ਭਾਇਆਨ ਕਮਾਥੇ ਤਿਉ ਕੀਏ ਖਾਤਿ ਹੀ ਮਨਿ
ਜਾਇ ਡਰੇ॥ ਦੈਤਨਿ ਕਹਿਤਾਇ ਸਕੇ ਮਾਰੋ ਜੋ ਮਨਿ ਮੇਰੇ
ਠਾਢੁ ਪਰੈ॥ ਏਹਿ ਮੁਝ ਕੋ ਛਾਡ ਅਵਰਿ ਕੋ ਭਜਤਾ ਕਹਿ
ਤਾਏ ਕੋਈ ਅਵਰਿ ਹਰੇ॥ ੨੮੨ ਮੈ ਕਹਿਤਾ ਹੋਤੁ ਮੁਇ ਸਕੇ

ਮਾਰੇ ਤੁਮ ਉਹ ਤਮਾਗੀ ਦੇਖ ਪਰੈ ॥ ਤਮ ਦੇ ਤਸ ਭਚੰਦ ਨਿਕਾ
ਬਨਿ ਇਕੋ ਟਿਉ ਕਾ ਬਨਿ ਉਪਜਿ ਖਰੈ ॥ ਤੁਮਾਇ ਸਮਾ
ਰੇ ਛਾਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਇਤਿ ਸਤੁ ਉਪਜਿ ਆਮੇ ਤਿਘਰੈ ॥ ਸਾਂ
ਪਲ ਛੇ ਜਿਉ ਅੰਗ ਲੀਕਾ ਟੇ ਫਿਰ ਦੇਹੀ ਵਿਸਨਾ ਤਿ ਚੜ੍ਹੇ
ਵਠਾ ॥ ਇਤਿ ਕੁਲ ਕੇ ਬੀਚ ਅੰਗਾਗਾ ਉਪਜਿ ਆਸਰੁ
ਕੁਲ ਕਾ ਬਨਿ ਇਤਿ ਜਾ ਰੇਗਾ ॥ ਕੁਠਾਗ ਬਿਸਨਿ ਇਤਿ
ਤੰਡਾਲ ਕੜੀ ਉਸਾ ਮਿਲਿ ਤਮੈ ਛੇਦਾ ਵੈਗਾ ॥ ਇਤਿ ਦੀ
ਹਘਰੈ ਗਦੇ ਤਿ ਕੋ ਉਪਜਿ ਆਇ ਸਕੋ ਕਉ ਨਿਨਿਕਾਲੇ
ਗਾ ॥ ਇਤਿ ਅਪਜ ਸਕਰ ਨੇਤਾਗਾ ਉਪਜਿ ਆਕੇ ਈਇ ਸਕੇ
ਮਾਰਗ ਰਾਹੇਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਸੀਡ ਮਰਕਾ ਵਾਚਾ ॥ ਸੀਡ ਮਰਕਾ

ਸੁਕਰਪੁਤਰਾਜੇਕੋਬਿਨੈਸੁਲਾਵਤਏ॥ਇਤਿਬਾਲਕ
 ਕਉਫੇਰਦੇਉਜੋਤਮਰੇਸਾਥਿਸਿਧਾਵੇਏ॥ਪ੍ਰਬਲਿ
 ਛਾਂਸਿਓਉਬਾਧੇਦੇਤੀਰਾਗਨਕਿਤਿਵਲਿਜਾਵੇਏ॥
 ਜਬਸੁਕਾਚਾਰਜਮਾਵੇਗਾਤਥਿਛਿਗਿਓਸਕੇਸਮ
 ਣਾਵੇਏ॥੬੬॥ਭਰਨਾਖਸਵਾਚਾ॥ਭਰਨਾਖਸਪਾਪੈਕੋਕ
 ਣਿਤਾਇਸਬਾਰਕਕੇਲੇਜਾਵੇਏ॥ਇਸਕੀਬਾਧਿਕਿ
 ਨੈਭਰਮਾਈਤਮਸਵਾਰਲੇਜਾਵੇਏ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਖਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿਛਡਾਵੇਤਮਗੀਪ੍ਰੀਤਿਬਚਾਵੇਏ॥੬੭॥ਭਰਿਕਭ
 ਜਨਨਕਰਨੇਦੇਵਉਮੇਰਾਨਾਮਜਪਾਵੇਏ॥ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿ

ਭਗਤਿ ਕੋ ਸੰਤਾ ਮਰਕਾ ਅਪਨੇ ਪਰਿਲੇਆ ਵਤਿ ਤੈ॥ ਚੜ੍ਹ
ਸਾਲ ਪਾਤਿਲਾ ਦਿਪਠਾਇਆ ਪਾਧਾਇ ਸਸਮਣਾ ਵ
ਤਿਤੈ॥ ਜੇਤਰ ਨਾਖ ਸਮਾਗਿਆ ਕੀ ਨੀਵਿ ਦਿਆ ਸੇ
ਈ ਪੜਾਵਾ ਤਿਤੈ॥ ਪਾਤਿਲਾ ਦਿਕ੍ਰੇ ਮੁਖਾਇ ਨਕੀ ਨੀਅ
ਈ ਅਰਿ ਮਨਿ ਮਾਤਿ ਗਮਾਧਿ ਮੈਂ ਵਤਿ ਤੈ॥ ਵਟਾ ਸਡਾ
ਮਰਕਾ ਪਾਧੇ ਦੇਉ ਦੇਕਾ ਦਿਨਾ ਉਠਿ ਕਾਮਗਏ॥ ਪਾਤਿ
ਲਾ ਦਿਭਗਤਿ ਜੀਗਿਆ ਨਿਕਥਾ ਬਾਲਾ ਕਿਆ ਕੋਕ
ਹਿਤ ਭਏ॥ ਕਾਲਿਆ ਨਿਗੂਪ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਭਾ ਮੇ ਕਾਤਿ
ਤਾਹੇ ਤੁਮ ਸੁਨ ਪਏ॥ ਪਾਤਿਲਾ ਦਿਭਗਤਿ ਜੀਗਿਆ॥

ਨਿਮੁਨਾਵੈ ਬਾਲਕਿਆਤ ਬਸਵਨਿਲਏ॥੬੫॥ਪਤਿਭ
ਦੇਵਾਗਾਪਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿਕਾਠਿਬਾਲਕਿਆਕੋਇਤਿ
ਕਿਆਗਿਆਨਤੁਮਾਗਾਏ॥ਤੁਮਕਰਤਾਕਰਨਿਤਰਨ
ਤੀਜਾਲੇਸਭਜਗਤਿਨੈਸਵਾਗਾਏ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਿਸੇ
ਵੇਨਾਤੀਜੋਸਾਚਾਅਪਰਿਅਪਾਰਾਏ॥ਤਰਿਕੋਛੋਡਭ
ਜੋਤਰਨਾਖਸਾਧ੍ਰਿਗਵਤੁਜਨਮਤੁਮਾਗਾਏ॥੭॥ਰੇਈ
ਤਾਸਮਾਏਭਜਨਿਕਰਨਿਕਛੋਰਿਸਮਾਨਤੀਪਾਵਉਗੇ॥
ਜਬਅਵਧਅਕਾਰਥਿਬੀਤਜਾਇ॥ਗੀਤਬਪੀਛਿਪ
ਛੁਤਾਵਉਗੇ॥ਧੰਨਿਦਾਗਜਬਸੀਤਤਿਹੋਇਗੀਤਬਕਿ
ਓਕਰਿਭਜਨਿਕਮਾਵੋਗੇ॥ਤਰਿਭਜਨਿਬਿਨਾਕੋਈਹੋਇ

ਮੁਕਤਾ ਫਿਰ ਫਿਰ ਆਵੁ ਜਾਵੁ ਗੇ॥੧॥ ਤੁਮ ਠਹਿਰਿ
 ਭਜਨਿ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕਾ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਇਸ
 ਤੀ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦੇ ਤਪਨੇ ਗਾ ਕੇ ਈ ਨਤੁ ਮੈ ਛਡਾਵੈ ਗਾ॥ ਜੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਲਾਇ ਤਰਿ ਨਾਮ ਅਗਾਧੈ ਸੋ ਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਗਾ॥
 ਭਗਤਿ ਮਤਾਤ ਮਤ ਬਜਾਨੈ ਗਾ ਜਬ ਇਤਿ ਉਤਾ ਜਾਵੈ ਗਾ॥
 ੧੨॥ ਰੇ ਈਤਾ ਸਮਾਏ ਭਜਨਿ ਕਰਨਿ ਕਾ ਅਪਨਾ ਆਪ
 ਸੀ ਭਰੋ ਅਬਾਜ ਬਧੈ ਧੋਮਾਇਆ ਮਾਤਿ ਲਪਟਾਵੈ ਤ
 ਬ ਭਜਨਿ ਮਿਲੈ ਗਾ ਕਰਨਾ ਕੁਥਿ॥ ਤਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ ਤੇਤ ਬ
 ਧੋ ਗਾਤਾ ਕਿਉ ਕਰ ਭਜਨਿ ਕਰੇ ਗੇਤਾ ਬਿ॥ ਤਬੈ ਨ ਭਜਨਾ
 ਤੁਮੈ ਮਿਲੈ ਗਾ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗਾ ਵਧੇ ਗਾਤ ਬਾ॥ ੧੩॥ ਰਸਰੀ

ਤਾਕੀ ਬਾਤੇ ਕਰਨੀ ਜਬ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੋ ਮਨਿ ਲਾਗੇ ਗਾ॥
ਤੇ ਤਰੀ ਅੰਚੁ ਮਨਿ ਕੀ ਆਬਾਤਾ ਤਿਨਿ ਕੋ ਕਵਨਿ ਤਿ
ਆਗੇ ਗਾ॥ ਕੁਲ ਕੀ ਲਾਜ ਮਾਇਆ ਕਾ ਉਦਮ ਕ
ਵਨਿ ਛੋਰ ਕਰਿ ਭਾਗੇ ਗਾ॥ ਤਬ ਕਵਨਿ ਪੁਰਖ ਸ
ਮਗ ਬਿਓਇ ਗਾ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਮਤਿ ਜਾਗੇ ਗਾ॥
੭੪॥ ਰਿਸਭੂ ਅਉਧਮ ਨਿਭ ਜਨਿ ਨਤੈ ਵੈ ਅੰਧੀ ਸੁ
ਤਿ ਆਜਾਤੀ ਤੈ॥ ਅਰਿ ਬਾਰਹਿ ਬਰਸ ਬਾਲ ਅ
ਵਸਥਾ ਖੇਲਤਿ ਬੀਚ ਬਿਤਾਤੀ ਤੈ॥ ਜੋ ਬਨ ਮਨਿ
ਰਸ ਭੋਗੇ ਰਚਾ ਆਭੁ ਜਨ ਨਦਿ ਨ ਮਨਿ ਰਾਤੀ ਤੈ॥
੭੫॥ ਅਵਸਥਾ ਸਿਮਰਿ ਨਸਾ ਕੈ ਦੇਹੀ ਫਿਰ ਸੁਰ

ਭਾਤੀਐ॥੧੫॥ਗੇਈਹਾਸਮਾਏਭਜਨਕਰਨਿਕਾਠਿ
ਰਪੀਛਿਪਛੁਤਾਵਤੁਗੋਗਕਿਉਜਨਮਅਮੋਲਕਬਾ
ਦਗਵਾਵਉਇਤਿਸਮਾਨਕਬਤੁਪਾਵਉਗੋਗਇਸੀ
ਜਨਮਸੇਭਗਤਿਕਮਾਵਉਬਤਰਨਜਨਮਤਿਆਵ
ਤੁਗੋਗਮੁਕਤਿਮਹਾਂਛਲਪਾਪਤਿਓਵੈਜਬਗਮਭ
ਜਨਿਚਿਤਲਾਵਤੁਗੋਗ੧੬॥ਬਾਲਕੇਵਾਚਾਪਤਿ
ਲਾਦਿਭਗਤਕੋਪੁਛਨਿਲਾਗੇਸਭੈਬਾਲਕੇਕਹਿਤਿ
ਭਏ॥ਹਮਤੁਮਜਾਤਿਬਰਨਿਏਏਕੋਸਭੇਇਕਠੇ
ਪੜਨਿਪਏਗਾਇਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਿਆਨਿਜੇਤੁਮਤਿ
ਸੁਲਾਇਆਤੁਝਕੋਕੀਨਿਓਪਦੇਸਦਏਗਬਾਲ

ਕੀਆਜਬਿਉਤਰਿਪੁਛਿਆਪਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿਤ
ਬਕਤਿਤਿਭਏ॥੧੧॥ਏਕਸਮੇਨਾਗਾਇਕਪ੍ਰਭੀ
ਨਾਗਦਕੋਸਮਝਾਇਆਥਾ॥ਇਓਤਮਗਿਆਨਿ
ਮਹਾਮਾਤਿਨਿਰਲਿਨਾਗਦਿਤਰਿਤੇਪਾਇਆਥਾ॥
ਮੈਏਤੀਗਿਆਨਿਨਾਗਦਤੇਪਾਇਆਨਾਗਦਮੁਏਸੁ
ਫਾਇਆਥਾ॥੧੨॥ਜਬਾਪਿਤਾਹਮਾਰਾਕਗਨਿਤਪ
ਸੀਆਮੰਦ੍ਰਾਚਲਿਪਰਬਤਿਉਠੀਗਾਇਆ॥ਸੁਨਿਆ
ਏਦ੍ਰਕੀਆਤਬਲਸਕਰਿਮੁਲਤਾਨਿਲੂਟਲੇਆਇ
ਪਾਇਆ॥ਜਬਨਗਰਿਲੂਟਚਲਿਆਪੈਨਘਰਿਤਬ
ਖੇਡਮਾਤਾਕੋਸਾਥਲਾਇਆ॥ਮੁਝਮਾਤਾਏਦ੍ਰਲੀਏਜ
ਗਰਿਤਚਲਿਯਾਫੁਟਾਕਾਗਨਾਜੀਏਮੁਖਮੁਖ

ਤਾਥਾਤਬਨਾਰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਆਇਕੁਇਆ॥੭੫॥
ਨਰਦਵਾਚਾ॥ਇਦ੍ਰਗਜੇਕੋਨਾਰਦਮੁਨਿਜੀਮਾ
ਰਗਮਤਿਸਮਝਾਇਆਏ॥ਤੂੰਦੇਵਤਿਆਕਾਰਾ
ਜਾਤਇਕੋਇਸਤੀਲੋਕਗਿਆਇਆਏ॥ਤੈਸ੍ਰ
ਰਗਲੋਕੋਕੋਗਜਾਤਇਕਰਿਤੁਝੋਕੇਲਾਜਨਆਇ
ਆਏ॥ਤੈਗਜਾਤਇਕੋਇਸਤੀਆਲੀਅਪਕ
ਲੋਕਲਗਾਇਆਏ॥੭੬॥ਇਦ੍ਰਵਾਚਾ॥ਨਾਰਦ
ਜੀਕੋਗਜਾਇਦ੍ਰਕਤਿਕਤਿਬਿਨੈਸੁਨਾਵੈਗਾ॥
ਇਸਕੇਓਦਰਦੈਤਕਾਬੀਰਜਾਇਸਕੋਸਾਥਲੋ
ਜਾਵੈਗਾ॥ਜਬਦਿਨਿਪੁਰੇਪਰਸੂਤਿਤੇਇਤਥਿਸ

੩੭੭
ਤੂਠਉਰਮਰਾਵੇਗਾ॥ ਜਬਸਤੂਕਾਨਾਸਕਰੇਸਭਤਬ
ਇਸਤੀਫੇਰਪਠਾਵੇਗਾ॥ ੮੧॥ ਜਬਗਜੇਕੀਬਾਤਿਸੁ
ਨੀਤਬਿਨਾਰਦਮੁਨਿਜੀਕਾਤਿਤਭਇਆ॥ ਇਤਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਚੰਦਕਾਨੀਜਸੇਵਕੈਤੋਤੁਝਤੇਮਾਹਿਆਨਾਤਿਜਇਆ॥
ਤਬਦੇਪ੍ਰਦਛਨਾਨਮਸਕਾਰਿਕਰਿਗਜਾਇਦ੍ਰਛਰ
ਗਾਇਆ॥ ਅਪਨੇਘਰਿਚਲੇਗੁਸਾਈਨਾਰਦਤਬ
ਮੁਝਮਾਤਾਕੇਸਾਥਲਇਆ॥ ਵਰਿਦੀਆਗੁਸਾ
ਈਨਾਰਦਘਰਿਮਾਤਾਕੇਲਿਇਆ॥ ਜਬਤੇ
ਰਾਸ਼ਾਮੀਘਰਿਆਵੇਗਾਤੂੰਪ੍ਰਸੂਤਹੋਵਹਿਗੀਤਬਿ॥

ਜਬਲਗਭਰਤਾਪਾਰਿਨੀਆਵੈਨਪ੍ਰਸੁਤਤੇਵੈਗੀਕ
ਬੀ॥ ਪਰਮੇਸਰਕਾਗਿਆਨਿਸੁਨਾਵੈਤਿਤਿਚਿਤਿ
ਲਾਇਸੁਲੇਤਮਆਬਿ॥ ੨੩॥ ਤਾਬਿਨਾਰਦਮੁਨਿ
ਜੀਕਥਾਸੁਲਾਈਆਇਨਿਰੰਜਨਿਸਤਿਸਤੀ॥
ਇਸਥਾਵਰਿਜੰਗਮਸਰਬਪਾਤਿਮਾਤਿਜੋਤਪ੍ਰ
ਭੂਕੀਪਸਰਿਹੀ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਿਸੁਪਨਿਸੁਖੇਪਤਿ
ਤੁਰੀਆਚਰਿਅਵਸਥਾਗਿਆਨਿਕੀ॥ ਸਤ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਿਮਾਇਆਮੋਖਿਆਜੇਨਿਕੀਚਿਤਾਨਿ
ਤਦੀ॥ ੨੪॥ ਨਾਰਦਮੁਨਿਜੀਕਥਾਸੁਲਾਈਤਬ

ਮੈਂ ਸੁਨਤਾ ਉਦਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਰਿ ਮੁਖ ਮਾਧੂਕੀ ਬਿਸਰ
 ਗਾਇਆ ਬਬਤਾ ਕਾਲ ਬਿਤੀਤ ਭਇਆ ॥ ਅਜੇ ਮੈਂ ੩੭੨
 ਜਾਨੈ ਨਾਹ ਦਲੀ ਅਬ ਕਤਿ ਗਾਇਆ ਕਤਿ ਗਿਆ ਨਿਅਬ
 ਉਠਿ ਗਾਇਆ ॥ ਪਤਿਲਾ ਦਿਭਗਤਿ ਅਬ ਕਥਾ ਸੁਨ
 ਈ ਬਾਲ ਕਿਆ ਸਭਿ ਸੁਣਨਿ ਲਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਸਿ
 ਡਾਮਰ ਕਾ ਕਾਮ ਗਾਇਆ ਬਾਸੇ ਦੇ ਨੈਫਿਰ ਪਾਰਿਆ
 ਦੇਤੈ ॥ ਉਤਰੇ ਨੈਫਿਰ ਪੈ ਸੁਲਨੇ ਲਾਗੇ ਪਤਿਲਾ ਦਿਗਿ
 ਆਨਿ ਬਤਾਏਤੈ ॥ ਸੇਤਰਿ ਨਾਖ ਸਪਤਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ
 ਤਿਸੇ ਕੋ ਬਚਨਿ ਸੁਲਾਏਤੈ ॥ ਪਤਿਲਾ ਦਿਸਭੇ ਚਟਸ ॥

ਲਿਖਿਗਾਡੀਬਾਲਕਸਭਭਰਮਾਏਏ॥੨੬॥ਇਤਿ
ਅਪਨੇਮਨਿਗਿਆਨਿਸੁਲਾਵੈਨਾਇਨਿਕਿਨੇਪੜਾ
ਇਆਏ॥ਇਤਿਨਾਮਤੁਮਾਗਜਪਨਿਦੇਵੈਇਲਿ
ਰਿਕਾਨਾਮਜਪਾਇਆਏ॥ਸਭਚੁਟਸਾਲਿਖਿਗਾਡੀ
ਇਸਨੇਬਾਰਕਸਭੇਭੂਮਾਏਏ॥ਵਿਦਿਆਪੜਨੇਬਾ
ਲਕਥੇਏਪਾਸਿਤੁਮਾਰੇਆਏਏ॥੨੭॥ਭਗਨਾਖਸਵਧ
ਤੇਅੰਨਿਆਈਭਕੁਲਨਾਮੇਤੂੰਮੁਝਤੇਨਾਹੀਭਰਤਾਏ॥
ਮੇਰੇਰੂਧਤਿਲੇਕੀਕੀਪੇਤੂੰਨਾਹੀਭੈਕਰਤਾਏ॥ਮੁਝਕੇ
ਛਾਡਭਜੈਪਰਮੇਸਰਕਾਹੇਅਉਝੜਪੜਤਾਏ॥ਤੇਮੇ

ਗੀਆਗਿਆਭੰਗਕਰੀਏਤੂੰਆਬਿਨਿਸਚੇਮਰਤਾਏ॥
 ੮੨॥ ਪਾਤਿਲਾਦੇਵਾਚਾਮੇਨਤੀਅਉਏਕੁਤੂੰਏਅਉ ੨੭੪
 ਗਾਤਿਨਤੁਏਕੋਦਿਸਾਟਿਪਰੈ॥ ਤੁਮਰੇਤਾਬਨਮਰਨ ੨੮
 ਤਮਾਗਮਾਰੇਗਾਖੇਆਪਤਰੈ॥ ਤੀਨਿਲੋਕਤੁਮਜੀਤ
 ਨਿਤਾਰੇਦਸਾਇੰਦੀਨਤੀਵਸਕਰੈ॥ ਜਉਮਾਨਿਜੀਤੈ
 ਤਉਸਭਜਗਜੀਤਾ॥ ਬਿਨਮਨਿਵਸਨਕਾਜਸਰੈ॥
 ੮੩॥ ਤਬਪਾਤਿਲਾਦੇਕੇਮਾਗਨਿਕਾਰਨਖਸਉਦ
 ਮਤਬਕਰਤਿਭਉਆ॥ ਜਲਤਿਤੂਬਾਇਆਰੂਥੈ
 ਨਾਤੀਫਿਰਤਸਤੀਆਗੇਡਾਰਦਾਇਆ॥ ਤਸਤੀਠੀ

ਜਨਮਾਰਨਸਾਕੈਪਤਿਲਾਏਕੋਪਗਜਾਇਪਇਆ॥
ਅਗਨਿਜਲਾਵੇਜਾਲੈਨਾਹੀਅਗਨੀਠਾਕੁਰਜੀਗਾਖ
ਲਾਇਆ॥੫੮॥ਸਰਪਅਠੂਏਕਰਨਿਦਿਕਠੇਤਿਨਿਕੇ
ਬੀਚਬੈਠਾਵੈਏ॥ਚਰਨਿਧਿਆਨਿਪਤਿਲਾਇਰ
ਦੇਮਹਿਤਿਸਕੋਡੰਗਨਲਾਵੈਏ॥ਕਬਹੀਉਚੇਪਰ
ਬਾਤਿਚਾੜੇਉਚੇਚਾੜਾਗਿੜਾਵੈਏ॥੫੯॥ਅਨਰੂੜ
ਸਅਰਿਭਉਦਿਖਲਾਏਪਤਿਲਾਇਭਗਤਿਕੋ
ਖੇਦਭਉਇਆ॥ਅਗਨਜਲਾਇਅਜਲਨਹੀਡੁਬਿ
ਆਸੀਠਾਕੁਰਜੀਗਾਖਲੀਆ॥ਦੁਖਸੁਖਇਸਕੋ

ਪੋਤਿਨਸਾਕੋਮਨਿਮਹਿਸਿਮਰਨਿਕੋਰੋਪਾਇਆਪ ੩੦
ਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿਚਿਤਿਚਰਨਨਿਲਾਗਾਦੁਖਸੁਖ
ਇਸਕੋਭੂਲਗਾਇਆ॥੫੨॥ਭਰਨਾਖਸਪਤਿਲਾ
ਦੇਕਤਿਤਾਤੂੰਅਜਜਮਪੁਰਿਸਾਵੈਗਾ॥ਤੈਯਮਗਕ
ਹਿਅਸਮਾਨਿਉਨਾਹੀਤੂੰਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵਤਿਗ
ਅਪਨਾਗਮਬਤਾਵਹੁਮੁਖਕੋਜੋਮੁਖਤੇਤੁਏਛਡਾ
ਵੈਗਾ॥ਮੈਤਾਤੇਗਾਸੀਸਕਟੇਗਾ॥ਕਿਉਕਰਿਤੇਏਥ
ਚਾਵੈਗਾ॥੫੩॥ਪਤਿਲਾਦਿਵਾਚਾਮਾਰੇਰਖੇਏਕੋ
ਠਾਕੁਰਅਵਰਿਨਤਿਸਾਬਿਨਿਕੋਈਏ॥ਭਰਿਸਰਬਰ

ਉਹਰਗੁਪੁਰਸਮਾਲਾਸਭਘਟਿਜੋਤਿਸਮੇਈਤੈ॥
ਏਸਥਾਵਰਜੰਗਮਥਿਰਛਪਾਤਮਾਹਿਰਵਰਤਿ
ਆਸਾਉਓਤੈ॥੫੪॥ਸਭਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਸਭਤ੍ਵੰਮਾਤਿਸਮਾਨਤੈ॥ਨਿਰਭਉਪੁਰਖ
ਅਲੇਖਾਨਿਰੰਜਨਿਜਿਨਿਜਾਨਿਆਤਿਨਿਜਾਨਤੈ॥
ਜੇਉਘੀਉਦੂਪਅਰਿਪੁਤੁਪਬਾਸਤੈਤਉਸਭ
ਮਾਤਿਲੁਕਾਨਤੈ॥੫੫॥ਭਰਨਾਖਸਵਾਗਾਪਾਤਿ
ਲਾਏਕੇਬਚਨਸੁਵੀਕਰਿਭਰਨਾਖਸਆਖਸੁ
ਲਾਵਤਿਤੈ॥ਏਤਿਗਿਆਨਿਤੁਮਾਗਛੀਕਾਲਹੈ

ਮੁਝਕੇ ਨਾਤੀਭਾਵਤਏ॥ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਸਰਸੇ ਮਹਿ ਬ
 ਸਤਾ ਮੁਝਕੇ ਦਿਸਦਿ ਨ ਆਵਤਿਏ॥ ਇਸ ਥੰਭੇ ੩੭੬
 ਨਿਬਸਤਾਏ ਜੇਤੁ ਝੁਕੇ ਆਇ ਛਡਾਵਤਿਏ॥ ੫੨
 ਪਤਿਲਾ ਦਿਵਾਚਾ॥ ਪਤਿਲਾ ਦਿਭਗਤਿਤ ਬਡਾ
 ਭੀਜੇ ਝੁਕੇ ਥੰਮੇ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰਿ ਕਰੀ॥ ਥੰਮੇ
 ਨਿਭੀਗਾ ਮਥਸਤਏ ਤੁਝਕੇ ਨਾਤੀ ਦਿਸਦਿ ਪੰਗੀ
 ਤਰਿ ਬਿਨਿਠ ਉਰ ਨ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਸਭਿ ਮਤਿ ਪੂਰਨਿ
 ਥੂਤ ਮਹਰੀ॥ ਜਲ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਬਨੁ ਤਿਨਿ ਪ
 ਰਬਤਿ ਸਭ ਮਤਿ ਬਸਤਾ ਸਿਆ ਮਹਰੀ॥ ੫੧॥
 ਹਰਨਾਖ ਸਵਾਚਾ॥ ਪਤਿਲਾ ਦਿਭਗਤਿ ਕੇ ਬਚਨਿ ਸੁਨੇ

ਯਨਾਖਸਤਪੀਆਕਤਿਤਭਾਇਆਥੀਭੇਸਾਥਿ
ਪਤਿਲਾਦਿਬੀਧਾਇਆਖੰਡਾਤਾਥਿਨਿਕਾਲਿ
ਲਾਇਆਯਉਤੁਗਾਖਨਿਤਾਰਾਮੁਏਬਤਾਵੁਤਾਅ
ਬਿਗਾਖੈਤੁਏਕੇਕਯੋਗਾਇਆਗਰਜਬੀਮਕੇਮੁ
ਸੁਟਮਾਰਤਬਤੀਨਲੇਕਟੰਕਾਰਗਾਇਆਥੀ
ਤਪਾੜਹਗਾਖਸਛੇਦਿਆਤਤਾਨ੍ਹਿਸਿੰਘ
ਅਵਤਾਰੀਭੁਇਆਪਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿਕਾਕ
ਸਾਟਿਕਾਟਿਆਛਿਨਿਮਹਿਸਗਲਦੁਖਗਾਇ
ਆਮਹਾਭੁਇਆਨਕਬਿਤਿਬਲਿਨੇਤਰਿਤ

ਆਬਿਦਿਨਿਗਤਿਕੇਅੰਦਰਬਾਤਿਗਕੇਆਤੁ
ਕੇਦਿਸੁਆਵਤਏ॥੧॥ਗਇਤਿਨਖਤਮਰੇਜੀ
ਵੇਕੇਖੁਏਨਖਨੇਕੀਉਰਦਇਆਬਾਬੁਤਮੇਜੋਤੁ
ਤਕੇਵਰਦੀਆਸੇਸਫਲਤੁਇਆਕੇਨਾਤਿ
ਤਇਆਕਤੇਹਰਨਾਖਸੁਸਫਲਿਤੁਇਆ
ਪਰਕਾਲਨਟਲਿਆਆਇਗਇਆਉਨ
ਤੀਨਖਸਿਉਉਦਗਬਿਦਾਰਿਉਆਦ੍ਰਾਗਓ
ਮਤਿਪਾਇਲਾਇਆ॥੧੨॥ਹਰਨਾਖਸਦੇਤਿ
ਬਜਰਤੇਡਾਢੀਸੇਮਾਖਨਿਜਿਦੈਬਿਡਾਰੀਏ॥

39
ਤਰਨਾਕਸਕਾਲੇਤੁਪੀਆਮੈਸਾਗਰਬਪ੍ਰਤਾ
ਗੀਭੈਸੀਕਟਤੇਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਉਬਾਰਿਆਮੈ
ਸੀਕਿਰਪਾਧਾਗੀਭੈਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਭਗਤਿ
ਕੋਤਖਤਬੈਠਾਇਆਸ੍ਰੀਨ੍ਰਿਸਿੰਘਜੀਕਰੀ
ਦਇਆਆਪੇਚਉਰਝੁਲਾਵਨਲਾਗਾਸੁ
ਪਨੰਤਰਿਜਿਉਦੁਖਗਾਇਆਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ
ਕਾਗਜਾਕੀਨਾਅਗਲਾਇੰਦ੍ਰਤਰੀਰਿਭਇਆ
ਜੇਨਿਮਨਿਚਿਤਿਲਾਇਭਗਤਿਤਰਿਕੀਨੀਤਿ

ਨਿਸਰਬਲੇਕਕਾਰਜਲਾਇਆ॥੧੦੧॥ਸ੍ਰੀਨਿਸਿ
ਪਪਤਿਲਾਇਭਗਤਿਪਤਿਐਸੀਕਿਰਪਾਪਾ
ਗੀਤੈ॥੧੦੨॥ਖਸਤੁਤਕੋੜਾਸਾਇਖਾਇਆ
ਤੈਮੁਤਕੋਨਾਹਿਬਿਸਾਗੀਤੈ॥੧੦੩॥ਕਸਿਨੰਦਤਰਿਐ
ਦ੍ਰੁਗਯੋਭੋਗੋਭੋਗੋਸੁਰਗਭੁਚਾਰੀਤੈ॥੧੦੪॥
ਵਰਵਰਕੀਛਮਾਗੋਮੁਤਤੋਕਿਆਤੁਤਕੋਬਤਤਪਿ
ਆਗੀਤੈ॥੧੦੫॥ਪਤਿਲਾਇਦ੍ਵਾਚਾਪਤਿਲਾਇ
ਭਗਤਿਜੀਯਾਥਿਜੋੜਕੋਹਰਿਸੋਥਿਨੇਸੁਲਾਵੈ॥

ਪਤਤਿਉਧਾਗਨਿਨਾਮਤੁਮਾਗਾਮੁਧਮਨਿਟੇਕ
 ਧਗਵੇਤੈ॥ ਯਹਿਤੇਬੇਮੁਖਾਪਿਤਾਤਮਾਗਾਨਿ ੩੭੫
 ਸੀਦਿਨਿਵੇਰਤੈਛਾਵੇਤੈ॥ ਨਿੰਦਕਦੇਖੀਨਿਸ
 ਚੇਨਰਕੀਪਰਿਭੀਇਤਿਨਰਕਨਜਾਵੇਤੈ॥ ੧੦
 ਵਾਜਉਤੁਮਬਭਤਿਦਿਆਲਿਭਏਤੁਤਉਮੇ
 ਬਿਨੈਸੁਨਾਵੇਤੈ॥ ਤੁਝਸੀਤਨਿਕੀਸੇਵਾਮਾਗੇ
 ਮਾਠਿਪਹਿਰਿਜਸਗਾਵੇਤੈ॥ ਅਪਲਾਨਾਮ
 ਦਾਨਦੇਵਤਮੁਧਨਿਸਦਿਨਿਨਾਮਾਧਿਆਵੇਤੈ॥
 ਪੀਤਾਤਮਾਗਾਨਰਕਨਜਾਵੇਤੈ॥ ਵਗੇਮੇਪਾਵੇਤੈ॥

ਨਿਸਰਬਲੇਕਕਾਰਜਲਾਇਆ॥੧੦੦॥ਸ੍ਰੀਨ੍ਰਿਸ਼ਿ
ਘਪਤਿਲਾਇਭਗਤਿਪਤਿਐਸੀਕਿਰਪਾਧ
ਰੀਤੈ॥ਤਰਨਾਖਸਤੁਣਕੋੜਾਸਦਿਖਾਇਆ
ਤੈਮੁਣਕੋਨਾਤਿਥਿਸਾਗੀਤੈ॥ਇਕਸੰਨੰਦਤਰਿਇ
ਦ੍ਰੁਗਯੋਗੋਭੋਗੋਸੁਰਗਭੁਚਾਰੀਤੈ॥ਅਗਲ
ਵਰਵਰਕਿਛਮਾਗੋਮੁਣਤੋਕਿਆਤੁਣਕੋਬਤਤਪਿ
ਆਗੀਤੈ॥੧੦੫॥ਪਤਿਲਾਇਵਾਚਾਪਤਿਲਾਇ
ਭਗਤਿਜੀਯਾਥਿਜੋੜਕੋਤਰਿਸੋਥਿਨੇਸੁਲਾਵੈਤੈ

ਪਤਤਿਉਧਾਗਨਿਨਾਮਤੁਮਾਗਾਮੁਝਮਨਿਟੇਕ
 ਧਗਵੇਤੈ॥ ਯਹਿਤੇਬੇਮੁਖਾਪਿਤਾਤਮਾਗਾਨਿ
 ਸਿਦਿਨਿਵੈਰੰਢਾਵੇਤੈ॥ ਨਿੰਦਕਦੋਖੀਨਿਸ
 ਚੇਨਰਕੀਪਰਿਭੀਇਤਿਨਰਕਨਜਾਵੇਤੈ॥੧੦
 ਵਾਜਉਤੁਮਬਭੁਤਿਦਿਆਲਿਭਏਤੁਉਮੇ
 ਬਿਨੈਸੁਨਾਵੇਤੈ॥ ਤੁਝਸੀਤਨਿਕੀਸੇਵਾਮਾਗੇ
 ਆਗਿਪਹਿਰਿਜਸਗਾਵੇਤੈ॥ ਅਪਲਾਨਾਮ
 ਦਾਨਦੇਢੁਮੁਝਨਿਸਦਿਨਿਨਾਮਾਧਿਆਵੇਤੈ॥
 ਪਿਤਾਤਮਾਗਾਨਰਕਨਜਾਵੇਤੈ॥ ਵਗੇਮੇਪਾਵੇਤੈ॥

੧੦੭) ਸ੍ਰੀ ਨਗ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਾਪ ਪਤਿਲਾ ਦਿਤਗਤਿ
 ਜਥਿ ਕਰੀ ਬਿਨੰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸਿੰਘ ਤਥਿ ਕਰਤਿ ਤਤੁ
 ਏਆ ਜਥ ਤਮੋਰੇ ਹਾਥਿ ਛੁਟਿ ਮਾਤ ਰਿਨਾਖ
 ਸਉਤੁ ਕਰਿ ਛੁਟਿ ਨੇਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭੁਇਆ ਏਕੀ
 ਸਪੀਤੀ ਆਤੁ ਮਗੀ ਬਖਸੀ ਕਲ ਸਾਗਤੁ
 ਮਗ ਬਖਸਿ ਦਇਆ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸਿੰਘ ਜੀ ਦ
 ਏਆ ਕਰੀ ਤਥਿ ਸਰਬ ਲੋਕ ਜੋ ਕਾਰਿ ਜਇ
 ਆ) ੧੦੮) ਨਿਮਾਤੋ ਜਨਿ ਨੀਤੁ ਮਾਗੀ ਤੁ ਮਹ
 ਸਾਧ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਭੈ ਨਿ ਸੁਕਾਰਿ ਕਰਿ ਮੁ

੩੮੦
ਦੁਕੋਧਿਅਗਇਆਤਉਤੈਮੁਭੁਕੋਪਾਇਆਤੈ॥੫॥
ਨਿਦੇਸਜਤਾਸਾਧਉਪਜੈਜਿਨਿਹਰਿਚਰਨਨਿਚਿ
ਤਿਲਾਇਆਤੈ॥ਸੋਤੀਨੋਕੋਕਪਦਿਤਕਰੈਜਿਨਿ
ਹਰਿਭਗਤੀਰੰਗਲਾਇਤੈ॥੧੦੮॥ਸ੍ਰੀਨਿਸਿੰਘ
ਕੀਅਚਰਜਲੀਲਾਕਿਆਗੁਲਿਆਖਬਖਾਨੇ
ਤੈ॥ਪਿਤਾਤੁਮਾਰਾਨਰਕਨਜਾਵੈਇਤਿਮਨਿਨਿ
ਸਚੇਆਨੇਤੈ॥ਹਮਰੇਹਾਥਿਮੁਆਤਰਨਾਖਸਿ
ਨਿਸ੍ਰੋਮੁਕਤੀਜਾਨੇਤੈ॥ਅਥਿਪ੍ਰਤਕਰਮਤੁਮਕਰੇ
ਪਿਤਾਕੇਵਹਿਦੁਇਆਗਿਆਮਾਨੇਤੈ॥੧੧੦॥

ਯਹ ਨਾਖਸਿ ਅਹਿਤੁ ਰਨਕਸ ਪਜਗਤ ਮਾਤਿ ਪਰਿਤ
ਰੇਤੈ ॥ ਦੂਸਰਿ ਜਨਮ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਮਾਤੀ ਲੰਕਾ ਮਾਤਿ
ਉਤਾਰੇਤੈ ॥ ਗਵਨਿ ਕੁੰਭ ਕਰਨਿ ਭਾਈ ਦੇ ਸ੍ਰੀਗ ਮਖੰ
ਦ ਜੀ ਮਾਰੇਤੈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਮਾਇਣਿ ਸਾਗ
ਸਾਗ ਰਪਾਤਿ ਨਿਤਾਰੇਤੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦਿਜੈ ਬਿਜੈ ਦੇ
ਊਦ੍ਯੋਤਿ ਪਾਲਕਾ ਜਨਮ ਤੀਸਰਾ ਮਾਇਓ ਭਇਆ ॥
ਦੰਤ ਵਕਤਾ ਸਿਸੁ ਪਾਲੇ ਦੇ ਊਤੈ ਇਅੰਤ ਦੁਆ
ਪਰ ਜਨਮ ਲਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ ਸਿਸੁ ਪ
ਲਿਜੈ ਮਾਰਿਆ ਮਿਲਿ ਜੈਤੀ ਸੰਗ ਜੈਤਿ ਗਇ

ਆ॥ ਜਬ ਨਾਹ ਦਮੁ ਨਿਜੀ ਕਥਾ ਸੁਲਾਈ ਤਬ ਗਾਏ
ਕਾਸੀ ਤੋ ਖਰੁਇਆ॥ ੧੧੨॥ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੈ ਪੜ੍ਹੇ
ਕੈ ਪੜ੍ਹਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੋ ਸੁਨੇ ਸੁਲਾਵੈ ਗਾ॥ ਜੋ ਨਿਸਿ
ਦਿਨਿ ਧਿਆਨਿ ਕਰੈ ਸੁਕਤਾ ਵਲਿ ਸੋ ਕੁਲਕੁ
ਟੰਬਤਾ ਵੈਗਾ॥ ਮਹਾ ਅਨਰਥੀ ਕੁੜਾ ਪਾਪੀ ਭਿੰ
ਤ ਵੈ ਉਭੀ ਨਰ ਕਨਜਾ ਵੈਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ ਕੀ
ਉਤਮ ਲੀਲਾ ਸੰਕਟਿ ਤਿਸੈ ਨ ਪਾਵੈਗਾ॥ ੧੧੩॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਾਵਲ ਸੁਰਗੁਨਿਲੀਲਾ ਪਾਤਿਲਾ
ਦਿ ਸੰਕਟਿ ਤਰਨਿ ਨਾਮ ਚਤੁਰਦਸੇ ਧਿਆਇ ਸਮ

ਪਤੀ॥॥॥ ਇਸ ਕਥਾ ਨੂੰ ਜੋ ਵੇਈ ਮੰਨ ਚਿਤਿ ਲਾਇ ਕੇ
ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਲੇਗਾ ਫੇਰ ਗਾਰਭੁ ਜੇ ਨ ਮੈਂ ਨ ਆਵੇਗਾ॥ ਸ
ਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰਨ ਲਾ॥ ਵਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਵਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ॥
ਵਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਵਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਵਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਭੀ ਛੱਡੇ॥

